

42624

I

Mag. St. De.

P

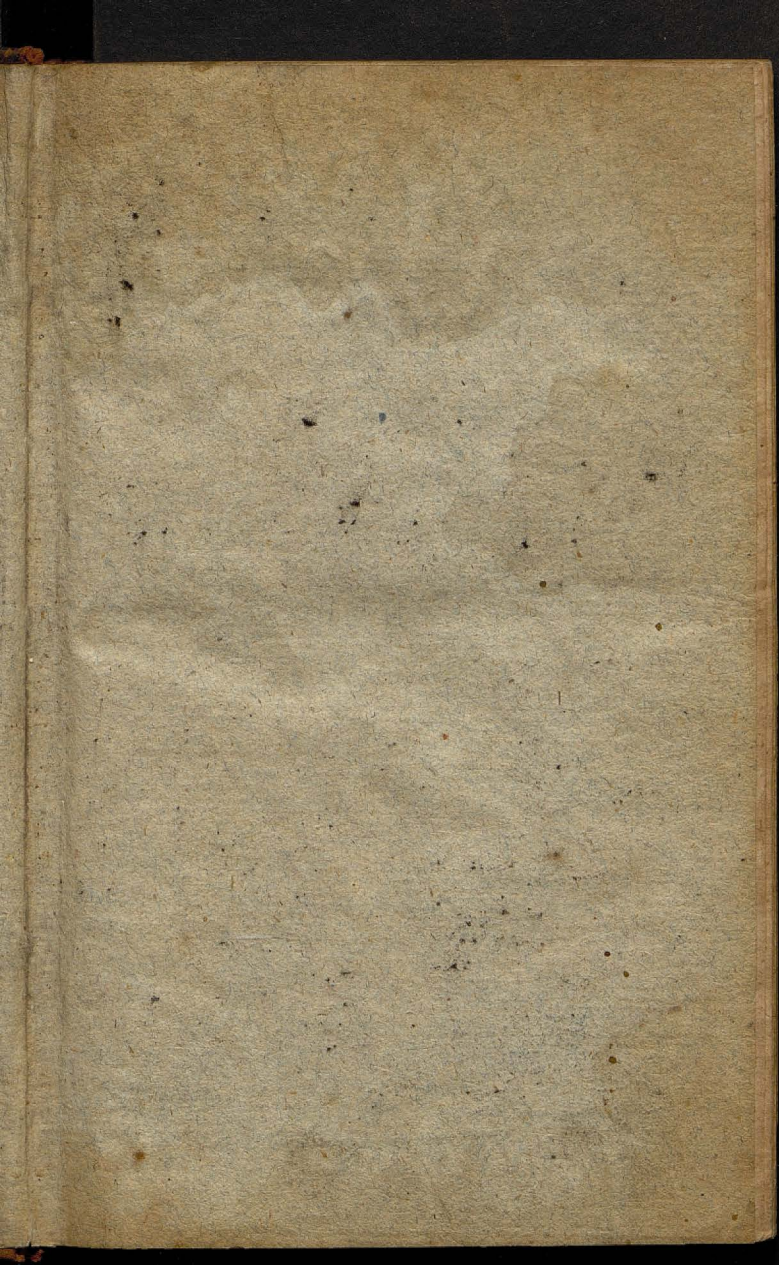

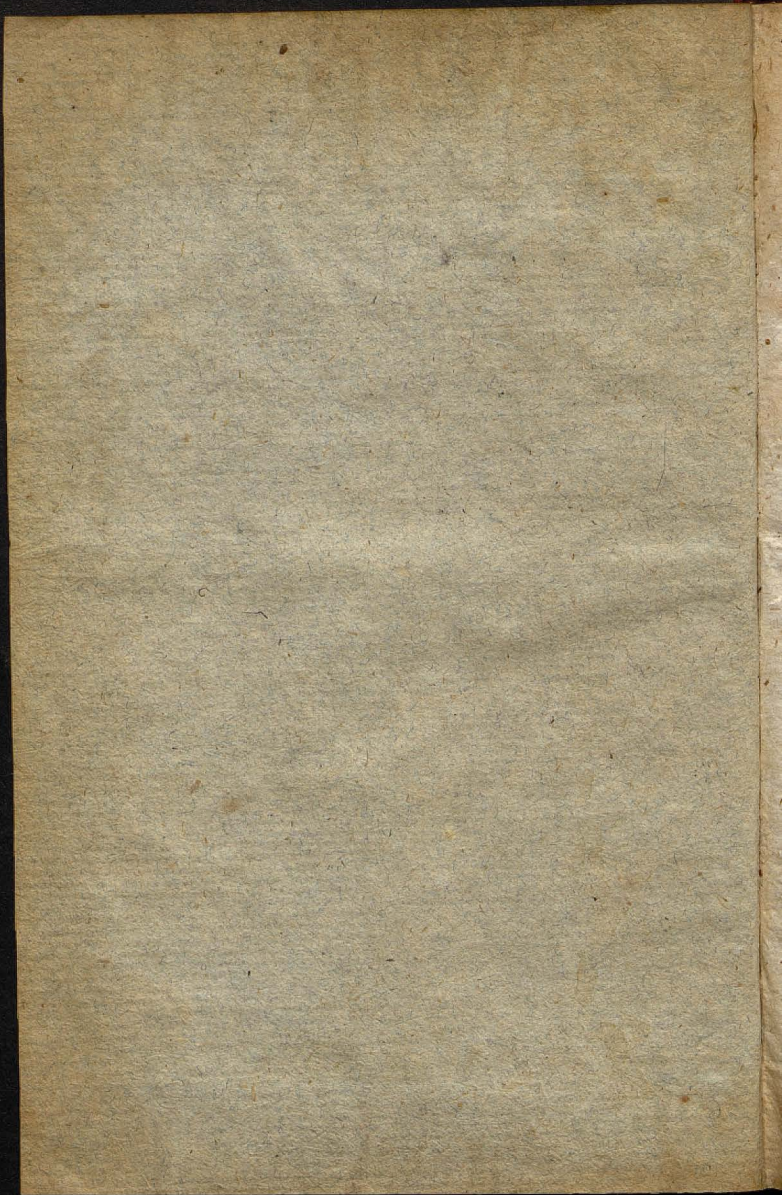
42624

I

Manuscript 108

3

DYKCYONARZ
POWSZECHNY,
MEDYKI, CHIRURGII
I SZTUKI HODOWANIA BYDLĄT

Czyli

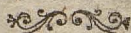
LEKARZ WIEYSKI

ZAWIERAJĄCY

Rozciągłe wiadomości wszystkich części sztuki Lekarskiej, dokładne i najszczegulniej-
sze opisy zażywanych roślin, sposoby rato-
wania zdrowia ludzkiego, i leczenia cho-
rob bydłych;

DZIEŁO pożyteczne wszystkim klasom Oby-
watelom i do ich pojętności przystosowane,
przez Towarzystwo Lekarzy Francuzkich.
Na język Polski przełożone i wielu ważnemi
dodatkami powiększone, przez W. K***
dawnego w Akademii Krakowskiej Filozofii
Doktora i Profesora.

T O M . III.

W W A R S Z A W I E.

W P. DUFOUR, Konsyliarza Nadwor. J. K. Mci,
Dyrektora Drukarni Prześwietney Szkoły
Rycerskiej.

M, DCC. LXXXVIII.

42624

J

DYKCYONARZ
POWSZECHNY,
MEDYKI, CHIRURGII
I SZTUKI HODOWANIA BYDLĄT
Czyli
LEKARZ WIEYSKI.

K.

KANTARYDY. Muchy Hiszpańskie, Polacy nazywali je zielono-złotawemi chrząszczykami. Mało jest osób któreby nieznaly chrząszczykow zielono-złotawych czyli kantaryd. Rodzą się z owadu podobnego do gąsienicy: te muchy mają skrzydła błonowate, na których się lśni złoto i lazur. Wielorakie są gatunki kantaryd; iedne są koloru lazurowego, inne samego złotego; w innych te dwa kolory cieniują się tak nado-

A ij

bnie, że ich widok ciefzy i umiła oko. Kantarydy ktore Lekarska sztuka do swego użycia przypuściła, mają blisko dwunastu lini długości, a dwie lub trzy szerokości. Pospolite są w Prowincyach Południowych Francuzkich i w kraiach ciepłych. W Połnocy nie tak są gęste. Pożeraią, iak mówią, liścia rozmaitych drzew, iako to topoli i innych. Ale widzieliśmy iż lubią bardziej czepić się liści iesionowych: może na innych nie siadają tylko w niedostatku tych.

KANTARYDY mocno się mnożą. Niekiedy tak są liczne, iż na powietrzu formują niby mgłę, ktora rozłącza po okolicach wonią dosyć nieprzyjemną. Ten zapach albo raczej ta wonia, jest przewodnikiem dla ludzi szukających tych owadów na usufzenie. Gdy są usufzone, w liczbie pięciudzięciat, ledwie ważą drachmę iedną.

Wonia parująca z ciał Kantaryd jest bardzo smrodliwa, i widziano osoby zapadłe na gorącość uryny niezmiernie bolesną, a nawet na moczenie krwią, z tey tylko okoliczności, iż zasnęły pod drzewem, na którym obśiadło wiele tego owadu; lub że ich wiele zbierały gołemi rękami.

KANTARYDY zawierają sol ostrą, bardzo kautyczną i bardzo lotną. Używają ich w sztuce lekarskiej do plastrów pryszczących tak znanych pod imieniem wizykatoryi: niekiedy ale bardzo rzadko, dają kantarydy iak lekarstwo wewnętrzne. Potłukszy ie na proszek czyli raczej starfszy, mieszają ie z naciastą, lub z papką figową, i przykładają na kark, na nogi, ręce, pomiędzy uda &c.

To mieyscowe ; przyciąga do skóry pęcherzyki napełnione wódniistością. Wyprowadza skutki podziwienia godne w chorobach spiączkowatych , w gorączkach ziadliwych czyli malignach , w pleurze , w cieczeniu z oczow , w fluxyach spadłych na oczy , i na inne części głowy. *Patrz WIZYKATORYE.*

KANTARYDY, mają fzczegulnieyszą własność działania na drogi uryenne. Podziwienia godną jest rzeczą widzieć , z iak wielką skwapliwością ich sol unosi się ku pęcherzowi , iak skwapliwie razi ciało i często w nim sprawia zapalenie naygwałtownieysze i nayniebezpiecznieysze . Nie można dać lepszey przyczyny tego skutku , tylko ; ponieważ pęcherz i naczynia uryenne zupełnie są nerwowate ; a co zatym idzie obdarzone wybornym czuciem , mogą bydź gwałtownie poruszone przez sol kantaryd , która przechodzi do pęcherza , nie odmieniwszy natury w drogach krążenia. Naylepszym sposobem zapobieżenia temu niefortunowi jest pić obficie mleko , wstrzykiwać co odmiękczaiącego w pęcherz , murzać chorego w polkąpielku wody letniey. *Patrz KAPIEL , WIZYKATORYE.*

Używanie kantaryd wymaga naywiększey przezorności , i naywiększey roztropności z strony Lekarza , który ie przepisuie wewnętrznie. Nieraz truto ludzi zadawszy mocną dozę tych owadów : a niewstrzemieźliwość kilku rozpuśtników , ktorzy wzięli to lekarstwo , końcem ocucenia w sobie obumarłego zbytciem czucia miłości , wpadło w zdarzenia nayokropnieysze i zakończyło ro-

wnie dolegliwą iak straszliwą śmiercią. Pewna stara baba Prowancka, która w wiosce swojej uchodziła za czarownicę, była proszona o radę, od iednego młodzieńca osłabionego w zrodle rozkoszy miłosnych. Poradziła mu, aby zażył półdrachmy proszku kantaryd: ten nędznik tegoż samego dnia miał przyapizm tak wielki, iż się bawił z żoną swoją ośmdzieśiat razy nocy następującej. Umarł nazajutrz, ściskając ślupkę swego łóżka, i prosząc przytomnych, aby go niepozabawiali rozkoszy którą czuł. W nieiaki czas potym, drugi człowiek zginął z rady owej starej kobiety. Znaydujemy w Esfemerydach Niemieckich, przypadek prawie ze wszystkim podobny. Pewien *Ciarlatan*, który leczył wszystkie choroby, co jest przymiotem powszechnym *Ciarlatanom*; skłonił się pociągniiony przyłudą złotą, do przywrócenia pewnemu znakomitemu mężczyźnie, pierwszey do kobiet dzielności. Przepisał dwie drachmy kantaryd pomieszanych z proszkiem żmii i korzeniem storczyku żółtego (*satyrion*.) Lekarstwo wzięło w krotce swoy skutek, wzbudziło szlachetną dzielność w starym galancie, skutkowało mu przyapizm; nabrzmiałość worka moczowego, moczenie krwią, z którego umarł na schyłku dni jedynastu.

Jednak pomimo rozmaitych postrzeżeń zbiiających używanie wewnętrzne kantaryd, są niektóre przypadki, w których dane w małej bardzo dozie, mogą naywybornieysze skutki wyprowadzić. Widziano iak leczyły puchliny, które wyczerpnęły były wszelkie

sposoby sztuki, iak popędziły urynę, ktorych zatamowania nie zepsuć nie mogło. Naszym zdaniem, które jest równie zdaniem wielu ciekawych natury podstrzegaczow, że poś grana kantaryd, dane z oleiowatemi; lub z kamforą, które są poprawiaczami iady tych owadów, i które pokrywają ich sole wygryzające, może udzielać pokonanie chorob, które się opierały naydzielniejszy rozwalniającym. Dowiedziono, że to lekarstwo nayzdolniejszy jest do rozdrażnienia błon nerwowych, i do powiększenia oscylacyi naczyń, które utraciły sprężystość swoją w przypadkach puchliny.

Doktor *Spilemberg*, zapisał w *Efemerydach* ciakawych natury, obserwacyą nad Węgrami mieszkającemi za rzeką *Tibiską*. Ten Narod mowi Podstrzegacz Niemiecki, podległy jest chorobie nadzwyczajney, która ma nieiakie podobieństwo z puchliną. Wielkie gorąco głowy, które się potym rozchodzi po całym ciełe, następnie po nagłym wzdęciu się szyi, i prowadzi chorego do grobu w dni cztery, ieżeli mu wczesney pomocy nie dadzą. Chcąc zapobiec zlemu przypadkowi, zadamą w napoju, dzieścić kantarydow w proszku na iedno zażycie: co skutkuje poty obfite, a niekiedy odcięcie obfite uryny, bez naymniejszego bólu.

Ale Węgrzy ci mają temperament nayczterstwiejszy: może że zepsowanie obyczaiow, które zaraża inne części Europy, ieszcze nie osłabiło natury tych szczęśliwych Węgrzynow. Połowa dozy, którą oni z ta-

kim zaufaniem biorą, byłaby trucizną śmiertelna dla Włochow, Francuzow, Hiszpanow.

Zbierają kantarydy w Miesiacu Czerwcu i Lipcu, roztropność radzi, tym, którzy je chwytają, nadewszystko jeżeli połow w dnie robią aby rękawiczki mieli. Uzbierawszy pewną ilość kantaryd, zawiezuia je w węzełku, i wystawia na parę octu, tam zdychają. Potym kładą je na słońcu i odcinają skrzydła. Gdy są suche, pięćdziesiąt ledwie zaważy drachmę.

Jeżeli dasz kantarydy iak lekarstwo wewnętrzne; pamiętaj razem choremu kazać pić tyzanny łagódzace, i nie dawać na początku tylko czwartą część grana, chcąc iść aż do grana iednego lub dwóch w temperamentach najmocniejszych.

Xięga Paryzka wygnała kantarydy z swych lekarstw wewnętrznych. Chciano tą roztropną ostrożnością uprzedzić złe użycia, ktoregoby się mogli dopuścić Medycastrowie załudniający tę stolicę. Lekarstwo ktoreby się udało, przepisane i dane ręką Lekarza z liczby tych;ktorych w sobie z zaszczytem mieści zgromadzenie Paryzkie, stałoby się mieczem zaboyczym w rękę Gjarlatana, i niewiadomca, którzy się wdzierają w żniwo lekarskie.

KAPAREK. (Bot.) *Capparis*. *Capparis spinosa*, *Capparis retusó folio*. Kaparek iest krzewik, ktorego dwa gatunki uznają, ieden ciernisty, a drugi co niema żadnych cierni czyli żadnych kolcow. Ten rośnie w Arabii i wznosi się do wysokości drzewa; tamten znayduje się w ciepłych klimatach fran-

enzkich. Obsadzony jest kolcami zakrzywionemi. Liście jego idą na przemian, prawie okragłe, szerokie na pół cala i bardzo gorzkie. Z pachwiczki każdego listka wypada ogonek dosyć długi, na którym wisi kwiatek w różyczkę koloru białego, który się odmienia w owoc tak wielki iak oliwka lub iak żołądź. Ten owoc zawiera kilka nasionek drobnych z których każde leży w osobney iamce. Pielęgnuią bardzo to drzewo w Prowancyi blisko Toulon. To drzewo dostarcza kaparkow, które nieco innego są tylko pepuszeki czyli pączki kwiatow rzeczoney rośliny.

W sztuce Lekarskiey używają kaparkow i kory kaparkowey. I kaparki i kora zawierają wiele soli lotney. Kaparki są żołądkowe. Wzbudzają apetyt, pomagają trawieniu swą cnotą nagabającą i mają moc rozwalniania.

Kora kaparkowa jest nader dobrym rozwalniającym. Dają ją pomyślnie w kachexyi, żółtaczce, puchlinie, paraliżu nawet. Niektórzy Lekarze zalecają przeciwko waporom histerycznym. Przepisują ten korzeń w wymoczeniu, w dozie drachm dwóch lub pół uncyi, gdy jest suchy, a dwoie tyle gdy jest świeży. Można go także brać w sobie samym w proszku od pół drachmy, aż do drachmy iedney, w winie białym.

KAPILLORKI. (Bot:) Pod nazwiskiem kapilorki, *capillaria*, które pochodzi od łacińskiego *capilli*, włosy, zawierają Botanicy wszystkie rośliny, które mają korzenie tak drobne i cienkie iak Włoski. Rachują

ich siedm gatunkow: *Adiantum*, włoski Wenery czyli kapillorek Montpellierski, kapillorek Kanadzki, kapillorek czarny czyli pospolity. Skalna ruta, *szałwia życia*, rzęsa skalna, *politrycum*, i włoski Panny Maryi złote.

KAPILLOREK Montpellierski, zwany od Botanikow *capillus Veneris*, włoski Wenery, nayduie się obficie w Prowincyach Południowych Francyi, we Włoszech, w Hiszpanii, na Wschodzie. Rośnie między przedziałami kamieni i w rozpadlinach skał. Łodygi wychodzą z korzenia, długie są od sześciu do siedmiu calow, cienkie, suche i czarne. Liśki są drobne, każdy złożony jest z kilku szeregów drobniejszych jeszcze listeczkow cieniuteńko wyrzynanych.

KAPILLOREK Kanadyjski jest prawie krzewnikiem, i rośnie tak wysoko iak paproć. Łodygi jego są długie na piętnaście cali; wypadają bezsrzednie z korzenia, kolor ich czerwony. Liścia są zielonawe długie i zabłowane z iedney strony; są aromatyczne, smak mają miły, ale nieco stężający i gorzki. Charakterem osobliwszym, tego gatunku kapillorku jest to, że nigdy niewypuszczaia kwiatow.

KAPILLOREK czarny czyli pospolity, ma łodygi gałęziste ktore mają liście obciążone proszkciem nasiennym. Mają kolor piękny żółty, i dosyć są podobne do liści paproci; korzenie tego kapillorku z ukosa się czołgaia.

Łodygi skalney rutki czyli kapilloru białego są cienkie i łupne, ieden tylko listek

maia na szczycie. Ten w smaku jest niesmaczny, rośnie w cieniu na starych murach, w podłuż strumyków i zrzodeł.

Szałwia życia, która jest piątym gatunkiem kapillorków, rośnie na murach i skałach; korzeń iey jest obrosły włosiem, Łodygi niemają jak dwa lub trzy cale długości, na wierzchołku są bardzo ciemno zielone, a blisko korzenia czerwonawe. Są liczne, cienkie, okrągłe i wyrzynane. Liścia podobne do liści ruty ogrodowej. Wspacznia ich strona ma proszek bardzo subtelny, iako innych kapillorków i paproci. Proszek ten jest zbiorem małych okrągłych torbeczek, otoczonych pierścieniczkiem elastycznym, który odpada za przyciśnięciem i przymusza torbeczkę, do pęknięcia, w ktorej są zawarte nasionka brunatne bardzo drobnuchne. Roślina ta nieginie w zimie. Nazwano ją *szalwią życia* z przyczyny wielkich iey cnot. Bardzo wybory daie ratunek w chorobach płuc.

Kzesa skalna politrycum rośnie w cieniu, iako inne kapillorki w mieyscach podwyższonych, na starych murach i szparach wilgotnych skał. Ten gatunek kapillorków także nieginie w zimie. Łodygi iey są czerwone lśniące się, są drobne i kruche. Liścia są miękkie lekko włoskowane i obciążone także proszkiem bardzo subtelnym.

Włoski Panny Maryi złote rosną w lasach pomiędzy starymi murami, między mchem drzew starych i rozpadlinami skał, roślina ta jest długa na palec. Liścia iey są bar-

dzo piękne żółte, rozprężone ku korzenio-
wi iako włosy a połączone u wierzchu. Na
końcu łodyg, są małe główeczki podługne
napętnione proszkiem miękkuchnym, w kto-
rym się zamyka zawiązek roślinny. Niem-
cy bardzo poważają ten gatunek kapillor-
kow.

Wszystkie te rośliny o których my mowi-
li, bardzo rozciąglego są użycia w Sztuce
Lekarskiej. Zawierają w sobie kwasek oto-
czony wielą ziemi, i sol ammoniak. Od
tych początków zawisły ich cnoty. Są łą-
godzące, rozrzedzające, rozwięzujące, to-
niczne i rozwalniające. Dają je w wywarze-
niu iak herbatę, w wszystkich dolegliwo-
ściach flegmistycznych pierśi. Ta infuzya uspo-
kaia kaszel, ułatwia expectoracyą materyi
ostrych i lepkich które drażniły błonę we-
wnętrzną kanałów krtani. Równie dawana
bywa w dychawicy nadewszystko wilgotney,
w trudności oddychania, peripneumonii i
pleurze. Uwalnia trzewia od ślamowatości,
które je mogą zalegać, znosi zatkania wą-
troby, mesenteryi i innych trzewiów, pędzi
miesięczne upławy, pociąga zewnątrz piaski
utrudzające nerki i pęcherz; można dać
tey infuzyi w nieładzie i zapchaniu żołądka.
Skutkiem iey nie tylko jest rozrzedzać lep-
kości, ale nadto przywracać sprężystość i
ton częściom osłabionym, czynić foki płyn-
nieysze, przygotować je do szczęśliwey
zmiany i pomagać odsączeniom.

Używają kopillorku Montpellierskiego lub
Kanadzkiego, do robienia syropu kapilloro-
wego. Xięga Paryżka kładzie tę roślinę w

wywarzenie pektoralne : Syrop z erysimum składany i syrop kapillorowy, wchodzą w elixyr kordyalny.

KAPUSTA. (Bot:) *Brassica*. Kapusta jest roślina ogrodowa znana powszechnie. Liścia iey są szersze lub węższe, podług pasków przeplatanych wielkimi żyłowatościami bardzo kruchemi, które się unoszą na ogonkach, dłuższych lub krótszych, iasno lub czerwono zielonych i okrytych skorką, która pokrywa substancją mięsistą niesmaczną. Kwiaty idą w krzyżyk złożone z czterech listków. Kielich jest podzielony na cztery części. Wypada z niego sępelek, który potym staie się strąchem długim, cienkim, podzielonym na dwie komoreczki i otoczonym iankami zawierającemi ziarnka. Kapusta jest rozmaita iedna w małych, druga w wielkich główkach. Różnica ta wszystkim jest wiadoma.

Lubo starożytni i dzisieysy wielkie dali pochwały kapuście, dowiedziono iednak, że jest trudna do strawienia, że mało tuczy, i daie pokarm gruby oraz wietrzyły. Osoby które żyły na wsi, gdzie więcej iak w mieście iadają kapusty, zapewne musiały postrzedz, że ziadłszy zupę kapuścianą, zawsze człowiek jest ociężalszy; nie tak zdalny do odbywania swych zwyczajnych powinności, skłonny do snu, że oddaie wiatry gardłem kwaśne i smrodliwe, słowem, że utrudza niezmiernie w współkowaniu, dopokąd żołądek nie strawi tey potrawy, która tylko samym czerstwym żołądkom służy.

Sok kapuſty uważają iak rozwalniający i purgujący, ale iey ſubſtancya ieſt ſteżająca. To dało pochoib Szkole Solemitańskiej do tego aforyzmu.

*Fus caulus ſolvit cujus ſubſtantia ſtringit.
Utraque quando datur, ventrem laxare paratur.*

Niektorzy Autorowie twierdzą, że ſok kapuſciany ieſt antydotem przeciwko grzybom. Inni mówią, że wino warzone z liſciami kapuſty, goi wrzody zaſtarzałe i trad; ſątaey ktorzy mniemają, że ſkorbuty zaſtarzałe nieraz, uleczone były używaniem bulionow kapuſcianych: że popioły tey roſliny, pomieſzane z białkiem iaja, leczą oparzeliznę; inni nakoniec używają iey do opatrywania ran. W pleurze, ſmarują te liſcia maſłem, poſypują kminkiem i przykładają na bok. Przykładają ie także na pierſi nowozległych, aby ſię mleko nie zſiadło. Jeſzcze ich używają w zamiarze zapobieżenia zapaleniu pierſi kobiecych. Można probować tych wſzyſtkich ſpoſobow leczenia, ieżeli nic dobrego nie uczynią, to też nic złego ſkutkować nie mogą.

Sztuka Lekarska ze wſzyſtkich gatunkow kapuſty, czerwoney tylko używa na choroby wewnętrzne. Wywarzenie iey pomieſzane z trohcą miodu praſnego ieſt wyborne lekarſtwo laxujące i łagodzące. Uſpokaja kaſzel w katarach i innych chorobach pierſi, ułatwia expektoracyą, i w tymże ſamym

czasie rozwalnia żołądek. Zazwyczaj robią buliony bechiczne z kapusty czerwonej, płuczek ciętych, płucnika i kapillorku. Biorą je rano na czczo, i wieczor, w trzy godziny po wieczerzy. *Patrz KASZEL, KATAR.*

KARABE. *Patrz BURSZTYN, albo AMBRA ZOŁTA.*

KARANA. (Mat: Lek:) *Caragna.* Karana jest substancja żywiczna, dosyć twarda, lipka, zielono-czarniawa, tak ciąga jak smoła, gdy jest świeża, smak ma trochę gorzki, który się zbliża do smaku mirry. Roztacza, gdy ją palą, zapach przenikliwy i aromatyczny. Płynie z pnia drzewa wielkiego nazwanego *Hahelicoca* od mieszkańców Meksyku w którym rośnie. Botaniści dali mu nazwisko *arbor infania, coragna nuncupata.* Hiszpani przywożą nam ją w masie obwinętą w liścia sitowia. Wybierać ją potrzeba czystą i świeżą, patrzeć należy aby w niej nie było żadnych paskudztw, które pobożni Hiszpani umyślnie do niej mieszać zwykli, żeby więcej ważyła.

Gumma karana zawiera olejek treśny, ostry, czerwony i bardzo aromatyczny. Ten olejek czyni karanę zdolną do rozwiązania nabrzmiałości, do wzmocnienia części, na które przyłożona bywa, do uspokojenia bólów, i do załatalenia ran. Nie jest zdatna tylko do używania zewnętrznego. Miękcza karanę terpentyną wenecką albo olejkiem muszkatowym, chcąc uczynić plaster, który uspokaja bole pędogry i scyatyki, rozpędza flu-

xyi i kładzie tamę bolowi zębów; w tym przypadku ostatnim, przykładają go na skroń, lub na szew czelny. Tenże sam plaster umacnia także żołądek. W czasie w którym panują choroby epidemiczne, można palić gumę karana, dla przeczyszczczenia powietrza. Meksykanie robią z tey gummy, plaster na zagojenie ran, i na uleczenie hemoroid. Oto sposoby robienia iego.

Wez Terpentyny przedniej,	uncyą	1
<i>Ambari liquidi</i> , czyli <i>styraxu</i> białego ciekłego,	uncyi	3
Karany,		
<i>Mašlyxu</i> ,		
<i>Mirry</i> ,		
<i>Aloesu</i> , każdego	uncyi	2
<i>Balsamu z Copahu</i> ,		
<i>Tacamahaca</i> ,		
<i>Kadziidła</i> ,		
<i>Krwi sinoczey</i> ,		
<i>Sarcocelli</i> , każdego	drachmę	1½

„ Każesz roztopić gummy i żywicę na ogniu, i proszki w nie wmięszasz,

KARBUNKUŁ. (Chir:) Karbunkuł, po łacinie *carbunculus* jest nadbiegłość zjadliwa, zapalająca, twarda, okrągła wznosząca się w szpicie, czyli na wierzchu kończąca, okryta małemi chrosteczkami, które się zdają otaczać inną chrostkę leżącą w pośrodku. Do iego piątnow ieszcze należy gorącość piecząca, podobna do owej, którą skutkowało rozpalone żelazo, tudzież

sko-

Skorupa czarna czyli popielata niby iaki strupek.

KARBUNKUŁOW dwa gatunki uznają: iedne proste i łagodne, drugie ziadliwe czyli powietrzne albo morowe. Karbunkuł prosty nie iest tak czarny, ani tak siny iak karbunkuł morowy; gorączka ktora mu towarzyszy bywa lekka, okrażony iest kołkiem czerwonym. Przeciwnie karbunkuł ziadliwy iest czerwono-czarniawy; pęcherzyki, ktore są na iego powierzchni, robią głębokie strupy. Gdy te strupy odpadną, widzieć się daie mięso czarne; koło, ktore okraża nadbiegłość, iest czarne i sine; ból i gorąco bardzo są mocne; gorączka gwałtowna, stowarzyszona z nudnościami, wymiotami, mdłościami, obłąkaniem rozumu, konwulsyami, tudzież z chorobą morową czyli zgniłą.

KARBUNKUŁY zarażają raczey części gruczołowe. Za zwyczaj pokazują się na śluznicach krokowej, pod pachwami, lub na parotydach. Zawsze ie uważać należy iako krytyczne, i iako składy, do ktorych natura zlewa materye chorobne. Zawsze są dobrą wrożką, bądź w czasie morowego powietrza; bądź w chorobach zgniłych i ziadliwych, gdy zapalenie nie iest gwałtowne, gdy suppuracya czyli ropienie dzieie się bez wrzawy, bez gwałtowności, nakoniec, gdy skorupa śrzednia nie bardzo głęboko zapada w ciało.

Ale gdy karbunkuły są bardzo zapalone, fuche i twarde, gdy suppuracya nie nadchodzi, lubo się skorupa robi, rozpaczając należy o chorym; bo materya chorobna zo-

zostając w massie humorow, psuie je i rozwieżuie. Śmierć jest pewna, mowi *Hipokrates*, gdy karbunkuly giną nagłe.

W ogólności, te nabrzmienia tym mniej są bolesne, im wilgotniejszy lub wolniejszy osiadaia części: pod ow czas łatwiej ropieia: karbunkuly twarzy, są bardzo niebezpieczne z przyczyny części; które twarz otaczaią. Każdy łatwo zrozumieć może, iż nikt niepotrafi załtanowić ich postępkow, gdy się raz dostaną do gardła. Karbunkuly napastuiące części błoniaste, daleko są okropniejszy nad owe, które swoje siedlisko zakładaią w częściach mięsistych i gruczołowatych: im skorzej dojrzewaią, tym większą czynią nadzieię, szczęśliwego końca; ale gdy po uleczeniu znowu się pokazuią, śmierć prawie ze wszystkim jest pewna. Karbunkuly wschodzące za uszami są bardzo niebezpieczne.

KARBUNKULY proste leczyć potrzeba iak dymienicę. *Patrz Guz WENERYCZNY.* Zacznieisz od puszczenia krwi choremu, skoro się tylko nadbiegłość pokaze; przepurguiesz go, naznaczysz tryb pożyicia chłodzący i rozrzedzaiący. W tymże samym czasie przyłożysz na karbunkul kataplazm odmięczaiący, robiony z ośrrodki chleba, mleka, szafranu, żółtek iai, i roślin odmięczaiących, lub też cebule pieczone na popiole. Można będzie, w przypadku małej dzielności wymienionych kataplazmow, użyć następuiącego:

Weź *Masła świeżego i drożdzy,* uncya 1

<i>Miodu prasnego białego,</i>	uncyi 4
<i>Mydła Weneckiego,</i>	drachmę 1
<i>Szafranu w proszku,</i>	drachmy 2

Zmieszay na kataplazm.

Gdy karbunkul nie ropicie, a gdy przecię robi się skorupa, trzeba się pośpieszyć znasiekaniem aż do żywego, a potym ciała czyli mięsiwa sphacelowate (*Patrz SPHACELLE*) za pomocą kauteryum aktualnego wytrawić. Okrywaia potym część mascią iaką dotrawiaiającą, złożoną z terpentyny, z żółtek iay, z masei styrax, z oleyku z *hypericum*; gdy zaś strupek zacznie odpadać, maczać będziez fleytnszki w tynkturze mirry lub aloesu; dokończysz oczyszczenia wrzodu mascią czyszczącą z opichu. *Patrz OPICH.*

Postrzegłszy, że karbunkul jest ziadliwy i że nie postępuje bynajmniej do ropienia, radzą przyłożyć banki, alboliteż wizykatorye. Ten sposob zachwalaią bardzo doświadczeni praktycy; po użyciu iego idą pomyślne skutki. Po tym przyłożeniu, ieżeli nadbiegłość nie ropicie, palą ciała czyli mięsiwa sphacelowate karbunkulu, kauteryum aktualnym.

Nie można nigdy nadto zalecać, aby podczas tego leczenia, dawano potne, końcem dopomożenia materyi chorobney w przedzieraniu się do skóry. Gdy suppuracya skutkowana zostanie, okryć należy karbunkul dotrawiaiającym, iakim jest masć *basilicon*; dozwołisz ropicć karbunkulowi czas długi, aby wszystek humor ziadliwy, który utrzy-

nuie tę chorobę, mógł wycieknąć tym otworem.

Gdyby się gangrena rozciągała, uczyniłbyś nowe nasiekania, i obwiązałbyś przyłożwszy fleytuszkę maczaną w likworze następującym, który podług świadectwa *Hofmanna*, jest przecudowny na zapobieżenie postępkom gangreny i uspokojenie zapalenia.

Weź *Spirytusu wina rektyfikowanego*,

uncyi 4

Kamfory,

drachmy 2

Szafranu,

Saletry kunsztowney, każdego dra-

chmę 1

Zmieszay dostatecznie w moździerzu szklanym lub marmurowym.

Tryb przepisany choremu, podczas tego leczenia, powinien być nayrozsądniej urządzony. Dasz baczność aby ciepło jego izby nie było zbyt uczucie; strzedz się będzie chory troskliwie zimna; oddali od siebie wszystkie rzeczy i przedmioty, któreby umysł jego w naymnieysze pomieszanie wciągnąć mogło; zakończysz leczenie purgującemi często powtarzanemi.

KARDAMON, czyli RAYSKIE ZIARNKA. (Mat: Lek:) Znajdziemy w sklepach i kramach aptekarskich, trzy gatunki Kardamonu czyli rayskich ziarenek, które nam przywożą z Indyi. Pierwszy jest nazwany wielkim kardamonem, ziarnem rayskim; drugi

jest kardamon średni, trzeci nakoniec kardamon mniejszy, *cardamomum minus*. Te trzy gatunki kardamonu są owocami roślin należących do rodziny roślin trzcinowatych. Zawarte bywają w strączku mniejszym lub większym, podług gatunku drzewa. Wszystkie mają równe cnoty, ale najczęściej używają małego kardamonu. Kardamony wzbudzają poty, zabijają robaki, pomagają strawności, gdy jest wolna i pracowita. Przyśpioją temperamentom zimnym i ślegmitym. Wzbudzają obfite oddzielenie śliny, gdy ie kto żnie. Smak mają pieczący, dzielniejszy nad smak pieprzu; są żołądkowe, rozwalniające, diuretyczne i cefaliczne. Można ie dawać osobom kachetycznym, które miewają zawroty lub obłąkania myśli. Są dobrym lekarstwem na uprzedzenie apoplexyi wodnistey.

Doza małego kardamonu jest od 6. granow aż do skrupułu w substancyi. Można go dać aż do półdrachmy w wymoczeniu wina.

KARDYALGIA. (Szt: Lek:) Kardyalgia jest choroba, ktorey siedlisko jest w otworze wyższym żołądka, gdzie osoby, kardyalgia tknięte, czują ból gwałtowny sflowarżony z omdlewaniem, palpitacją serca, potami zimnemi, nudnościami: co wszystko należy do symptomatow, ktoreby można łatwo wziąć za iedno z symptomatami piętnującemi aneuryzm serca. Nazwisko Kardyalgii dane było tej chorobie, ponieważ się daie czuć blisko serca, które dawni nazywali *cardia*.

KARDYALGIA obwieszcza się czuciem ociężałości i bólu w jamie żołądkowej. Puls jest na ow czas mały, żywy, zakopany, niekiedy przerywany. Chory żali się na uciskanie pierśi; porządek dygestyi przewrocenia doświadcza; mryny są surowe i zatabowanie ich następuje; chory czuje rznięcia; nogi i ręce ma zimne. Palpitacye i omdlewania następują po tych przypadkach, ale nie są tak długie ani tak ciężkie, iak w aneuryzmie serca. twarz staie się siną i bladą, i okrywaia pot zimny.

Dwa są gatunki kardyalii. Pierwszy jest kardyalgia istna, która skutkuje rozziatrzenie lub ściagnienie włókien żołądka; druga symptomatyczna, która ma przyczyne swoie w iakiey chorobie obcey względem żołądka.

KARDYALGIA istna zawsze zawisła albo od zbioru sokow grubych i niestrawnych w żołądku; czasami od słabości, od paraliża tego trzewia, lub też od wiatrow, ktore go rozprężaia.

KARDYALGIĄ symptomatyczną, niekiedy skutkuje gwałtowne wymiotne nieroztropnie zażyte; poiknięta trucizna; humor pegodryczny lub reumatyzmalny spłyniony na to trzewie; gorączka przerywana długo trwająca; plucie częste zbytecznie; robaki zawarte w kiszkiach; skir; obstrukcyja wątroby, śledziony, poduszki żołądkowej; albo aneuryzm serca. Widziano, że kardyalgia była symptomatem chorob spazmodycznych, maciecznych i hypokondryalnych waporow.

Każdy gatunek kardyalgii poznasz wypytując się przyzwoicie chorego i chodzących koło niego. Zapewnisz się, że kardyalgia zawisła od niestrawności lepkich, ostrych, spruchniałych czyli zaśmierdziałych, gdy po zbytku iakimkolwiek, chory żalić się będzie na zły smak w ustach, gdy będzie miał nudności, odrzuty kwaśnie lub smrodliwe, język okryty plugactwem, borborygmy, ciężkość w przestrzeni żołądkowej i ustawiczne niespokojności.

Gdy chory będzie miał usta gorzkie i niby papką wykleione, z wielkim bólem głowy, bez wyprężenia w przestrzeni epigastrycznej, dofyć będzie daż mu dwa lub trzy grana wymiotnego w enemie i w kilku szklanekach. Przytym, każesz mu pić wiele wody ciepłej, końcem pociągnięcia stołcem lub wymiotami, reszty pokarmów źle strawionych, które utrzymują chorobę.

Gdy zebrane niestrawności są ostre, co poznasz po odrzutach kwaśnych i po czuciu ciepła w otworze żołądkowym; daż tylko wody kurczęciey, albo oliwy z wodą. Przytrafia się niekiedy, że tyzanna, w którą wchodzi rośliny żołądkowe, wzbudza wymioty, drażniąc łagodnie włókna żołądkowe i szczęśliwie kończy choroby.

KARDYALGIA pochodząca z słabości żołądka łatwa jest do poznania. Trawienia bywaia bardzo pracowite, chory niema apetytu, jest kachektyczny, miewa nudności i odrzuty, niekiedy kwaśne, niekiedy bez zapachu, niewidac żadney przyczyny, któraby mogła skutkować tyle nieładów oprócz słabości sa-

mego organu. Uleczysz ten gatunek Kardyalgii lekarsztwami żołądkowemi. *Patrz SŁABOŚĆ ŻOŁĄDKA.*

KARDYALGIA, która ma za przyczynę paraliż żołądka, oznajmia się czuciem pełności i ciężkości w żołądku, lubo chory nie może wymiotować, chociażby wziął mocne lekarstwo na wymioty.

Pan *Lieutaud*, widział iednego tak chorującego; otworzył trupa po śmierci, i znalazł żołądek pełen pokarmow, lubo chory od kilku dni nic nie jadł. Gdyby się komu zdarzyło leczyć podobną chorobę, przyłożyłby zaraz na żołądek chusty maczane w wywarzeniu wina z ziołami aromatycznemi; zadałby iakie kordyały, iaki likwor mocny spirytusowy; trochę dobrego wina z *Alikantu* lub z *Wysp Kanaryjskich*; enemy trochę drażniące, aby wzbudzić kanał kiszkowy do ściągania częstych, nakoniec po tych lekarsztwach, zadawałby wymiotne w małych dozach, a gdyby sądził, że choroba jest spazmodyczna, puściłby krew.

Poznasz, że kardyalgią skutkuią wiatry, gdy chory po obiedzie i wieczery oddychać nie może bez trudności, gdy ma częste odrzuty, i zbiera mu się na wymioty. Niekiedy postrzegamy w przestrzni brzucha prawey, nad dziurką spodnią żołądka, nadbiegłość wielką iak kurze iaię. Ból wzmagą się zaraz po wzięciu pokarmow, a gorączka nie towarzyszy temu stanowi.

Gdy puls iest mocny, gorny i żywy, zacznieś od pufzczenia choremu krwi. Po-

tym każesz mu pić wiele wody kurczęciey. Jeżeli bol iest zawsze gwałtowny, każesz mu wziąć *granum laudanum*, końcem ziednania trochę snu w nocy, i położyysz mu na żołądkowym dołku kataplazm następujący :

Weź Liści szatwii i maioranku każdego

garści ½

Nasion anyżowego i koprowego,

każdego

fzczyptę 1

Kwiatow rumienia i rozmarynu,

każdego

fzczyptę 1

Każ warzyć wszystko w prostym winie czerwonym i przyłoż w kataplazmie na dołek żołądkowy. Day szczegolnieyszą bacznąosc, aby ta część należycie okryta była, osobliwie w zimie, i aby chory nogi miał zawsze w cieple. Ten sposob iest wyborny na rozpędzenie dolegliwości spazmodycznych żołądka.

Ale jeżeli bol iest lekki, a temperament chorego flegmatyczny, dasz wewnętrznie lekarstwa żołądkowe i przeciw-wietrzne, iazkiemi są wywarzenie iagodek iałowcowych, ich ekstrakt, anyż, koper, a nadewszystko dryakiew, lub apozema i kasek następujący :

Weź Korzonkow omanu suchych, drachm 6

Liści ptasicy rutki,

Papawy czy żabiego kwiatu,

każdego

garść 1

Wierzchołkow małego iasienca,

szczyptę 1

Skorki świeżey cytrynowey, uncyi 1

Każ warzyć korzonki w czterech funtach wody przez półkwadrans, doday potym liścia, wierzchołki, i skorkę cytrynową, przecedź i doday do przecedzenia:

*Syropu cykoryi składanego, lub
syropu kocenek,*

uncyi 2

K A S E K

Weź Proszku kinkiny,

drachmy 1

Stroiow bobrowych,

granow 3

Dryakwi,

drachmy 1/2

Zrob trzy kąski z syropem maku białego. Niech codziennie zażyje jeden ku wieczorowi.

KARDYALGIA symptomatyczna, bywa za-
wyczaj następnością jakiej choroby. Gdy
jest skutkowana jaką trucizną, chory żali się
na rozdzierający ból w przestrzeni żołądka,
ma przystępny odurzałości, cierpi bezsen-
ność, obłąkanie rozumu, konwulsye, ucisk
niezmiernie utrudzający, palpitacye, słabo-
ści. Puls iego jest słaby, zakopany, dro-
bny, czasami twardy, nierówny, przerywa-
ny. W niższej przestrzeni brzucha czuie-
gwałtowne kolki, nie idzie na stolec, mocz
iego nie odchodzi, ręce i nogi ma zimne;
pot zimny pokrywa go, twarz staje się siną i
pomarszczoną; ma drżenia i umiera z wszy-

stkiemi znakami, które towarzyszą Otru-
ciu.

Pan *de Sauvages* przytacza takowe zda-
rzenie w swej Nosologii. Pewien korzen-
nik, przedał jednemu człowiekowi lekar-
stwo, które zawierało uncya jednę arsze-
niku. Błona powłócząca czelustwie twarzy i
rurę pokarmową, zupełnie zgryzioną zosta-
ła, prącie zapładzania stwardniało; sympto-
mata dopiero od nas wyliczone pokazały
się, a chory skonał w trzydzieści dni po-
tym w nuygwałtownieyszych bólach, po-
mimo wszelkich zabiegów czynionych na
uspokojenie przypadków.

Lekarstwami wskazanemi w tym gatunku
kardyalgii są: woda kureczieca, tłustości,
oliwa, olejki, masło topione, mleko, wo-
da letnia i wywarzenie kruszek, dawane
wielkimi szklankami, w zamiarze ochło-
nienia cząstek solnych substancyi ziadliwych
i ziednania wymiotów. Dodają do tych le-
karstw enemy częstsze lub rzadsze; dają po-
tym iakie narkotyczne, aby ziednać iaki
spoczynek choremu, który niemoże uni-
knąć mocnego utrudzenia.

Pedogrycy podlegli są kardyalgii, gdy
pedogry jest dawna. Miewają borborygmy,
trawienie źle odbywa swoje funkcyę, i czu-
ją ciężkość w dołku żołądkowym. Pora-
dziłz chorym, aby używali ćwiczenia cia-
ła, aby szukali rozrywki i często pili tro-
chę wina Kanaryjskiego. Ale jeżeli się sym-
ptomata powiększają, poydziesz za przy-
kładem *Sydenhama*, który w podobnym
przypadku, użył nayszczęśliwiey swego

laudanum liquidum, ktorego przepis położemy pod artykułem *laudanum*. Gdy postrzegł, że materya pedogry, którą był dręczony, unosiła się ku żołądkowi, po popełnionym iakim błędzie przeciwko trybowi, który sobie przepisał ten Lekarz, sprawiedliwie sławny, brał pewną dozę mieszaniny piwa i serwatki, którą Anglicy nazywają *bochet*; ten napoy wkrótce był wyrzucony wymiotami, a gdy *Sydenham* postrzegł, że wszystko wyrzucił brał szklanę wina Kanaryjskiego, z sześciu kroplami *laudanum*, i tym sposobem zachował się dość długo.

Ale gdyby się ten sposób *Hipokratesa* Angielskiego nieudał, możnaby przyzwać na pomoc potne, aby chorym ziednać przez dni kilka poty obfite.

Często się przytrafia, że ludzie rażeni febrą, mają kardyalgie bardzo gwałtowne, podczas przyśtępu febry, to się nadewszystko trafia w tercyannie, a po paroxyzmie następują bole żołądka. W tym stanie chory czuie bol nieznośny w przestrzeni słabizny brzuchowej, wymiotuie mało, ma słabości, puls iego jest drobny, oddycha łkając. *Morten*, Lekarz Angielski, będąc przyzwany w podobnym przypadku, osądził że choroba była spazmodyczna, skutkowana materyą chorobną, i że szczegulniey raziła powłoki żołądkowe. Ten Lekarz przepisał nayprzod, obfite picie wody kurczęciey; dał potym kinkiny, i gran *laudanum*, na każdy wieczor; kazał także przyłożyć na pięści plaster robiony z rowney części kadzidla i terpentyny. Osmego dnia po przy-

stępie, kazał ieszcze wziąć kinkiny, lubo chora była spokojna. Ale gorączka powróciła nazad w przeciągu dni pięciu z ophtalmią bardzo bolesną. *Morten* rozkazał puścić krew z ręki nazajutrz; kazał pić dekokał gorzki na przywrocenie oddechów zatrzymanych. Ze zaś żołądek nie był ieszcze zupełnie wyzdrowiał, przepisał skrupuł ieden pigułek żołądkowych z granum *laudani* i dokonał leczenia lekami o których my mówili w artykułach *GORĄCZKI*.

KARDYALGIA, skutkowana częstym a niepotrzebnym płuciem, które bywa skutkiem złego wychowania, ustanie; gdy chory zatrzyma w sobie lepiej ślinę.

Inne gatunki bólu żołądkowego, nieustają tylko tym lekstwom, które mogą stłumić ich przyczyny.

„ Gdy kardyalgia jest konwulsyjna. (*Dict. de santé. T. I. page 110.*) oznajmuje się „ pulssem ściśnionym i konwulsyjnym, poruszeniem mimowolnym członków, wypreżeniem zbyt silnym wszystkich fibr „ czyli włókien ciała, ściśnieniem znakomitym pierśi, które niedozwala choremu „ oddychać, zatamowaniem odcieku uryń, „ ściśnieniem mocnym zębów, a ogółem „ mówiąc wszystkiemi symptomatami, które „ mogą charakteryzować stan konwulsyjny.

„ W tym przypadku, zacząć potrzeba od „ wezwania na pomoc puszczenia krwi, aby „ zmniejszyć iey masę, a tym samym „ nadać iey więcej gry w naczyniach, które „ są zbyt ściśnione; puszczenie krwi

wa, które jest podobne do orzechowego drzewa krajów ciepłych. Drzewo to rośnie skwapliwie na Wschodzie, i w wszystkich krajach Indyi Wschodnich, zkad było przeniesione do Ameryki, osobliwie na wyspy Antylskie, do Meksyku i Brezylji. Rodacy tego kraju nazywają to drzewo *canneficier*. Kora tego drzewa jest cieńsza jak kora orzecha; ma kolor popielaty zewnątrz, a cielisty wewnątrz. Liścia kassyi podobne do liści orzechowych, umieszczone są parami na dwóch żyłkach drobnych; żyłkowatości ich są nieskończenie cieniuchne, co je czyni gładkimi; mają zazwyczaj półtory stopy długości; kwiateczki są bardzo drobne przyczepione do ogonka długiego na całą lub dwa cale. Kolor mają żółtawy, drzewo оголоcone bywa z liściami gdy go okrywają kwiaty, co kassya ma wspólne z migdałowemi drzewami. Pomiedzy pręciami nasłennemi kwiatów, widać wznoszący się stępelek długi i cylindryczny, którego długość powiększa się codziennie, ikoro kwiat opadnie. Ten stępelek staie się strącem czarniawym, nieco zakrzywionym i bardzo twardym. Te strąca są łaski kassyi, które za poruszeniem wiatru, tłukąc się iedne o drugie czynią łoskot, który podrożniący słyszą z bardzo daleka.

Strąca kassyi zawierają w sobie substancją papkowatą czyli mleczną, która ma stężałość miodu zgęstniałego przy ogniu. Ta papka czyli ten mlecz jest czarny, ma smak słodki i nieco kwaśkowy. Służy za po-

włokę pestkom owalnym, żółtego koloru nieco ciemnego, twardym i tęgim.

Im cięższe są łaski kassyi, tym więcej zawierają papki; jeżeli strącone na wziętem, dają dźwięk, znakiem jest, że się zestarzały w sklepach, i że mlecz czyli papka wyschła; pod ow czas nierzadką bywa rzeczą, znaleźć ją z kwaśniąłą lub spleśniałą. Przemysł korzenników, którzy moczą w wodzie łaski kassyi, długo zaległe w sklepach, przyspiesza spleśnienia papki.

Kassrą przywożą z Wschodu, z Indyi i z wysp Amerykańskich. Przychodzi także kassya z Egiptu przez Alexandryą i Marsyllą, i to jest kassya Wschodnia. Inną kassyą nazywają Zachodnią. Kora iey jest gęstsza, iasnieysza iak kassyi Wschodniey; a nawet iey mlecz zdaie się trochę więcej cierpkości mający w sobie, lecz obydwie rowne mają skutki. Kassya Brezylska, ma łaski grubsze i bardziey spłaszczone, iak inne.

Cheąc mieć mlecz czyli papkę kassyi, odrzucają pestki i przegrody znajdujące się w rownych odległościach w strącu. Ten mlecz, sprawiedliwie jest uważany, iako iedno z purgujących minoratywow, nayłagodnieysze i naydobroczynnieysze. To ma w sobie szczegulnieyszego, iż ją można dawać rowno dzieciom iak dorosłym; temperamentom słabym czyli kakochimicznym, iako i temperamentom mocnym i suchym; kobietom ciężarnym, iako i tym, które nigdy niepoczęły. Purguje lekko nierozpalaiać, i skutkuje bardzo dobrze w przypadkach,

kach, w których używać niemożna purgujących draftytycznych. Dają ją pomyślnie, w wszystkich chorobach zapalających piersi lub niższej przestrzeni brzucha, w gorączkach pieczących i zapalających, w dolegliwościach nerek i pęcherza, a ogółem we wszystkich przypadkach, w których chcemy purgować bez wszelkiej gwałtowności i w tymże samym czasie uspokoić burliwość humorów. Kassa pewnym jest sposobem rozwolnienia żołądka, w konstypacjach długotrwałych; rozwiązuje i pociąga nieznacznie materye gnoyne, których dostrość nadarza częste zapalenia niższej przestrzeni brzucha, niebezpieczne i okropne. Można iey ieszcze użyć w bólach gardła zapalających, w katarach, w migrenach uporczywych i w bólach hemoroid zapalonych.

To co mowimy o kassyi, rozumieć należy o kassyi dobrze wybranej i niepodpadłej żadney zmianie, żadnemu zepsuciu. Bo niezawodnie postrzeżono, że nudności, wiatry, rznięcia, &c. które przypisują używaniu kassyi, powinny raczey być przypisane złym przymiotom kassyi użytey, niż złości wewnętrzney tego lekarstwa. Kassa można łączyć z anyżem w dolegliwościach histerycznych i hipokondryaczych; w dolegliwościach cholerycznych z waynafztynem; w przypadkach żołądka słabości z rhubarbarum. Kassa dawana łyżkami w bulionie cielecym dzieciom nowourodzonym, jest lekarstwem bardzo zaleconym na wypędzenie meconium.

Cztery uncye lasek kassyi poſtorey tylko uncyi daią papki, a gdy są stare połowę tego. Praktycy niepowinni tey uwagi ſpuſzczać z pamięci.

Mlecz czyli papka, wyięta z ſtrąca kassyi, przegmieciona przez ſito, może bydź dana w dozie dwóch granow, pół uncyi, a nawet uncyi jedney rozpuſzczoney w ſerwatce, bulionie lub jakim kaſku. Wywarzenia iey przepiſują od pół uncyi aż do czterech lub ſześciu uncyi, w poſtkwarcie wody. Przepiſują ją także w enemach laxujących i łagodzących, w dozie uncyi dwóch, w papce, a mniej lub więcej o dwa funty, gdy ieſt w laſkach.

Woda z kassyi proſta, ktorey, użycie bardzo ieſt rozciągle w ſztuce Lekarskiej, gotuje ſię tłukąc i każąc warzyć ſześć uncyi lasek kassyi w trzech kwaterkach wody, dopokąd niewywrze część trzecia. Daią iey kilka kieliszków, końcem rozwolnienia żołądka, uſpokoienia upałów gorączkowych &c. Lepiejby nieſkończenie było używać mleczu czyli papki, bo kora lasek ma nieco ſteżącey ſily, co ieſt skutkiem przeciwnym celowi, iaki miewamy w dawaniu laxującego.

Xięga Paryzka kładzie *pulpaſſi* w konfekt Hamech, w *electuario tenitivo*, w *catolico*, w *electuario kassyi* i w kassyi gotowaną.

ELECTUARIUM KASSYI.

Weź Mleczuczyli papki kassyi świeżo z ſtrą-
czow dobytey, funt 1

Miodu praśnego wyszumowanego, funt 1
 Liści i kwiatow szczyru, pomarnego 2
 fialkow, garść 1
 Piotunu, garści 1

Wywarzywszy liści i kwiaty, dodasz kassya nowo dobytą i przecisnąoną przez sitko; potym włożyłz miod w naczynie wyławszy liście i kwiaty i warzyć będziesz do stężałości *electuarii*. Doza jest uncya jedna lub dwie w enemach laxujących.

KASSYA GOTOWANA XIEGI PARYZKIEY.

Weż *Pulpæ cassiæ*, funt 1
Syropu fialkowego, uncyi 12
Cukru startego na mieluchny proszek, uncyi 3

Dozwol wyparować w popiele ciepłym aż do stężałości wyciągu czyli ekstraktu; gdy miedzianina ta ochłodnie, dodasz uncya jedną wody kwiatow pomarańczowych.

KASSYA w DRZEWIE. (Mat: Lek:) *Cassia lignea*. Kassya w drzewie, jest kora kręcona w rurczki iak cynamon, i która się od cynamonu tym tylko różni, iż iey zapach aromatyczny jest słabszy, i że w ustach z ta, zostawia szlamowatość, którą gęby nieza-
 raża cynamon. Biorą ją z drzewa, które podobne jest do drzewa cynamonowego na wyspie Jawa i Malabar. Niektorzy Autorowie mniemają, że żydzi używają kassyi w drzewie do robienia oleiu świętego.

Ta kora uchodzi za mającą cnoty żołądkowe i potne; zalecają iey używanie w dycharwicy wilgotney i w kaszlu kataralnym, w dyarryach, dyssenterjach, słabościach żołądka, i kachexyi.

Wchodzi w dryakiew, w philonium Rzymskie, w mithrydat, i w diafscordium.

KASSYA GOZDZIKOWA, (Mat: Lek:) czyli kassya mająca zapach goździków sklepowych. *Cassia caryophyllata*. Niewłaściwie dano nazwisko kassyi goździkowey, kórze skróconey w trąbkę lisowatą i cienką, którą żdzieraia z wielkiego drzewa, którego liścia podobne są do drzewa cynamonowego. Długi czas mniemano, że kory tey dodaie drzewo noszące goździki sklepowe, ale dzisiaj wszyscy przeciwnie są przekonani. Drzewo kassyi goździkowey, rośnie na wyspach Amerykańskich, w Guianne, w Brezylu i na wyspie Kuba.

Kora ta zostawia na ięzyku impressyą korzennieyszą niż goździk sklepowy. Dobra jest na choroby żołądka. Ma moc toniczną i wzbudza poty.

KASZEL. (Szt: Lek:) Jest poruszenie taniemne, brzmienne, spokojnieysze lub gwałtownieysze, które się odbywa za pośrednictwem narzędzi oddychania, gdy się przytrafi, iż iaka rzecz utrudza płuca, a natura chce się iey pozbawić. Kaszel jest symptomatem kilku chorób gardła, pierśi i żołądka; powszechnie zaś bywa symptomatem iakiego nieładu w płucach. Kaszel zawisł na gwałtownym uśłowaniu, które czyniemy na wypędzenie lub wyrzucenie

materyi z kanałów krtani lub płuc, za pośrednictwem powiększenia ich ściągnięcia lub ich mocy konwulsyjney; ztąd kaszel zawsze poprzedza wdech gwałtowny (*inspiration*), a towarzyszy mu wydech także utrudzający.

Lubo celem tego poruszenia jest wyfodowanie materyi zawadzającej, może jednak być sympatycznym, gdy przypadnie z okoliczności rozdrażnienia zdarzonego w innej części. Ztąd widzimy często kaszel skutkowany dolegliwością spazmodyczną krtani i gardła, ktorey przyczyna odległa ma swoje siedlisko w żołądku, w macicy, lub wątrobie. Ztąd wzięto podział kaszlu, na kaszel pierśi, żołądka i gardła; ale jeżeli przyczyna kaszlu, działa bezpośrednio na same narzędzia, pod ow czas będzie *idiopatycznym*.

Przyczyna wzbudzająca kaszel jest rozdrażnienie włókien płuc, a zatym wszysko, co będzie mogło skutkować to rozdrażnienie, zdolne będzie do wzniecenia kaszlu, iako to zapalenie, chrosteczki, rozprężenie lub zgęstnienie humoru krtaniowego, wpłynienie materyi ostrej, ktorey dostawia błona flegmista; wszystko to wyciąga, utrudza i oddala włókna krtani, ztąd powstaje irrytacja czyli rozdrażnienie.

Kaszel suchy bywa zawsze bez plwocin stowarzyszony z bolem i gorącością; kaszel mokry, nie jest tak bolesny ani tak uciążliwy.

Prognozyk kaszlu rozmaity bywa podług siedliska i przyczyn. Kaszel pierśi jest nay-

cięższy, ani powinien bydź zaniedbanym; oznacza zawsze katar lub fluxyą bądź krwi bądź flegmy na płuca, która może mieć skutki okropne.

Leczenie kaszlu nie jest tak proste iak publiczność mniema. Błąd ten wiele ludzi codziennie śmiercią opłaca. Ztąd przed leczeniem kaszlu rozstrząsać należy jego przyczynę. Inaczej wżysłka praca byłaby marnie rozłożona. Kaszel każe się dorozumiewać rozziatrzenia w płucach; ale to rozziatrzenie może bydź skutkowane dolegliwością spazmodyczną której siedlisko jest bardzo oddalone; gorącem, suchością, eretyzmem piersi, rury oddechowej; albowi też może bydź skutkiem materyi lipkiej, ciąglej, beztłakowitej, która zatyka kanaliki krtańowe; a ztatem sposoby leczące rozmaite i różne bydź powinny. Tu to przypomnieć sobie należy podział lekarstw bechlicznych, na bechliczne łagodzące, i bechliczne rozrzedzające. W pierwszym przypadku, gdy różdrażnienie, nieuznaie za przyczynę materyi wolney, zimney i wilgotney, ale prosty eretyzm; coby starożytni nazwali byli *intemperies sine materia*, udać się należy do bechlicznych łagodzących. Takimi lekarstwami są: olejek migdałow słodkich, korzonki i kwiaty malwy, ślazu, podbiłtu, dziewanny; serwatka klarowana jest naywybornieyszym lekarstwem na podobne przypadki. Jeżeli ciepło czyli gorąco piersi jest znakomite, trzeba z ręki krew puścić; puszczenie krwi zawsze jest potrzebne, gdy chory jest krwisty, i bol

głowy znakomity. Bardzo pożyteczną jest rzeczą, moczyć co wieczor nogi w wodzie letniej przed spaniem; i mimo dawnego przesądu, który się na moczenie nog zapatrywał jako na szkodliwe, bardzo wiele dobrego przynoszą choremu, zmniejszając gorączki, bólu głowy i kaszlu: enemy są także bardzo pożyteczne, jeżeli chory ma zatwardzenie lub gdy mniej moczu oddaie niż był zwykł.

Łatwo każdy rozumie, iż takowe leczenie byłoby szkodliwe w drugim przypadku, to jest gdyby kaszel był skutkowany materią gęstą i lipką, wszystkie te lekarstwa ślągoudzące i olejowate powiększyłyby jeszcze złe, a więc udać się należy do lekarstw dzielniejszych, do bechiczych rozrzedzających. Często potrzeba zacząć od wysuszania źródła choroby, które zależy na zawałeniu dróg pierwszych niestrawnościami, wypróżniając dzielnie wymiotnym. Ipekakuanha przyzwoite jest nadewszystko; ztąd widzimy że jest *specificum* niezawodne na kaszle ciężkie dzieciinne, czyli to będzie dane w wielkiej dozie, czyli tylko w charakterze zmieniającego. Potym przepisują tyzanny, gotowane z roślin, które mają cnotę wycieńczającą, rozrzedzającą; iakimi są: przetarznik, izopek, bluszcz ziemny. Te rośliny służą także za nasadę napoiom, które czynią jeszcze dzielniejszymi, zaostrzając je syropami tychże samych roślin, kermesem, oximellem scillitycznym. Słowem istotną pod ow czas indykacją jest wycieńczenie i wypróżnienie;

w tym to zamiarze robić zwykli pod ow czas lekarstwa nieco toniczne, dodając do nich kermes, oxymel i wino scillityczne.

Z tego cośmy dotąd powiedzieli, łatwo jest sądzić, jaką w tej mierze rolę narkotycznie grać mogą, jeżeli są należycie indykowane na uspokojenie kaszlu; zważyć należy, iż ich dzielność jest mierzająca, iż nigdy nieprzystoią, gdy kaszel jest suchy, natarczywy, tudzież gdy gorącość i eretyzm są znakomite. Ale powinny być wyłączone z użycia, gdy uzdrowienie zawisło od obfitości płucia, bo plwociny pospolicie tamują z przyczyny atonii, w którą wprawia całą machine.

Tryb w kaszlu powinien być odwilżający i roztwarzający. Ci którzy niezmniejszą ilości pokarmów, i którzy piją wiele wody ciepłej, niszczą swoje zdrowie. Nie trawia więcej, kaszel mieni się w kaszel żołądkowy, nieprześciągając razem być kaszlem pierśi. Troskliwie wstrzymywać się należy od likworów mocnych. Tak mało są przyzwolone, iż częstokroć mała bardzo ilość ożywia katar, który już był na schyłku. Są nawet niektóre osoby niemogące ich nigdy pić bez nabawienia się kaszlu.

„ Poznaś kaszel mokry po swobodnym
„ odchodzeniu plwocin z najszybszym pra-
„ wie usiłowaniem kaszlu. Kaszel mokry
„ napada na temperamenta miękkie, wolne,
„ które używają obficie napoiów wodni-
„ stych; na starców, na osoby mięszkalące
„ w mieyscach wilgotnych, i na tempera-
„ menta flegmiste,

„ dwie godziny, i nakażesz razem używa-
 „ nie lochu następującego:

Weź *Oleyku migdałow słodkich,*

*Liatanego utrzymanego wyciśnię-
 niem każdego* uncya 1

Tynktury kwiatów benzwinowych, skrupuł 1

Antihellici Poterii, granow 20

Syropu gorczycy polney, uncyi 2

„ Zmieszay wszystko do zażywania, tyż-
 „ ka co godzina.

„ W ośm lub dzieście dni po skutku te-
 „ go lekarstwa, przepurguiesz chorego
 „ dwiema uncjami mанны, dwiema dra-
 „ chmami folii *Glauberi*, i uncją syropu
 „ iabłczanego.

„ Jeżeli kaszel trwa jeszcze po przepur-
 „ gowaniu, udasz się do tyzanny:

Weź *Korzonków kosaćcu Florenckiego,*

drachm 2

Liści hizopka, szezypow 2

Chiny potłuczoney, drachm 3

„ Każ warzyć wszystko w trzech kwater-
 „ kach wody, aby poł kwarty zostało, w
 „ naczyniu dobrze przytkanym. Przecedź
 „ likwor, chory wypije dwie szklanki rano
 „ na czczo, w godzin dwie jedna po dru-
 „ giej, i szklankę w wieczor kładąc się.

„ Można także w tymże samym czasie u-
 „ żywać następujących tabliczek:

Weż Korzonkow słazowych,

Kosaćcu Florenckiego, ka-
żdych po uncyi $\frac{1}{2}$

Kwiatu bendżwinowego, granow 24

Laudanum, kropli Nro: 6

Cukru białego, uncyi $4\frac{1}{2}$

„ Zmieszay wszystko i urob tabliczki z
„ dostateczną ilością gummy dragantu; cho-
„ ry dozwoli się ustawicznie topić kawa-
„ łeczkowi takiey tabliczki w ustach
„ KASZEL suchy leczy się lekarstwami
„ wcale różnemi. Nayprzod zaczniesz od
„ puszczenia krwi choremu, ieżeli kaszel
„ iest gwałtowny, potym naznaczysz uży-
„ wanie tyzanny takiey:

Weż Korzonkow słazowych wymytych, uncyi $\frac{1}{2}$

Kwiatow dziewanny.

Malwy, każdych szczyptę 1

Lukrecyi, drachm 2

„ Naley na to wszystko kwartę wody
„ wrzącey; dozwol moknąć wszystkiemu
„ pół godziny. Chory zażyie szklanę z
„ łyżką syropu siatkowego, w tymże sa-
„ mym czasie używać będzie następującego
„ lochu:

Weż Syropu siatkowego, uncya 1

Wody pospolitey, uncyi 4

Piścaciow wytłuskanych, uncyi $\frac{1}{2}$

„ Utluc wszystko w moździerzu, abyś zro-
„ bił emulsyą, do ktorey potym dodasz:

Gummy dragantu w proszku, granow 24
Oleyku migdałow słodkich, uncya 1

„ Zmieszay wszystko po trochu, mierzając ustawicznie.

„ Doday na końcu dwie drachmy wody pomarańczowych kwiatow, i trochę cukru,

„ jeżeli potrzeba uczynić napoy miłszym.

„ Po użyciu tych lekarstw można dać choremu wywarzenie to :

Weź *Gummy Arabskiej utłuczoney, uncyi 2*
Cachou surowego, uncyi 1

„ Każ lekko warzyć w półtorej kwarcie wody aby tylko pięć kwaterek zostało,

„ przecedź likwor i rozpuść w nim :

Syropu słazowego, uncyi 2

„ Dozą jest kieliszek, dwa lub trzy razy na dzień.

„ Jeżeli te lekarstwa nic nie skutkują, możesz użyć syropu następującego :

Weź *Liści wielkiego żywokoštu, garść 2*
Korzonkow słazowych, uncya 1
Juiubow, Nro. 15
Daktyli, Nro. 10

„ Każ wszystko warzyć przez półgodziny. Przecedź likwor i doday

Cukru, funtow 2

„ Warz wszystko do sześciości syropu.
 „ Chory zażyje łyżkę tego syropu w szklan-
 „ ce wody trzy razy lub cztery na dzień.
 „ W tym gatunku kaszlu nie potrzeba by-
 „ najmniej purgować, chyba że kaszel
 „ zupełnie ustanie i chyba że gwałtowna pur-
 „ gansu jest potrzeba. Lepiej jest w po-
 „ czątkach krew puścić, i powtorzyć to pu-
 „ szczenie dwa lub trzy razy, według mo-
 „ cy temperamentu i kaszlu. „ *Dictionnaire*
 „ *de Santé Art: Toux.*

KASZTAN. (Mat: Lek:) Kasztany są o-
 woce wielkiego drzewa pospolitego krajom
 ciepłym i niektórym Prowincyom Francuz-
 kim. Owoc ten ogółem wszystkim jest zna-
 ny. Dwa są gatunki kasztanow; iedne
 rosną naturalnie i niepotrzebują uprawy,
 inne nazywają Francuzi *Maronier* i tych
 owoc jest osnową handlu wielu Prowincyi
 Francuzkich. Francuzi iedzą kasztany kto-
 re zowią *Marons de Lyon*, te nieróżnią się
 od innych kasztanow tylko tym, że są wię-
 ksze.

Chłopi mieszkający na gorach Arwernii,
 Perygordu, Andegawii, Lionu i innych Pro-
 wincyi, kasztany mają za swoy główny po-
 karm; każą ich mleć i robią chleb z mąki;
 posilają się także papką tego owocu, którą
 nazywają *chatigna*.

KASZTANY dają pokarm ciężki i niestra-
 wny; chłopi którzy się niemi zasycają, mu-
 szą mieć żołądek uzbroiony, że tak rzekę,
 trzema puklerzami, kiedy zdołają trawić
 tak ciężki pokarm: ale też uważają, że
 większa część owych ubogich ludzi, mają

twarz, żółtą, wybladłą, siną; że są podlegli obstrukcyom, kolkom, i wielu innym chorobom, które zawisły od rozprężenia trzewiów.

Najlepszy sposób gotowania kasztanów, jest piec je w zarzeniu, narznięwszy wprzód z jedney strony; bo nie używszy tej ostrożności, likwor zarwaty pod skorką gdy się rozrzedzi, a nie znajduie miejsca któreby go umieścić mogło, rozrywa skorkę z wielkim trząskiem, i mogłby blisko stojącego oślepić.

KASZTANY tak pieczone są łzysze, ale ie zawsze z umiarkowaniem iść potrzeba. Te owoce surowe są stężające: błona okrywająca ich miąższość ma też same cnoty. Można ią dawać w dyarrii, w biegunce i pluciu krwią; robią także z niey emulsyą z makiem białym i wywarzeniem lukrecyi. Szczęśliwe wyprowadza skutki w zatrzymaniu uryny.

Robią także kataplazm z kasztanów, ięczmienia i octu. Zalecaią ten kataplazm na rozwiązanie stwardniałości brodawek pierśi niewieścich i na rozwiązanie mleka złądłego.

KASZTAN DRZEWO. (Bot:) *Castanea*. Jest to drzewo, którego dwa szczególniejsze gatunki naznaczają, to jest kasztan pospolity, *castanea sativa*, i kasztan Indyjski, *hippocastanum vulgare*.

KASZTAN Indyjski jest bardzo piękne drzewo, które na wiosnę zdobi nasze ogrody.

Owoc tego kształtu kasztana, nie wchodzi w szereg owocow zdolnych do iedzenia; ale ususzony, starty i zażyty w nozdrza, iest dziełnym kichającym i może przynieść ulgę w przypadkach migreny, podług doświadczenia, które uczynił Pan Chomel. *Matthiole* twierdzi, że takie kasztany można dawać pomyślnie komom dychawicznym do iedzenia, co potwierdza *Clusive*.

Wielu osób twierdziło, że kora kasztana Indyjskiego ma cnotę przeciw-febrylną, i żeby go można wziąć za kinkinę. Ponieważ ta powieść nie zasładza się na żadnym niewatpliwym doświadczeniu naszym zdaniem, nayroztropniey nie wierzyć temu, dopokąd doświadczenia przewyćżające, nie ugruntuia tey prawdy.

KASZTANKI ZIEMNE. (Bot:) *Cyperus odoratus radice longa vel officinarum*. Jest to korzeń długi, cienki, kolankowaty, pokrzywiony, ozdobiony kilku sęczkami w kształcie oliwkow, i włókienkami włoskowatemi, ciężki do zerwania, czarniawy, smaku ostrego, i trochę aromatycznego, zapach ma nardowy. Takie kasztanki lub orzeszki ziemne rolną w Prowancyi i Langwedocyi.

Z tych korzonkow wchodzi liśki trawiste, podobne do liści ówikły, ale dłuższe i węższe; łodyga tey rośliny rośnie do wysokości słop dwoch, prosta, bez sęczkow troykatnych, pełna miewu białego, mająca na swym wierzeholku liścia rozłożone w gwiazdki, i umieszczone pod kłosem

kwiatowym, który długością przechodzą. Te bukiety są obszerne, grube, i niby powiewające, po nadwierzchołkiem łodygi złożone są z kłosów czyli z główek łuskawych, ozdobionych kwiatami mającemi pręciki nasienne bez listków. Z pachwiczek tych łusek, wypadają stępelki, które się potym odmieniają w ziarna troygramaste, twarde, powleczone skorką czarną.

Oprocz tego gatunku kasztanków ziemnych, jest jeszcze wiele innych; iako to: kasztanki ziemne okragłe Wschodnie; kasztanki ziemne Amerykańskie czyli korzeń *S. Heleng*, kasztanki Sultanowe, i kasztanki ziemne Indyjskie.

Korzonki tych rozmaitych gatunków kasztanów ziemnych, mają prawie też samę cnotę; wycieńczają i rozdzielają humory, znoszą zatkania, wzbudzają uryny i upławy niewieście, wzmacniają cudownie żołądek osłabiony rozwolnieniem włókien, i zapobiegają puchlinie początkowej. *Hoffmann* ie zaleca na choroby piersi, którym towarzyszy kaszel. Starte na proszek z kwiatami lawandy, w dozie drachmy 1. ułatwiają wyście płodu i łożyska.

Korzeń kasztanków ziemnych zwanych sultankiem, jest diuretyczny, łagodzący i rozwieżniający. Przyśtoi w dyssenteryi i gorącości uryny. *Lemery* twierdzi, że ten korzeń iedzony, albo wzięty w dekokcie, jest dobry na wzbudzenie nasienia.

Pierwsze dwa gatunki dają w substancyi proszku, od iednego skrupułu aż do drachmy 1. dwoie tyle biorą na wywarzenia.

Doza

Doza sułtanka iest od półdrachmy aż do drachmy 1. w proszku; w wywarzeniu od połuncyi aż do uncyi 1.

KATAPHORA (Szt: Lek:) Iest sen głęboki, bez obłąkania rozumu; bez gorączki, pod czas ktorego chory budzi się, gdy iest miotanym; otwiera oczy, mowi, odpowiada na czynione zapytania i natychmiast zasypia. *Patrz SPIĄCZKA.*

KATAPLAZM (Chir:) takie nazwisko daia pewnemu lekarstwu mieyscowemu zewnetrznemu, złożonemu: z liści, kwiatow, owocow, mąk, olejkow, tłustości, lub z gum rozrobionych na papkę.

Rozmaite kataplazmy robia, stosownie do zamiarow, ktore maia dopełnić. Są kataplazmy anodynnne, stężaiące, rozwiężuiące, dotrawiaiaące; lub gnoiące, wzmacniaiaące, odporne, kateretyczne, antiputrydyczne &c. naypospoliciey robia kataplazm na okładanie nadbiegłości zapalaiących z osrzodki chleba warzoney w mleku, do ktorego dodaią gdy chcą oleiek rożany lub maść, maść topolową, cebule pieczone w popiele, lub iakiekolwiek inne odmięczaiące.

KATAPLAZM GORZKI PRZECIW ROBAKOM.

Weź *Dryakwi Weneckiey i maki słonecznika strączyśtego*, każdego dra: 3
Nasienia glistnika czyli piotunu glistnego, drachmy 1½
 Tom III. D

Hiera picra, drachmy $\frac{1}{2}$
Oleyku piotunowego dystryllowa-
nego, kropli 16
Soku Taneyzi ile potrzeba do u-
miejszania tego wszystkiego.

KATAPLAZM ten przyłożysz na brzuch dzie-
 ci mających robaki, a których nie możesz
 przychylić do zażycia ustami żadnego lekar-
 stwa. Można nawet jeżeli chcesz zadadź te-
 go kataplazmu wewnątrznie w kulce grubey
 jak orzech laskowy.

KATAPLAZM ANTISEPTYCZNY PRZECIW SLINOGORZOWI.

Wez Korzonkow omanu, drachmy 2
Liści Taneyzi,
Piotunu,
Scordium, każdego uncyi 3
Jagodek bobkowych, uncya 1

Porozgniatawizy te wszystkie istoty w
 moździerz, warzyć będziesz w mieszaniu
 wody i octu dopokąd należycie nie zmię-
 kną, potym przecedzisz przez chustę, i dodasz
 do wyciśnionego likworu:

Soli kopaney, uncya 1
Oleyku Nardowego, uncyi $\frac{1}{2}$
Maki słonecznika, strączyśtego i-
łość dośtateczną na zrobienie ka-
taplazmu.

Przyłożysz ten kataplazm ciepło na część
 bolesną, i odmieniać będziesz co trzy go-
 dziny.

KATAPLAZM Z KASSYI.

Weź <i>Extraktu kassyi</i> ,	uncyą 1
<i>Maści browey,</i>	uncyi 2
<i>Maści olbrotowey,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Agaryku w proszku,</i>	drachmę $1\frac{1}{2}$

Zmieszay, zrobiwszy, będziesz miał kataplazm bardzo zalecony na ślinogorz.

KATAPLAZM ŚLEDZIOWY PRZECIW
UPALE GORĄCZKI.

Weź <i>Korzonków Przestępu białego</i> ,	uncyi 2
<i>Mydła czarnego</i> ,	uncyi 6
<i>Mięsa śledziow wyiętych z laki</i> ,	uncyi 4
<i>Soli morskiej,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$

Zmieszay to wszystko na kataplazm, koren przyłóżyż pod stopy, gdy materya febrilna bie do głowy, skutkuie obłąkanie rozumu, lub zdurzenie.

KATAPLAZM ODMIEKCZAJĄCY NA-
GABIAJĄCY I DOTRAWIAJĄCY.

Weź <i>Mak świeżo zrobionych z pszenicy i lnu,</i>	uncyi 3
--	---------

Każ warzyć w ilości dostateczney oleyku lilii białych lub w oliwie, pomieszanych w rowney części z octem. Ruszay ustawicznie materyą i zrob z niej papkę, przymieszay potym:

Papki cebul pieczonych w popiele, uncyi 2
Gummy ammoniaku rozpuszczoney
w białku iaja, uncya 1

Ten kataplazm przyłożysz ciepło na część, odmieniać będziesz cztery razy na dzień, a gdy wyschnie, można go będzie odmiękczyć trochę masła topionego.

KATAPLAZM PRZECIWKO PUCHLINIE.

Weź *Gnoiu świeżego wołowego,* funtow 2
Jagodek bobkowych w proszku, funta $\frac{1}{2}$
Korzenia prześtepu białego i świe-
żego, funt 1
Nasiona kminku w proszku,
Siarki, każdego uncyi 4
Sadła wieprzowego, uncyi 4

Zrobisz kataplazm, w dostateczney ilości wody wapienney, lub w mocnym ługu.

Ten kataplazm bardzo jest zalecony na rozwiązanie nadbiegłości limfatycznych, ædematycznych, i na otwarcie porow części rażoney. Można odiać siarkę, gdy się rozwiązanie robić zaczyna, aby lekarstwo było łagodnieysze, i żeby się nie obawiać odpływu materyi wewnątrz.

KATAPLAZM OPHTALMICZNY.

Weź *Papki iabłek słodkich pieczonych* uncya 1
Chleba białego gotowanego w mle-
ku i wyciśnionego, uncyi 1

Kołaczykow białka Rhafis w pro-
szku, drachm 2
Białko iaia, 1

Zmieřzay, będziesz miał kataplazm bar-
 dzo zachwalony w bolach zapalających oczu.
 Rozpořtrzesz na płotnie; i ciepło przyłożysz
 na oko chorego.

KATAPLAZM ZOLĄDKOWY.

Weź *Dryakwi Weneckiej,* drachm 6
Cynamonu i gwoździkow sklepo-
wych w proszku, każdego po
 drachmie 1
Oleyku miętki, kropli 6
Oleyku piotunu dystryllowanego, kropli 2
Octu, ile potrzeba do zamieřzania
tych substancyi.

Ten kataplazm bardzo ieř pożyteczny na
 uspokojenie nudności, wymiotow i dyarrii,
 bądź w dziecięciu, bądź w dorosłym.

KATAPLAZM PRZECIW PLEURZE.

Weź *Mąki nasion lnianych czyli siemie-*
nia, uncyi 8
Fænum græcum i kminku, uncyi 4
Miodu słodkiego, uncyi 2
Oleyku lnianego lub oliwy, ile trze-
ba do zrobienia kataplazmu.

Ten Kataplazm uspokaja bole zwane po-
 spolicie *kłocia w boku.* Nadewřzystko ieř

pożyteczny w pleurze fałszywey. Pewien Autor bardzo szacowny uważył, iż gdy na bok chorego przyłożysz kminek umieszczany z masłem, smak kminku czuć w ustach chorego: tak daleko przenika dzielność tego lekarstwa.

KATAPLAZM z PAIĘCZYNY PRZECI- WKO GORĄCZKOM PRZERYWANYM.

Weź <i>Terpentyny Weneckiej,</i>	uncyi 2
<i>Soku babczanego,</i>	uncyą 1½
<i>Fig,</i>	Nro. 3
<i>Skorki pomarańcz świeżych,</i>	drachm 2
<i>Kąsku,</i>	uncyą 1½
<i>Sadz kominowych,</i>	uncyi ¼
<i>Gnoiu gołębiego,</i>	uncyą 1½
<i>Paieczyn wielkich paiąkow,</i>	Nro. 6
<i>Mydła czarnego,</i>	uncyi 4
<i>Octu ilość dostateczną na zmieszanie tego wszystkiego.</i>	

Przyłożysz ten kataplazm na pulsa pięści, w gorączkach przerywanych; czasami zdzie-
ra łkorę; ale ten przypadek, ile bardzo zba-
wienny nie powinien zadziwiać.

KATAPLAZM WZMACNIAJĄCY.

Weź <i>Proszku lewandowego i macierzan- ki, każdego</i>	funty 1
<i>Mak rozwiężniających,</i>	funta ½
Każeśz wszystko warzyć w prostym winie czerwonym, aż do stężałości kataplazmu, potym dodasz:	

Miodu prasnego pospolitego , uncyi 4
Styraxu , uncyi 6

Cheąc ten kataplazm zrobić bardziey antyseptycznym , można w nim kazać rozpuścić kamfory drachm 2.

Używany bywa pożytecznie i pomyślnie , na nadbiegłości grożące zgnilizną ; w bólach gardła gangrenowatych , i w dymienicach następujących po gorączkach ziadliwych.

KATAPLAZM NA STŁUMIENIE PO- KARMU NOWO-ZŁEGŁYCH.

Weź *Liści ruty* ,
Miętki ,
Opichu , każdego garści 2
Nasiona kminu polnego , uncyi 2

Utlucz wszystko razem ; i położ na blasze żelaza rozpalonego , aby się zagrzało. Dolej potem ilość dostateczną olejku różanego , aby mięszanina ta miała stężałość kataplazmu.

Czytelnik znajduie wiele innych gatunkow kataplazmow w ciągu tego dzieła , pod artykułem osobnych chorob ; tam go odsyłamy.

KATAPLAZM DOTRAWIAIĄCY NA NADBIEGŁOŚCI KONSKIE.

Weź *Szczawiu* , garść 1
Starego sadła , uncyi 2

Starych drożdzy i naykwaśniejszych

uncyi 4

Bazylicum,

uncyi 2

*Cebulek liliowych pieczonych w po-
piele,*

Nro. 2

Każesz gotować szczaw w sadle, potym wszystko wrzucisz w moździerz z cebulami, utłuczysz należycie mieżzaninę, potym wmięszasz *bazilicum* i drożdże. Kataplazm ten przykładac będziesz ciepło na nabrzmiałości:

KATAPLAZM ODMIEKCZAJĄCY DLA LUDZI.

Weź *Korzenia słazowego oskrobanego i gotowanego dopokąd się nieobroci w papkę miękkiej stężałości,* uncją 1

Dodaj do tego

Liści pomurnego,

Szczyru,

Malwy, każdego

fczypte 1

Fig,

uncyi 2

„Każ iefzcze warzyć wszystko kwadrans; utłuc w moździerzu i przykładay
„ciepło na część zohorzałą.
„Można używać tego kataplazmu w
„wszystkich przypadkach, gdy naprzykład
„chcesz dopomoc nadbiegłości do zropienia
„się; lub ciałom obcym do wyścia; lub
„gdy po sparzeniu albo ranie, skora zostaje
„nie rozprężoną, i ściśnioną; przyłożenie

„ tego kataplazmu odmiękcza ią, i czyni
 „ sposobnieyszą do wszystkich oczekiwa-
 „ nych skutków.

KATAPLAZM ROZWIĘZUJĄCY.

Weź <i>Maki ięczyńienney;</i>	uncyi	6
<i>Wszysty świeżey i utłuczoney,</i>	uncyi	2
<i>Soli Ammoniaku surowey,</i>	uncyi	$\frac{1}{2}$
<i>Octu,</i>	funtow	2

„ Każ warzyć czas nieiaki w octcie makę
 „ i świnia wesz, a potym doday sol ammo-
 „ niaku i będzieś miał kataplazm.
 „ Używaią go wprzypadkach, gdy chcą
 „ rozwiązać i rozpędzić, humory zebra-
 „ ne w iakiey części, iak naprzykład po
 „ zapaleniach gdy już użyto puszczenia
 „ krwi i lekarstw łagodzących; i gdy po-
 „ zostaje w części nabrzmiałość bez bólu i
 „ bez gorąca, używaią tego kataplazmu
 „ pomyślnie.

KATAPLAZM KRZEPIĄCY. (*corrobo-
rativum.*)

Weź <i>Korzonkow kokornaku długiego,</i>	
<i>Jagodek bobkowych,</i>	
<i>Liści scordium,</i>	
<i>Rasienia kminkowego,</i>	
<i>Mirry, każdego</i>	uncyi 2
<i>Pieprzu Jamajskiego,</i>	uncyą 1

„ Uth c wszystkie substancye tęgie w mo-
 „ żdzierzu, dodaiąc miodu tyle troie ile

„ ważą przepisane materyały. Zmieszay
 „ na kataplazm.

„ W wszystkich chorobach, w których za-
 „ chodzi jakie rozwolnienie, można pomy-
 „ ślnie zażywać tego kataplazmu, końcem
 „ nadania włoknom sprężystości i wzmo-
 „ cnienia ich; to się nadarzać zwykło po
 „ składach materyi obfitych i znakomitych,
 „ lub po uczynieniu zbyticznych usiłowań
 „ w gwałtownym jakim ćwiczeniu, albo
 „ gdy się skóra znajduje w ocieczeniu lub
 „ rozwolnieniu w świeżych usunięciach
 „ czyli kłach; ten kataplazm służyć może
 „ do utwierdzenia skóry, i do zatrzymania
 „ wewnątrz części, które robiły usunięcia. „
Diſc. de ſanté. T. I.

KATAR. (Szt: Lek.) Katar ieſt fałszywe
 zapalenie, które może oſiadać wſzyſtkie
 części ciała, ale które najczęſciey oſiada
 nos, części ſkładające ſzyję lub pierſi. W
 tym przypadku widać znakomite wzdęcie
 w części zarażoney; bywa czerwieńſza iak
 zazwyczaj, czuie chory ciepło niezwy-
 czayne i bol cichy. Niekiedy robi ſię w
 nich ropienie wcale złego charakteru: gdy
 to fałszywe zapalenie odmienia naturę, ka-
 tar, który ſię zdawał lekkim, przybiera na
 ſię piątą i naturę perypneumonii, a gan-
 grena tuż potym naſtępuje.

Są katary błony flegmiſtey, gardła, pierſi.
 Bywają takżę katary wątroby, nerek, pęche-
 rza, macicy, żołądka i kiſzek. Te choroby
 ſą prawie zawsze epidemiczne, i panują na-
 dewſzyſtko podczas wioſny i zimy wilgo-
 tnych, dżdżyſtych, kiedy pogody rzadkie,

deszcze i śniegi częste. Niekiedy bywają łagodne, i nieskutkują wcale żadnych przypadków okropnych; widziano iednak, że pomiędzy gminem wielkie czyniły spustoszenia.

Gdy katar obiera sobie za siedlisko koniec nosa, nazywają go KATAREM MUZGOWYM, gdy zaraża pierś, ma nazwisko KATARU PIERSI.

KATAR osiadający gardło, różni się od ślinogorza, bo w ślinogorzu wzdęcie nie jest tak znakomite a ból żywszy; bo ślinogorz jest prawdziwym zapaleniem, a katar fałszywym, połączonym z obfitym odfaczeniem materyi klejowatych i grubych. Katar nosa, niezawsze poprzedzany jest od kataru gardła, ale iednakowo katar nosa jest zawsze poprzednikiem kataru gardła; i potym przechodzi do pierś: taki jest porządek i taki postępek tych trzech gatunków kataru.

Przyczyną, dla czego katar, zawsze się zaczyna od nosa, jest to: iż rzeczona część wystawiona jest bezszredniey, że tak rzekę nadotknięcie powietrza zimnego, niżeli inne. Wdech czyli inspiracya wprowadza namieniony płyn w nozdrza; który bnie zupełnie na błonę flegmistą i wnosi w nie impresye zimna lub miazmy, ktoremi jest zarażony. Ze zaś błona flegmista wybiła gardło i pierś, nie dziw, że złe przechodzi z iedney do drugiey.

Przyczynami naypospolitszymi kataru są: niepogody i odmiany powietrza; przeysście

nagle z ciepła do zimna, zatamowanie przedechu niewidzialnego, upławow miesięcznych, hemoroidalnych, apestury &c. Zakisły ostry i kwaśne, które zgęszczają limfę w ich kanałach, usposobienie do zapalenia, lekkie iakie rozdęcie: Osoby mające żołądek słaby, skłonność do skorbutu, trądu, francy, świerzb, parchow, które mają konstytucyą kakochymiczną i prowadzą życie próżniackie, są bardzo podległe katarom.

Ale nic niemoże tak dzielnie sprowadzić kataru do głowy, iako wychodzenie i wystawianie się na zimne powietrze, prosto po porzuceniu łożka. My sami, mówi Autor, artykułu, roku 1769. w Miesiącu Marcu, uczyniliśmy smutne tego doświadczenie, które nas o mało nienabawiło śmierci. Dzień Wielkanocny tego roku był dżdżysty i zimny. Wiele osób już nieco użyło sobie z ubioru zimowego; bo pierwsze dwadzieścia dni Marca, były bardzo piękne i pogodne. W dzień Wielkanocny rozumieliśmy, że się może obeysć bez wylecenia wody, i umyliśmy twarz wodą zimną. Wyfzliśmy właśnie pod ow czas z łożka; pory ciała naszego były otwarte, i całe ciało było w stanie wilgotności. Zimno nagle ścięsnęło pory przedechu; i od owej chwili materya przedechowa, szukająca innego dla siebie uyscia, zaczęła nas nabawiać nieiakiey niespokoyności.

Około czwartey tegoż samego dnia, 26. Marca, wzięła nas gorączka ze drzeniem, po którym nastąpiło gorąco pieczące; na-

stały wymioty, strona prawa nosa zaczęła się rozdymać i nabierać koloru czerwonego żywego; nie mogliśmy krwi puszcząć aż nazajutrz, z przyczyny blizkich przystępów wymiotów; otworzono nam żyłę u ręki z strony nabrzmienia nosa, które się powiększyło; w wieczor, jeszcze drugi raz krew nam puszczono, ale już nie mogli nam więcej krwi puszcząć, z przyczyny stanu zwątlenia i słabości, w który nas choroba wtrąciła.

Z tym wszystkim głowa wzdeła się mocno, i zaledwo można było w nas widzieć postać człowieka. Pewien Lekarz, cieszący się w Paryżu wziętością gruntowną, którą jednają talenta i zasługa, przepisał powtarzane enemy, a wewnątrz dawał antiphlogistyczne. Starania jego i przebiegłość uspokoiły przypadki, a natura obwieściła rychłe ozdrowienia obfitemi hemorrhagiami, szóstego dnia choroby. Wróćmy teraz do rzeczy.

KATAR muzgowy, czyli katar nosa, obwieszcza się zatrudnieniem i ciężkością, czyli raczej ociężałością głowy, świerbieniem nozdrzy, kichaniem, wpływem humoru białego, ostrego i gryzącego; który często gryzie nos i usta; czuć głuchy, czyli cichy ból głowy, a nadewszystko koło iamek brwiowych, bo błona flegmista wybiła te iamki. Chory traci apetyt, wszystkie potrawy zdają mu się bez smaku; bo organum smaku jest niby zatopione i zalane wodnistościami, które się rozlewają po wszystkich częściach głowy; pod ow

czas, zapala się gorączka, ale nietrwa długo, najwięcej godzin czterdzieści ośm, to jest dwa dni; gorączkę tę obwieszcza moc pulsów, chorzy są niespokojni i mało śpią; dźwięk głosu ich mieni się, mówią przez nos.

Leczenie kataru mżgowego powinno się zmieniać podług różności przypadków i w pomiar konstitucyi chorego. Gdy symptomata są lekkie, dość jest trzymać się ciepła, zachować dokładny tryb, nie nieieść rozgrzewającego, chronić się zimnego powietrza, pić ciepło i używać ćwiczenia ciała, aby można przywrócić przedech niewidzialny.

Ale jeżeli przypadki są ciężkie, jeżeli zatrudnienie, gorącość i gorączka są znakomite, zapalenie uprzedzić należy puśczeniem krwi, częściej lub rzadziej powtarzanym, podług potrzeby, wziąć jakie lekkie purgujące i skrupuł jeden dryakwi na noc. Za napoły ordynaryiny naznaczyć jaki tranek łagodzący, i zdolny do utrzymania w stanie dobrym przedechu:

Weż Kwiatów podbiātu,

Malwy,

Dziewanny, każdego dobrą szczyptę

Lukrecyi,

drachm 2

Wymocz to w wodzie pospolitey wrzącej i osłódź potym likwor syropem kapilorowym.

Będziesz miał nadewszystko baczną na utrzymanie żołądka w stanie przyzwoitey

wolności, za pośrednictwem enem; czę-
sto dawać będziesz iakie kichające pomię-
szane z tabaką, aby roziańczyć błonę fle-
gmistą, i tym sposobem ziednać wypływ
izlamowatości nosem; brać także należy
w siebie parę octu lanego na rozpalone że-
lazo. Zalecaią ieszcze dym proszku nastę-
pującego:

Weź *Naylepszą kassę upaloney, zmieloney i*
startey na tak subtelny proszek aby go
na porfirze czuć niebyło drachmę 1
Kwiatow konwalii ususzonych i startych
na proszek, drachm 2
Liści bukwicy suszonych i obroconych w
proszek, drachmy 1½
Cukru kanaru w proszku, drachm 2

Rzucac będziesz ten proszek na żelazo
rozpalone, i dym brać będziesz w siebie
wciągając nozdrzami. Można także ten
proszek brać iako tabakę, gdy katar mu-
zgowy uspokoi się, przepurgniesz chorego
i zakończysz tak kuracya.

Przechod kataru z nosa do muzgu iest
bardzo krotki. *Tametaśtasis* bywa dziełem
godzin dwadzieścia cztery, a w trzy dni
toż samo dzieie się w pierśiach.

Gdy katar osiadzie w gardle, głos iest
chrapliwy; chory czuie ciepło nadzw-
yczajne w gardle, częśc się wzdyma, staie
się bolesną i zapala się; iest to pewien ga-
tunek ślinogorza; a nawet ten przypadek
wziąłby na się wszystkie iego piątna, gdy-
by wcześniej niezapobiegano iego postęp-

kom. Puszczanie krwi jest tutaj naydzielnieyszą pomocą; przepiszesz napoje łagodzące, iakim jest tyzanna, ktorey my dali przepis w artykule kataru muzgowego; można też i inną zrobić podobnych własności, przepiszesz gargaryzmy odmiękczaące z wywarzenia korzonkow ślazowych, lukrecyi, kaszy perłowej, fig i syropu ślazowego; purgować także będziesz często kassią w laskach, ktore każesz warzyć w wodzie pospolitey; potym dodasz do przecedzenia uncye 2. manny, i łyżkę wody ciepłej w ktorey roztopisz dwa grana wymiotnego: Napoy ten czyli ten trunek, dasz w kilku szklan-kach: dwoistą przyniesie korzyść: i ziedna stolce i wzbudzi wymioty; a strząśnienia ktore nadarzaia wymioty są zbawienne dla kataru, gdy się zapalenie uspokoi.

Pod ow czas odmienisz gargaryzmy, a ponieważ inż o nic więcej chodzić nie będzie tylko o utwierdzenie iężyczka oraz otaczających go części; chory będzie płukał gardło tą przyprawą, ktora następuje.

Weź <i>Wody izopka,</i>	uncyi 2
<i>Spirytusu wina rektyfikowanego,</i>	
	uncyą 1
<i>Spirytusu warzęchiew,</i>	uncyi ½
<i>Spirytusu soli ammoniaku,</i>	skrupułow 2
<i>Proszku korzonkow zębownika (py- rethrum,</i>	drachmę 1
<i>Miodu praśnego,</i>	uncyi 4

Zmięszay na gargaryzm, ktorym zimno usta i gardło płukać będziesz,

Ten

Ten gargaryzm wyprowadzi skutek pożą-
dany. Ośwobodzi gruczoły gardłowe z fle-
gmy lepkiej i gęstej, która w nich spoczy-
wa, wyrzut jej prędzey nastąpi i wszystkie
symptomata znikną.

Gdyby mimo tych lekarstw zapalenie trwa-
ło, gdyby chory zawsze jednakową czuł go-
rączkę i boleść w gardle, nie trzebaby się wa-
hać w przyłożeniu obłzernego wizykatoryum
na karku lub też na samym gardle, aby pocią-
gnąć zewnątrz materję. W tym samym cza-
sie przepurgowałby się, piłby napoje łago-
dzące, i zażywałby gargaryzmu łagodzącego,
któryśmy przepisali wyżej.

Gdy katar zaraża tylko błonę flegmistą
lub gardło, złe to nie grozi żadnym niebe-
śpieczeństwem; ale nie tak trzeba sądzić gdy
się rzuca na piersi. Może ztąd wyniknąć cho-
roba bardzo wielka a chociaż katar niezmie-
nia się w peripneumoniją, osłabia przynaj-
mniey płuca, i usposabia je do zapadnięcia
w chorobę za pierwszym zdarzeniem.

KATAR piersi obwieszcza się ciężkością od-
dechu, kaszlem, ochrzypnieniem głosu, ki-
chaniem, muzzgiem katarowym, i niewyra-
żnemi bólami gardła, przechodzącemi z miey-
sca na miejsce. Chorzy najprzod kaszlą,
ale nie nie wypływają; w kilka dni potym
wyrzucają materję białą i prawie serwatko-
wą; po małym plwociny stają się takie, ja-
kie bywają oddawane w peripneumonii kto-
ra się rozwiązuje: a nawet same symptoma-
ta kataru piersi, są w małym stanie też same
co symptomata peripneumonii.

KATARY pierśi nie długo trwają w osobach debrey konstytucyi, ale błędem jest gminnym, iż im należy dozwoić dobrowolnego wytrawienia. Krokiem tylko jednym ta choroba odległa jest od peripneumonii, a nawet większa część peripneumonii są tylko katarami zaniedbanemi.

Nie rzadko daie się widzieć, że katary pierśi, są poprzednikami suchot, w osobach młodych podległych katarom, które mają szyć długą, pierśi wązkie i słabe, głos cienki i piskliwy. W wieku zbliżającym się do starości, katary często napadające na jedną osobę, zmieniają się w dychawicę; w starcach prawie są nałogowe i przywiązane nieoderwanie do ich zgrzybiałości. Bardzo się obawiać należy fałszywych ropień.

Naygłównieyszą do dopełnienia indykacyą w katarze pierśi jest to, aby ułatwić expectoracyą materyi rozdymających kanały krtańowe i przywrócić przedech. Doktor *Hales*, dowiódł swoimi doświadczeniami, że przedech czyli parowanie codzienne płucow wyrownywa 22 uncjom. Poznać łatwo można, iż gdy to wyprożnienie zata-mowane będzie nagłym oziębieniem, załta-nawia się w naczyniach odcięcznych i odsącznych płuc, i tam skutkuie rozcięcie, tkani-na komorkowata nabrzmiewa; a zatym naczynia powietrzne są przygniecione i gubią wielkość swych diametrow; ztąd pochodzi trudność oddechu, ucisk i boleść.

Leczenie kataru pierśi zacząć potrzeba, od przykazania choremu, aby się trzymał ciepło i mało jadł; karmić się będzie pokar-

mami lekkiemi, iakiemi są: kleiki, papki &c. Napoiem tego zwyczajnym będzie tyzanna robiona z włoskow Panny Maryi, kwiatow maku polnego, wywarzenie otrąb z miodem praśnym, cukrem lub syropem kapillorowym. Apozema następujące wyda także bardzo dobry skutek.

Weż Otręb,

garści 2

Każ je warzyć w trzech kwaterkach wody, aby kwaterka wyrzala. Odstaw naczynie od ognia, przecedź i wrzuć do przecedzenia:

Kwiatow maku polnego,

Grzybieńca mniejszego,

każdego

fczyptę i

Liści włoskow Panny Maryi,

garść i

Mocz to wszystko przez kwadrans, i rozduś potym w likworze

Syropu diacodium,

uncyą 2

Chory przez kilka dni zażywać będzie tego apozematu, i będzie przestrzegał, aby nigdy zimno nie pił. Częstoć dożyć na tej ostrożności do zakończenia szczęśliwie kataru, nadewszystko gdy chorzy są młodzi, czerstwi, i dobrej konstitucyi.

Ale gdyby kaszel był ostry i suchy, gdyby chory doznawał pieczącego gorąca, gdyby nie spał a temperament miał czerstwy, mocny; potrzebaby mu krew puścić, końcem odwrocenia niebezpieczeństwa inflan-

macyi; przepisałbyś mu tyzanny odmięczające, z korzenia ślazowego, kwiatów malwy, grzybieńca mniejszego i fialkow; dałbyś julepki z syropu ślazowego i gwoździkowego, do którychbyś dorzucił ku wieczorowi syrop grzybieńca lub maku białego.

Podczas kataru, chronić się należy wszelkiego wiatru, nawet pogodnego. Trzymać się ciepło, nade wszystko ku wieczorowi, bo pod ow czas kaszel bywa częstszy i mocniejszy. Chory powinien okryć dobrze głowę a na pierś położyć kaftanik kaftorowy lub flanelowy. Takimi odziewać się ma szatami, które utrzymują ciepło i chłoną wilgoć. Futra bynajmniey nie są zdadne do dopełnienia tych dwóch zamiarow.

KATARY niekiedy unoszą się do kiszek, do pęcherza, lub innych części; iakośmy powiedzieli na początku tego artykułu. Pierwszy był Pan *Lieutaud*, który dał nazwisko tej dolegliwości kataru pęcherza. W tym stanie, pokazują się wychodzące z kanału uretry, ślamowatości podobne do smarkow nosa, ciekących pod czas kataru mżgowego. Te materye szlamowate cedzą się obficie przez sitka pęcherza. Różnią się od moczenia ropą skutkowanego wrzodem pęcherza, pomieważ w katarze, wypływ jest bez zapachu i czyisty; gdy przeciwnie jest smrodliwym, białym i gęstym, kiedy pochodzi od wrzodu.

Natura częstokroć leczy sama przez się katar pęcherza: Gdy trwa długo, należy prze-

purgować chorego i czynić wstrzykiwania w pęcherz robione z wywarzenia roślin aromatycznych, kazać mu odbyć kilka kąpiel w wodzie przewarzaney z szałwiią, z rozmarynem; zalecić aby zachowywał ściśle tryb suchy. *Patrz TRYB. Linnaeus* twierdzi, że widział uleczoną tę chorobę takim używaniem cebuli.

Niekiedy humor kataralny rzuca się nagle na płuca i utrudza oddech, iżby chory wpadł w niebezpieczeństwo zadławienia, gdyby mu nie dano prędkiey pomocy. To to nazywają *katarem dławiącym*. *Pan de Sauvages* utrzymuje, że napasć tej choroby nigdy nie bywa nagła, ale że ma swoje początki i postęпки.

W przypadkach, w którychby ta napasć nie była złączona z zapaleniem, kilka granow wymiotnego w enemie, są najlepszym lekarstwem; strącenia, które wymioty skutkować będą w całym ciele, wypędzą z kanalikow krtaniowych, mnostwo materyi szlamowatych, które są na zawadzie wchodzącemu i wychodzącemu powietrzu. Po zadaniu wymiotnego, przepiszesz iaki napoy rozrzedzający, na przykład oxymel scillityczny, którego taka jest przyprawa.

Weź *Miodu praśnego Narbońskiego iak*
najczystsze, funtow 4
Octu z cebuli zamorskiej, funtow 2

Każ warzyć aż do stężałości syropu. Dawać będziesz od pułdrachmy aż do uncyi 1. Ocet, który jest zasadą tego oxymellu tak

się robi: moczą cebulę zamorską przez godzinę 24 w dobrym octcie wystawionym na słońce w naczyniu mocno zatkanym.

Co wieczor, kładąc się spać, chory zażyje kafek tak zrobiony:

Weź <i>Mastyxu</i> ,	drachmę 1
<i>Diagredu i kwiatkow marcyalnych</i>	
<i>foli ammoniaku</i> ,	drachmy $\frac{1}{2}$
<i>Mydła białego</i> ,	uncyą 1
<i>Cynamonu w proszku</i> ,	drachmy $\frac{1}{2}$

Zrob kąski z syropem siedmiu korzonków rozwalniających, aby każdy kafek ważył skrupuł 1. Potym przepurgniesz, i zalecisz końcem uchronienia się powrotów choroby, aby chory mało jadł wieczor, i oddalił od siebie pokarmy grube, kleiowate i trudne do strawienia.

KATAR. (Szt: Hod: Byd:) Konie i inne zwierzęta robocze, barany, kozy i owce, równie są podległe katarowi. Konowałowie znają lepiej tę chorobę pod nazwiskiem żółzow.

Niestateczność por roku, czasy dżdżyte, czasami ciepłe, czasami zimne. Mała bacność wieśniaków około utrzymywania iednostaynego przewiewu powietrza w stajniach i oborach; przechod nagły powietrza rozgrzanego, które panuje w miejscach, w których wiele bydła jest zawartego, na powietrze wolne i zimne; wody surowe i zmarzłe, które pić dozwalaia bydłu zpoconemu, są głównieyszemi przyczynami żółzow i kaszlu.

Gdy koń jest żółtawy, здаie się smutnym, zwątlonym. Materya zaraz smarkowata, biaława lub zielonawa ciecze mu z nozdrza, gardziel ma suchy i twardszy niż zazwyczaj, kaszel bywa słabszy lub cięższy, połyka z większą lub mniejszą trudnością, podług stopnia zapalenia, niekiedy tak jest gwałtowne, że koń dycha, robi bokami i z wielkim sileniem się oddycha; w ten czas bać się trzeba aby nie wpadł w dychawicę.

Wszystkie przypadki ktore za sobą pociągają żółty, zawisły od zatamowania przeduchu i od ścieczenia materyi przeddechowej na płuca. Indykacją główną leczenia jest ogołocenie czyli oswobodzenie rzeczonego narzędzia z ciężaru który go uciska.

Gdy chorobie nie towarzyszy żadne symptomu niebezpieczne dosyć będzie raz krew puścić; zadasz lekkie potne lekarstwa, podkładać będziesz pyłk dymem iałowcowym; prowadzić go potrzeba po słońcu, i wlewać do pyłka wodę miodkową.

Aby się należycie wyparował czyli aby odeszła dobrze ciecżąca ślamowatość, włożysz mu knebel z krzęciny lub z drzewa leczynowego zielonego, a gdy mu ślamowatość pociecze półgodziny lub trzy kwadransy, wymyjesz mu pyłk następującym płukaniem:

Weź *Liści rzepiku,*

Liści szatwii,

Korzenia dzięglu i Imperatoria,

każdego

garści 1

garść 1

uncya 1

Każ warzyć, przecedź i dodaj do przecedzenia miodku rożanego łyżek 2. Umaczaj knotek płucienny w tej mieszance, i wsuwać go będziesz iak można naydaley w gardziel; operacyą tę powtorzysz kilka razy na dzień, gdyby koń utracił apetyt, można w gargaryzmie rozgnieść kilka piórek czostaku i wrzucić trochę soli; gdyby apetyt nie powracał, trzeba mu dać do gardła wody z skorsonerry, wołowych ięzyczek lub bernardynka, w którychby należało rozpuścić uncją i. konfektu alkermeśowego. Zrobilibyś jeszcze *Armand* (a) czyli wywarzenie dla konia następującym sposobem, któryśmy położyli w nocio. Albo litęż wstrzykiwałeś w nozdrza i uszy sok ćwiklany z wywarzeniem liści tabaczanych.

(a) Tym słowem *ARMAND* oznaczają lekarstwo zdolne do przywrocenia koniowi siły i apetytu.

PRZEPIS ARMANDU.

Weź ilość dość znaczłą ośrrodki chleba, napuść ją sokiem gron winnych niedośtałych, dodaj kilka szczypt soli, w niedostatku soku winogronowego i miodu rożanego lub pospolitego praśnego. Trzymaj, tę papkę na ogniu przez kwadrans. Odsuń potem od ognia, i dodaj półtora tuzina to jest osiemnaście goździków sklepowych w proszku, dwie drachmy cynamonu także słatego na proszek i cukru nieptawionego jeszcze funta ½. Postaw znowu mieszankę na ogniu, i zostaw

Możnaby także dać napoy. ktorego tu przepis kładziemy :

Weź Jagodek potłuczonych iatowca,	funt 1
Miodu prasnego,	funta 4
Wina,	kwartę 1

Każ warzyć wszystko przez półgodziny, i zadaj choremu koniowi.

Alę gdyby choroba połączona była z gorączką i uciśnieniem oddechu czyli dławieniem, gdyby gardziel była wyschła i zapalona, potrzebaby się trzymać drogi przeciwney tey, którąśmy podali, nie dawać żadnego lekarstwa rozgrzewającego, powtórzyć kilkakrotnie pufczenie krwi, nie udawać się tylko do napoiów odmiękczaiących i do enem laxuiących. Gdy się przypadłości choroby uspokoią, przepurguiesz bydlę, piętnastu granami waynsztynu wymiotnego, połuncyą dryakwi i tyłuż diaprunu.

Leczenie zółzow czyli kataru owiec, toż samo bydz powinno, tylko w małych do-

ią przy nim przez kwadrans, mieszaiąc ią uślawicznie, aby nie zgęstniała zbytęcznie.

Potym spłaszczysz młotkiem żyłę suchą, wołową, włożysz ią w Armand i wyciągniesz na końcu gruby kawalek iak orzech włoski; na ten czas otworzysz pysk koniowi, chwycisz mu ięzyk i zapuścisz w gardziel żyłę, puść potym ięzyk bydlęcia, niech przez czas nieiaki żuje ową żyłę. Toż samo powtarzać będzie co trzy godziny.

zach. Wreszcie nie można nadto często zalecać, aby bydleta chore w ciepłe trzymano, aby ich przykrywać matami wełnianemi, jeżeli chorują w zimie; a niedozwalać im raptownie nabierać świeżego powietrza gdy wyzdrowieją.

KATARAKTA. (Chir:) Katarakta jest choroba oczu, w ktorej zrzenica, która w stanie naturalnym zdaje się czarna, traci przezroczystość swoją i nabiera koloru niekiedy żółtego, niekiedy popielatego, błękitnego lub rdzawego. W początku katarakty wzrok tylko jest pomniejszany, ale potym słabieje i niknie zupełnie.

Starożytni, a nawet niektórzy z dzisiejszych mniemają, że katarakta nieco innego jest, tylko błona zakrywająca humor wodnisty, lub też zgęstnienie i zślednienie się tegoż samego humoru; ale dowiedziono czasów naszych, że przyczyną pospolitą suffuzji czyli katarakty jest zśladnienie się i nieprzezroczystość humoru krystalowego; tudzież że bardzo rzadko kiedy znaydują się katarakty błonowate podług mniemania starożytnych.

Niepożyteczną byłoby rzeczą przytaczać tutaj wszystkie mniemania o początku katarakty; bez wątpienia, niespodziewa się czytelnik widzieć dzieła naszego zapchanego zdaniami i zbitaniami onych; znajdzie w wszystkich dziełach Chirurgii wyszczegulnienie onych ze wszystkiemi okolicznościami; naszą jest rzeczą, zastanowić się nad samym przypadkiem, nie rozpościerając niepożyteczney erudycji.

KATARAKTA ma dwie przyczyny blizkie i odległe. Przyczyna blizka jest nieprzezroczystość humoru krystalowego. Przyczyny odległe, są: załamanie humorów gęstych i lepkich, po gwałtownych opłatkach, fluxyach, razach odebranych w oczy, upadkach; częstokroć ta choroba przypada, z patrzenia się długiego na zarzewie lub w słońce; niekiedy bywa skutkiem wady trędowatej skorbutycznej, francowatej lub kancerowatej.

Humor kryształiczny staie się nieprzezroczystym, iż pomiędzy rozmaitemi warstwowami błonowatemi, które go składają, ściekają materye obce, które przecinają przechod promieni świetlnych; zaciekają w tkaninę komorkowatą tej części, i wprawiają rzeczzone narzędzie w utratę przezroczystości.

Podziały katarakty są bardzo różne i liczne: dzielą ją na prawdziwą, fałszywą, prostą i pomieszaną, świeżą i zastarzałą, początkową i stwierdzoną, nieruchomą i kołobaczącą się, na mleczystą i ropistą, promienistą; dzielą i jeszcze katarakty na uleczone, nieuleczone czyli niebezpieczne, na częste, pospolite i nadzwyczajne, na niemieyskowe, dojrzałe i niedojrzałe.

KATARAKTA prosta pojedyncza jest owa, ktorej nie towarzyszą żadne przypadki. W katarakcie pomieszanej, chirurg ma pełnić kilka indykacyi. Częstokroć katarakta przylega do innych części oka, niekiedy zrenica jest nieruchoma, lub też oko ma jaką inną wadę. Choroba jest początkowa, gdy

chory lekko tylko odmianę postrzega w wzroku, jest stwierdzona oczywista, gdy zle powiększa się znacznie i oczywiście codziennie. Prawdziwa katarakta, albo iak ją nazywali starożytni *suffuzya* jest owa, wktorey nieprzezroczystość znajduje się tuż za zrzenicą, fałszywey zaśmienie bywa wcale w innym mieyscu.

W katarakcie mleczoney, humor krystalowy zmienia się w humor mleczoney, iak w ropię bierze na siebie naturę i przymioty ropy. Katarakta jest *pręgowata*, gdy oko niby przedzielaia kilka linii kolorowych; jest promienista, gdy na humorze krystalowym nie postrzegamy tylko skazę lśniąca się iak srebro. Ta skaza trwa niekiedy całe życie, nie zaśnaniając całkowicie wzroku, bo tylko punkt humoru krystalowego zalega.

KATARAKTA pospolita jest owa, w ktorey humor krystalowy zdaie się białawym lub popielatym; katarakta jest rzadka, nadzwyczajna gdy krystalowy humor jest rozmaitego koloru, lub gdy choroba jest dziwnym sposobem połączona czyli skomplikowana.

Mistrz Jan, sławny okulista Paryzki, nazywał kataraktą nie mieyscową owę, w ktorey humor krystalowy, pozbawiony przezroczystości był za swoją łuską, co się może przytrafić po gwałtownym uderzeniu w oko. W tym stanie zrzenica jest nieruchoma. Bywa puchlina oka, krystalowy humor ma kolor biały; naciska na zrzenicę i wysadza ją zewnątrz; wysycha po mału, a pod ow czas chory nie postrzega tylko same cienie ciał

które mu pokazuia. W katarakcie koleba-
iącey, wzrok zupełnie bywa stłumiony, hu-
mor krystalowy pokazuje się pod kształ-
tem skazy białey lub żółtey, która idzie za
poruszeniem głowy, zmniejsza się i twar-
dnieje z czasem.

Chirurg przed namysłaniem się na opera-
cyą katarakty, powinien rozważyć czyli jest
dojrzała czyli nie. Pozna że jest dojrzała,
gdy wzrok zupełnie stłumionym będzie; gdy
się zrzenica ślika, gdy zamknąwszy oko cho-
rego i natarłszy go palcem wielkim, nagle
ją wystawia na wielkie światło.

Przeciwnie sądzić będziesz, że katarakta
nie dojrzała, gdy wzrok nie jest zupełnie
stłumiony, i gdy zrzenica nie wszędzie na
swoiey powierzchni, ma równą nieprzezro-
czystość.

Nie wszystkie katarakty czynią nadzieie,
szczęśliwego swego zniszczenia. Widziano,
że zdeymowanie ich nie przynosiło żadnego
skutku, w przypadkach, w których podług
wszelkich pozorów, należało mieć niezawo-
dną otuchę uleczenia chorego; czasami tak-
że katarakty, które się zdawały nieuleczo-
ne, zniezione bywały, z wielkim podziwie-
niem samych nawet operatorów. Żelazo ie-
dnak jest dzielnyim lekarstwem, na tę przy-
padkową ślepotę, gdy choroba jest prosta
czyli pojedyncza, i gdy oko z innych stron
w dobrym jest stanie.

Ale operacya byłaby niepożyteczna; gdy
gronista błonka oka, przypiera do katarak-
ty, lub gdy jest stwardniała; gdy zrzenica u-

traciła swoy kształt okragły, gdy jest prze-
pęknięta, gdy robi kąty, lub gdy jest ści-
śniona, zawarta.

Ogołem mówiąc, im daley się katarakta od-
dala od koloru białego czyli perłowego, tym
wątpliwszy potrzeba wyciągać prognos-
tyk; toż samo mówić trzeba o owym przy-
padku, w którym podcieczenie czyli suffu-
zya albo katarakta będzie mleczysta, ropi-
sta, lub pęgowata; albo gdy napada na
starców. Ponieważ ta operacya nie jest a-
ni bolesna ani niebezpieczna, Chirurg za-
wsze się może na nią odważyć, w najwąt-
pliwszym nawet przypadku, zaradziwszy
wprzód sławie swoiey użyciem wszelkich
ostrożności.

Czasem operowania czyli zdeymowania
katarakty jest zazwyczaj wiosna i jesień.
Obrać należy dzień jasny i pogodny, po-
koy dobrze oświecony. Sposobem staro-
żytnym zdeymowania katarakty było prze-
kłaść rogową błonę, niżyc humor krzysz-
tałowy nie wypuszczając go z oka. Tak
postępować, mówiono, było to zdeymo-
wać kataraktę przez *zniżenie* czyli *zsunie-
nie*. Ale Chirurgia Francuzka wydoskona-
liła tę operacyą. Pan *Daniel* Chirurg Mar-
selski a potem Paryzki, dowiódł doświad-
czeniami, które wieńczyły naypożądańsze
skutki, że iedynym sposobem na oddalenie
wszelkiey boiaźni powrotu katarakty, by-
ło: wypuścić humor krzyształowy za o-
ko: co wszyscy Chirurgowie dzisieysy ro-
biają.

Chory przygotowanym będzie do operacyi, lekarstwami zwyczajnemi, puszczaniem krwi i purganiem, podług potrzeby i sił chorego. Zazwyczaj czas ranniejczy obieraia do operacyi i dzień rowney pogody; bo gdyby słońce padło na operatora, zrzenica chorego stuliłaby się, a operacya zostałaby pomieszana.

Gdy wszystko należycie urządzono będzie, Chirurg stanowi się przeciwko chorego, którego posadzi na stołku niższym od swojego stołka, tak aby oko prosto odbierało impresyją światła. Pomocnik umieszczony za krześnem chorego, schyla mu głowę ku swoim pierśsiom; zakrywa mu oko zdrowe, i przyciska głowę jego obiema rękami. Chirurg wpatruie się potym w oko załlonione kataraktą, ustanawia go palcem wielkim i pierwszym ręki lewey, każe mu patrzeć w górę, co wypukłym czyni okrąg oka i układa go w pozycyi požadaney dla operatora.

Chirurg, mając zupełnie i mocno w swej władzy oko, co nienayłatwieyszą jest rzeczą, bierze ręką prawą narzędzie, którym jest długa igła zakończona strzałeczką, oprawiona w rękoisć drewnianą lub sioniowey kości; i wpycha go powoli w przednią komórkę oka, w odległości poł lub blisko poł linii od błonki rogowey zwaney (*sclerotides*) naprzeciwko zrzenicy. Potym przesuwa z iednego boku błonki rogowey do drugiego, nachyli trochę narzędzie na przód i dokonywa przecinac błonkę rogową na krzyż i ukoś, aby

humor krzyształowy miał dosyć mieysca do wypływu

Gdy to przecięcie zrobi, wyimuje narzędzie, naciska trochę na okrag oka, krzyształowy humor pada natychmiast na iagodę twarzy i operacya bierze swoy koniec. Gdy się humor krzyształowy opiera; otworzyć go należy drugim narzędziem, nazwanym *cistitome*. Trafia się niekiedy że oko broczy znacznie krwią podczas przecinania błony rogowej. Ten przypadek powinien ostrzedz operatora, iż się ma śpieszyć z operacyą; aby się krew niepomieszała z humorem szklannym; co by niechybnie skutkowało *gypopium*, czyli ślepotę innego gatunku. W takowym zdarzeniu, przemywacby należało oko kolyrem robionym z wody babczaney, lub z wody bławatkowej ubitey z białkiem iaiia, a nawet można przyniószać trochę hałunu tucyi lub kamfory, podług mnieyszey lub więkkszey potrzeby uczynienia tego kolyru rozwiężuciacy m.

W przypadkach zwyczajnych, dosyć będzie umaczać płatuszki w mieszaninie dzieściciu części wody z iedną częścią spirytusu wina; te płatuszki przyłóżysz na oko i przytwierdziłz obwiąłem zwyczajnym w takich przypadkach. Po pierwszym opatrzeniu, każesz chorego zanieść do łóżka; powinien leżeć na grzbiecie i spokojność mieć zupełną.

W kilka godzin potym puścisz mu krew z ręki, aby zapobiec inflammacyi; puszczenie krwi powtorzysz, ieżeli tak oko.

liczno-

liczności wyciągać będą. Żołądek w wolności utrzymywać będziesz za pomocą enem, a obwiąśło często skrapiać wymienionym kollyrem.

Często się przytrafia, że chory ma wymioty po operacyi; ten przypadek jest skutkiem roziańtrzenia nerwow oftalmicznych, które się łączą z nerwami krtaniowemi, mającemi komunikacyą z nerwami składającymi *lasis* żołądkowy (*powiktanie żył krwistych.*)

Pierwsze narzędzenie zdeymuie się w wieczor w dzień operacyi i tylko odmiana płaszczków następuje. Nazajutrz i dni następujących, opatrują rano i w wieczor, a nawet częściej jeżeli jest gorąco. Chory światła niepowinien widzieć iak w ośm lub dziesięć dni po operacyi. Pod ow czas dopiero sądzić można, czy operacya była dobrze zrobiona.

Lekarstwa wewnętrzne nie są bez pożytku w kataraktach, których niemożna zniszczyć przez operacyą, bądź dla tego, iżby iey chory niewytrzymał, bądź dla inney iakiey przyczyny. Pan *de Sauvages* przywrocil wzrok pewnemu Xiędzu mającemu kataraktę, każąc mu zażywać codziennie trzecią część granu szaleiu czyli bieliuniu, i powiększając potrochu dazę, dopokąd niepostrzegł ośchłości nozdrzow i gardzieli. W ośm dni po używaniu tego lekarstwa, rzeczony kapłan zaczął czytać naydrobnieysze charakterý, lubo przedtym naywiększych rozeznac niemoğł. Humor krzystalowy stał się nayprzod błękitna-

Tom III. F

wym, lubo był przedtym biały; odzyskał wreszcie swoją przezroczystość i podcięcie czyli katarakta zniknęła. Choremu przywrócił się apetyt i spokojność którą był utracił, a zdrowie posiadało stan najlepszy. Pan *de Sauvages* twierdzi że mu takiego doświadczenia powierzył, Pan *Coulas* Doktor lekarskiej sztuki. Te dwa przykłady, mogłyby nakłonić praktyków do naśladowania, dwóch zacnych i doskonałych Meżow.

KATARAKTA BYDLĄT. (Szt: Hod: Byd:)

Konie i inne bydła robocze, owce i kozy podległe są katarakcie. Ta katarakta, daleko łatwiejsza do zniesienia w wymienionych bydłach niż w człowieku, byleby tylko niezbyt zastarzała była. Nieco innego ona jest, tylko skora błoniasta, która się zawiesza z strony małego kąta oka, rozszerza się niekiedy po całym okręgu, i okrywa go zupełnie, jeżeli iey postępkiem niezapobiega.

KATARAKTĘ tę można zepsuć lekarstwami lub operacyą. Gdy katarakta niezastania zupełnie oka, podniesiesz ją lekko półtorakiem, przekołesz brzegi igłą nawleczoną długą nicią; potym wyniesiesz w górę tę błonę, utniesz tak blisko iak tylko możesz z tej strony, gdzie ma swoy związek. Potym obmywać będziesz oko końskie wodą babzaną, w ktorej rozpuścisz trochę soli au moniaku; a co rano smarować będziesz resztę błony solą morską, rozpuszczoną w ślinie ranney czczego człowieka.

Przez wszystkie czas leczenia, nie trzeba bynajmniej owśa dawać koniowi, a nawet oszczędniejszy mieć powinien pokarm niż zwyczajnie. Ta ostrożność uprzedzi zapalenie, któreby niechybnie skutkowało wady ładziakiego trybu. Lekarstwami tak walczyć będziesz z kataraktą. Gdy postrzeżesz iey postęпки, każesz rozpuścić koperwasu w wodzie pospolitey, i smarować będziesz tym rozpuszczeniem rosnącą błonę. Rozpuszczenie soli pospolitey w ustach człowieka zdrowego i czczego, jest także lekarstwem bardzo zaleconym na te przypadki. Sol ammoniaku utłuczona, też same wyprowadza skutki.

Sposób leczenia wytknięty od nas równo przytłoi baranom, owcom, i kozom. Operacya zdjęcia błony kataraktalney, jest bardzo trudna kiedy ta błona okrywa cały krąg oka; mocno się obawiać należy, aby bydlęcia nieoślepić. Niemożna znieść tey zawady wzroku, tylko przecinając w krzyż; ale każdy łatwo zrozumie, że to przecięcie jest trudne i delikatne: a nawet bywa i niebezpieczne, gdy choroba jest zastarzała, z przyczyny sklejenia, któremu rzeczona błona popaść mogła, z błoną oka rogową. W tey okoliczności, potrzebaby mieć zupełną zręczność dobrego Okulisty, aby otrzymać zupełnie uleczenie. Na ten czas lepiej zostawić bydle w tym stanie w którym zostaje, niżeli się kusić o niepożyteczne doświadczenie.

KATARKTYCZNE Lekarstwa, Patrz CATHARKTYCZNE w T. I.

KATERETYCZNE. *Catheretica* (Mat. Lek:) Takie nadano nazwisko lekarstwom, które mają przymiot trawienia ciał zślimaczających i wyrostków grzybowatych, wznośzących się na spodzie ran lub wrzodów. Takimi są: hałun palony, precipitatum rubrum, proszek sawiny, wapno niegaszone, maść Egipska, proszek epipastryczny, kołaczki z minium &c. &c.

Bardzo nierozśladnie wzięto znaczenie kateretycznych za znaczenie kaustycznych. Kaustyczne palą i robią skorupę na ciele, tamte niepalą i wygryzają tylko.

KATETER. (Chir:) Tak nazywają narzędzie chirurgiczne, które zapuszczają w pęcherz, końcem dowiedzenia się, jeżeli zamyka w sobie kamień; końcem wyprowadzenia z niego uryny, piasku, tudzież końcem wstrzykiwania potrzebnych lekarstw.

Robią katetery rozmaitej długości i różnego kształtu, w proporcji wieku i płci osoby chorej. Katetery dla męszczyzn, niewiadą pospolicie zakrzywienie wewnątrz i długi dziób przekłoty dwoma oczyma niby, to jest: dwiema dziurkami, dla ziednienia wypływu uryny. Katetery kobiece, powinny być krótsze i prawie proste, z przyczyny kształtu kanału uretry, która w płci niewieściej jest prawie prosta. Wsuwają do tych sond wydrażonych stępek zakończony małą kuleczką, która zatyka zupełnie dziurki kateteru, gdy tego potrzeba.

Pan *Antoni Petit*, radzi odmienić kształt kateterow pospolitych, i robić je w S. z

otworem dolnego zakrzywienia, które ma wchodzić do pęcherza. Tym sposobem, cała uryna i piasek czyli drobnociężne kamyczki zawarte w pęcherzu, wychodzą swobodnie: co nieprzytrafia się, gdy kateter tylko w końcu otworzony, a jeszcze w końcu, który się podwyższa czasem nad urynę, i dotyka się wyższej ściany pęcherza.

Daia także nazwisko kateteru, fondzie stalowej, którą wsuwają do pęcherza, końcem wyrzynania. Ten kateter jest laskowany w całym swym zakrzywieniu, aby służył za przewodźca narzędziowi ostremu, które ma otwierać pęcherz.

KATETERYZM. *Catetherismus.* (Chir:) Jest wfunienie kateteru do pęcherza.

KAUSTYKA. *Caustica.* (Chir:) Kaustyka tym się różni od kateretycznych, że pali i robią skorupę na miejscu, na którym były przyłożone. Takimi są kamień palący, kamień piekielny, sublimatum corrosivum masło antimonu. (Patrz **ANTIMONIUM &c.**) Tych to używają do otwarcia wrzodów kunsztownych znanych pod nazwiskiem (*cauterya.*) Kauteryow czyli apertur. *Caustica* nieróżni się od rozpalonego żelaza, tylko tym że ich działanie jest wolniejsze, i nieco łagodniejsze. Kładziemy tu przepisy nayużywanich:

KAMIEN PALĄCY.

Weż Popiołow z wainstynu,
Wapna niegaszonego,

funtow 2
funt 1

Włóż te materye, w naczynie przyzwoite, i nalewaj je pomału dwunastu funtami wody wrzącej: gdy ta mieżzanina wymoknie przez pięć a naywięcej sześć godzin, każesz je gotować blisko kwadrans. Przepędzisz potym likwor przez papier czyli bibułę pod którą podłożysz płotno. Wławszy przedzenie w misę lub miednicę miedzianą, dasz mu się wyparować aż do suchości, przy iasnym i czystym ogniu. Po wyparowaniu, czyli ięzykiem szkóły; po ewaporacyi, resztę pozostałą włożysz w tygielek na ogień, na którym trzymać będziesz dopokąd już więcej zwierać niebędzie, i niestanie się iak sadło roztopione. Pod owczas wyleiesz wszystko na blachę miedzianą lub marmur rozgrzany i pokrajesz na kawałki wprzód niż stwardnieie stygnąć. Zachowywać będziesz te kawałki w flaszczce dobrze zatkaney, bo powietrze rozpuszcza ten kamień.

KAMIEN PIEKIELNY, iest drugie kauetykum, zobacz pod tym artykułem: KAMIEN PIEKIELNY.

KAUTERYA. *Cauteria* (Rz:Chir:) Nazwisko kauteryow dają bez wszelkiej różnicy wrzodom kunsztownym, zrobionym końcem ziednania wypływu materyi chorobney iakieykolwiek; iako też i materyom, które robią takowe wrzody. Należy iednak rozróżnić je, ile że pierwsze są szczeremi skutkami, a drugie przyczynami.

Podział iest pospolity kauteryow na aktualne i potencyalne. Rozumieią przez kauterya aktualne, żelazo rozpalone, ktorego

używają do uleczenia wielu chorób, mowę, spirytus wina, które zapalają na chorym ciele &c. *Kauterya* potencyalne są wszystkie palące, które mogą zrobić ranę lub strupek. Niekiedy także wyraz *kauteryum* służy do oznaczenia narzędzia, którego używają do palenia, Chirurg powinien mieć kauterya rozmaitego kształtu, aby mógł zażyć podług potrzeby.

Chirurgia starożytna bardzo wielce poważała kauterya aktualne. Ich stawianie na ciele zdało się dzikim lekarstwem naszym Chirurgom dzisiejszym: i podobno dla tego je tylko zaniedbano, że ich widok przestraszał chorych. Akademia Chirurgii ciągle zatrudniona staraniem o postępski sztuki, wyciągnęła kauterye aktualne z niepamięci, w której się zdawały zagrzebaniemi. Kilku Chirurgów wydało pamiętniki pełne światła w tej mierze, i dzisiaj w wielu przypadkach przykładają na ciało ogień, którego starożytni używali. *Hipokrates* i następni po nim Lekarze używali kauteryow aktualnych z pomyślnością nayszytniejszą. Czego niemożesz uleczyć lekarstwami, mówił Oyciec sztuki lekarskiej, uleczysz ogniem; ogień zapobieży chorobom, których niepotrafi żelazo wytępić, ale gdy użycie ognia pokaże się niepożytecznym, nie już nie ma, w całej naturze, coby uleczyć potrafiło. *Galen*, *Celsus* i Arabowie naybardziej używali ognia w boleściach rumatyzmalnych, katarach, pedogrze, scyatyce, w apoplexyi, epilepsyi i wszystkich chorobach głowy, w hidropizyi czyli puchlinie, hydrocele &c,

Używali ich ieszcze na zatrzymanie hemorragii, wypalenie spruchniałości, wytrawienie ciał zślimaczających oraz w niezliczonych przypadkach, których przytaczanie byłoby zbyt długie. Niezapomniemy natomiast o nich w rozmaitych Dykcyonarzach artykułach.

Zaczawszy od Arabów niema prawie żadnego Lekarza ani Chirurga sławnego, któryby niezalecał kautearyów aktualnych, iako lekarstwa najsławniejszego. Przykładał go na rozmaite części ciała, podług dolegliwości, które chcą leczyć. *Albucasis* Lekarz Arabski, chce aby przypiekano na szyi, czelny na paraliż letarg, drżenie rąk, konwulsye i na śpiączkowatość; na karku w przypadku fluxyi i chorób kataralnych głowy; za uszami, na dzwonienie w uszach i na choroby zimne rzeczowego organu; w wielkim kącie oka, na fistułę łzawą; usta lub nos, na uleczenie wrzodów, polipów, i ozenów, które skutkują śmiertelnością oddechu; aby przypiekano ręce czyli barki, na fluxye głowy i szyi; pierś na dychawicę i palpitacye; po między czwartym i piątym żebrzem, na choroby zwane *intemperies frigida*, błony żeberowej wewnątrz rozpiętej, i końcem uniknienia suppuracyi; (kautearyum aktualne, w przypadkach w których ie radzi *Albucasis*, nie skutkowałoby tego co skutkują wizykatorye w pleurze stawiane na pierści? nie byłobyż ieszcze skuteczniejszy? Rozwiązanie tego zagadnienia zostawiamy wielkim praktykom.) *Albucasis* przykładał

ieszcze ogień na dołek żołądkowy, po podchrząstkę *xiphoides*, końcem wyfuszenia wilgoci, która utrudzała czynność żołądka; po pod pepek, na uleczenie puchliny; na przestrzenia wstydliwą, końcem uleczenia chorób kataralnych pęcherza i zatrzymania uryny z tej przyczyny pochodzącego; na worek mofzny, końcem rozpedzenia hydrocele lub pneumatocеле; na boleść grzbietową w paraliżu, garbie i boleściach stawowych; na udach i spojeniu stawowym kości najgrubszej udowej z kością słabizny, w chorobie biodrzney i bólach pedogry; na części wewnętrzney i wierzchniey uda, końcem uleczenia wrzodow i innych dolegliwości pęcherza, na uśmierzenie bólu części rodnych, na choreby macicy, a na koniec w zamiarze nadania gorącości w uczynku zapładzania; w koło otworu zadniego, na uleczenie fistułu, hemoroid oraz innych chorób tej części; pod kolanem, na uspokojenie bólu pedogrycznego i stawowego, na choroby macicy i części rodnych; na kostce nogi wewnętrzney i zewnętrzney, oraz pod stopą, na pedogrę, i bole reumatyzmu zażarzałego.

Lubo przypadki, w których starożytni używali ognia, zdają się na pierwsze weyrzenie bardzo i owszem zbytliczne; pewna iednak, że wszyscy, którzy powtórzyli ich doświadczenia, widzieli iak ie wienńczył skutek szczęśliwy. *Marek Aureliusz Severin*, *Andrzej de la Croix*, *Paret*, *Scultet*, *Fiene*, *Bartholin*, *Cappivaccio Guillemeau* i tłum niezliczony innych Autorow,

zgadzają się na to, że sposób starożytnych naszych Mistrzów, lubo się zdaie okrutnym, nieieft iednak mniey przeto zbawiennym, owfzem uważany bydź powinien iako nayełpszy frzodek sztuki.

Chcąc przyłożyć ogień na część, trzeba mieć tę przezorność, aby ośłonić części zdrowe od impressyi *kauteryum*, a to końcem oszczędzania ile możności bólow chorému. I dla tego, gdy palą kość *unguis* w fistule łzawey; miewają rurkę blaszki białey, która służy za konduktora *kauteryum*; w innych przypadkach, ieżeli pod rozpalone żelazo niemożna tego konduktora podsunąć, otaczają brzegi ran, wrzodów, ciałami zdolnemi ośłonić ie od spalenia. *Patrz SPRUCHNIAŁOŚĆ.*

Narody Wschodnie, Chińczykowie, Japończykowie i Indyjanie niewahają się bynajmniey w paleniu części, w których czują wielkie bole. Używają rozpalonego żelaza lub swoiey *mox*y, która iest mchem pewnego gatunku bylicy. Rzeczzone Narody, robią z tego mchu, z płotna bardzo cienkiego lub kłakow, małe cylindry, długie iak poprzecz palca, i prawie tak szerokie przy schyłku. Przykleiają ich nasady do skóry trochę gummy Arabskiey, i zapalają u wierzchu, Płomień dochodzi nieznacznie do skóry, pali ją, i czasami bez powrotu znosi bole nayokrutnieysze pedogry nayzłaszarszey. Jeżeli pierwsze przypieczenie niewyprowadza skutku, robią drugie, aż do uzdrowienia zupełnego.

Pan *Heister* mowi, że sprawiedliwie Chirurgowie Europeyſcy nieużywają tych przypaleń. *Non ſine ratione*, mowi Autor Niemiecki. Ale pytamy ſię Pana *Heistera* i iego naśladowcow, ieżeli nielepiej ieſt użyć lekarſtwa tak wyſławionego od ſtarożytnoſci, niżeli zoſtawiać chorego łupem nayloroższych udreczeń. Pan *Poutau* Chirurg który ſię cieſzy w Lugdunie wziętością prawdziwie zaſłużoną, w pewnych okolicznościach, uczynił pokilką krotnie nayszczęśliwſze doſwiadczenie moxy, ani nawet podobna do prawdy, aby Lekarze Greccy, Arabſcy, Indyńſcy, Chińſcy i Japońſcy mieli uwielbiać ſposob, któryby ſkutkował bole nieżnoſne, nieczyniąc żadnego innego zbawienego ſkutku.

KAUTERYUM, *Patrz* APERTURA.

KAWA ięzykiem poſpolitym, luboby ſię powinna nazywać KAFFA. (Mat: Lek:) Ziar-
no, które w Europie znamy pod nazwi-
ſkiem *kawy*, ieſt owocem drzewa bardzo poſpolitego w Arabii ſzczęśliwey, nade-
wszyſtko w Kroleſtwie Yemen. Hollen-
drzy, narod ten przemyſłny i nieutrudzo-
ny w tym wſzyſtkim, w czym idzie o zysk,
wprowadzili kawę w Europę. Przywieźli
ją z Moki do Batawii a z Batawii przeſa-
dzono ją w rozmaitych wyſpach Ameryki.
Widzieć ſię daje pień kawowy w Paryżu w
ogrodzie Krolewſkim, gdzie go przywie-
ziono z ogrodu Amſterdamſkiego. Ale to
drzewo kawowe, nieprzechodzi wyſokości
od pięciu do ſześciu ſtop, gdy nierośnie
w ziemi naturalnego ſwego kraiu, a prze-

ciwnie w Arabii w znosi się od trzydziestu do czterdziestu stop Francuzkich, to jest: od piętnastu do dwudziestu łokci naszych.

Pan *Jussieu* dał nazwisko takie drzewu Arabskiemu. *Jasminum Arabicum lauri folio*, *cujus semen apud nos CAFFE*. Drzewo to pokryte jest korą białawą. Jey gałęzie i liścia wypadają podwoyno przeciwko siebie tak, że iedna para czyni krzyżyk z drugą parą kwiaty mają zapach przyjemny, wypadają w liczbę czterech do pięciu, z pachwiczek liści. Z iedney tylko powstaia sztuki, w kształcie leyka i bardzo są podobne do kwiatów iazminka, których mają białość i świetność. Gdy kwiat opadnie zapłodek czyli zawiązek odmienia się w owoc kształtu iaykowatego, z początku tak wielki iak ziarno prosa; ale objętość iego powiększa się nieznacznie, i staie się iak wiśnia tey wielkości co tereśnie. Jagodka ta jest miękka, zrazu zielona, potem czerwona, koloru coraz ciemniejszego w pomiar starzenia się. Na końcu ma wklęśłość nakształt pępka. Służy za powłokę dwom skorupom iaykowatym, ściśle połączonym i oznaczonym bruzdeczką w miejscu, w którym się stykają. Każda z tych skorup zawiera poł bobie koloru blade zielonego. To to jest ziarno, którego użycie tak rozległe pomiędzy nami. To ziarno niemoże się krzewić, tylko gdy będzie w sadzone w ziemię, zaraz po opadnięciu z drzewa. To usprawiedliwia (mowi Pan *Jussieu*) Narody pielegnujące kaffę, z wymowki którą im czyniono, że polewają kaffę, którą cudzo-

ziemcom przedaia wodą wrzącą, aby nie puściła żadnych związków, w przypadku, gdyby ją w innych krajach sadzić chciało.

Używanie kawy niebyło znaiome Europie, aż w wieku szesnastym. Nayprzod wprowadzona była do Marselli roku 1657. weszła w modę i poznano ją w Paryżu 1671. Niektorzy Autorowie mniemaią, że odkrycie kaffy winniśmy losowi; mowią, że wycoczenie iey nayprzody pili Pasterze, którzy dostrzegli więkzey weselości w swych kozach, gdy ziarna rzeczzone iadły. Ci Pasterze, mowią, poradzili przełożonemu Klafztoru, który się żalił, iż mu Mnichy zasypiaią w Chorze, aby im dawał kawy na ocucenie: lekarstwo musiało się udać niechybnie, bo dzień w dzień więkzey nabierało wziętości. Nie będziemy się tu bawić opisanie rozmaitych sposobow gotowania kaffy; żadnego niema, któryby niewiedział, że palą to ziarno, że go trą na proszek i poddaia go w tym stanie wrzeniu przez mały kwadrans, aby wyciągnąć z niego tynkturę, którą nazywaią kawą. To tylko powiemy, że doza tego proszku jest uncya iedna na funt wody.

Kawa zawiera w sobie wiele cząstek solnych, siarczystych i lotnych. Ocucia duchy słabe i omdlałe, w krwi wzbudza lekkie poruszenie, fermentacyi i cyrkulacyą czyni dzielnieyszą. Utwierdza żołądek rozdrażnia lekko włókna, unosi ie do ściągnień częstszych i dzielnieyszych, na masę pokarmną, i tym sposobem pomaga do strawności.

Używanie tego napoju jest zbawienne dla osób temperamentu flegmatego, które są otyłe, które prowadzą życie próżniacze i bawią się sedentaryą. Literaci, i ci którzy nie niepiją procz wody, wyborne czują skutki z kawy. Wiadomo że kawa najlepszym jest lekarstwem z wszystkich wynalezionych na rozpędzenie pijaństwa, i na uprzedzenie skutków obmierzliwych deboszu. Pędzi urynę i upławy miesięczne, psuie związek *Rachitis*, uspokaia i rozpędza trołki

Ale jeżeli kawa jest pożyteczna osobom tłustym, szkodliwe wyprowadziłaby skutki w tych, które mają temperament suchy i choleryczny, któreby dotknięte były iadem trędowatym lub podległe hemorragiom, hemoroidom i wyrzutom skornim. Zakazana bydz powinna kobietom mającym wapory histeryczne lub hipokondryczne. Mężczyznom owym, których twarz wywiedła, chuda i brunatna, nosi piątka melancholii i gniewliwości, słowem tym wszystkim którzy mają cyrkulacją żywą, którzy prędko trawiają, i których trzewia są ciepłe.

Widzieliśmy, że używanie kawy, wzbudzało drzenia rąk i nog, tego postrzeżenia celem był mężczyzna czerstwy temperamentu cholerycznego i suchego. Prowadził życie pełne sedentaryi, i pracował w swym gabinecie przynajmniej sześć godzin na dzień. Zrana pił kawę z śmietaną, a po obiedzie czarną. Nie znacznie ręka jego zarażona została drzeniem: z początku nie żałował się na to, ani nawet żadney na to niemiał

uwagi, aż dopiero w ten czas, gdy już nie mógł napisać dwóch linii ciągiem; radzono mu niezliczone mnostwo lekarstw, które nie miały żadnego skutku; brał kąpiele, pił mleko, pufzczał krew, zażywał purganów, a Lekarz niemógł się domysleć przyczyny złego.

Ten człowiek wyczerpnawszy wszystkie sposoby swego Eſkulapiusza, chudnął w oka mgnieniu, a familia jego stroskana widziała że szybkim krokiem śpieszy do grobu. Stał się ponurym, zamyślonym, melancholicznym, niespokojnym, niezdolnym. Nawiedzieliśmy go w tym smutnym stanie. Po zwyczajnych zapytaniach, nie nieznaleźliśmy coby mogło ściągnąć chorobę, chory nigdy nie pił likworów mocnych, i tryb życia jego zdał nam się bardzo rzadny; potem zapytaliśmy się go, czyli pił kawę, odpowiedział, że to było namiętnością jego panująca, *połową życia*. Nie potrzeba było niczego więcej do oświecenia nas nad przyczyną choroby. Za wszystkie lekarstwa radziliśmy, aby więcej kawy nie używał. Z początku rada nasza nieposmakowała, zdała się dziecinna ile położona o bok z długimi receptami Doktora poprzednika naszego. Natarliśmy, poddano się zaleceniom naszym; zdrowie powróciło, siły nabrały mocy, a chory w przeciągu miesiąca: widział się w najlepszym stanie. Powrócił do swego sposobu życia i do używania kawy. Wpadł w też same symptomata, też same daliśmy radę. Od tego czasu pomieniona osoba nie ma żadnego drżenia, ręka iey statkuje na-

leżycie, i przywrocona jest dawnemu swemu stanowi to jest handlowi.

KAWA z śmietaną nie tak rozgrzewa iak kawa czarna, ale zbyt częste iey używanie skutkowałoby u kobiet obfity wpływ upławow białych. Jey skutek jest tak skory, że się nadarza czasem w tym samym momencie, gdy kawę pija. Widziano okoliczności, w których kawa z śmietaną przywrociła życie osobom trawionym powszechnym całego ciała chudnieniem.

KAPIEL. (Szt: Lek:) Kąpiele tak dawno są używane iak świat stoi; wszystkie narody zapatrywały się na nie, iako na sposób zachowania zdrowia; prawo Mojżesza poleczyło kąpiele w Izereg uczynków religijnych czyli zakonnych. Mahometanie idą w tey mierze za śladami ludu Bożego. Każdy Muzułman myje się codziennie, bądź że Religia mu to przepisuje, bądź dla ochodoństwa, bądź dla zmyślności, bądź dla zbytku. Ogołem mówiąc Narody Wschodnie częściej daleko używają kąpiel, niż Narody Europeyskie, a pomiędzy Europeyzykami, naj częściej się kąpią Anglicy i Holendrzy, iedynie dla ochodoństwa.

Dwa gatunki mamy kąpeli. Kąpiel naturalną i kunsztowną.

KAPIELE naturalne są te, których wody wytryskają z wnętrzości ziemi i są obdarzone iakiemi szczęśliwemi własnościami, takimi są wody ciepliczne. Kąpiele kunsztowne gotuje sztuka; takimi są kąpielami wody, w których warzą lekarstwa, ścierające, stężające, aromatyczne &c.

Pomiędzy kąpielami naturalnemi, mieszczą się także kąpiele domowe i wody rzeczne. Pierwszych używają zimno lub letnio, podług zamierzonego celu. Kąpiele zimne są powszechnie we zwyczaju w Anglii; od kolebki zaraz, przyzwyczajają do nich dzieci; uważają je iako zdatne do uprzedzenia bardzo wielu chorób, do uzdrowienia pedogry, reumatyzmu, dolegliwości maziernych, i do wzmocnienia temperamentu; i dla tego w Anglii bardzo mało bywa dzieci rachitycznych. Ten sposób zaczyna być przyjętym w Francyi; pragnąć należy, aby się stał powszechnym i u nas Polaków.

KĄPIELE zimne są toniczne; niema lepszego sposobu na uzdrowienie osób słabych i delikatnych; na uczynienie cyrkulacyi mocniejszą; na usposobienie lepsze włókien do odwrotnego działania na płyny; tudzież na utrzymanie równowagi w Ekonomii zwierzęcej. Nałóg, którego zaciągamy osławiania się z zimnem, zatwardza ciało, które się przeto staie mniej czułym na jego impressye. Rzym dla tego tylko miał żołnierzy zdrowych i mocnych, że mieszkańcy jego, często używali kąpiel zimnych.

KĄPIELE wod rzecznych są pewnym sposobem przeciwko przypadkom, które mogą za sobą pociągać upały lata. Woda wnika w ciała porami wchłaniającemi, i zanosi w krew świeżość oraz ochłodę zbawienną, i bardzo zdatną do poskromienia zburzenia iey.

Zacowno zalecać je można w wszystkich przypadkach, w których duchy tłumem nieporządnym krążą po kanałach sucho-żyło-

wych; gdy się krew impetem unosi do głowy, iako to w obłąkaniu rozumu, które zawisło od gwałtowności gorączki, w szaleństwie, w gorączkach przerywanych, które panują podczas lata wilgotnego i dżdżystego; widziano nawet szczęśliwe ich skutki w wściekłości. Nie potrzeba się bynajmniey lękać, aby kąpiele zimne nie stłumiły przeduchu. Doświadczenie pokazuje, że osoby wychodzące z kąpieli do łóżka, wkrótce skropione bywają potem.

Są jednak pewne prawidła, których przestrzegać należy, kiedy chcemy używać kąpiel zimnych; to jest aby z wolna nie raptem wchodzić w wodę, nadewszystko w zimie, i nie długo w niej bawić, ale bardzo krótko. To ostrzeżenie ściąga się osobliwie do osób słabych i tłustego temperamentu.

KĄPIELE zimne, mowi *Huxham*, wzbudzaia w tym, który je bierze, pewien gatunek przystępu gorączki przerywaney; krew bywa odepchnięta ku sercu, zatrzymuje się w arteriach skornich; ale co tylko kąpiący się wyidzie z wody, opor uśtaie natychmiast, a ciepło staie się ogólnym, w miarę tego, iak wolno krew wpływać może w arterye włośkowate. Człowiek słaby może umrzeć w kąpieli zimney, gdy w niej długo siedzi, iak może zginąć od przystępu gorączki, z przyczyney oporu, którego serce doznaje w wykonywaniu swych funkcyi.

KĄPIELE domowe rozciągleysze mają użycie, niż kąpiele zimne, a nie mniej korzyści z nich odnieść można; zbyt często jednak brane pociągnęłyby za sobą okropne do-

Ięgliwości. Wodę na te kąpiele, biorą za-
wyczaj letnią, cokolwiek przewyższającą
stopień ciepła naturalnego ciała. Najlepsza
jest deszczowka, gdy ją mieć można. W iej
niedostatku używać należy wody rzeczney,
zrzodlaney lub studzienney, poprawując o-
strość studzienney, warząc ją w kilku gar-
ściami liści winnych, przestępu, albo lejąc
do niej kwartę lub dwie kwarty mleka.

Przygotowują kąpiel, okrywając wewnątrz
wannę prześcieradłem. W ieknym końcu
kładą poduszkę słomianą, na ktorey osoba
biorąca kąpiel ma usiąść. Potym leją do tey
wanny kilka wiader wody zimney; przyle-
wają wreszcie wody wrzącey, i mieszają
mocno, aby się wody należycie z sobą poie-
dnoczyły. Stopień przyzwoity ciepła na
kąpiel jest ow.który na ręce nie skutkuje wra-
żenia ciepła tylko trochę większego niż wo-
da letnia.

Potym wsiada potrzebujący kąpieli do wan-
ny tak, aby mu woda dochodziła do szyi;
wanna przykrywa się prześcieradłem. W ką-
pieli siedzi chory dłużej lub krócej, podług
tego, jak wyciągają siły, wiek, temperament
i choroba.

Potrzebną jest rzeczą, osobliwie w zi-
mie, odnawiać często ciepłość wody przy-
lewaniem wrzącey. Gdy osoba jest słaba,
dają iej bulion w półgodziny po weyściu do
wanny; jeżeli zamiarem jest ochłodzenie lub
przeczyszczenie krwi, dają serwatki klaro-
waney, roztworzoney wymoczeniem papro-
ci, w dolegliwościach skorbutycznych i
chorobach skornich.

Używaia po miastach wielkich i domach Panow wanien miedzianych wybielanych; napelniaia je wodą zimną, potym za pomocą frzubki naczynie z blachy czarney napelnione węglem zarzającym. Tym sposobem rozgrzewa się woda, i nie potrzeba kotłów rozstawiać przy ogniu &c. W tym iednak przypadku uważać należy, aby izba, w ktorey iest kąpiel, miała wiele powietrza, aby rozproszyć parę zarzewia, ktoraby skutkowała odstrzenie chorego, gdyby wszedł do wanny przed rozproszeniem tej pary. Zkąd potrzeba zapalać zarzewie przynaymniey na dwie godziny przed wnyiściem chorego do wanny; aby w pokoju żadney nie było woni węgielney.

Łaziennicy zapobiegaią tej nieprzyzwoitości i nieużywaią cylindru. Mają dwa kanały; wody ciepley ieden, drugi wody zimney, za pomocą ktorych dostarczaią do wszystkich wanien wody podług potrzeby. Przy kanałach tych są podwoyne kurki, ktore kąpiący się odkręca koleyno, dla przypuszczenia wody ciepley lub zimney.

KĄPIELE domowe są pożyteczne we wszystkich przypadkach; w ktorych potrzeba nadadź gibkości włoknom muszkularnym, pokroczyć bieg humorow zbyt gwałtowny, uspokoić bole głowy uporeczywe, zapobiec dolegliwościom spazmodycznym, bolom nerek, phrenezyom, bezsennościom, zawrotom; zbawienne są w gorączkach iednodziennych i zapalających, w zatamowaniu uryny, w gorącości z wnętrności, żółtacze, chorobie białey; pomagaią

ośpiendo wyrzucenia na wierzch, i skutkują najszcześliwiej w obłąkaniu rozumu, w manii &c.

Biorą także kąpiele z wód cieplicznych ciepłych. Te kąpiele skutkują cudownie, w chorobach chronicznych, którym towarzyszą choroby skornie; niedzią uśmianie bólów reumatyzmalnych, oddają odurzałość, trętwienie, ściąganie i drżenie członków. Ponieważ równe ciepłoty tych kąpiel trzyma porę w otwartości, dopokąd chory zostaje w wannie, cząstki mineralne przenikają z łatwością w rozochatości włoskowate, łzanoszą swoją dzielność w wszystkie części.

Alie jeżeli te kąpiele są pożyteczne i godne zalety w przypadkach; któreśmy wytknęli, byłyby niekiedy szkodliwe w pewnych okolicznościach, iako to w epilepsyi i zawrotach, w suchotach i pulmonii, w dolegliwościach hipokondryaczych i histerycznych: dla czego z wielką ostrożnością przepisywać je należy.

Robią kąpiele kunsztowne, dodając substancji, które mniemają być przydatne mi na choroby, które pokonać przedsięwiorą. Robią kąpiele aromatyczne, kładąc warzyć rośliny mające namienioną własność w prostym winie czerwonym, i wlewając to wino do kąpiele. Te kąpiele są bardzo zdrowe i rozwieżuiące; używają ich pożytecznie w Anasarku, w infiltracyi nog, w kachexyi, żółtaczce i w wszystkich chorobach, w których trzeba nadadź tonu włoknom.

Pan *Wanſwieten*, radzi kąpiele z zioł anti-skorbutycznych, w zamiarze spędzenia skaz,

które skorbut zostawił wypiętnowane na skórze: a ponieważ nogi prędzey i częściej bywają rażone temi skazami, niż inne części, Autorowie, radzą w takich przypadkach moczyć nogi.

Te moczenia nog, można uczynić aromatycznemi, przytoczonym wyżej sposobem. Te proste kąpiele wyprowadzają cudowne skutki w bólach spazmodycznych głowy, w fluxyach oczow, w dychawicy konwulsyiney, w zatamowaniach upławow, w palpityacjach serca; w chorobach zapalających, w gorączkach gwałtownych, w obłąkaniu rozumu &c. Widzieliśmy sami, iak przywołały z śmierci do życia pewną chorą Niewiaстę, która, od czterech miesięcy miała zatamowane upławy, a która po leczeniu długim i niepożytecznym, została w stanie godnym rozpacz; potrojne przez trzy dni, na dzień moczenie nog, za każdą razą trwające po półtorey godziny, wieczor i zrana; pociągnęły wypływ zatrzymanych miesiącow, uspokoiły obłąkanie rozumu, zniósły trudność oddechu, i wszystkie przypadłości, które śmiertelnym strachem przeraziły Lekarza i familią chorey.

Są pewne okoliczności, w których nie można zanurzać całego ciała chorego w kąpieli, bądź, iż się obawiać należy aby impressya wody fizyczna i mechaniczna, nie wywarła na niego iakiego złego skutku; bądź dla tego aby go całkowite kąpiele nie osłabiły; bądź że całe kąpiele zdają się nie potrzebne. W takowych zdarzeniach przepisuia pół-kąpielki. W tym zamiarze, każą

śładać choremu w wannie tak, aby woda nie wstępowała wyżej iak do pępka. Takowa kąpiel, czyli ten półkąpielek, bardzo jest zdalny do uśmierzenia zapalenia części ro-dnych; do rozwiązania zatrudnień niższey przestrzeni brzucha; do pokonania kolki nerkowey i kolki wątrobney; do rozpędze-nia rozdęcia drog urynnnych; do otwarcia wolnego wypływu zawartym czyli zatamo-wanym moczoem i miewiacom.

Jest ieszcze gatunek kąpiel ktore nazywa-ia kąpielami *pary* czyli *suchemi wannami*. Biorą ie w izbach zapełnionych parą wody wrzącey; chory siedzi, całe ciało iego jest przykryte wyiawszy głowę. Taka łaźnia wzbudza prędko pot, ale częstokroć bywa szkodliwa, i wcale iey już nieużywają.

Podkadzania są także rodzajem łaźni czy-li kąpeli bardzo mało używaney. *Patrz* PODKADZANIE.

Osoby bogate, biorą niekiedy kąpeli mleczne, dla wygładzenia skóry i dla u-czynienia iey koloru przyjemnieyszym wzrokowi tych, którym się usiłują podo-bać.

Piasek rozgrzany promieniami słońca, na brzegach morskich lub rzecznych, jest ką-pielą zaleconą na bole reumatyzmu i na wzde-cie oedematyczne rąk i nog. Otręby i liście omanu, grzane w piecu, do stopnia takie-go ciepła iakie znieść można, czynią tenże sam skutek. *Patrz* OMAN.

Bardzo pożyteczną jest ostrożnością wy-chodząc z kąpeli domowey, wytrzeć cia-ło chustą suchą, wnieść do łóżka wygrzano-

go, wziąć dobry bulion i potym odpocząć godzinę lub dwie. Jeżeli letnią porą bierziesz kąpiel, możesz we dwóch godzinach wynieść; w zimie, dobrze zrobisz gdy się nie tak prędko wystawiać będziesz na zimne powietrze.

KĄPIEL ODMIĘKCZAJĄCA, ANTISEPTYCZNA PRZECIW GONORRHEI.

Weź Kwiatów świeżych ruty,
Scordium,
 Czosnkowego ziela,
 Malwy, każdych po garści 2

Każ moczyć te kwiaty w dwóch funtach wody, doday potym do tego:

Mydła Weneckiego, drachmę 1
 Spirytusu wina, drachm 6

Zanurzać będziesz w tey kąpieli prącie męskie i worek, przez kwadrans, co powtorzysz cztery lub pięć razy na dzień, a na przestrzeżni wstydliwą woreczek i sznurzek przykładac będziesz płatuszki, maczane w tym samym likworze.

KĄPIEL AROMATYCZNA.

Weź Oskrobiny drzewa gwaiaku, funtow 3

Zawiąż je w chusteczce i każ gotować przez godzinę w wiadrze wody.

Weź potym:

Uskrobin sasafrasu, funta $\frac{1}{2}$

Jagódek bobkowych, funtow 3

Kory wintera, funta $\frac{1}{2}$

Korzenia kosaćcu Florenckiego,

Kasztankow ziemnych,

Całami aromatici,

Dzięglu Hiszpańskiego, każdego funt 1

Potłucz te wszystkie substancje, zrob z nich mieszanię, i włożywszy ie w worek, poddaj wywarzeniu godzin trzech w wodzie gwaiakowej.

KAPIEL tę brać będziesz rano ciepło; wychodząc wytrzesz ciało suchą chustą, wniędziesz do łóżka dobrze wygrzanego, a w godzinę potym wezmiesz iakie *restaurans*, pokrzepiające. Ingredyencye tey kapieli, mogą być użyte trzy razy.

KASEK ORMIANSKI. (Mat: Lek:) *Bolus Armena*. Kasek który my nazywamy kaskiem Ormiańskim, tak jest nazwany z przyczyny podobieństwa, iakie ma z ziemią, którą nam przywożono niegdyś z tey części Azji. Znayduie się w kilku Prowincyach Francuzkich, ale daleko w większym jest poważaniu ow, który nam przychodzi z *Blois*, z *Saumur*, z Burgundyi. Jest to ziemia tłustawa, żółtawo-czerwona, krucha, ciężka, smaku stężającego. Ponieważ ta ziemia zawsze jest pomieszana z piaskiem, lub innemi materjami, wprzod niż go używają do sztuki lekarzkiey, podpada prepa-

racyi. Nayprzod rozpuszczają go w wodzie, aby naycięższe cząstki opadły na spód; pod ow czas przelewają wodę do innego naczynia; dają iey się ieszcze ustać dopokąd się niewyklaruje; proszek, ktoren znaydują na dnie iest kasek, i z niego robią tabliczki.

KASEK ORMIANSKI iest stężający i osuszający; przepisują go na zatrzymanie dyssenteryi, biegunek, plucia krwią, i w wszystkich przypadkach, w których stężające mają miejsce. *Patrz CHŁONIAĆE*. Ziemia ta przyłożona zewnętrznie iest rozwięzująca i osuszająca, w ranach znakomitych i w mocnych stłuczeniach; można ią kłaść w *digestivum*, ktore się robi z wody rożanej i białka iaja. Dozą iey do zażycia wewnętrznego iest od iednego skrupułu aż do tizech.

KASEK NA PLUCIE KRWIĄ.

Weź Kasku Ormiańskiego preparowanego,
Krwi smoczey,
Małtyxu, każdego po skrupule 1
Hałunu skalistego puryfikowanego,
 granow 15

Zamieszay z syropem mirtowym, i zrob kasek, ktorego dawać będziesz co cztery godziny, dopokąd się krew niezaстанowi.

KASEK ORMIANSKI wchodzi w diascordium, orwieten, proszek diarrodén, proszek stężający, pigułki stężające &c. &c.

KERMES. *Patrz* ALKERMES.

KERMES MINERALNY. (Mat: Lek) Kermes mineralny, czyli proszek Kartuzyański jest pewną przyprawą antimonii i likworu saletry stałej warzonych razem w wodzie deszczowej lub zrzodlanej; gdy kokcyą będzie zupełną, i gdy się likwor ustoi, zostaje na dnie czyli na spodzie, proszek żółty, który jest kermesem mineralnym, który moczą nalewając kilkakrotnie wodą ciepłą: gdy kermes należyście przepłukany będzie, daią mu uschnąć w cedziorku zawieszonym na powietrzu. Gdy jest już suchym, zmiataią go z papieru piorem, a rozciągnawszy go po misie glinianey wylewaney, leią na niego dwie uncye mocney gorzałki, którą zapalają; skoro płomień utęchnie, miészają proszek łopatką drewnianą, aby wyszechl; też samę operacyą powtarzają aż do trzech razy.

Pod ow czas proszek ten ma kolor alkermesu w proszku, i dla tey przyczyny dano mu nazwisko *kermesu*, dodają ieszcze przymiotnika *mineralny*, aby go rozróżnić od ziarna kermesowego, które należy do rodzaju krzewnego.

KERMES niemający koloru ziarna szkarłatowego w proszku, niejest dobrze preparowany z saletrą stałą: bo ma rozmaite kolory, podług rozmaitych alkali użytych do zrobienia go; te fałszywe kermesy mają kolor albo blady, albo brunatny, albo siatkowy i odrzucać ie należy.

Łatwo także kolorem rozpoznać można kermes mineralny od siarki złocistej antimonii, bo siarka złocista antimonii jest czerwoności szarawszej i nietak iafney.

Wiele zależy na tym praktyce, aby rozpoznać należycie te wszystkie różności.

Dobrze jest iefzcze wiedzieć, że im więcej kermes jest pławiony, tym jest skuteczniejszy i większą ma cnotę wymiotną.

Właściwości kermesu mineralnego bardzo są wyśławione. Dają go, albo iak purgujące, albo iako poprawiacza humorow.

Gdy się daie iako purgujące, zadaia go od dwoch aż do czterech granow, na raz lub na dwa razy: często łączą go pomyślnie z innemi purgującemi.

Jeżeli użyty jest w charakterze naprawiacza, to jest aby działał urynami, płuciem, potem &c. dają go od czwartey części granu aż do granu iednego, i dają go kilkakrotnie przez dzień, iako to; co 3. lub co 4. godziny, użyty tym sposobem, bardzo dobre wyprowadzał skutki w zadławieniach stowarzyszonych z wzdęciem nog i goleni.

KERMES MINERALNY, (mowi ieden Autor terażniejszy) który należy umieścić w szeregu naywyborniejszych lekarstw, iakie dotąd posiadamy, jest bardzo zbawienny, byleby iednak poprzedziło używanie lekarstw przyzwolitych na inflamacją i na wszelkie inne przypadki zatkania płucow; skuteczny jest w ospie i gorączkach złego charakteru: dają go pomyślnie w owej ciężkości oddech, ktorey doznaią kachektycy, i która daie się dorozumiewać że są napastnie-

ni od puchliny pierśi, w podobnym zdarzeniu, używanie iego powinno być na znaczny czas przedłużone, ale z ostrożnością, aby żołądek nienabrał zbythiey rozwolności.

Nakoniec, kermes mineralny liczą pomiędzy rozrzedzającemi i rozwalniającemi; widziano, że drogą uryn, leczyl niebezpieczne leucophlegmacye, a używanie iego zalecają w żółtaczce i kachexyi: dają go ięszczę pomyślnie w gorączce czyli febrze czwórdniowey albo kwartannie, i w innych gorączkach przerywanych nayuporczywszych.

Trzeba iednak, w zadawaniu tego lekarstwa dać bacność, aby wnętrzności chorego lub iego włókna w ogólności, niebyły w stanie suchości i ostrości.

Niektorzy każą używać kermesu w płukaniu na bole gardła.

Można zadawać kermes w wodzie letniej na purgans; w oleyku migdałow słodkich na płwanie; w napoju kordyalnym, dla ziednania przedachu &c. niekiedy pożytecznie dawany bywa w winie, a nayczęściej w Hiszpańskim lub Prowańskim.

Aby się kermes lepiej dał mieszać z likworami, w których zadawany bywa, i aby się nietak rzucał na dno, trzeba go nayprzód pomieszać z trochę miodu prasnego, a potym dopiero dodać likworu, oleyku &c.

KICHANIE. (Physiol.) Kichanie czyli czynność kichania jest konwulsyjne poruszenie muskułów, które służą do wydechu;

za pośrednictwem tego poruszenia powietrze mocno i szybko wypędzone bywa z pierśi, z strąceniem konwulsyiny głowy i kadruba ciała. Kichanie nigdy nastąpić nie może, bez rozdrażnienia błony flegmistey; celem natury w odbywaniu tey funkcyi, jest wyprowadzenie, nozdrzami, humorow, ktore drażnią i łechcą błonę flegmistą; kichania częste i zbyt gęsto powtarzane, stanowią chorobę, którą nazywają Medycy *Sternutatio*.

Ta choroba może być skutkiem kilku przyczyn, niekiedy bywa kataralna, niekiedy skutkowana chrosteczkami odry, ktore rosną w nozdrzach Erynny, czyli lekarstwa kichające gwałtowne, robaki lęgające się w jamkach czelnych, otok w muzu, epidemia szerząca się, mogą być tyluż przyczynami kichania: niekiedy kichanie bywa krytycznym symptomatem.

Zwyczaj życzenia zdrowia tym którzy kichają pochodzi ztąd; że niegdyś panowała choroba gwałtownego kichania, która przyprawiała w chwilę iedną o śmierć tych na ktorych napadła.

KICHANIE, może być niekiedy pożyteczne w fluxyach kataralnych, w phrenezyi, w letargu, epilepsyi, apoplexyi, zaśnięciu i czkawce, pochodzącey z zapełnienia. Kichanie wyprowadza dobry skutek, podług *Hipokratesa*, w kobietach histerycznych, i w tych, ktore zazwyczaj miewają połogi pracowite. Z tym wszystkim, kichanie zbyt często powtarzane, czyli raczey sternutacya choroba, nagle wypycha płód, i

nadarza raczey utratę niż płynienie krwi z nosa. Przeciwnie jest w chorobach zapalających pierś, ponieważ pomnaża rozprężenie i bol. *Præire & subsequi sternutamenta in morbis pulmonum, malum est. Prædict. coæ. cap. 9.*

Pewna młoda Panienka w roku siedemnastym, mowi Doktor *Schubart* w Ephemerydach Niemieckich, kichała następnie bardzo wiele razy; te kichania połączone były z poruszeniami konwulsyjinemi i zakończyły się przez hemiplegią. Kichanie zaczynało swoje przystępy, gdy chora wystawiała się na zimno lub na wiatr. Powrót upławow miesięcznych, które zatamowane były, rozpędził nieco hemiplegią, ale kichanie za najmnieyszym wystawieniem się na zimno powracało. Prawdziwą przyczyną tey niedyspozycyi była ropa zawarta w nadbiegłości, która się była zrobiła na wierzchołku głowy, a która przez swoją ostrość drażniła pericranium, a przez sympatya i błonę flegmistą. Gdy ta ropa wyprożnioną została, chora przestała zupełnie kichać.

Chorobę kichania potrzeba leczyć stosownie do indykacyi iakie się okazują: pufczenie krwi, para wody letney, wsiąkanie mleka trochę ciepłego, smarowania czynione masłem, i inne tey natury lekarstwa, są bardzo zdadne do uspokojenia rozdrażnienia: możnaby także wsiąkiwać do nozdrzy ołow palony starty na proszek. Zapach czyli wonia opium, lub tynktura jego wsiąkiwana do nosa, jest także kojącym wkła-

zany na takowe zdarzenia. Gdy kichanie jest spazmodyczne, potrzeba się udać do antispazmodycznych. Przeciwrobacze będą specificum, na kichanie skutkowane obecnością robaków. W przypadkach fluxyi kataralney gwałtowney, dobrze zrobisz, gdy na karku stawisz plastry przyszczące.

KICHAJĄCE Lekarstwa. (Mat: Lek:) Tak nazywają wszystkie lekarstwa, które wzbudzają kichanie. Niema prawie żadney substancyi, ktoraby nie mogła być umieszczona w tej klasie. Błona flegmista, która wybija całe wewnętrzne nozdrzy, tak jest prędka do rozdrażnienia, z przyczyny rozłochatości nerwow służących do zmysłu powonienia, tudzież nerwu oftalmicznego, który się przesłupa po pod całą iey powierzchnią, iż niemoże być dotkniętą od żadnego ciała, bez wyprowadzenia tego skutku. Z tym wszystkim, są pewne lekarstwa, które szczególnie posiadają rzeczoną cnotę, i których używają bez wszelkiego niebezpieczeństwa, w przypadkach, w których się kichanie zdaje być pożytecznym. Wszystkie zatkania muzgowe, choroby śpiączkowate i czkawka, są z tej liczby zdarzeń: kichające miewają niekiedy dobre skutki w dolegliwościach macicznych. Mogą także przyspieszyć zleżenie, lub wyrzucenie łożyska, nadewszystko gdy stan słabości spaźnia tę operacyą naturalną. Rozdrażnienie nerwu oftalmicznego, udziela się, iak wiadomo *diaphragma* błonie oraz muszkułom niższej przestrzeni brzucha, które ściągając się, pomagają macicy, do oswobodzenia się z ciężaru.

Uży-

Używanie kichających, ma także swoje nieprzyzwoitości, i swoje niebezpieczeństwa; baczność mieć należy, aby ich nieużywać w leczeniu kobiet ciężarnych, ponieważby można przypisać chorą o poronienie. Osoby mające kity, lub podległe krwiotokom czyli Hemorrhagiom, powinny się strzedz używania onych. Nie mniej są szkodliwe w zapaleniach pierśi i niższej przestrzeni brzucha, bo iak mówią, mogą wprowadzić w epilepsya.

Tabaka jest kichającym nayużywaniem. Ile jest użytecznym w pewnych okolicznościach i pewnym osobom, które iey używają pomiarkowanie, tyle zbytek w niey jest szkodliwym; tępi zmysł powonienia, suszy wewnętrzne części głowy, wzbudzaąc odchod obfity śmarkow, i osłabia pamięć. *Patrz TABAKA.*

Substancye kichające używane w Sztuce Lekarskiej są: liścia tabaki starte na proszek, korzonki mieczyku ziela, kosaćcu florenckiego, ciemierzycy białey, kasztany Indyjskie, maïorank i wszystkie sole lotne; woda Lucyi, sok bukwicy, maïoranku, mieczyku; wyciąg ogorka dzikiego; koperwas biały, arzenik, *sublimatum corrosivum* i kantarydy; lecz kantaryd używać nie należy, tylko w przypadku nadzwyczajnym, iako to w apoplexyi, i wprzód zadawłszy niepożytecznie inne. Ponieważ o wszystkich tych substancjach mowiliśmy w sobnych artykułach; do nich odsyłamy Czytelnika.

KIŁA. (Chir.) Przez to słowo kiła czyli usunięcie, rozumieć należy wypadnienie z
Tom III. H

mieysca części ciała miękkiey; z tym wszyskim, podobalo się niektórym, nazwać tym imieniem prostą ukośność, ktorey niekiedy podpada macica, tudzież wciągnięcie się iąderek.

KIŁA powszechnie, że nie powiem zawsze albo prawie zawsze, przypada w cięściach zawartych w objęciu niższej przestrzeni brzucha; a zatym w rozległości tej przestrzeni szukać kił potrzeba. Jednak przytoczymy niektóre przykłady kił muzgowych.

Ta choroba bierze rozmaite nazwiska, podług mieysc, w których siedlisko swoje zakłada, i podług części, z których się robi. I tak nazywają kiłami ingwinalnemi owe które się robią w słabiznie krokowej; biedrzne, które są w fałdzie ud; pępkowemi, które się przytrafiają w pępku; brzuchowemi, owe, które leżą w przestrzeni przedniej lub tylnej żołądka, począwszy od ziobier mniejszych aż do pęku, i od pępku aż do kości kłebowych.

KIŁA zrobiona jedney kieszki wyfunieniem nazywa się *enterocele*; mówią, że jest niedoskonala, gdy się kieszka zastanawia w krokowej słabiznie, a doskonala, gdy zstępnie aż do worka mosznego: jeżeli jest złożona z części jakiey epiploonu, nazywają ją *epiplocele*; jeżeli jest złożona z epiploonu i kieszki razem, ma imię *enteroepiplocele*. Oprócz tego jest jeszcze wiele gatunkow kiły, które podług nawiązujących się okoliczności opiszemy.

Ostrzegamy tu czytelnika, że nie potrzeba brać za jedno usunięć z kiłami: w usunięciach części są odkryte i dają się łatwo uczuć; takim na przykład jest usunięciem *blepharoptosis*, czyli usunięciem się, rozwolnienie &c. powiek; ale w kiłach, część wysunięta jest przynajmniej ukryta pod swemi pospolitemi powłokami, i nie może być bezśrzednie uczuta.

Z drugiej strony, przez opisanie nasze kiły, każdy powinien zrozumieć, że *hydrocele*, *cyfoccele* *pneumatoccele*, i *sarcoccele* nie są właściwemi kiłami.

Pewien Autor twierdzi, że widział kiły dziedziczne; widziałem, mowi, dziecię z usunięciem; dziadek tego dziecięcia, pradziadek, i wszyscy jego potomkowie mieli kiły.

Pewien Autor utrzymuje, iż nie zbywa na znakach pospolitych, które obwieszczaia wszystkie gatunki kiły, pomiędzy temi znakami rachuje bole w przestrzeni wstydliwej i w słabiznie krokowej, z nadbiegłością, która znika czasami, nadewszystko w nocy, gdy chory leży na wznak. Wątpię aby który z Lekarzów, postrzeżenie to, przyjął za pewną regułę.

Prognostyk w kiłach, powinien być miarkowany gatunkiem choroby z którą walczyć potrzeba; leczenie powinno także być rozporządzone podług tych okoliczności. My tutaj ogólne tylko niektóre przepisy podamy.

Każda kiła pochodzi, albo od przyczyny czynney, to jest od pomnożenia sił wypy-

H i j

chających, lub z pomniejszenia czyli osłabienia sił przytrzymujących; Symptomata i kuracya bywają odmiennie, podług różności tych dwóch przyczyn.

Gdy pierwsza przyczyna skutkowała kile, zaraża chorego wyprężeniem, gorącością czyli upałem i bolem, a kila pokazuje się z wymienionemi teraz charakterami.

Gdy przeciwnie przyczyna rozwolnienia działa, niema żadney boleści, lub ta boleść jest daleko mnieysza, iako też i rozdrażnienie. W pierwszym przypadku, bardzo ciężką jest rzeczą wsunąć część wytkniętą, na swoje miejsce, i łatwiej jest raz wsunietą przytrzymać. W drugim przypadku wcale przeciwnie się zdarza.

A co więcey, puszczanie krwi, enemy, odmiękczające i anodynnne przystoia, gdy usunięcia początkiem jest gwałtowność; przeciwnie zaś gdy jest skutkowane rozwolnieniem, trzeba używać osuszających, wzmacniających, nagabających, aromatycznych i tonicznych.

Błędem zatem jest niepospolitym przypisywać wszystkie gatunki kił przyczynie rozwolnienia części, i leczyć ie, iak niektorzy czynią wszystkie podług tego błędnego mniemania. Błędem także jest, odrzucać, (nayczęściej dla tego, że ie nie można zrozumieć) różnicę prawdziwie mechaniczną starożytnych, pomiędzy siłami wypychającemi i siłami zatrzymującemi.

Nakoniec błędem jest, zapatrywać się na wszystkie nadbiegłości iako na skutki zebrania humorow, ponieważ ich przyczyną bar-

dzo często, jest powiększenie mocy z humoru zawartego, wyższej nad moc naczynia zawierającego.

Nie omielzkamy tu powiedzieć, że kily zabierają ieszcze niekiedy swoje nazwiska z materji zawartej lub zatrzymanej w nadbiegłości kłowatej; ztąd to poszły nazwiska: hydromphale, pneumatomphale &c. które są gatunkami nadbiegłości kłowatych pępka, w których woda, lub powietrze znayduie się uwieźnione.

W reszcie błąd starożytnych, którzy mnie mali, że niewiały nie są podległe kłom doskonałym tak iak mężczyźni, czasow nasyzych zniknął zupełnie: wiadomo że peritoneum, pokrywające ligamenta okragłe macicy, składa coś nakształt toku, któredy epiploon i kłszki mogą się wysliznać, i wyslizną się w samej rzeczy dosyć często, stępują aż do warg fałdu niewieściego, i tym sposobem skutkują prawdziwą kłę doskonałą.

KIŁA MUZGOWA. *Patrz* ENCEPHALOCÉLE.

KIŁA BIEDRZNA. *Patrz* ENTEROCÉLE i EPIPLOCÉLE.

KIŁA EPIPLOONU. *Patrz* EPIPLOCÉLE.

KIŁA ŻOŁĄDKA. Kiła żołądka inaczej zwana *gastrocéle*, zawisła na usunieniu się z mieysca żołądka, który się wsuwa poprzek muszkułow rozwolnionych i rozdzielonych przestrzeni ślabin brzuchowej.

Ta Kiła robi się na dwa poprzecze palca, od chrząstki xiphoidy alboliteż zupełnie na tey chrząstce i na żołądkach.

Ta nadbiegłość czyli kiła żołądkowa jest gibbka, sprężysta, gładka, równa. Obie- tość iey rośnie po wzięciu posiłku, a dro- bnieie gdy chory jest czczy, jeżeli nie za- chodzi przypadek zbytecznego rozwolnienia błon żołądka albo iey przyłgnięcie do *pe- ritoneum*.

Z początku wielkość iey wyrównywa wiel- kiej wiśni lub oliwki; ale potym znako- micie się powiększa; niknie gdy chory jest w położeniu horyzontalnym, pod ow czas czuie ulgę, teyże samey doznaje pod ow czas, gdy żołądek odbywa funkcya trawienia. Ale kiła pokazuje się natychmiast gdy chory stoi lub gdy czyni jakie usiłowanie.

Przypadkami towarzyszącami iey są: bole żołądka, utrata apetytu, pracowite trawienia, wymioty.

Uważyć potrzeba, iż niekiedy kiła żołąd- kowa, tak mało pokazuje się na wierzchu, osobliwie w osobach dobrej tufzy, iż ją ciężko poznać, i strzedz się mocno należy w dolegliwościach uporczywych żołądka, których oczywistej przyczyny nie widać, aby nieużywać lekarstw obcych chorobie która w sobie samey nie jest co innego, tyl- ko skutkiem kiły o ktorey mowiemy. A- by nie błądzić w tych okolicznościach, na- leży z przyzwoitą uwagą rozstrząsać prze- strzeń epigastryczną czyli przestrzeń flabi- zny żołądkowej, kazać choremu stać na no- gach i kałać. Bez użycia tey przezorno-

ści nie byś nieodkrył i gdyby chory leżał na grzbiet.

Przyczynami *gastrocele* są wymioty skutkowane kunsztem lub naturą; usiłowania gwałtowne w podnoszeniu ciężarów, wsunienie gwałtowne łopatek wtył, i inne tego gatunku. W reszcie kiła żołądkowa jest dosyć rzadka, częściej się trafia, popchnięcie tego trzewia ku pierśsiom.

Ta kiła może być podzielona na prostą i złożoną. Pierwszą sam tylko żołądek skutkuje. W prawdziwej kile, siedlisko nadbiegłości, może się znajdować od chrząstki *xiphoides* aż do pępka, i zalegać rozmaite miejsca tej rozległości, lubo mniemano, iż się nigdy nie pokazuje nad chrząstką *xiphoides*.

Dochodzimy uleczenia tej choroby, czyniąc redukcją czyli skierowanie albo naprowadzenie, kładąc nosić obwiązko, opatrzone w kłęb miękki, płaski i zdatny do przyłożenia na część, w tym samym czasie przepiszesz tryb dokładny, lekki ale wzmacniający: napoje powinny być wzmacniające; każesz choremu przestrzegać przyzwoitego położenia, to jest: powinien trzymać uda zbliżone i głowę nachyloną.

W drugim gatunku kiły czyli w kile składanej, trzewia brzucha, ruszają z miejsc swoich i są pociągnięte z żołądkiem; ztąd widziano także *gastrocele* pępkową ukształconą kislkami i częścią torbeczki żółci. Co się tyczy leczenia kıl składanych. *Patrx* ENTEROCELE, EPIFLOCELE. &c.

KIŁA SŁABIZNY KROKOWEY. Ten gatunek kiły nazywają *bubonocèle*, gdy kiłzka i opiploon załtanawia się w słabiznie krokowey: ta kiła, którą nieraz wzięto za bubon, lub za jakie inne nabrzmienie tego gatunku, nie może być wfunioną tylko przez operacyą. Kiła słabizny krokowey nazywa się *enterocèle*, gdy rzeczzone trzewia zstępują w moszny woreczek, który rozdymają czasami niezmiernie. *Patrz BUBONOCELE, ENTEROCELE.*

KIŁA MACICY inaczej HISTEROCELE. Ta choroba jest skutkiem usunięcia się macicy i przeyscia oney poprzek ogniwa muskularnego słabizny krokowey, zawsze zalega część środkną niższą niższej przestrzeni brzucha.

Poznać ją. *1mo.* Po mieyscu które zalega nabrzmiałość (dotąd zawsze ją widziało w ogniwkach muszkułarnych niższej przestrzeni brzucha pod pępkiem i blisko słabizny krokowey). *2do.* Po dotknięciu, którym poznaiemy że macica niejest w swoim stanie i położeniu naturalnym. *3to.* Po twardości i oporze nadbiegłości, która pomalu wznosi się do wielkiego obięcia, wychodzi z czaszki krokowey w tyle kości wstydliwej i zawiera macicę rozprężoną ciężarnością prawdziwą lub fałszywą. *4to.* Wsuwając palec ręki jedney w pochew, a tym czasem drugą ręką lekko naciskając na nadbiegłość. *5to.* Po znakach właściwych ciężarności, bądź fałszywej bądź prawdziwej.

Ciosy gwałtowne wymierzone w brzuch, gwałtowne silenia się, zerwanie perytonei, po ranie lub otoku zagoionych, są przyczynami hyfterocele.

Gatunki kiły macicznej są te: Inguinalna inaczej zwana hyftero-bubonocela i brzuchowa. Niektorzy rachują jeszcze trzeci gatunek, to jest kiłę iaiecznika.

Napadłem na dwa przypadki pierwszego gatunku, w których operacya Cezara praktykowana była, ale bardzo niepomysłnie; z tym wszystkim niekiedy niema innego sposobu ratowania.

Są zdarzenia, podług Mistrzów sztuki, w których bardzo łatwo wsunąć i zatrzymać macicę, i w których operacya Cezara gdy do iey czynienia Chirurg przymuszony, nietrudna jest do uczynienia.

W reszcie w tym gatunku kiły macicznej, mialo poruczenia chorego naturze, która w prawdzie niekiedy, sama się oswobodziła z tego nieszczęścia, trzeba nayprzod probować wfunienia macicy, a potem ułatwiać złączenie podług prawideł sztuki. Zobacz z drugiej strony artykuł: BUBONOCELE.

W hyfterocele brzuchowej, postępować należy podług miejsca, które zalega kiła, bądź dwa boki niższej przestrzeni brzucha, bądź bok lewy poniżej pępka, bądź bok prawy blisko słabizny krokowej, bądź leży trochę poniżej pępka z boku lewego; ponieważ przykłady tych wszystkich gatunków hyfterocele widzieć się już dały. *Ruisch* przytacza przykład tak intereffowny, iż go opuścić niemożemy.

Pewna kobieta, nosiła długi czas nadbiegłość, która wprost wychodząc z niższej przestrzeni brzucha, zastanowiła się przez czas nieiaki w niższej części rzeczzonego obięcia, blisko słabizny krokowej; ta nadbrzmiałość popadła wkrótce zropieniu i kobieta należycie wyzdrowiała; w kilka potym czasow, gdy została ciężarną, wzrósł płód rozprzestrzenił macicę; uformował niby iaki worek, i otworzył miejsce *peritonei*, które było zagoione; (toż samo się trafia w wszystkich przypadkach otokow niższej przestrzeni brzucha i ran przenikających) macica wfuła się nieznacznie w przepuklinę *peritonei* i rozszerzyła ją tak znakomicie, że nadbiegłość wisiała przodem aż do kolan chorey. Gdy praca porodu nadeszła, Położna wfuwała macicę do niższej przestrzeni brzucha, a kobieta porodziła szczęśliwie dziecię, które potym żyło. *Patrz Macica.*

KIŁA PEPKOWA. *Patrz EXOMPHALE.*

KIŁA PEŁCHERZA jest to samo co CYSTEROCELE co CYSTOCELE. *Patrz PEŁCHERZ.*

„Nadbiegłość ta (mówi o kiłę Autor Dykcyonarza zdrowia) trafia się w pepku,
 „w słabiznie krokowej, przy uścieniu o-
 „gniówkow muskularnych, po między roz-
 „wolnieniem muszkułow prawych, nako-
 „niec w arkadzie czyli obłąkowatości na-
 „czyni gołeniowych. Gdy usunięcie jest w
 „słabiznie krokowej nazywa się *bubonoccele*,
 „gdy w pepku *exomphale*, a w wszelkiej
 „inney części niższej przestrzeni brzucha
 „ma nazwiśko *kiły brzuchowej*.

„ KILY pępkowe bardzo są pospolite ko-
 „ bietom, przeciwnie męszczyźni rzadko ie
 „ niewaiają w tey części, ale usunięcie kro-
 „ kowe bardzo iest pospolite męszczyznom,
 „ zniża się wkrótce aż do woreczka mo-
 „ sznego. taż samą drogą, którą zstępuią
 „ naczynia spermacyjne. W kobietach u-
 „ sunienie krokowe rzadziej się trafiaia,
 „ robia się zaś idąc śladami ligamentow o-
 „ kragłych macicy, gdzie spadaią na we-
 „ wnętrzną część uda, ponieważ w tym
 „ miejscu peritoneum nie iest tak mocno
 „ podparte.

„ Przyczynami kily iest to wszystko, co
 „ rozwalnia części przeznaczone do utrzy-
 „ mywania części zstępujących czyli o-
 „ padaiących w kile, nayspospolitszemi
 „ są: słabość wieku, puchlina, rozwol-
 „ nienie ogolne części stałych, stłucze-
 „ nia, silenia się, rany, wszystkie przy-
 „ czyny, które dają do popełnienia części
 „ zawartych ku pępkowi i ku słabiźnie kro-
 „ kowej i które mogą rozprzestrzenieć we-
 „ wnętrzną błonę peritonei: takimi są:
 „ krzyczenie, śpiewanie, śmiechy, kicha-
 „ nie, kaszel, wymioty, silenie się w stol-
 „ cu, połogi, skoki, wiatry, i utrudze-
 „ nie zbyteczne iazdy konney.

„ Rożni się usunięcie czyli kila od oto-
 „ ku, czyli nadbiegłości, bo się oznaymuie
 „ od razu, nagle, a nadbiegłość przycho-
 „ dzi nieznacznie. 220. W kile więcey
 „ czuć bolu po wzięciu pokarmu, nadbie-
 „ głość także iest miękksza; nakoniec są;
 „ dzie o niej można przez czas trwania

„ bo kifa utrzymuje się przez czas długi,
„ niedoznaiąc żadney odmiany.

„ Ogołem mówiąc gdy kto chce wfu-
„ nać kifę, i gdy w niej niedaie się czuć
„ żadne zaciśnienie ani inflamacya. potrze-
„ ba nasmarować część maścią łagodną i
„ rozwalniającą i przykładać na to zioła
„ odmiękczające ; nawet, jeżeli chory
„ jest w mocy wieku, można mu upu-
„ ścić trochę krwi, potym nadbiegłość
„ wfuwa się naciskając jedną ręką na nią,
„ a drugą kierując ciśnienie ku ogniwowi
„ mięśniow; chory pod ow czas leżeć po-
„ winien w tył, głowę mając schyloną, ko-
„ łana trochę podwyższone i nieco rozsu-
„ nione. Gdyby jeszcze trudno ją było
„ wfuwać, zadałbyś choremu enemę lek-
„ kiego wywarzenia tabaki, końcem wznie-
„ cenia poruszenia kiszek.

„ Nakoniec jeżeli zaciśnienie już trwało
„ czas pewny, jeżeli jest iaka boleść, za-
„ palenie części, jeżeli chory wymiotuje
„ odbytami śluzowemi, a gorączka jest
„ mocna, trzeba w ten czas udać się do
„ puszczania krwi, i pośpieszyć prędko
„ do operacyi; do ktorey wybrać należy o-
„ świeconego Chirurga.

„ Gdy postrzegasz że się robi iakie usu-
„ nienie, nie trzeba czekać aż zaciśnienie
„ części nastąpi, zaraz się udać należy do
„ krokow wyżej opisanych, aby ją można
„ wiuwać; poczym używać będzie chory
„ lekarstwa następującego, przestrzegając
„ aby zaraz przyłożono bandaż czyli ob-
„ wiązko:

Weź Korzonkow kokoryczki czyli krowki zie-
lu pokraianych i wypłukanych,
drachm 6

„ Każ moczyć przez godzin dwadzieścia
„ cztery w kwaterce wina białego.

„ Przepędź wymoczenie, chory niech
„ weźmie dwa lub trzy kieliszki na dzień
„ przez Miesiąc ieden: trzeba nad to
„ utłuc korzonki, które służyły do wymo-
„ czenia, i co dziennie przykładac ie na
„ usunioną kile, utrzymując to wszystko
„ obwiąsaem.

„ Jeżeli kila napada na dziecię, wymo-
„ czysz korzonki w wodzie

„ Kładziemy tu lekarstwo, które iak mo-
„ wią, ma wielkie skutki w kilach. Lekar-
„ stwo to ogłoszone było od Krola Ludwi-
„ ka XIV. doza iego jest różna, podług
„ różności wiekow.

Od lat dwóch aż do sześciu.

Weź Spirytusu soli dobrze zrektyfikowanego
kropki 3. lub 4.

„ Zamieszay w łyżce lub dwóch łyżkach
„ wina, i co dzień day tyle do zażycia z
„ rana na czczo, przez dni dwadzieścia ie-
„ den nieprzerwanie.

Od lat sześciu aż do dziesięciu.

Weź Spirytusu wina, skrupułow 4

„ Pomieszay iak naydokładniey w poł
„ kwarcie wina dobrego czerwonego, chory

„ niech zażywa co rano uncyi dwie przez
 „ Miesiąc ieden.

Od lat dziesięciu aż do czternaštu.

Weź *Wina czerwonego*, kwarty $\frac{1}{2}$
Spirytusu soli, drachm 2

„ Zrob iak wyżej, używaj przez takież
 „ czas i w takieyże dobie.

Od lat czternaštu aż do siedmnaštu.

Weź *Wina czerwonego*, kwarty $\frac{1}{2}$
Spirytusu soli, drachmę $1\frac{1}{2}$

„ Zmieszay, zadaway przez Miesiąc, ka-
 „ żdego poranku uncyi 3.

Od lat siedmnaštu aż do kresu życia.

Weź *Wina czerwonego*, kwarty $\frac{1}{2}$
Spirytusu soli, drachm 5

„ Zmieszay, zaday przez Miesiąc, uncyi
 „ 4. co rano.

„ Zaczynaia od ogolenia części i poło-
 „ żenia na niey bandażu, chory przestrze-
 „ gać powinien aby lekarstwo brał naczczo;
 „ aby niepił ani nie iadł, aż w cztery go-
 „ dziny po wzięciu iego. Jeżeliby sprawia-
 „ ło bole żołądka, można dzień ieden lub
 „ dwa nie zażywać.

„ Podczas brania tego lekarstwa, chory
 „ powinien nosić bandaż dzień i noc, po-
 „ winien leżeć lub stać. wiele chodzić,
 „ nieieździeć na koniu ani w karecie, i w
 „ niczym nierobić zbytku.

„ Używają także plastru następującego ,
 „ w zamiarze umocnienia i zażalenia czę-
 „ ści, kładąc na niego bandaż:

Weź <i>Maſtyxu</i> we łzach,	uncyi	$\frac{1}{2}$
<i>Laudanum</i> ,	drachm	3
<i>Orzechow</i> Cypryi, dobrze uſuſzonych		3
<i>Hipocis</i> tis,	drachmę	1
<i>Glinki</i> czerwonej (<i>terra ſigillatæ</i>)	dra:	1
<i>Korzonkow</i> wielkiego <i>żywokoſtu</i> uſu- szonych,	uncyi	$\frac{1}{2}$
<i>Smóły</i> czarnej,	uncyi	3
<i>Terpentyny</i> <i>Weneckiej</i> ,	uncyą	1

„ Utrzey na proſzek co utarte bydź po-
 „ winno, gotuy wſzystko na wolnym ogniu,
 „ dopokąd nie nabędzie ſteżaloſci plaſtru,
 „ rozciągnij na ſkorze, którą maſz przyto-
 „ żyć na część.

„ Używając tego plaſtru, nietrzeba za-
 „ niedbować brania tych lekarſtw, ktore-
 „ śmy wyżej podali. Zachowując ściśle
 „ przepiſy te, można uniknąć potrzeby o-
 „ peracyi.

KINAKINA. (Mat. Lek.) *Cascarilla*, *Ki-
 nakina aromatica*. Kinakina, ieſt iak po-
 wiadają pierwsza kora drzewa opiſanego w
 historyi *Karoliny* pod nazwiſkiem *Ricinoides
 elaeagni folio*. Dowożą nam iey z wyſp Hi-
 ſzpańskich i Portugałſkich. Jeſt w trąbki
 zwiniona i gruba iak kora *cynamonu*; bia-
 ława, zewnątrz popielata, a wewnątrz ko-
 lor rdzawego. Zapach iey ieſt aromaty-
 czny, ſmak trochę gorzki ale przyjemny.

roztacza wonią głaſzczącą zmyſł powonie-
nia, gdy ją palą.

KINAKINA albo kaſkarylla wypędza febrę,
ieſt ſiężaiąca i toniczna. Niektorzy Auto-
rowie mówili, iż ją można wziąć na miey-
ſce kinkiny, ale ieſt daleko ſłabſza i ſkutki
bardzo wolno wyprowadza. Można iey u-
żyć w gorączkach peteciowych, ziadli-
wych, przerywanych i epidemicznych. Jeſt
także antiſpazmodyczną, rowalniającą i po-
tną. Można ją przepiſywać w dolegliwo-
ſciach waporycznych i hipokondryaczych
nadewſzytko, gdy chorzy ſą: kachekty-
czni; przywraca upławy niewieſcie i he-
moroidy zatamowane; wſtrzymuje hemor-
ragie wewnętrzne, wymioty krwawe, utra-
ty krwi, lochia zbyt obſite. Nadaie tonu
i mocy włoknom żołądka, które utraciły
ſwoją ſprężyſtość podczas iakiey choroby.
ſkuteczna ieſt w dyarrii, i dyſſenteryach
uporczywych, nadarzonych gorączkami o-
ſtremi. W tym oſtatnim przypadku dzia-
ła enotą toniczną i wzmacniającą.

Stahl zaleca kinakinę przeciwko choro-
bom flegmiſtym pierſi, przeciwko perepneu-
monii i pleurze. Uważa ją, iako zdatną do
znieſienia rozprężeń zapalających. Skutku-
ie także bardzo dobrze w kaſzlu kataral-
nym, i konwulſyiny, nadewſzytko upor-
czywym, uſpokaja go i niſzczy prędko.
W tych oſtatnich przypadkach takim ſię
ſpoſobem zadaie kinakina: to ieſt mięſza ſię
od ſzeſciu aż do dwunaſtu granow kinkiny
w konſerwie ænulae campanæ, lub w iakiey
inney konſerwie tego gatunku.

*Fryderyk
Hof.*

Hoffman twierdzi że samą effencyą kinakiny, uleczył iedną kobietę na ból głowy bardzo gwałtowny i opierający się wszy-
łkim lekarstwom.

Przepisują kinakinę w wymożeniu winā, od poł drachmy aż do drachmy iedney, a w substancyi, od granow piętnastu aż do drachmy poł. Zazwyczaj łączą kinakinę z kinkiną w gorączkach przerywanych. Pod ow czas dają się te dwa korzenia w częściach równych w kasku, z dwudziestu lub trzydziestu granow proszku *de cōrnachine*.

SYROP KINAKINY.

Weź *Kinakiny startey na proszek najsubtel-*
niejszy, uncyi 4

Każ warzyć w ośmiu funtach wody po-
spolitey, aż do wywarzenia trzeciej czę-
ści; daj się potym temu wyparować, aby
tylko dwa funty likworu zostało. Pod ow
czas, przydasz funt cukru, i każ gotować
do sieżałości syropu. Ten syrop iest sku-
teczny bardzo w chorobach katarowych
głowy, pierśi i żołądka. (*Patrz KATAR.*)
Robią także ekstrakt kinakiny z wodą pro-
stą, i tynkturę z spirytusem wina rektyfi-
kowanego.

Xięga Paryzka, kładzie kinakinę w opiat
Salomona, w wodę powszechną, w koła-
czyki *cyphaei*, w pastyle pachniące do ka-
dzenia. Zywiec kinakiny wchodzi w drya-
kiew niebieską.

KINKINA albo QUINQUINA. (Mat:Lek:) Jest kora, którą biorą z drzewa iednego naturalnie rosnącego w Ameryce Południowej. Podług opisanja ktore było czytane na zgromadzeniu uroczystym Akademii Krolewskiej umiejętności, roku 1738. przez Pana *Dufay*; ktoremu Pan *de la Candamine* przyśłał był z Peru: to drzewo iest niekiedy tak grube iak człowiek, a nawet grubsze, ale pospolicie nieprzechodzi grubością swoją ręki. Wzrósł się do wysokości dwunastu lub piętnastu stop; liścia iego są gładkie, koloru pięknego zielonego, i kończą się w kolczyk. Kwiaty iego są, prawie tey wielkości i tego kształtu, co iacynty.

Drzewa, ktorých kora iest nayszacownieysza, rosną blisko Miasta *Loxa* w Prowincyi *Quitto*. Znayduią się na gorze nazwaney *Caianuma*. Drzewa ktore rosną na frzodogorzu, przekładane bydz powinny nad owe, ktore rosną na wierzchołku góry. Kora tych ostatnich iest biaława. Drzewa kinkiny, ktore rosną na gorze *Caianuma*, w mieyscach bardzo odległych od *Loxa*, iako to w *Ayavaca*, w *Kia-Bamba*, blisko *Cuenca*, zdają się bydz z rodzaju innych, ktore rosną na iey wierzchołku, nazwane *kinkiny białe*, z przyczyny swego koloru.

Do zbierania kory, używają noża pospolitego, ktorem zapuszczają iak tylko można nawayżej. Zaczynają od narznięcia kory i idą czyli posuwają noż aż na dół. Ten zbior może bydz robiony we wsi-

stkich porach roku, byleby czas był suchy. Odlupioną korę wystawiają na słońce przez dni kilka, aby utraciła swoją wilgotność. Kory cienkie schną prędzej niżeli grube.

Kora ta powinna być ostra zewnątrz, a krucha, powinna się łamać pod zębem. Wybierać ją należy koloru czerwonego, zbliżającego się do koloru cynamonu, smaku gorzkiego, który nie powinien mieć nieprzyjemnego, i któryby miał w sobie coś aromatycznego, zapachu zbliżającego się do zapachu spleśniny. Odrzucać należy kinkinę, ktorej kolor jest słaby, omdłały, białawy, która ma mało goryczy; kinkinę lepłą, kleiowatą, twardą, szarą, lub zfałszowaną mieszaniną iakiey kory maczaney w soku aloesowym.

Kora kinkiny przywieziona jest z Peru do Kadyx, a z tego Miasta rozchodzi się po całej Europie. Niekiedy kory te bywają dość wielkie, długie na trzy lub cztery cale przynajmniej i szerokie na cal, niezwinione. I takie bywają zdarte z pnia drzewa. Niekiedy takie są drobne, skrócone w małe rurczki, zewnętrznie szarawe, oznaczone lekko kreskami okrągłemi i okryte mchem; i te są kory małych gałązek. Inną znowu razą, bywają w kawałkach bardzo małych, lub drobno pokraiane, wśrodku żółte a białawe zewnątrz: mówią że to jest kinkina wzięta z korzenia, a Hiszpanie w wielkim jej mają szacunku.

Cnota przeciwko febrylna tego lekarstwa, już od dawności znana była Amerykańczykom, gdy Europejczycywie naiechali ich

kraie. Sposobem ich używania tey kory, było utrzyć ją i moczyć w wodzie pospolitey przez dzień ieden. Ale od zawinięcia sławnego *Krzysztofa Kolumba* do Ameryki, aż do roku 1640. Indyjanie dochowujący nieprzebręganey przeciwko Hiszpanom nienawiści, użyli wszelkich ostrożności, do utajenia własności tey kory. Indyjanin pewien, przenikniony wdzięcznością za wszystkie przyługi, które mu uczynił pewien Hiszpan, Gubernator *Loxa*, umyślił mu nakoniec odkryć ten sekret. W krotce potym Hrabina *del Cinchon* Vice-Krolowa Peru, gdy napaśniona była gorączką trzeczodniową bardzo gwałtowną; Gubernator *Loxa*, dowiedziawszy się, że w ostatnim była niebezpieczeństwie, posłał iey kinkiny z sposobem, którym miała bydź użyta, zapewniając o prędkim ozdrowieniu, jeżeli zechce użyć posłanego lekarstwa. Wsamey rzeczy i prędkie i najszcześniejsze przyniosło skutki. Ten przypadek, w krotkim czasie rozniósł sławę kinkiny. Vice-Krolowa, kazała kinkinę rozdawać pomiędzy ubogich, i to lekarstwo wzięło nazwisko *proszku Hrabiny*.

Gdy Vice-Krol powrócił z Indyi do Hiszpanii, wiadomość tego nowego lekarstwa przeciwfebrylnego, w krotce się rozeszła po całym Krolestwie, a doświadczenia pokilkakrotnie czynione, zawsze odpowiadały chęciom osób, które się do kinkiny udawały.

Koło roku 1649. Oyciec Prowincyał Jezuitski powracający z Ameryki do Włoch na

Generalne zakonu swego zgromadzenie, przywiozł z sobą bardzo wielką ilość tey kory, którą rozdał pomiędzy zakonników, aby mogli powiększyć rozległość swych bogactw, i uczynić się potrzebnymi w rozmaitych częściach świata, po których się z tego zgromadzenia rozeyść mieli. W samey rzeczy, ci Oycowie za powrotem do swych kraiow, leczyli, niby sztuką czarodzieyską, wszystkich chorych, rażonych gorączką przerywaną, i tym sposobem dali wzmiankowanemu lekarstwu bardzo wielką zaletę, a wkrótkim czasie.

Skutki które kinkina sprawowała w ręku Jezuitow, ściągnęły na nią nazwisko *proszku oycow*, które się przy niey do tych czas zostało; bo go Anglięcy po dziś dzień nazywają *proszkiem Jezuickim*. *The Jesuits powder*. Dają iey także nazwisko *proszku Kardynała de Lugo*, ponieważ ten pobożny Kardynał, który był w Rzymie w czasie zwołania powszechnego zgromadzenia Jezuitow, kazał kinkinę rozdawać ubogim darmo. Jezuici, uczyniwszy się składnikami, że tak rzekę, tego drogiego lekarstwa, z żalem doskwiernym patrzali na to, że i kto inny, nie tylko oni, podał ludzkości tak szacowny dar. A nawet używali wszelkiey ostrożności, aby będąc ukryty, niemógł się nikomu dostać bez ich wiedzy i zysku, iako o tym pisze *Catheuser: Fundam. Mat. Medicæ scilicet. 13 cap. 18. Maximo pretio hunc corticem, desiderantibus vendebant, & quo naturam ejus & originem melius celarent, ordinario in pulverem redige-*

gebant. hinc factum est ut tunc temporis magis pulveris, quam corticis nomen obtinuerit.

Pod ow czas gdy kinkina naywiększey wziętości nabierała w Europie, wielu Lekarzy powstało przeciwko używaniu oney; co było skutkowało, że używanie iey zaczęło upadać. Z drugiey strony każdego zrażała zbyteczna iey cena; bo Jezuici, bardzo ją drogo przedawali. Pan *Geoffroi* mniema, że mała uśność, ktorey pod ow czas podpadła kinkina, poszła ztąd, że częstokroć nie przynosiła żadnego zbawiennego pożytku; co przypisać należało, mowi, sposobowi tych, którzy ją zadawali; bo nigdy iey niedawali w dostateczney dozie, na zupełne rozpedzenie humoru febrylnego. Około roku 1679. *Robert Talbot*. Kawaler Angielski, wprowadził nowy sposób zadawania kinkiny: a ponieważ dozę iey znacznie powiększył, tym krokiem równie śmiałym iak szczęśliwym, nie tylko rozpedzał dzielnie wszystkie gorączki, ale nadto wskrzesił we Francyi używanie kinkiny pod imieniem lekarstwa angielskiego. *Ludwik XIV.* zdziwiony wybornemi skutkami tego lekarstwa, dał kawalerowi *Talbot* bardzo wielką sumnę, aby sposób preparowania kinkiny podał do wiadomości publiczney. Kinkina, w rozbiórze chemicznym, daie sol kwaśną, żywicę, gumnę i ziemię.

Kora ta, iak większa część gorzkich iest umieszczona w klasse żołądkowych; daie moc i siłę żołądkowi: wznieca apetyt; wypędza wiatry, zabija robaki; iest emmena-

gogiczną, i może bydź uważana iak diuretyczna; ale nayzaleceńszą iey cnotą iest, że leczy gorączki przorywane.

KINKINĘ przepisują w substancyi od granow dzieściu aż do drachmy iedney; dwoie tyle wchodzi do wywarzenia, ktorego wodę blisko do połowy wygotować należy. Moczają także przez dwa dni w dozie uncyi iedney w dwóch funtach wody; tę infuzją piją szklankami, ktore niepowinny przenosić trzech lub czterech uncyi. Wyciąg czyli ekstrakt kinkiny, wyciągniony za pośrednictwem wywarzenia i ewaporacyi, daie się od granow dwunastu aż do poł drachmy. Gotują ieszcze inny wyciąg, za pośrednictwem długiego i mocnego miotania kory kinkiny w zimney wodzie i ewaporacyi plynu na słońcu lub w ciepłym popiele. Ten ekstrakt ma nazwisko *soli kinkiny de la Garaye*. Niema inney korzyści nad wyciąg pospolity z kinkiny, tylko że w mnieyszey dozie może bydź dany z tym samym skutkiem to iest, że dosyć iest przepisać go od granow dzieściu aż do dwudziestu.

Doświadczenie nam okazało, że kinkina wzięta w substancyi i starta na proszek mieluchny, wyprowadza niezawodniey swoy skutek prędzey, niżeli wzięte w wywarzeniu lub w wymoczeniu, że wymoczenie tey kory w winie, iest daleko skutecznieysze, iak wymoczenie w wodzie, że same nawet wywarzenia i wymoczenia kinkiny, ktorych używają, są bardzo słabe ieżeli nie będą mętne i obciążone naysubtelnieyszą cząstką kinkiny. Pan *Clauser* mowi w początkach *Phar-*

makopaei de Quincy, że kinkina wymoczona w rozpuszczeniu soli waynsztynowey lub piołunowey działa daleko pewniej niż preparowana iakimkolwiek innym sposobem.

Gdy chorzy nie mogą pokonać wstrętu, który mają do kinkiny, i gdy przymuszony jest Lekarz zadadź go w enemie, potrzeba aby wywarzenie użyte do tego, przedcedzone było przez chustę; i nie potrzeba dawać, proszku z wywzrzeniem, iako niektórzy utrzymują: bo doświadczone, że pewna ilość kinkiny wrzucona w kiszki, skutkowała konstypacye bardzo uporeczywe, nadarzała zatkania trzewiow, a niekiedy nawet zapalenie.

Pod iakimkolwiek bądź kształtem wzięta będzie kinkina, na uleczenie gorączek, czy to samo przez się zadana, czy to połączona z purgującami, iak się niekiedy trafia, chory powinien iey zażyć blisko drachmy, dwa lub trzy razy, a nawet i więcej codziennie; dopokąd przystępny nie przestana powracać; potym nie potrzeba już używać iak raz, albo dwa razy na dzień, a leczenie zakończy się, nie dając tylko raz we dwa dni. Dla uprzedzenia to powrotu gorączki, potrzeba przedłużyć na piętnaście lub dwadzieścia dni używanie kinkiny, nawet po ostatnim przyściepie gorączki. Nie trzeba używać tego lekarstwa, aż poprzedziwszy puszczeniem krwi, purgującami i ogólnemi lekarstwami zdolnemi do zmniejszenia eretyzmu, do wyprożnienia dróg pierwzych i do przygotowania, że tak rzekę, uleczenia, które ma skutkować.

Dopokąd tylko używać będziesz kinkiny, a nawet długo potym powinienes przyzwoić zachować dyetę, ale ta dyeta nie przypuszcza innych pokarmów tylko łatwe do strawienia, i które nie złego nabawić niemoga.

Gorączka przerywana leczona metodycznie, powinna ustąpić lekarstwom w przeciągu dni piętnastu, podług świadectwa *Sydenhama*.

Wszyscy Autorowie zgadzają się, iż raz zacząwszy używanie kinkiny, nie potrzeba przystępować do purgansu przez kilka tygodni a nawet przez kilka miesięcy, bez potrzeby nienchronney i gwałtem dopiekułacey, aby się gorączka nie wrocila; co niechybnie bywa, ile razy chory weźmie purgans po używaniu kinkiny. I w tym ieszcze mowiemy za zdaniem sławnego *Sydenhama*. Jeżeli się nie można obeyść bez przystąpienia do purgansu, należy choremu, tegoż samego dnia, którego się purgował, i dni następujących, dać dwie albo trzy dozy kinkiny, końcem odwrocenia gorączki.

Nie tylko samo zażycie purgansu przywołuje nazad gorączkę wypędzoną z ciała kinkiną. Naymnieysza wada w trybie, dostatecznie zdolna jest przywołać ją. Naymnieysze zimno uczute rano lub w wieczór, albo nieroztropne używanie szkodliwego pokarmu, może iey powrot nadarzyć.

Można przepisać kinkinę na udziałanie enem przeciwko febrylnych, iakośmy iuż wyżej powiedzieli. Używanie ciągle tych enem, może uleczyć pewne gorączki przerywane, powiedział *Buglivi Prax. Med. lib.*

I. chap. 15. Nro. 9. A. Cochi mowi takżę w dyflertacyi pod tytułem: *Obrona kory Peruwiańskiej, Vindicia corticis Peruviani*, że kinkinę używał w enemach, bardzo pożytecznie.

Lubo kinkina może być uważana iako prawdziwe *specificum* na gorączki przerywane, ktorego można używać pomyślnie w kilku rodzajach gorączek ciągłych, kiedy się widzieć daie fofunek dokładny pomiędzy natężeniem i opadaniem przyfłępów towarzyfzających tym chorobom, nie trzeba jednak rwać się bez uważnie do tego lekarfwa. Podane zbyt wczesnie i bez oftróżności, ściągga, częfło przypadki znakomite, iako to: zatkanie trzewiow, kachexya, nabrzmiałość, puchlinę, a niekiedy nawet porufzenia konwulfyine: drżenia łączą się do tych fymptomatow, i robią ftan chorego daleko gorfzym, niż był przed udaniem się do tego lekarfwa. To to bez wątpienia dało przyczynę wftrętu, ktory wielu, nawet ftawnieyfzych Doktorow miało do kinkiny w pierwfzych ziawienienia się oney w Europie czafach; fam tylko empiryzm urządzał pod ow czas ież zażywanie; a wiadomo powszechnie, że skutki fzczeńliwe, ktore empiryk mieć może z zażycia naylepfzego lekarfwa, zawsze prawie fa połączone z nayokropnieyfzemi przypadkami.

Używanie nieumiarkowane i zbyt długie tey kory przeciw febrylney, może zanieść zbyteczną gorącość w trzewia: niekiedy to lekarfwo fprawuie *mataflefes* bardzo fzkodliwe, iako tego bardzo wielu Lekarzy do-

strzegło. Ja sam, mowi Autor, zapisałem postrzeżenie bardzo interesujące w tej mierze, w rozwiązaniu kwestyi, daney na moia Doktorya w zgromadzeniu Lekarzy de Nanci. *Anfebribus intermittentibus medetur indiscriminatim kinkina.*

Nie przedsięweźmiemy tutaj tłumaczenia, iakim sposobem działa kina Peruwiańska; wiadomości nasze bardzo są ograniczone ścisłemi zaporami, gdzie idzie rzecz o działanie większey części lekarstw; wielu Autorow przypisuje iey cnotę przeciw febrylną sieżaniu czyli adstrykeyi i siłę toniczną tego powszechnego lekarstwa.

Bardzo rzadko się trafia, aby kinkina uspokoiła gorączkę, bez nadarzenia iakiego znakomitego wypróżnienia; to wypróżnienie odbywa się pospolicie przez uryny albo przez stolce: i nie może Lekarz byź wcale upewnionym o zupełnym chorego uzdrowieniu dopokąd się ta *crisis* nie pokaże. Znajdują się iednak niektóre osoby, które ozdrowiały, zupełnie bez doznania znakomitych wypróżnień; lecz można się domyślać, że ponieważ transpiracya czyli przeddech był większy w tych osobach, zastąpił mieysce wypróżnień znakomitych. Jeżeli humor chorobny nie zrobi sobie drogi zewnątrz, gorączka zdaie się znikać, ale za pierwszą okolicznością powraca, siły są omdlałe, robią się składy w rozmaitych częściach ciała, albo kachexya osiada chorego.

A zatym sprawiedliwie niektorzy Praktycy, roztrzasnawszy charakter humoru łączą z kinkiną wszystkie purgujące, niekiedy diu-

retyczne, niekiedy potne, końcem wypędzenia, drogą nayprzyzwoitszą naturze, materyi gorączkowej już pokonaney tym lekarstwem.

Ze zaś gorączka przerywana jest Proteuszem, i bierze na siebie często postać chorób nayostrzeższych, lubo kora Peruwiańska jest naypierwizym lekarstwem z tych wszystkich, do których się należy uciekać końcem pokonania iey; z tym wszystkim gwałtowne symptomata, które iey towarzyszą, lub które ją okrywają i trzymają w niepoznaniu, pokazują dostatecznie, że trzeba łączyć z kinkiną inne lekarstwa właściwe i szczególne, iako narkotyczne pektoralne, żołądkowe, rozwalniające, maciczne i inne tey natury.

Uczony *Marton*. radzi używanie kinkiny ku schyłku odry i ospy, gdy gorączka trwa po wyśtań iadu, i gdy się trzyma stopniów gorączki ciągłej zwanej *remittens*. *Sebastyan Badius* mówi w pewnym dziele pod tytułem: *Zmartwychwstanie Kinkiny*, drukowanym 1663. końcem odpowiedzi *Plembiuszowi*, który go zaprosił na pogrzeb kinkiny, w xiażce wyszłej na Świat 1653. że to lekarstwo jest bardzo dobre przeciwko powietrzu morowemu i innym morowym chorobom.

Niektorzy przeświadczaia się, że używanie kinkiny jest szkodliwe tym, którym grożą suchoty lub konsumpcya: ale doświadczenie obaliło zupełnie te przesady: bo dostrzeżono, że bardzo jest pożyteczna w gorączkach zgnitych przerywanych, które następuia po peripneumonii albo pleurze, które

są ztowarzystowane z empiematem lub zwrzodowaceniem płuc. Widziałem opuszczonych suchotników, którzy przedłużali swe zwatłone życie na lat kilkanaście, używając często kinkiny, mówi wspomniany *Morton*.

Doświadczenia Doktora *Pringle*, pokazały, że kinkina jest jedną z owych substancji, które są najzdolnieysze do zapobieżenia zgniliznie, a nawet do zniszczenia już rozpoczętej; kawałki mięsa, których zgnilość czuć się dawała wonią, kolorem i miękkością; utraciły wonią smrodliwą i stały się czerstwemi, po umaczeniu w wywarzeniu kinkiny. Podług wszelkiego podobieństwa do prawdy, przez tę cnotę antiputrydyczną i przez własność toniczną, kinkina bywa niekiedy użyteczna w gangrenach. Czytamy w Pamiętnikach Lekarskich Edynburskich w Tomie II. III. i IV. że Lekarze i Chirurgowie oświeceni, używali kinkiny z pomyślnością cudowną, w gangrenie i sadzelach, pochodzących z przyczyny wewnętrznej, lub zewnętrznej, i że chorzy osłabnięci za nieuleczonych, po niepożytecznym doświadczeniu wszystkich wiadomych lekarstw, odzyskali doskonałe zdrowie, zażywając kinkiny przez pewien czas przeciag. Znaydujemy postrzeżenia prawie ze wślyskim podobne namienionym postrzeżeniom w transakcyach filozoficznych. Przyznać jednak należy, że namienione lekarstwo dosyć często chybiło w podobnych okolicznościach, że postrzeżenia prześłane nam w tej mierze, są po większej części bardzo obłąkane, i nie dostatecznie wymieniaią gatunki gangren,

w których kinkina przystoi, aby ją można zadawać z pewnością i zaufaniem. Ogółem mówiąc, zdaie się że kinkina lepiej skutkuje w gangrenie suchej niż w gangrenie wilgotnej, osobliwie w gangrenie stercow. Bardzo jest zdatna do poskromienia porużeń gorączkowych, które często towarzyszą gangrenie. Pomaga suppuracyi w ogólności i czyni ją dobrą, mówi rozważnie Pan *Andouillé* tom II. Pamiętnikow Akademii Chirurg: ale to niedaie żadnego fundamentu do wierzenia, że jest specificum w gangrenach, i że cnota iey tak jest skuteczna w wymienionych chorobach iak w gorączkach przerywanych. Pan *Heister* nas ostrzega. Tom I. pag. 319. że nietrzeba mniemać aby kinkina miała działać tak skutecznie zawsze w gangrenach, bo dostrzegł, że iey używanie było często niepożyteczne.

Czytamy w wielkim Dykcyonarzu Lekarskim *de James* że kinkina może bydź używana skutecznie w chorobach trędowatych, z przyczyny swej własności sężaiącej, że taż sama cnota może ją uczynić bardzo pożyteczną na poskromienie lub osuszenie wrzodow, wypływow lub wypróżnień macicznych; w wszystkich tych przypadkach wyprowadza niewypowiedziane skutki, jeżeli dana będzie z wodą wapienną, mówi Pan *Clauser*, ktoregośmy już przytoczyli.

Lekarze Wiedeńscy mocno używają kinkiny. w gorączkach ziadliwych, a nawet zadają ją w wielkiej bardzo dozie na dzień, iako to w dozie poł uncyi i uncyi nawet. Przed kilkunastu latami, utrzymywano w

szkole lekarskiej Paryzkiej propozycyą mą-
 iącą za cel dowieść, że to lekarstwo jest
 pożyteczne na schyłku chorob.

Nie możemy nic lepszego zrobić na popar-
 cie skuteczności kinkiny w dolegliwościach
 macicznych, iak przywieść właściwe słowa
Sydenhama: *Peruvianus cortex eximias mi-*
randasq: vires in sanguine & spiritibus con-
fortandis habere non nunquam deprehenditur,
cujus scrupulum unum mane & sero ad septi-
manas aliquod deglutitum, sanam feriantq:
corporis crisim. (Tam *viris hipochondriacis*
quam hystericeis feminis diu multumq: agro-
tantibus, dejectaq: jam quasi corporis aco-
nomia,) restituisse ipse observavi. In nullo
autem hystericorum affectuum genere felicius
succedit, quam in illo, quo spasmis affici-
untur feminae nixus edentes fortissimos, &
plusquam muliebres, pectora simul ferientes.

Ile razy konwulsye, bądź epileptyczne,
 bądź innego rodzaju mają peryodyczne po-
 wroty, kinkina, jest ich prawdziwym le-
 karstwem. Wszystkie nawet bole bądź ia-
 kiejkolwiek natury, byle tylko napadały
 przystępami, i byle te przystępy zachowy-
 wały pewny porządek, iaki uważamy w
 gorączkach przerywanych, częstokroć sa-
 mey tylko kinkinie ustępują. Podogra na-
 wet podług świadectwa *Sydenhama tract.*
de podogra częstokroć pokonana bywa uży-
 waniem kinkiny; byle chory zażywał kilka
 gran rano i w wieczor.

KINKINA może jeszcze bydz używana po-
 myślnie w dolegliwościach robacznych, a

podług świadectwa *Etmulera* w chorobie białey, kachexyi, żółtaczce.

Używanie kinkiny nieieść ściśnione granicami lekarstw wewnętrznych; używają iey ieszcze zewnątrznie w kształcie katalplazmow na zatamowanie postępkuw gangreny, i w tym przypadku przepisują ią wewnątrznie, w dozie granu iednego, co cztery godziny.

Przed lat kilkudziesięc przywieziono do Paryża inną korę pod imieniem *kinkiny samicy*. Była twardsza niż *kinkina naturalna*, czerwienisza, białawisza zewnątrz, leczyla niekiedy gorączki: ale ponieważ: słabszą nierownie ma cnotę, i ponieważ ią Kupcy miészali zdradliwie z prawdziwą kinkiną, zakazano wyrokiem dalszego iey sprowadzania.

Jest ieszcze drugi gatunek kinkiny znany pod nazwiskiem *kaskarylli* czyli *kinykiny*. Patrz *KINAKINA*.

WINO PRZECIW-FEBRYLNE.

Weź *Kory Peruwiańskiej* w proszku, uncyi 2
Wina dobrego czerwonego, funtow 2

Zmiészay i maceruy w naczyniu dobrze zatkanym trzy lub cztery dni; klucząc często. Likwor odłączony nachyleniem, iest wino przeciwfebrylne, ktorego doza iest uncyi sześć. Jeżeli chcesz mieć mocniejszy ieszcze wymoczenie rozpuść w kaźdey szklance, skrupuś ieden kinkiny w proszku mieluchnym, i kaź pić likwor mały choremu.

OPIAT PRZECIW-FEBRYLNY.

Weź *Kory Peruwianskiej* naywybornieyszey
i *starcey* na *proszek* naymieluchniey-
szy,
uncyą 1

Syropu przeciwfebrylnego, z limonii,
z pigwów, piołunku, maku polnego, dia-
codium, składanego cykoryi, lub iakiego-
kolwiek innego, ilość dostateczną. Zmie-
szay zrob opiat miękki, ktorego doza jest
aż do drachm dwoch co trzy lub cztery go-
dziny do zażywania, popijając potym kie-
liszkiem wina zmieszanego z wodą, lub ty-
zanny pectoralney, lub iakiego innego
przyzwoitego likworu.

ELEKTUARIUM PRZECIWFEBRYLNE.

Weź *Kinkiny* w *proszku*, uncyą 1
Rhubarbarum w *proszku*, drachmę 1
Syropu cykoryi składanego, ile potrzeba

Zmieszay zrob elektuarium, ktorego do-
zą są drachmy dwie. Dawać będziesz to
elektuarium co cztery godziny, gdy ze-
chcesz rozwolnić żołądek.

TYNKTURA PRZECIWFEBRYLNA.

Weź *Kinkiny* w *proszku*, uncyi 2
Wapna niegaszonego, uncyą 1
Wody pospolitey, uncyi 30

Utluc i rozetrzey korę razem z wapnem,
aby się należycie pomieszały, ley na to wo-

dę pomалу, day się wszystkiemu ustać przez godzin dwanaście, przecedź potym czyli przefiltruj likwor.

Będziesz miał tynkturę bardzo piękną i przyjemną w smaku, można ją brać samą, lub w *vehiculum* przystosowanym, w takiej ilości, iakiey okoliczność wyciągać będzie.

Ten sposób używania kinkiny, wielka liczba oświeconych Praktykow, uważa iako sposób najlepszy.

SYROP PRZECIWFEBRYLNY.

Weź Kory Peruwiańskiej w proszku, uncyi 2
Wymocz w dwóch funtach wina dobrego
czerwonego.

Każ macerować dwa lub trzy dni często kłocąc: gdy likwor odłączyysz przez nachylenie, wmięszay do niego uncyi dwie proszku nowego. Traw znowu wszystko dwa lub trzy dni: przepuść kilka razy wymoczenie przez cedziorek, dopokąd się likwor klarownym niezrobi. Pod ow czas pomieśzasz go z czterema funtami cukru roztopionego wodą skorsonery i gotowaney aż do stężałości elektuarium; będziesz miał syrop przeciwkofebrylny, który nie jest bynajmniej niemiły, którego doza jest od uncyi iedney aż do uncyi dwóch. Syrop ten szczęśliwie używany i wygodnie bywa, osobliwie dla dzieci.

EXTRAKT PRZECIWFEBRYLNY.

Weź Kory Peruwiańskiej, funt 1
Spirytusu wina rektyfikowanego, funt: 2

Traw to wszystko razem przy cieple umiarkowanym, kłocąc często, dopokąd spirytus wina niepokaze się czerwono ciemny. Pod ow czas odłącz tynkturę od proszku wyciskając; nalej na proszek pozostały funtów cztery dobrego wina. Traw w piasku gorącym, przez dwadzieścia cztery godzin, i przecedź wyciskając.

Pomieszay obydwie likwory, każ wyparować w piasku gorącym aż do stężałości miodku, doday do tego ekstraktu płynnego.

Syropu kermesowego, uncyi 3

Zmieszay należycie, każ wyparować tę mieszaninę aż do stężałości ekstraktu tego; dozaj jest od poł drachmy aż do drachm dwóch.

KISANIE lub KISZENIE. (Szt:Lek:) Fermentatio. Kisanie czyli kifzenie albo z łacińskiego fermentacya jest poruszenie wewnętrzne, które wzbudzone w cieple, za pomocą pewnego stopnia ciepła, lub przyzwolitey płynności; za pośrednictwem którego pierwotną zawiązki owego ciała (*principia*) rozwijała się, i tak działała iedne na drugie, iż ztąd powstała twory różne od materyi, która poniosła kisanie. W wszelkim gatunku kisania, potrzeba aby ciała tak były usposobione, iżby pomiędzy ich pierwotnemi zawiązkami, mogło się wzniecić poruszenie, i aby się to poruszenie utrzymywać mogło; aby ich związek i ich ziednoczenie zerwane było; aby się

rozwiązały, i aby istoty, zktorych się [skła-
dały, nowe kształciły ciało Podczas fer-
mentacyi powietrze stałe zawsze się wyfu-
wa; ciało kiszzące, wzdyma się, jeżeli jest
tęgie, a jeżeli płynne na powierzchni jego
podnoszą się różne oleie.

Cztery są gatunki kiszenia; to jest: ki-
szenie topne, *fermentatio fusibilis*, które
się wznieca w kruszczach i kamieniach, w
których pod ow czas znaydujemy zawią-
zki pierwotne (*principia*); iakichby nada-
remnie szukano przed wznieceniem rzecz-
nego poruszenia.

Drugi gatunek kiszenia jest ow, ktorem
nazywają *fermentacyą winną*. Z niego po-
wstaie likwor, z ktorego za pomocą dystyl-
lacyi wyciągają płyn palny i rozpływny w
wodzie. *Patrz WINO.*

Trzecie kiszenie jest kiszenie kwaśne czy-
li octowe. *Fermentatio acida seu acetosa*;
ponieważ iej płodem jest kwas czyli ocet.
Z tym wśzystkim Pan *Spielman* rozróżnia
kiszenie kwaśne od octowego, ponieważ
mowi rzeczony Autor, kiszenie kwaśne,
czyni kwaśnemi soki roślinne, wprzod niż
się odmienia w wino. *Patrz Ocet, Kwasy,*
CHLONIAĆE.

Nakoniec czwartym gatunkiem kiszenia
jest owo, które się w ciałach wzbudza, z
ktorego ulatuje czyli paruje sol lotna, kto-
ra przykro uderza w zmysł powonienia, i
ktora może być odłączona przez dystyl-
lacyą. *Patrz ZGNIŁOŚĆ, ZGNILIZNA.*

KISZKA KATNA. *Patrz COECUM.*

KLESZCZYKI. (Chir:) Jest to narzędzie chirurgiczne, robione w kształcie obcęgow zakrzywionych, którego Dentyści używają, do wyrywania zębów.

KLEY. (Mat: Lek:) *Glutinum, xylocolla*, lub *taurocolla* po Łacinie. Najlepszey kley, mowi *Diaskoryd* (*lib. 3. cap. tot.*) przywożą nam z wyspy Rhodu. Kley ten robią z skory wołowej, iest biały i przezroczyſty, przełożyć go należy nad czarny.

KLEY rozpuszczony w otcie, leczy liszacie żywe i trąd. Moczony w wodzie ciepłej, zapobiega pryszczekom, które następują po sparzeniu. Nakoniec rozmącony w otcie i miodzie prafnym, wybornym iest na rany.

KLITORIS z Łacińskiego **CLITORIS** po Polku zwana od Autorow i Chirurgow **LECHTACZKA.** (Anat:) Klitoris czyli lechtaczka iest małe ciało okrągłe i cylindryczne, umieszczone pod wyższym fągowniem niewieściego fałdu. To ciało, ma też samą organizacyą co prącie zapładzania w męszczynach, to tylko wyiawszy, że nie iest przedziurawione. W lechtaczce z nayduią się też same części: dwa ciała iamiſte; gruczołek czyli główka na końcu, okryta obrzeżkiem, z znamieniem dziurki: niektorzy Anatomicy nazywają tę część *virga femineæ* prącie niewieście.

Lechtaczka, zaczyna powiększać się w wieku pokwitania młodzieńskiego; poſpolicie nabywa długości małego palca. Jest ſtolicą rozkoſzy, podżegiem wenery, narzę-

dziem lubey zmyślności *veneris æstrum*. Niektóre kobiety mają łechtaczkę bardzo długą, i używają na złe tey części z innymi kobietami, którym tym są czymby dla nich był famieć, wyiawfzy tylko to, że zapłodzić niemogą. Poeta łaciński mowi żartobliwie:

Inter se geminos, audent committere cun-
nos
Mentiturque Virum prodigiosa Venus.

Temu rodzajowi swawolnych niewiaſt da-
no nazwiſko Trybadow: ich obmierzła wſze-
teczność nazwana ieſt trybadyzm. Tryba-
dy, były niegdyſ bardzo poſpolite w Rzy-
mie. W Egypcie, w wielkim Kairze, by-
wali Operatorowie przeznaczeni do ucinania
łechtaczek zbyt długich. Ci operato-
rowie, podług ſwiadectwa podróŜniących,
znaydują ſię ieſzcze dotąd, w klimatach
pieczących Afryki, gdzie rzeczona wada
ieſt poſpolita. Ten zbytek organizacyi był
pobudką, iż brano za Hermafrodyty kobie-
ty, ktore tylko były Trybadytami.

ŁECHTACZKA często bywa ſkałą ſmiertelną,
zdrowia, mocy temperamentu, tuſzy mło-
dych Panienek. Ta część ieſt u dziewie
narzędziem ſamogwałtu; wyſtępku tak po-
wſzechnego, i ktory doſtawia mnoſtwo oſiar
niedołęŜności i ſmierci, a na ktory Ochmi-
ſtrzynie Panien, niedaia doſtateczney ba-
czności.

KŁOCEK. (Szt:Kon:) Tak nazywają ko-
nowałowie kawałek kiia czyli patyka, ko-

to ktorego obwiiaią mały worek, w którym są zawarte lekarstwa, iakie mają bydź zadane koniowi. Zazwyczaj affafetydę obwiiaią koło kiyka, w zamiarze przywrocenia apetytu koniowi; rażonemu prostą chorobą niesnaku i wstrętu do żeru. Gdy bydę ma ten kiiek w pyłku, żuie iak zazwyczaj, naciskanie, ktore iego zęby wywierają na woreczek, wyciskaią z niego lekarstwo iuż zwilgocone śliną; połyka go, i tym sposobem dochodzą celu zadania mu lekarstwa potrzebnego na chorobę z ktorey go chcą uleczyć.

KLUCZKA. (Anat:) *Clavicula*. Kluczka, tak nazwana, ponieważ podobna jest do klucza starożytnych, jest kość umieszczona poprzecznie w wyższej części pierśi z obydwóch stron. Ta kość ma kształt litery S. Rzymskiej wywroconey: użycie iey jest to aby przytrzymowała łopatkę i zabraniała iey wychodzić zbyt naprzód lub zbyt posuwać się w tył. Ligamenta czyli ściągacze, ktore łączą kluczkę z kością łopatkowaną, są w stanie gwałtownym gdy człowiek ciągnie ciężar.

Kluczki niewiaśt nietak są wydatne, wypukłe; a dłuższe iak kluczki męszczyzn, i to to czyni ich pierśi tak gładkie i tak piękne: i dla tego też mają ręce bardziey ufunione w tył. W męszczyźnie postrzegamy pod kluczkami dwie wklęsłości. Bydłeta ktore nieużywają łap przednich iak człowiek rąk, (co czynią małpy, wiewiórki &c.) nie mają kluczkow.

KLUCZE czyli **KLUCZKI CZASZKOWE**. (Anat:) Takie dano nazwisko kościom, które się zdają iednoczyć kość czaskową *Vormius* Lekarz Duński i nadworny *Chrystyer-na V.* najpierwszy uczynił wzmiankę o tych kościach.

KLUCIE ZĘBOW. Patrz **ZĘBY**.

KOBYLI SZCZAW. (Bot:) *Lapatum acutum sive oxylapatum*. Jest to roślina bardzo pospolita, ktorey rachują kilka gatunków: ten o którym mowimy jest nayużywanější: rośnie wysoko na stopę iedną i poł lub na stop dwie, łodygę ma czerwonawą: liścia iego są tak ułożone, iak liścia szczawiu pospolitego, ale daleko dłuższe, twardsze, węższe, kończyłsze. Kwiaty iego są małe, w prąciach nasiennych, i umieszczone w koło łodygi w girlandę, kilka listków małych płące się pomiędzy niemi. Nasionka kobylego szczawiu, mają kształt troykatny brunatny, połyskuiący i czerwony. Korzeń iego jest długi, gruby iak palec, żółty smaku gorzkiego: rośnie w miejscach nieuprawnych.

Korzonków kobylego szczawiu używają w tyzannach, w apozematach, bulionach rozwalniających. Tyzanna kobylego szczawiu jest pożyteczna tym, którzy mają liszaie, świerzb, lub iaką inną chorobą skórną, nadewszystko gdy do niej dodają ty-leż korzonków omanu; robią z nich masę przeciwko świerzbowi, bardzo używaną na wfiach. Tym końcem każą warzyć w niewielkiej ilości wody i z dostateczną ilością masła, cztery uncye korzonków ko-

byłego szczawiu, z tyłaż korzonków omanu, pokraianych cienko; precedzają przez sito i miészają półtorej uncyi siarki, z sześciu uncjami precedzenia. Smarują tym chorych, wprzód ich usposobiwszy puszczaniem krwi i purgansiem.

Willis zaleca korzeń kobylego szczawiu w tyzannie, iako przedziwne *antiscorbuticum*. Nasienie w proszku, pomocne jest w biegunce.

Xięga Paryzka, kładzie korzeń tej rośliny, w masę przeciwko świerzbowi, w wywarzenie przeciwkorbutyczne i w orwiewtan.

KOCENKI ARABSKIE. (Bot.) *Stachas Arabica vulgodiūta. vel stachas purpurea*. Jest to podkrzewik, wysoki blisko na dwa naturalne łokcie, mający kwiaty o liśkach w paścyczki, koloru purpurowego, rozłożonego po cztery, w podłoż główki Stępelek, który jest przyczepiony do pośledniej części kwiatu niby gwoździczek, otoczony jest czterema zarodkami, które się odmieniają w tyleż ziarnek zaokrąglonych, i zawartych w dnie czyli w spodzie kielicha. Mała główka uwieńczona jest kilku drobnemi liśkami koloru purpurowosiąkowego. Łodygi iey są drzewiste i czworgranne liścia wypadają parami, z każdego łęcza, mają kształt liści lawandy, są białawe, smaku ostrego i zapachu aromatycznego. Na wierzchołku łodyg rodzą się kłosa czyli główki łuskiowate długie na cal ieden, którey każdy wierzchołek ozdobiony jest bukietem w czubeczek, z łusek białych i mocno skupionych.

Ta roślina obficie wschodzi w Langwedocyi, Prowancyi na wyspach Hierkich, ktore z przyczyny tey rośliny nazwane były od dawnych *insula stachades*. Ztamtąd przywożą nam po dziś dzień kłosy uwieńczone kwiatami do użycia lekarskiego; dawniejszych czasów, sama nam tylko Arabia dostawiała onych. I przeto teraz mie-
wamy daleko lepsze, bo dużo cnoty swo-
iey utraciła starzejąc się.

Te główki kwieciste, trzymają pierwsze miejsce między cephalicznemi, wzmacnia-
ją i wkrzeszają siły, rozpędzają zatkania i
wzbudzają uryny. Używają je pożytecznie
przeciwko letargowi, zawrotom, drzeniom
i paraliżowi. Pożyteczne niekiedy bywają
dychawicznym, iednając im expektoracyą.
Dają je w infuzyi, w kształcie herbaty,
lub w substancyi, w dozie poł drachmy.

Z kwiatów tych robią syrop, sposobem na-
stępuiącym:

Weź Główek zakwitłych kocenek Arabskich,

Cynamonu,

Imbieru,

Szałwii,

Dzięcielińy,

Acori veri,

Orzechow ziemnych i innych niektórych
zioł aromatycznych, ilość iaką ci się
podoobać będzie.

Każ moczyć przez dni trzy w wodzie le-
tniej, dystryluy potym wszystkie zioła ra-
zem; każ warzyć wodę otrzymaną przez

dystryllacją, z dostateczną ilością cukru, aż do sześciałości syropu.

Jest to toniczne bardzo zalecone, na mizg, serce i żołądek. Syrop ten rozpędza wietrzyści, wzbudza uryny i wznieca upławy miesięczne, dozą iego jest od poł uncyi aż do uncyi iedney w *vehiculum* przytosoowanym.

Wyciągają ieszcze, za pomocą dystryllacyi kocenek, dosyć znakomitą ilość olejku szechafowego, od ktorego zależy zapach i skuteczność kocenek; można go używać w tych samych przypadkach, od sześciu aż do dwudziestu kropli.

Znaydujemy w sklepach, inny gatunek szechafu, zwany cytrynowym, który ani postaci, ani skutkow poprzedzających kocenek niema.

KOCIE ZIELE. (Bot:) *Cataria major* vulg. *Mentha cataria*, *mentha felina*. Kocie ziele, jest roślina, ktorey kwiaty idą w pafzczęczkę, białawe lub purpurowe i rozłożone w kłosik. Liście mają podobieństwo z liśćmi wielkiej pokrzywy lub mellissy: są kosmate, kończyście, i ząbkowane po brzegach. Mają zapach miętki, smak ostry i kolący. Łodygi są gałęziste, czworgranne wysokie na trzy stopy; koty chciwie poszukują tego ziele, iedzą go, walają się po nim i tyłacem pociesznych porużeń, oświadczaia, iak wielką rozkosz z znalezienia go czują. To to ziele nazywają w niektórych Prowincyach Polskich *Merumferum*.

Kocie ZIELE jest aromatyczne, ostre, gorzkie, i zamyka sol lotną, oleiowatą, subtelną, jest rozwalniające, maciczne i emmenagogiczne. Zażywają go w wymoczeniu jak herbatę, w wodzie lub w winie. Można także moczyć nogi w wywarzeniu kociego ziele, w przystępach waporow histerycznych. Niektórzy Autorowie twierdzą, że jest zdatne do uleczenia żółtaczki, kachexyi i kaszlu katarowego.

Ziele to znajduje się koło drog, rowow i na miejscach wilgotnych, około Paryża i po całej Francyi. Znajduje się i u nas w ogrodach. Kwiaty jego wschodzą w miesiącu Czerwcu i Lipcu. Pharmakopœa Paryzka używa liści kociego ziele do wody i kołaczykow macicznych, do syropu belicowego i proszku stalowego.

KOIĄCE (Mat: Lek:) Lekarstwa koiące, znane od łacinników pod nazwiskami *paregoriorum*, *anodinorum* &c. są owe, które uspokajają bole, bądź przytępiając czucie, i skutkując pewien gatunek otrętwienia w organach zmysłów, bądź iednając sen. Rozdzielają koiące, na *peregogiczne* czyli *anodynnne*, na *usypiające* czyli *snodayne*, na *odurzające* czyli *narkotyczne*; narkotyczne czyli odurzające, są nuygwałtownieysze ze wszystkich koiących. Używanie ich wyciąga po Lekarzach nuywiększey roztropności. Patrz NARKOTYCZNE. Patrz także ANODYNNE.

Oprocz koiących, zabranych z trzech krolestw natury, znajduje się i inne nie mniej cnoty i skutkow mające, ale które różnym

nie równie sposobem działała. Tym damy nazwisko *kojących moralnych*, ponieważ w prost na umysł kierują swą dzielność. Mało jest osób, któreby nie były czułe na dźwięk instrumentów, których głos melodyiny połyssały. Nie można poddawać wątpliwości, że dobrzy muzycy, mają sztukę przesyłania w duszę impresye zaufania, lub boiaźni, rozkoszy lub bólu, radości lub smutku, a często nawet szaleństwa. Magistraty Szwaycarskie obowiązane były pod karą życia zabronić muzykom wojsk swoich, grania na instrumentach pewney aryi, która skłaniała żołnierzy do ucieczki, wzniecając w nich największy żal, że porzucili własną Ojczyznę i pragnienie naysilowniejsze powrocenia do niej. *Pindar* i *Galen* używali dźwięku instrumentów i śpiewania, w leczeniu chorób. Czytamy w Piśmie Świętym, że Szaleństwo *Saula*, rozpędzała brzmieniem arfa Dawidowa. Historia nas naucza że *Achilles* tym samym sposobem przyzwyczaił się do ludzkości. *Asklepiades* i *Demokrat* znajdowali w muzyce, lekarstwo skuteczne, na uleczenie maniaków i głupich. *Alexander Wielki* okrywał się bronią, lub ją składał na wolą *Tymoteusza* Milesenczyka, który znając dzielność i ułomność Bohatyrą Macedońskiego, wmawiał w niego sentymenta ludzkości lub rzezi i okrucieństwa, dźwiękami, któremi bawił jego uszy. *Ismeniasz* tak dobrze grał na flecie, iż rzadko się zbliżał do chorych na pedogre lub seyatykę, aby im oraz ulgi nie przynosił dźwiękiem melodyinym wspomnionego narzędzia

Pechlin namienia, że pewien *Profeſſor* rażony pedogą, nie odbierał nigdy ulgi tylko z skutku muzyki. Widziano w oſtatnim wieku że *Taniec Świętego Vita*, choroba która napaſtnionych od ſiebie, ſkłaniała do czynienia krygow ſmiechu godnych i do poruſzeń naydziwacznieyſzych, iedynie dźwiękom muzyki uſtępowała. Ci, których nieſzczęſciem ukaſiła *Tarantula*, zdrowie ſwoie znaydują także w harmonii brzmiennych narzędzi muzycznych: Nakoniec niema człowieka, gdyby też naydzikſzego, ktoręgoby muzyka mile nie poruſzała. O to tylko idzie, aby poznać guſt iego

Gdyby naprzykład leczyć potrzeba było chorego na pedogę muzyka, nie lepiejżeby iednać mu uſtawicznie ulgę, która nie złego za ſobą pociągnąć nie może, niż uciekać ſię do mieyſcowych częſtokroć niepożytecznych a niekiedy niebeſpiecznych. Niektorzy ludzie, tak namiętnie przyięty ſtan pożycia kochają, że doſyć ieſt mówić o nim, aby od nich wſzelkie inne wyobrażenie oddalić. Odwoływamy ſię w tym co mowiemy do doſwiadczenia codziennego. Rzemieſlnik naywzgardzeńſzy, czuie iakiſ ſinak w rozprawianiu o ſwoim rzemioſle. Towarzyſtwo zatym muzyka, byłoby pożytecznym dla człowieka, który lubi muzykę. Poeta zapadałby w zachwycenie na czytanie piękney *Ody*, *Mowca*, ktoremuby czytano mowę napełnioną pięknoſciami kraſomowſtwa, napisałą mocno, mowę intereſſującą, patetyczną zapomniąłby niechybnie, że cierpi, a padałby ucho uważne, czytaniu tey mo-

wy. Panegiryk, *Bosqueta*, lub *Flequier*; Pochwała Pana *Thomas &c.* byłyby dla owego udręczonego człowieka, lekarstwem nayprzyjemnieyszym, naypożytecznieyszym, nayskutecznieyszym.

Nie idzie tu o to aby Lekarz miał grać przy chorych rolę krotofilnego żartownisia. Professya jego nadto jest śalachetna, aby się miał skłaniać do uczynków niegodnych jego. Ale powinien równie Lekarstwa moralne, iak aptekarskie, przepisywać. Pomysłny skutek iednych, niemniej mu czyni sławy, iak użyteczność drugich, gdy je rozsądnie i w czasie przepisze.

KOKCYA. (Szt: Lek:) Patrz COCTIO.

KOKORNAK. (Bot:) *Aristolochia rotunda*. *Aristolochia longa*. Kokornak iest ziele, które na iedney łodydze ma kwiatki samcze i samicze. Te kwiaty są z iednego liścia złożone, z liścia nieregularnego, kształtu leyka, którego koniec iest otwarty bardzo, kreskowanny w podłuż, a którego brzeg niższy, wyobraża niby trąbkę.

Owoc kokornaku podzielony iest na sześć komorek, iest błoniasty, zaokrąglony, i zawiera wiele nasion spleczzonych.

Sztuka Lekarska używa dwóch gatunków kokornaku, ieden nazywają kokornakiem okrągłym, drugi kokornakiem podłużnym.

Liścia pierwszego gatunku są na końcu zaokrąglone, nie mają ogonków, idą na przemiany, i obeymnią łodyżkę nasadą swoją, która iest wyrzynana w serdużko. Owoc

rodzą się w pachwiczce każdego listka; mają kolor ciemno - purpurowy. Korzeń iey jest okrągły, Autorowie nazywają go *malum terræ*.

Liście kokornaku podługznego są blade, wyrżnięte na nasadzie; tępe na końcach. Przyczepione są do łodyg ogonkami. Kwiaty nie są tak długie jak gatunku poprzedzającego. Korzenia są grube, mięsiste i kruche, długie, kształtu marchwi, brunatne zewnątrz, żółtawe wewnątrz: Łodygi są cieńsze i bardziej się po ziemi czołgaia.

Jest jeszcze kilka gatunkow kokornaku, o których tutaj mówić nie będziemy. Powszeczniey używają w Lekarskiej Sztuce, kokornaku okrągłego; bądź dla tego, iż mnie mają, że większe cnoty posiada niż inny, bądź przeto, że jest pospolitszy. Obydwa są cephaliczne, pektoralne, rozwalniające, alexipharmatyczne, emmenagogiczne. Ułatwiają expectoracyą i zalecone są na dychawicę. Rozpędzają, zatkania, pędzą urynami złe rozcieki, pobudzają powrót zatomowanych upławow, uprzedzają złe skutki złączeń pracowitych i wzbudzają poty.

Można także zewnętrznie używać wywarzenia korzonkow kokornaku. Scierają stare wrzody, mają cnotę ranną i antyseptyczną w tej ostatniej własności tamują postęпки gangreny. Kokornak wchodzi w rozmaite przyprawy aptekarskie. Xięga Paryżka, używa małego kokornaku; innego używają do orwietanu dryakwi nazwaney Diatesleron, do plastru diabotanium &c. Doza korzonkow kokornaku samego w sobie jest od granow

granow 12 aż do drachmy 1. a w wywarzeniu od drachmy 1. aż do połuncyi na każdy funt wody.

KOKORNAKI lubią klimata ciepłe. Dwa gatunki o którychmy mówili, rosną w Hiszpanii, Włoszech i południowych Prowincjach Francuzkich. Kokornak okrągły wschodzi w ziemiach tłustych i wilgotnych: drugi rośnie w winnicach i w podług płotow. Kwitną obydwu w Czerwcu i Lipcu.

KOKORYCZKA, albo KROWKA. (Bot:)
Polygonatum. Jest pewien rodzaj rośliny, ktorey kwiateczki idą w dzwoneczek, przedłużone w leyki czyli rurki przerzniete w sześć ząbkowości, bez kielicha i koloru białego. Po kwiatach następuje jagodka zaokrąglona koloru zielonego lub czarniawego, ktora pospolicie zawiera trzy nasionka, grube iak nasionka wyki, iaykowane twarde i białe. Ta roślina wypuszcza łodygi do wysokości poftorey stopy, okrągłe, niegałęziste, glancowne, nieco zakrzywione na koncach, okryte liśćmi idącemi na przemian, podługowatemi, szerokiemi, dosyć podobnemi do liści konwalii, wierzchem połyskuiącemi, a spodem zielonemi, smaku iałowego, i zapachu nieprzyjemnego, gdy będą roztarte w palcach, lub gdy ie pokraiają na kawałki.

Korzeń koryczki idzie poprzek powierzchni ziemi w rownych prawie odległościach; jest kolankowany wielkimi sęczkami białemi, ozdobiony mnostwem włókien, smaku słodkawego.

W sztuce lekarskiej samego tylko korzenia tey rośliny używają, miany jest za sre-

żniący; dają go niekiedy wewnątrznie; w białych upławach lub innych odciekach. Dział jego w substancyi i w proszku jest od skrupułu jednego aż do półdrachmy; a w wywarzeniu od dwóch drachm, aż do półuncyi na każdy funt wody. Roślina ta moczona świeżo w winie, w dozie uncyi 3. do dwóch funtów wina, i pita po kieliszku codziennie zrana na czczo, przez dni 40. od osób mających kły, szczęśliwemi obdaruje je skutkami. Przez ten czas, przykładają kataplazmy tej samej rośliny na część która jednak przytrzymaną być powinna, przyzwoitym bandażem. Korzeń ten ma jeszcze cnotę rozwiężniającą; a zatym pomyślnie wyprowadza skutki, nie tylko w stłuczeniach i echimozach, ale nadto przeciwko bolom pedogry, reumatyzmu i sciatyki. Na koniec robią z niego wywarzenie, którym myją liszaje, skazy i inne chrośty twarzy.

KOKOSZ, KURA (Szt. Hod. Byd.) Ten ptak bardzo pospolitego jest użycia. Najprzód ponieważ jego mięso jest wyborne; powtóre, że daje buliony pokrzepiające siły; potrzebie z przyczyny iay, które nieśie, które uchodzą sprawiedliwie za pokarm bardzo smaczny i zdrowy, iakośmy powiedzieli w artykule JAJE. Młode i utuczone kokoszki najbardziej są szacowane, bo w samej rzeczy ich mięso daleko jest lepsze niż innych. Pod ową czas stałą się pokarmem równie powabnym iak zdrowym dla osób, które są w konsumpcyi, które mają kaszel nałogowy, lub które powstały z wielkich chorób.

Kokoszka wodna, zwana po łacinie *gallinula aquatica*, zasługuje także na znakomite miejsce pomiędzy najlepszymi pokarmami: z tym wszystkim, dobrze jest uważać w tym miejscu, iż w ten czas tylko jest delikatna gdy młoda i utuczona; inaczej mięso iey jest zбите, twarde i trudne do strawienia; lubo niekiedy traci mięsem i rybą, mimo jednak tego dobrego jest foku.

Kokosz Indyjska, czyli Indyjska, umieszczona jest ieszcze w klasie pokarmow najwyższych, z przyczyny smaku przyjemnego, i foku dobrego, którego dostawia. W samey rzeczy mięso tego ptaka domowego, iest bardzo wybornego smaku i bardzo łatwe do strawienia, byle tylko Indyk był młody i zabity kilku dniami wprzód niż poydzie na stoł. Lubo wszystkie przymioty posiadała równie, przecież kokosz Indyjska czyli Indyjska, przekładana zawsze iest nad kura Indyjskiego czyli Indyka, z przyczyny, iak mniemają, więkzey smakowitości i delikatności.

KOLKA. Dano nazwisko kolki pewnemu bolowi, który się czuć daje, w niżzey prześrzeni żołądka, nadewszystko w przesmyku czyli przeysciu kieszki zwaney *Colon*, z kąd wzięto nazwisko kolki. Rozmaite uznają gatunki kolek, w pomiar siedliska bolu i przyczyn, które mu dały początek: i tak nazywają *kolkę żołądkową*, która ma siedlisko w rzeczonym trzewiu, *kolkę wrotną* owa, która opanowała prześrzenie wrotny, *nephretyczną* czyli *nerkową*, której bole da-

ią się czuć w nerkach lub w przesmyku uretrów, *hemorodyalną* ową, którą skutkuie zatrudnienie wzniecone od krwi w naczyniach hemorodyalnych, a która ma siedlisko swoje główniejsze w *rectum*.

Kolka odmienia ieszcze nazwisko, w pomiar przyczyn swoich, i tak znaiome są kolki choleryczne, kolki niestrawności, dyfjenteryczne, flegmiste, krwiste, spazmodyczne, wietrzyfte. Jest ieszcze kolka *miserere*, kolka *malarska*, kolka *roślinna* czyli *Piktawska*, którą długi czas brano za kolkę malarzką, a która różną wcale iest chorobą.

Imię czyli nazwisko kolki (*Colica*) było nowe za czasów *Pliniusza*. Ludo Grecy znali choroby którym to nazwisko daliśmy, mieli inne nazwisko na oznaczanie ich: nazywali *ileus*, czyli dolegliwością iliaczną, ową gatunek bólu, który ma siedlisko swoje w kiszkach cienkich, który iest zstowarzyszony z wymiotami i konstypacją. Arabowie dawali nazwisko dolegliwości kolkowej (*passionis colicæ*) bolom, które się dają uczuć w kiszkach grubych. Nakoniec policzono w klasie kolek wszystkie choroby, które się oznajmują prawie temiż samemi symptomatami; iakiemi są bole w niższej przestrzeni brzucha &c. Mowiliśmy o kolce żołądka pod artykułem *Cardialgia*, mowiliśmy o kolce wątrobney pod słowem *Hepatitis*, mowić będziemy o *kolbach nerkowych* pod artykułem *Nephresis*; w klasie kolek, same tylko bole kiszek zamknjemy.

KOLKA CHOLERYCZNA.

KOLKA CHOLERYCZNA jest owa, którą wznieca żółć ostra, rozdrażniająca i gryząca błony kiszki. Ta choroba ma swoje siedlisko w kiszkach cienkich, ale nadewszystko w *duodenum*. Często jest pomiędzy młodem ludźmi temperamentu czerstwego, athetycznego i suchego, którzy piją wino lub mocne likwory, którzy są choleryczni i gniewliwi; niekiedy ten gatunek kolki napada raptem, niespodzianie, po napiciu się wody zimnej, pod czas lata, lub gdy transpiracya siłumiona zostanie inną iaką przyczyną.

KOLKA CHOLERYCZNA, oznajmuje swoy przystęp następującemi symptomatami. Głos staje się chrapliwy; chory żali się na bole żołądka; nie smakują mu wszystkie rodzaje pokarmów; wyrzuca wymiotami materye żółciste; uryny są czerwone, i w małej ilości odchodzą; żołądek nie zawsze jest ścieśniony, i to jest piątnem różniącym kolkę choleryczną od kolki *miserere*. Oprócz symptomatow, któreśmy wyrachowali, uważają ieszcze, że w ustach jest gorycz, ciepło wewnętrzne i pragnienie znakomite; brzuch ani rozpalony, ani rozprężony, iak w zapaleniu kanału trzewnego czyli mesenteryi; puls jest częsty, ale nie twardy ani rozprężony; chory miewa roztargnienia myśli: niekiedy po tych symptomatach następuje żółtaczką.

KOLKA CHOLERYCZNA, trwa krótko, ale bole które skutkuje są czasem tak gwałtowne i tak okrutne, iż pociągają za sobą inflamacyą, i chory umiera wśrzed naynieściechan-

szych bólów. Dejekeye czyli stolce, często pociągają za sobą kawałki wewnętrzney powłoki kłizek. Pan *Lieutaud* twierdzi, że widział całą część kłizki wypadłą stolcem.

Nie trzeba się bynajmniej dziwować, że w pewnych okolicznościach, kolkę cholearyczną, biorą za kolkę nephretyczną. Boleś pierwfzey, rozciąga się często w rozległość bólów drugiey; są jednak znaki, po których je można rozeznać. Kolka cholearyczna uspokaja się w miarę wymiotowania lub chodzenia na stolec; te wypróżnienia nie jednają żadney ulgi w kolce nerkowey; w tey uryny są jasne lub zatamowane; bywają mętne w kolce choleryczney. W kolce nephretycznej, naderka są wciągnięone w gorę; w kolce choleryczney utrzymują się w stanie naturalnym.

Lubo stolica kolek cholerycznych bywa nayeczęściej w *duodenum*, bole rozciągają się aż do prześtrzeni śledziowey, i przesłane tam bywają, przeciągnięciem błony kłizkowej, *mesenterii*. W tey to samey kłizce, bywa ognisko więkfzey części gorączek cholerycznych; częstokroć znajdują się pomiędzy żołądkiem rozwiązana, którą napełnione jest *duodenum*; robaki, które je rozdrażniają, oraz skutkują wszystkie symptomata kardyalgii i nephrezyi.

Z wszystkich gatunków kolek, kolka choleryczna jest owa, w ktorey puszczenie krwi nayeprzychwyciey przystoi, osobliwie gdy bole są gwałtowne, i gdy choremu grozi zapalenie. W tym samym czasie dadz nale-

ży enemy łagodzące; z liści malwy, ziarna lnianego, z korzonków słazowych i oliwy; nazajutrz przepurgniesz chorego wywarzeniem kassyi, do ktorey dodasz, jeżeli zechcesz dwie drachmy liścyczek senesowych. Przepisziesz buliony, w które każesz kłaść tarczaw lub allelnia. Napoy poſpolity chorego, będzie serwatka, limonada, oxykrat, woda ſaletrzana, woda kurczęcia lub cieleca. Czynić takżę trzeba na brzuchu ſomentacye czyli naparzenia odmiękczaſące; a jeżeli bole nie uſpokajają ſię, daſz kilka kropel *laudanum*, lub też ſzklankę wywarzenia główek makowych w wodzie ryżowej zimney. Poſkapielki ſą niekiedy lekarſtwem naykutecznieyſzym na kolki choleryczne, które grożą zapaleniem.

Kiedy wczęſnie nie kładą żadney tamy poſtępkom kolki choleryczney, złe powiekiſza ſię do tego ſtopnia, że pomocy ſztuki, ſtaia ſię częſtokroć niepożyteczne, żelc ſię kazi, rozwiązuie, i coraz bardziey pſnie ſię; kiſzki rozdymaia ſię ogromnie; wkrótce zgryzione wpadaia w gangrenę, w ſadzele, a chorey umiera wpoſród rozlicznych ratunków, które mu niepożytecznie dają. Znaydujemy poſtrzeżenie tey natury, w Ephemerydach niemieckich. Pewen męſzczyzna temperamentu goracego i ſuchego, podległy od dawnoſci kolce choleryczney, miał okrutne bole, ſtołcem oddawał materye zielonawe, gorą materye czarne, i wkrótce potym umarł, a żadne naygłównieyſze ſpoſoby nie mogły zatamować gwałtownoſci bólów. Tuż zaraz po śmierci, brzuch rozprężył ſię i roz-

dał; otworzono go; większa część trzewiow.
czyli kiszki była zepsuta lub zwrzodowacia-
ła, a smrodliwość parowała z nich niezno-
śna.

„ Ponieważ bole w tey chorobie są gwał-
towne, nie można w niey nadto używać
„ krwi puszczenia, napoiow wodnistych, i
„ enem: A zatym rozpoczniesz kuracyą od
„ puszczenia krwi raz lub dwa razy, podług
„ siły chorego; potym naznaczysz mu uży-
„ wanie serwatki, ktorey pięć powinien bar-
„ dzo, obficie, lub jeżeli woli, tyzannę ro-
„ bioną z iablka renetu gotowanego w wodzie
„ z trochą psiey paszy i lukrecyi: potym
„ każesz mu wziąć enemę następującą:

Weź <i>Korzonkow słazowych,</i>	uncyą 1
<i>Liści malwowych,</i>	
<i>Pomurnego ziela,</i>	
<i>Szczyru,</i>	
<i>Dziewanny, każdego po</i>	garści 1

„ Każ warzyć w kwarcie wody, aby się
„ tylko poł-kwarty zostało.

„ Przecedź likwor na enemę, którą po-
„ wtorzysz cztery lub pięć razy podług
„ gwałtowności bolow.

„ Gdy przywrocisz choremu nieco spoko-
„ ności, dodasz do enemy wyższey dwie
„ uncyę miodku szczyrowego, i drachmę
„ iednę krzyżtału mineralnego, jeżeli bole
„ nie są nadto żywe: bo istotną jest rzeczą
„ uważć, że konstypacya jest tak mocna
„ w tey chorobie, że enemy odmiękczaia-
„ ce, prawie żadnego nie czynią skutku. Co-

„ dzień trzeba kontynuować enemy, aż do
 „ zupełnego uleczenia.

„ Trzeciego lub czwartego dnia choroby,
 „ po puszczaniu krwi, enemy, przepurgu-
 „ iesz chorego następującym lekarstwem:

Weź *Kasji w laskach warzoney w kwaterce*
serwatki, uncyi 4

Tamaryndow, uncyą 1

„ które także każesz lekko warzyć.

„ Przecedź wszystko i dodaj:

Manny, uncyi 2

„ na iedno zażycie.

„ Ludzie ubodzy, mogą na mieysce tam-
 „ tego lekarstwa wziąć następujące:

Weź *Liści senesowych,* drachmy 2

Cremor tartari, drachmę 1

Agaryku, drachmę 1

„ każ gotować w kwaterce wody, dodając:

Diaprunu, drachmę 1

„ przecedź wszystko na iedno zażycie.

„ Nietrzeba się obawiać, aby snadź to le-
 „ karstwo niepurgowało nadto; ponieważ
 „ w tym gatunku kolek, materye ostre, kto-
 „ re przemieszkują w kiszkiach, zmniejszy-
 „ ią mocne działanie purgujących, a zatem
 „ dozę ich powiększyć należy, aby iaki sku-
 „ tek wyprowadzić.

„ Na tyzannę przepiszesz wywarzenie
 „ korzonkow cykoryi dzikiej w dozie un-

„cyi iedwey; liścia borakowego i waf-
 „wych iezyczkow, dodając do każdey
 „szklanki tey tyzanny, tyżeczkę od kawy
 „syropu siatkowego

„Przeſtrzegać będzieſz, aby chory po-
 „wtorzył kilkakrotnie purgans w przecią-
 „gu leczenia.

„Aby przytwierdzić ſtala ozdrowienie i
 „zapobiec powtornemu zapadnieniu w
 „chorobę, dyeta ſurowa nieuchronnie ieſt
 „potrzebna, tak iako i tryb. Wreſzcie
 „przywrocisz ſiły żołądkowi lekarſtwami
 „wytkniętymi na ſłabość żołądka. *Diſt: de*
 „*la Santé T. I. art: colique.* Patrz SŁABOŚĆ
 „ŻOŁĄDKA „

KOLKA NIESTRAWNOSCI.

Kolka niestrawności niezwykła trwać dłu-
 go; naſtępnie po zbytku w iedzeniu: czę-
 ſtokroć drugi zbytek tegoż ſamego rodzaju
 kładzie iej tamę, i dyſſenterya czyli bie-
 gunka, dokonuwa zupełnego uzdrowienia.
 Niekiedy tey kolce towarzyſza nudności,
 bole głowy, lub zawroty myśli; w tako-
 wym przypadku wymiotne ieſt lekarſtwem
 wikaſanym Patrz NIESTRAWNOŚĆ.

KOLKA DYSSENTERYCZNA.

Gdy dyſſenterya ieſt zaſtarżała, chorzy
 doſwiadczaia częſto kolek naygwałtowniey-
 ſzych, których przyczyzna, zawiſła ſzcze-
 gólnie od roziatrzenia, skutkowanego w ka-
 nale kiſzkowym przez materye oſtre i zgni-
 le. Lekarſtwami podanemi na podobne

przypadki są: enemy odwiekczające, robione z bulionu kruszek, z wywarzenia liści ślazowych, malwowych, pomurnego &c. Patrz DYSENTERYA.

KOLKA HISTERYCZNA, czyli MACICZNA.

Jest pewien gatunek kolki, która napada przerywanemi czasami, i bez wszelkiej oczywistej przyczyny, i ta to jest kolka histeryczna czyli maciczna; symptomata, które tey towarzyszą są zaćmienie wzroku, omdlewanie, i zwaśnienie umysłu; chore oddają stolcem materye zielonawe, bole nie są stałe ale dręczą raz tę drugi raz owę część niższey przeszczepi brzucha; niekiedy te bole ustają przez dni piętnaście lub trzy tygodnie, i nazad powracają z daleko większą niż przedtym gwałtownością. Wiadzą że niektóre z tych kolek skutkowały żółtaezką, która niedługo trwała. Najmnieysza namietność, ćwiczenie ciała nieumiarkowane, najmnieyszy zbytek, są zdolne do wzniecenia powrotu tey kolki, gdy inż raz zniknie; nakoniec ta choroba, przybiera bardzo często prawie wszystkie symptomata kolki choleryczney; i Lekarz łatwoby się na tym oszukał, gdyby niewy badał na chorych przyczyn, które poprzedziły chorobę nałogow &c.

Kobiety mające ciało miękkie, temperament flegmatyczny, podlegleysze są niż inne kolee macicznej, podług postrzeżenia Sydenhama. Te które inż doznawały przy-

stępów waporów, lub które były osłabione poługami pracowitemi, podpadała tym kolkom, iako toż samo postrzegł Autor, dopiero przytoczony od nas; zazwyczaj upada pod gwałtownością bolow, które czasami niczym niebywają lżeyszymi od bolow, charakteryzujących dolegliwość iliaczną; widziałem w Marsaille pewną Pannę lat trzydzieści sześć mającą, dręczoną ustawicznie kolką maciczną, która ją przymuszała ustawicznie do wydawania iekow nayo-kropnieyszych. Ta chora w ten czas tylko czuła nieiaka ulgę, gdy iey trzy lub cztery osoby usiadło na brzuchu. Znudziła się była uciekaniem do pomocy lekarstw i Lekarzy. Choroba zostawiała iey przerwy, częstokroć miesiąca iednego lub sześciu tygodni; ale zawsze nazad powracała, ponieważ rzeczona chora, dozwalała przebywania przyczynie.

Sydenham przeświadczony, że kolki maciczne, prawie zawsze swoy początek winny axatyi duchow zwierzęcych i pomieszaniu ich krążenia w nerwach, przykładął się do uspokoienia tego nieładu, lekarstwami narkotycznymi i kojącymi. Ten układ kuracyi udawał mu się przedziwnie, gdy chore były albo słabe, albo kakochimiczne. Uczony Pan *de Sauvages* szedł także za tym samym przykładem. Czytamy w iego *Nosologii*, że pewna dziewczica prawie już na brzeg grobu zaprowadzona była gwałtownością kolek, których doświadczała; granum iedno laudanum rozplywnego dane w napoiu kordyalnym, z robionym z wody pę-

dzoney z kwiatow pomarańczowych i dry-
akwi, przecięty przystępy prawie natych-
miaſt.

Doſwiadczenie dało widzieć, że enemy
odmiękczaiące, rozdrażniaią ieſzcze złe w
kolce macicznej; purgujące nie miałyby le-
pſzego ſkutku, kiedy niema pewnych znakow,
że żołądek i kiſzki napełnione ſą materjami,
ktorych przebywanie utrzymuje chorobę;
puſzczenie krwi, także nieieſt przyzwoite,
byleby chory niebył temperamentu krwiſte-
go, mocnego, krwiſtego i pletorycznego.
W tym tylko ſamym przypadku kolki chole-
ryczney puſzczenie krwi ieſt nieuchronnie
potrzebne; w wſzelkim innym zdarzeniu
niemożna nic lepszego zrobić, iak iść za ſpo-
ſobem *Hipokrateſa* Angielskiego i Pana *de*
Sauvages.

Gdy chora ieſt czerſtwa, i gdy ią po-
przedzaiące paroxyzmy nieoſłabiły, nay-
przod puſciſz iej krew z ręki, nazajutrz
zadaſz dwa grana wymiotnego w enemie.
Sydenham dawał mieſzaninę dwóch części
piwa z iedną mleka. Gdy to lekarſtwo wy-
rzucone było wymiotami, chora brała dwa
grana laudanum w vehiculum przyſtoſowa-
nym.

W czasie wolnym ktorego użyczały bole,
Lekarz Angielski kazał brać kaſek naſtępu-
iący:

Weź *Zodoardu ſartego na proſzek mielu-*
chny, drachmę i
Syropu ſkorek cytrynowych,

Na kafek, który chore ma zażywać co rano przez dwadzieści i wypić szklankę wymoczenia tak robionego:

Weź Zodoardę pokraianego w drobne kawa-
 leciski, uncyą 1
 Wód Rhenńskiego, uncy 4

Mocz to wszystko na zimno przez godzin dwanaście; można także dać dwadzieścia lub trzydzieści kropli balsamu Peruwiańskiego, samego przez się lub z łyżeczką cukru.

Tynktura marła, wód stalowa i różne przygotowania z przyprawy żelaza, robią niekiedy szczęśliwe skutki w kolce macicznej.

Gdy się ta choroba zmienia w żółtaczkę, i gdy ta nowa dolegliwość nie niknie sama przez się, udasz się do apozematu, którego przepis taki:

Weź Korzonków retę,
 Szafranu Indyjskiego czyli kurkumy
 każdego uncyą 1
 Wielkiego iaskółczego ziela,
 Wierchołków małego iasieńca, każde-
 go szczyptę 1

Każ warzyć w równych częściach wody zrzodlaney i wina dobrego, przecedź i rozpuść w przecedzeniu:

Syropu pięciu korzonków rozwalniających,
 uncy 2

Chora rano i w wieczor zażyje poł fanty tego apozematu, aż do zupełnego uzdrowienia.

Gdy kolka maclezna połączona jest z innemi symptomatami waporow, użyjesz lekarstw wyrażonych pod artykułem WAPORY.

Uwaga. Wszystko cośmy dotąd o kolce hysteryczney mówili, przystoi na kolce hipokondryackie.

KOLKA ZAPALAJĄCA

Kolka zapalająca bardzo rzadko daje się czuć w przestrzeni pępkowej, ale zalega części poboczne niższej przestrzeni brzucha, gdzie leżą kiszki *colon i rectum*. Chory skarży się na czucie ociężałości w lędźwiach; czuje ból, rozprężenie i ostrą gorączkę, z tym wszystkim najsilniejszym piętrem tej choroby jest meteoryzm czyli rozdegnięcie całego kanału kiszkowego, i tak znakomita czystość w niższej przestrzeni brzucha, że chory niemoże cierpieć żadnego dotknięcia. Czucie jednak wielki opór w przestrzeni pępkowej, niekiedy здаie się, iż dotykamy niby sznurka iaki, który przechodzi z jedney przestrzeni lędźwiowej aż do drugiej: stąd to poszło nazwisko *Chordaeus*, które wielu Autorow dało temu gatunkowi kolki; oprócz tych wszystkich symptomatow, uryny w małej ilości odchodzi, pragnienie mocne dręczy chorego, siły są zwątłone, oddech jest krótki i pracowity.

Lekarstwami wyznaczonemi na zatamowanie postępków kolki zapalający są: puszczanie krwi częstsze lub rzadsze, według potrzeby; naparzania odmiękczające robione z liścia malwy, ślazu, pomurnego i siemienia &c. Naznaczysz choremu picie wody kurczęciwy, w którym każesz warzyć cztery większe nasiona zimne lub główkę maku białego. Dawać każesz enemy z wywarzenia malwy, do którego przydasz kilka uncyi oliwy. Przyłożysz na brzuch ziółta odmiękczające i gotowane, zawinięte w chustę. Pokarm chorego zależy będzie na kleikach ięczmiennym i ryżowym; dawać będziesz często, w wieczor na uspokojenie bóleści, iakie narkotyczne, naprzykład syrop diacodium w dozie drachm dwóch, aż do poł uncyi, lub od ośmiu aż do dwudziestu kropli laudanum płynnego *Sydenhama*. Powtórzysz ieżeli będzie potrzeba puszczanie krwi z ręki lub nogi, i ieżeli siły chorego pozwalają. Użyjiesz także lekkiego wywarzenia kassyi, aby pociągnąć zewnątrz materye, które oblegają kanał kiłkowy, i aby ułagodzić ostrość, którą też same materye skutkować mogły. Strzedz się mocno należy aby niedawać purgujących drażących; ich działanie powiększyłoby phlogozę, a zapalenie mogłoby się zmienić w gangrenę, co aż nadto często widziano.

KOLKA MISERERE czyli DOLEGLIWOSC ILIACZNA.

Kolka *Miserere* jest choroba okropna, ale szczęściem niebardzo pospolita; może
bydź

bydź że szybkość z którą się symptomata obwieszczą i czynią postęпки, dały iey imię *miserere*: może też nazwisko rzeczona winniśmy ulitowaniu, które nad sobą w nas wzbudzą chorzy. Nazywają także kolkę *miserere ileus*, bo ma swe siedlisko w kiszczu *ileum*; a nakoniec *volvulus*, bo kiszki mają poruszenie przeciwne poruszeniu ich naturalnemu.

Ten gatunek kolki obwieszczą się bolem bardzo gwałtownym, który chory czuje w przesmyku kiszki *ileum*; brzuch jest ściśniony niby jakim sznurem, zatwardzenie jest iednostayne; puls biie często, ale jest mały, zagłębiony, i niknący, pragnienie zbyteczne i niezmierne ciepło dręczy chorego: nadchodzą wymioty, nayprzod materyi kleiowatey, potym pienistej i niemilego smaku: po tey materyi następuje żółć ostro która gryzie gardziel, nakoniec idą materye gnoyne. Zwątlenie, słabości, i poty zimne szybko po sobie następują; niekiedy nieład jest tak wielki, że enemy, czopki nawet ustami wychodzą; oddech jest trudny; kolki gwałtownie spierają; czkawka, konwulsye, i zimno nog oraz rąk, często uprzedzają śmierć którą ta okrutna choroba za sobą pociąga.

Niektorzy Lekarze, uważają kolkę *miserere* i dolegliwość iliaczną, iako choroby różne; ale kiedy symptomata są iedne, mniemamy że obydwie można w iednym artykule zamknąć.

Przyczyny *miserere* są albo ogólne albo szczegolne; przyczynami ogólnemi są za-

wfsze: rozdrażnienie kanału kifzkowego i przewrócenie się ruchu kifzek cienkich, nadewfszystko kifzki *jejunum*.

Przyczyny fzczególne dolegliwości iliaczney, fą w bardzo wielkiey liczbie. Materye oſtre i flegmiſte, reſzty pozoſtałe z tych ſtrawności, truciſzny zgryźliwe, iady, ciała obce poieżone nierownością, przygniecenie kifzki, materye gnoyne, ztwardniałe i zatrzymane w kifzkach; otok, ſkir, lub rak; zacieśnienie części kifzki przechodzącey w poprzek mufzkułow niſzzey przeſtrzeni brzucha, fą tyluż przyczynami, ktore mogą skutkować kolkę *miferere* w doroſłym; pokarm czyli mleko rozwiązane w kifzkach, przebywanie *meconium* niewyproſznionego po urodzeniu; niekiedy zaſklepienie otworu zadniego mogą nabawić tey kolki dzieci.

Kuracya tego gatunku kolki, wymaga naywiększey czynności z ſtrony Lekarza: niebeſpieczeńſtwo ieſt nagłe, czas krotki, a zatem, niemożna nadto ſpieſzno podać przyzwoitych lekarſtw: a zatem zapytać ſię należy ſkwapliwie, coby mogło dać przyczynę tey choroby: roztrząſnąć ieżeli iej nie ſkutkuie kiła. W wſzełkim innym przypadku, trzeba nayprzód krew puſcić choremu, aby uprzedzić zapalenie i uſpokoić przypadłość choroby. Wyproſzniwſzy rozdęte naczynia, dać lekarſtwa łagodzące i rozrzedzające, naprzykład wodę kurecącą, ſerwatkę, tyzannę z ieczmienia, z grucy, owa i ſiemia; olejek migdałow ſłodkich, buliony tłuſte, emulſye ſaletrzane, woda kamforowa, i kilka kropli likworu anodyn-

nego mineralnego *Hoffinanna*. Dobrze także czasem zadadź narkotyczne, iako to syrop diacodium w dozie drachm 2. aż do uncyi $\frac{1}{2}$, w iedney szklaneczce. Woda zimna pita, często wyprowadziła dobre skutki, kinkina uprzedza gangrenę w tych przypadkach; widziano że opuszczonym zdrowie przywracała.

Po użyciu wymienionych dopiero lekarstw, dajz enemy odmiękczające, takie lub podobne, iakich tu damy przepisy.

Weź Kwiatow malwy,
Rumienia,
i komonicy swoyskiey każde-
go małą garść.

Każ warzyć w kwarcie wody zrzodlanej lub rzeczney, odsuń garzek od ognia i dorzuc

Liści ruty, garść 1

Przecedź i każ rozpuścić w przecedzeniu

Soli ammoniaku, drachm 4

Do półtora funta lub dwoch funtow wywarzenia. Potym dorzuc ieszcze do likworu.

Oleyku orzechow włoskich i miodku
szczyrowego, każdego uncyi 2

Rozdzielisz tę mieszaninę na dwie enemy,

M ij

Alboli też,

Weź *Lisci pomurnego i słazu, każdego*
garść 1
Kwiatow rumienia i grzybieńca,
każdyh *garści 2*
Otrąb czystych czyli bez maki, garść 1

Każesz warzyć wszystko w dostateczney ilości wody zrzodlaney, lub studzienney, przecedzisz i wrzucisz w przecedzenie

Masła świeżego,
Mleczu czyli papki kassyi,
Oleyku migdałow słodkich, każe-
go *uncyi 2*

Naparzania odmięczające czynione naniższej przestrzeni brzucha, smarowania oleykiem rożanym, olejem lnianym, liliowym, do którego dodadź należy drachmę balsamu spokojącego, lub uncya jedną maści topolowey, wyprowadzają często nayzczęśliwsze skutki, i uspokajają bole niby sztuką czarodzieyską. Kąpiele letnie należy ieszcze położyć w szeregu naylepszych lekarstw przeciwko kolce *miserere*.

Skoro doydziesz zmnieyszenia okropności symptomatow, dobrze jest użyć dekoktu dwóch uncyi papki kassyi, które choroby zażyie we dwóch dozach, dodając do kaźdey dozy, dwie uncye oleyku migdałow słodkich.

Z naywiększą troskliwością strzedz się należy dawać, w tych delikatnych okoliczno-

karz pewien iego czasu, uleczony został na kolkę *miserere*, opierającą się wszystkim lekarstwom, za radą iednego Niemca, który kazał od razu zażyć trzy uncye oleju migdałow słodkich otrzymanego bez ognia, pomieszanego z winem białym i wodą pomurnego. W półgodziny po tym trunku, chory połknął kulę muszkietu natartą merkuryszem, aby się lepiey włoczyła, i w krótko potem wyrzucił to stolcem, a powoli zupełnie ból iego ustał. *Une balle de harquebuse frotté de mercure, afin qu'elle coulât mieux, ou bientôt après les jetta par le siège, Et quant Et quant, sa douleur fut de tout cessée. Ambr: PARE, liv. 17. pag. 290.*

W tym gatunku zdarzeń, gdy ściąganie spazmodyczne kiszki, niedozwalało choremu wziąć enemy, Hipokrates radził przyprawiać rurczkę na końcu mieszkka, wsunąć ją do kiszki *rectum*; rozdać kiszki, i dać natychmiast enemy po wyjęciu mieszkka. Ten sposób może być bardzo pożyteczny w pewnych okolicznościach.

Anglicy w przypadku *volvuli* dają enemy z dymu tabacznego; ale ten sposób jest zabójczy i przyspiesza śmierci choremu.

Po otwarciu trupów zmarłych po użyciu tego lekarstwa ludzi, znajdziemy skaży gangrenowate w kiszkach; gdy *volvulus* skutkowany jest przez zaciśnięcie kiszki pod obłąkowatością biedrzną w kobietach, lub pod ogniwnem muszkułów brzuchowych w mężczyznach, operacya jest iedynym sposobem uleczenia. Patrz BUBONOCELE. Niekiedy, ale rzadko, a podobno nigdy, Autorowie mówią, że otwierali brzuch i palcami

naprawiali nieład kanału kiszkowego. Tym sposobem mówią, Baronowa de Landy, uzdrowiona była. *Patrz* teżliś ciekawy *sepulchret de Bonnet, Mezerey i Manget. Bib: Anat:*

Widziano kolki *miserere*, które winny były swoy początek kamieniowi zrobionemu w kanale kiszkowym. Znajdujemy postrzeżenie tego gatunku w Nosologii Pana de *Sauvages*. Mowi tam, że pewna kobieta wycierpiawszy gwałtowne kolki, była napaśniona kolką *miserere* i trzy dni wymioty miała materjami gnoynemi, mieszano wiele oliwy w iey enemy, piła wiele wywarzenia liści siałkowych, i wyrzuciła kamień iaykowaty długi blisko na cal, biały, lekki, mający więcej iak połcała dyamentu. Chora wkrótce została uzdrowiona.

Gdy dzieci nie są przedziurawione, *Patrz* ANUS, i gdy Położne lub Położni zaniedbują obaczyć, jeżeli nowonarodzony ma wszystkie otwartości naturalne, brzuch wkrótce staie się wzdętym, rozprężonym, bolesnym; gorączka się zapala, kolki są gwałtowne, zapalenie i gangrena nadchodzi, a śmierć kończy wszystko w kilka dni.

Niekiedy chorobę, o ktorey mowa, skutkują robaki, które łechcą, drażnią i gryzą kiszki, w których niby zamieszkały. Pan de *Sauvages*, ktorego nie możemy nadto często przytaczać, dostrzegł, że pewna dziewczyna, która była podległa robakom, oddawała wymiotami wszystkie wzięte pokarmy, z materjami kwaśnemi, a niekiedy z robakami. Bole zdały się być umieszczone w przestrzeni pępkowej; żołądek dosyć był wolny. Lekar-

stwa purgujące przeciwwrobaczne są wskazane w takowych przypadkach. *Patrz ROBAKI, ASKARYDY.* Gdy kolka *miserere* skutkowana była truciznami wygryzającemi, do bulionow tłustych, do rzeczy oleiowatych, do mleka, do roślin szlamowatych, iakie-mi są nasienie lnu i psillium czyli płesznik, udawać się należy. Rozpuszczenie gummy dragantu jest także mocno zalecone; bądź w enemach, bądź w gargaryzmach. *Patrz TRUCIZNY.*

„ Bądź iakakolwiek będzie przyczyna,
 „ która skutkuje ten gwałtowny przypadek;
 „ ponieważ zawsze jest ztowarzyszony z za-
 „ paleniem, z żywem bolami i dużą gorą-
 „ czką, potrzeba się udać do puszczania
 „ krwi, często powtorzonego z ręki, i w
 „ tym samym czasie dać roztwarzające wo-
 „ dnistę iako to wiele wody kurczęciey,
 „ ferwatki, wody siemienney, ięczmienney,
 „ gruczanej; enem łagodzących i oleiowa-
 „ tych, i częste czynić nacieranie brzucha,
 „ następującym smarowaniem.

Weź *Oleyku migdałow słodkich*, uncya 1
Maści topolowcy, uncyi ½
Balsamu spokojącego, drachmę 1

„ Zmieszay wszystko do nacierania brzu-
 „ cha, potym przejdiesz do enemy, któ-
 „ rey kładziemy przepis.

Weź *Korzonkow słazowych,* uncyi 2
Liści jczyrowych,
Malwowych, każdych po garści 1

*Kwiatow Grzybieńca , garści $\frac{1}{2}$
Głównę sataty rozkroioną na czworo.*

„ Każ warzyć wszystko w połkwarty wody
„ i w poł kwarty octu , aby tylko połkwarty
„ z tey mieszaniny zostało, przecedź. Do-
„ day do tego

*Oliwy,
Opium,*

uncyi 2
granow 2

„ Jeżeli te wszystkie lekarstwa nie dają
„ skutku, i gdy pewnym jesteś , że nieustan-
„ nie trwa iakie zacieśnienie w kiszkach,
„ zanurzyć masz chorego w kąpieli wody
„ letney i zostawić go w niej dopokąd nie-
„ postrzeżesz , że słabieie. „ *Dictionnaire
de Santé Art: Colique, page 163. 164. Tome I.*

KOLKA MALARSKA.

Wszyscy rzemieślnicy, którzy w pracach swoich używają merkuryuszu, którzy robią koło ołowiu lub miedzi, wystawieni są na kolki okropne, które ie prowadzą do grobu, lub ich robią paralitykami, jeżeli sztuka Lekarzka nie przyjdzie na skory ratunek.

Ta choroba nagle przypada; pępek natychmiast zagłębia się przez wkleśnienie, i nadaremnieby kto naciskał brzuch chorego; zostaje niby w odurzeniu i gwałtowne naciśnienie iedną mu nieco ulgi, ten znak stanowi różnicę pomiędzy kolką malarzką a kolką krzewną czyli gancarską.

KOLKA MALARSKA obwieszcza się głębokim bolem około pępka, około brzucha, w grzbiecie i lędźwiach. (przez to widzimy, że ta choroba niema siedliska stałego w kanale kiszkowym) Chorzy miotają sobą i czynią kontorsye, które oznaczają iak bole ich są okrutne. Ich puls jest zacieśniony i mało się co oddała od stanu naturalnego. Gdy go doświadczamy z uwagą, arterya zdaie się wyprowadzać pod palcem pewien gatunek wiru czyli zakrętu, iak gdyby była zwolna pokręcona. otwor zadni wślwa się, muszkuły brzuchowe są w pewnym gatunku *tetanos*, ostatecznie twardnieją. Do tych symptomatow łączy się wkrótce nielad, niespokojność powszechna, nudności, zatwardzenie, trudność oddechu, czkawka, omdłałości, poty zimne i lepkie, konwulsye i szaleństwo czyli raczey obłąkanie rozumu. Niekiedy paraliż części niższych przytrafia się w początku choroby; niekiedy także grzbiet i ręce okrywaia się chrosteczkami, po których prawie zawsze następuia przypadki okropne, ieżeli dzielność lekarstw nie rozpędzi ich. Szczęście dla chorego, gdy tyle złego kończy się dyarrią, żółtaczką lub dyssenterią, ktorey pod ow czas nie trzeba prędko zastanawiać.

Za otwardziem ciał ludzi zmarłych na kolkę malarską, znajduia niekiedy kiszki gangrenowate, a ich powłoki niby przesiane skazami rdzawemi. Niekiedy znajduia w nich otoki, skiry, lub wrzody; niekiedy żółć czaruiawą, lub materią ropistą i smrodliwą w stercach. Kiszka *Colon* ugnieciona bywa od

mniejszych żeber, których zakrzywienie nie jest pod ow czas w swym naturalnym stanie; nakoniec w kiszkiach cienkich widzieć się daia, zrostki rozmaitego gatunku, bądź żółciste, bądź kamieniste &c. Grube kiszki są zupełnie zapchane materjami twardemi i czarnemi. Żołądek jest wzdęty wiatrami, i przesiany punktami gangrenowatemi; inne trzewia dosyć często zachowują swoy kolor naturalny.

Przyczynami ogólnemi kolek malarzkich, są rozdrażnienie i rozłechtanie powłok czyli błon kiszkowych. Przyczynami szczególnemi mogą bydź: *1mo*. Używanie wewnętrzne lekarstw preparowanych z ołowiem, iako to: cukru Saturna, który biorą do uspokojenia ognia pożądlivosti, lub dla zażłaniania szopisu. *2do*. Niemniej szkodliwą jest rzeczą ieść potrawy gotowane w naczyniach miedzi pobielaney, z przyczyny cząstek miedzianych, które się od nich odrywają, byleby cokolwiek chędożenia ich zaniedbano. *3tio*. Wapory arfzenikowe, które parują ze wszystkich kruszczow poddanych działaniu ognia, daia także często kolkę o ktorej mowiemy. Ta to przyczyna dręczy tyle rzemieślnikow i szewcow bielących bleywasem korki trzewikow kobiecych. *4to*. Ci którzy używają lub topią kolory, połykają codziennie cząstki szkodliwe, które za czasem nieochybnią razie ich kolka. *5to*. Gancarze którzy wylewają garki gliniane lub fajanse, nie są mniej wystawieni na tę chorobę. *6to*. Używanie wewnętrzne i często powtarzane

antimonii crudi, cynobru, gryszpanu, i innych tey natury substancyi. 7mo. Wino sophistykowane z gleytą, wielu ludziom szkodzi niezmiernie. Ta nadewszystko ostatnia przyczyna gubi co rocznie wielką liczbę rzemieślników Paryzkich, którzy utrudzeni pracą, przymuszani są pić wino dla utrzymania sił swoich. Ale likwor ten zdradliwie zmieniany, nabawia nędzników, którzy go pią, tyfiącznych dolegliwości, zamiast przyniesienia ulgi, ktorey się spodziewali. Niemożna nigdy nadto wielkiey mieć baczności na chciwość szynkarzy. Pod Artykułem Wino damy sposob poznania czyli jest sophistykowane czyli nie. *Patrz WINO.*

Lekarze bardzo długo niezgadzali się w zadaniach o sposobie leczenia kolki kruczowej. Jedni rozumiejąc że ta choroba jest zapalająca; zalecili aby walczyć z nią lekarstwami łagodzącemi i odmiękczającemi iakiemi są olejek migdałow słodkich, zadawany kilka razy na dzień, enemy olejowate, naparzania odmiękczające, narkotyczne, laxujące; serwatka, wody ciepłe, siarczyste, gdy już bole są uspokojone.

Ten sposob leczenia bardzo zaleca Pan *Dehaen* sławny Lekarz Wiedeński; ale doświadczenie stwierdziło, że niejest najszybciej użyty. Sposob, ktorego się trzyma w szpitalu miłosierdzia Paryzkim, daleko jest skuteczniejszy, ponieważ z 1200. chorych, ktorych Pan *Dubois* leczył przez przeciąg lat dwudziestu zaledwo dziesiąty

chory ginał; gdy przeciwnie idący za sposobem Pana *Dehaen*, od niego nazwanym Katolickim, niemogą liczyć tak częstych skutków szczęśliwych. Zapraszamy, chcących się iasniey objaśnić w tey mierze, do czytania *les Recherches sur la colique métallique par Mr. Gardane*. Rzeczony Autor chwalebnie pokonał przyczyny Doktora Niemieckiego przytoczone w książce pod tytułem *Ratio mēdendi*. W zbiorze który uczynił Pan *Gardane* rejestrow szpitalu miłosierdzia w Paryżu od roku 1755. aż do Ru: 1767. widzieć się daie, że z 1353. chorych na kolkę malarską, nieumarło tylko 64. przez lat 12.

Lekarze Paryzcy przekonani, że ołów pod postacią wapna iest dzielnym osuszającym, i że następnie szlamowate, niemogłyby uspokoić skutków szkodliwych oraz niebezpiecznych, które wyprowadza w częściach na których osiada; szukali sposobów skutecznieyszych i dzielnieyszych, na prędkie wypędzenie tych miazmow metallicznych. Poznano, że pierwsze symptomata kolki malarskiey, niebyły zapalające, i że ie tylko skutkowało wysuszenie likworow przeznaczonych do oślizania kiszek; wiadomo i codziennie widzieć można w warsztatach malarskich i złotniczych, że robotnicy czyli rzemieślnicy czują nayprzód wielką suchość w nosie i w gardle, gorącość pieczącą w głębi podniebienia, i ból w mandlach; te miazmy przechodzą potym do płuc; że zaś tam są w ustawicznym poruszeniu, z przyczyny powietrza

które się tam zawsze odnawia, niemając ie-
 fzcze czasu wyprowadzać tam swych skut-
 ków ziadliwych. Niemożna tego mówić o
 kizzkach: te mogiłki przemierzają w nich,
 kleją się, czepią, miętzą się z pokarmami,
 i mają czas skutkować wżysztkie dolegliwo-
 ści, które postrzegamy w nieszczęśliwych
 przystępach kolki malarzkiej. Nakoniec po-
 strzeżono, że kolka o ktorej tutaj mówie-
 my, nie jest stowarzyszona z zapaleniem,
 tylko w ten czas gdy zwłoczono iey lecze-
 nie użyciem sposobu katolickiego, i gdy
 dano czas chorobie wzmożenia się aż
 do stopnia choroby zapalającej. *Ce n'est
 point en embeurrifant seulement les entrail-
 les des malades,* mówi Pan Gardane, *qu'il
 faut chercher les moyens de guérir un mal,
 qui demande un prompt secours. La colique
 métallique ne doit pas être la seule, où l'on
 osera se permettre les médicamens actifs.* Nie
 tylko to omaślając czyli smarując masłem,
 wnętrzości chorego, potrzeba szukać
 sposobow uleczenia złego, które prędkiey
 wyciąga pomocy. Kolka malarzka niepowin-
 na być iedyną chorobą, w ktorejby się mo-
 żna śmiało dopuścić lekarstw dzielnych.

Leczenie zatym naywziętsze od Leka-
 rzow nayślawnieyszych w Stolicy, jest owo,
 które się przeciwi sposobowi Pana de Haen.
 Wolno iednak iemu i jego stronnikom, nay-
 głównieyszą walczyć bronią, bo doświad-
 czenie przeciwnie dowiodło.

Gdy choroba jest świeża, zaczynają od
 dania choremu enemy, z ilości dostate-
 czney wina grubego i olejku orzechowego

ubitych razem. W godzinę lub we dwie,
daia znowu inną tak robioną:

Weź <i>Senesu wypłukanego</i> ,	drachm 2
<i>Electuarii diaphænix</i> ,	uncyą 1
<i>Pulpæ colocynthidæ</i> ,	Nro: 1
<i>Benedictæ laxativæ</i> ,	uncyi 2
<i>Miodku szczyrowego</i> ,	uncyi 2

Zrob enemę podług przepifow sztuki.

Po skutku tego lekarstwa, dasz enemę z oliwy i winą grubego. Dnia następującego wzbudzisz w chorym wymioty trzema aż do czterech granow wymiotnego w enemie, a zaraz po skutku wymiotnego, każesz zażyć puł drachmy dryakwi z granum iednym laudanum.

Trzeciego dnia choroby dasz znowu enemę i ielzcze wzbudzasz wymioty, a nazajutrz purguiesz trunkiem następującym:

Weź <i>Senesu wypłukanego</i> ,	
<i>Tamarynd</i> ,	
<i>Soli epsom</i> , każdego po	uncyi 1
<i>Soli waynsztynowej</i> ,	uncyi 2

Każ warzyć wszystko:

<i>W wody pospolitey</i> ,	funtach 2
----------------------------	-----------

Przecedź i rozpuść w przecedzeniu:

<i>Electuarium diaphænix</i> ,	drachm 4
<i>Syropu neprun</i> ,	uncyi 2

Ten trunek purgujący zadasz w kilku kieliszkach rano,

Podsycać będziesz dzielność wymienionych lekarstw narkotycznymi, zadawanemi co wieczor, i tyzanną potną, ktorey przepis następuje:

Weż *Drzewa gwaiaku i sasafrasu*, uncya 1
Korzonkow chiny,
Salsaparelli
Łopianu pokraianego, każ-
dego po uncyi 3

Moczyć każesz wszystko przez godzin dwanaście w wylewanym naczyniu glinianym, i w trzech pułkwartach wody, aby zostało po wywarzeniu kwarta. Chory kilka szklanek na dzień wypije tej tyzanny. Dasz także, gdy siły chorego są bardzo zwątłone, napoy kordyalny, ktorego taka jest formuła:

Wody prostej melisowej i bernardynka,
każdey, uncya 1
Trzech orzechow, uncyi 2
Konfektu iacyntowego, drachm 3
Syropu goździkow ogrodowych, uncya 1

Doza tej wody jest łyżka co godzina.

Gdy na chorobę natrzefsz w pierwszych chwilach iey ziawienia się, nayczęściej otrzymasz uleczenie iey w tydzień. Jeżeli bole niezupełnie pod ow czas są uspokojone, trzeba się trzymać wytkniętego sposobu, i umieszczać purgujące tak blisko, iak siły chorego pozwolą. W dniach po-
frze-

Przednich między dniami lekarstwa, możesz dawać kąski następujące:

Weź *Aloesu i ekstraktu rhubarbarum*, każdego
 granow 10
Ekstraktu ciemierzycy,
Dzagrydu,
Korzonkow ialapy, każdego granow 14
Syropu szaktaku ile potrzeba do zrobienia pięciu lub sześciu pigulek.

Ktore chory zażyje w wilią lekarstwa.

W kolce malarskiej, nie trzeba sobie pozwalać pufczenia krwi, tylko w ten czas, gdy symptomata są w wysokim stopniu swego natężenia, gdy choroba, jest zastrzała, stowarzyszona z febrą i gorączką; w wszelkim innym czasie choroby, pufczenie krwi byłoby niepożyteczne, a często nawet mogłyby być niebezpieczne skutki.

Trafia się dosyć często, że paraliż nog następuje po kolce kruszczowej. Pan *de Haen*, o którym my mówili wyżej, uważa elektryzacyę jako specyficum na ten gatunek paraliżu, i podał publiczney wiadomości kilka uzdrowień otrzymanych tym sposobem. Pan *Gardane*, przywrocil także poruszeniami elektrycznymi, używanie rąk i nog, pewnemu ołowiarzowi, który miał czternaście razy kolkę malarską i był rażony na nogi od lat trzech. *Patrz Conjectures sur l'électricité médicale par Gardane.* Ten Autor rozciąga swoje domysły na wielkiej liczbie obserwacyi, i mniema, że chcąc elektryzacyę uczynić zbawien-

Tom III. N

nieyszemi, należałoby do nich przysposobić chorych wodami mineralnemi, bądź naturalnemi, bądź kunsztownemi, żelaznemi, lub siarczystemi, i kombinować działanie lekarstw wewnętrznych i zewnętrznych z działaniami elektryki.

Pan *de Haen* w dziełach swoich wydał sposób, którym rzemieślnicy mogą się zachować od kolki kruszczowey; radzi im, aby rano przed zaprzagnieniem się do roboty iedli słoninę z chlebem razowym i aby iey używali w innych posiłkach. *Fryderyk Hofman* radzi buliony tłuste w tym samym zamiarze. *Paracelsus* kazał pić mleko. Wszystkie te lekarstwa są dobre bo są tłuste, a tym samym zdolne do zabezpieczenia żołądka od impressyi mogilek kruszczowych ołowiu.

KOLKA PIKTAWSKA czyli KRZEWNA albo ROSLINNA.

Lubo gatunek kolki, o ktorey mowić zabieramy się, powszechnie iest znany pod nazwiskiem kolki Piktawskiej, niemożna iednak przeto mowić, że iest szczególnie właściwym tej Prowincyi Francuzkiej; podobna iednak do prawdy, że ta choroba panowała w Piktawie epidemicznie, kto wie iezeli nie z przyczyny win i owocow cierpkich, ktorych iey mieszkańce używali. Ta choroba długo była skałą ogromną dla sztuki lekarskiej Piktawskiej, ale nakoniec odkryto prawdziwą przyczynę, i przekonano się, że była znana od wielu Doktorow bar-

dzo dawnych. *Citois* Professor medyki w Akademii Piktawskiej w wieku siedemnastym pisał o tym gatunku kolki, i uważał go jako kolkę choleryczną. O to są znaki tej choroby:

Na 2. lub 3. dni przed pierwszemi bólami brzucha, chorzy czują się ociężałemi, gnuśnemi, bledną nagle i tracą sily, potym pępek wpada czyli wciąga się wewnątrz, tenezm następuje, głos nabiera chrapliwości, wzrok słabieje, nogi i ręce ziębną, synkopy są częste, chorzy się żali na bole żołądka; wymiotnie żółcią; czkawka, zatrzymanie uryny; bole straszliwe w kiszkiach, bole grzbietu i łędzwiów, cyców i pierśi, w krotce po sobie następują; a gdy się rozciągają aż do łopatek do ramion, barków, i rąk obwieszczają paraliż, albo przystęp epilepsyi, które mają trwać dłużej niż paroxyzmy pospolite.

Z tym wszystkim chorzy nayczęściej są wolni od gorączki, pragnienie bardzo mało jest znakomite, ale się żalą na wielkie gorąco w przestrzeni słabizny brzuchowej i w przestrzeni słabizny podżebrnej. Zdanie im się iakoby sznur iaki ścisnął ich żywot, kolki są okrutne ale obłąkane; łatwo można postrzedz pulsacyą i przesmyk arteryi celiacznych.

Citois dostrzegł był, że kolka Piktawska częściej napadała na kobiety niż na mężczyzn, i że nie przepuszczała osobom podeszłym w lata. Przypisywał tego przyczyny winu i iabłecznikom cierpkim oraz zielonym, ćwiczeniom ciała nieumiarkowa-

nym, czuwaniom bezsenным, niespokojnościom, mocnym namiętnościom duszy. Uważył także, że ta choroba dosyć bywa pospolita między temi, którzy są z natury konstupowani, czyli, którzy z przyrodzenia cierpią zatwardzenie.

Pan *Tronchin*, który pisał o tey kolce, uczynił z niey rodzaj ołobliwy, w którym zawiera kolki następujące po gorączkach złe leczonych, po pędogrze, skorbutcie, rumatyzmie; kolkę malariską, kolkę pochodzącą z zatamowania przededchu, kolkę spowodowaną gwałtownością namiętności duszy, lub ostrością żółci. Lekarz [ten sławny wziętością którą miał, utrzymywał, że każda z tych kolek, jest tylko odmianą zarodku pierwotkowego, którym mieni byđz kolkę Piktawiską, zdanie to, nieprzyjęte powszechnie, przeciwi się doświadczeniu.

Ponieważ kolka Piktawiska, ma wiele stosunku z kolką choleryczną, potrzebuie prawie takiego, iak tamta sposobu leczenia. *Citois* zaczynał od puszczenia krwi. Po uwolnieniu naczyń od pełności, przepisywał laxujące, a na drastyczne, zapatrywał się iako na niebezpieczne: kazał jednak niekiedy brać antimonium lub iakie inne wymiotne, gdy purgujące łagodne nieprzyniosły żadnego skutku. Potym kazał dawać enemę łagodzącą z mleka, z bulionu kruszek, wina i oliwy, umieszczał także pul kąpiele i fomentacye czyli naparzania odmładzające, w czasie wolnym od innych lekarstw. Nakoniec *Citois* kończył uleczenie

kolki Piktawskiej, lekarstwami temperującymi i rozwalniającymi, wodami kruszczowymi i kwaskowemi.

Sposób leczenia Pana *Citois* zdaie nam się bardzo zgodny do użycia w kolce roślinney czyli krzewney: bo jest bardzo właściwym na pokonanie symptomatow: w rzeczy można tutaj użyć, w początkach choroby, lekarstw, o których my mówili w artykule kolki choleryczney, gdy bole są bardzo gwałtowne, daia w wieczor, pół uncyi syropu diacodium, lub też uncją iedną syropu grzybieńca.

Baglioi zaleca mocno pigułki *de Battes* ktore się tak robią:

Wzē *Profzku* ruty ogrodowej,

Soli kopalney czyli szybowey,
każdego po drachmy 3

Rozrob na pigułki miodem prafznym Hiszpańskim wyśzumowanym, doza jest od pół drachmy aż do dwóch skrupułow. Pigułki te zażywaią rano i w wieczor przez dni cztery nawet po uleczeniu, końcem zapobieżenia powrotowi choroby. Profzek z liści figi leśney, dany w dozie pół drachmy, pomieszany z profzku liści ilnu czyli wiazu, i wzięty w bulionie, uważany także jest od *Bagliwiego*, iako specificum na kolki podobne kolce Piktawskiej.

Autor, o którym my dopiero mówili, używał nayeśćciey potnego w gatunku kolki o którym mowiemy, dawał koiące z

kałka diascordium *Fracastora*, z konfektu alkermesowego lub iacyntowego; zaleca bardzo pigułki de *Starkei*, które się tak robią:

Weź <i>Opium</i> czystego i naywyborniey-	
szego	uncyi 2
<i>Korzonkow</i> <i>Lukrecyi</i> ,	
<i>Ciemierzycy</i> białey lub czarney, każ-	
dego po	uncyi 2
<i>Mydła</i> waynsztynowego,	uncyi 6

Pomieszay te wszystkie substancye i rozrob ie w dostateczney ilości oleyku terpentynowego, aby miał masę na pigułki, którą odwilżyz tymże samym oleykiem, gdy będzie bardzo sucha.

Nota. Ponieważ mydło waynsztynowe bardzo jest ciężkie do preparowania, lepiej jest pomieszać mydło pospolite z oleykiem terpentynowym; ta uwaga jest uczonogo Autora *Dykcyonarza* *Chimicznego*.

Potrzeba jeszcze uczynić niektóre uwagi, nad kolką *Piktawlką* *tmo.* że się prawie zawsze kończy jakim otokiem, gdy ból jest stały i ztowarzystony z gorączką, co się nie trafia, kiedy bole są obłąkane.

addo. Ze osoblwszy zachodzi stosunek między chorobami niższej przestrzeżi żołądka i między chorobami skóry. *Baglioi* widział kolki które się kończyły spłynieniem pedogry na spoienia stawowe, widział także pedogrę nagle opuszczającą nogi lub ręce, i osiadającą w kiszczkach, gdzie skutkowała kolki gwałtowne i kończyła się dyarrią. To to

Oycu Medyki, było powodem do powiedzenia, że żołądek jest rozwolniony gdy skora ściśniona, i że skora jest rozwolniona gdy żołądek ściśniony. *Alvi laxitas, cutis densitas, cutis raritas, alvi densitas.*

KOLKA KLEIOWATA CZYLI FLEGMISTA.

KOLKA FLEGMISTA, winna swoy początek, materyom lipkim i zaścierałym, które są zatrzymane w kiszka cieniowych i w grubych. Znakiem charakterystycznym tej choroby jest ból stały, w pewnym punkcie niższej przestrzeni brzucha; choremu здаie się, że mu zagłębiają kamień, w miejscu, gdzie rzeczony ból czuie. *Etmuller* utrzymuje, że ten gatunek kolki, najczęściej się daie uczuć w śluzówce podżebrnej lewej, i że jest pospolity osobom hipokondryacznym.

Słabość żołądka i wady trawienia, są odległymi przyczynami kolki flegmistey; bulionami żołądkowymi, do których wchodzić powinny sole niałowego gatunku, nacierać trzeba na tę chorobę. Nayprzód, zadasz choremu bulion następujący.

Weź Korzonkow paprotki dębowey uskrabanych.

Mikołayka,

Omanu, każdego

drachm 2

Liści Taneyzi,

Scordium,

Stonogowca, każdego po

garści 1

Każesz warzyć korzonki z kawałkiem mięsa cielecego i karku baraniego, gdy mięso uwre, odstawiż garczek od ognia, i wrzuciż liścia, przecedziż potym bulion, i włożyż soli dwoygą czyli soli de duobus drachmy $\frac{1}{2}$ lub tyleż soli marcyalney stałowaney.

Purgować potym będzież chorego następującemi lekarstwami.

Weż <i>Senesu</i> wyplukanego,	drachm 2
<i>Rhubarbarum</i> ,	
<i>Kołaczykow</i> agarykowych, <i>każdego</i>	drachmy $\frac{1}{2}$

Każesz warzyć wszystko w dwunastu funtach wywarzenia rumieniowego, przecedziż potym, i dodasz do przecedzenia

<i>Soli Glaubera</i> ,	drachm 2
<i>Manny</i> ,	uncyi 2

Pigułki *de Starkei*, którychmy dali przepis, mówiąc o kolce Piktawskiej, służą także i na tę kolkę. Ponieważ ta choroba zazwyczaj bywa długa, zadasz także lekarstwa żołądkowe, abyś utrzymał moc namięnionego trzewia. *Patrz* SŁABOŚĆ ŻOŁĄDKA.

KOLKA PLETORYCZNA.

Ten gatunek kolki następuje po zatamowaniu upławow, hemoroid, lub innych wypróżnień tego gatunku: napada na mężczyzn i kobiety temperamentu krwistego lub hipokondryacznego, często choroba ta by-

wa ztowarzyszona z tenezmem i z wszelkimi znakami pletory.

Lekarstwem nayskuteczniejszy przeciwko temu gatunkowi kolki, iest przywrocenie zatamowanego upławu. Puszczanie krwi, rozrzedzające, tudzież lekarstwa zdolne do popędzenia hemoroid, połogowych i miesięcznych upławow, są wyznaczone na ten przypadek. *Patrz* LOCIA. MIESIĄCE. HEMOROIDY.

Tutay umieścimy ow gatunek kolki, który wiele kobiet dręczy, gdy upławy są blizkie. Niekiedy te bole są okrutne, i dają się czuć w całej okolicy niższej przestrzeni brzucha i w grzbiecie. Wypłynienie miesiączki, bywa końcem tej choroby.

KOLKA SPAZMODYCZNA.

KOLKA SPAZMODYCZNA, utrzymywana bywa przez spazmy nerwow niższej przestrzeni brzucha, przez ściąganie się i rozprężenie kiszek oraz muszkułów niższych brzuchowych. Bole często odmieniałą miejsce; raz chory żali się na brzuch i żołądek, drugi raz na wątrobę lub nerki; niekiedy cierpią wszystkie części niższej przestrzeni brzucha i pierś; z przyczyny komunikacyi nerwow rzeczonych iam ciała ludzkiego. Żołądek i kiszeki bywają gnuśne i niby w górę pociągnięte, żołądek zacieśniony, muszkuły brzuchowe są niby w tył pociągnięte i rozprężone, a nawet często widać iąderka pociągnięte w górę iak w kolce malarzkiej; pęcherzyki nalienne będąc przyciśnięte wy.

prężeniem innych części, pozwalają wytrzymać nasieniu, które zawierały; uryny w małej ilości odchodzą. Gdy się nieład udziela pierśiom, płuca razi spazm; ich gra nie idzie już tak wolno, oddech jest pracowity i trudny. W miarę zastarzywania się złego, nerwy i błony męzgowie cierpią także. Zalśnienia, lekkie obłąkania umysłu, bezsenności, ziębnienie rąk i nog, drzenie członków; niekiedy ich paraliż, idą po sobie prawie jednym krokiem, puls jest drobny i twardy; zbliża się do stanu febrylnego. Niekiedy ściany kiszek bywają tak zbliżone, że się dotykają, i to to czyni zatwardzenie tak uporczywym.

Przyczyny kolki spazmodyczney są też same, które i spazmów w ogólności. *Patrz SPAZMY*; to jest wyprężenie i twardość układu nerwowego. Trucizny połknięte; purgujące zbyt mocne, zbyt rozdrażniające, likwory mocne zbytkiem używane, powinny być uważane jako przyczyny szczególne tej choroby. Ta ostatnia przyczyna czyni kolkę spazmodyczną tak pospolitą w Węgrzech, w Austrii i Morawie, ponieważ w nich wina są bardzo mocne. *Fryd. Hoffmann T. II. pag. 287.* Osoby prowadzące życie smutne lub sedentaryjne, iakie prowadzić zwykli hipokondryacy i literaci, są także wystawieni na ten gatunek kolki.

Indykacye do dopełnienia w tej okoliczności są te: rozprężyć czyli zwolnić wyprężałości części stałych i nadadź im przyzwoitą giętkość; gdy choroba winna swoją bytność

truciznom lub waporom kruszczowym, udasz się do lekarstw wyrażonych pod słowami: TRUCIZNA I KOLKA MALARSKA.

Enemy powtarzane i naparzania odmiękczające, są sposobami, których naybardziej używać należy w kolce spazmodyczney, aby wypędzić gnoie zatwardniałe i wiatry zawarte w kiszkach. Często płukać trzeba temi naparzeniami otwor zadni; w rectum wsunąć iaki tłusty i rordrażniający czopek. Można użyć do tego lekarstwa

Mydła,
Dyagrydu,
Soli amoniaku,

Z tego wszystkiego zrobisz masę kształtu czopka; W tym samym czasie daż enemy właściwie zdolne do wyprowadzenia zastoiskałości, które nie mogą ścieknąć do otworu zadniego, z przyczyny suchości błon, które ie zatrzymują.

Weż Oleiu lnianego,	uncyą 2
<i>Mydła Weneckiego,</i>	uncyą 1
<i>Naparzania odmiękczaiącego</i>	<i>ilość</i>
<i>dośćateczną.</i>	

Na iednę enemę, którą należy powtorzyć stofoownie do potrzeby. Unikać będziesz z naywiększą troskliwością, aby nie zadać żadnego lekarstwa mocno purguiącego; takowe lekarstwa skutkowałyby zapalenie niechybnie, a kto wie ieżeli i nie śmierć. Napoje i naparzania wody zimney, często uspokajały

kolki spazmodyczne, gdy wszystkie inne lekarstwa były niepożyteczne. Ten nade wszystko sposób potrzebny jest, gdy kiszki są meteoryzowane i wiatrami rozprężone. Skutkiem wody zimney jest zgęstnić powietrze zbyt rozrzedzone i skutkować aby mniej zalegało miejsca. Ale bez wszelkiej różnicy, we wszystkich przypadkach, kolki spazmodyczney przepływać wodę zimną, byłoby sobie zasługiwać na tytuł upokarzający Empiryka. Oświeconego i uczonego lekarza jest dziełem, zgadnąć przypadki, w których może i powinien leczyć tym sposobem. *Patrz WAPORY.*

KOLKA SPAZMODYCZNA dosyć często nadchodzi po stłumieniu jakiej choroby skorniej. Naprzykład po świerźbie źle leczonym, po skorbutcie, pedogrze. Lekarz powinien na ow czas usilnie pracować, około przywołania rzeczonych chorób do skóry, lekarstwami przystofowanemi. Można będzie zafczepić świerźb, zadawać antiskorbutyczne i przyciągnąć pedogrę do nog. Położemy tu sposób Pana *Musgrafa*, sławnego Doktora Angielskiego, który dał Traktat o pedogrze bardzo doskonały.

Gdy częste bicie i pełność pulsu, pragnienie i inne symptomata gorączki, miewały się z kolką spazmodyczną pedogrzaną, kazał trochę krwi upuścić, końcem tylko uprzedzenia inflamacyi. Gdy się dorożmiewał, że żołądek zapchany był surowiznami; dawał wymiotne łagodne, z wymoczeniem herbaty lub bernardynku, nazajutrz

purgował dwoma uncyami syropu szakłakowego lub 8. aż do 10. granów żywicy *jalapa*. Gdy gorączka była mocna, nie kazał zażywać tylko wywarzenie dwóch lub trzech uncyi mанны, z dwoma drachmami soli kataraktyczney gorzkiej, w wielkiej szklance wody ieczmienney.

Wieczor w dzień purgansu *Musgraf* nie dawał żadnego narkotycznego, chyba że nieuchronną widział potrzebę. Powtarzał purgacye, dopokąd pierwsze drogi, zupełnie wolne nie były. Pod ow czas, pracował około pociągnięcia pedogry do skóry.

Chory brał rano i wieczor kafelek robiony tym lub podobnym sposobem:

Weź *Elektuarii i jagodek bobkowych,*
lub *mitrydatu.*

Proszku raczych nog, każdego od skrupułu iednego aż do dwóch

Alkooh Marfa, granow 5

Syropu pomarańczowego, ilość
dostateczną

Zrob kafelek. Po kasku tym popić kazał *Musgraf* dobrą szklankę wina Hiszpańskiego. lub innego iakie się mogło znajdować. W niedostatku wina przepisywał iulepek następujący.

Weź *Wod przepędzanych z bernardynka,*

Miętki,

Salaty,

i rumienia z składanych.

każdey po

uncyi 3

Peret preparowanych,

uncvi $\frac{1}{2}$

Cukru białego ilość dosta-
teczną

Do zrobienia julepku; chory brat będzie w czasie pośredniczym pomiędzy temi lekarstwami, szklanę naywybornieyszego iakiego wina.

Gdy po takowym sposobie leczenia pedo-
gra powraca do nog, już nic nie pozostaje do
roboty; ale się dziwić nie potrzeba jeżeli
żołądek jest wzdęty, i jeżeli kiszki są nieco
bolesne, bo stan ten szczególnie tylko od
wiatrow zawisł, które można wypróżnić e-
nemą następującą:

Weź dobrego wina,

uncyi 12

Elektuarii iagodek bobkowych, uncyi $\frac{1}{2}$

Na iednę enemę, którą codzień dawać potrzeba, lub co drugi dzień. W tym samym czasie każesz także pić, wymoczenie rumienia, końcem zaostrzenia apetytu i przywrócenia dygestyi.

Gdy niżej przestrzeń brzucha jednostrajnie jest bolesna, po mimo wszystkich dopiero wytkniętych sposobow, można uczynić naparzania wymoczeniem następującym:

Weź Wierzchołkow bożego drzewka,

Bylicy, każdego uncya i

Korzonkow kokornaku,

Kwiatów rumienia, każdego uncyi 2

pagodek iatowcowych, uncya i

Nasionek kminku,
Kopru słodkiego, każdego uncyi ½

Każesz warzyć wszystko w dziesięciu funtach wody zródlanej, aż do strawienia połowy, przecedzisz i dodasz

Spirytusu wina, funt 1

Naparzać będziesz brzuch tym wywarzeniem, iak najcieplej chory zdoła wytrzymać; tuż po tym naparzeniu, dasz następujące smarowanie.

Unguenti martiati, uncyi 2
Oleyku Terpentynowego,
Smoty płynney,
Oleyku rumieniowego, każdego uncyi 3

Będziemy ieszcze mieli okazją mówić o tej kolce. Patrz PEDOGRA, SPAZM.

KOLKA WIETRZYSTA.

KOLKA WIETRZYSTA jest skutkowana od wiatrow rozciągających i rozdymających kiszki, często pomieszana bywa z kolką spazmodyczną i powinna swoją bytność flegmie lepkiej która zawiera w sobie wiele powietrza, które oswobadza ciepło. To powietrze rozszerza się coraz bardziey; rozdyma kiszki, rozprzeżnienia ich ściany bardziey nad dyametr zwyczajny, i wprawia je w atonię. To różdżenie daje się uczuć nadewszystko w le-

wey słabiźnie podżebrney. Chory, gdy da-
ie uwagę, czuie kizkę *colon* nadętą,
brzuch bywa nadęty, i daie odgłos iak bę-
ben: niekiedy objętość jego tak się powięk-
sza, iżby mniemać należało, że niewy-
trzyma rozprężenia, i to to skutkiem cięż-
kość oddechu, która często towarzyszy te-
mu gatunkowi kolki. Bole są prawie za-
wsze obłąkane, a rzadko kiedy stale prze-
bywają w iedney części brzucha; gdy są
w kizkach cienkich i gdy dręczą *colon* i
duodenum, ciężko jest rozróżnić tę kolkę
od kardyalgii czyli kolki żołądkowej.

Kiedy choroba o ktorey tutaj mowiemy,
trwa długo, towarzyszy iey *kachexya* i po-
wzeczne chudnienie: chorzy utyskują na
bole w lędzwiach, i w kościach iakłko-
wych; puls jest przerywany, brzuch suchy
i ściśniony; konstypacya uporczywa; ma-
terye gnoyne ktore wychodzą są twarde;
enemy pędzą wiele wiatrow spodem; i to
niedozwoli iey brać za iedno z kolką żo-
łądka, w ktorey enemy metamiają bolu.
Podczas gwałtowności przystępów, wypływ
uryny jest zatrudniony, pręcie podnosze-
niu podlega; ale wielkość jego jest mniey-
sza iak w stanie naturalnym i to podniesie-
nie niema nic w sobie rozkosznego. Nie-
ma tutaj ani bolu nerek, ani chęci pufzcza-
nia moczu; uryny nie są ani pieczące, ani
mętne, iak w kolce nerkowej, nadaremnie
byś naciskał na brzuch, niejest on bolesny
iak bywa w zapaleniu niższej przestrzeni
brzucha.

Przy-

Przyczynami kolki wietrzney są w ogólności, złe trawienie i powietrze, które się wyrwa z pokarmow, które niebyły dobrze przejęte śliną, sokiem gastrycznym i żołącią. Przyczynami szczególnemi są pokarmy suche, wywiedle, siężające; życie gnuśne i próżniacze; spanie zbyt długie; owoce słodkie i podległe kiszzeniu; mięsiwa tłuste, nadewszystko mięso owcze i baranie, picie wody zimney. Do tych przyczyn przydamy zimno nog, i gwałtowne namiętności duszy po obiedzie lub wzięciu jakimkolwiek posiłku, w ktorem wchodziły rzeczy niestrawne.

Gdy kolka wietrzna jest lekka, dosyć jest dać taką enemę odmiękczaiącą, do ktorej dodasz trochę anyżu lub nasienia kuczerki swoyskiej. Potym czynić będziesz naparzanie ciepłe na brzuchu z wywarzenia.

Miarzu czyli mistrzownika (Imperatoria)

*Dzięglu,
i Nasienia koryandru,*

W tymże samym czasie dasz wymoczenie rumienia iak herbatę i czynić będziesz na brzuchu nacierania suche.

Gdy choroba jest gwałtowna i gdy się obawiamy zapalenia, udać się należy do pulczenia krwi; dać obficie wody kurcącey i nieżałować enem. *Fryderyk Hoffman* mowi, że bardzo szczęśliwych doznawał skutkow, gdy po enemie, dawał uncją soli epsoom w wodzie, i że tym sposobem

uzdrowił kolkę wietrzyłą bardzo [uporczywą, która nadeszła po przyśnięciu gniewu, w który chory wpadł zjadłszy świeżey wieprzowiny z chlebem.

Jeżeli się bole nieuspokoią, można będzie kazać wziąć dwadzieścia lub trzydzieści kropel laudanum płynnego, pić często wodę kurczącą, i ciągle mieć w używaniu enemy; potym zadasz purgujące z senesu, rhubarbarum i manny w wywarzeniu przetarznicy: *Hipokrates*, *Cælius*, *Aurelianus*, *Alexander z Tralles* i *Arctesz*, zalecają kąpiele odmiękczające, przeciwko kolkom wietrznym.

Osoby podległe tej chorobie, dobrze zrobią, gdy często zrana zażywać będą łyżkę elixyru gorzkiego; a ponieważ niemożna być często napaśnionym tą chorobą, aby się oraz narzędzia dygestyi nieosłabiały, potrzeba się zatrudnić pokrzepieniem sił żołądka, przez używanie żołądkowych. Wyciąg czyli ekstrakt iałowcowy, godzien przełożenia nad wszystkie inne. To proste lekarstwo daleko jest szacowniejsze nad wszystkie żołądkowe ciarlatanów, których pełno po stolicy i prowincyach. Trafia się niekiedy, że kolka wietrzna omyła dzielność lekarstw pospolicie używanych na iey uleczenie. *Sylvius* dostrzegł, że ta choroba często dla tego tylko bywa oporna i trudna do uleczenia, że ją skutkuie niezliczone mnostwo bańek napełnionych powietrzem, uformowanych ślegmą kleiowatą, właśnie takich, jakie dzieci dla zabawki robią sobie z mydła. Te bańki, czyli te

pęcherzyki połączone razem, mają stałość błonowatą i przeciwia się lekarstwom przeciwi-wietrznym pospolitym. Znaydujemy w Efemerydach Niemieckich postrzeżenie Doktora *Albrechta*, który potwierdza co mówi *Sylvius*. Czytamy w tym niezmiernym zbiorze, że pewien chory wyrzucił wielką ilość rzeczonych pęcherzyków tak ściśle nawzajem z sobą połączonych, że ich niemożna było oddzielić bez rozerwania, i że rozerwane roztaczały wonią bardzo smrodliwą; to to było przyczyną i powodem do powiedzenia że lekarstwa rozrzedzające, wycieńczające, były skuteczniejszy w kolce wietrzney, niż właściwie rzeczony przeciwko wietrzne. Powiedziano nawet, żeby można użyć spirytusu saletry.

„ Gdy kolka wietrzna czyli wietrzyśta
 „ jest w кишkach grubych, co poznać po
 „ głębszym i niższym bólu, i po wiatrach
 „ dołem wychodzących, można użyć następ-
 „ pującej enemy:

Wierzchołkow rumienia,

Mellilotu czyli komonicy swoyskiej,

każdego,

garść i

Anyżu,

fzczyptę i

„ Każ warzyć wszystko lekko w trzech
 „ kwaterkach bulionu z kruszek, przecedź
 „ potem na jedną enemę.

„ Koper, anyż, ziarnka koryandru, lekko
 „ warzone po utłuczeniu, są bardzo skuteczne
 „ wzięte w enemie: można do tego
 „ dodać, kiedy okoliczności każą się dor-

O ij

„zumiewać, że kolka wietrzna pochodzi z
 „iakięj materyi zepfutey w kizzkach;

*Catholici duplicis,
 Soli kopaney,*

uncyą i
 drachmę i

„Można zewnętrznie kataplazm robiony
 „z garści kopru z szczyptu anyżu i tyleż
 „koryandru, które warzą ielko w kwatery
 „ce wina czerwonego, do którego dodają
 „drachmę olejku kminkowego, na zrobienie
 „kataplazmu, który przykładają goło
 „na brzuch.
 „Zalecają nadewszystko na kolkę wietrzną,
 „kielefzek ratafii niżey wyrażoney,
 „która iak mówią cudowne wyprowadza
 „skutki:

Weź Orzechow Włoskich zielonych i ca-
 tych, uncyi 6

„Utlucz ie w móżdzierzu, namocz po-
 „tym w kwarcie gorzałki, dodając dra-
 „chmę iednę kwiatu muszkatowego. Mo-
 „czyć to wszystko powinienes tygodni
 „sześć.

„Mieszay i kłóć często, przecedź likwor
 „i rozpuść pul funta cukru, day się wy-
 „stać wszystkiemu przez dzień ieden, i
 „przecedź powtore przez bibulę.

„Dobrá iest rzeczą uważyc, że ta rata-
 „fia ma nadto ognia, niemożna iey za-
 „raz używać; potrzeba ią chować wprzod
 „przez pięć lub sześć miesięcy, „*Dict. de
 fanté Tome I. art. colique.*

KOLKA NEFRETYCZNA czyli
NERKOWA.

„ Tak nazywają pewny gatunek bólu,
„ który dręczy nerki, i rozciąga się aż do
„ uretrow.

„ Ta choroba obwieszcza się bólem sta-
„ łym około lędźwiow, urynami krwawe-
„ mi, które niekiedy bywają wodniste i w
„ małej ilości; piaskiem czyli drobnu-
„ chnemi kamyczkami, które się wyrywa-
„ ją z uryną, nudnością i wymiotami, a
„ często nawet, wyściem kamienia zawar-
„ tego w pęcherzu.

„ Rozpoznać można kolkę nerkową od
„ kolki choleryczney znakami następujące-
„ mi. Nayprzód bol nerkowy jest stały w
„ nerkach i nierozciąga się daley iak do
„ iader; w kolce choleryczney bol jest o-
„ błakany i odmienia mieysce. 4to. Po ie-
„ dzeniu kolka choleryczna powiększa się
„ a bol nefretyczny jest mnieyszy. 5to.
„ Wymioty w kolce choleryczney są mo-
„ enieysze i żołądek więcey zatwardzony.
„ 4to. W kolce choleryczney wymioty i
„ i dyarrya przynosi ulgę, co się nieprzy-
„ trafia w kolce nerkowej. 5to. W bólu
„ nerkowym, uryny są nayprzód klarowne,
„ a potym obciążone piaskiem; w kolce
„ choleryczney są gęste z początku.

„ Przyczyna bezstrzednia kolki nerkowej
„ jest obecność iakiego kamienia, lub pia-
„ sku w nerkach albo w pęcherzu, co mo-
„ że pomnożyć bólu nadarzonego przez tę
„ chorobę, to naybardziey używanie li-

„ kworow mocnych , win waynsztynowa-
 „ tych, pokarmow gorących, ostrych; tro-
 „ ski, bezsenności, ćwiczenia gwałtowne,
 „ ogółem wszystko, co może zapalić krew.
 „ Ta choroba jest powszechnie niebezpie-
 „ czną; skutkiem zapalenia, wrzody, do-
 „ skwierne bole, połączone z gorączką, fla-
 „ bości, zatamowanie uryn &c. Gdy ta
 „ chorobą jest dziedziczna, uleczoną byź
 „ niemoże.

„ Leczenie tey choroby zależy na ukoie-
 „ niu bolow, i na ułagodzeniu ostrości
 „ krwi oraz uryn; ieżeli bol jest bardzo
 „ dokwierny, i ieżeli niezbywa na gorącz-
 „ ce, zaczniesz od puszczenia krwi chore-
 „ mu, nakazując mu enemę następującą:

Weź Korzonkow ślazowych,
 Liliowych, każdych uncyą 1

Liści malwy,

Pomurnego,

Barzczu, każdych garść 1

Siemienia,

Fenum graecum, każdego uncyi $\frac{1}{2}$

Fig, Nro: 2.

„ Każ warzyć wszystko w kwarcie wody,
 „ przecedź na iednę enemę.

„ W trzy godziny potym, ieżeli bole
 „ trwają, powtorzysz puszczenie krwi i ka-
 „ żesz zadać enemę następującą:

Weź Mleka krowiego, uncyi 12

Terpentyny Weneckiey rozpuszczoney w
 dwóch żółtkach iaiia i dwóch kro-
 plach esencji anyżowey, uncyą 1

Dryakwi,

drachm 2

„ Wszystko na iednę enemę.

„ Tuż potym nakażesz choremu używa-
 „ nie apozematu ktorego taki iest przepis:

Weż *Korzonkow ślazowych*, uncya 1½
Liści ślazowych,
Pomurnego, każdego szczyptę 1
Nasienia pietruszkowego, drachm 2

„ Każ warzyć wszystko w czterech kwar-
 „ tach wody ięczmienney aby zostało
 „ kwart trzy.

„ Doza iest co cztery lub pięć godzin
 „ szklanka, w ktorey rozpuścić należy trzy
 „ drachmy syropu ślazowego.

„ Powtorzysz ieszcze pulszenie krwi,
 „ ieżeli tego choroba i siły chorego wy-
 „ magaia, i pierwszą enemę wyżej od nas
 „ opisaną: dasz także baczność aby tarto
 „ nerki, lędźwie i części rażone maścią
 „ następującą:

Weż *Maści topolowej*, uncya 1½
Spirytusu niedźwiadka, uncyi ½
Opium, skrupuł
Kamfory, skrupuła 11

„ Pomieśzay wszystko razem, na maść
 „ ktorey używać będziesz w przystępach
 „ bolu.

„ Na napoy pospolity, przepiszesz ty-
 „ zannę taką:

Weź *Pfley trawy czyli paszy,* garści $\frac{1}{2}$
Owocu Alkekonge, poltuzina.

„Każ warzyć wszystko w półtorej kwar.
 „cie wody, aby wywrzało półkwarty, po-
 „tym namocz w gorącym likworze:

Korzonkow słazowych wyplukanych
Siemienia,

Lukrecyi wystrzepionej, każdego po
drachm 2

„Przecedzisz wszystko i będziesz miał
 „napoy ordynaryiny.

„Leczywszy rzeczoną chorobę sposobem
 „dopiero od nas wytkniętym, potrzeba
 „pracować około zapobieżenia powrotowi
 „oney, purgując chorego łagodnie, i zada-
 „jąc jakie lekarstwa na wypędzenie z nie-
 „go piaskow, na rozrzedzenie kleiowato-
 „ści które skutkują chorobę; takim lekar-
 „stwem jest opiat którego przepis tu zaraz
 „kładziemy.

Weź *Lekhitium przedniego,* uncyi 2

Miodła z Alikantu, uncyi $\frac{1}{2}$

Terpentyny Weneckiej,

Crémér tartari, każdego drachmy 2

„Umieścay wszystko razem w dostate-
 „czney ilości syropu składanego cykoryi
 „abyś zrobił opiat, którego dozą jest dra-
 „chma 1. dwa razy na dzień w kilku za-
 „życiach.

„ Pigułki ktore następuia , są także bar-
 „ dzo dobre w tym przypadku.

Weź *Mydła Weneckiego* ,
Stonogow preparowanych ,
Soli amironiaku surowey , każdego
 drachmy 2
Szafranu . drachmy $\frac{1}{2}$
Essencyi iatowcowey , kropli 16
Terpentyny Weneckiej , ilość dośla-
 teczna.

„ Zrób masę pigułkową , ktorey dozą jest
 „ półdrachmy , zrana na czczo i tyleż wie-
 „ czor koło godziny piątej.

„ Gdy chory zupełnie jest ofwobodzony
 „ z kolki , powinien się strzedz pokarmow
 „ kleiowatych wina , likworow tęgich , zby-
 „ tecznego spania , zamietności gwałto-
 „ wnych ; i potrzeba aby przez miesiąc lub
 „ sześć tygodni , brał codzień zrana dra-
 „ chmę iednę , mydła , zamienionego w
 „ drobne pigułki. „ *Dictionnaire de Santé.*
Tome I. page 171 a 173.

KOŁOKWINTYDA. (Bot :) *Colocynthis*
fructu rotundo minor. Kolokwintyda jest
 gatunek rośliny , mający kwiat w dzwone-
 czek , wyrzynany w pięć kwaterek i żółty.
 Z tych kwiatow iedne są nieplodne i nieu-
 noszą się na żadnym zapłodku ; przeciwnie
 inne podparte kielichem i zapłodkiem , od-
 mieniaią się w owoc okrągły wielkości pięści.
 Kolokwintyda ma łodygi twarde , ostre , la-
 skowane ktore się czolgaia po ziemi. Liścia

są twarde, białawe, kosmate, wyrzynane iak liście melonu lecz mnieysze; białawe i przyczepione do długich ogonów. Łodygi mają niby uszka w pachwiczkach liści.

Jabłka kolokwintydy są tak wielkie iak dobra pomarańcza. Ten owoc zamyka kilka komorek, w których znajdziemy nasiona żółtawe, krotsze, mięsistsze i twardsze, niż ziarnka melonu. Kolokwintydy pielęgnują obficie na wyspach Archipelagu i na brzegach pomorskich Wschodu. Dobre kolokwintydy są mięsiste, białe, suche i lekkie; zapach ich jest ekliwy i mierzączkę sprawujący; smak ich niezmiernie gorzki i nieznosny. *Lemery* utrzymuje, że jest wiele gatunków bań, czyli dyń, które gorzkniejąc, zdają się uchodzić za kolokwintydy.

KOLOKWINTYDA, zawiera w sobie ekstrakt żywiczny i gumowy. Pierwszy wzbudza koliki gwałtowne, nie jedniąc obfitego wypróżnienia, drugi purguje skutecznie; skutki jego nie są tak gwałtowne, ale zawsze niebezpiecznie. To lekarstwo prawie wcale nie przystoi najożenstwieyszym nawet temperamentom; zawiera w sobie oleiek bardzo ostry, bardzo rozdrażniający, który czyni bardzo gwałtowne impresye na nerwach kiszkowych. Używają go w przypadkach ostatecznych, w których potrzeba mocnego strząśnienia. Ale ponieważ sztuce Medyki nie zbywa na lekach dzielnych, mniemamy wraz z wielkimi praktykami, że roztropność wygnać powinna to lekarstwo gwałtowne z większey części przypadków, w których się zdaie być indykowane. Nie

mamyż agaryku, turbitu, antimonium, wymiotnego &c. na coż się udawać do drastycznych tak gwałtownych iak kolokwintyda, kiedy możemy mieć lekarstwa nie tak niebezpieczne, a skutki równie skore? *Fryderyk Hoffmann* zapatruie się na kolokwintydę, iako na truciznę; mowi, że iest lekarstwem niszczącym, które burzy żołądek, rozdziera i rozrywa naczynia, i broczyć każe krwią obydwoma końcami. *Fryderyk Hoffmann Tom 1. page 214. a 215.*

Przepisują kolokwintydę w wymoczeniu, iako lekarstwo wewnętrzne, od półskrupułu aż do skrupułu, 1 : kładą kolokwintydy od drachmy 1. aż do 2. lub 3. do enem rozdrażniających, które dają w apoplexyi lub paraliżu. Sposob robienia tych enem iest taki: wiąże się kolokwintyda w węzełku, i tak się gotuie. Szrodkiem najskuteczniejszym uniknienia i rozpędzenia złych skutków, które mogła kolokwintyda skutkować, iest zadadź oliwy gorą i dołem. Znamy pewnego *Empiryka*, który się mieni iedynym uzdrowicielem mleka czyli pokarmu rozefzłego po ciele, i który swym chorym, każe codzień rano zażywać łyżeczkę gorzałki, w ktorey przez dni kilka moczył iabłko kolokwintydy.

Aptekarze robią przyprawę papki kolokwintydy: znaioma iest pod nazwiskiem kółaczykow *Alhendal*. Ta przyprawa iest purgująca, ale nie ostro, bo cząstki ostre kolokwintydy, są zatarte w ślamowatości gumy dragant. Kładziemy tu przepis tych ko-

łaczykow, które każdy, z małym kosztem może zrobić u siebie.

Weź *Mięsistości kolokwintydy białej* i
bez ziarnek, uncyi 4

Pokraiawszy kolokwintydę na drobne kawałki, pomieśzaj ją w ilości przyzwoitey ślamowatości gummy dragantu, i wyciągu wody rożaney. Zrobisz kołaczyki z tej masy; rozetrzesz kołaczyki na proszek, i odwilżyysz nową ślamowatością; ieszcze porobisz kołaczyki które po trzeci raz rozetrzesz na proszek i znowu odwilżyysz. Przecedzisz czyli przeciśniesz potym wszystko przez chustę i nakoniec porobisz kołaczyki, które zachowasz do użycia podług potrzeby. Dawane bywają od sześciu granów aż do poł drachmy.

Preparują także kafelek z kolokwintydy, i dają go koniom zapadłym na żołądki. To lekarstwo udaje się dosyć często, gdy dobrze jest zadane. Taka jest jego formuła.

Weź *Miazgi kolokwintydy*, uncyi 4
Miodu prąsnego ile potrzeba,
Proszku barwinku, uncyi 2
Otrąb, garści 2

Pomieśzaj i zrob kafelek. Można powiększyć dozę kolokwintydy aż do uncyi 2½ pod ow czas dawać iako lekarstwo zmniejszające. Ta doza jest bardzo mocna.

Xięga Paryzka, kładzie kolokwintydę w masę *Arthanita*, w konfekt *Hamech*. Taż

Samą Pharmakopeę używa miazgi rzeczoney rośliny do pigulek *Radiuza*, do ekstraktu panchimogogicznego &c.

KOŁTUN. (Szt: Lek:) *Plica Polonica*. Niektóre Narody napastowane i rażone bywają pewnemi niby rodowitemi i sobie tylko właściwemi chorobami. Połnoc osobiście w owych krajach, które leżą koło brzegów morskich zaraza swych mieszkańców skorbutem, pospolitą i epidemiczną chorobą. W Indyach Zachodnich, niby w miejscu wylegnięcia swego, zjadliwą i okrutną zarazą szerzy się nieprześcannie ow niešťczęśliwy rodzaj choroby która Europię pod imieniem Franczy, Francuzkicy lub Neapolitańskicy, a nakoniec weneryczney choroby, jest znaioma. W Styryi, Karyntyi, Węgrzech, i w wielu innych gorzystych krajach szpeci obywatelów Bronchocele, czyli wyrańanie ogromnych i rażących wzrok wołow. Tym właśnie sposobem powszechna jest Polakom choroba kołtunu.

Lubo kołtun powszechnie mianowany jest od Autorów *Plica Polonica*, szerzy się jednak i po Litwie, Rusi Czerwoney i Tartaryi mniejszey, gdzie nie tylko rod ludzki, ale nawet świnie, psy, konie i inne bydła zaraza. Węgrom także niektórym złe to jest wiadome; a podług postrzeżenia *Scheuchiusa*, pomiędzy obywatelami Alzacyi, i niektórych okolic Renn, dośyć się często zawieźnie.

Lubo zaś w innych częściach Europy ledwie słychać o nazwisku kołtuna i *Plica*,

dorozumiewać się, jednak można, że ta choroba wszędzie jest rozkrzewiona: zapewniają nas bowiem o tym, wielorakie historye i przypadki Medyków wiary godnych, które nadewszystko w Ephemerydach ciekawych natury czytamy. Nie zbywa zaiste i Neapolowi na właściwym iemu kołtunie, gdzie wielu, osobliwie z gminu niewiaſt znałem, które kołtun czyli węzeł włosów dobrowolnie na głowie uwity, pilnie zaczęſany zachowują, iako znak ſczęſcia uroiony od zabobonności, który baiecznym podaniem otrzymał powſzechnie między niemi nazwiſko *la Treccia della Pata*. Z tym wſzystkim, pewien tamteyſzy przekupień, którego kołtun zbity, za rozpuſzczeniem kolan aż doſiagał, powiadał mi, że w wieku ſwym dziecinnym podlegał długim chorobom; ſkoro zaś tylko poſtrzegł zbijaące ſię do kupy włosy dobrowolnie, natychmiaſt ozdrowiał. Dodał ieſzcze, że gdy Matka pewnego ſpokrewnionego z nim dzieſięcia, odcięła mu ogon, (tak nazywał kołtun) natychmiaſt dziecie owe ſtraſzliwemi przyſtępami dręczone było i wkrótce umarło. Ktoż zaś zaprzeczyć zdoła, że zbicie ſię włosów w kołtun, które tak często wiſzące widzimy z grzyw koni włoſkich (powſzechnie zwane *il Folleto*) iawne nam podaje dowody, iż rzeczona choroba ſzerzey ſię rozciąga, niżeli rozumiemy, i częſciey ſię zawięzuie, niżeli iey wyroſć przyzwolicie dozwalamy? Bo u innych Narodow, lubo takowe związanie ſię włosów zaczyna bydź choſowite, że jednak nikt ſię

w tym choroby niedomyśla, i wszyscy za-
niedbują; używanie grzebienia, nie dozwala
się wywinać przyzwoicie kołtunowi.

Przyznać jednak musimy, iż iak kołtun, ni-
gdzie się tak obficie nie szerzy iak w Polsce,
tak też nigdzie się nie froży tak ziadliwie iak
wśród naszego Narodu. Wiadomo wszystkim,
iż depokąd kołtun nie tykany troskliwie zacho-
wują, dotąd ciało od wszelkich złych sympto-
matow jest zachowane, byleby go zaś często
czesząc rozdrażnić, czyli nożycami ostrzedz,
zaraz poblizkie części, w których przyczy-
na chorobna swoje siedlisko zakłada, podpa-
dają nieszczęściu. Kołtun rozdrażniony, nie-
kiedy głowę bólami i oczy spłynieniem naynie-
przyjaźniejszy wzrokowi zaraża; niekiedy
trudność oddechu i uciśnienie serca wprowa-
dza; niekiedy trawienie żołądka zaraża niela-
dem i rznięcia wznieca; a nadto w kobietach
łączy się z dolegliwościami macicy; niekiedy
paraliż, konwulsye, bóle stawowe, suchoty
angielskie, nadbiegłości i wrzody w cie-
le rozpladza. W tym dopiero będąc sto-
pniu, gorączki błędliwe, słabości wrzodo-
wate, nudności, smrodliwe nocne poty,
schnienie, i wielorakie inne nieszczęścia
skutkuie, tak dalece, iż niby Proteusz cho-
robne wszystkich symptomatow kształty na
siebie przybiera. Toż samo trafiać się zwy-
kło w koniach, z których grzyw kołtuno-
watyh brzydkie niekiedy aż do ziemi wi-
szące postronki, wesołość, żywość, czer-
stwość onych zachowują; przeciwnie zaś po-
odejęciu, gnuśność, trudność oddechu, na-

brzmiałość nog, alboliteż dolegliwości ślepoty następują. Ztąd powątpiewać nie można o rzeczywistości bytności tej endemycznej choroby, lubo wielu prawdziwą mierzają z fałszywą i dają podob Fizykom do mniemania, że kołtun jest czczym pospółstwa uprzedzeniem.

Nie zawodna jest, że chłopci niezwyčajni prawie nigdy do czesania głowy, często spiąc na trawie lub sianie, biorą w włosy rozmaite ostre zioła, których konce rozmaite pomatwane muszą niechybnie włosy matwać i rozmaite układać węzły. Nasi zaś Polscy chłopci skoro tylko początki iakie takowego zmatwania postrzegą, mniemając, że zawłazek prawdziwego kołtunu wywił się ku ich zdrowiu, troskliwie go pielęgnują, tak dalece, że w brzydką i podobną do Meduzy ozdobę wyrasta.

Ani zaprzeczać nie możemy, iż wielu znajduie się ludzi, którzy, gdy są trapieni iaką długą i trudną do uleczenia chorobą, dorozumiewają się, że kołtun wszystko złe broi, a ponieważ w ten czas przestają głowę czesać, i myciem wywarzenia barszczu, chmielu i niedźwiedziej łapy, albo winem i oleiem smarują, dopokąd umaszczone włosy nie pokleją się i nie porobią postronków, aby uczyniły zadość mniemaniu, które radzi, tym sposobem chorobę i całą iey przyczynę na wierzch wyciągnąć.

Nie zbywa na Lekarzach przyklaskujących tak śmiesznemu wynalazkowi, którzy nie mogąc uleczyć chorych, wołają uludzoney niewiadomego pospółstwa łatwowierności

ści potakiwać niżeli własną niewiadomość wyznać.

Każdy, chcący prawdziwą od uroioney choroby rozeznąć, uważy, że kołtun prawdziwy, zawsze jest zwilgocony lepkiem humorem, osobliwie przy korzeniu, po którego odcięciu (jeżeli wierzyć można powieściom) trafia się niekiedy, że krew się ścyczy: tudzież, przy samym miejscu zawiązania się widać naprężone włosy, które zaraz wychodząc z skóry, poczynają matwać się dziwnym sposobem, i wonią mocną parują.

Fałszywy kołtun, od nieochędostwa pochodzący rozpoznamy, gdy postrzeżemy słomy, plewy, lub inne tym podobne rzeczy, wraz z włosami zbite; gdy zawiązek kołtuna nie tak przy głębiu jego iak w środku ma siedlisko, lub przy końcu; na koniec, gdy włosy naturalnego stanu i kształtu nie tracą.

Na rozpoznanie kołtunu sztuką zrobionego żadnych nam nie potrzeba znaków. Ale ponieważ się trafić może, że prawdziwego kołtunu przyczyna wewnątrz ukryta, na wierzch wywołana zostanie pomocą lekarstw, dosyć jest powiedzieć, że czas, przyniesie zaspokoienie powątpiewania. Pokaże się albowiem fałszywą, jeżeli włosy w miarę odrastania, daley odsuwają kołtun od głowy; niekiedy się trafia, że taki kołtun, powiększwszy znakomicie swoją objętość, upada na koniec sam przez się.

Phthiriasis czyli rozgnieżdżanie się wszow, nie może być przypuszczone pomiędzy znaki diagnostyczne, bo ponieważ idzie następnie po nieochędoście, w wszystkich

tak chorowitych iako sztuka zrobionych kędziorach przytrafić się może.

Prawdziwy kołtun tak się opisuje, jest włosów, nadewszystko na głowie rosnących, nie porządne zwinienie się, które idzie albo wzdłuż nakształt sznurkow, powrozkow, albo się też szerzy w około czaski nakształt kapelusza.

Pospolstwo, dzieli kołtun na samca i samicę. Samcem nazywa ow; który rośnie wzdłuż, nazwisko samicy daie owemu, który szeroko głowę okrywa.

Mowie, że nayeściej na głowie kołtun zwykł się zawięzywać; ponieważ rzadko się pokazuje na brodzie, ktorey włosy ile twardsze, mocniej się skleieniu wszelkiemu opierają; ale na innych miejscach okrytych włosami, wiele się zwykło robić kędziorow kołtunowych, iak z podobieństwem do prawdy twierdzą.

Lecz bądź gdzie chce kołtun wyda się, *Wilhelm Davifionus* i Xiążka pod tytułem. *Plicomastix*, z *Bartholinem*, włosy poczytujący za wyrzuty ciała, w których żadna choroba nie może mieć siedliska swego; oraz wsparci na innych rozumowaniach przeciwnych doświadczeniu, uporczywie twierdzą: że tylko uroionym jest skutkiem. Przeciwno którym gdy *Plembius*, *Herkules* z *Saxonii*, i inni z guntownieyszemi odezwali się przyczynami, niechay nam się godzi, nie wątpiąc bynajmniej o rzeczywistości choroby, zasadzić ją, na skażonym kształcie włosów, który nie tylko czyni ie niezdolnemi

do dopełnienia właściwego im przeznaczenia, aby były ozdobą i okryciem głowy, ale czafami, nie pozwalając całkowitego wychodu materji, nieprzyzwoitey innym częściom, ich nawetdziałanie wprowadza w nieład.

Jeżeli kto powie, że włosy ostrzyżone, nazad rosną, że ie gorącym palą żelazem, że z starości opadają zupełnie bez znakomitego uszczerbku zdrowia, i jeżeli ztąd wnosić będzie, że w nich nie można założyć siedliska choroby; prosimy go aby uważył, że tym sposobem samym zęby płuia, przyrzynaia, chędożą, padaia nazad, odrastaia w dzieciństwie, a w starcach więdnia i wylatua bez bólu: a jednak nie rostopną byłoby rzeczą zaprzeczać rzeczywistości zębnych chorob.

Jeżeli kto znowu powtornie zarzuci, iż iako razem z wyrwaniem zęba wykorzenia się choroba, tak też po odcięciu kołtuna toż samo następowaćby powinno, aniby się ztąd podług, mniemania pospolstwa nie należało żadnych obawiać złych skutkow, odpowiadam, że podobieństwo tych dwoch przypadkow, bardzo iest słabe, aby mogło zdanie nasze obalać; iako się to pokaże, z tego co daley powiemy.

Stanowię zatym: Jeżeli Alopecyą, którą skutkuie skażenie pokarmu włosowego, i jeżeli Trichiasm, pochodzącą z wstecznego odwrotow porow czyli dziurkowatości powiek, wniesli Lekarze w szereg rzeczywistych chorob, dla czegoż sam tylko koł-

ko kołtun oddalać maia od klasy prawdziwych dolegliwości.

Ze włosy są złożone z substancji nieiako rogowej, obdarzonej cnotą krzewną czyli własnością rośnienia, to każdego oko widzi, że zaś włosy są łupne, że się palcami podzielać mogą, to ich końce dwóch, i trzech włoknowate niekiedy pokazują. Nadto za pośrednictwem drobnowidza poznamy, że inne są kształtu trójkątnego, inne czworobokowego postrzegamy, niektóre okrągłe, gładkie, obdarzone wydrążeniem i przezroczystością. Korzenie zaś ich, któremi się czepiają porów skornich wydaia się przezroczyste i do cebulek tulipanów podobne. Na dnie przytępiionym tych korzeni, byleby tylko włos wyrwany był dobrze z korzeniem, popokazuje się wypukłe niby oczko z czarnym punktem, czyli dziurkowatością nieco do zrzynicy podobną, którą płyn wchodzi do włosow. Nakoniec anatomia wydoskonalona obiawiła nam, że korzonki te, otoczone są naczynkami krwistemi cieniuchnymi oraz włoknowatościami nerwowemi.

Tym tedy sposobem fok, że tak rzeke pożywny włosow, przez cieśniuchny kanałik pomiędzy łupne włokna wchodzi i rozrzedza się. Powstawać musi z mogilek iednorodnych, idących prawym porządkiem, bo inaczej, niedopuszczaliby promieniom światła przedzierać się, anibyśmy włosow przezroczystość widzieli. Natury tego fok pożywnego, dochodzić możemy z dyfuzacyi włosow, która naysubtelniejszy

ich płyny w iedno ściągając, daie nam likwor oleiowaty, solnolotny i smrodliwy, iaki czuiemy biorąc w powonienie wonią włosów spalonych.

Ze oleiowatość znajduje się w włosach, łatwo poznać: bo ta nie żadną gwałtownością z skory powłoczącej głowę wyciśniona iey powłoki oblewa, ale raczey z dziurkowatości poboczney samych włosów, w niektórych osobach tak parnie, iak gdyby ich głowa oleiem skropiona była. Ze zaś z nich i sol znajduje się, oczywista ztąd, że włosy zapalone trzeszczą.

Lotny ten likwor rozrzedzeniem przeistoczony na pary przenikając włosy, podług rozmaitego powietrza i temperamentu, uśposobienia, rozmaitemi farbami ie kolorami. I tak oleiowatość naysubtelniejszy, ieżeli umodyfikuje proporcjonalnie przedysfyllowane sole, wyda włosy wodniste i toczne, ieżeli ostre lotne sole wezmą gorę nad oleiowatością, włosy kręcić się w kędziorki będą, a przeciwnie, sole skropione wodnistą wilgotnością, oleiowatość robią łagodniejszy, i wyciągną wdłuż. Wiele także wpływa do kształtu i ozdoby włosów, kształt korzenia, nietak z przyczyny wolniejszego lub ściślejszego dziurkowatości ułożenia, iak z przyczyny ich prostości lub ukosności.

Ze fok ten żywny wsiąka do włosów, przekonywa nas o tym tręfienie włosów, które okrażone koło gorącego żelaza i tym sposobem wyfuszane, układają pierścionki niedługo trwałe, bo ie prostuje nowo przy-

płyniony likwor: włosy zaś obumarłe, raz zakręcone przypaleniem w perukach, długi czas trwają. Coś podobnego widzimy w przyciskach drzew rozmaitych, dla pewnego stopunku krzewności.

Tak się dzieje w stanie naturalnym. Ale w stanie nienaturalnym kołtunu, odmienienie idą rzeczy; bo pod ow czas sok pożywy w swej własności pokazuje się skażonym. Pod ow czas bowiem, sole olejowate, niemając przyzwoitego stopnia lotności, ale zyskawszy ostrą lepkość ściągają się do cebulek włoskowych, a zatamanych za pośrednictwem rurek wchodzą aż do owej odległości, która pozwala obszerniejszego miejsca przeniknieniu, że zaś do większych koniuszków niemogą dojsć dla swoiey grubości, zatamowane bywają na samym przesmyku, a blisko pnia czyli korzenia umieszczając się w większey obfitości, tak kanalik rozciągają wszertz, iż rozprężone ciało włosow nabawiają rozpadliny; w ten czas żywiczny likwor, iako z drzewa narzniętego, wypływa, który połączywszy się z likworem wychodzącym z skornich dziurkowatości, pomnaża swą ilość.

Tym czasem ostateczne części włosow, niebędąc iak zażwyczaj subtelnyim owym likworem skropione, cieńszeią i pomału usychają. A iako wilgotność rozciąga włosy, tak niedostatek tey wilgotności ściągają i kurczy; iakoż widzimy, że włosy suchym pudrem posypane idą w linią krzywą,

a wystawione na ogień na blaszeczki, kręcą się iak robaczki.

Ze zaś to może pochodzić od suchości; podobnąż dajemy przyczynę dla czego kwiaty, i innych drzew giętkie gałęzie, nachylaia się ku słońcu, w którakolwiek poydzie stronę; ponieważ promienie słoneczne wpadaiące na głab rośliny, pociągaią obficiey z tey strony wycieki czyli pary niewidome, niż z strony przeciwney, a dla próżnych dziurkowatości, musi się skora z tey strony marzeczyć i podług przyrodzoney ciężkości naginać, dopokąd wsiąknięcie nowego foku, nienada gałęzi siły dźwignienia się z tego przegięcia. Ale ostateczna część włosow zatkana dla nierowney rozplywności wciekaiącego humoru, nieporządnie się ściaga, bez wszelkier nadziei odzyskania dawney swęy długości, bo wpływ foku pożywnego, ma zupełnie przecięty.

O to iest początek kołtunu, który się zaczyna od pokleienia włosow przy głowie; ich końce od czapki lub w łóżku od poduszki przygnięcione, przylegaią do lepkości korzeni, i tam rozmaite czynią się zakręcenia.

Pomnażania się kołtuna sposob, nadarzaia włosy stare, które odsuwaiąc się od korzenia, zawsze są połączone z kołtunem a pozostałym cebulkom nieodeymnie cnoty wydawania nowych kielkow, które co tylko wypadaią na wierzch, zaraz się kleią pomiędzy parą dawnieyszych; a ponieważ z skory wyraštaiąc, przykleionego końcem

przedłużyć niemoga, ale muszą się giąć w łuczek, z innemi po sobie następującemi pomniejszane, układają się w bezkształtne i plugawe sznurki. Przykład następującego stwierdzenia, lepiej jeszcze rzecz tę potwierdzi.

Gdybyśmy dwie iednego gatunku latorośle, blisko siebie i iednegoż czasu rosnące kunsztownym klejem razem połączyli, razem i równo do siebie przylegając, dwa te bliźnięta dorosła; ieżeli zaś świeżo wypuszczoną z ziemi latorośl, z spodnią częścią dorosłej krzewiny, podobną sztuką połączemy, zobaczymy, że młodociana latorośl doznając przeszkody, niepoydzie naturalnym porządkiem w górę, ale się nisko krzewić będzie w poziomey krętości. Do tego dowodu możemy nowej dodać mocy mówiąc: iż jako soku pożywnego, ostrość czyni włosy kędzierzawe, tak nierównie dzielnieyszym sposobem, solna ostrość, połączona z grubością, pokręcenie włosów skutkować może.

Prawda to iest, że włosy w warkocz plecione obyczajem kobiecym, dłużey rosnąć zwykły, niż gdyby zostały wolne i nieprzyciągane żadnym pokręceniem warkocza; ale nietak się rzecz dzieie w kołtunie, w którym skażony pokarm nieprzychodzi aż do ostatnich końców, i niedozwala wzdłuż rozciągać się włosom.

Przyczyny odległej kołtuna, (bo blizka i bezfrzednia, iak my powiedzieli iest skleienie i zbiecie się włosów) szukać należy we krwi, z ktorey odchodzi dwoista wyrzuto-

wa kleiowatość; iedna, która się zbiera w substancją do gummy podobną i taką jest kleiowatością smark; druga, która ma naturę żywicy, iako miód uszow, i tłustość głowy, która często z potami gorączek, lepkość większą nadzwyczaj mająca, włosy psuie; i kołtunowa materya podobna jest do tej własności tłuszczu osiadającego na głowie.

Wyrzuty iednak te, i w wymienionych przymiotach nieprzemieszkiwają we krwi, ale stają się takimi pomieszane z innemi ciałą żywiołami.

Ztąd mówię, że kołtonu wada, zawisła od obfitych cząstek siarczystych niedobrze wytrawionych z solami lotnemi, usubtylizowanych, ale w ostrą i gryzącą lepkość nakształt oleju fusow, zmienionych. Ten płyn, dopiero wymienionym sposobem utworzony, ilekroć podnosi się do stopnia fermentacyi, zawsze składany bywa pod skórą głowy, a przenikając w korzonki włosów, wycieka zewnątrz.

Dziwna zaiste w tym zachodzi natury opatrność, iż iak wszystkie trzewia obdarzyła szczególnemi kanałami i gruczołami na odsączenie rozmaitych plugaństw humoru, tak skórę włosową osobliwszą ozdobiła dziurkowatością, któraby wraz z kołtunem, mogła wychodzić ukryta choroby przyczyna.

Jeżeli zaś materya kołtonowata wewnątrz się zatrzyma, albo dla wewnętrzney fermentacyi niedostatecznie wycięczającej, ani niedostatecznie wypędzającej wygoto-

wane materye obce czyli różnorodne ; lub dla zewnętrznego wycięcia , które nadarza porę powietrzu zgęstniania przyprływającego humoru do ostatecznych pozostałych włoskow kanalikow, w ten czas zgorzkniała krew staie się , która albo wrzejąc albo ostro krążąc, raz te, drugi raz owe wzbudza burze iakie rozmaite różnorodnych części połączenie wzniecić może w niepodobnych i rozmaitych temperamentach ; a wśmym nawet sercu , poruszające fibry uciska: materya ta w muzgu złożona i fok nerwowy każąca , zmyślow i poruszeń organa drażniąc albo zapychając spazmy, paraliż i inne nerwowego rodzaju dolegliwości skutkuje. Gdy spłynie na inne trzewia wyprowadza tak hipokondryczne iak hyferyczne dolegliwości &c. &c.

Takie chorob zawiązki , raz wkorzenione w krwi mają własność rozgnieżdżania się i rzadko albo z naywiększą trudnością wyniszczone bywają: i ówżem nietylko zapłodnym nasieniem oyca lub pokarmem matczynym na dziedzictwo synow spływają, ale nadto za dotknięciem czapki albo użyciem grzebienia, którym się czesał kołtunowaty, udzielaia iadu swego głowie.

Ponieważ zaś , iak my powiedzieli wyżey, przyczyna kołtanu iest w wadzie olejowatey krwi, a krwi olejowatość niemoże bydz tak łatwo zniszczona , przeto , nim do czyszczenia przez purgans przystąpisz, należy przygotować chorego łagodnemi i dobrze przyrządowanemi ścieraiącemi. Cwikła biała, iako sukno zmazane tłustością,

czyści i cnotę mydła pomnaża, tak zamiarowi naszemu uczyni zadość, jeżeli sok z liści wyciśniony i precedzony lekko wyparowawszy, do ślezałości ekstraktu zgęszczemy. Pod ow czas:

Weź Rzeczonego soku zgęszczonego, uncya 1
Antimonium diaphoretycznego, drach: 2
Kwiatu soli ammoniaku, drachmę 1

Zmieszay zrob masę pigulek. Doza pigulek powinna być skrupuł jeden aż do poł drachmy. Chory ma ciągle zażywać te pigułki rano i w wieczor przez dni piętnaście popijając rosółem.

Alboli też day następujące pigułki:

Weź Białego gnoiu kurzego, albo gęsiego
 albo gołębiego,
Soku ćwikły białej zgęszczonego, ka-
 żdego drachm 5

Zmieszay zrob masę pigulek których po skrupułów dwa zadawać będziesz naraz przez dwa tygodnie, iak się wyżej powiedziało.

W ten czas bezpieczney zadać będzie można purgans lekki, robiony następującym sposobem:

Weź *Magist. Tartari*, w wodzie prostej rozpuszczonego, uncya. 1
Scamm. Sulph. w dośłateczney ilości
Spirytusu wina rozpuszczonego, drachmy 3

Pomięszay obydwą rozpuszczenia i w ciepłym popiele wyparuy, co ośiądzie zetrzey na proszek, i day w dozie półskrupułu albo też w więkŝzey dozie podług komplexyi, pomięszane z cukrem podług upodobania. Może bydź załane to lekarstwo, w rosole emulŝyi, albo w iayku miękkie ugotowanym, wyrzuciwszy biało, albo w konŝerwie roży. Przepurgowawŝy tak

Weź *Liści pomurnego,*
Korelta,
Kwiatow hypericon,
Bzowych,
Nogietku, wszystkiego garść 1

Zmięszay, warz lekko w serwatce koziey umcyach 8. do precedzednia doday:

Antimonium diaphoretycznego skrupułu $\frac{1}{2}$
Kwiatow krewawnika z solą amoniaku sublimowaną, granow 6

Zmięszay, chory niech zazywa przez tygodni dwa, codzień rano, niech spoczywa godzinę w łóżku, aby wolny nastąpił przedech.

Tym czasem, chory co wieczor niech się kąpie godzinę przed wieczerszą, w wodzie rzeczney, w ktorey wywarzysz liście bluszczu drzewnego, mydelnika, tudzież całą roślinę kokoryczki, szeroko liściŝtey, trędownika, szczawiu kobilego, raty polney z ła-

pą niedzwiedzią zielem i barfzczem. Potym
powtorzysz purgans tym sposobem robiony.

Weź *Kołaczykow Anhaldał*, uncyi $\frac{1}{2}$
Spirytus wina, funt 1

Pomieszay w szkłe należycie zatkanym, a
po dostateczney dygestyi likwor czyfity za-
choway do użycia. Doza iego iest od drachm
2. do uncyi $\frac{1}{2}$.

Tym uprzedziwszy

Weź *Profzku żmiiowego świeżego*, skru-
puła $\frac{1}{2}$

Gummy gwaiaku,

*Siarki cytryn: palney, która się znay-
duje na Niedzwiedziey łapie*, pil-
nie zebraney, każdego po granow 5

*Kwiatow krwawnika z solą ammonia-
ku sublim. Profzku słonogow*, każ-
dego drachm 3

Zmieszay zrob profzek; na dozę zażycia
rannego, którą weźmiesz z 6. uncjami wo-
dy następuiącey:

Weź *Antimonium surowego laskowanego*,
Kamienia piany morskiej, każdego
uncyą 1

Potłuc wszystko grubo. pomieszay i za-
wiąż w węzełek, ktoren zawieszisz w sześciu
funtach wody pospolitey i dodasz:

Drzewa iałowcowego, uncyą 1
Sasafrazu,

<i>Korzonkow Zarzycki,</i>	uncyi ½
<i>Vincetoxici, każdego po</i>	drachmę 1
<i>Treŝowniką,</i>	garść 1
<i>Liści wiązu,</i>	
<i>Kuty polney,</i>	
<i>Dryakwi polney,</i>	
<i>Mydelnika po</i>	fzczypcie 1
<i>Nafienia anyżkowego,</i>	fzczyp 2

Warz wszystko razem zatkawſzy dobrze naczynie przez godzin cztery przy wolnym ogniu, oſtudziwſzy precedz, i ſchoway do użycia. To ieſt: chory ma wypić codzien- nie tey wody zagrzaney w naczyniu zatka- nym: uncyi 6. zrana tak iak ſię wyżej powie- działo, z proſzkiem, na cztery godziny przynajmniej przed obiadem, i leżeć ma dobrze przykryty, aby wzbudzić poty; a dru- gie uncyi 6. pić ma wieczor z tynkturą dya- phor: antimonii kropel 25 dawſzy przerwę dwóch godzin, przed lub po wieczery. U- żywanie tego lekarſtwa mieſiąc trwać po- winno, dając baczość, że wyżej namie- niony węzelek zawſze do nowego wywarze- nia ſłużyć może.

Alboli też zamiast namienioney tynktury antimonii diaphoretyczney namocz kwiatów *rorella* w ſpirytusie wina, aby ſię należycie wytrawiły, z tego wymoczenia będzieſz brać kropli 40. albo ſzeſćdziesiąt z wyrażonym dekoktem. Baczość mieć potrzeba, aby *rorella* zbierana była w dni kanikularne, w czasie roſnienia czyli przybywania Xiężyca w dzień pogodny i iaſny, kiedy liſcia paro-

wać zwykły ; w ten czas bowiem w nacyer-
stwieyszym jest stanie , przez poty wydaie
wyborny skutek.

Salsaparella iak wiele może w czyyszczeniu
krwi z skażenia oleiowatego, każdy łatwo
zrozumieć potrafi, ieżeli rzeczony korzeń
po wierzchu wodą ciepłą obmyie : to albo-
wiem wywarzenie miękkie i pieniaące się, rę-
ce niby mydłem bielone gładzi i czyści ; kto
używać będzie wywarzenia iey przez ieden
Miesiąc lub kilka , zamiaść napoiu ordynaryi-
nego , nie omyli się w powziętey nadziei.

Weź Korzonkow *salsparellæ* pokraianych,

Pascullæ minoris,

Cynamonu ostrego,

uncyi 2

uncyi 3

uncyi 2

Zmieszay zrob dekoka w wody pospoli-
tey funtach ośmiu, aby trzecia część wy-
wrzała, gdy dekoka ostrygnie przecedź do
używania, iak się już powiedziało. Alboli-
też sama *salsaparella*, bez wszelkiego doda-
nia grubo potłuczona niech będzie wymo-
czona w nowym piwie, gdy ieszcze robi, li-
kwor ten po defekacyi pić chory będzie.

Oczyściwszy krew dostatecznie tym spo-
sobem leczenia odetni bezpiecznie kołtun
i głowę ogoloną myi codziennie spirytusem
wina albo spirytusem pszenicy zrektyfiko-
wanym, alboliteż ługiem pospolitym, w kto-
rym liścia mydelnika, pomurnego, koreń
gduli ziemney i nasienie gnidoszu grubo u-
tluczone wywarzyć należy ; aby cnota ście-

raiać tych zioł podnieść całą z włosów uprzątać ; mycia tego dopokąd nie potrzeba porzucać, poki nie można włosów wyrosłych grzebieniem czesać ; a nawet mycie to pożyteczne jest z początku, gdy się obawiamy zarazy kołtunu. A żeby żadney niepozostało boiaźni zatrzymaney reszty kołtunowego iadu, zrobisz aperturę w rękę przynajmniey do czasu.

Przeciwko zastarzałemu znowu kołtunowi nie masz skuteczniejszego lekarstwa, iako podkurzenie cynobrem kunsztownym, gdy się bowiem cynober zapala, Merkuryusz myneralna siarkę którą był przytrzymywany porzuca, a przenikając w dziurkowatości (poros) nową krwi siarczystą zgorzkniałość bierze w siebie, którą ochłonawszy wolno z potami wyciąga zewnątrz, bez wszelkiego szaliwacyi niebezpieczeństwa, byleby tylko tak był użyty.

Po przygotowywujących lekarstwach i kąpielach już wymienionych, i po dniu przerwy po purgansie powtornym, porzuciwszy na stronę inne lekarstwa, chory wnydzie do pocielnicy czyli suchey wanny, rozgrzanej albo zapaloną gorzałką, albo innym likworem, albo ogniem naturalnym. Pocielnica ta, powinna być tak zrobiona, aby wapory czyli pary, mogły iść prosto przez głowę, a żeby twarz wolna zupełnie była zewnątrz. A gdy się pocić zacznie, na rozpalone węgle, wrzucisz trzy pigułki następującego przepisu, iedna po drugiej, ruszając je, jeżeli tego potrzeba, aby się dobrze spaliły.

*Balsamu Peruwiańskiego, drachmę
Spirytusu wina ilość dostateczną do
zrobienia pigulek 60. na rzecz-
ne użycie.*

Opisaliśmy już sposób kurowania koštunu, ale ponieważ się znajduje wiele osób, które się obawiają zarażenia koštunem, albo mniemają, że się już nim zarazili; dla znaków wspólnych innym chorobom podam tu lekarstwo prezerwujące w tym przepisie.

Weż Kwiatow rorellæ zebraney w dniach
 kanikularnych świeżo , garści 6
 Cwikły białey;
 Ruty polney,
 Dryakwi polney,
 Hyperici z kwiatami , każdego garści 2
 Korzonkow Trędownika ,
 Zarzyczki ,
 Vincetoxici , każdego uncyi 4
 Nasienta anyżu ,
 Kopru (faniculi) po garści 1

Zmieszay, potłuc i wyciśniew sok, który lekko wyparuiesz w ciepłym popiele aż do steżałości miodku, potym

Weź Tego soku zgęstnionego, uncyi 6
 Maki żółtej która się znajduje na
 niedźwiedziej łapie, uncyi $\frac{1}{2}$
 Proszku słonogowego, uncya 1
 Spirytusu wina deslegmowanego, funta $\frac{1}{2}$

Pomieszay, wytraw należyście i dystrylluy. Doza iest od kropli 30. aż do 40. codzien rano w winie, w wodzie cynamonowej albo innym likworze.

Ze zaś kółtunu choroba nayeśćciey pochodzi z wod nieczystych i niezdrowych, nie od rzeczy będzie zakończyć ten artykuł radą, aby chłopci i wieśniacy przed piciem, wodę podeyrzaną sobie naprawiali łatwym, bardzo sposobem. Niechayże w każdym garczku wody warzą, garść szyszek sosnowych lub ich latorośli, albo też iody, i niech się daia wodzie ostudzić w zawartym naczyniu. Tym sposobem balsamiczna ulotność napoju, zepsuciui opierać się będzie który prędko do wychodu będzie pobudzać, aby długo przemieszkuiąc w pierwszych drogach, nie zostawiał w nich, nieczystości, które w sobie zawiera.

Oprocz tego naymaiętnieysii ludzie, potrzebą podroży przymuszeni, muszą pić wodę, iaka się nadarzy; aby zatym i oni dalecy byli od niebezpieczeństwa, niechay do wody albo trochę spirytusu wina anyżowanego, albo trochę następuiącego proszku przymieszaią.

Weż <i>Nasienia feniculi</i> ,	drachm 2
<i>Anyżu gwiazdkowanego</i> ,	drachm 3
<i>Cynamonu ostrego</i> ,	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Cukru białego</i> ,	uncyi 4

Zmieszay zrob proszek mieluchny, tory skropisz spirytusu foli dulcifikowanego uncyi $\frac{1}{2}$, wysuszysz w cieniu, i zachowasz w szklce. Tego proszku do kaźdey szklanki wody wrzucisz

Q. ij

nakoniec noża, a wodę uczynisz smakowi przyjemną, zdrową i diuretyczną. *Bonfiglii Plica Polonica. Cracoviae Typis Francisci Cezari 1720.*

KOMONICA SWOYSKA. (Bot:) *Trifolium odoratum, seu melilotus vulgaris. Melilotus.* Jest roślina która się krzewi w krzakach i pomiędzy zbożem. Kwiaty iey są żółte, ułożone w długie kłosiki małe, zapachu do fyc przyjemnego; po nich następują małe strącze czarne, drobne i płaskie, z których każdy zawiera dwa lub jedno nasionko okrągłe, drobne, białe. Liścia iey wychodzą po trzy na jednym ogonku, podobne do koniczyny, mało wyrzynane do koła, ciemno zielone. Łodygi są liczne, niekiedy iedna tylko bywa, te łodygi wznoszą się do wysokości dwóch lub trzech stóp, gładkie, cylindryczne, łaskowane, kruche, czeze, gałęziste, odziane liśćmi, które wypadają w pewney odległości. Korzeń komonicy zapuszcza się głęboko w ziemię, kolor mabiaty, iest przytym giętki i włóknowaty.

Uważamy kwiaty mellilotu iako lekarstwa anodyne, łagodzące, odmiękczające i dobre przeciwko wiatrom; używają ich tak zewnątrz jak wewnątrz. Kazać pić szklankami tyzannę robioną z garści tych kwiatów, gotowanych w czterech funtach wody, w przypadkach kolki, gorącości uryny, zapalenia niższej przestrzeli brzucha. *Scorder* powiada, że też sama tyzanna nie raz uleczyła upławy białe. Ale się częściej przytrafia, iż używają kwia-

tow komonicy połączonych z kwiatami rumienia, i z nich robią enemy odmiękcza-
jące oraz ścierające, kataplazmy lub napa-
rzania rozwięzujące i anodyne.

Weź Kwiatow komonicy, garści 2
Rumieniowych kwiatow, tyleż,
i tyleż kwiatow malwowych.

Każ warzyć wszystko w dostateczney ilo-
ści wywarzenia kruszek, na enemy odmię-
kczającą anodynną, i przeciwko wietrzną.

KOMORKOWATY. (Anat.) Tak nazywa-
ją Anatomiicy tkaninę błonistą, złożoną z
różnaitych komorek komunikujących z
sobą. Ta tkanina jest pierwszym żywiołem
naszych części. Ciało płodu w żywocie
matki nie jest czym innym, tylko masą tej
tkaniny, która potym kształci się w człon-
ki w miarę rozwijania się onych. Ale by-
najmniej nieodmienia swego charakteru;
ona to staie się materją że tak powiem do
ukształcenia każdego z osobna włókna, o-
procz powłok ogólnych, których każdemu
trzewiowi dostarcza; powłokom tym Pan
de Bordeu Lekarz Paryzki, dał nazwisko
kieszzonek. Ten Autor utrzymuje nawet,
że ciało podzielone jest na dwie części
przez tkaninę komorkowatą, że tkanina ko-
morkowata barkow, współkuie z tkaniną
komorkowatą pierśi, za pomocą przedłu-
żenia, które wypada z naczyniami podpa-
chwaniami; że tkanina komorkowata nóg
współkuia z tkaniną komorkowatą niż-
szej przestrzeni brzucha, za pośredni-
ctwem przedłużenia *peritonei*, które towa-
rzyfzy sznureczkom spermaticznym, wy-

wypadającym z podściągnow Fallopiusza , przez dużą otworzystość biodrzną , przez dziurę iaykową , lub powyżey kości wstyldiwey ; nakoniec Pan *Bordeu* utrzymuje , że tkanina komorkowata jest bezfrzednim narzędziem wszystkich metaftazow. Podług zdania tego Lekarza , potrzebaby przykładać kauterya z strony bolesney , naprzykład naprawym barku , gdyby się chory żalił na ból w pierśiach w boku prawym. Zdanie Pana *Bordeu* wspiera się na teoryi nayswietleyfzey , a doświadczenie iefzcze ie bardziey potwierdza.

KON. (Szt. Hod. Byd:) Koń jest bez wątpienia nayokazalszym zaborem , naykorzystnieyszym łupem , ktory moc ludzi złączona z przemysłem odniosła w pokonaniu Krolestwa zwierzęcego. Zwierze to odważne mężnie zachodzi w oczy śmierci , patrzy na nią bez głupiego zdumienia , i ni by pełny chluby ztąd , że bierze niebezpieczeństwo w podział z rycerzami walczącymi wsrzod boiu , ożywia się tym samym zapalem , podoba sobie między strumieniami krwi i okropnemi stusami rzezi: Koń przyłożywszy się tym sposobem do zwycięstwa swojego Pana , powraca i używa owocow spoczynku. W Mieście ucześniekuie w iego rozkoszach ; ciągnie go z niewypowiedzianą sprawnością na wszystkie mieysca , gdzie obecność iego jest albo pożyteczna , albo miła , albo potrzebna. Podległy ręce ktora nim powodnie , za naylżeyszym skiniem na inną zwraca się drogę. Krok iego wolnieie , powiększa się lub

rozpędza, za najszybszą imprefiją, którą wędzidło czyni na jego pieniającym się pysku. Niezna innej chęci prócz chęci swych Panów, zdaje się, mówi Pan *Buffon* że tylko na to żyje aby im był posłuszny szybkością i dokładnością swych poruszeń, a nawet zbytecznej dopuszcza się pracy i pada iey ofiarą, byleby tylko woli rządzących sobą uczynił zadowolę.

Kon prowadzi czyli raczej niesie myśliwych do lasów. Ten gatunek rozrywki, byłby pracą nadto trudną dla człowieka, gdyby go koń nieunosił za śladami ieleni. Polowanie jest gatunkiem żywej gonitwy, gdzie koń niemniej pokazuje się pełnym ognia, iako wśród piorunów wojny. Nie widzimyż z iak wielką ochotą bieży na odgłos trąby lub zwalnia zapęd swych kroków, gdy brzmienie rzeczzonego instrumentu nietak ostre wydaie głosu.

Uśłużwszy Panu swojemu w rozkoszy, koń niesie go spokojnie do domu. Znamieysca w których mieszka, progi domowe drogie są i miłe dla niego; nigdy się od nich bez powrotu nieoddala, lubi pęta które więżą jego wolność; nieraz słychać rżących koni i przywołujących pomocy ludzkiej, w przypadku obłąkania; a w ten czas nawet, kiedy są oswobodzone z znaków niewolnictwa swego, przychodzą na głos znajomego człowieka i idą za nim z niewypowiedzianą powolnością.

Kon przeznaczony do prac rolnictwa, staie się bogactwem chłopka. On to przenosi towary wszelkiego gatunku i nadaie im

cyrkulacyi, on dostawia żywności miastom, bogaci je produktami wiosek oraz wszystkimi owocami handlu i przemysłu.

Zdaje się że od pierwszych zaraz czasów świata, ludzie znali pożyteczność konia, i że Autor natury, dla nich go tylko stworzył. Nieznaydujemy nawet, zagrzebuiąc się w dziejach wszystkich wieków; epochy niewolnictwa tego drogiego i szacownego bydłęcia. Świadczą dzieje Narodu naszego, że w wszystkich czasach bydlę to było kochane, szacowane a nawet odbierało uszanowania (a) tudzież iż zawsze do nayszlachetnieyszego i nayważnieyszego użycia przeznaczone były. Poganie przekona-

(a) *Pomiędzy innemi wiadoma jest Historia Kaliguli sprośnego, który konia swego nazwanego Incitatus, w pisał w rangę Kapłanów i chciał uczynić Konsulem Rzymskim.*

Dla zabawy czytelnika przytaczam tu następującą anekdotkę. Jan Piotr Camus Biskup Belley'ski, mając kazanie na zgromadzeniu trzech stanów Królestwa, pierwszej Niedzieli Adwentowej 1614. tak mówił: i cożby byli mówili Oycowie nasi, gdyby widzieli, iż urzędy sądowe przechodzą do kobiet i do dziecięć w kołobkach. Coż więc pozostaje, jeżeli nie to co dawniej Rzymski Cesarz uczynił, to jest: aby do rady i konie przypuścić. Czemużby ich niemożna przypuścić, kiedy się w nią tyle osłów wcisnęło.

ni byli, że wozy ich Bogów najmocniejszych, konieci ciągnięte były. Bayka nam powiada, że dzielne rumaki przyprzężone były do wozu słońca, Plutona i Neptuna. Wiadomo, że *Daryusz*, współczesny *Alexandra*, konia swego kazał obrać Krolew, że tenże *Alexander*, koniowi swemu Bucefaliowi wspaniały sprawił pogrzeb i na jego cześć miasto kazał wystawić; że *Neron* swego mianował Konsulem, że *Kaligula* iadał wraz z tym na którym jeździł; nazwisko: *Chevalier* które w Francyi dają młodszym synom znakomitych familii, a które przeformowane na słowo *kawaler*, służy młodzieży naszej rycerskiej, niekąd inąd tylko od słowa *cheval* koń, bierze swój początek.

Stada były uformowane dla rozmnożenia i zachowania rodu konieckiego. Administracya tey części ważney ekonomii w Francyi jest powierzona zaśludze najznakomitszey.

Już czasów naszych nieznaydujemy koni dzikich w żadney części Europy. a nawet podobno bardzo są rzadkie i w innych częściach znanego świata. Te, które się widzieć dają w okolicy *Saint Dominique*, przeniesione były od Hiszpanów, których Meksykanie zobaczywszy pierwszy raz, wzięli za Boga. To nawet przekonanie pomogło wiele *Ferdynandowi Cortes* do podbicia tego bogatego kraju. Te konie mocno się rozmnożyły w Ameryce. Widać ich niekiedy liczne stada; są lekkie w biegu, czerstwe, a nawet mocniejsze niż więk-

fza część naszych koni, ale się nietak pięknie wydają. Te zwierzęta są dzikie ale niemają w sobie żadnego śladu nieugłaskanej natury, i zdaje się, że tylko dla tego unikaia ludzi, aby wspólnie z sobą żyli, Włapecy rzeczy postrzeżono, że te zwierzęta, w najściślejszym z sobą żyją związku, i nigdy między sobą niewalczą.

Amerykanie zastawiaia sidła na te konie, chwytaią i niewiele doznaią pracy w uczynieniu ich powolnemi: wiążą tyłko do drzewa zchwytane, niedaią im nic ieść przez dwa dni, po upłynionym tym czasie iuż nie są tak dzikie; powoli tak się daią ugłaskać, że się nawet nie kuszą o odzyskanie wolności, chociażby nawet porę do tego miały.

Długą a nawet przykrą dla czytelników byłoby praca, dawać, w dziele takim iak nasze, opisanie Anatomiczne wszystkich części konia; przestaniemy tylko na daniu wyobrażenia doskonałości, które to bydle mieć powinno, aby kupuiący mogli uniknąć zdrań roztrucharzy.

DOSKONAŁOŚCI I WADY KONIA.

Pierwszym przymiotem dobrego konia iest aby miał wiek przyzwoity; wiek ten rozciąga się od lat sześciu aż do dwudziestu; ponieważ życie tych zwierząt iest proporcjonalne rośnieniu, które dochodzi stopnia swego w czterech latach; dowiedziono że mogą żyć sześć i siedm razy tyle, a zatym koń więcej lat dwadzieścia maiący iest w

wieku zgrzybiałym. Naylepszy sposób poznania wieku konia jest rozpatrzeć się w zębach: to chcąc robić, weźmiesz ieden ogiel lewą ręką, a drugą otworzysz pyłk zwierzęciu, potym będziesz uważał kąty czyli dolki przednich zębów. Patrz ZĘBY i zębów pierwszych nazwanych mlecznymi, jeżeli ie koń ma. Zrzebie, w krótce po swoim urodzeniu, miewa dwanaście tych zębów mlecznych, i dochowywa ie aż do miesiący trzynastu: w tym wieku lub w trzech latach wypada z kaźdey szczęki po dwa zęby, ktore nazywają kły, i ktore są czterema przedniemi zębami. Francuzi nazywają te zęby *les pincés*, niby mówiąc po polsku szczyпы bo niemi koń szczyka podane sobie siano lub trawę. W dni piętnaście mieysce tych zębów, zastępują inne nietak białe ale mocniejszye i wydrażone na wierzchu. Bydle ma ieszcze pod ow czas ośm zębów mlecznych, i można zapewnić, że na ow czas ma naywięcey lat trzy; w półczwartym roku, traci dwa zęby mleczne, ktore są obok tych kłów, a traci dwa z kaźdey szczęki, te zęby nazywają *przedniemi*. W piętnaście dni na ich mieysce wychodzą inne tak twarde iak kły.

Dwa ostatnie zęby z kaźdey szczęki ktore nazywają kątnemi, bo są między przedniemi i tylnemi zębami, padają w czwartym roku, lub koło roku czwartego, a inne na ich mieysce wychodzą. Te ostatnie będą pod ow czas znakiem lat; są w liczbie czterech, i wypadają z szczęki gorney raczej niż z spodniej: przeciwnie trafia się

względem kłów zakrzywionych. Te kątki czyli kątne zęby prawie niewypadają nad działko; w tym miejscu bywa iama znaczna, rośnie pomalutku, a w pięciu latach już jest za komórką działkową. Ten ząb różni się tym od innych że jest ostry, w poł szostu roku lub w szóstym roku wychodzi w grubości blisko dwóch talarów, iamka jego się zapełnia i codziennie ścieśnia się aż do poł osma lub ośmiu lat, w których iamka czyli wydrażenie zupełnie jest napełnione, a ząb ma długości na dobrą szersz palca.

Kątki czyli kątne zęby prawie zawsze wychodzą po kłach zakrzywionych dolnych: tych to dwóch zębów szczególniey trzymać się należy w poznawaniu wieku koni, inaczej zawsze się można oszukać; mówi Pan *Gersault*, jeżeli koniema więcej jak ośm lat, kiołek zakrzywiony górnym będzie trochę laskowany a wewnątrz wydrażony, po sześciu latach zaokrągla się wewnątrz; w osmym roku wydrażenie czarne kątnych niknie, ząb jest gładki. *Soleysel* jednak powiedział: że widział konia, który w dziewiątym roku jeszcze niezatarł wydrażenia. Pan *de Gersault* mówi, że znamie czarne trwa niekiedy dłużej nad wiek przepisany, i że przeto, niepotrzeba przedstawiać na dostrzeżeniu tej skazy czarney, ale doświadczać należyście, jeżeli ząb ma wydrażenie czyli nie

Kiedy już koń zatrze znamie, niepotrzeba w szukaniu rejestru udawać się do innych zębów prócz kła zakrzywionego spodniej szczęki. Młode konie miewają ten kieł

kończyły, pomiernie wielki, ostry z obydwóch stron i bez najmniejszego brudu. W miarę postępowania bydlęcego w lata, zęby te opadają z działek, stają się dłuższymi, tępieją, przycierają się, żółkną i działka się kurczą. Wiek konia tym jest podesleyfzy, im zęby te są wydatniejszy i są wymienione znaki.

Twierdzą że po dwunastu lub trzynastu latach; mają konie więcej jednym pacierzem w ogonie, że mają dołki nad okiem bardzo wkleśte i wydrażone, że gdy podniesiesz wargę wyższą w górę, tyle się na niej robi fałdów, ile koń ma lat, tudzież, że gdy pociągniesz ku sobie skórę hakow koniowych, czyli tylnę części szczęki, nietak prędko na swoje miejsce powraca w starym iak w młodym koniu. Te znaki niezdają się być nieomylnymi, bo doświadczenie jeszcze nie stwierdziło, aby ogon starego konia miał być dłuższy iak młodego; bo młode konie spłodzone od starego stadnika, mają tak wkleśte dołki iak ich oycowie, a nakoniec wcale niewidzę, iaki by stosunek mógł być pomiędzy fałdami zrobionymi na wardze koniowej i jego wiekiem; w reszcie, skóra nigdy niemoże tracić sprężystości swojej, chyba że zwierze zapadnie w puchlinę.

Niektórzy jeszcze mniemają, iż można zabrać znak wieku bydlęcego z białej sierci czyli z białych włosków, które wypadają na brwiach konia: ten znak niemoże być poczytany za ogólny, w ten czas tylko może mieć iakąkolwiek ważność, gdy koń

jest zupełnie kasztanowaty lub czarny, i to bywa znakiem, że koń już przeszedł lat szesnastcie.

Podniebienie wyschłe oznacza jeszcze słabość konia; bruzdy czyli karby, które były mięsiste i należycie znaczne w młodości jego, wysychają i zacierają się zupełnie. Oprócz tego kość hakow stare konie mają ostrą.

Rozstrząsnąwszy dostatecznie wiek konia, przejdźmy następnie do każdej z osobna części jego ciała, do jego chodu, do jego postaci i zewnętrznego kształtu. Głowa końska powinna być sucha, szczupła a niezbyt długa, uszy stojące, niebardzo rozległe między sobą, wąskie, i nieścierwiste, tęgie w swych otworach i proste, czoło wąskie, dołki nad oczami wypełnione; powieki drobne, oczy żywe, gorące, pomierne wielkie, pełne ognia, jasne i bez kółka białego w koło zrenicy: wzrok dobry i przenikliwy; nozdrza dobrze roztwarte i rozłupane, koniec nosa drobny; haki cienkie i niebardzo ściśnione, w podług fzyi niepowinien mieć żadnego gruczołka; wargi gibkie nieociężałe, pyśk miernie roztwarty i nieścierwisty, kłab przy końcu grzywy ostry i wysoki; łopatki suche i mało obciążone ścierwem: pierś szeroła, grzbiet równy gładki, nieznacznie obłąkowaty w swej długości, i wzniesiony z obydwóch stron pacierzy, które się powinny wydawać niby zagłębione; słabizny podżebrne, zwane pospolicie bokami pełne i krótkie; żobra dobrze obłąkowane, brzuch niepo-

winien byđz bardzo wyniesiony ku tyłowi, biodra dobrze i kształtnie okryte, krzyż zatoczony, okragławy, rzab w ogonie gęsty i tęgi, zwierzchnia część nog przednich i uda grube i ścierwiste, kolano okragłe przodem, a pomierne w tyle; kłab obfzer-ny i okragły; golenie przednie szczupłe; nerwy wydatne, głowizna kości nad kopytem mała; pęcina niebardzo obrośła. Pęcina gruba i pomierne długa, plama kolanowa czyli łysina niewyfoka, rog czarny, gładki i połykuiący, nadkopycie wyfokie, piętka szerokie i miernie wzniezione; strzałka czyli miękkiż kopyta końskiego szczupła i chuda, grzywa miernie ozdobiona włosem, sucha i prosta.

Mimo tych doskonałości, gdy dobry koń chodzi (mowiemy tu o koniu wierzchowym) powinien mieć uszy postawione w gore, końce ich troche podane naprzod; gdyby ie miał opuszczone, byłoby to znakiem utrudzenia, zmordowania; konie złośliwe i uporne, układają uszy kolejno w tył i wprzod.

Niemniey trzeba mieć baczności w roztrząsaniu oczow iak innych części. Wtym nayczęściey kupuiący mogą byđz ofzukani. Kładziemy tu niektore względem tey okoliczności uwagi, zebrane z naylepszych Autorow.

Oczy mające zrzenicę wąską, małą i długą, podległe są więcey chorobom iak inne, kołko białe w koło okręgu zrzenicy, bywa niekiedy znakiem krotkiego wzroku, a lubo ten znak ściśle mowiąc nieieft nieza-

wodny, roztropną jednak jest rzeczą, nie do-
wierzać takremu oku. Dla tego jednak nie
należy odrzucać końca, żadney inney wady
niemającego.

Mowią, że koń ma skalkę, gdy zrzenica
jest koloru zielonobiaławego przezroczyte-
go. Ten znak oznacza złe oko; z tym wfty-
ftekim, aby się rzeczywiście zapewnić, ieże-
li w samey rzeczy jest skalka, potrzeba oko
kilkakrotnie uważać, bo i odbijanie się iakie-
go obcego przedmiotu o oko, może nam na-
mieniony kolor, niby rzeczywiście zaraża-
jący oko końskie wystawiać, ieżeli ta wada
znayduie się niezawodnie, po roztrząśnieniu
konia w rozmaitych mieyscach, wada ta
uymuie znacznie cenę konia.

Oko powinno bydź iasne i przezroczyte
iak krzyształ; gdy jest takim, postrzegamy
poprzek oka, dwie skazy czarne niby dwa
ziarka sadzy umieszczone po nad dziurką
zrzenicy, gdy oko nie jest iasne, mówią, że
bydle ma bielmo w oku.

KONIE mające białko czerwone, są lu-
natykami, czyli podległe fluxyom; kiedy
konie w tey części oka mają kolor zielona-
wy, martwy spodem a ciemny czyli nie iasny
gorą; gdy oczy ich są nabrzmiałe i pływają
w łzach iasnnych i ciepłych, konie takie są
niechybnie lunatykami i podległemi fluxy-
om. *Smokiem* czyli *smoczkiem* nazywamy w
oku końskim wszelką skazę czarną, która się
pokazuje na spodzie zrzenicy, skaza ta jest nie-
leczonea.

KONIE, ktore parfzkaią zółzami, lub kto-
rą się zęby kłują, miewają wzrok ciemny,
pod

pod ow czas rozumiałby kto, że są iednoo-
kie lub ślepe; ale ten przypadek niknie po
wypryskaniu się i po wykluciu zębów.

Przymioty, których domagaia się po koniu,
rozmaite są w pomiar prac, do iakich bydle
ma być użyte; przymioty tylko oczu, po-
winny być iednakowe w wszystkich do-
brych koniach: Inne doskonałości o których
my mówili, tyczą się tylko koni wybornych:
te na przykład, powinny mieć łopatki płaskie,
ruchliwe i nieobciążone ściernem; koń ka-
reciany, powinien ie mieć grube, okrągłe,
mięliste. Chcą, aby koń przedni do wierzchu,
miał wzrost miernieyszy, wysmukleyszy,
cieńszy, niż koń przeznaczony do karety lub
wożenia ciężarów; takie konie mogą mieć
talia nie tak miłą, każdy łatwo daruię im
tę wadę, ale powinny być filnieysze w
bokach iak inne: ta własność domaga się wię-
cey masy, więcej objętości w muszkułach,
a zatym talia nie może się w tym gatunku ko-
ni wydawać tak delikatna, tak lekka, tak
wysmukła.

ROZMAITE GATUNKI KONI.

Różność Klimatów i mieszanina stadów,
skutkowały odmianę nieskończoną w ga-
tunkach koni: odmiana ta znayduje się na-
wet w koniach iednegoż kraiu: W każdym
narodzie są dobre, mierne i złe, piękne i
brzydkie, lekkie i ciężkie, znayduia się
wszędzie szczy i postaci delikatney, oraz
kształtu załadzistego i mocnego, a co jest

godnego uwagi, o to, że rozmaite potrzeby cywilnego życia, potrzebują wszelkich tych odmiennych postaci i kształtów. Ze wszystkich koni najszybciejsze są owe, które pochodzą z Arabii: Rodzay tych koni; pochodzi z owych bydłał dzikich i rozproszonych po puszczach Arabskich, z których niegdyś czyniono stada dla rozmnożenia ich, tak lekkie są w biegu, że czasem wyścigają strusie; rowy i ploty przefadzaia z niepowiedzianną szybkością, prawie w iednym okamgnieniu, unoszą ieżdźca o podal od widoku mieysc tych, z których wyiechał. Wiadomo wszystkim, że Arabowie są Narodem błędnym, nie mającym żadnego stałego zamieszkania, że w iednym dniu przenoszą się daleko od siedliska, które chcą porzucić, i nikną iak błyskawice z oczu karawanów, które złupili, lub które im się dzielnie opieraia. Szybkości koni swoich, Narody rzeczzone, po większey części rozboynicze, zachowanie swe winny, ztąd też osobliwsze wszyscy Arabowie mają przywiązanie do koni, dają im mieysce na spoczynek pod swemi namiotami, pozwalają im wraz z sobą iadać, i obcuią z niemi. Arabowie Turkom przedają konie, a dla siebie same tylko klacze zostawiają, bo mniemają, że klacze są zdolniejsze do trudów i biegu, które u nich codziennie ponosić muszą.

Pomiędzy koniami Arabskimi czyli Barbarzyńskimi, konie Cesarstwa Marokańskiego są naydzielniejsze: po nich idą barbarzyńskie z gor, konie Tureckie Perskie, Maury-

tańskie i Ormiańskie, są ogólnie mówiąc, pomierne, są piękne, cienkie i pełne ognia, ale nadto są delikatne, i nie mogą dobrze opierać się utrudzeniu.

Konie Indyjskie i Chińskie, są słabe i małe: dają im wieczor grochu warzonego z cukrem i maśm, ten pokarm nadaie im nieco siły, ktorey naybardziej potrzebuia; bardzo mało są zdolne do wojny.

Nie tak należy sądzić o koniach Tatarskich, ktore są odważne, dzielne, czerstwe zahartowane w trudach, przyzwyczajone do głodu i pragnienia; czasem całe dwadzieścia cztery godzin trwają, nie jedząc procz garści trawy, co ośm godzin, podaney sobie.

Konie Islandyi podług doniesienia wojowników, są krotkie, zsiadłe i małe. Zdaje się: że zimno tamtego klimatu, przeszkadza wzrostowi wszystkich produkcyi natury. Wiadomo wszystkim, że Laponcykowie są wzrostu bardzo małego, i że niekiedy prawie są tak szzerocy jak dłudzy: z tym wszystkim w Laponii przeciwna wcale rzecz trafia się względem ryb.

Ogółem mówiąc, Klimata gorące bardziej przystoia koniom jak Klimata zimne. Konie Arabskie, Hiszpańskie i innych krajow południowych, mają kości, rog i muszkuły twardsze, niż konie naszych klimatow, ktore znówu mają wymienione części twardsze od koni pochodzących z kraju bardziej usunionego ku polu arktycznemu.

Po koniach barbarzyńskich, konie Hiszpańskie powinny mieć pierwsze miejsce,

gdy pochodzą z pięknego stada, mają talią pomierną i są grube; chod ich jest wolny, gładki, śmiały, zwrotny, pełny ognia. Konie Andaluzyjskie przenoszą nad wszystkie inne: są to najlepsze konie do parady i najzdadniejsze do noszenia Wodza Wojska, zazwyczaj bywają piątowane na udzie od Dyrektorów stada.

Anglia wydaie także bardzo piękne konie, zaciągnęła ona stada swoje z Arabii, można nawet mówić, że konie Angielskie więcej nieiako wartaia, niżeli te, z których wzięły początek. Konie Angielskie, są w samey rzeczy dzielne, zrodzone do trudów, iak Konie Barbary, wzrost mają wyższy, okazalszy, i są wyborne do biegu oraz do polowania. Anglicy pielęgnuią swoje konie z największą pieczołowitością, i bardzo są baczni na to, aby stado ich nie nikiemniało złym pomięszaniem. Lubią się ćwiczyć w biegu.

Włochy dają także konie bardzo szacowne, ale ich nie przeznaczaią tylko do ciągnięcia powozów, bo zazwyczaj szyję mają grubą, głowę wielką: te jednak wady nadgradzaią wspaniałością postawy i poruszeń swoich, i dla tego przekładaia je nad inne w wszystkich obrządkach, w których chcą pokazać wspaniałość.

KONIE Duńskie, są także bardzo piękne co do talii i poważney postaci; poszukiwane bywaią do Regimentów Kawaleryi.

KONIE Francuzkie mają wadę przeciwną wadzie panuiącey pomiędzy koniami barba-

rzyńskiem. Barbarzyńskie mają łopatki bardzo spłaszczone, Francuzkie mają je zazwyczaj bardzo szerokie.

Wiele Prowincyi Francuzkich, wydaie bardzo dobre i wyborne konie tak pod siodło, iak do zaprzęgu, iako też i do wojny. Konie pod wierzch najlepsze są Lymuzyńskie. Karczystość ich przystępnie dosyć postacia do karczystości Koni Barbarzyńskich: są bardzo dobre do biegu i do polowania; ale nie można na nie siadać, aż w osmym roku, tak wolno w nich rozwiaiają się siły.

Po Limuzyńskich idą Normandyjskie czyli Normandzkie. Należą one do koni Hiszpańskich z strony ogrow, a do koni Bretańskich z strony klacz, a zatym konie Normandzkie są prostą mieszaniną koni Hiszpańskich i Bretańskich. Są dzielne, szerokie krzyżow i krępe; dobre do zaprzęgu, pod Kawaleryą i do biegu: najlepsze pochodzą z *Cottentin*.

Konie Bretańskie, nie bardzo są zdatne do biegu, ale są wyborne do karet, do wozów, i do Armat u Artyleryi.

Gaskonia dostarcza koni, które są podobne mułom krzyżami i nogami: cokolwiek mają także związku z końmi Hiszpańskiem, ale ich talia nie jest tak wysmukła, i są ociężałe. Innych Prowincyi Francuzkich konie są już podleyse.

Polska obfituje także w konie dzielne czerstwe i mocne, które w przymiotach swoich, mało albo wcale nie nieustępują zagranicznym, Stada jednak nie nayporządniej utrzymywane.

O PIECZOŁOWITOSCI POTRZEBNEY KOŁO KONIA.

Z tego cośmy dotąd mowili o koniu, każdy dokładnie zrozumieć może, iak wiele na tym zależy w społeczeńści ludzkiej, aby bydlę to miało dostateczne około siebie staranie. Gdzie indziej powiemy, iakiey koń wymaga pieczołowitości od urodzenia swego aż do czasu zaprzężenia w pracę; *Patrz ZRZEBIE, STADO.*

My w tym artykule, to tylko mówić będziemy, co się tyczy konia już dorosłego, bądź że on stoi w pokoju, bądź że się znajduje w w podróży.

Najpierwszą baczność względem koni dawać potrzeba na to, aby mieysca, w których zamknięte są, były wszystkie często i dobrze chędożone, aby barłóg, czyli łoma na posłanie, była często odnowiona; aby owies i siano były dobre; nakoniec żeby koń codziennie był opatrzoney.

Gdy kilkanaście koni stoi w jedney stajni, powinien każdy mieć mieysce siedm stop i poł długości, a czterech szerokości; aby mógł leżeć wygodnie. To mieysce powinno mieć podłogę i pochyłość małą, aby uryna bydlęca mogła prędko ściekać w kanał, który powinien iść środkiem stajni. W murach mają być okna w rowney odległości, aby powietrze mogło cyrkulować wolno i bez ustannie odmieniać się. Starać się także trzeba aby żłoby i drabiny codziennie chędożone były; aby omiatać pałeczyny ile można.

ści, byśnadsz koń niepołknął którego pałaka bo z tego przypadku mogłyby złe nastąpić zdarzenia. Z drugiey strony, ochędoftwo wiernie utrzymywane w stajni, wypędzi z niej fczury nazwane myszami paieczemi, których ukąszenie bardzo jest szkodliwe dla koni. Lubo przypisują iadowitości namienionego zwierza przypadki, w których ono bynajmniey nieuczestnikowało, dosyć jednak na tym, że szkodzić może, aby się starać wszelkimi sposobami o wytepienie jego.

Barłóg koński codziennie odnawiany być powinien, to jest; że codziennie przebrać trzeba nayprzegniłsze, a resztę przytrząsnąć nową słomą; to nie tylko konia przy zdrowiu utrzyma, ale nadto miłszym go czyni wzrokowi, i nie tak podległym wrzodom, strupom, chrostom &c.

Po tych pierwszych staraniach, idzie chędożenie konia. Zgrzebło powinno zawsze być posuwane pod włos i ma być ciągnięte od zadu ku głowie; potym trzepie się całe ciało bydłęcia, aby resztę kurzu wyprzątnąć; potym wyczeszczesz całe ciało, głowę, osoblwie brwi, gdzie się zazwyczaj obficie brod zbiera; potym wiechciem słomy umaczanym lekko, wytrzesz wszystkie mieysca zgrzebłem wyczesane i wytrzepane przyzwocie. Nogi i uda długo trzeć należy, aby w nich nic nie pozostało plugactwa. Ciężko wierzyć, iak tarcie takowe umacnia konie i czyni je zdolnemi do ponoszenia trudów. Opatrywanie dzienne konia, kończy się na obmyciu grzywy i ogona wodą zimną.

Niektóre konie są tak łaskotliwe, że nie mogą znieść zgrzebla ani szczotki bez wierżgania, czym masztalerz może być nabawiony wielkiego nieszczęścia. W takowych przypadkach, należy ręką opatrywać i chędożyć konia, posuwając ją gładko, pod włos w poprzek i w rozmaite strony. Ten sposób jest utrudzający ale nieuchronnie potrzebny, gdy koń nie może wytrzymać innego. Inne powinności masztalerza są wiadome całemu światu, iako to czesanie grzew i ogonów, okrywanie derą ciepleyszą w zimie iak w lecie &c. Dla dwóch przyczyn konie stoją przykryte najprzód, aby nie były wystawione na kurz, a tym samym aby dziurkowatości skóry nie zapychał pył żaden, drugą przyczyną, dla ktorey przykrywają konie jest ta: aby utrzymywać w tych bydłach przednich niewidomy, który ratamowany być nie może, bez ściągnięcia na konia przykrych dolegliwości. Ztąd każdy wnieść może, że przykrycia powinny być ciepleysze lub zimnieysze podług odmiany por roku.

Nie mniej istotną jest rzeczą czuwać, aby przednie nogi zawsze były na wilgotnym stanowisku, aby nie tak były podległe wysuszeniu kopyta. Dopokąd tylko nogi bydła będą stały na gnoju, róg odwilżany będzie i nogi całe zachowane w bardzo dobrym stanie. Wcale przeciwnieby wypadło, gdyby nogi przednie stały na gołej podłodze lub na suchym barłogu. Tylne nogi, nie mniej są podległe temu przypadkowi, ale ich od niego to broni, że ustawicznie bywają odwilżane. *Patrz Nogi.*

Mowiliśmy o sposobie napawania koni pod artykułem Napoy, tutaj już nie nie powtórzymy w tej mierze. Opatrzywszy i napoivszy konie, dasz im siano, aby mogły jeść aż do południa, to siano, powinno mieć dobre przymioty i być czyste, to jest, aby dano baczność, żeby siano nie było włożone po żadnych plugactwach; i aby wiązań nie zawierała w sobie żadney rośliny ktoraby mogła szkodzić bydłciu. Koło południa, dasz mu owsa wprzód go przewiawszy i oczyszcivszy ile możności. Pod czas godziny obroku, nie trzeba w niczym koniom przezkadzać. Gdy pomiarkuiesz, iż dosyć miały czasu do pośilenia się, obeyrzyysz każdego z osobna, abyś zobaczył jeżeli który nie zapadł w chorobę niesmaku czyli utraty apetytu; pod ow czas postąpisz sobie iak wyrażono w artykułach NIESMAK: UTRATA APETYTU.

Te uwagi mogą być przytłosowane do wszystkich gatunkow koni stojących na stajni, ale są jeszcze i inne ściągające się do koni będących w pracy. Ogółem mówiąc, nigdy nie potrzeba rozsiódływać konia gdy mu gorąco i gdy się poci. Ta baczność nadewszystko w zimie potrzebna, bo gdyby zimno nagle zatamowało przedech, natychmiast bydle zostałoby rażone peripneumonią śmiertelną. Dla uniknienia tego przypadku, postylionowie obowiązani do rozsiódlania koni na samym przyjeździe, okrywają je sianem i tak odprowadzają na miejsce pierwszey stacyi.

Gdy chodzący koło koni karecianych, nie mają dosyć pieczołowitości, aby nogi ich czę-

dożyli z błota, trafia się, że błoto gryzie skorę, i zarażaie rozmaitemi gatunkami chorób. Po większey części Stangreci prześtaia na obmyciu nog koniom umaczaną w wodzie miotłą lub szczotką, ale ten sposób jest zły, bo tylko zwierzchnią skorupę błota spędzaia, a sierć przy samym korzeniu zawałoną nim zostaje. Daleko jest lepiej obmyć gąbką, dopokąd woda czysta spływać nie zacznie.

Co się tycze koni będących w podróży, będziesz miał baczną, jeżeli podróż odbywał w lecie, aby im obmyć nogi stawiając na popasie. Dobrze także jest uwiązać przy pułtym żłobie na pół godziny i dopiero po tey upłynionej dać im iść, gdy są należycie, zgrzane. Dobrze by także było wymywać im pyski gąbką umaczaną w oxykracie, bo by tym nabierały apetytu. Nie zdeymiesz z nich zaprzęgu, dopokąd dostatecznie nie wytchną, nadewszystko, gdy jedziesz w zimie. Gdy pomiarkujesz, że koń dostatecznie oftygnał, rozsiadłsz go, zdeymiesz musztuk, a obmyiesz musztuk w wodzie zimney, dasz siano a potem owsa, gdyby koń niechciał ieść owsa, dałbyś na jego miejsce otrąb skropionych, a gdyby ten niesiało do obroku trwał dłużej, należałoby zadadź uncya dryakwi lub orvietanu, albo dwie uncye wiatroby antimonii. Zawsze się trafia że konie chudną w drodze, i że siodło, które właśnie opięte było na ciele bydłęcia z początku drogi, usuwa się, ogniata i pluje konia. W takim zdarzeniu wyścielesz siodło predko w miejscach w których do ciała nie dolega.

Nierostropnością jest bardzo wielką; zostawiać konia w ubiorze zaprzężnym, gdy ma jaką część nabrzmiałą na grzbiecie. Konie tak zostawione muszą stać całą noc i utrudzają nogi, tym sposobem lekarstwo staje się gorzszym nad samą dolegliwość.

Tę są główniejsze uwagi względem konia, w miarę nadarzających się okoliczności dopełniać będziemy nauki o nim.

Kon po śmierci nawet swoiey pożytecznym jest dla człowieka. Z włosow konińskich robia sita, sznury, szmaty, płachty, materace, wyściełają niemi krzesa, stolki kanapy, poduszki, skora koniska używana jest od wielu rzemieślników; tłuszc koniński daje oliwę, ktorey pewni rzemieślnicy nad wszelkie inne używać wolą.

Sztuka lekarska używa także niektórych części konia. Jądra konińskie, pokraiane w talerki, wyfuzzone w pecu starte na proszek i zadane od iednego skrupułu aż do drachmy iedney są, iak mówią skutecznym lekarstwem na popędzenie upławow położnych, na wypchnięcie umarłego płodu w żywocie matki, na wypędzenie czyli wyśladzenie łożyska. Można także zadać tego proszku z równą ilością nasienia anyżowego, końcem uspokojenia kolek. Utrzymują iefzcze, że brodawki i ciśkawki głąbiafte, ktore wypadają na nogach konińskich mają nieiaką cnotę przeciwko epilepsyi i waporom histerycznym; że wzbudzą miefiaczki i uwalniają od piasku nerki oraz pęcherz. Dają ich od skrupułu iednego aż do drachmy iedney na epilepsyą i kolkę ner-

kową: podkadzają niemi roztwarty fałd niewieści, na dolegliwości histryczne. My niewiele mamy wiary w tym lekarstwie. Mleko kobyle znane jest w sztuce lekarskiej. mowiliśmy o kamieniach końskich pod artykułem BEZOARD. Gnoy koński uśuszony i starty na proszek jest zalecony w pleurze. Dają także sok jego pomieszany z trzema uncjami wina białego i uncją jedną syropu polnego maku. Tenże gnoy przyłożony zewnątrz ma cnotę rozwiązującą.

Wszystkie choroby końskie, znajdziesz pod osobnemi ich artykułami, wreszcie uday się w potrzebie obszerniejszey wiadomości, do dzieła pracownice napisanego, i wydane go nakładem i drukiem JPana *Piotra Dufour* Konfiliarza J. K. Mci., pod tytułem: APTECZKA KONSKA.

KONDUKTOR. (Chir:) Lithotomiści dali nazwisko konduktora, dwom narzędziom które służyły do wprowadzania klęszczek, końcem wydobywania kamieni. Znało dwa gatunki konduktorów, które niedorzecznie dzielono na konduktory *śamcze* i *śamicze*. Chirurgia dzisiejsza ile oswoiona lepiej z operacją wyrzynania, nieprzypuszcza już konduktorów w liczbę narzędzi swoich, tylko końcem pokazania, iak wielki postęp wyrzynanie uczyniło w ręku naszych Chirurgów.

KONFEKT. (Rz: Apt:) Wyraz łaciński *Confectio*, był użyty do oznaczenia przypraw aptekarskich, iakie tylko najlepsze zrobione być mogły. Konfekty mają sę-

żałość nieco większą od sężalości miodu
praśnego gotowanego. Konfekty umacnia-
jące czyli kordyalne są: Konfekt iacynto-
wy, alkermesowy i anakardowy. Konfekty
purgujące mamy: konfekt *hamech* i *catholi-
cum duplex*. Nad to robią jeszcze konfe-
kta dryakwiane, które są alexipharmaty-
czne i koiące. Niepodobna abyśmy tutaj
dawać mieli przepisy wszystkich konfektów,
byłoby to zbaczać od naszego celu. Od-
syłamy czytelników do Pharmakopeów, w
których rzeczzone przepisy należycie i do-
kładnie są podane.

KONICZ ŚLIMACZY. (Bot:) *Medica*. Jest
to roślina którą prawie wszyscy dobrzy
rolnicy na wsiach powinnyby pielęgnować.
Nasiona iey które są białe mają kształt ma-
łej nerki, znajdują się w małym owocu
który następuje po kwiatach. Kwiaty są
jarzynne, koloru fiałkowopurpurowego. Li-
ścia są ułożone w kupie po trzy, iak liścia
koniczyny. Łodygi podnoszą się do wyso-
kości stop dwóch, są okrągłe, proste i ga-
łęziste, osobliwie około ich wierzchołku.
Mowią iż wywarzenie koniczu ślimaczego
jest dobre na wzbudzenie uryny i poskro-
mienie gorącości krwi: bydłu służy konicz
ślimacza za pastwę.

Mieysca niskie nayprzyzwoitsze są do
rozkrzewienia koniczu ślimaczego, raczey
piaszczysty iak glinkowaty grunt wybierać
potrzeba. Wybrawszy ziemię uprawić ią
należy zupełnie, oczyścić z wszystkich ko-
rzeni i innych rzeczy mogących szkodzić
wzrostowi koniczu ślimaczego. Sieią ko-

nicz w posrzedku Marca; sposob siania iey jest ten sam ktory sie sciaga do zasiewu łak. Sieka to ziele, ilekroć pokazuje się w kwiecie, przestrzegając zawsze, aby ta posiecz czyniona była w dzień pogodny i piękny. Zasiana na dobrym gruncie daie się sieć trzy i cztery razy na rok. Z tym wszystkim pierwszego roku po zasiewie nie-siećce się tak często.

Podczas wielkich upałów, pod drugą trawą którą wypuszczą koniec, ślimacza, gnieźda się zazwyczaj pewne robaki czyli gąsienice czarne, ktoreby ią zgruntu tłoczyły, gdyby temu niezapobieżono. Naywysmienitszym i iedynym sposobem ratunku jest posiec to ziele, skoro się tylko bielć poczyna na koniuszczkach, nieczekając aż kwiaty wypuści. Te owady giną natychmiast, skoro koniec ślimacza posieczona będzie.

Gdy kto chce zbierać ziarno koniczego ślimaczu, potrzeba aby tego nieczynił, aż za trzecim wypuszczeniem się tey koniczey trawy, w tym roku w którym żada namieniony zbior uczynić. Ten zbior jest przyczyną, że ią kofzą tego roku trochę później niż innych, bo należy dozwo-lić ziarnom czasu przyzwoitego dojrzenia w strączach.

Z pola na którym zbierane bywa ziarno, przenoszą go dla uluszenia na słońce; gdy dosyć wyschnie, biorą je czyli młucą cepami na płachcie, potym wieją dla odłączenia plewy; gdy to robią, biorą i chowaią ziarno aż do czasu użycia onego.

Gdy daią bydłu koniec ślimacza, należy do niej męszać połowę siomy, nigdy iey niedaiać gdy iest zielona, ale gdy iest sucha.

Ten gatunek siana podzielony skromnie i ostrożnie pomiędzy bydło, pomaga wiele do pokrzepienia bydła zwatłałych w zimie, do utuczenia chudych; czyni krowy w zimie obficie doynemi; bardzo także wielką iest pomocą ziarno do tuczenia kur, i do dobrego chowania iagniat.

KONICZ czyli KONICZYNA. (Bot:) Jest to rodzaj rośliny motylowatey, czyli którego kwiaty bardzo są podobne do kwiatów motylowatych. Kwiat motylowaty złożony iest z czterech sztuk, które wyobrażają motyla, dwa skrzydła i spodek czyli dno. Wszystkie te sztuki wychodzą z kielicha wraz z stępelkiem który iest otoczony niby proporczykiem jakim frandzlowanym. Stępelek łacie się potym namięnieniem, które nayeściej ma kształt nerki. Dodaj do piętn cechuiących tę roślinę, że ieden ogonek dzwiga trzy liści a rzadko cztery albo pięć.

Bardzo wiele gatunków koniczu czyli koniczyń rachuią, ale sztuka lekarska szesciu tylko używa, z których cztery są prawdziwe koniczyńy a dwa prawdziwe przytulie czyli nostrzyki małe.

Konicz, pospolita *trifolium pratense purpureum* rośnie wszędzie po łąkach, na mieyscach wilgotnych i błotnistych, kwitnie w Kwietniu, w Maju, i Czerweu; kwiatu iego poszukują troskliwie pracowi-

te pszczołki, a całe ziele jest naywybornieyszym do tuczenia bydła.

Koniczyna uważana jest iako roślina ściaraiąca, chłodząca i łagodząca, a użyta zewnętrznie i wewnątrznie dobra jest na zapalenie. *Tragus*, przepisuje kwiaty i ziarnka warzone w winie na uspokojenie rznięcia i rozrzedzenie materji kleiowatych, które się znaydują w kiszkach. Wywarzenie całej rośliny w wodzie, pożyteczne jest kobietom podległym białym upławom. Co się tycze użycia zewnętrznego, warzą ten gatunek koniczu w wodzie lub oliwie, i przykładają w kataplaźmie na nadbiegłości, którym nietowarzyszy zapalenie. Pan *Homel* w swej Historji roślin używanych twierdzi że znał pewną osobę, która kilka razy pomyślnie doświadczyła, wody przepędzaney z gatunku koniczyny, ktorey liścia są znaczne kropką czyli skazą białawą w kształt serca, na choroby oczow, osobliwie na uspokojenie zapalenia onych i na rozpędzenie czerwoności.

Mała konicz polna czyli *owieczki*, *koteczki*, *kocia stopa*, *zaięcza noga* naywłaściwiey, *Lagopus. Trifolium arvense humile spicatum* rośnie obficie w polach między zbożem, wyżej lub niżej, podług tego iak ziemia jest tłustsza lub chudsza, kwitnie późno i koło końca lata, trwa aż do Ociobera czyli Października. Cała roślina ma smak stężaiący i osuszaiący. Podług świadectwa *Szymona Paulli*, wzięta w wywarzeniu bardzo jest dobra, na zatrzymanie

nie biegunki i dyssenteryi, kładą iey garść do półtorej kwarty wody, ktorey pół kwarty wyrzucić powinno i tak używają ią za napoy pospolity.

Czytamy w *Lemerym*, że ziarno tey koniczyzny zmieszane z zbożem i obrocone w mąkę, chleb czyni czerwonym. I dla tego, dodaie, chłopi niechęć brać zboża, w którym postrzegają to ziarno, i zboże takowe trzecią częścią ceny tańsze bywa na targu. Pan Antoni de *Jussieu* powiadał na swych lekcyach, że to ziele przedtym było rzadkim, że dopiero od 160 lat stało się tak pospolitym, tudzież że ponieważ mąka ziarna koniczu, zmieszana z mąką pszeną, daie chlebowi kolor różowy czyli cielisty; to zdarzenie o mało niezburzyło Pospolstwa Paryzkiego przeciwko piekarzom; bo gmin sądził, że piekarze krwi przymieszowali do owego chleba.

Konicz pachniący czyli kleiowata, *trifolium bituminosum*, *trifolium bitumen recedens*, tak jest nazwana, bo liścia iey są pulchne, łagodne na dotknięcie, i mają zapach kleiu. Ta roślina krzewi się obficie w krajach ciepłych, w Kandyi, w Sy-cylii, w Langwedoku, koło Montpellieru, w okolicach Narbonne, na pagórkach kamienistych pobliskich morza. Niekiedy pielęgnują ią w ogrodach ciekawych, gdzie kwitnie w lecie i opiera się natarczywością zimy, gdy jest łagodna. Wznosi się w krzewik do wysokości iednego lub dwóch łokci naturalnych. Jey łodygi są twarde, kolumnate, czarniawe, łaskowane. Liścia iey

są szarawe, kosmate, podługowate i kończyte, kleiowate na dotknięcie, i mają zapach niemiły kleiu. Kwiaty iey układają główkę obdużną, siatkowo-purpurową, i umieszczone są w kielichach kosmatych, podłużnych i łaskowanych; nasienie iey jest czarne, nierowne, kosmate, kończy się śpiczastością liściową. To nasienie ma, iako reszta rośliny, smak lekarski, ale ten smak utracą przeniesione do innych krajów. Nasienie przywiezione z Włosech najprzód wydaje roślinę kleiową, ale nasienie teyże samey kończy, trzeciego roku, niewydaie, tylko roślinę bez zapachu, i bez smaku.

Ta konicz dostawia nam lekarstwa wewnętrzne przeciw rakowi. Uczy nas *Fabrycy Aquapendente*, że sok iey dany od łyżki aż do dwóch, w dwóch lub trzech szklaneczkach wody, jest dobrym lekarstwem na poprawę iadu skutkującego raka. *Sylvius de le Boë* mocno szacuje olejek otrzymany wyciśnięciem z tey rośliny, w przypadkach paraliżu, byleby nim smarowano części zarażone.

Koniczyna, czyli nostrzyk hemoroidalny. *Trifolium hemoroidale*. *Lotus pentaphillos, filliquosus, villosus*. To ziele rośnie w Langwedocyi. w okolicach Montpellieru, kwitnie w lecie. Wiele osób bardzo szacują nostrzyk, na uleczenie lub ułagodzenie bólów hemoroidalnych. *Garidel* w swym opisanii roślin okolic Aixu czyli Akwesexty, twierdzi: że zna niektóre osoby, które dawały iedną drachmę lub dwie drachmy, proszku liści

ususzonych i startych na proszek tey koniczyzny w bulionie, lub w trochu wina, i że chorzy znakomitą ztąd czuli ulgę. Ten proszek przedaia w Paryżu za Przywilegiem.

Mały nostrzyk, czyli konicz lesna żółta. *Trifolium corniculatum Lotus sive melilotus pentaphillos minor glabra.* Ta roślina, krzewi się prawie wszędzie na łąkach, na pastwiskach wilgotnych lub suchych, na pagórkach, w lasach, podłuż drog; kwitnie w lecie aż do iesieni. *Jan Bauhin* nazywa koniczę samcem ową, która iest kosmata, a samicą która iest żółtawa. Jest to roślina jedna z najsilnieyszych dla bydła; bardzo mało iest używana w sztuce lekarskiej, lubo się znajduia ludzie, którzy iey używaią zamiast kononicy i końcem dopełnienia podobnych indykacyi.

Konicz bagnista. Ta konicz różni się od wszystkich innych i składa osobny wcale rodzaj, który *Tournefort* nazwał *menianthes palustre, latifolium & triphyllum.* Ta roślina krzewi się sama przez się na bagnach i innych miejscach wodnistych, na ziemi chudey, za wodą. Nie trwa długo, kwitnie w Maiu i Czerwcu, i rozmaitey bywa wielkości stosownie do rozmaitych miejsc. Niemniej iest pożyteczna iak rzerzucha w chorobach skorbutycznych; tę obserwacyą najpierwey uczynił *Szymon Paulli.* Smak tey koniczy iest zrazu trochę niemiły; ale wkrótce łatwo można pokonać wstręt do niej.

W Anglii w Hampshire biorą tę roślinę do użycia bardzo znakomitego. Piwowary kładą ją do piwa zamiast chmielu. Zachowują ten napój i nadać mu goryczy, która niesprawuje żadney nieprzyjemności ani powonieniu ani smakowi; z drugiey strony dobroczynne ma skutki, i to ieszcze przynosi w korzyści, że iey nietrzeba kłaść tylko osma część ilości chmielu.

KONITRUD. (Bot:) Jest znany u Łacinników pomiędzy Botanistami pod imieniem *gratiola*, lub *digitalis minima gratiola diela*.

Korzenie tego zioła są włóknowate, sekwowate, białe i czołgające się; łodygi iey proste, równie sekwowate i długie więcej na stopę. Liścia iey rodzą się naprzeciwko siebie po parze; są długie, wąskie, wyrzynane na brzegach, prześiane drobnemi żyłami i bardzo gorzkie; kwiaty konitrudu, które się rodzą w Czerwcu i Lipcu, wypadają z pachwiczek liści i czepią się ogonków bardzo drobnych i mają właśnie kształt naparszotka, kolor ich bywa zazwyczaj purpurowy, ale także niekiedy bywają białe, po tych kwiatach następuje mała skorupa iaykowata, podzielona na dwie przegrodki, które zawierają nasiona drobne, lisowate, które doyrzewiają w Sierpniu i Wrześniu.

Cała roślina jest bez zapachu; ale ma wielką gorycz, rośnie na łąkach i bagnach.

Kładą ją w liczbie purgujących hidragogicznych; purguie mocno, i niekiedy ie-

dną wymioty. I dla tych własności używana bywa w puchlinie nazwaney *ascitis*, iako też w gorączkach przerywanych nayıporczywszych. Używaią iey samey w sobie, w wymoczeniu i enemie.

Zadawana ta roślina w sobie samey ma za dozę od granow dzieściu aż do skrupułu.

Przepisana w wymoczeniu, daie się od skrupułu iednego aż do dwóch, a bardzo rzadko więcej. Gdy to lekarstwo bierze się w małej dozie, nie skutkuje żadnych ewakuacyi to iest wyprożnień, ale zabija robaki i znosi zatkania.

Częściey używaią konitrudu w wywarzeniu na enemy laxujące i przeciw robaczne, w tym przypadku biorą od poł garści aż do garści iedney tej rośliny, na iedno wywarzenie.

Samo tylko prawie wieśniacze pospolstwo bierze go do innego użycia.

Damy tu uwagę naszą, że niekiedy dają korzeń konitrudu, za *Hipekakuanchę*; ale nadaremnie silono się, aż do naszych czasów, na pokazanie w nim tych cnot, które posiada korzeń *Brezylski*.

KONSERWA (Rz: Apt:) Aptekarze, dają nazwisko konserwy konfiturom suchym, robionym z kwiatów, liściow, i korzonkow roślin lekarskich, końcem zachowania ich przymiotow od zepsucia i końcem uczynienia onych przyjemnemi smakowi. Są niektóre konserwy miększe nad inne. To zawisło od robiącego ie Aptekarza. Wyliczymy tu rozmaite substancye z których robią

konferwy, w pomiar nadarżających się artykułów; i niedamy przepisu tylko iedney z tych przypraw, które nazywają konferwą długiego życia:

Weż *Cytryn* cztery, których skóry każesz
posuszyć,
Małey szalwii,
Melisy, każdego garści 2
Rozmarynu, garść 1

Zioła każesz posuszyć w rogach papierowych w cieniu, potym zetrzeż na proszek. Poproszysz ie garścią cukru, i na tę mięszaninę wyciśniesz sok trzech lub czterech cytryn. To zrobiwszy weźmiesz tyle cukru, ile waży cała ta masa o ktorey my dopiero mówili, i zrobisz syrop, przestrzegając proporcji pół funta cukru do każdej pół kwarty wody. Gdy się syrop ugotuje, wrzucisz proszek do panewki i gotować będziesz aż do stężałości konferwy. Ta przyprawa jest żołądkowa, kordyalna, alexypharmatyczna, i bardzo zdatna do ożywienia oraz pokrzepienia sił zwątlących. Zażywają ją z rana w ilości wyrównywiający małemu kasztanowi. Lekarstwo to wyborne jest dla osób mających żołądek słaby i w których dygestye odbywają się trudno oraz pracowicie.

KONSTUPACYA. (Szt: Lek:) Konstypacya czyli konstupacya albo prawdziwie po Polsku zatwardzenie, jest zatrzymanie gnojów w kanale kiszkowym, dłużej nad czas, w którym natura zwykła się oswobadzać

z nich. Ten stan bywa albo naturalny albo przypadkowy. Konstupacya nałogowa nie jest chorobą, w ten czas tylko zasługując na imię choroby, gdy przeszkadza innym funkcyom i bardzo utrudza.

Bardzo wielu jest ludzi mających naturalne zatwardzenie. Takimi są wszystkie osoby słabego zdrowia; ludzie mający temperament choleryczny, których twarz okryta jest czerwonością i chrostkami, którzy pędzą życie na rozpuście lub na zabawach utrudzających bądź umysł bądź ciało. Konstupacya winna niekiedy swoy początek stwardnieniu materji gnoynych; niekiedy anotonii kiszek lub zaciśnieniu spazmodycznemu sphinkteru otworu zadniego.

Gorącość atmosfery, używanie trunkow mocnych, pokarmy ostre, korzenne lub słone, ćwiczenia gwałtowne, namiętności duszy mocne, są tyluż przyczynami konstupacyi; można dodać do tego zbyt częste używanie enem. Ta ostatnia przyczyna jest nadewszystko pospolita w Paryżu i w wszystkich znacznych Miastach, gdzie lekarstwa brane dotem, stały się celem zbytku.

Gdy konstupacya jest lekka i świeża, nietrudno jest uleczyć ją. Dostyc jest wziąć enemę jednę lub i drugą, w której rozpuścisz dwie uncye świeżego masła; można także przymieszać kwaterkę oliwy dobrej. Jeżeliby żołądek niewolniał, zrobisz jeszcze czopek z mydła, który osmarujesz maścią topolową lub masłem i wsuniesz.

Jeżeli konstypacya trwa długo i jeżeli nią chory jest znakomicie utrudzony, zadasz lekarstwa zdolne do zniszczenia przyczyny złego. Jeżeli żołądek jest zaciśnięty dolegliwością spazmodyczną, postąpiśz sobie tak iak powiemy pod artykułem SPAZMY, WAPORY. Jeżeli choroba pochodzi z zapalenia, przepiszesz napoje roztwarzające. Naprzykład tyzannę z korzenia kobyłego fczawiu, pliey palzy i lukrecyi. Zadasz iakie purgujące lekkie, naprzykład:

Weż <i>Pulpæ cassiæ,</i>	drachm 2
<i>Tamarynd,</i>	uncyą 1½
<i>Manny,</i>	uncyi 2
<i>Soli Glaubera,</i>	drachmę 1

Zrob trunek, który chory zażyje na raz. Przydasz do tego purgującego wodę kurczęcią, ferwatkę. Gdy rozpalenie ciała łączy się z konstypacją, udasz się do lekarstw wymienionych w artykyle ROZPALENIE.

Wybornym lekarstwem na konstypacją jest: kazać uśiąć choremu na stołku przedziurawionym, pod ktorem podstawisz wywarzenie odmiękczające, liści malwy, ślazu, boraku, wołowych języków, fczyru, ćwikły białey i pomurnego. Można, jeżeli będziesz chciał, przymieszać do tego wywarzenia uncyą iednę miodku fczyrowego lub rożanego. Gdyby otwor zadni był zbyt mocno zaciśnięty, możnaby końcem rzednania łatwego wstępu parze na-

mienionego wywarzenia do rectum, włożyć w niego małą rurczkę.

KONSTUPACYA. (Szt: Chod: Byd:) Gdy koń albo woł cierpi długo konstupacyą, obawiać się należy aby niezapadli w jaką niebezpieczną chorobę. Trzeba ich zaraz postawić na słomie, otrębach i wodzie otrębianey za cały pokarm i napoy. Puścisz im nawet krew jeżeli tego będzie potrzeba, i dasz enemę z kwarty wody letney, w ktorey wywarzysz dwie uncye aloesu w proszku. Miod prasny pomieszany z otrębami który w tych przypadkach daia koniom, jest wybornym rozwalniającym.

Kosinaczek, iak mówią powszechnie, zaraża konstupacya owce. Pasterz powinien mieć bardzo wielką baczność na to, i nieprowadzić trzody na mieysca pastwisk, na ktorychby go fzczykać mogły.

KONSUMPCYA. (Szt: Lek:) Konsumpcya jest choroba która trawi chorego zwolna, bądź iednaiąc coraz większe zubożenie krwie, bądź kładąc tamę tuczeniu przyzwoitemu ciała; bez gorączki, bez kaszlu, i bez trudności oddechu; słowem bez wszelkiego innego symptomatu oczywistego, wyiawszy utratę apetytu. Ta choroba powszechna jest w Anglii, Wirginii, mowi *Richard Morton*. Panuje także w wszystkich innych mieyscach, które się zdaia przeznaczone do nudow i smutku, iakimi są włączenia i Klasztory Paniieńskie; nade wszystko zaś *nostalgia* pociaga za sobą konsumpcyą. *Patrz NOSTALGIA.*

„ Czasów naszych nietrudno o konsumpcyą pomiędzy osobami żyjącemi na wielkim świecie ; które uczyniwszy, na samym wstępie do życia towarzyskiego, professyą bawienia się nieustannego ; wsrzod naywiększych wydatków na ziednanie sobie zabawy, nudzą się ; i trapią ustawicznym konsumowaniem uciech źle zrozumianych. „

Na początku konsumpcyi, ciało nabiera postaci oedematycznej. *Patrz OEDEMA*, Twarz jest blada i trupiaста ; choremu żadne potrawy niesmakują, pić tylko lubi ; wszystko mu się niepodoba ; nikogo niemoże cierpieć, krewnych, przyjaciół, domowników ; wszystko dla niego nieznośne. Gdy jest w łóżku siły go opuszczają, uryny są czerwone i w małej ilości odpływają ; a jeżeli kiedy są obfite, kolor ich jest bardzo słaby i blady.

Pomiędzy przyczynami najczęstszemi konsumpcyi, umieścić należy troski umysłu, likwory mocne, niezdrowość powietrza.

Sposoby kuracyi powinny być te, które wszystkie symptomata i okoliczności każą brać za nayzdatnieysze do zniszczenia przyczyny złego: nayprzód lekarz powinien się starać, aby oddalić chorego od wszystkich przymiotów które go dręczą lub nudzą ; rozrywać go będzie w troskach zalegających umysł, ziedna mu powietrze zdrowsze do oddychania. W tym samym czasie przepisz lekarstwa żołądkowe, nerwowe, cephaliczne i gorzkie. Co drugi lub trzeci dzień purgować go będzie wywarzeniem rhuubarbu i myrobolanów.

Napoiem ordynaryinym będzie naylepsze wino iakie się tylko znaydzie ; można w nim moczyć piołun, miętke, jagodki iasłowcowe. Zrobi pigułki z balsamu Peruwiańskiego, proszku arum, to jest Aaronowey brody, galganu, zedoardu, z calami aromatici korzenia, z kaskarylli i kinikiny. Nakoniec starać się będzie o zabawy dla chorego ; dochodzić będzie iego gustow, skłonności a nawet chimier, aby go doprowadzić do przedszego uleczenia.

KONWALIA. (Bot:) *Lilium convallium album*. *Lilium convallium vulgo*. Jest to zioło rosnące w lasach, w dolinach, na miejscach ciemnych i wilgotnych. Od szrodka łodygi aż do wierzchołku, (mowią dokonywacze materyi lekarskiej Pana *Geoffroi*.) wypada bardzo wielka liczba kwiatow szeregami przerywanym, prawie zawsze te kwiaty są obrocone ku iedney stronie ; unoszą się na ogonkach krotkich, nachylone ku ziemi i kolebające się ; powstają z iedney sztuki, w kształcie dzwoneczka białego, bardzo miłego zapachu, podzielone na pięć przecinkow. Pręciki nasienne są żółtawe, przyczepione do spodu kwiatu; sępelek tych kwiatow jest troykatny, i odmienia się w owoc okrągły, miękki, czerwony, napelniony miazgą i ziarnkami twardymi tak prawie iak róg, oraz gorzkiemi. Korzeń konwalii jest drobny, biały, włoknowaty, czółgający się na powierzchni ziemi, wypuszcza dwa lub trzy liście obdlużne, dosyć szeregokie, zielone, łagodne na dotknięcie i potłukające czyli glancowne. Z posrzodka

tych liści wznosi się łodyga wysoka blisko na pół stopy, cienka, kątowata i goła.

Kwiaty tej rośliny mające zapach mocny i przyjemny, oraz smak nieco gorzki, kładą się w liczbie lekarstw cephalicznych i antispazmodycznych. Zalecają ich używanie w epilepsyi, apoplexyi lub paraliżu. Biorą kwiaty konwalii w wymoczeniu, iak herbatę. Wielu Praktyków twierdzi także, że przystoia w katarach i innych zimnych chorobach głowy, bądź wzięte wewnątrznie tak iakośmy powiedzieli, bądź przyłożone zewnętrznie. Proszek może być przepisany w dozie aż do drachmy iedney, w czterech uncjach wody przepedzaney z teyże samey rośliny, lub też w prostym wymoczeniu kwiatow, ale używania tego proszku nie powinien Lekarz przepisywać tylko w ten czas, gdy jest przekonany: że w muzgu nie ma żadnego usposobienia do zapalenia. Spirytus wyciągniony z kwiatow konwalii, za pośrednictwem wymoczenia onych w gorzałce lub w spirytusie wina, zdolny jest do uspokojenia boiazni niepotrzebney hipokondryakow, i do ożywienia osob zwątlalych zbytciem rozpuſty. Z kwiatow tej rośliny robią także konſerwę, ktorey przepisują w dozie uncyi pół. Kwiaty konwalii uſuszone i ſtarte na proſzek, mają mieysce pomiędzy kichaiącemi. Korzeń ſtarty na proſzek może ieſzcze, i ſprawiedliwiey, umieſzczony być w klaſſie kichaiących. Prawie wſzyſcy dzieiopiſowie zapewniają, że w pewnych okolicach Niemieckich, uſuſzywſzy kwiaty konwalii w lecie, mieſzają ie z iagodami winnemi,

i robią z nich wino, którego używają na wszystkie choroby, na które woda i spirytus tychże kwiatów są zalecone. *Sylvius Pauli* zaleca przeciwko paraliżowi, tynkturę stroiów bobrowych z spirytusem konwalii; chce aby tą tynkturą nacierano *spinam dorsii* od samego karku aż do kości coccyx. Przykładanie płatuszków maczanych w tej tynkturze na grzbiecie czyli *spinam dorsii*, uleczyło z epilepsji bardzo gwałtownych niektóre dzieci, podług zdania tegoż samego Autora.

Lejąc na bursztyn czyli ambre szarą, wodkę spirytusową konwalii, robią tynkturę czyli essencją ambry, ktorej pomyślnie używają w omdleniu, w chorobach nagłych móżgu, i na wzbudzenie żądzzy niebezskuteczney miłości.

Camerarius napełniał kwiatami konwalii naczynie szklanne, którego otwór był bardzo ciasny i zatkawszy go należycie, zakopywał w mrowisku, i tak zakopane trzymał miesiąc ieden; kwiaty gnily i roztopiały się, i ztąd wyciągał likwor niby iaki olejek, oraz zapewniał, że ten olejek jest bardzo pożyteczny na uspokojenie bólu pedogry, scyatyki i na choroby tej natury; nie używają go tylko zewnętrznie.

KONWULSYE. (Szt: Lek:) Konwulsye są chorobą muszkułow i nerwow. Zależą na ściąganiu czyli skurczeniu nagłym i mimowolnym, które przykraca części ciała, pociąga muszkuły i nerwy ku ich początkowi. Ruch ten czyli to poruszenie gwałtowne

trwa, lubo część albo członek rażony nim przytrzymywany jest.

Nie potrzeba mieszać konwulsyi z porużeniami konwulsyjnemi. W konwulsyach, puls jest wyprężony, żywy, ściśniony; części są twarde i nieruchome, stężałe, ale chory najczęściey utrzymuje się przy swobodnym używaniu rozumu. W porużeniach konwulsyjnych złe przerywanemi przystępiami chwilami, rozum jest pomieszany, puls ciemny; niekiedy bywa gorączka.

KONWULSYE rozmaite mają nazwiska, podług różnaitości części na którą napadają. Nazywają je *spazmem cynicznym*, *śmiechem Sardyńskim*, gdy same tylko kręgowate muszkuły uft są w miotaniu; ma nazwisko *krzywozęby*, gdy napadają iedną stronę uft; nazywają je *trismus* gdy szczeka niższa jest w konwulsyach; *tetanos*, gdy się choroba rżuca na grzbiet; *emprosthotenos*, gdy same tylko muszkuły nakłaniające drażnią; *opisthotenos*, gdy spazm jest tylko w muszkułach przeciwnych.

Oprocz rozmaitych gatunkow konwulsyi ktoreśmy wyrachowali, są ieszcze rozmaite choroby nazwane chorobami konwulsyjnemi przeto: że im towarzyszą wlystkie symptomata konwulsyi. Takimi są epilepsya, zmora, dychawica i kaszel, palpitacye serca, kichanie, strabizm, czkawka, pryapizm &c. ktore są tyluż szczegolnych części konwulsyami, katalepsya, taniec Świętego Gwidona. Choroby histeryczne i hipokondryczne mogą ieszcze bydz poleczone w klasie konwulsyjnych.

KONWULSYE zazwyczaj obwieszczą i poprzedza zawrót, dzwonienie w uszach, ziewanie, rzucanie członkami, drzenie i obłąkane bole w iakich częściach ciała. Puls szczególnieyszym sposobem bywa przerywany; chory jest niespokojny, żali się na ból żołądka, ma nudności, niekiedy czuie bieganie mrowek po nodze na kilka chwil przed paroxyzmem. Trafia się także niekiedy, że czuie oziębienie w biodrze lub w nogach albo rękach, to czucie zimna, здаie się rozciągac po grzbiecie i zwolna osiadać głowę. Do tych symptomatow łączą się wzdęcie ślabizn podżebrnych, ścieśnienie spazmodyczne otworu zadniego, szczy, pęcherza, nakoniec pryapizm. Gdy przystęp minie, chorzy zdają się niezmiernie utrudzonemi, niektorzy są niby odurzali, niektorzy zatopieni wspaniacze.

KONWULSYE nie przepuszczają żadnemu wiekowi; napadają bez różnicy na kobiety i mężczyzn, ale nadewszystko dzieci, które ie też lepiej wytrzymują iak dorośli.

Niezliczona liczba przyczyn szczególnych, może nadarzyć przystęp konwulsyi. Takimi są wapory histeryczne i hipokondryczne; zbyt uczuła miłość, zbyt uczułe używanie rozkoszy, a ogólnie mówiąc wszystkie gwałtowne namiętności duszy; zatamowanie upławow miesięcznych, złączenia pracowite lub trudne, rodzenia przedczesne, wpędzenie humoru świerźbowego, skorbutycznego lub pedogrycznego, potu nog, podpalza lub rąk; wstrzemięźliwość długa i przymuszona, zatrzymanie uryny, przytom-

ność kamienia w nerkach, i onanizm, są tyluż osobnymi przyczynami konwulsyi. Mogą także konwulsye bydź skutkowane gwałtowną gorączką; obrażeniem albo zakłuciem nerwow; po ukąszeniu bydłał wścieczonych, po odebranych ciosach w głowę; niekiedy mogą nabawić konwulsyi, materye surowe i niestrawione ktoremi są zapchane pierwsze drogi, lub robaki, ktore drażnią i rozciągają błonę kiszec. Wiadzano że proste zacieczenie krwi pod muszkuł prawy niższej przestrzni brzucha, skutkowało wielkie zapalenie, a potym konwulsye.

Przyczyna ogólna konwulsyi zasadza się na rozdrażnieniu rodzaju nerwowego. *Fryderyk Hoffman* utrzymuje, że poruszenia konwulsyjne, niepowinny bydź przypisywane czemu innemu tylko afekcyi przeciwnaturalney błony przykrywającej szpik pacierzowy i ktora daje powłokę wypadającą z niej nerwom: a ponieważ ta błona szpiku pacierzowego, jest przedłużeniem *dura matris*, można ztąd wytłumaczyć, dla czego poruszenia konwulsyjne, są bardzo często pomieszane z epilepsją.

Lubo tak straszne są konwulsye, niezawsze są śmiertelne; konwulsye napadające na dzieci nie są tak szkodliwe iako konwulsye dorosłych. Można wnosić dobry prognostyk, gdy chory jest dobrej konstitucyi, i gdy choroba niezastarzała. Konwulsye są prawie zawsze śmiertelne gdy następują po znakach zapalenia muzu; gdy są łowarzyszone z izaleństwem ustawicznym, lub
gdy

gdy następują po gorączce gwałtowney. Jak uryny gęste i matne są dobrą wrożką w konwulsjach, tak mocno obawiać się należy gdy są rzadkie klarowne i białe.

Aby ustanowić porządek dokładny w leceniu konwulsyi, nayprzód trzeba się zapewnić o przyczynie choroby, uspokoić symptomata i uprzeczyć nowe przyśtępy. Gdy konwulsye są nadarzone dolegliwością hysteryczną lub hipokondryczną, dobrze i przyzwolicie użyiesz lekarstw antispazmodycznych; puścisz krew chorym, ieżeli im grozi zapalenie; ale z krwi puszczaniem, lepiej się zatrzymać do czasu uspokoienia przyśtępu, ponieważ się często trafiło: że konwulsye uczyniono gwałtownieyszymi i niebezpiecznieyszymi, puszczaniem krwi, podczas paroxyzmu. *Patrz DOLEGLIWOŚĆ HISTERYCNA.*

KONWULSYE mają czasem za przyczynę wyniszczenie czyli wywiednienie ciała. Takimi konwulsjami są owe, które przypadają po zbytłych utratach, purgansach gwałtownych, doskwiernych zgryzotach, nieumiarkowanych bezsennościach: chorobach długich, które wyczerpnęły siły chorego, po zbytłym używaniu rozkoszy. (*Patrz SAMOGWAŁT.*) Zgoła po wszystkim co może dać przyczynę schudnieniu ciała. Konwulsye przez inanicyą czyli wyniszczenie, porywają wszystkie zwierzęta, które mają ginąć pod nożem rzeźnika, a nawet życie ich przedłużają kilką chwilami.

Jedyną indykacyą, ktorey Lekarz dopełnić powinien, gdy konwulsye pochodzą

z wyniszczenia sił, jest to, aby pokrzepić lub wzniecić zupełnie siły w chorym, pokarmami łatwemi do strawienia, iakimi są ryż gotowany w mleku; buliony soczyste, supy z grucy otłukaney; mleko migdałowe z trochę cukru &c. *Patrz WYNISZCZENIE.* Przepisze także Lekarz kąpiele aromatyczne, ćwiczenie ciała umiarkowane, i ile możności wprowadzać będzie chorego w wesóły humor.

KONWULSYE ktore przypadają w pierwszym lub trzecim czasie gorączek, są zawsze niebezpieczne. Obwieszczają się zazwyczaj ilekroć puszczają krew choremu w gorączkach ziadliwych i robacznych, lubo podwyższenie pulsu i gwałtowność gorączki, zdawały się krwi potrzebować; pod ow czas można twierdzić, że pierwsze drogi zawierają w sobie materią robaczywą i ziadliwą.

Te konwulsye zawisły od rozprężenia naczyń móżgowych i od krwi w tych naczyniach. Początek nerwowy będąc pod ow czas w stanie utrudzenia, nieochoybnie konce muszą wpaść w konwulsye; podobny prawie widziemy przypadek, po odcięciu członków, gdy chorzy utyskuia na bole w członkach odciętych, wszystko to dzieie się przez sympatyą nerwow

KONWULSYE przypadające podczas gorączki, ustępuia lekarstwu zdolnym do walczenia z chorobą, ktorey winny swoy początek. Każ obficie pić iakiey tyzanny lekkiey abyś przygotował drogi do rozciągnięcia ogolnego części stałych i do uczynienia

humorow zawartych w żołądku i kiszkach, sposobnieyszymi do wyścia zewnątrz za pośrednictwem purgujących. Puścisz choremu krew z nogi, lub z żyły karkowej, potym dasz iaki napoy kataraktyczny. Gdy puls iest wolny i niby uduszony, przyłożysz plaster kantarydow na skronie, i pomiędzy łopatkami. Gdy gorączka iest piecząca, lub gdy chory leży w odurzeniu, można przerznąć kurcze na połowę i przyłożyć na głowę ogoloną. Nakoniec gdy się konwulsye uspokoią, zadasz dzieśnięć lub piętnaście granow likworu anodynnego *Hoffmanna*.

Skoro się zapewnisz, że konwulsye są skutkowane zatamowaniem iakiego wypróżnienia, przyłożysz się do wzniecenia wypływu zatrzymanego odchodu. Jeżeli chora utraciła upław miesięczny, będziesz usiłował przywrócić go, nieudając się w tym zamiarze do emmenagogicznych gorących, któreby mogły powiększyć nieładu. Daleko iest lepiej przepisać używanie kąpiel domowych prostych, lub wod cieplicznych; puścisz krew podług potrzeby; rozkażesz chorey moczyć nogi w wodzie ciepłej; przepiszesz iey używanie pigułek balsamicznych; napoy ordynaryiny będzie miała w wymoczeniu kwiatow lipowych i melisowych. Uspokoisz poruszenie konwulsyjne części, antispazmodycznemi i anodynami, mineralnym *Hoffmana*, do którego dodasz kilka kropel esencji bobrowey.

Jeżeli zatamowanie fluxu hemoroidalnego, było przyczyną konwulsyi, potrzeba

T ij

przyłożyć piławki do otworu zadniego, aby przywołać wypróżnienie.

Gdy kto nieroztropnym postępkami zatamuje pocenie się iakowey części; lub wpędzi świerzb albo pedogrę; lub gdy wysuszy źródło iakiegokolwiek bądź wypróżnienia, istotną jest rzeczą, aby natychmiast zapobiec nieładowi któryby skutkować mogła metałazis rzeczonych humorow. I dla tego nayprzód walczyć trzeba z rozdrażnieniem, które materya chorobna wznieca w pierwszych drogach, a potem poskromisz poruszenia konwulsyjne. Zacznieś przeto od zadania, chłoniących, iakimi są racze oczy &c. *Patrz CHŁONIĄCE.* W wieczor każesz wziąć dzieśnię lub dwanaście kropel likworu mineralnego anodynnego, albo pigułki antispazmodyczne których przepis tu kładziemy:

Weź *Ekstraktu tyfiącznika,*

Rumienia,

Bernardynka, każdego dra: 1

Dryakwi Weneckiey,

Bursztynu,

Cynnobru, każdego drach: 1½

Szafranu, granow 12

Oleyku rumieniowego, kropel 8

Porobisz pigułki, które chory zażyje w dwóch dozach.

Dzieci są bardzo podległe konwulsyom. Po śmierci ich znajdujemy wiele serwatkowatości zacieklej w iamki muzgowe. Pan *de Sauvages* twierdzi, że znalazł pewną rodzinę, którey wszystkie dzieci ginęły

przed rokiem szostym w konwulsyach, które nie miały innej przyczyny tylko humor trędowaty, który znalazł rozlany po muzu. Ci drobni chorzy miewali nayprzód gorączkę błędną; iedna strona twarzy była albo czerwieńsza albo bledsza iak druga, pragnienie gorące, i wstręt do wszystkich ogółem pokarmow. Nagle oko lub twarzy iagoda wpadała w konwulsye, i chory ginał. *Willis* toż samo widział. Radzą na uspokojenie konwulsyi dziecinnych, aby im dawać, dwa razy na dzień, pół skrupułu proszku guttety, przez kilka miesięcy; purgować ie często żyżką lub dwoma syropu cykoryi i szczyptą kwiatow brzołkwiniowych, tudzież dawać im rzadko od ośmiu do dzieiesięciu kropel essencyi bobrowey, lub dwie krople essencyi bursztynowey.

Bywają niekiedy poruszenia konwulsyjne szczerem skutkiem imaginacyi obłąkaney i nierządnej, lub affektacyi, która potym staie się chorobą rzeczywistą. Taniec *S. Gwidona* iest gatunkiem konwulsyi; które można nazwać *konwulsyami entuzyazmu*. Takie ieszcze konwulsye miewali Prorocy i prorokinie Protestantow *de Cevenes*, którzy tyle uczynili spustoszenia na początku tego wieku.

Pewna młoda dziewczynka, w siedmiu latach, tak dobrze grała rolę epileptycznej w Szpitalu Montpellier, że się na niey wszyscy oszukali Lekarze. Ze zaś choroba długo się bardzo ciągła, Pan *de Sauvages*, dorozumiał się chytróści, kazał aby

dziesz sposob uśmierzenia ich, gdy poznasz jaką ie choroba skutkuje. Ponieważ zaś granice przepisane ninieyszemu dziełu nie-dozwalają nam mówić o wszystkich gatunkach konwulsyi w szczegulności; temi tylko zatrudniemy się, których częścicy ludzie doznają.

KONWULSYE KOBIECE w PRACY RODZENIA.

Często kobiety podczas rodzenia mają konwulsye tak gwałtowne że są w wielkim niebezpieczeństwie utracenia życia, gdy im niedadzą prędko potrzebney mocy. Te konwulsye pochodzą, albo z ostatecznych usiłowań natury blizkiej upadku na siłach, po utratach znakomitych, lub pracy zbyt długiey i zbyt ciężkiej; niekiedy krew unosząca się z zbyt wielkim gwałtem, bywa iedyną przyczyną tey okropney choroby; pletora, filenia się i miotania zbytczne matki zostaiącey w pracy, często bole żywe, ktore nadarza rozszerzenie przeciw naturalne macicy, dają miysce konwulsyom.

Dopokąd kobieta dochowuje przytomności umysłu w posrzod poruszeń konwulsyjnych, można mieć nadzieie uspokojenia iey, byleby iednak złężenie dokonane bydz mogło. Już prawie żadnych niema sposobow ani frzodkow, gdy taka kobieta, w pada w odurzenie letargiczne, i gdy, ustami piany toczy.

Niebezpieczną jest rzeczą odkładać na zwłokę najmnieyszą w tych okolicznościach krytycznych, potrzeba iak nayrychley przyśpieszać zléżenia. *Patrz POŁOG. ZLÉŻENIE.*

Ale ieżeli otwor macicy nie jest rozszerzony; i ieżeli konwulsye utrzymuie pletora, miotania się matki, lub bole ktore cierpi, potrzeba nieodwłocznie puścić krew z ręki lub nogi, tudzież dadź iej enemę z wywarzenia dwóch drachm fenefu z dwoma drachmami catholici, końcem wzbudzenia prawdziwych bolow i tym sposobem przyśpieszenia zléżenia. W tym samym czasie należy czynić smarowania brzucha oliwą, a otwor macicy oślizić należy masłem. *Patrz ZLÉŻENIE.*

Szkodliwą byłoby rzeczą, że nie powiem śmiertelną, dawać wymiotne w gatunku konwulsyi o ktorych mowiemy. Nie można sobie pozwalać używania tego lekarstwa, tylko w tym przypadku, gdy zły smak w ustach, brzydkość ięzyka, nudności wymagaią go, i gdy położnica niema żadnych utrat.

Niektore kobiety miewaią konwulsye w wszystkich swoich połogach, bądź przed, bądź po wydaniu płodu. *Mauriceau* twierdzi, że postrzegł, iż niewiaasty ktorym puszczono krew dwa lub trzy razy podczas ciążarności, i ktorym otworzono żyłę, skoro się tylko pierwsze bole poczuć dały nie były napastnione konwulsyami podczas swej pracy.

Zléżenie naturalne i szczęśliwe nie zawfze jest wyięte od konwulsyi. Wiele kobiet żali się pod ow czas na sflusszą, na ćmienie o-

czu iskrzące, na bole gwałtowne głowy, które pokazują w czele lub w tyle głowy. Wszystkie te znaki są poprzednicze konwulsyi. Pod ow czas trzeba krew puścić prędko i szeroko, a nawet powrócić do operacyi jeżeli symptomata nie nikną. Potrzeba zostawić naturze staranie zakończenia złączenia, gdy niewiaſta przychodzi do siebie po pulśczeniu krwi, i gdy się bole pokazują. Ale jeżeli konwulsye nieuspokajają się; jeżeli chora toczy ustami pianę, jeżeli ma wszystkie symptomata skwinancyi konwulsyjney, *Patrz SLINOGORZ*; daj następującą klisterę:

Weź *Liści maruny,*

Bilicy, każdych po

Electuarii diaphænix,

garści i

uncyą i

Zrob enemę mocząc liścia w wodzie źródłaney wrzącey, potym rozpuść *diaphænix*. Gdy te lekarstwa nie przywracają pokoju, nie można się znikąd spodziewać pomocy procz porodzenia.

Wyście jednak płodu, nie zawsze uspokaja i niszczy konwulsye, ale czyni je odlegleyszemi i nie tak mocnemi, niekiedy położnica usypia iakoby w letargu; można obwieścić, że umrze, gdy się symptomata niespokoją.

KONWULSYE DZIECI.

DZIECI nowo przybyłe na świat, miewają często konwulsye, gdy się długo trudziły w

przechodzie, i gdy ich nabawiono bolu brakiem pokarmu. Ostateczna słabość dziecięcia pochodzi z tych dwóch przypadków. Ten stan zwątłałości poznaie się z słabości i miękkości pulsu, ziewania częstego i przez krzyki prawie zatłumione tych młodych niewiniątek.

Naypierwszą pod ow czas indykacją jest wzmocnić dziecię. W tym zamiarze, daj mu łyżkę lednę i drugą dobrego wina z cukrem, i dwa, trzy, lub cztery krople elixyru *proprietatis*, lub też trunku kordyalnego, którego często po łyżeczce zadawać będziesz.

Weź <i>Wody miętzaney,</i>	uncyi 6
<i>Wody borakowey,</i>	uncyi 4
<i>Wody cynamonowey,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Soli żmii,</i>	granow 20
<i>Syropu ślachaśowego,</i>	uncyą 1

Zmieszay na trunek czyli mixture.

Niekiedy dzieci nowo narodzone, wpadają nagle i bez rzeczywistej przyczyny, w konwulsyę ztowarzyszoną z odurzałością; ich przeddech jest częstszy iak zazwyczaj; wzdychają a ciało ich jest zimne. Radzą pod ow czas, aby przyłożyć plafter przyszczący na karku; potym daj julep kordyalny, do którego przymieszasz poł skrupułu proszku guttety zrazu, a potym kinkiny.

Robaki zawarte w kiszczach, są przyczyną bardzo częstą konwulsyi pomiędzy ludźmi. Pod ow czas udadź się należy do lekarstw

zdolnych wypędzić lub zabić te owady. W podobnych zdarzeniach przeciw robaczne nienaypożyteczniejszy bywaia, i owszem pomnażają nieład, rozdrażniając rodzaj nerwowy. Daleko więcej skutkow spodziewać się należy po enemach robionych z wywarzeń słamowatych, z mleka lub innych łagodzących. *Patrz ASKARYDY.* Zalecisz także aby na brzuchu dziecinny czyniono nacierania czyli smarowania purgujące; można będzie naprzykład przyłożyć na pępek maść Arthanity.

KONWULSYE winny także często swoy początek kluciu się zębów, przednie zęby naymniey skutkują bólu, potym idą kiełki, nakoniec trzonowe naywięcej dręczą dzieci. *Patrz ZĘBY.*

Im bliższe są przystępny konwulsyi klucia się zębów, tym większym grozą nieszczęściem dziecieniu. Słabość i odurzałość w chwilach wolnych są także bardzo złą wrozką; jeżeli dziecie nie chce ssać pierśi, i po przyśtępie jest niby snem zdurzałe, jest znakiem prawie śmiertelnym.

Kuracyą tego gatunku konwulsyi zaczynać potrzeba zawsze od puśczenia krwi, byleby tylko chory nie był ostatecznie słabym, nakażesz także częste enemy, bo doświadczenie stwierdziło, że dzieci mające żołądek wolny, nie miewaią konwulsyi; dasz potym po kilkakrotnie, poł granu kermesu mineralnego w wodzie lipowej; chłodzić potrzeba mamkę wodą kurejącą, ryżową, ięczmienną i serwatka. Przepurgujesz ją po-

tym także, aby dziecię było wraz z nią purgowane. *Patrz MLEKO*. Gdy dziecię jest bardzo słabe, trzeba je ożywić iulepem cephalicznym, do którego przymieszasz kilka kropel spirytusu lotnego ieleniego rogu i kilka granow proszku guttety.

Mamki nigdy nadto łagodnych obyczajów być nie mogą, aby nie dawały dzieciom, piersi ich ssącym, zawiązku wielu chorób wraz z zawiązkami wielu występów. *Patrz MAMKA*. Fryderyk Hoffmann postrzegł, że dzieci wpadały w konwulsyę, wysawizy mleko z mamki, która się wzruszyła gniewem, lub która się zalekła.

„ Jeżeli się konwulsyę pokazują w dzie-
 „ cięciu, i jeżeli je poprzedza gorączka
 „ rznięcie i odchód materyi smrodliwych
 „ stolcem, można użyć proszku następują-
 „ cego :

Weź Proszku oczów raczych,

Guttety,

Cynobru preparowanego; każdego

drachmę 1

„ Pomieszay wszystko razem, i zaday 24.
 „ granow w łyżce wody co dwie godziny.
 „ Jeżelibyś niemógł dokazać żadną miarą,
 „ aby dziecię przyzwocię ten proszek za-
 „ żyło, mogłbyś się udać do napoju czyli
 „ trunku następującego :

Weź Wody kwiatów lipowych,

Wiśni czarnych, każdego

Soli uskramiającej,

uncyą 1

granow 24

Proszku Guttety,
Syropu diacodium,

granow 18
 uncyi $\frac{1}{2}$

„ Do zażycia na dwa razy, w przeciagu
 „ godzin trzech od iednego zażycia do dru-
 „ giego.

„ Używając tych lekarstw, nie potrzeba
 „ zapominać walki z przyczyną, która skut-
 „ kowała konwulsyę.

„ Konwulsyę napadaiące na dorosłych po-
 „ iakiey chorobie, są niebezpiecznieysze,
 „ niż konwulsyę dziecinne, i wymagaią le-
 „ karstw dzielnieyszych, takimi są kilka-
 „ krotne puszczenie krwi, rozrzedzaiące.
 „ enemy, koiące, narkotyczne i naprzykład
 „ następuiący trunek.

Weź *Wody wiśni czarnych,*

Bilicy.

Melisy prostej, każdej uncyi 2
Tynktury stroutow bobrowych, kropli 24
Laudanum płynnego Sydenhama, kro-
Syropu karabowego, unciją 1

„ Zmieszay, niech chory zażywa po łyż-
 „ ce co poł godziny.

„ Jeżeli przy tym jest słabość, można do-
 „ dać poł uncyi wody karmelickiey czy-
 „ li lodekarmu.

„ Potrzeba, iakośmy już powiedzieli mieć
 „ wielką baczność na przyczynę konwulsyi,
 „ i usiłować wszelkimi sposobami zniszczyć
 „ ją. W tym poydzie ci praca pomyślnie,

„ gdy się poradzisz rozmaitych artykułów
 „ chorób, po których mogą nastąpić kon-
 „ wulsye.

„ W Waporach histerycznych to jest ma-
 „ cicznych ztwarzyszonych z konwulsya-
 „ mi, można użyć następujących pigułek:

Weź *Wyciągu czyli Extraktu Aloesu*,

uncyi 1

Bursztynu w proszku,

drachm 2

Stroiow bobrowych,

drachmę 1½

Laudanum stałego.

Wyciągu Szafranu, każdego drachmy 1

Oleyku wain/sztynowego przez o-

padnienie (per deliquium), drachm 2

„ Pomieśzay wszystko dołtonale i zrob
 „ masę na pigułki, których doza będzie gra.
 „ now 20, do użycia idąc spać.

„ Potrzeba dadź baczność, aby w trzy
 „ godziny dopiero po wzięciu pokarmu za-
 „ żywać te pigułki. Używanie ich jest da-
 „ lekie od wszelkiego niebezpieczeństwa,
 „ byleby tylko nie brać ich pod czas cię-
 „ żarności, ani w czasie upławow miesię-
 „ cznych.

„ Kiedy konwulsye pochodzą z kiszek,
 „ można użyć plastru, którego dajemy ta-
 „ kowy przepis:

Weź *Galbanum*,

drachm 3

Gummi Tacamahaca,

Proszku stroiow bobrowych, każ-

dego

drachm 2

„ Pomieſzay wſzyſtko w doſtateczney i-
 „ łości oleyku burſztynowego, rozciągnij
 „ na ſkorze i przyłoż powyżey pępka. „
Diſt. de Santé T. I. pag. 194. i 195.

KOPER (Bot:) *Anethum hortenſe*. Ko-
 per ieſt ziele, ktorego łodyga wznosi ſię do
 wyſokości ſtopy $1\frac{1}{2}$, a na wierzchołku ſwo-
 im noſi kwiaty w rożyczkę, złożone z pia-
 ciu liſteczkow żółtych. Kielich odmienia ſię
 w dwa ziarnka, płaskie, zaokrąglone, długie
 na linią i okrążone, w czym ſię różnią od
 ziarenek kopru włoſkiego.

KOPER umieſzczono w ſzeregu roſlin żo-
 łądkowych, przeciwko wietrznych, rozrze-
 dzających i anodynnych. Używają go po-
 myſlnie w kolkach wietrzyſtych, w kardy-
 algii, w dolegliwości iliaczney czyli kolce
miſerere, w czkawce, i wymiotach ſkutko-
 wanych od humorow oſtrych i lepkich, przy-
 legiłych do ſcian żołądka. Koper wzbudza
 uryny, wypędza upławy miesięczne, pomna-
 ża pokarmu w pierſiach mamek, uſpokaja bo-
 le, iedna ſen.

Używają zewnątrznie liſci kopru iako
 lekarſtwa rozwięzującego, końcem rozpu-
 ſzczenia i rozpędzenia nadbiegłości. Ziarna
 i kwiaty wchodzą w enemy dawane w za-
 miarze wypędzenia wiatrow. Kwiaty ko-
 pru ſą w liczbie kwiatow przeciwko wietrz-
 nych, te cztery kwiaty ſą naſtępujące: Ko-
 pru, rumieniu, komonicy i maruny.

W ſklepach Aptekarskich przedają wodę
 pędzoną z kopru; ieſy oleiek trefny, ieſt o-
 leiek robiony przez wymoczenie roſliny.

Wszystkie te przygotowania mają też same cnoty, co i koper. Dają olejku trefnego od kropli iedney, aż do czterech. Olejek robiony przez wymoczenie, służy do smarowania niższey przestrzni brzucha, w kolkach. W bólach gwałtownych głowy, smarują głowę i skronie. Doza nasienia koprowego jest od granow dziełcu aż do półdrachmy, a dwoie tyle w wymoczeniu.

KOPER WŁOSKI. (Bot:) *Feniculum vulgare germanicum.* *Feniculum dulce Officinatum*, Koper włoski jest roślina okółkorodna, długo trwała w korzeniu, i bardzo pospolita w naszych ogrodach. Kwiat iey jest żółty, złożony z pięciu listków krzywych, z pięciu prąciow nasiennych, uwieńczonych wierzchołkami zaokrąglonemi, tudzież zawiązkiem, który potym staie się owocem podługowatym, głęboko łaskowanym, i który się przedziela na dwie części, z których każda zawiera nasionko zpłaszczone z iedney strony, z strony grzbietu wypukłe i łaskowane. Łodygi kopru włoskiego wybijają do wysokości stop pięciu; są proste, sękowate, łaskowane, gładkie i okryte korą cienką koloru zielonego bardzo ciemnego. Liścia są, wzdłuż narzynane w swych końcach, łagodne na dotknięcie i smaku aromatycznego. Korzeń jest długorodny, wielkości palca, biały, prosty, pachniący.

W Sztuce Lekarskiej używają liści i ziarenek kopru włoskiego dwóch gatunkow, któreśmy nazwiska wyżey podali: jest ieżycze wiele innych gatunkow, te same cnoty

ty mających, z tym wszystkim koper słodki przenoszą nad wszystkie inne. Cała roślina jest analeptyczna i diaphoretyczna. Korzeń tej jest diuretyczny i rozwalniający; przepisują go w zamiarach oczyszczenia krwi, i wzbudzenia upławów miesięcznych. Jest on jeden z liczby pięciu korzonków rozwalniających większych; dają mu wysokie miejsce pomiędzy lekarstwami alexipharmatycznymi. Przepisują koper przeciwko kachexyi, żółtacze, puchlinie, i innym chorobom, które zawisły od zatkania i od rozprężenia trzewiów. Zalecają aby brać wywarzenia kopru w gorączce ziadliwej, ospie i w przypadkach, w których wzbudzenie przedachu potrzebne. Liście tej rośliny wzięte w wywarzeniu, ułatwiają odsączenie się mleka w mamkach.

Nasiona kopru włoskiego, umieszczone są pomiędzy substancjami, żóładkowemi i przeciwko-wietrznemi. Te nasienie jest jedno z czterech nasion gorących, pomieszanym z bechicznemi. Przepisują je pomyslnie na czkawkę i choroby piersi, nade wszystko na ochrzypnięcie, kaszel i dychawicę. Bardzo zdatne są nasiona kopru do ułatwienia dygestyi w przypadkach słabości żołądka. *Patrz NIESTRAWNOŚĆ.* Biorą je w proszku w winie słodzonym, od półdrachmy aż do drachmy i. przed obiadem lub po obiedzie. Pewien Autor twierdzi, że napełnwszy wydrażone łodygi kopru włoskiego, ielszcze w ziemi będącey, cukrem kanarem startym na proszek; nazajutrz pociecze z niego likwor, który ma być wybornym ko-

lyrem. Dozą nasienia koprowego w proszku jest półdrachmy aż do drachmy 1. a dwie tyle w wymoczeniu.

Co się tycze zewnętrznego użycia, koper nie mniej ma właściwości dobroczynnych. Skierowana para wymoczenia kopru włoskiego do oka zapaleniem rażonego, bardzo dobre wyprowadza skutki i umacnia wzrok: dosyć nawet jest kazać zuć koper osobie zdrowey i huhać w oko chore. Woda czyli wódka kopru włoskiego wchodzi w wielką liczbę kolirow, nakoniec koper Włoski wchodzi w wielką liczbę przypraw aptekarskich, które wyliczać wcale nie jest potrzebną rzeczą.

KOPERWAS (Mat: Lek) Ogółem mówiąc, jest to sol zrobiona z osobliwszego kwasu, który jest tym samym co kwas siarczany, połączony z nasadą kruszczową ziemną i z cząstkami wody. Kwas wchodzący w skład koperwasu jest znany pod nazwiskiem *kwasu koperwasowego*, który jest najcięższym i naydzielniejszy z wszystkich kwasów mineralnych czyli kruszczowych: bo za iego pośrednictwem, można odciągnąć inne kwasy od nasad czyli podmiotów bądź kruszczowych, bądź ziemnych, bądź alkalicznych, w których się uwieszone znajdują.

KOPERWAS dzielią na naturalny i kunsztowny. Pierwszy niema żadnego użycia w sztukach mechanicznych, ani go nawet w sztuce lekarskiej nie zażywają. Znajduie się w miejscach mających miedź i żelazo. Kunsztowny koperwas jest używany: dostarczają nam go lub bryły miedź w sobie trzymające, albo wody Koperwasowe wyparowane.

W Sklepach Aptekarskich znajdziemy trzy gatunki koperwasu to jest koperwas zielony, niebieski czyli Cypryjski, i biały.

Ten ostatni bywa zazwyczaj w kawałkach białych i dosyć podobnych do cukru, stężalności twardej. Ten gatunek koperwasu przywożą nam z Gotland z niższej Saxonii. Nie potrzeba miewać prawdziwego koperwasu białego z kalcynacją koperwasu żelaznego, przez którą traci swoy kolor zielony a nabiera białego. Koperwas o którym mowiemy, biorą z miny ołowianej wykopanej w gorze *Ramelsberg*; palą w ogniu tę minę, robią z niey ług, dają mu się ustać dla lepszego wyklarowania; potym pozwalają się iej wyparować i krytallizować. Kalcynują się lekko otrzymane tą drogą kryształy, rozpuszczają się w wodzie, rozpuszczeniu temu dają się wystać i zlewać z osiądnięcia wodę. Potym poddają wyparowaniu likwor złączony i suszą masę solną otrzymaną.

KOPERWAS biały, ma za główną swoją zasadę cynek połączony z kwasem koperwasowym; ale jeszcze zawiera wiele innych substancji metalicznych iako to żelaza, ołowiu, miedzi. Można od niego oddzielić żelazo i miedź rozpuszczeniem w wodzie i spokojnym osiądnięciem.

W sztuce lekarskiej nie używają koperwasu białego wewnątrznie. Użycie iego ograniczone jest częściami zewnątrzniemi; biorą go w charakterze stytycznego. Wchodzi w plaster diapalmu, w wodę stytyczną,

w kollir ścieraiaący, w balsam zielony de Metz.

KOPERWAS niebieski czyli cypryjski iest sol ukształcona od kwasu koperwasowego połączzonego z miedzią. Smak iego iest ostry nie przyjemny, styptyczny, kolor niebieski przychodzi z Wyspy Cypru i z Węgier. Zdobywają go bądź parując wody, które go zawierają w sobie, bądź klejąc, blaszki miedziarne siarką.

KOPERWAS niebieski umieszczony iest w klasie lekarstw stężaiących, wyprowadza skutki kaustycznych: używają go na uleczenie chrosteczek wyfypuiących się na ustach i małych wrzodzikow gęby, wchodzi w charakterze dzielnego ścieraiaącego i ofuszaiącego, w wielką część kolirow. Z tego to koperwasu, z saletry i soli morskiej kalcynowaney na słońcu robią mniemane woreczki cudowne Pana *Arnaud*, które zachowują od apoplexyi, ale tylko sam gmin niedołężny, głupi i niewiadamcy, mogą się dać ludzić temu prezerwuiącemu lekarstwu.

KOPERWAS niebieski skuży tylko do zewnętrznego użycia, nigdy go niebiorą do lekarstw wewnętrznych. Ta sol iest wymiotnym niebezpiecznym i ma wszystkie nieprzyzwoitości miedzi. Niektorzy przecięż Autorowie zalecili go w chorobach, w których dzielnie wyprożniać trzeba i gorą i dołem; iako to naprzykład w epilepsyi, ale chociaż piszą o wielkich skutkach tego lekarstwa, roztropny Lekarz zawsze będzie miał wstręt od skłonienia się do użycia tak niebezpieczney rzeczy, ktorey mniemana skuteczność, nie od czego innego, tylko od ostatney

gwałtowności zależy. Pharmakopea Londyńska, kładzie koperwas niebieski w wodę tżafirową; Paryzka używa go do kamienia boskiego czyli oftalmicznego i w *ens veneris*.

KOPERWAS zielony, inaczey zwany koperwasem marcyalnym czyli żelaznym, iest solą kopalną, kruszczową lub żelazną, którą dostaiemy za pośrednictwem kilkakrotnego pławienia i parowania pewnego gatunku pirytu znajduiącego się w Anglii i w innych mieyscach Europy.

KOPERWAS zielony iest użycia bardzo rozciągłego w sztukach mechanicznych. Wiadomo, że służy do robienia inkaustu ktorego iest główną zasadą, za pośrednictwem galasu, który dostarcza ziemi bardzo subtelney, mającey więcey stofunku z kwasem koperwasowym niż żelazo, ktore utrzymywał w rozpuszczaniu. Żelazo musi opadać na dół i tym skutkuie kolor czarny tynktury.

KOPERWAS zielony używany także iest w sztuce lekarskiej, ale bardzo rzadko wewnętrznie, przekładają nad niego sol koperwasową, która iednak iest prawie tem samem, bo niczem innem nie iest tylko żelazem rozpuszczonym przez kwas koperwasowy; ale to ostatnie iest czystsze; Robią z koperwasu kwas pewien, który iest znany pod nazwiskiem *olejku koperwasowego* gdy iest koncentrowany, a pod nazwiskiem *spirytusu koperwasowego*, gdy iest słabszy. Ten kwas wchodzi w wielką liczbę składow aptekarskich.

KOPERWAS zielony ma wielką styptyczność, i iest kateterycznym, co iest przyczyną, że

go pomyślnie przykładają zewnętrznie w przypadkach hemorragii, i że go użytecznie biorą do zagoienia wrzodzikow ust. Pharmakopea Londyńska, kładzie koperwas w przyprawę waynsztynu koperwasowego, *sublimati corrosivi* i w tynkturę saturna.

KOLKOTAR jest resztujący szczątek w rozwiązaniu pirytow siarczystych, których nadadą było żelazo. Znajdują go w wnętrzościach ziemi, na dnach tyglów lub retortow, w których kalcynowano, albo dystillowano sam koperwas przy wielkim ogniu.

KOPERWAS kalcynowany przy wielkim ogniu, w naczyniach otwartych, traci zupełnie swej kwas, który przechodzi w likwor, gdy koperwas jest przeparowany w naczyniach zamkniętych. Kwas koperwasowy będąc odłączony, nie zostaje nic więcej tylko materya ziemna, która codziennie czerwienią koloru nabiera: ten kolor pospolity jest wszystkim ziemiom, i które zawierają żelazo, gdy gwałtowność kwasow lub ognia ogołoci je z ich powietrza palnego.

Kolkotar iednak zawsze zawiera w sobie trochę kwasu, ani podobną jest rzeczą ogołocić go z niego zupełnie przez kalcynacyę. Sama woda, w ktorej jest pławiony kilkakrotnie, może pochłonać tę resztę kwasu.

Kolkotar naturalny znajduje się w minach hałunowych. Jest stężający i bardzo drogi, wchodzi w dryakiew andromaki.

Chirurgia używa kolkotaru nieplawionego. Myją nim wrzody zgniłe i grzybowate.

Woda z niego iest antiputydyczna sężaiąca, wygryza mieysca niepotrzebne i zślimacza: skutki te przypisać należy reszcie pozostałej kwasu koperwasowego, który się uporcezywie czepi i trzyma ziemi żelazney.

KOPYTNIK, albo **NARD DZIKI**. (Bot:) *Asarum, azara, baccaro, nardus rustica*. Kopytnik iest ziele o kwiatach ułożonych w dzwoneczek, ktorego prącia nasienne, w liczbie dziesięciu lub dwunastu są purpurowe. Kielich ich iest gruby podzielony na trzy części, koloru ciemniejszego iak prącia nasienne.

Te kwiaty są blisko korzenia i ukryte między liśćmi, ktore się unoszą na długich ogonkach, kształt ich podobny iest do kształtu ucha człowieczego, z kąd niektorzy nazwali to ziele uszkiem człowieczym; są okrągłe, twarde, połyskujące, i ciemnozielone. Korzenia prawie się czołgają po powierzchni ziemi. Są cienkie, włoknowate, sękowate, brunatne czyli popielate, mają smak ostry, aromatyczny i nudności wzniecający.

Korzonki i liścia kopytnika. są purgującym bardzo mocnym, bądź wzbudzać wymioty, bądź iednaiąc stolce obfite. Dają korzeń w proszku w dozie pół drachmy aż do drachmy iedney w substancyi: a w wymoczeniu, od drachmy iedney aż do czterech. Uważają, że korzeń ten zażyty w proszku bardzo miałkim, wzbudza wymioty; pędzi upławy miesięczne i uryny, ale, że wzięty w grubym potłuczeniu, purguje tyl-

ko gwałtownie dołem. Nauczyło także doświadczenie, iż wywarzenie korzenia kopytnika w winie jest purgujące i wymiotne; ktorey własności niema, gdy jest wywarzone w wodzie prostej. W tym ostatnim przypadku, wywarzenie rzeczzone jest wielką pomocą w gorączkach przerywanych, kachexyi, puchlinie, chorobie białej i chorobach chronicznych: pod ow czas działa iak zmieniające, diuretyczne i diaphoretyczne.

Wywarzenie korzenia kopytnika, w winie białym jest lekarstwem zdolnym do zniesienia zatkań trzewiow: ma cnotę rozwalniającą, emmenagogiczną, diuretyczną i toniczną. Dziwnie służy na żółtaczkę, w puchlinie, dyarrii, dysenterii, pedogrze fcyatyce i gorączkach przerywanych; ale ponieważ skutki iego są gwałtowne, nie powinno się przepisywać kobietom ciężarnym.

Liścia kopytnika starte na proszek są kichającym. Macerowane w winie, w liczbie sześciu, siedmiu, lub ośmiu, purgują także gwałtownie dołem. W sklepach przedają wywarzenie całej tej rośliny robione w spirytusie wina. To wywarzenie jest gwałtownem wymiotnem. Przepisują go od pół drachmy aż do drachmy 1.

Anglicy używają bardzo proszku z liści kopytnika. Zalecają aby mięszać pięć lub sześć granow z tabaką, i brać tak, iak tabakę, w migrenach gwałtownych, oraz w wszystkich przypadkach, które wymagają kichających. *Patrz KICHAIĄCE.* Wzbudza ten proszek kichanie gwałtowne i przez kilka

dni obficie sprowadza z muzgu wilgotności ślamowate. Pan *Geoffroi* widział dobre skutki tego lekarstwa w paraliżu języka. Myśmy, przepisałismy go tego roku (1762.) pewnemu rzemieślnikowi, który się skarżył na niesłychane bole głowy, i który ślakał materią lipką, zieloną, i smrodliwą. Używał go przez dni 8. w dozie granow 4. wmięszanych do poł uncyi tabaki, wypływ nozdrzami był obfity, nayprzod gęsty, potym lepki, nakoniec klarowny, bole głowy i odurzenia ustały, a rzemieślnik naylepsze odzyskał zdrowie. Chłopi z korzeni i liści robią lekarstwo, które kładą na pulsach rąk i leczą febry kwartanny: inni wywarzenie kopytnika wlewają, w uszy w chorobach narzędzia słuchu, przekonani będąc, że to ziele pożyteczne bydz musi części, ktorey kładł nosi.

Liścia kopytnika wchodzą w proszek kichający Xięgi Paryzkiey korzeń tego w wodę powszechną, w krople anodynné angielskie, w elektuarium pŷyllii, w orwietan, w hiera piera, w plaster diabolatum.

W Anglii w Prowincyi Norfolk, probowano wdmuchiwać proszek liści kopytnika w nozdrza bestyi rażonych wścieklizną, która pod ow czas epidemicznie panowała i pustoszyła była tey części Anglii. Widziano, że ten proszek pociągał obfity wypływ serwatkowatości z nozdrzy była rogatego: i że tym sposobem zachowano przy życiu wielką ilość ich.

Można dawać korzeń kopytnika w proszku koniom rażonym guzem podfiercznym.

Dozą jest uncya jedna aż do dwóch. *Patrz Guz*

KOPYTNIK rośnie w krzakach, w lasach, w mieyscach cienistych i wilgotnych. Kwitnie w Kwietniu.

KOPYTO. (Szt: Hod: Byd:) W niniejszym artykule nie będziemy mówić tylko o kopycie zwierząt roboczych i o kopycie wołowym. W tym rozumieniu, kopyto czyli rog, jest część twarda, gruba na jedno poprzecze palca, która panuje w około spodu końskiej nogi i otacza jego stopę, ta materya jest większa przy piętce zewnętrznie, osobliwie ku gorze, aż do kości stawowej, staie się mięsem czyli ścierwem chrząstkowatym. To ścierwo łączy się pomiędzy bokami kości stopowej, idzie zawsze w górę drobniejąc, i kształci dwie chrzątki które przechodzą kopyto na poł cala.

To kopyto złożone jest z trzech listków czyli z trzech warstwow, najzewewnętrzniejszy z tych warstwow, są rogiem czarnym; potym idzie rog żółty a nakoniec rog biały; ztąd zwierzęta mające kopyto białe mają nogę zbyt łaskotliwą, co jest wielką bardzo wadą w koniu.

Gdy koń rog swoy czyli swoje kopyto utraci iakowym przypadkiem, naprzykład gdy zetrze go sobie dla braku podkowy, trzeba się prędko zawinąć około przywrocenia mu kopyta. W tym zamiarze, wezmiesz półfunta łoju kozłowego i tyleż koziego, półkwatarki miodu, tyleż oliwy, i cztery uncye terpentyny. Każesz warzyć wszystko aż do stężałości maści, i nacie-

rać będzieś tym rog, po nadkopyciem. Nie potrzeba iak mniemam, podawać tu tey uwagi: że chodzący koło konia, powinien iak naytroskliwiey ocierać mu nogę, ilekroć ją tłuszcem smarować zechce. Dadź także należy bacznąć, aby nieprowadzić konia do wody dopokąd rog nie nabędzie przyzwoitey stężałości, i nie nacierać czyli nie smarować wielką ilością samego tłuszczy, bo tym sposobem, ieszczeby bardziey rog miękczął.

Gdy rog jest suchy i łupie się, zawiniesz go maścią następującą:

Weź dwa funty samych białych główek porow, wyciśniy dobrze wszystkie wodę z nich, utłuc potym w moździerz, i doday funt ieden starego swinięgo sadła i dwie uncye terpentyny. Ubiy wszystko należycie i przyłoż tę maść na rog. Stanie się gładkim i dobrze spoionym.

Kiedy z kopyta wypada strzałka, potrzeba ją obciąć na około i wyrwać. Dozwolisz należycie broczyć kwią kopytu; potym przyłożysz płatuszki albo fleytuszki umacznane w białku iaja dobrze ubitego. Opatrznie! czyli obwiąż odeymiesz na śchyłku dwóch dni, i obmyiesz ranę mocnym octem trochę ciepłym. Potym w tymże samym moździerz utłuczysz soli morskicy i waynsztynu; napełnisz niemi nogę, i okryiesz pakułami iak przedtym. Toż samo robić będzieś wciąż, aż do zupełnego ozdrowienia.

KOPYTO ŁOSIE. (Mat: Lek:) *Ungula Alcei*. Łoś podległy jest przypadkom epilepsyi. Twierdzą, że gdy jest w przystępie wielkiey choroby, oswobadza się z niego kładąc kopyto lewey nogi w ucho. I dla tego

w sztuce lekarskiej ceniono daleko więcej przedtym tylną lewą nogę łosia niż wszystkie inne. Dotąd używają kopyta łosiego: wybierać należy tęgie, ciężkie, gładkie, świeżące, czarne; zawiera w sobie wiele sili lotney i olejku, co stanowi jego cnotę.

Inne trzy nogi łosia równie są zbawienne i zdrowe do użycia, iak lewa.

KORAL. (Mat: Lek:) Koral jest produktem morskim, o ktorego naturze, bardzo długo naturalisci zostawali w niepewności. Uważano koralie iako krzewiki morskie ogółcone z liści, z kąd wypadało bardzo wiele gałązek pobocznych. Obserwacye świeżę Panow *Ellis, de Marssigli, Peissonel i Bufon*, zdają się oczywiście pokazywać naturę tej mniemanej rośliny. Dostrzeżono, że wewnętrzne gałęzi koralowych składa się z komoreczek, które były ukształcone od pławow, iako lithopitow (robaczekow zostających w kamieniach) i co widzimy w drzewach, w morzu skamieniałych.

KORALE nie mają korzeni. Znajdują się przykleione mocno do rozmaitych ciał, niekiedy do skał morskich niekiedy do kości &c. Koral nie wznosi się wyżej nad wysokość stopy iedney, to jest półłokcia polskiego lub trochę więcej. Korale są rozmaitych kolorow, są białe, czerwone, lub czarne; koral czarny nazwany jest korałem fałszywym. Koral czerwony jest naypospolitszy. Łowią go obficie na brzegach morza śródziemnego, od początku Kwietnia aż do końca Lipca.

Gdy koral jest jeszcze młody, widac że końce jego gałęzi są zaokrąglone w małe gałeczki czyli guziki wielkie iak pożyczki, napelnione zazwyczaj likworem mlecznym, smaku ostrego i styptycznego. Te małe guziki otwierają się w sześć części i robią gwiazdeczkę, która odbiera takowy kształt od pazurków pławiu, który zalega wydrążenie koralu.

Kwasy biorą w siebie, część ziemną koralu iaką wszelką część ziem chłoniących, czyli alkali ziemne. Ta substancya rozpuszczona w kwasie octu, daie sol niaakogatunkową, mydlastą, która jest diuretyczna i toniczna. Koral sam może bydź użyty iako lekarstwo chłoniące. Wyciągają z niego tynkturę i syrop stężający. Chcąc zrobić tę tynkturę, rozpuszczają koral w rowney wadze soku limoniowego, albo białych cierni czyli berberyżu. Zostawiają materią tę do wytrawienia się przez dni ośm, potym cedzą likwor i dają iey wyparować dopokąd nienabędzie stężałości ekstraktu: Potym leją ten ekstrakt w naczynie, na to nalewają półtora funta spirytusu winą mniejąc naprzykład, że chcą mieć cztery funty tynktury koralu. Dozwalaia się wszystkiemu trawić w ciepłym popiele, przez dni ośm; a w tym przeciągu czasu otrzymiają tynkturę bardzo pięknego koloru. Dają żyżkę tey tynktury w dysenteriach długich i uporeczywych, w gorączkach ziadliwych i chorobach, zarazliwych. Są jeszcze inne sposoby otrzymywania tynktury koralowey,

które można zobaczyć w rozmaitych Pharmakopeiach.

Syrop koralowy preparują trawiąc koral w soku limonowym i w nim go zostawiając przez dni 6. iakośmy powiedzieli. Pod ow czas przecedzisz likwor i włożysz półfunta cukru różanego do każdego funta likworu. Każesz warzyć syrop przy cieple łagodnym; i dodasz do niego niż się ugotuje, soku karmelowego bardzo czystego i i potym dokonasz operacyi.

Te przyprawy nie mają zbyt okazałej skuteczności. Lepiej jest zadawać koral w soku samym. Pewniey działa w charakterze stężającego i chłoniącego, gdy nie jest zmieniony żadną preparacją, koral zadają w proszku od granów 15 aż do drachmy 1.

KORB. (Bot:) *Cucurbita oblonga*, *flore albo*, *flore molli*. Korb jest rośliną kuchenną, znana od wszystkich i która dała nazwisko całej familii roślin znanych pod nazwiskiem roślin korbowych (*cucurbitaceus*.) Piątnem tej rośliny jest, aby mieć kwiat w dzwoneczek lub miedniczkę, oraz owoce mięsiste, przyczepione do pośledniej części kielicha tego kwiatu.

KORB o którym mowa w niniejszym artykule, ma kwiaty które wychodzą z uszek liści; są w dzwoneczek, białe, wychylone, tak wyrzynane: że się zdają być złożone z pięciu listków. Pomiędzy temi kwiatami, znajdują się niepłodne, a każdy z nich utrzymywany jest od zawiązku czyli zapłodku, który wyrasta na owoc podłużny niebardzo wielkiej objętności. Kora owocu

nazwanego korbem lub banią, jest zielonobiaława, gdy młoda, za czasem staje się żółtą i bardzo twardą; mięśistość bani jest biała i w smaku nieco łałowa, zazwyczaj podzielona bywa na sześć komorek, które zawierają ziarna długie i spłaszczone.

Liście bani czyli korbiu są wielkie, mchowate, wyrzynane na brzegach. wiszą na długich ogonkach; łodygi czołgają się po ziemi i idą bardzo daleko. Pną się także niekiedy po drzewach blisko stojących.

KORBIE czyli dynie albo banie jedzą w zupie. Mięśistość ich ma cnotę chłodzącą, ale pozbawiona smaku. Można przepisać wy moczenie korbiu ludziom cholerycznym i temperamentu ciepłego. Ziarna tego owocu, są z liczby czterech nasion zimnych większych, kładą ją do emulsyi dawanych w chorobach pochodzących z ostrości krwi. Mowią, że liście przyłożone na pierśi tracą mleko w pierśiach kobiet nowo zległych. Nie widzimy na czemby się to stwierdzenie wesprzeć mogło. Prawda, że *Mathiole* tak napisał, ale *Mathiole* często się mylił. Botaniści teraźniejsi, którzy powtarzają to samo po tym sławnym Autorze powinni by dla swego honoru dodawać, tak *Mathiole* powiedział. Robią wodę dýstyllowaną z bani, używają iey do uspokojenia zapalenia oczow: można ją także brać wewnątrz.

KORDYAKA. Patrz KARDYALGIA.

KORDYALNE. (Mat: Lek:) Dają nazwisko *kordyalnych* wszystkim lekarstwom przeznaczonym do ocucenia i pokrzepienia sił ser-

ca, osłabionych iaką chorobą albo iakim przypadkiem. Skutkiem zatym tych lekarstw jest ożywienie rodzaju nerwowego, pomnożenie kolebania naczyń, i nadanie cyrkulacyi czyli krążeniu krwi, większego stopnia dzielności.

Trzeba się zapatrywać iako na kordyalne na wszystkie substancye, bądź zwierzęce, bądź roślinne, które mogą zaradzić utratom uczynionym od ciała, po chorobach chronicznych, po długiey wstrzemięźliwości, troskach doskwiernych, tudzież zmartwieniach które cierpiącego wtrąciły w MARAZM, *Patrz.* Z tey przyczyny analeptyczne, naprawiające siły stłumione lub zwątłone, fokami pożywnemi, których dostarczają, powinny być umieszczone pomiędzy kordyalnemi pierwszego szeregu, *Patrz* ANALEPTYCZNE. Skutek ich lubo wolny i opieszalszy jest pewniejszy, skuteczniejszy, niżeli skutek innych kordyalnych, których dzielność jest tylko chwila, i któreby nie zdołały zupełnie pokrzepić chorego wyczerpnionego na siłach. Takowe lekarstwa przedłużyłyby pod ow czas życia tylko na kilka chwil gdyby całą nadzieję, na ich tylko dzielności zasadzono.

Lekarstwa kordyalne z wielką bardzo ostrożnością i uwagą przepisywać należy. Bardzo uważnie roztrząsać potrzeba przypadki, w których siły powinny być ocuczone i ożywione, aby ie nie brać za jedno z owemi przypadkami, w których się zdają stłumione bez osłabienia. Lekarstwa, któreby skutkowały odmianę najszcześliwszą, w zda-

rzeniu apoplexyi, letargu, ospy, gorączki ziadliwej, powietrza i zemdlenia; pociągnęłyby niebezpieczne skutki, w chorobach rozdrażnienia, iakiemi są spazmy, konwulsye, tudzież w przypadkach pełności lub rozrzedzenia humorow; w słabościach skutkowanych od krwi zbyt rozgrzanej, zbyt porużoney, iako to w hemorragiach i apoplexyi krwistej. Łatwo każdy powinien zrozumieć, że w pierwszym z tych dwóch przypadkow, byłoby wszystko iedno, co narazić się na pobudzenie krwi do płynienia nowego, raną zrobioną, w iakiey części wielkiego naczynia, gdyby usiłowano powiększyć gry cyrkulacyi. *Patrz HEMORRAGIE.* Tudzież, że w drugim przypadku, rozprężenie apoplektyczne nowychby sił nabrało, stałoby się niebezpiecznieyszym, i śmiertelnieyszym, gdydy porużano płyn skutkucający ie, nie zmniejszywszy w przody ilości iego, puszczaniem krwi. *Patrz APOPLEXYA.* W tym przypadku nie potrzeba używać tylko naysłabszych kordyalnych i naysłabszych.

Dając kordyalne stosownie do indykacyi które dopełnić trzeba, można osiągnąć skutki pożądane, to jest: wzmocnienie sił, nawet przez działanie lekarstw, nie umieszczonych w pospolitey klasie kordyalnych.

Naprzykład w chorobach pełności, gdy chcesz pokrzepić siły doydzieńsz skutecznie tego zamiaru, puszczaniem krwi, dyetą i wypróżniającemi, inaczej kordyalnemi mogłbyś udusić chorego, mogłbyś w nim wzniecić spazmy, konwulsye, a miało dopełnie-

nia żądzę natury, mogłbyś opaczną zarazić ją okolicznością.

W przypadku orgazmu czyli rozrzedzenia humorów, chłodzącami i zgęstniającami umacniać należy. Kordyalne pomnożyłyby jeszcze nieład.

Kwasy są najlepszymi kordyalnemi w chorobach zgnitych, gdy idzie o naprawę ziałości humorów, o zapobieżenie bezwładności części stałych, i o poskromienie zburzenia humorów. *Patrz Kwasy.*

Choroby spazmodyczne potrzebują kordyalnych ośobliwszego gatunku, pod ow czas udadź się należy do antispazmodycznych i narkotycznych. *Patrz ANTISPAZMODYCZNE, WAPORY, KOIĄCE.*

Istotną zatym jest rzeczą wybierać kordyalne stosowne do okoliczności, to jest do choroby, którą trzeba pokonać. Kładziemy tu pewne reguły, których się trzymać będziemy w zadawaniu kordyalnych.

1mo. Najlepszymi kordyalnemi, które można zadadź w chorobach chronicznych, gdy natura zwątlona jest wyniszczeniem, są substancje tuczające, analeptyczne. Udaia się do tychże substancji, w wszystkich przypadkach wyniszczenia sił, bądź po długich utrudzeniach; poścach, lub puszczaniu krwi częstym a niewczesnym. Kordyalne tego gatunku powinny być dawane przynajmniej co trzy godziny w małej dozie.

2do. Puszczanie krwi i purgujące są najlepszymi sposobami wzniecenia i pokrzepienia sił, w przypadku osłabienia przez pletorę,

5to. W przypadkach ziadliwości chorob, można się udać do kordyalnych aptekarskich dzielnych, iakimi są spirytusowe lotne, tynktury, mirry, dryakwi, effencya ambry &c. Te lekarstwa przeciw się będą i opierać iadowitości żmii, lub iakiegokolwiek innego iadowitego owadu.

4to. Nieroztropną jest rzeczą przypuszczać kordyalne, ktoreby we wszystkich przypadkach przystały. Lekarz powinien uczynić szczęśliwą ich kombinacyą, aby dozdeł szczęśliwych zamiarow. Gdyby było iakie kordyalne, ktoreby można nazwać ogolnym, zapewneby takim było wino, wino przepisujemy nayeczęściej po łyżeczce małej co godzina, lub w czafach odlegleyzych; lepsze wyprowadza skutki, niż przyprawy naykunsztowniey udzielane.

Z tym wszystkim, abyśmy się nie oddalali od iednostayności naszego układu, wytkniemy tutaj kordyalne; ktorych nayeczęściej używają w praktyce.

Naywiększa część tych substancyi, wzięta jest z krolestwa roślinnego; krolestwo zwierzęce, niczego nam nie dostarcza, procz piżma, stroiow bobrowych, i analeptycznych zabranych z pośrzod zwierząt.

Kładą w liczbie substancyi kordyalnych i krzewnych: kwiaty wołowych językow, boraku, gwoździkow i siałkow, liścia melissy, miętki, bernardynka, dryakwi polney, skorsonerry, alleiuii; ziarnka bernardynku, i iagodki iałowcowe; korzonki węzownika Wirginiyfskiego, zedoar, trzcina aromaty-

W ij

czna, nard Indyjski; skora cytrynowa, limoniowa i pomarańczowa, cynomon, kassya w drewnie, kora Wintera; kermes, gałka muszkatowa, goździki sklepowe, amomum w gronach; sok granatu, limonii, i cytryny; wino bądź iakiekolwiek byle nie ipsimowane; wymoczenia Ożanki, szafwii rozmarynu, i wszystkich roślin aromatycznych.

Pharmacya dostarcza nam rozmaitych wód dystillowanych, jakimi są wody; pomarańczowa, melissowa, miętczana, borakowa, bernardynkowa, skorlonerry i inne. Konfekty także są rozmaite, hiacyntowy, alkermesowy, dryakiew niebieska, orwietan, ocet z toruniu ziela; ocet czterech złodziei. Wodka Krolowy Węgierskiej, tynktura goździków sklepowych, krople Angielskie, krople mineralne anodynné Hoffmanna, woda Lucyi. Patrz ZMIA. Lilium Paracelsa &c.

MIXTURA KORDYALNA.

Weź <i>Wody z dryakwi polney,</i>	uncyi 4
<i>Wody dryakwianey,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$
<i>Kermesu owadu,</i>	
<i>Proszku żmii, obogga po</i>	skrupule 1
<i>Wody Cesarskiej,</i>	drachm 3

Zmieszay wszystko. Daie się tey mixturze po łyżeczce.

INNA MIXTURA

Weź <i>Wody dryakwi polney,</i>	uncyi 4
<i>Wody melissowey składaney,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$

Konfektu alkiermesowego drachmy $\frac{1}{2}$
Syropu kocenek czyli słachasu uncya 1
 Zrob mixturę, niech chory zażywa łyżkami.

MIXTURA KORDYALNA Y ANTYHI- STERYCZNA.

Weź wodę dystryllowanych: z miętki, z melisy i z kwiatów lipowych, każdej po uncyi $1 \frac{1}{2}$
Wody cynamonowej ięczmienionowej drachm 2
Tynktury Bursztynu kropli 24
Wody kwiatów pomarańczowych, drachm 2

Zrob mixture do zażywania po łyżce.

MIXTURA KORDYALNA PRZECIW DYS- SENTERYI.

Weź *Wody babczanej i melisowej prostej,* każdej po uncyi 2
Wody cynamonowej ięczmienionowej uncyi $\frac{1}{2}$
Konfektu iacyntowego
Electuarium diascordium, każdego drachmę 1
Ipekakuanha w proszku granow 12.
Laudanum płynnego Sydenhama kropli 30

Zmieszay na mixture, ktorey zadawać będziesz łyżkę co godzina.

K O R

TABLICZKI KORDYALNE.

Weź korzonkow dzięglu
 Proszku ambry, każdego drachmy 1.
 Oleyku cynamonowego, z goździków
 sklepowych, każdego po kropel 2.
 Cukru rozpuszczonego w wodzie prze-
 dziwney uncyi 3.

Porobisz tabliczki, które przyśtoią w wszy-
 stkich przypadkach, w których idzie o po-
 krzepienie sił mdlejących lub zwątlających;
 w dolegliwościach zimnych żołądka, i w
 palpitacyi serca.

DLA BYDLĄT

NAPOY KORDYALNY.

Weź szafranu
 Kwiatu muszkatowego,
 Cynamonu,
 Pieprzu,
 Goździków sklepowych, każdego dra-
 chmę 1

Potłuc grubo te wszystkie substancje,
 wrzuc je potym w wino czerwone, każ wa-
 rzyć na ogniu iasnym czyli samym płomie-
 niu przez kilka minut; gdy ta mieszanina
 ostyguie, zadasz zwierzęciu.

INNY NAPOY.

Weź Tynktury słoneczney drachmę 1
 Orwietanu uncya 1

Zmięszay i rozpuść, doday do tey mięszaniny.

Wymoczenia iagodek bobkowych lub iatowcowych funt 1

Zadafz ten napoy w dwóch dozach.

PROSZEK KORDYALNY.

Weź szatwii,

Rozmarynu,

Skorki pomarańczowey, każdego po uncyi 1

Imbieru,

Cynamonu, każdego drachm 2

Utrzesz na proszek wszystkie substancye i dafz połowę tego w garści otrąb. w dawanu lekarstw kordyalnych, nie potrzeba naśladować owych, ktorzy ie dają we wszystkich bez różnicy chorobach końskich i innych bydląt. Niebezpieczną byłoby rzeczą, na przykład, zadając ie w gorączce końskiej, bo zamiast zmniejszenia gorącości końskiej febry, ieszczebyś ią powiększył.

NAPOY DLA BYDLĄT W CZASIE ZARAŻY.

Weź liści ruty

garści 3

Każ moczyć te liście w dwóch kwartach wina czerwonego.

Doday do tego wymoczenia kilka główek szofnku, iagodek iatowcowych i dwie

drachmy kamfory; zadasz tego lekarstwa co dzień rano, na czczo bydłeciu. Za pomocą tego napoiu, przed lat kilkunastu w Burbonii, zachowano wiele wołów i krow od zarazy, lubo te bydłeta społkowały z chorem.

KOREK (Bot.) *Suber latifolium perpetuo florens*. Jest to drzewo podobne do dębu zielonego przez gałki, które wydaje, przez liścia swoje, które iednak są większe, miększe i niekiedy ząbkowane; pień tego drzewa jest także grubszy, mało z niego wypada gałęzi, grubość kory iego jest znakomit-sza, gąbczasta; kolor szarożółtawy, mnoży się we Włoszech i w Hiszpanii; widzieć się także daie i w Gaskonii koło gor Pyreney-skich, który się różni od korku Hiszpańskie-go, bo ich kora nie jest czarna i liścia zawsze zostaią zielone.

Chcąc uczynić zbior korka, przerzynaią drzewo w podłuż aby korę łatwiey zdjąć z niego, kładą ją potym w wodę, przyciska-ją ciężarem kamieni, aby ją spłaszczyc, w tym stanie wyymuią ją z wody i suszą, i tey to kory używaią na robienie zatyczek zwanych korkami.

Sztuka lekarska używa gałki korkowey jako wybornego sężaiącego. Używaią iey w kolce wietrzyłstey.

Kora korkowa posiada też same własno-ści i ma szczęśliwe skutki na zatamowanie hemorragii, na biegunki; mowią że spalona i przyłożona na hemoroidy, łagodzi ie

i zmniejszyła dośkwierność bolow. Nie używają kory tylko w proszku, a dozą galki jest od skrupułu iednego aż do drachmy iedney.

KORONA CESARSKA. (Bor:) *Corona Imperialis.* Korona Cesarzka jest roślina cebulowata z rodzaju liliowatych, kwiaty iey są złożone z sześciu listków pośluznych, koloru żółtego, bladego, czerwonego lub purpurowego; te liścia podobne są do liści liliowych, umieszczone są bez porządku, łodyga jest gruba iak palec, wysoka na łokieć i półtora, zaokrąglona, koloru ciemno purpurowego, korzeń wcale nie pieści zmyśu powonienia, korzeniem tym jest cebulka biaława, otoczona włóknami i złożona z kilku skorupek czyli łusek leżących iedne na drugich.

Korzeń Korony Cesarzkiej jest bardzo niebezpieczny, iedzony wyprowadza nayokropniejszy skutki. Czytamy w Efemerydach ciekawych natury, że lokay pewnego Szlachcica Niemieckiego, ziadłszy cebulkę Korony Cesarzkiej, gotowaną z oliwą i solą, napastniony był od przypadkow, ktore skutkować zwykła wesz świnia.

Gdy Doktor Elias Camerrarius dał cebulkę korony Cesarzkiej ziesięć psu, zwierzę to wpadło w poruszenia konwulsyjne; kazano go żywo otworzyć, i widziano żołądek skurczony i pokręcony iak kiszki. *Wepfer de cicula aquat* kładzie: cebule korony Cesarzkiej w szereg truciźn.

KORONA WENERY *Patrz* WIENIEC WENERY.

KORYANDER (Bot:) *Coriandrum majus*. Koryander jest roślina, ktorey kwiaty wypadają w parasolek na wierzchołku gałęzi, każdy z tych kwiatów złożony jest z pięciu listków nierównych, rozłożonych w różyczkę; kolor jest biały, purpurowy, liście wyższe są głęboko wyrzynane i podzielone w pasemka, liście dolne są połączone, zaokrąglone, i ich ząbkowatości nie są tak głębokie, kwiaty zawierają nasiona półkregowe, szare, które żółknieją czyli lisowacieją, gdy się starzeją; korzeń koryandru jest biały i drobny, cała roślina wznosi się do wysokości ośmiastu aż do dwudziestu cali, zapach ma aromatyczny, ale mocny, i nieprzyjemny, podobny do zapachu plukiew.

Nasionka koryandru mają te same cnoty co anyż. Mają cnotę wypędzania wiatrow, żołądkową i cefaliczną. Przepisują je na rozrzedzenie sokow trawiących zgęstniałych w żołądku: na rozpędzenie wiatrow i bólów głowy, które są skutkiem nie dobrej strawności. Dają je także w przypadku hemophtyfy, w biegunce i gdy miesiączka obficie płynie.

Doza koryandru jest pół drachmy w substancyi, w wymoczeniu dają iej dwoie tyle. Smażą także w cukrze te ziarna, aby je potem użyto. Do enem przeciw wietrznym kładą je nieśledy w dozie drachmy 11. aż do 3. Osoby którym z ust cuchnie, trzy-

maią koryander w gębie, aby nie raziły smro-
dliwością oddechu swego tych, co do nich
przystępują.

KORYANDER kwitnie w Lipcu i Sierpniu,
rośnie prawie wszędzie. Przepędzaia wodę
z koryandru, wchodzi w elektuaryum ple-
fznika, w wywarzenie przeciw weneryczne
Xięgi Paryzkiey &c.

KOSC. (Anat:) Kości są naytwardsze i
naystałsze części ciała ludzkiego, przezna-
czone do tego: aby służyły za podporę i nasadę
częściom miększym. Większa część kości
składa się z trzech substancyi, iedna z tych
substancyi, jest gąbkowata, czyli komorko-
wata, druga substancya zbita czyli tęga;
trzecia siatkowata.

Nayprzod daie się widzieć substancya zbi-
ta czyli tęga; składa się ona z kilkunastu lu-
sek czyli warstwek leżących iedne na dru-
gich. Ona to robi coś nakształt powłoki ko-
ściistej, ona jest naystałsza, i ona stanowi
całą moc kości.

Od tey substancyi odrywiają się listki kości-
ste, straszliwie drobne, które kość dzieła na
kilka wydrążeń czyli iamek, niby na tyleż
przegrod. Zbior tych listkow, nazywa się
substancją komorkowatą.

Pomiędzy blaszkami czyli listkami kości-
stemi; o którychmy dopiero mówili, wypa-
da nieskończone mnostwo włókien kości-
stych, podług rozmaitey dyrekcyi, i to to jest sub-
stancya siatkowata, *substantia reticularis*.

Te trzy substancye nie we wszystkich znay-
dują się kościach. Nie ma ich w większey

części kości szerożich ; iakłemi są kości cza-
 flki i kości twarzy. Zobraz, *sternum*, kości
 nog, rąk, pacerze, dwie tylko subścancye
 mają, to iest subścancya zbitą i komorko-
 watą.

Są iednak kości w którychbyś nadaremnie
 poszukiwał tych dwóch subścancyi ; nie zna-
 lażbyś ich, naprzykład w kości *unguis* i w
 kościach podniebienia.

Kości różnią się między sobą swoim kształ-
 tem, położeniem, użyciem i twardością;
 są kości długie, szerokie, cylindryczne i
 czworgranne &c. Co się tyczy ich położe-
 nia, użycia i twardości, nie ma nikogo,
 któryby sobie nie zdołał ziednać potrze-
 bnych, w tej mierze, wiadomości.

Kości mają swoje części przyległe lub swo-
 ie własne. Pierwżemi częściami są *perios-
 teum* błona każda kość okrywająca bardzo
 cieniučna; i szpik; inne części są: w zgor-
 ki i iamy.

Periossteum, czyli błona cieniučna służy
 za podporę nerwom i naczyniom, które prze-
 nikają kości.

Szpik iest fokiem oleiowatym zawartym w
 komorkach kościowych, lub wielkich iamach
 kości; podług Pana *Lieutaud*, służy do tu-
 czenia kości.

Części właściwe kości są, albo stałe, al-
 bo zawierające iamy; pierwższe są: apo-
 fizy i epifizy. Drugie są dziury, fossy,
 wklęsłości, zakręty, przepukłości; których
 dawać opisy, niepożyteczną sądziemy rze-
 cza.

Budowlą kościstą ciała ludzkiego, którą nazywają skeletem, składa się z dwóchset pięciudzięciat kości. Gdy te kości są połączone własnemi swemi ściągami, skelet jest naturalny; gdy są zebrane do kupy za pośrednictwem związku kunsztownego, skelet taki ma nazwisko kunsztownego skeletu. Ogółem mówiąc, zbior kości nazywa się artykulacją czyli spojeniem stawowym.

Lubo kości są najsilniejsze i najtwardsze części ciała ludzkiego, są jednak podległe tym samym chorobom, co i części miękkie, a im bardziey się zbliżają do natury części miękkich, iako w dzieciach, tym bardziey są podległe rzeczonym chorobom.

Przyczyny chorob kośnych są albo wewnętrzne, albo zewnętrzne.

Przyczyny zewnętrzne są:razy, upadki, gwałtowne silenia się, a te przyczyny skutkują złamaniami albo wytknięciami czyli wybiciami, wyruszenia z mieysca.

Przyczyny wewnętrzne zależą od rozmaitych iadów, iakiemi są wady skorbutyczne, weneryczne, wolowate, rachityczne, cancerowate, które napadają na kości; gryzą i płużą ich substancją, a nawet nadarzają ich wyruszenie z przyrodzonego mieysca.

Zadano niegdyś pytanie, jeżeli kości są podległe zapaleniu: można twierdzić podług doświadczenia, że podlegają tey chorobie, która się w nich kończy, tak jak w częściach miękkich na ropieniu, co skutkuje spruchniałość czyli zgniliznę tym gorzej, że materya

suppuracyi jest złośliwzego charakteru. Zapalenie kości, może się skończyć na skirze. Znajdujemy exostozy które we wszystkich są podobne do zrostków skirowatych, jakie postrzegamy w częściach miękkich.

Spruchniałość i exostozy są straszliwemi chorobami kości. Spruchniałość tym jest na kości, czym wrzód na części miękkie, często złączona bywa z exostozą, która jest nadbiegłością przeciwnaturalną wznoszącą się na kości. Ropa wsiąkając poprzecz odłupkę czyli blaszkę lub warstwek kośnych, zmniejsza ich wzajemnego dotykania się: te blaszki oddalając, unoszą się ku zewnątrz i czynią wyłkok czyli odstrzał. Kości zaczynają nabrzniewać w rozmaitych zapaleniach, które potym odmieniają się w spruchniałość. Te choroby następują kolejno po sobie, lub też łączą się razem w jednymże człowieku. *Patrz SPRUCHNIAŁOŚĆ, EXOSTOSIS.*

Kości są podległe złamaniu i wytknięciu czyli wybiciu. *Patrz ZŁAMANIE, WYBICIE.*

Lubo zazwyczaj zewnętrzne przyczyny nadarzają te choroby, mogą jednak zależeć od przyczyn wewnętrznych, i tak skorbuty cy podlegli są złamaniu kości, lubo nie widąc żadney zewnętrzney przyczyny tego złamania.

Rozwolnienie mocy i sił jednoczących na wzajem kości, może nadarzyć wytknięcie ich z miejsca. Gdy raz dzielność muszkuł i ściągaw osłabiona będzie, główka kości rąk i nog, usuwa się z wolna, z wklęsłości czyli jamy stawowej: kości ciągnie na

do własna ich ciężkość. Takowy nieład daje czasem okoliczność do wytknięcia.

Uważają powszechnie, że ludzie mieszkający na miejscach bagnistych, są podlegli temu przypadkowi, który często nadchodzi po paraliżu, po atrophii, czyli suchotach.

Wytknięcie kości, czasem, ba i często bywa skutkiem wady zastarzałej w tej części ciała: ścięgacze wzdymają się po zapaleniach, rozpręża je serwatkowatość zbyt obfita, która oddala na wzajem od siebie włókienka z jakich powstała; rozprężając się wypychają kości i wysadzają je z właściwych im spojów stawowych. Zebranie się soku pokarmowego w jamkach stawowych spojów, może nadarzyć tę chorobę. Bardzo trudna jest do uleczenia. W leczeniu baczność dać należy na gatunek przyczyny, która ją skutkowała. Gdy wytknięcie lub usunięcie się kości nadarzone jest prostym rozwołnieniem, należy się udać do purgujących hydragicznych i diuretycznych. Na członek ten przyłożyć trzeba grube bardzo płatuszki umaczane w tęgich likworach. Używanie topicznych rozdrażniających, przyłożonych zewnętrznie, może wyprowadzić niektóre zbawienne skutki, pociągając zewnątrz serwatkowatość, którą naszły ścięgacze.

Gdy dwie kości, które razem są połączone w artykulacji są tak skleione, że prawie jedną tylko kość stanowią, zowiemy stan takowy Ankiłozą. *Patrz ANKILOZA.*

Nie tak dokładnie nie piątnie rachitizm jak dolegliwość kości, nogi i ręce osobliwie

przy spoieniach stawowych rozdymaia się rozprężaia i rozszerzaia. Na kości napada często sprężniałość, *Spina ventosa*, krzywia się rozmaitemi kształtami. Gdy kości są tym sposobem skazane, muszkuły słabieia, chudną, poruszenie ich jest leniwe, o-
piezale: trudne, ztąd niechęć i wstręt do wszelkiego ćwiczenia ciała, w pomiar złej konstytucyi nog. Chorzy nie mogą iść prosto. Powierzchnia kości w trupach rachity-
kow, jest nierowna, chrapowata, okryta nadrostkami, odłupkami kościstemi. Epiphises są wzdęte zmiękczone, oddalone od reszty kości, końce mostkowe żeber są zgrubniałe; kość pierzowa pogięta rozmaitemi sposobami. *Patrz* dokładniejszy opisanie pod słowem RACHITIS.

Spina ventosa jest najstraszliwsza ze wszystkich chorób iakie tylko napaść mogą na kości; uważaia ją iako prawdziwy rak substancyi kości. Połpolicie winna bywa swoy początek iadowi wenerycznemu. *Patrz* SPINA VENTOSA.

Zmięknienie kości jest rzadką dolegliwością, która zawisła podług niektórych Teoretyków od humoru kwaśkowego rozwijającego substancją ziemną, wchodzącą w układ kości. Roku 1752 widziano w Paryżu zmięknienie ogólne wszystkich kości, w osobie pewney kobiety zwaney *Supiot*.

KOSMACZEK. (Bot:) *Pilosella major repens hirsuta*; *Dens Leonis*, *auricula muris*. Jest to roślina z rodzaju owych które łacinnicy zowią *hieracium*. Linneus nazywa go *hiera-*

hieracium foliis integerrimis ovatis, caule repente scapo unifloro. Kwiaty kosińcazku są w pośliski, żółte, utrzymywane od kielicha łuskowatego i prostego, unoszone na ogonku cienkim i kosińcym. Skoro kwiaty miną, następują po nich nasiona drobne, czarne, iednokształtne i czubeczkowate. Korzeń iego jest długi iak palec, cienki, otoczony włóknami. Wydaie kilka łodyg cienkich, wilkowatych, kosińcanych, które się czołgają po ziemi i które zapuszczają korzenie. Liścia są podługowate, zaokrągłone na końcach, podobne do uszu szczurzych i myśzych odzianych kosińkiem, po wierzchu zielone, żółtawe, białawe spodem, smaku sześcącego. Ta roślina krzewi się na mieyscach suchych i chudych; na pagórkach nie oranych, w ziemiach piaszczystych, i na brzegach drog; kwietnie w Maju, Czerwcu i Lipcu. Jest bardzo gorzka. Znaydują ją niekiedy pomieszaną z rannami szwajcarłkiami, można ją tak iak tamte, używać w wywarzeniach i w wymoczeniach sześcących, oraz ścierających.

Taberna Montanus mowi, że kosińcazek jest specifitum na usunienia, czy to przyłożony zewnątrznie, czy zażyty wewnątrznie. Extrakt kosińcazku, w dozie granow dwóch, pożyteczny jest na wrzody i na suchoty. Proszek włókniony w nos, zaścianawia krew płynącą. Wywarzenia tey rośliny używają pożytecznie w dyssenteryi i w diarryach uporczywych, które pochodzą z rozwolnienia włókien kiszkowych. *Tragus* zapewnia: iż wymoczenie iey w wodzie lub winie z tro-

chą cukru, jest dobre przeciw żółtaczkę i na wypędzenie puchliny. Inni Autorowie pisa: że dobre wyprowadza skutki w kamieniu nerkowym. Wymoczenie iey w winie białym leczy gorączkę trzeciodniową. Trzeba ią moczyć w tym winie godzin 24. i dawać choremu kwaterkę tego wina na godzinę przed przystępem. Tego lekarstwa doświadczano szczęśliwie podług *Chomela*.

KOSMETYCZNE. (Mat: Lek:) Dano nazwisko lekarstw kosmetycznych, wszystkim substancjom, które mogą upiękrzyć cerę. Malowidłem najpiękniejszym, najdotkliwszym jest owo, którym uprzejma natura, farbuje lica młodych i zdrowych kobiet. W pierwszych wiekach świata, wcale nieznano innego: szczęśliwe czasy! nie znaliście kazi, którą zbytek poszpecił nasze obyczaje. Niewiały iedynie zawistne tego, aby się podobały w obięciu wewnętrznym domu, nie szukały gdzieindziej świadectwa swoich powabow, tylko w krystalu wody czystey; ztąd też świeżość i czystwość; stażały się na ich iagodach; a w wieku od nas zwanym *xgrzybiałym*, były temi, czym bywają nasze *Modniste* w roku 20.

Zaisie moda, czyli raczey głupia płechość, musi wielowładnie panować nad umysłami Dam naszych, kiedy się tak płochy i dobrowolnie, wystawiają na pomarszczenie i wywędzenie cerę, w samym najpiękniejszym kwiecie wieku? Malowidło, którego codziennie nowe na twarzach układają warsztwy, zwolna trawi przyrodzony koloru powab, marszczy skórę, i wtrąca rodzącą

się dopiero piękność? w przepaść zimną starości. Niektóre Damy rozumieją, że do łyc zaradzą twarzy swojej, kiedy wtrzymując je od bielidła, samym tylko rużem farbują na twarzach plastry śmieszney wcale czerwoności; niewiedząc, że każdy, który się w nie patrzy z bliska po starciu rużu, nie tylko jagody od niego zalegane, ale nawet całą twarz, widzi żółtawą, i tak przykrą, iak przykrą wydawać się nigdy nie może twarz osoby rażoney żółtaczką. Zaczne zatem kobiety, nie mogą nigdy, z nadto wielką ostrożnością, unikać malowania twarzy. Interes piękności bardzo szkodzi na tej nierozsądnej a czasow naszych prawie zagorzałej żądzy, pokazania się tym, czym albo natura, albo wiek byź nie pozwala. Proźna ieszcze wymowka kobiet naszych, że tym końcem tylko ruż kładą na twarz, aby się oko żywżym wydawało. Coż w tym za cel byź może? nie inny zaiste, tylko cel poruszenia skłonności w sercach patrzących, cel zaiste godny bezczelney nierządniczy; ale obmierzy w oczach kobiety znaiącey dośtoynosć płci swojej, i umieiącey rozsądnie używać owej władzy, której tkliwość mężczyzn pozwala iey nad ich sercami.

Malowidłem naynaturalnieyszym iest woda. Damy dobrego tonu, chćecieź byź długo piękne? zostawcie kobietom cnoty podeyrzaney, głupi zaśczyt farbowania swych licow, nie udajcie się do sztuki tylko końcem ułagodzenia ostrości skory, aby ją uczynić wolnieyszą, ale nie czerwienią.

WODA KOSMETYCZNA.

Weź korzonków kobyłego szczawiu, uncyi 4
 Soku limoniowego, uncyi 2
 Octu Saturna, drachmę 1

Każ razem gotować, i używaj mieszani-
 ny skoro tylko ugotowana będzie. To
 miejscowe lekarstwo, jest dobre przeciwko
 czerwoności twarzy i chrostom.

POMADA KOSMETYCZNA.

Weź Pomady iazminu, uncją 1
 Bleywasu przeplukanego drachm 2
 Olbrotu i talku, każdego drachm 1

Zmieszay i zrob pomadę z miazgą czyli
 ślamowatością płaszniaka.

MYCIE KOSMETYCZNE.

Weź Wody z róż damaszku, kwaterki 3
 Oliwy kwaterkę 1
 Olejku waynsztynowego przez opadnie-
 nie, uncyi 1

Oleiek waynsztynowy utrzej z oliwą w
 moździerzu marmurowym lub szklanym, do-
 łęwiając po trochu wody różaney.

MYCIE KOSMETYCZNE ZWANE MLE-
KIEM PANIENSKIM.

Weź Będźwiniu w proszku, uncyi 4
 Storaxu, uncją 1

Balsamu Peruwiańskiego, uncyi $\frac{3}{4}$
Spirytusu wina rektyfikowanego, kwarter $\frac{1}{2}$

Włóż to wszystko do bani alembikowej, ktorey szyię zatkaasz, przystosowawszy drugą szyię mnieyszą, którą przewrocisz w gorze, zalepiwszy mocno wszystkie połączenia, postawisz w gorącym piasku, i zostawisz w nim przez dwa lub trzy dni, często wzruszając naczyniem. Urobi się z rozpuszczenia substancyi w tę mieszanicę wchodzących przez spirytus winny, tynktura, którą zleiesz przez nachylenie, skoro tylko ostygnie: tynktury tey lać będziesz trzy lub cztery łyżeczki od kawy w kwaterkę wody, która nabierze koloru mleka, i ta jest przyczyna, dla ktorey tę tynkturę nazwano mlekiem Panieńskim.

INNA PRZYPRAWA KOSMETYCZNA.

Weź świeżych korzonków aaronowej brody,
Prześtepu ziela,
Kokoryczki, każdego uncyi 3
Nasiona fanum græcum, drachmę 1
Kamfory, drachmy $\frac{1}{2}$

Utluczysz te wszystkie substancje w morderzu, i naleiesz na to

Oleju wainfztynowego przez opadnienie, uncyi 3

Wycisnąwszy należycie mieszanicę, maczać będziesz chusteczki w likworze, i przy-

łożysz na skórę wraz z innemi chustami równie umaczanemi : Można także małym kofsztem zrobić wodę kofinetyczną piekrzącą skórę :

Weź *Siarki żywey w proszku*, uncya i
Mydła czarnego, uncyi 2

Wszystko warzyć będziesz w woreczku, który moczyć nie zaniechasz przez dni dziewięć w ociecie ; potym tym octem myć części.

Na tym dosyćby przestać dla kobiety skromney i rozsądney w chęci przypodobania się, ale że dzieło nasze, nie może się odmówić rękom wszelkiego gatunku osob, dla ogólniejszey satysfakcyi, kładziemy tu obszerniejsze przepisy wyięte z GOTOWALNI WENERY.

KULE PACHNIĄCE.

Weź *Bendżwinu*, drachmy 2
Storaxu najczystszego,
Laudanum, każdego drachmę 1
Kory Cedru,
Kory żółtey tylko limonii,
Kwiatow siałkowych,
Rozyczek muszkatowych,
Rozmarynu,
Sandału czerwonego,
Calami aromatici, każdego drachmę 1
Goździków sklepowych,
Goździków kubeby,
Kosaćcu Floreńskiego, każdego
 skrupulow 2

Zetrzey to wszystko na proszki i zrob z tego masę rozrabiając gummę dragantu rozpuszczoną w wodzie czyli wodce rożanej. Każ trochę rozgrać móżdziej marmurowy, stawiając go przed ogniem. Wley w to :

<i>Wody z kwiatow pomarańczowych,</i>	łyżek 2
<i>Kotkow rybetowych,</i>	skrupuł 1
<i>Ambry szarey,</i>	drachmę 1½

Zetrzey i utłuc należycie w tym móżdziejzu. Tłuczek powinien być także ciepły. Gdy to wszystko należycie razem zmieszane będzie, doday :

<i>Pizma nayczystszeo,</i>	skrupułow 1½
----------------------------	--------------

Gdy to wszystko oстыgnie, weź razem z pierwszą masą tę mieszaninę i zagnieć mocno. Nakoniec doleiesz.

<i>Oleyku tresnego cynamonu,</i>	kropli 20
----------------------------------	-----------

Ktore zagnieciesz z naciastą czyli masą ogólną, z ktorey porobisz kule czyli gałki pachniące, takiey iakiey zechcesz wielkości.

KAPIEL SKROMNOSCI.

<i>Weź Migdałow słodkich wyluskanych,</i>	uncyi 4
<i>Aenulæ campanæ,</i>	funt 1
<i>Pineli słodkich,</i>	funt 1
<i>Nasienia lnianego,</i>	garści 4

*Korzonków słazowych ,
Cebulek liliowych ,*

uncyą i
uncyą i

Utluc i obroć to wszystko w miazgę i zrob trzy woreczki ieden duży a drugie dwa małe. Gdy woda będzie dostatecznie ciepła wrzucić je do wanny; osoba biorąca kąpiel ułoży się na największym worku, a dwóch innych użyje do tarcia ciała. To poruszenie i woda wyciskać będzie rozpuszczoną miazgę z woreczków, i woda cała stanie się mleczna; tym sposobem osoba może być widziana w kąpeli a najciekawsze oko nie pęstrzeże, co by mogło razie wstyd.

Kto chce kąpiele uczynić pachnące, leie do nich rozmaite gatunki zapachow, iako to wodę różaną, wodę kwiatow pomarańczowych, pergamotu &c. Osoby lubiące zapachy mocniejszy, mogą użyć storax, ben-dżwin, ambre &c. proszek gałek czyli kulek wyżey przepisanych, może służyć do kąpiel. Proszku tego uncyą i. dosyć jest do kąpeli iedney.

CZOŁKO WENERY DLA WIĘDNĄCEJ PIĘKNOSCI.

Każ roztopić wosku białego w rynce nowey; umaczay w wosku roztopionym chustę cienką i białą, którą potym stawisz przed ogień, aby mocno nasiąknęła woskiem; potym pociągniesz po niey żelazem. Płotno to chować należy w serwecie bardzo czystey, w miejscu suchym, i z niego odcinać czołko, gdy potrzeba, aby się niedozwolić

czołu zbierać w marszczki, które złośliwe, w oczach męszczyzn, dają świadectwo, o wieku kobiecym.

Czasami trafia się, że przy karku, na którym stoi głowa oddychająca na pozor pierwszą świeżością wieku, biała, gładka i rumiana, wiszą ręce drżące, i zdradzają sekret ubiegającej się staruszki za postradaną okrasą wieku. Dla tych nieszczęśliwych ofiar czasu, może miłym będzie następujący prezencik.

BALSAM PRZECIWKO DRZENIU GŁOWY, RĄK &c.

Weź Liści i kwiatow ruty,

Liści i kwiatow szalwii oraz rumienia,

każdego

uncyi 2

Jagodek lub ziarenek czarnych bobku,

uncyi 4

Roż bladych suchych,

uncyi 3

Utrzey wszystko, i włoż w flaszczkę szklaną, do ktorej nalejesz dwa funty gorzałki, niech to stoi na słońcu przez miesiąc, na końcu miesiąca wyciśniesz wszystko. Tym balsamem, trochę zleconym, trzeba sobie nacierać członki drżące zrana, dwa lub trzy razy na tydzień, przestrzegając, aby wprzód części drżeniem rażone, rozetrzeć dobrze chustą ciepłą i nową.

BALSAM BIAŁY DO UPIĘKRZENIA SKORY.

BALSAM BIAŁY nieco innego jest, tylko oleiek Talku otrzymany przez opadnienie.

Dostać go można wszędzie u Aptekarzy. Kto chce używać balsamu białego na cerę tłustą i oleiowatą, trzeba go mieszać z równą ilością spirytusu wina dobrze zreaktyfikowanego w butelce szklanej należycie wymieszanej; niech w niej stoi przez kilka dni, a często mieszaj i kłuć mocno, dopóki się wszystko należycie nie pomiesza, tak, aby iedno wsiąknęło w drugie; potym przeciśnij przez chustę cienką. Kto chce używać, tego balsamu, wrzuca trzy lub cztery krople w łyżkę wody iak nacyścićiey; a umywszy sobie twarz chustą białą umaczaną w wodzie pospolitey, i otarłszy się należycie, odwilży sobie lica wodą zaprawioną balsamem.

Jeżeli cera jest sucha, potrzeba balsam rozrobić w oleyku migdałow słodkich otrzymanym bez ognia, dolewając zawsze kilka kropel wody, aby wszystka mieszanina nabrała sześzałości pomady. Odfacisz pierwszą wodę, i wrzucisz pomadę w nową wodę, świeżą, którą odmieniać będziesz co dwadzieścia cztery godzin, dla przyzwoitego zachowania pomady. Tey pomady weźmiesz na koniec palca i smarować będziesz twarz. Nie będziesz ścierała aż nazajutrz rano płótnem cienkim, w którym powinny być pienie tłuczone, a ocierając się trzeba trochę naciskać.

BIELIDŁA ZDATNE DO MIESZANIA z POMADĄ NA ZACHOWANIE PŁCI

Włóż tyle ile ci się podoba talku Weneckiego w tygielek, przystaw do ognia w płó-

mieniach, w którym zostawisz kwandrans. Podczas tego przeciągu, każ prawie rozpa-
lić moździerz żelazny i koniec iego tłuczka,
wrzuc talku do moździerza i biy czyli tłuc
mocno, dopokąd się nie obroci w proszek
subtelny, który przesieiesz sitkiem iedwa-
bnym i zachowasz do użycia. Można ie-
szcze talk obrocić w proszek, kładąc pewną
iego ilość z małemi kamykami rzecznyemi,
naybielszemi, potym przesiewaia przez sit-
ko iedwabne dla otrzymania proszku.

BIELIDŁO PERŁOWE PRZĘDZIWE

NA PŁEC.

Weź *Wody mocney, czyli serwaseru, ilość*
dośćateczną.

Nasienia pereł wschodnych, uncy 2

Koralu białego obroconego w pro-
szek mieluchny, uncy 2

Wszystko włoż w banie retorty.

Weź powtore *Cynku startego na pro-*
szek, uncy 8

Serwaseru ile potrzeba do
rozpuszczenia.

Włoż w drugą retortę. Gdy obydwie roz-
puszczenia gotowe będą, zmieszay pierwsze
z wodą, w której rozpuszczisz trochę soli,
wleay tę mieszaninę na rozpuszczenie pereł
i koralu, aby na doł opadły: zleay wodę
przez nachylenie, i przepłucz proszek w

wodzie rzrodlaney, dopakad niepozbedzie woni ferwaferowey, i poki nie pozostanie naymnięyszey impressyi na ięzyku, gdy profzek nań posypiesz. Gdy kto chce używać tego profzku, rozpuszczyć go należy w wodzie liliowey, lub kurzey stopy, lub salscianey &c.

Gdyby kto chciał wmiešzać w pomadę na twarz bielidło, ktore zwyż wymienionych, trzeba kazać rozpuścić ilość, iaka się będzie podobać w gummie dragantu rozpuszczoney w nayczystszej wodzie, i w takiej ilości, iaka potrzebna do urobienia masy miętka- wey: pod ow czas zagnietają w profzek z pomadą na pięci przestrzegając, żeby tey mięszaniny nie robić palcami, ale małą łyżeczką krzysztalową,

SPOSOB ZACHOWANIA ZĘBOW.

Do chędożenia zębów używają profzkow, opiatow, korzonkow &c.

PROSZEK DO CHĘDOŻENIA ZĘBOW.

<i>Weż Kojacćiu Florenckiego,</i>	uncyą 1
<i>Wajnsztynu,</i>	drachmę 1
<i>Koralu czerwonego preparowanego</i>	drachm 4
<i>Krwi smoczey,</i>	drachm 2
<i>Profzku cynamonowego,</i>	
<i>Profzku goździkow sklepowych, każ- dego</i>	drachmę 1

Zmięszay te wszystkie profzki razem i używay do chędożenia zębów.

OPIAT zrobisz bardzo dobry, gdy wzięwszy proszkow dopiero wymienionych pod wyrażoną miarą, rozechniesz je w miodku rożanym, w syropie morwowym, syropie berberyffu &c.

Korzonki powszechnie biorą koniczy ślimaczey lub ślazu, suszą je końcem zdiecia pierwfzey skorki, potym moczą je przez czterdzieści ośm godzin w wywarzeniu roż Prowins, w grubym winie, z trochę hałunu, i ilością dostateczną cukru lub miodu.

Sok śliw czarnych, równie dobrze użyty bydz może iak cynamon gotowany w wodzie z trochę hałunu, miodu i cukru.

Korzonki tak napuszczone, wymuią z wymoczenia, rozkładają je na stole, tak aby się nie tykały. W trzy lub cztery dni potym, szrępiąc je na obydwóch końcach scyzerykiem, robią z nich niby miotełki; potym uozwalają im wyschnąć zupełnie, aby mogły bydz oskrobane należycie szkłem i wygładzone, nakoniec trą je gummą dragant i tym sposobem niby pokostnią, czym się stają lśniące.

Spiyrtus foli słodzony dulcyfikowany, użyty z ostrożnością przyzwoitą, znoszą plamy czarne zębów.

Preparacya gąbek zawisła na tym, aby wybierać nayprzednieysze, koloru iednostaynego i bez skazy. Krają je w tak wielkie kawałki iak chcą, i rzucają w którakolwiek z tynktur wymienionych; wyiawszy te kawałki z wymoczenia, nasuwają je na sznurki lub nici, i suszą na powietrzu.

Woda ranna, wódka z gwaiaiku, wódka z warzechwi, mała szalwia, gotowana w winie białym, służy do umocnienia chwiejących się zębów. Niektóre osoby dodają trochę hałunu do wina, drugie rozpalaiają gałkę łopatkki żelazney, i gażą w winie.

Essencye, których można używać do usfuzszenia spruchniałości zębów i do uspokojenia ich bólu: są: oleiek trefny cynamonu, goździkow sklepowych, balsam *Fiorawenteha*, *Romandora*, *Peruwiański* &c. *Æter mineralny*, krople anodynnne *Hoffmanna*, *laudanum*, *opium* &c. Niektóre osoby udawały się do goździa magnezowanego, inne, do nacisnienia palcem na działła chore, a nakoniec sfo nasiekiwań robionych na działłach zębu chorego; i do kanteryum aktualnego, albo rozpalonego żelaza, końcem przypalenia chrząstki ucha; ale ponieważ się trafia niekiedy, że te wszystkie sposoby są niepożyteczne lub szkodliwe, udaia się do gargaryzmu wody gorącej, lub wywarzenia fig w samey wodzie, lub w równych częściach wody i mleka. *Patrz wreszcie ZĘBY.*

WODY RZADKIE.

Wołowey lub cielęcey nogi ową część, której się trzyma skora i łopka ile się podoba. Trzeba ociągnąć z niey skorę, utłuc wszystko nie z tego nie tracąc, dystrylluy w popiele ciepłym, a wody otrzymaney używaj każde rano. Ta woda rumianą twarz czyni.

ABY TWARZ WYDAWAŁA SIĘ IAK W ROKU DWUDZIESTYM.

Weź dwie nogi cielece i każ je warzyć w ośmiastu funtach wody rzeczney, aż do połowy wytrawienia, potym doday funt ryżu, i każ warzyć z ośrzodką chleba białego, z dwoma funtami mleka i z dwoma funtami mąki: doday potym dziesięć białek iaja z skorupami z skorą. Każ dystillować w po-
piele ciepłym, doday nakoniec do wody kto-
rą otrzymałsz przez dystyllacyą, trochę kam-
fory i hałunu Sokkotryńskiego.

DO UCZYNIENTA TWARZY BIAŁĄ.

Weź Piany srebrney trochę, włoż w na-
czynię z mocnym winnym octem białym.
Każ warzyć aż do zmniejszenia trzeciej czę-
ści, day się ustać, przecedź i schoway. Mle-
ko i sok pomarańczowy pomieszane z oley-
kiem waynsztynowym, dobre bardzo wy-
prowadzają skutki.

WODA NA ZAMĄCENIE GŁOWY.

Weź *Quingow* czarnych bez pestek, fun: 4
Balsamu ogrodowego, garść dużą i
Wierzchołkow rozmarynu, garść
także i
Cynamonu,
Galki muszkatovery, każdego po uncyi ½

Utluc dobrze w moździerzu i pomieszay w
naczyniu szklannym. Wley na to wszystko

Wina Hiszpańskiego dobrego, kwart 2

Zatkay należycie naczynie i day się trawie wszystkiemu godzin 24. Przecedź to wszystko w popiele gorącym. Potym dodaj do tego tyle cukru, ile potrzeba do ułagodzenia otrzymanego spirytusu. Trzeba pić tego napoiu kieliszek z rana i wieczor kładąc się spać.

WODA NA PLEC GRUBĄ.

Weź Octu białego,	funt 1
Białek i skorup iay świeżych,	6
Boraxu,	
Mastyxu,	
Aloesu, każdego	uncyą 1
Zołć wołowa,	1

Wydestylluy przyzwoicie w popiele ciepłym, i używaj tego przez miesiąc myjąc twarz i gors; po skończonym miesiącu, dosyć jest myć się tym dwa razy na tydzień.

WODA NA MARSZCZKI TWARZY.

Weź Soku prunelli,	funt 1
Korzonkow maeicy czyli prześcępu	
dobrze utartych.	funta $\frac{1}{2}$
Mirry,	uncyi 6
Cukru kanaru,	uncyi 4

Dydestylluy przez retortę przy gorącym popiele i myj się tą wodą.

Woda

WODA NA CHROSTY NA TWARZY.

Weź *Wajnsztynu białego*,
Hałunu skalnego startego na proszek
każdego funta ½
Mąki ięczmienney i bobowey, po fun-
 ta ½
Octu białego, funt 1

Dystryllny przez retortę w gorącym pia-
 sku. Maczay chustę czystą w tey wodzie i
 przykładay na noc na chrostach. To trzeba
 robić przez pewien czas przeciąg.

NA ZACHOWANIE PŁCI.

Weź *Kwiatów bobowych*, funtow 2
Fazminu, funt 1
Boraxu, uncyy 2

Włóż wszystko w banie alembikową, na-
 ley na to:

Spirytusfu wina, kwarty ½

Niech moknie wszystko noc iedną, i dys-
 tylluy poty, poki nie zostanie wilgotno-
 ści na spódzie naczynia. Wodę przepędzo-
 ną trzymay na słońcu przez dni czterdzieści.
 Ta woda przeciwi się skazom czerwoności,
 utrzymuie płeć w świeżości, tuczy ią i za-
 chowuie

DO UCZYNIENTA PŁCI BIAŁĄ.

Weź kapłona należycie utuczonego, kto-
 remu odetniesz głowę, nogi, i wszystko, co do
 Tom III.

całości kadłubu nie należy; nawet zdeymiejsz skórę, pokray w refzcie w kawałki i włoż do bani alembikowey z syrem z śmietany słodkiey, z białkiem i skorupami 6. iay świeżych, z bleywasu drachmami 2. z uncyą iedną boraxu, i kwaterką spirytusu wina. potym dystrylluy w popiele ciepłym. Wodą tą często należy myć twarz; i chronić się zimnego powietrza.

NA OCZYSZCZENIE SKORY.

Weź *Kwiatu siarki,* uncy 2
Octu białego, kwarty $\frac{1}{2}$

Niech wszystko moknie przez dni trzy. Potym dystrylluy przy popiele gorącym w retorcie. W wodzie otrzymaney maczay chustę i kładź na twarz. Chustę umaczaną trzeba przez noc zostawić na twarzy, i robić to przez pewien przeciąg czasu.

NA SPĘDZENIE BLIZN z TWARZY.

Weź *Soku stokfiszowego,*
i soku prześlepu, każdego funta $\frac{1}{2}$

Dystrylluy w wrzącej wodzie. W wodzie tym sposobem przepędzoney, rozpuść kamfory drachmę 1. potym sinaruy nią blizny po trzy lub cztery razy na dzień, dopokąd blizny nieznikną zupełnie.

NA UTUCZENIE i MYCIE PŁCI ZWIĘDNIAŁEY i ZMARSZCZONEY.

Weź *Cebul liliowych,*
Korzenia Grzybieńca,

Ogorkow ,
 Melonow, każdego funta ½
 Gołąbkow uduszonych nie zabitych
 wypuszczeniem krwi , Nro. 6

Gołąbki obrawszy z pierza , skory, ielit,
 pokraiesz w kawałki, potym weź ieszcze.

Cukru przedniego , uncy 4
 Boraxu i kamfory, każdego drachmę 1
 Ośrzodki chleba białego , z funta 2

Każ wszystko moczyć przez godzin dwa-
 dzieścia cztery w popiele ciepłym, nalawszy
 wszystkie substancje , dwoma funtami wina
 białego, potym dystrylluy w wrzącej wodzie,
 dopokąd nic nie poydzie. Jeżeli kto chce
 tę wodę uczynić pachnącą, niech włoży w
 rurę alembikową kilka granow piżma, albo
 ambry szarej, w małym woreczku płucien-
 nym, z trochę cukru, bo inaczej ambra, ani
 piżmo nie rozpuściłyby się. Wodą tą sma-
 rować twarz należy dwa lub trzy razy na
 tydzień, wieczor, nieocierając się aż naza-
 jutrz rano.

NA WZMOCNIENIE I WYPIĘKRZE- NIE CIAŁA.

Weź Kwiatow bżowych ,
 Kwiatow cierni białych , każdego fun-
 tow 2
 Kwiatow bobu,
 Kwiatow grochu szablącego, funt 1
 y ij

<i>Miąszu czyli mięsistości bani,</i>	funta $1\frac{1}{2}$
<i>Boraxu,</i>	uncyi 3
<i>Terpentyny Weneckiej,</i>	funt 1
<i>Gołębiąt zdartych z skóry i pokra-</i>	
<i>ianych,</i>	Nro. 4
<i>Miodu narbońskiego,</i>	funta $1\frac{1}{2}$
<i>Mleka koziego,</i>	funtow 3
<i>Białek i skorup z iay świeżych,</i>	20
<i>Cytryn pokraianych w talarki,</i>	Nro. 4
<i>Cukru kanaru,</i>	funta $\frac{1}{2}$
<i>Cynamonu,</i>	
<i>Goździków sklepowych, każdego un-</i>	
	cyi $\frac{1}{2}$

Potłucz co potłuczonego być może, włoż wszystko w banię alembikową szklaną i dystyluy z początku w wodzie gorącej ku końcowi w wodzie wrzącej. Trzeba tę wodę zachować na miejscu chłodnym, aby nią myć ciało na początku Wiosny i końcu Jesieni. Co się tycze twarzy, nacierać ją tą wodą raz na tydzień, rano wstając, i wieczor idąc spać, a potem otrzeć się chustą białą.

NA ZBLEDNIENIE ZBYT NIEY CZER- WONOSCI.

Weź *Kwiatów babki,*
Kwiatów konwalii, każdych po garści 2
Wina białego, kwarty $\frac{1}{2}$

Wszystko to mocz przez dwadzieścia czterech godzin w popiele ciepłym potem dystyluy. Co wieczor trzeba się myć tą wodą.

NA ZNIESIENIE LISOWATOSCI I
CZERWONOSCI.

Weź *Octu białego*,
Wodki rożanej,
Soku limoniowego, każdego funt 1
Siarki w proszku, uncyi 4

Dystrylluy wszystko przez retortę otoczyą
wszy ją ogniem do koła. Trzeba wodą ta
myć często lisowatosei i czerwoność, a n
noc, okładać twarz chustą w niey maczaną.

NA BOL GŁOWY.

Weź *Liści szatwii*,
Bukwicy,
Roż białych,
Konwalii, każdy garści 2
Soku szałacianego i portulakowego,
funtow 3

Utluczone liścia w młóździerzu kamien-
nym i włożone w banię, naleiesz rzeczonym
fokiem; dystrylluy w wodzie wrzącej, do-
pokąd drożdże czyli męszanina ta nie wy-
fchnie. Przez dziewięć dni na czczo pić
trzeba tę wodę, w dozie uncyi 2; trzeba tak-
że podkadzać parą iey, skronie, nozdrza, i
bolefną część głowy.

NA BOLE USZOW.

Weź *Terpentyny dobrze wyptukaney* We-
neckiey, funtow 3

*Maſtyxu ,
Kadziidla ,
Laudanum . każdego uncya 1*

Dyſtylluy przez retortę w gorącym popiele. Przyłoż tego likworu trochę ciepłego na część boleśną. Likwor ten wpuszczony w ucho, ma cnotę uſpokojenia dzwonienia uſzow.

WODA CIELESNA PRZEDZIWNA NA MYCIE TWARZY.

*Weź Nog cielecych , 4
Białek i ſkorupek iay, Nro. 12
Ośrzołki chleba z funta 1. uſuſzoney
i ſtarzey na proſzek.
Cieleciny z uda , funtow 3
Kurcze żywo obłupione z ſkory wy-
paproſzone z odciętymi nogami i
głową , Nro. 1
Cytryna pokraiana w talarki , Nro. 1
Mleka koziego , kwarta 1½
Pſow nowourodzonych aby dzień lub
dwa dni tylko miały , Nro. 4*

Z nożek cielecych wyimieſz kości i mo-
czyć ie będziesz w wodzie zrządlaney przez
dni dziewięć, ale wodę odmieniaiać dwa ra-
zy na dzień. Potym wſzystko włożywſzy w
hanie, będziesz dyſtyllował w wodzie wrzą-
cey. dopokąd już nie poydzie w gorę.
Dyſtyllacya ta powinna bydź robiona przy-
najmniey trzy dni i trzy noce ciągle. Tey

wody używają trzy razy na tydzień, wieczor idąc spać, a z zrana ocierają twarz chustą białą.

NA PŁCIE ŻOLTE.

Weź Kwiatów bżowych,	funtow 2
Spirytusu wina,	funtow 2

Wymocz w spirytusie kwiaty bżowe przez godzin dwadzieścia cztery. Dystylluy, powtorz dwa razy dystyllacyą na tymże samym gąszczu, i mий twarz rano i wieczor.

NA ZAPOBIEZENIE, ABY SIĘ PIER-SI I BRZUCH NIE MARSZCZYŁY PO POŁOGU.

Weź Olbrotu, i wołku białego samego przez się, iak nayszyfzszego rowne części. Rozpuść nayprzod wołk i wley do niego sperma ceti; ktore na wzajem mocno zamieszasz; wpuść trochę spirytusu wina i mieszay, potym odsuń od ognia i umaczay w tym chustę tak wielką aby cały brzuch okryła; dopokąd rozpuszczenie iest ciepłe; i drugą także chustkę na pierś. Chusteczki na pierś powinny bydz przedziurawione, aby na wierzch wypuścić brodawki. Te chusteczki trzeba przyłożyć zaraz po oswo-bodzeniu kobiety z płodu; ponieważ zaś z obydwóch stron mogą służyć, co dzień rano należy ie obracać. W ośm dni potym przy-

Łożyysz nowe, i te dostatecznie zapobieżą,
aby się skora nie zbierała w marszczki.

NA CZERNIENIE ZRZENIC I BRWI.

Weź *Smoty, żywicy i kadzila, każdego*
Małtyxu w całości i łzach, uncyi 2
uncyą 1

Rzuc to wszystko zmieszawszy na węgle
zarzące i trzymay w gorze połmifek, aby
na niego kopeć padał. Sadze te odeymo-
wać będziesz palcem i delikatnie nacierać
będziesz zrzenicę i brwi.

NADAC WŁOSOM KOLOR BLOND.

Weź *Opilkow mofieźnych,*
Soli kopalney, każdego funta ½
Porzonkow prześłepu, ile trzeba.

Pokray korzonki, włoż wraz z opilkami i
solą do retorty, niech się to wymaceruie
przez noc jedną, potym dystrylluy obłożywszy
retortę ogniem do koła dopokąd żadnego dy-
mu nie poydzie. Kto chce używać tey wo-
dy, powinien rozpuścić w wodzie rożaney
tyle gumny dragant, ile się rozpuścić bę-
dzie mogło. Potym wezmie równą część
tego rozpuszczenia i pierwszego likworu:
trochę każe zagrzać tę mieszaninę, i nią
smarować będzie włosy pędzelkiem lub mię-
ciuchną szczoteczką, nie będzie ich czesał,
aż zupełnie wyschną.

NADAC WŁOSOM KOLOR CZARNY.

Weż *Galasu*,

funt 1

Pokray w kawałki. każ gotować w oliwie dopokąd niezmiękną i nie skruszeią; ususz je i zetrzey jak naylepiey, zrob proszek z równą częścią proszku zrobionego z węgla wierzbowego, i garści iedney foli pospolitey obroconey w proszek, z trochę skorki pomarańczowey, cytrynowey, ususzonych i startych na proszek. Każ warzyć w 12 funtach wody, dopokąd wszystkie wmięzane substancye nie nabędą stężałości maści, którą nacierać będziesz włosy; potym włożysz je pod czapkę nocną aby wyschnęły; a gdy wyschną, można je będzie dobrze czesać. Maści tey używać trzeba raz w miesiąc.

ABY SIĘ ZDAWAC MŁODYM.

Weż *Mirry*,*Olibanu białego*,*Sulphuris vivi*,

uncyi 2

uncyi 2

uncyą 1

Utluc wszystko osobno i włoż potym w alembik szklanny, doday

Wody rożaney,

funt 1

Przystaw do bani wierzch alembikowy, zasmaruy należycie i dystryluy w ciepłym popiele z naywiększą uwagą. Tą wodą myy sobie twarz co rano.

CHCĄC GRUNTOWNĄ BIAŁOSC DAC SKORZE.

Weź *Gleyty*,
Maſtyxu,
Kolophonii utartych na marmurze,
każdyh uncyi 4
Wina białego, kwart 2

Każ warzyć te proſzki w popiele ciepłym, w ſzklannym alembiku, przykrytym należycie. Uczyń potym dyſtyllacyą, uważając aby wſzyſtko odebrać, co tylko odeyść może. Tą wodą myć ſię trzeba trochę częſciey z początku, a potym w pewne czaſy.

NA ZACHOWANIE PŁCI DELIKAT- NEY OSOB TŁUSTYCH.

Weź *Jećzmienia* należycie wyptukanego, funtow 4
Mleka koziego, ilość doſtateczną.

Warz dopokąd wſzyſtko nie nabierze ſteżności papki. Doday ieſzcze

Mleka koziego, kwartę 1
Cukru białego, uncyi 2
Cukru iećzmiennego, uncyi 2

Włóż to wſzyſtko w retortę należycie w częſciach ſwych ułożoną. Zrob dyſtyllacyą z wielką uwagą i cierpliwością. Otrzymałz bardzo wyſmienitą wodę do użycia

wyrażonego. Potrzeba myć tą wodą twarz
co rano.

NA WZMOCNIENIE I UPIĘKRZENIE WZROKU.

Weź *Wina białego dobrego*, kwart 4
Łodyg malwowych potłuczonych,
garści 6

Włóż w banię alembika szklanego, prze-
traw przez godzin 24. potym postaw alem-
bik w piasku gorącym, zrob ogień umiarko-
wany na dystillacyą, otrzymasz wodę, kto-
ra wzrok i mocnym i pięknym uczyni. Trze-
ba mazać chustę cienką w tey wodzie, i
używać do przemywania oczow.

NA ROZPADLINY RĄK I WARG.

Weź *Sadła ieleniego*, uncyi 4
Sadła wieprzowego świeżego, uncyi 6

Pokray te sadła w kawałki i wypłocz ie-
pięć lub sześć razy następnie w winie bia-
łym i wyciskay tak aby w nich nie wina nie-
zostało. Każ potym sadła rozpuścić w na-
czyniu glinianym nowym i pobielanym. Do-
day potym.

Korzonkow kosaćcu, uncyi $\frac{1}{2}$
Muszkatową galkę, 1
Fablek renetow pokraianych w talar-
ki trzy i oblupionych.

<i>Wody rożaney,</i>	funt 1
<i>Wosku lautrowego,</i>	uncyą 1
<i>Wody Goździków sklepowych,</i>	uncy 2

Każ wszystko rozpuścić, przy małym ogniu, potym gotować blisko pół godziny. Przekładz do rynki, do ktorey wprzód wleiesz trochę iakiey wodki spirytusowey; day temu wszystkiemu ostygnąć; przepłucz pomadę, i każ ją rozetrzeć w móżdzierzu marmurowym, i rozmięszay dobrze z dwiema uncjami olejku woskowego. Co wieczor smarować będziesz wargi, kładąc się w łóżko. Co się tycze rąk, smarować ie będziesz tą pomadą, co wieczor i co rano. Przez cały ten czas, aż do zupełnego uzdrowienia, baczność mieć trzeba, na to, aby nie kłaść nigdy rąk do wody.

SPOSÓB CZYSZCZENIA I WOSKOWANIA RĘKAWICZEK.

Weź rękawiczki skory bardzo cienkiey i mięsiste, wypłucz ie piętnaście lub dwadzieścia razy w wodzie zrzodlaney, dopkąd czysta woda nie pociecze. Ostatnią razą wypłuczysz ie w wodzie rożaney i powiesz w cieniu, aby wolno wyschły. Potym weź żółtek iay świeżych, umaczay w nich rękawiczki, i tak ie niemi natrzey, aby żółtka przeniknęły wskroś skórę. Umaczay ie w wodzie kwiatów pomarańczowych, lub w wodzie iazminkowey, w niedostatku olejku migdałow słodkich, lub olejku czterech nasion

zimnych. Rozciągnij rękawiczki, i day im wyschnąć wolno pomiędzy dwoma papierami: trzeba je dwa lub trzy razy na wolne powietrze wystawić, aby się nie popsuły, i schować w miejscu suchym.

REKAWICZKI PIĘKRZĄCE RĘCE.

Przewróć rękawiczki, które chcesz uprawić, mocz je w wodzie zrzodlaney blisko dwóch godzin, potym każ rozgrzać przy ogniu wolnym rynkę glinianą wylewaną, w której takżeś rozpuścić trochę wosku białego, który rozrobił z czterema żółtkami iay świeżych, rozbitych z dobrą łyżką oleyku migdałow słodkich świeżego i otrzymanego bez ognia. Trzeba nieco zagrzzać żółtka iay rozbite z oleykiem, w naczyniu osobnym; a gdy wszystko razem postawisz na ogniu, mierzay. dopokąd nie nabierze przyzwoitego stopnia ciepła, toż rob z woskiem roztopionym, aby nie stężał. Trzymay tę mieszankę letnio w popiele, abyś mógł dosyć mieć czasu do wyciśnienia wody z rękawiczek. Gdy wymniesz wszystkie wodę, umaczay rękawiczki z obu stron w rzeczoney mieszance, aby nic w środek nie weszło. Mniy potym rękawiczki iak chustę, którą wyżyłaią; potym rozciągnij je na stole gładkim, który wprzód posmarujesz tą samą przyprawą, i w tym stanie każ suszyć w cieniu, staraiąc się; aby były rozciągnięte w prawdziwym swym kształcie.

JAK ZARADZIC OGORZENIU z SŁONCA i z ZIMNA.

Weź Korzonkow przestępu, ociągnij skór-
kę, utłucz, i zwilgoć oleykiem migdałow
słodkich, gdy dobrze uważony będzie, roz-
rob go w rowney części wosku białego świe-
żego: to rozrabiane powinno się dziać przy
ogniu łagodnym; a do każdej uncyi tey
przyprawy przymieszay trochę dukru kana-
ru i granow. dwadzieścia kamfory. Zley
wszystko i włoż w słoiek, abyś używał po-
dług potrzeby. Kto chce użyć tey pomady,
powinien rozrobić iey trochę na dłoni śliną
i smarować twarz.

OLEIEK WŁOSIANY.

Weź włosow pewną ilość, porob z nich
kłąbki, napełnij niemi trzy czwarte części
retorty, do ktorey przylepisz mocno *reci-
piens*, dystryllay przy ogniu kołowym, do-
pokąd nic dymu nie pozostać.

Ten oleiek ma zapach bardzo przenikliwy,
dobry jest przeciwko zadławieniom czyli suf-
fokacyom macicy; trzeba nim smarować
nozdrza i skronie; wyprowadza także wło-
sy byleby nim smarować ośm lub dziesięć
dni wciąż mieysca, na których ie mieć chcesz.
Przed użyciem tego oleyku, należy mocno
wprzód natrzeć głowę chustą trochę ciepłą.

CHUSTECZKI WENERY.

Każ kalcynować ziemię brygandzką w ty-
gielku, napuść to kalcynowanie dobrą go-

rzatką, albo co lepiej jest spirytusem wi-
na. Day należycie wliaknąć jednemu w dru-
gie przez godzin 24. potym maczay chuste-
czki i susz w cieniu, ale daleko od słońca.
Gdy już wyschną, maczay je znouu, i tak
rob do trzech razy. Chustki te, kraią po-
dług upodobaney wielkości i używają ich do
czyszczenia twarzy.

POMADA WYBORNĄ NA UTRZYMANIE CERY w SWIEZOSCI i GŁADKOSCI.

Weź *Masła maiowego,*
Łoiu byczego, każdego funta $\frac{1}{2}$
Wody rożaney, kwaterkę i

Każ tłustości rozpuścić w rynce glina-
ney nowej, potym przecedź przez chustkę
do innego naczynia w którym będzie kwa-
terka wody rożaney. Gdy wszystko osty-
gnie wymiesz łyżką i włożysz do marmu-
rowego moździerza i umieszasz z sześciu un-
cyami bleywasu należycie przeplukanego
kilka razy w wodzie rożaney, wysuszonego
na słońcu i startego na proszek najmiel-
niejszy, potym przełożysz w garczek czy-
sty, i posypiesz po wierzchu cukrem. U-
żywają tey pomady rano i wieczor, a w
godzinę po użyciu iey ocierają twarz.

POMADA NA ZATARCIE ZNAMION OSPY I NA ZAGŁADZENIE DZIUBOW.

Weź *Stoniny naytłustszej z gardła wie-*
przowego, funtow 2

O skrob tę słoninę nożem drewnianym, o-
dym wszystkie błony i wszystkie włókna,
potym weź jeszcze

Sadła wieprzowego dobrego, funta $\frac{1}{2}$

Pokray w kawałki, mocz wszystko przez
dni dziewięć w wodzie rzeczney, którą po
dwakroć codzień odmieniałeś, moczone w
niej substancye, należyce mieć w ręku
trzeba, potym roztop w ryneczce i doday

<i>Wodki rożaney,</i>	
<i>Babczaney, każdej</i>	funta $\frac{1}{2}$
<i>Wody goździkow sklep:</i>	łyżek 2
<i>Cytrynę i pomarańcze pokraiane</i>	
<i>w talarki,</i>	Nro: 1
<i>Jablek renetowych i utłuczonych w</i>	
<i>moździerzu marmurowym, po od-</i>	
<i>ięciu ogryśka,</i>	Nro: 6
<i>Kosacцу Florenckiego,</i>	uncyi 2

Nakryi garnek i dozwól wszystkiemu mo-
knąć przez godzin dwadzieścia cztery w wo-
dzie ciepley, potym, każ warzyć wodę w
ktorey to makło, aby także wszystko co jest
w garczku wrzało. Substancye użyte, trze-
ba zawsze męsząc kopytką drewnianą, a
gdy poznasz, że się wody: rożana i babcza-
na, strawiły: odsuń naczynie od ognia, i prze-
cedz przez chustę białą, trochę gęstą do
rynki, w ktorey będzie kwaterek wody ro-
żaney; day temu wyftygnąć; potym zbierz
łyżką co będzie na wodzie i postaw w ry-
neczce, na małym ogniu, z sześciu uncjami
olej-

olejku migdałow słodkich otrzymanego bez ognia: pomieszay wszystko należycie, dopokąd się pomada nie rozpuści, odeym od ognia: trzep dopokąd wszystko nie ostygnie; potym tłuc ją będziesz w móżdzie-rzu czystym, poki dostatecznie nie zbieleie, postawisz ją w miejscu umiarkowanym, należysz wodą rzeczną, którą codzień odmieniasz będziesz. Gdy chcesz użyć tej pomady, trzeba iey wziąć na koniec palca, i smarować twarz rano i wieczor. Jeżeli iey chcesz użyć do zapełnienia dołków dziubowych, doday dostateczną ilość bleywasu, aby z niey urobić masę pewney sężalności. Dodaj także trochę rozpuszczenia gummy Arabickiey w wodzie i doprowadzoney do stanu galarety przezroczystey; na koniec mieszaj ją nieco karminu, aby miała kolor cielisty.

MYDŁO DO UPIĘKRZENIA RĄK

<i>Weź Mydła Weneckiego,</i>	funt 1
<i>Cukru czerwonego,</i>	uncyi 2
<i>Gummy Dragant,</i>	uncyi $\frac{1}{2}$

Mocz to w wodzie przez dni kilka, weź mydło i uskrob, potym włoż wszystko w kociołek i mieszaj kiym, dopokąd wszystko nie zrobi się iak kley. Mydło to chowaj w słoju fajansowym i codzień biorą trochę do umywania rąk.

KOSSACIEC. (Bot.) Kossaciec po łaciń-
nie *Iris*, nie powinien bydź za jedno brany
z ziołem podobnego gatunku który opisz-
Tom III. Z

my pod artykułem MIECZYK. Kładziemy tu własności łzczegolnieysze kossaccu.

Kwiaty iego mają dwa kielichy błoniafte ieden w drugim, niby w pokrowczyku umieszczony; kwiaty te są o sześciu listeczkach kwiatowych.

Pomiędzy temi listeczkami dwa są proste, i podzielone na dwa odcinki, cztery inne są zagięte pod spód.

Pod listeczkami spodniami, znajduje się zbior małych niby rurczek ktore kształcą coś na podobieństwo brodki; Z dna podnosi się prącie nasienne samcze, tróskliwie otoczone, torbeczką wydrążoną.

Kwiat rośnie na wierzchu jaiecznika, z ktorego wypadają rurczki i brodki, zdaie się bydz złożony z dziewięciu listków jakosmy powiedzieli.

Jaiecznik rośnie na końcu śłepelka czyli ogonka, i zmienia się w owoc podługowaty pełny nasionek.

Korzeń jest mięsisty, podługny i czołgający się po ziemi. Uważyć iednak należy, że wielka zachodzi różność w kwiatach kossaccu, co bez wątpienia zawisło od różności klimatow.

Boerhave rachuje 24. gatunki kossaccu; *Tournefort* wypisał 68. nazwisk prawdziwych kossaccow, pomiędzy ktorem rachuje 38. cebulowatych, to jest, takich: ktorych korzeń jest cebulka.

Czytamy w *Dioskorydzie*, że naylepszy kossaciec rośnie w *Illiryi* i *Macedonii*; tudzież, że pomiędzy naylepszymi, owe trzeba przekładać, ktorych korzeń jest gruby,

kształtu dosyć nieregularnego; ciężki do złamania, koloru czerwonego, mocno pachniący, nieco gorzki w smaku, woni świeżej, bez najmniejszej ślechlizny, i który wzbudza kichanie gdy go trą lub tłuką.

Ogołem mówiąc, wszystkie gatunki kosaćców są wycieńczające, rozgrzewające, i pożyteczne w kaszlu, z przyczyny własności, którą mają, rozrzedzania humorów.

Siedm drachm korzenia kosaćcu wzięte w miodzie praśnym, purgują humory grube i choleryczne.

Ta roślina zażyta w octcie, leczy ukąszenia zwierząt iadowitych, i dobra jest w dolegliwościach śledziony, w konwulsjach, w wielkich zimnach i ogroźkach, tudzież w wypływie mimowolnym nasienia. Wzięta w winie popędza i przyspiesza miesięcznych upławów.

Nadto jedna fen, iak mówią, wzbudza łzy i uspokaja bole kolek.

Enemy robione z wywarzenia korzonkow kosaćca, przynoszą ulgę w chorobie bierdzney.

Twierdzą ieszcze niektórzy, że kosaćciec inkarnuje, czyli: że jest zdatnym do zawarcia fistułu i wszystkich wrzodów iamytych.

Korzonki iego gotowane i przyłożone na części rażone nadbiegłościami wolowatemi i zażarzającemi, i ednają ich odmięknienie Ususzzone i pomieszane z miodem praśnym, czyścza inkarnują i okrywają ciałem kości gołe. Kataplazm robiony z korzonkow kosaćcu, octu, i oleyku różanego, zbawienne wyprowadza skutki w cephalalgii.

Tenże sam korzeń trzymany w ustach naprawia smrodliwość oddechu. Jest on gorzki, ostry, purguie wymiotami i stolcem. Daje go samego w sobie, aż do uncyi i. na puchlinę.

Sok korzenia kofsaćcu, wyciągniony przez wyciśnienie i przeczyszczony, daje się od uncyi i. aż do czterech, w puchlinie początkowej; ale radzą, dla otrzymania dobrych skutków, aby ciągle używać tego lekarstwa trzy lub cztery miesiące, a nawet więcej.

Ponieważ sok ten, może zaszkodzić żołądkowi i innym trzewiom, naprawiają własności jego jakim żołądkowym, a osobliwie kremortartarym lub krzyształem mineralnym, którego każą topić czyli rozpuszczać połuncyi, w sześciu uncjach wody wrzącej, potem kładą dwie uncye foku kofsaćcu, i dają mu się wyczyścić przed zadaniem choremu.

Chcąc gotować lub robić sok kofsaćcu, należy zbierać go na wiosnę, wprzód niż zacznie puszcząć z siebie łodygi, utłuc go dopokąd jest świeży, wycisnąć sok z niego, i dozwolić mu się wyczyścić przez wytrawienie, przed zadaniem choremu wewnątrz. *Lemery* mówi, że doza tego foku, jest od dwóch drachm, aż do uncyi półtorej.

Zadają go albo z żółtkiem iaja świeżego miernie gotowanego, albo w miodzie w prasnym, lub w wodzie cukrowanej: używają go zewnątrz na spędzenie skaz skory, i na poskromienie świerzbienia.

Wywarzenie korzenia kofsaćcowego leczy oppilacye, (to jest: zamulenie żył) wypędza

kamienie z nerek drogą uryny, i oprocz tego jest przeciwko robaczynom.

Włochy chcąc otrzymać wszystkie wyrachowane od nas skutki korzenia kosaćcu, używają samego korzenia smażonego w cukrze lub miodzie, gdy jest świeży.

Kossacciec, który rośnie na starych murach, a który znany jest w botanice pod nazwiskiem *iris vulgaris*, może być wzięty na mieysce kosaćcu ogrodowego czyli florenckiego, który powszechnie przekłada się nad inne.

W Dioskorydzie, w Ætiuszu, i w innych starożytnych, znajdziemy rozmaite sposoby robienia olejku kosaćcowego.

Dioskoryd, tak go każe robić:

Weź *Spathy* czyli błony owocu palmowego, gdy owoc jest jeszcze w kwiecie, *juntow 6.* uncyi 8

Włóż je w siedmdziesiąt trzy funty, uncyi pięć, oliwy pomięszaney z półtrzecią kwartą wody.

Każ warzyć wszystko w naczyniu miedzianym, dopokąd mięszanina nie będzie parować zapachu czyli woni *Spathy*.

Przedcz i przeley likwor w naczynie, którego wnętrze, powinno być wysmarowane miodem praśnym.

Preparuy z tą oliwą, napuszczoną iakim aromatem, pierwszy oleiek kosaćcu.

Tym końcem, każesz moczyć kossacciec w tey oliwie gęstej, przez dwa dni i dwie nocy.

Wyciśnij: potym likwor mocno; leżeli chcesz, aby ten likwor był mocniejszy, dodaj tyle kossaczu świeżego, drugi raz lub trzeci raz. Maceruj i wyciśnij iak wyżej.

Można także preparować kossaciec florentski, iak się wyżej powiedziało. Można także preparować oleiek kossaczu, prościej kładąc w butelkę oliwy korzenia kossaczu florentskiego ilość przyzwoitą, i stawiając to dni kilka na słońcu.

Własności tego olejku, podług samego Dioskoryda (lib. 1. cap. 66.) są: rozgrzewać, odmiękczać i czyścić wrzody głębokie, smrodliwe i zgniłe.

Użyteczny jest ten oleiek w dolegliwościach macicy, iako to w zapalemiach i zatkaniach, wzbudza wyście płodu, rozpedza fluxye zastarzałe, i jest dobrym w chrapce, gdy nim smarują nozdrza.

Zażyty w ilości łyżki iedney wewnętrznie purguie, czyni ulgę w dolegliwości iliaczney i wzbudza uryny.

Używają go ieszcze do smarowania w ślinogorzu, i do płukania gardła z miodem syconym, w chrypce.

Oleiek ten jest antydotem przeciwko iadowi wśzy świniey, grzybow, i koryandrowi żądliwemu.

Inni przypisują olejкови kossaczu, że jest wyborny na choroby wątroby i śledziony, iedynym w pedogrze; ponieważ uspakia bole, i odmiękcza nerwy spoien stawowych, że przynosi ulgę w paraliżu, w synkopie, zemdleniu, i w bolach uszu.

Kwiat kosaćcu, służy do przyprawy zwanej *viride iridis*.

KOSACIEC FLORENTSKI. (Bot:) *Fris alba florentina*. Korzeń tego gatunku irydy czyli kosaćcu, bardzo jest podległy zrobaczeniu; potrzeba wybierać dobrze biały, mięsisty, tęgi, ciężki czyli ważny: ma smak ostry i nieco gorzki, a zapach sialkowy bardzo miły, nie używają go tylko suchy; bo gdy jest świeży, zaraża gardło nieznosną ostrością. Chcąc go ususzyć, zdeymnią z niego korę.

Korzeń kosaćcu florenckiego jest diuretyczny, i udziela urynom piękney woni; poskramia zbyteczne gorąco płuc i ułatwia odeyscie śliny: czyni także ulgę w dychawicy, z przyczyny swej cnoty rozrzedzającej, wycieńczającej i oddalającej czyli znośzącej zatkania.

Nie jest ogołocony z cnoty purgującej; daia go dzieciom ktorych żołądek rozwalnia, i uspokaia rznięcia: przynosi ulgę w bólach żołądka, w chrzypce i kaszlu; znosi zatkania, które nadarzaia zatamowanie upławow miesięcznych. Niektorzy radzą, aby go łączyć z hidragogicznemi w puchlinach początkowych: Zalecaia nadewszystko na wymienione przypadki, sok korzenia kosaćcu florenckiego, w dozie trzech lub czterech łyżek, do zażycia w tyleż wina białego; nakoniec korzeń ten, uchodzi za przeciwko wietrzny, i żołądkowy.

Doza korzenia kosaćcu w substancyi, jest od poł skrupułu aż do dwóch, moczonego

w winie używają od poł drachmy, aż do drachmy $1\frac{1}{2}$.

Zewnętrznie używają go do perfumow i do woreczkow zapachowych. Mięszają go niekiedy do pudru, końcem nadania pudrowi zapachu przyjemnego: trzymają go w ustach końcem poprawy smrodliwości oddechu, i końcem wzbudzenia odpływu śliny, w przypadkach fluxyi.

Proszek korzenia kosaćcu florenckiego, przykładają także na stare wrzody, końcem ścierania, ofuszenia ich, i założenia tamy postępkom onych. Biorą go nadewszystko z wielką zaletą w spruchniałości kości, i naziednaniu ich exfoliacyi czyli odłupow wpadaniu; bo uchodzi za kataretyczne lub kaustyczne bardzo łagodne, tudzież za przeciw zgnilizny. Niekiedy proszek ten biorą nozdrzami na wzbudzenie kichania.

Ten proszek wchodzi w dryakiew Andromachy i w Mitrydat. Farbierze używają go do odięcia materyom woni farb, nakoniec kładą go pomiędzy łuknie i bieliznę, aby tym rzeczom zapachu swego udzielił.

KOSTNIENIE (Phisyol:) *Offificatio* czyli kostnienie, nic innego nie jest, tylko formowanie się kości. Lubo w dorosłych ludziach kości są tak tęgie i twarde; w pierwiastkowym atoli zawiązku swoim, samą tylko były w każdym człowieku galaretą, możemy się o tym przekonać postrzeżonemi obserwacyami płodów niedośłałych w żywocie matek. Stopniami to dopiero nabierają tey tę-

gości i tey twardości, iako i tego rozmiaru; który widzimy w kościach dorosłych ludzi.

Przyczyna fizyczna kształcenia się kości, od dawnych czasów dręczyła, i długo ieszcze dręczyć może Geniusz, fizyologistów. Dano rozmaite układy, które następnie po sobie panowały i obalały się wzajemnie. Po między rozmaitemi domysłami, żadne tak nie-uwiodło umysłu fizyków, iak domysł Pana *Duhamel*. Ten uczony podstrzegacz przyrodzenia dostrzegł: że w drzewach kora wewnętrzna, lub co w botanice nazywają powłokę, twardnieje coraz bardziey i staie się drzewistą; z drugiey strony dostrzegł, że błona *periosteum* jest tym dla kości, co powłoka względem drzew. Podług tey analogii myślał: że, iako kora drzewa, zamienia się w drzewistą, przez swoje stwardnienie, może też *periosteum*, ma też samą funkcyą względem kości; i że jego stwardnienie powtorzone warsztwami, służy do wzrostu i rozwinięcia się kości; słowem: że *periosteum* jest organem czyli narzędziem, w którym się formują foki przeznaczone do kośnienia; że same *periosteum* było kością w stanie miękkości; że potym otręt zrobił z niey stwardnienie, które ią pomału prowadziło do stanu *exostozy*. Aby lepiey utwierdzić to domniemanie, udał się do doświadczenia; tuczył zwierzęta marzaną, która ma własność farbowania czerwono. Tym sposobem białzka kośna, która się ułożyła pod ów przeciąg czasu, kiedy zwierze tuczone było marzaną, była zupełnie czerwona, a owa, która zrosła w przerwie tuczenia marzaną, miała swoy

kolor naturalny. Tym sposobem pokazywał kształcenie się następne owych blaszek. A ponieważ w drzewach, warsztwy drzewne robią się z kory rosnącej z siebie samej, za pomocą soku krzewnego; tym samym sposobem warsztwy *perioſtei* kształcone i odnawiane, jako wszystkie inne części ciała człowieka, za pośrednictwem cyrkulacyi, twardnieją potem, i robią blaszki czyli warsztwy kości.

Ten domysł dowcipny, uczenie był obalony przez Pana *Haller*, który sam wydał był niektóre domysły o kształceniu się kości, i który przypuścił sok kości, stopniami twardniejący, z przyczyny bicia czyli pulsacyi arteryi; i gorącości krwi.

W Roku 1768. Pan *Herissaut* syn, młodzieniec najpiękniejszych nadziei, którego śmierć zbyt skora zabrała, utrzymywał w Szkołach Lekarskich Paryzkich domysł o kształceniu czyli o kształceniu się kości. Przypuszczał pięć substancyi dokładających się do tego, to jest: ciało gąbkowato-chrząstkowate, przedłużenia *perioſtei*, substancją ziemną, materią kleiową i powietrze. Substancye te, poznał za pośrednictwem obserwacyi chemicznych i mikroskopicznych. W miarę rośnienia odnog chrząstki gąbkowatej, wciska się pomiędzy nie i pomiędzy przedłużenia *perioſtei* substancją ziemną, która się tam łączy materią kleiową, i ktorej powietrze elementarne nadaie tęgości i mocney sężalności. Rozróżnia chrząstkę gąbkowatą chrząstkowatą kości, od innych chrząstek ciała ponieważ pierwsza, niema tkaniny takzbitej w so-

bie. Odsyłamy Czytelnika do Dzieła samego Autora. Nie damy tu żadnego szczególnego układu w tej mierze, bo gdybyśmy chcieli przybrać jaki, dalibyśmy pierwszeństwo ostatniemu, który się zdaie ugruntowanym na doświadczeniu.

KOTECZKI. (Bot:) *Gnaphalium flore rotundior.* Kwiaty tego ziele są okrągłe, piękne; przyjemne wzrokowi, białe lub czerwone, suche, wystawiające kształtem swoim, gdy są dobrze rozwinięte, kocią stopę. Roślina ta jest niska, mechowata, wydaje kilka małych i cienkich łodyg, długich blisko ćwierć łokcia, niekiedy dłuższych; te łodygi snują się po ziemi. Liście koteczek jest małe, podługne. Rośnie dobrowolnie na miejscach suchych, pustyń, na pagórkach.

Samych tylko kwiatów tej rośliny używają szczyptami na tyzanny i apozemata bechiczne. Syrop z niej robiony, jest bardzo dobry na fluxyę piersi, osobliwie; gdy chorzy skarżą się na wodnistosc, która płynie im w gardziel i podług krtaniowych narzedzi. Syrop ten albo jest prosty; albo jest składany.

Do robienia syropu koteczek prostego, niczego nieużywają, prócz kwiatów tego samego ziele.

Syrop składany, robią z wywarzenia ięczmienia, jujubow, jagód winnych suchych, lukrecyi; niektorzy kładą do niego, sebasty, daktylę, figi, cyttwar &c.

Ta roślina oprócz swej cnoty bechicznej i łagodzącej, jest jeszcze uważana jako ranna i

stężająca; można dawać pomyślnie iey wyczerpienie w pluciu krwią, w dyssenteryi, i w nieumiarkowanym upławie miesięcy. Robią w Aptekach konserwę z kwiatow ziela koteczki, ktorey dają od drachmy 1. aż do uncyi poł, w chorobach pierśi.

KOTWICZKI. (Bot:) *Tribulus*. Znamy dwa gatunki kotwiczek, ktore mają nieiakie uzycie w sztuce Lekarskiey, i ktore lubo różnego rodzaju, podług Pana *Tournefort*, razem się łączą.

Kotwiczki pospolite, czyli ziemne, krzyż maltański, lub krzyż kawalerski. *Tribulus terrestris*, *Ciceris folio*, *fructu aculeato*. Ta roślina znamienita jest dla swego owocu twardego, uzbrojonego kolcami długimi i ostremi, podobnego nieiakim sposobem do krzyża kawalerow Maltańskich, złożonego z pięciu sztuk czyli komorek, w ktorych się znajdują zamknięte nasiona podługne.

Ta roślina rośnie obficie w krajach ciepłych, w Hiszpanii, Prowancyi, Langwedocyi, w okolicach Montpellieru, wychodzi z ziemi na końcu Maia, kwitnie i rodzi ziarnka w Lipcu i Sierpniu. służy za pokarm osłom, ale podług *Clusiusza*, bardzo jest niewygodna Ogrodnikom, bo owoce te łatwo w dojrzałości swojej opadają, i kaleczą im nogi swemi kolcami.

Ziarnka kotwiczek w używaniu są u Lekarzy. Mają cnotę ścierniącą, rozwalniającą i zdolną do zażłobienia biegunki wzię-

te w proszku w dozie skrupułu iednego aż do drachmy 1. w trochu konserwy rożaney. Ale, nie konserwież to rożaney, przypisać należy tę cnotę stężaiącą? *Clusius* ktoregośmy już przytoczyli, piszę, że za iego czasow, używano wywarzenia tey rośliny w enemach, końcem rozwolnienia i wycieńczenia kleiowatości, tudzież materyi lipkich, zawartych niekiedy w grubych kışkach. Mniemaią także, że wywarzenie owocu rozlane po pokoju, wypędza pchły.

Kotwiczki wodne. *Tribulus aquaticus*. Ten owoc daie się także iak poprzedzaiący poznać, przez owoc swoy podobny do kıştahu, ale otoczony czterema grubemi kōłcami, koloru szarego, otoczony błoną, która się oddziela; potym ten owoc stae się czarnym iak gagatek: mięsistość tego owocu iest pewnym gatunkiem migdałow, w kıştałcie serca ułożona, twarda, biała, okryta skorką bardzo cienką i dobrą do iedzenia. Można robić z tego owocu mąkę, podobną do mąki bobowey, i chleb z niey piec.

Ziele to rośnie w rzekach, nadewszystko w ieziorach, stawach, i fossach miast, w wodach stojących, ktorych dno iest ilowate, kwitnie w Czerwcu a owoc doyrzewa w Jesieni.

Owoc kotwiczek wodnych, iest stężaiący, chłodzący, rozwalniący, i zdolny do zatrzymania biegunki, oraz w krwiotokach używaiągo i wewnętrznie i zewnętrznie. Staroży-

tni a nawet dzisieysli, używali go iak pożytecznego pokarmu. *Pliniusz* pisze, że *Trakowie*, i ci, którzy mieszkaia na brzegach *Nilu*, karmia się nim i robia z niego chleb, dosyć przyjemnego smaku. Ten sam Autor twierdzi, że konie tuczają liśćmi kotwiczek wodnych. Kotwiczki owoc gotują rozmaicie do iedzenia, albo ie pieką w popiele iak kasztany, albo ie warzą, w wodzie wrzącej; ale smak ich iest słodkawszy i iakowśzy nad smak kasztanow; w *Limuzynie* robia z nich chleb i pewien rodzaj papki; w tym zamiarze biorą migdały kotwiczek w poł ugotowane w wodzie, i obfupione ze skóry, tłuką ie w moździerzach drewnianych, i nie-dodając ani mleka, ani wody, gotują papkę, którą dzieci chciwie bardzo iedzą. Niektórzy nawet iedzą owoc kotwiczek, u nas pospolicie zwany *kołocen*, surowo iak orzechy.

Co się tycze zewnętrznego użycia tey rośliny, tłuką ią i przykładaią iak kataplazm w zapaleniach, cnotą swoią łagodzącą pokramia te zapalenia. Wywarzenie iey z miodem praśnym na gargaryzm, bardzo iest dobre do oczyszczenia działel zwrzodowiałych i zalecaia iey sok na oczy chore.

KOZA. (Szt: Hod: Byd:) Koza iest samica kozła, o którym niżej troche mówić będziemy. Koza iest zwierzęciem domowym iak owca, ale różni się od owcy wełną długą, i że zazwyczaj dzwiga na głowie dwa rogi sękowate, w tył podane, i niby padające; kędziory duże na brodzie, iak kozieł; dwa gruczołki czyli dwie brodawki, które

iey wiszą pod szyją, ogon krotki i mało okryty siercią, ciało chude, cycki obwisłe i długie: głos drżący i słaby, niema zębów przednich w wyższej szczęce, co ma wspólne z wszystkimi zwierzętami żużłaczami. Przód szczęki niższej, jest otoczony ośmiu zębami zwanemi *incisive*, ale nie ma żadnych kłów, ani na spodzie, ani na wierzchu.

Koza jest lżeysza, trzpiotowatsza niestateczniejsza iak owca; lubi mieysca wyfokie, podoba sobie na brzegach przepaści i na wierzchołkach skał; ale rzadko daie się widzieć, aby stałe iednostayne pastwisko szczykała. Ustawicznie biega i prawie istotą iej jest, błądzić i włoczyć się.

Mimo tey tak oczywistej pułstoty, koza, powolnieysza jest na głos człowieka, niż owca. Zdaie się czulszą na pieszczoty odebrane, odpłaca się za nie przywiązaniem szczególnieyszym, i składa niejako swoy charakter niestateczności, aby odwdzieczyła dobrodzieystwa człowieka. Widziano kozy, przybywające, w iednostaynych godzinach, dla nakarmienia pierśią swoią dziecięcia ich Pana, a kierujące, roztropnością podziwienią godną, końce czyli brodawki swych cyckow, do ust niemowlęcia. Autor tego artykułu znał Xiędza, który nie ssał inney pierśi tylko kozią. To zwierzę, regularnie porzucało swoią trzodę, trzy razy na dzień, i przybywało niekiedy o dwie mile, dla dania pierśi swemu wychowawcowi, którego dołyć było położyć na ziemi za przybyciem tey troskliwey mamki. Ten Xiądz jest lekki, żartobliwy, charakteru

wesołego, ale nayniestateczniejszy. Słyszałem sam, iak mówił, iż skoro tylko zobaczy kozę, zaraz w nini drgaia wnetrzności, tak to niezawodną jest prawdą, że pokarmy wpływają do moralnego i fizycznego układu człowieka,

Koza jest także pożyteczna rolnikom, i w rownym stopniu iak owca; iey mięso, mleko, wełna, i skora, bardzo są potrzebne w życiu cywilnym. Ale zachowanie tych zwierząt potrzebuie starania szczegolniejszyego; osobliwszym sposobem lubią czystość i ochędostwo, i niechybnie poginęłyby w stajniach, przyiaznych zachowaniu owiec. Ztąd, kiedy zimno przymusza do trzymania koz w zamknięciu, potrzeba gnoy codziem wymiatać i dawać im świeże pośłanie. Ta ostrożność jest w lecie nie potrzebna, kozy nie mające pod ową porę żadnego pośłania, są zdrowsze

Zazwyczaj iesień wybierają do poskokow kozich, bo pod ow czas grzeią się. Wiek zapładzania tych zwierząt, jest od roku iednego, aż do ośmiastu miesięcy, w siedmiu leciech, przestają bydź płodnymi. Kozą nosi płód pięć miesięcy; a wydaie go na świat na początku szóstego. Na schyłku miesiąca, można kozie zupełnie odśladzić od cycka lub przy końcu piąciu tygodni. Roztropną jest rzeczą nie zostawiać kozłat tylko przy tych kozach; ktore mają lat trzy; bo młodsze tracą siły karmiąc i giną wczesnie.

Po odśladzeniu kozłęcia można doić kozę dwa razy na dzień, przez cztery, a czasem pięć

pięć miesięcy więcej będzie dawać mleka jak owca. Chcąc utrzymywać obfitość tego mleka, bacznąść mieć należy; aby prowadzić kozy na dobre pastwiska, na którychby się obficie znajdowało dyptanu i pięciołist; poić ich będziez wieczor i rano. Pod czas wydania kozłat, dosyć jest, aby koza miała podostatkiem dobrego siana.

Chcąc mieć dobre kozy, istotną jest rzeczą, aby do łączenia wybierać dobrego gatunku, dawać im kozłom mocnych i pięknych. *Patrz KOZIEŁ.* Nie potrzeba im dozwalać cierpieć ani głodu, ani pragnienia, przez wszystkie czas noszenia płodu; i wspomagać ie w okoceniu się, które bywa zawsze pracowite. Podległe są choroby, którą nadarza boleść, którą cierpią wydając kozłeta, i giną częstokroć, gdy im nie dadzą przyzwoitey pomocy. Ta choroba jest skutkiem usiłowania, które czyni koza, i roziątrzenia iey macicy. W takowym przypadku trzeba wlać w pysk, szklaneczkę dobrego wina; trzymać ją w cieple. Nie złe by było, obmywać iey fałd rodzajny wodą letnią, i przykładac płatuszki maczane w teyże wodzie, końcem rozwolnienia części, i uprzedzenia zapalenia.

Te zwierzęta są ieszcze podległe niektórym chorobom sobie szczególnie właściwym, iakimi są *imo*. Pewien gatunek puchliny, w którą wpadaia po picciu zbyt czynnym wody; w tym przypadku, trzeba im uczynić prędko otwor pod łopatką, aby humor wybiekł tym wychodem. Gdy woda odpływa

będzie, prowadzić trzeba kozy na paszę na miejscu wolne od bagnisk, w którychby się bodlak i tarnośliwka znajdowały obficie, a jeżeli zimno, chore bydle, kazało zostawiać w stajni; nie dasz mu nic prócz siana lub otrąb, i raz tylko pić na dzień. Ranę zrobioną na wyście wod, zagoisz przyłożeniem plastru, z smoły Burgundzkiej, sadła i mazi.

2do. Podległe są owce drugiej zaraźliwej chorobie znanej pod nazwiskiem *choroby suchey*. Ta choroba napada na kozy podczas upałów lata, i ile razy mocno ucierpią z pragnienia. Pod ow czas zrządza mleka wyfychaia w nich, cycki więdniają, ciało chudnie oczywiście, i koza w krótkim czasie nika. Postrzegłszy, że się złe rozchodzi poczyną, prędko trzeba poprowadzić kozy na pasze tłustsze i nie tak suche; trzeba je wyprowadzać rano, aby mogły lizać rosę, niż ją rozproszą promienie słoneczne, i kilka razy na dzień, smarować będzieś cycki mlekiem tłustym dobrze.

3tio. Gdy kozy długo pasą się na miejscach wilgotnych i tłustych, a nie mogą się tak daleko oddalać, iak ich potrzeba biegania przyrodzona wyciąga, podlegają chorobie epidemiczney, bardzo okropney, dla ich rodzaju. Pod ow czas, trzeba niezwłocznie oddalić te, które są chore, i grzebać je głęboko w ziemię, skoro zdechną: Leczenie tey choroby epidemiczney wyciąga diety doskonałej; bydłciu trzeba krew puścić, i za całą paszę, dawać mu tylko wody z otrębami. Pod ow czas roz-

trochę zaradzisz, gdy nie będziesz wypuszczał trzody pod czas wielkiego gorąca. W refście kozy, podległe są wszystkim chorobom owiec.

Niektorzy Autorowie przekonali się, że koza zawsze jest w stanie febrylnym, i że gorączka jedyną jest przyczyną, dla ktorej głos tych zwierząt wydaie się drżącym.

To zdanie nie ma żadnego podobieństwa do prawdy, bo powszechnie wiadomo, że gorączka jest stanem przeciw naturalnym, zawsze ztowarzyszonym z nieładem funkcji żywotnich. Podobnaż to do prawdy, aby rzeczzone zwierzęta były zawsze tak żywe, tak trzpiotowate, tak wesołe; gdyby ie ogień gorączki trawił; szczykałyby trawkę z tak wielkim smakiem; nabierałyby ciała? Mówmy zatem raczey i sprawiedliwiej, że kozy są w stanie zdrowia, iak inne zwierzęta, i że głos ich nie dla czego innego wydaie się drżący, tylko dla szczegolniejszego urządzenia organów, w tym gatunku zwierząt czwornożnych.

Potrzeba niektore przestrogi zachować w kupowaniu koz; roztrząsnąć należy, ieżeli nie są w stanie omdlenia i zwątłałości; zwierzę tak żywe, tak trzpiotowate, nie może bydz spokojne tylko w przypadku choroby. Potrzeba ieszcze uważyc, czyli kozy piły tego dnia, ktorego kupione były: unikać będą wszystkich naciągów, gdy na nie napadnie choroba.

Ze wszystkich części kozy, mleko jest iej częścią nayożytecznieyszą człowiekowi. Mleko to trzyma śrzodek, pomiędzy mle

cia i j

kiem krowim i oślim; nie ma tyle tęgości w sobie jak krowie, ani tyle serwatkowości jak ośle, a zawsze dziedziczy cnoty zioł, kteremi koza żyje.

KOZILEP. (Bot:) *Cistus ledon*, *cistus labdanifera cretica*. Kozilep jest krzewi-
kiem sławnym w sztuce lekarskiej, dla ży-
wicy; ktorey nam dostarcza, a którą nazy-
wają *labdanum*. Rośnie obficie na Wyspie
Krecie, na gorach niegdyś zwanych Cy-
don. Znajduie się także wiele tego drze-
wka na wyspie Kandvi, przy schyłku góry
Ida, i na innych Wyspach Archipelagu.
Włochy, Hiszpania, Portugalia, i prowincye
merydionalne, to jest: południowe Francuz-
kie, dostarczają także kozilepu.

Kwiaty tego drzewka są w różę, i mają
także kształt roży. Liścia przez zimę u-
trzymują się przy zieloności. Cała krze-
winka nie wznosi się wyżej jak do łokcia
iednego Patrz LABDANUM.

KOZIPOWOY. (Bot:) *Caprifolium peri-
climenum non perfoliatum germinicum*. *Ma-
trisylya*. Kozipowoy jest roślina wilkowata
i czołgająca się po ziemi, ktorey listki roz-
łożone w promienie i zebrane w równianki,
rodzą się na wierzchołkach gałęzi. Każdy z
tych kwiatkow składa się z iednego listka,
który robi długą rurkę rozwartą na końcu,
i podzielony na pięć części. Kielich ich jest
zielony, iednosztubny, zmienia się w owoc
czerwony, gdy jest dojrzały i podobny do
iagodek jałowcowych. Liścia wychodzą na
przeciwno sobie, koloru gryzpanowatego,
na wierzchniej stronie powleczone mchem

a pod spodem białawe. Korzeń jest drzewisty i czołgający się.

Liścia, korzenia i kora, mają cnotę flyptyczną; zapach jest nie miły: domyślaia się w nich cnoty diuretyczney, fok ich albo wywarzenie są ścierające i ranne, można niemi myć wrzody smrodliwe, robić z nich płukania, na bole gardła, i przykładac liścia tłuczone, na uleczenie liszajow, świerzbu i innych chorob skory.

Dioskoryd radził wymoczenie uncyi iagodek koziego powoju w winie. przez dni czterdzieści, na uleczenie zwatłałości. To lekarstwo jest gwałtowne, szóstego dnia, iak mowi Pan *Geoffroi*, wzbudza uryny krwawe.

Zalecaia także, trzy uncye wody przepędzanej z liści koziego powoju, pomieszanych z uncją wody z kwiatow pomarańczowych; na wzmocnienie sił kobiecych w pracy rodzenia; jest iefzcze pożyteczne na zapalenie oczow.

Agricola, w swym małym Felczerstwie, mowi, że iagodki koziego powoju, potłuczone i włożone w banie do wytrawienia się, w popiele ciepłym, lub w gnoiu końskim, rozpuszczaią się w likwor oleykowaty, który jest wybornym lekarstwem, na ścieranie i zaftalenie ran świeżych.

KOZIA BRODKA. (Bot.) *Barba capra floribus oblongis*. Ta roślina dosyć jest podobna do ziela zwanego po łacinie *regina prati*; łodygi iey są okrągłe, miękkawe, gęste, i wznoszą się do łokci dwoch lub poł trzecia. Wiele listkow czepi się iedne-

go ogonka ; są ząbkowane , podługne , koń-
cyste ; kwiatki rodzą się w gronach na
wierzchołku łodyg . Te gronka ułożone są
z innych małych kwiatków białawych o pię-
ciu listkach , kształtu iaykowatego , rozło-
żone w różyczkę . Po nich następuje owoc
zaokrąglony , złożony z kilku torbeczek spła-
szczonych i podługowatych .

Roślina ta jest potna , kordyalna , ranna ,
stężająca ; daia ją na zatrzymanie biegun-
ki , krwiotokow i na zażalenie ran .

BRODA KOZIA , rośnie na miejscach wil-
gotnych osobliwie koło Alpów .

KOZIOŁ. (Mat: Lek: i Szt: Hod. Byd:)
Kozioł jest samiec kozy , nie różni się od niej
tylko swoją wonią zbyt smrodliwą . Tak
samiec iako i samica tego czwornogu są
żywe , płuche , dziwaczne , błędliwe i lubie-
zne : ieden kozioł może wystarczyć więcej
150 kozom ; i dla tego się tę zwierzęta sta-
rzeją wczesnie , w roku 10 a naydaley w
12 na nic się nie zdadzą , procz iatki .

Kozioł powinien mieć postawę wysmu-
kłą , głowę małą , brodę długą , szyję krot-
ką i mięsistą ; nogi grube , włos czarny i
gęsty , uszy duże i obwisłe . Niektorzy Au-
torowie dodają do tych przymiotow , aby
nie miał rogow , bo mówią , że kozioł po-
zbawiony rogow nie trzpiota się tak , i nie
jest tak złośliwy iak inne , a bynajmniej
nieustępuje rogatym , w gorącości odpędza-
nia swego rodu .

Co się tycze starania i paszy iakiej ko-
zioł wyciąga , to wszystko rowne jest , sta-
raniu i paszy potrzebnych dla kózow . Ko-

zły powinny fzczykać też fame trawę , mie-
fzkać pod tymże , samym dachem i rownie
dobrego mieć pasterza: Choroby kozła i
kozy są prawie te fame co i choroby owcy,
z ktoremi kozły tak żyją dobrze , iż się nie-
kiedy na wzajem parzą. *Patrz Koza , O-
wca.*

Kozioł, iako i koza zawiera w sobie wie-
le soli lotney. Mięśń kozle ma smak nie-
przyjemny, i samym tylko ubogim służy za
pokarm. Na Pańskie stoły nie może iść ko-
zle mięśń , tylko w ten czas , gdy zwierzę
nie przejdzie ieszcze czterech miesięcy.

Używaią w sztuce lekarskiej, krwi, łoi-
u, gnoiu, uryny i bezoardu kozlego, kie-
dy go znaydą w iakiey iego części.

Krew tego zwierzęcia iest potna i roz-
wieszująca. Dają ją w pleurze , aby wzbu-
dzić poty, rozwiązać krew skrupiałą. Ka-
żą iey także zażywać w kolce nerkowey,
końcem wypędzenia kamieni , pobudzenia
i wzbudzenia uryn, oraz popędzenia upła-
wów miesięcznych. Doza tey krwi iest od
skrupułu iednegó aż do czterech w profz-
ku, lub w likworze przystofowanym. Prze-
kładaią zazwyczaj krew kozła dzikiego nad
krew kozła domowego.

Kozioł dziki iest zwierzę nieoswoione,
przemieszkujące na gorach Szwaycaryi i
Sabaudyi. Jest więkfszy iak nasze kozły, ro-
gi ma szare, czarne, długie zakrzywione
w łuczek, i po wierchn ozdobre fęczka-
mi. Nogi iego cienkie, sierć płowa, broda
czarniawa.

Zwierzęta te są bardzo lekkie, skaczą z skały na skałę, a nawet spadają niekiedy w przepaści, bez najmniejszego szwanku, bo od przypadków, którychby im niechybnie każdy spadek musiał nabawić, umieją się zabezpieczać rogami, na które zawsze padają. Chłopi szwajcarscy biorą je gdy są jeszcze małe, karmią ich u siebie biedrzymcem, opichem, pietruszką, malwą, łomikamieniem, i za napój dają im wino białe. W miesiącu Sierpniu, gdy w owych klimatach dają się czuć upały, zarzynają koziołki dzikie, krew toczą w naczynia, które potem wystawiają na ciepło pieca lub słońca, oddzieliwszy od niej serwatkowatość. Trą potem tę krew na proszek mieluchny, i tak nam ją przedają.

W Szwajcarach, mocno używają krwi kozli w phrenezyach. Ponieważ zwierzę to tuczone było roślinami obfitującymi w sole lotne, każdy łatwo się dorozumieć może, że i krew ich, musi dostatkiem zawierać tey soli. Czasów naszych, ośobliwie w wielkich Miastach, wcale nie zażywają krwi kozley. Można by iey jednak, zażyć w leczeniu osób, które obawiają puszczania krwi, aby nie wtrącić części stałe w rozwiązanie i aby w tym przypadku nie puszczając krwi więcej jak raz albo dwa razy i aby nie zabawem zadać krwi kozley, końcem wycięczenia krwi, która skutkuje rozprężenie zapalające, i aby ją wprowadzić w drogę krążenia. *Patrz PLEURA*

Gnój kozła domowego jest rozwiązujący, ścierający i dotrawiający. Dają go we-

wnętrze ususzony i roztarty na proszek od skrupułu iednego aż do drachmy iedney w wieku dorosłym, a wpołskrupułu dozie dla dzieci. Ten proszek wyprowadza kamienie z nerek i z pęcherza, wzbudza uryny, iedna wypław miesięcow, rozpędza zatkania śledziony, przywraca moc i ton fibrom zwątlalym, i niby zatopionym w wodach ludzi puchlinę cierpiących. Zewnętrze przykładaia go na kataplazm, końcem rozwiązania nadbiegłości skrowatych śledziony i wątroby; przystoi na liszaie, przykładać go także można na mieysca, z których iakimikolwiek sposobem, opadły włosy.

Uważaia ieszcze iako wyborne lekarstwo przeciwko puchlinie, mocz koźli, pity ciepło. Znayduiemy w Efemerydach Niemieckich, postrzeżenie puchliny dostatecznie wzmożoney, która tym sposobem uleczona została. *Schröder i Elmüller*, także wychwalaia skuteczność iego.

Loy koźli iest iedno z naywybornieyszych odmiękezaiących, rozwiezuiących i rozpędzaiących. Kłada go do enem przeciw dyfjenterycznych, w zamiarze ułagodzenia odarcia skorek przez materye ostre i rozdrażniające, które skutkuia dyssen.eryą. Z tego łoiu robia bardzo dobre świece.

Niekiedy w torbeczce żółci kozley, zayduia kamienie bezoardyczne. Maia cnoty zbliżaiące się do prawdziwego bezoardu. Są rozwalniające i potne; można ie dawać w proszku, w wszytskich chorobach, w których poty wzniecać należy; oraz w przypad-

ku truczny, Doza tego kamienia jest dwosiła, doza prawdziwego bezoardu, to jest od 16. aż do 32. granow.

KOZŁATKO. (Szt: Hod: Byd:) Kozłatko jest płód kozy; mięso kozłecę jest bardzo delikatne; w wielkiej zalecie jest w wszytkich Kraiach, gdzie chowaią kozy. Podobno tylko sami Obywatele Prowancyi czuią wstręt od iedzenia kozłat. Kozłeta naywiększego gatunku, odsadzaia od pierśi w Miesiac, a kozłeta małego rodzaju, w pięć tygodni: w krotce po urodzeniu się kozłat, trzeba im dadź do żucia młodociane gałazki. Koziołki małe zaczynaią się grzać ledwo dokończywszy siedmiu miesięcy, i pod ow czas, łączą się z matkami. Dla tego zawczasu ie należy trzebić, gdy gospodarz nie myśli ich przeznaczyć do rozmnożenia trzody.

Mięso kozłecia jest bardzo delikatne, przychodzący do zdrowia trawia go łatwo: nie ma żadnego smaku kozłego, gdy jest pieczone. Szkoła Salernitańska zabrania ieść nerek wszystkich zwierząt, oprócz kozlich.

Dissuadentur edi, renes nisi solius

hædi.

Mniemaią niektorzy, że wątroba tego zwierzęcia posiekana i pomieszana z ośrzką chleba, z białkiem iaia, i oleykiem bobkowym, leczy gorączkę ciągłą; gdy przyłożony będzie ten kataplazm na pępek. Można probować tego lekarstwa, ale nie radziemy spuścić się na iego skuteczność.

KOZŁKI. *Valeriana campestris*, inodora maior, Locusta herba prior. Jest to roślina krzewiąca się prawie wszędzie: chowają ją także w ogrodach: zasiewają w Mieście Wrześniu. Kwiaty iey rodzą się na wierzchołkach gałęzi, kolor ich jest białawy, zakrawający na purpurowy, są małe, zebrane w równiankę czyli bukiet, każdy z nich ukształcony jest w leiek rozwinięty i wyrzynany w pięć części, bez zapachu. Po tych kwiatach następują owoce zaokrąglone, nieco spłaszczone, marszczkowane, białawe, które padają przed zupełnym swym dośnaniem. Liścia ich są długie, dosyć grube, miękkie, kruche, połączone lub ulżykowane na przeciw siebie parami, blade zielone, bez ogonków. Kształt ich niezawsz jest iednakowy, bo niektóre są karbowane ząbkami, inne całkowiłe. Kozłki wydają łodygę blisko na ćwierć łokcia, słabą okrągłą, łaskowaną, czcżą, sękowatą, gałęziastą, rozdzielającą się pospolicie na dwa pieńki w każdym sęczku, a te ostatnie znowu idą w dwie gałązki, zakrzywione często ku ziemi. Korzeń ich jest włoknowaty, biały, smaku nie co słodkiego.

Liścia kozłkow iedzą w sałacie. Ta roślina włożona jest w klasę ścierających i chłodzących. Wiele Autorów twierdzi, że rzuciona w bulion cielecy, zdolna jest do uspokoienia gorącości febry, czyli upałów gorączki. Używają iey ieszcze w skorbucie, pedogrze, w rumatyzmach: Baranki bardzo ją lubią.

KRAZENIE KRWI (Physiol:) *Circulatio*. Krażenie krwi jest poruszenie, za pomocą którego krew idzie z serca do ostatecznych części ciała, za pośrednictwem arteryi: a powraca nazad za pośrednictwem żył. Ta ważna bo i najważniejszy funkcya, lubo się o niey dorozumiewali: *Hipokrates. Servet Columbus, Cesalpin. Frapaola i Fabrycius* ab *aqua pendente*, nie została stwierdzoną niewzruszenie, aż wieku ośmiastego, w 1628. gdy *Harwei* Lekarz Karola Króla Angielskiego wydał swoją Dyfłertacyą *de circulatione sanguinis*.

Serce jest początkiem krążenia krwi, to serce sprawuje urząd tłuku fontanny czyli pompy, ścieśnia się czyli kurczy na płynie przyniesionym sobie, że wszystkich oddalonych części ciała, i tym sposobem odbywa się; Gdy krew złożona zostanie w uszku czyli w torbeczce od żył pusty (*venæ cavæ*), a nie może ztamtąd odpływać z przyczyny drzwiczek czyli kłapkow, które tam zaśnie, drażni tę część serca, która pod ow czas, nie daje żadnego oporu, bo jest w stanie rozwolnienia. Ta iamka pręwa, rozciątrzona kolejno, ścieśnia się także, skurcza się na krwi, i przymusza ją do przeyścia w arteryą płucną, która ma rozłtarty otwor w teyże iamie.

Z płuc, krew powraca do uszka czyli iamki czyli torbeczki lewey, wpada w iamkę też samą stroną a przez iey zacieśnienie się, zostaje wypędzoną do arteryi, i ztamtąd się rozlewa po wszystkich częściach

ciała. Cyrkulacya jest odmienna w płodzie
Patrz Płod.

Ciało człowiecze będąc prawdziwą machiną hydrauliczną, znajdujemy w sercu, i w wszystkich naczyniach, klapki rozłożone z bardzo wielką dokładnością od Autora natury, końcem zapobieżenia: aby się krew niewracała nazad, skoro raz wypchnięta będzie w dalsze naczynia.

Cyrkulacya czyli krążenie krwi, w człowieku i w wszystkich zwierzętach, zaczyna się zaraz, po ukształceniu serca, i trwa w dopełnianiu swej funkcyi, aż do śmierci, ale niema pewney i nieodmienney dzielności. Spoczynek i próżnowanie nabawiają cyrkulacyą zwolnienia; praca, ćwiczenie gwałtowne, i mocne namiętności duszy, pomnażają iey szybkości w stanie zdrowia. Bieg krwi, jest także podległy dzielności chorób i lekarstw. Gorączka nie sprawuje tak pieczącego upału, tylko przez pomnożenie biegu krwi. Lekarstwa chłodzące, gęszczące &c. poskramiają ten upał; toniczne rozpalające &c. ocucają go. Ztąd każdy widzieć może, iak wielkiey wagi jest rzeczą, aby ci, ktorzy leczą, niczego niezaniebawali w zamiarze docieczenia przyczyny choroby; aby tym snadniey mogli znaleźć na nią lekarstwo w bogatych dostatkach materyi lekarskiej.

Szybkość krążenia poznaemy z bicia arteryi, i to to nazywają pulsem. To bicie bywa powtorzone blisko 70 razy w iedney minucie w ciele człowieka dorosłego: pulsfacye te są częstsze w dzieciństwie, a nie

tak liczne w starości. Można zatem łatwo wykalkulować, ile razy przez dzień puls uderzy w człowieku zdrowym i w kwiecie wieku będącym; ile razy przez miesiąc, ile razy przez rok. Z tego kalkulu wypadnie 4,200. razy na godzinę; 100,800. na dzień; 8,024,000. na Miesiąc 36,282,000. na rok.

Taki jest porządek krążenia, że poruszenie uszkow i iamek, jest sobie przeciwne, że się uszka ściągają, gdy się rozciągają i amki i *na wspan*. Ten porządek nie utrzymuje się w tym stanie, gdy zwierzę jest chore, lub gdy jest blizkie wyzionienia ostatniego tchu. Bieg w takowych zdarzeniach jest przyspieszony bez porządku i bez miary; pomieszanie i nieład, w funkcyach, biorą miejsce zgody i stosunku, w których te funkcyje wykonywane były; uszka drżą już wprzód, niż się zaciągają zupełnie; torbeczka czyli iamka lewa zostaje zrazu bez ruchu, który przechodzi ginąć w uszku prawym.

Ponieważ krążenie krwi jest początkiem, życia, zwierzę ginie, gdy to krążenie niema miejsca. Za pośrednictwem to krążenia, krew obraca się w miazgę; za iego ieszcze pośrednictwem; dzieje się tuczenie ciała i naprawa utrat, które codziennie ciało ponosi. Jego to dzielnością robią się sekrecyje czyli odsączenia; iego sprawą oddziela się płyn nerwowy. Jego sprawą, że dusza mniej lub więcej rozwiniętą się pokazuje; że umysł jest żywszy lub tępszy; że człowiek zdatniejszy lub niezgodniejszy do sprawowania funkcyi życia cywilnego. Im

swobodniejszy jest cyrkulacya, tym gra części ciała wolniejszy i lżejszy, to codziennie uważać możemy w drażnikach i ludziach pędzących życie na utrudzeniu. Takowi ludzie, miewają prawie zawsze (mówimy tu o ludziach mocney i doskonałej konstytucyi) serce wielkie, naczynia obszerne, krwi obficie; przeciwnie osoby żyjące w miękkości i bezczynności, miewają serce małe, naczynia wąskie i krwi mało. To doświadczenie nam dowodzi, że praca i ćwiczenie ciała, rozwija organ, czynią ciało mocniejszym i życie dłuższym.

Moc za tym temperamentu i dotkliwości duszy, zawisły niechybnie od dobrego stanu krążenia. Ci w których ten bieg jest zbyt żywy są *cholerykami, ptochemi; pełnemi ambicyi*, skłonni do swarów do buntów, do nienawiści. Osoby mające cyrkulacyą w stanie pośrednim, pomiędzy wielką szybkością i zbytnią powolnością, są spokojniejszy, ich obcowanie jest łagodniejszy, przyjemniejszy i nie tak wrzawliwy. Zazwyczaj poświęcają ambicyą rozkoszom, wrzawę i łoskot dostatku, słodczom życia spokojnego i odludnego. W tej to klasie ludzi miłość znajduje najwięcej ofiar. Ludzie mający cyrkulacyą zbyt wolną, a którzy są znani pod nazwiskiem flegmatyków, są zazwyczaj gnuśni, omdlali, obojętni na wszystko, a przez wrodzoną ospałość zaniedbują nawet starania około dobrego życia i panoszenia się. Na koniec ci, których zowią melancholikami, w których cyrkulacya jest leniwa, są

podęyrzliwi, lękliwi, uporczywi, nie kochaia nikogo, nie myślą o nikim prócz siebie. Takowi ludzie, przez dziwactwo unikają spółkowania z innemi ludźmi. Anglicy tak skłonni do zaboystwa, należą do tego temperamentu.

Hippokrates sprawiedliwie twierdził, że stan dobry władz umysłowych i żywotnych, zawisł od stanu krwi. Niech tylko roztrząsanie każdy piłanego, mówił ten Ojciec Sztuki Lékarskiey, każdy zobaczy, że nie dla czego innego ogołocony jest z rozumu; tylko że krążenie krwi, zostało w nim pomieszane. Dobry porządek krwi krążenia sprawiaie roztropność. *Opinor, inter omnia, quae in corpore sunt, nihil magis ad prudentiam conferre quam sanguinem; qui ergo, cum in constanti habitu persistit, consistit & prudentia; sanguine etiam permutato, concidit prudentia. Videmus id in temulentis per ebrietatem, ubi acuto repente sanguine, percellitur animus, & in animo prudentia.* Hypp. lib. de Stat. §. 50.

Nie się tak nieprzyczynia do utrzymania chwalebney i przywoitey cyrkulacyi, iako życie porządne i oszczędne, dni przepędzone w iedności i pokoiu, z daleka od troskow doskwiernych, od trudow interessu i majątku: łatwo każdy wniesie, że chcę powieździeć, życie dalekie od tłumney wrzawy wielkich miał, pędzone w klimacie umiarkowanym, pomiędzy koleią porządną pracy i spoczynku.

KREDA. (Mat: Lek:) Kreda jest ziemia biała, lekka krucha, i mączasta, którą niekiedy

kiedys przywożono z Wyspy Krety. Po-
ciąga do siebie i chłonie wilgotność atmosfery, czepi się i klei do języka, gdy jest włożona do gęby: wszystkie kwasy tak kruszczowe iako krzewne wywierają moc swoją na tę ziemię

KREDA nie jest bez pożytku dla Sztuki Lekarskiej, że jest chłoniąca i osuszająca; używają iey, mocno wprzód przepławiwszy przeciwko kwasom żołądka i przepisywana bywa w wszystkich chorobach; które przyczynę swoją uznają materye niestrawne leżące w pierwszych drogach. Zbawienna także jest przeciwko dyssenterjom, pluciu krwi i utratom gwałtownym; doza jest od granow 15. aż do drachmy i. w sobie samey.

Chirurgia może także używać kredy, iako lekarstwa osuszającego i stężającego. Kreda z Briacon, ponieważ jest gatunkiem talku nie może bydź poleczone w szereg dostatków materyi Lekarskiej.

KREW. (Phisi:) Daia w ogolności to naziwisko płynowi; który krąży po arteriach i żyłach; z pierwszego rzucenia okiem, zdaie się bydź iednorodnym, czerwonym i zdolnym do zsiądnienia się w wszystkich swoich częściach. Ale rozmaite doświadczenia nauczyły nas, że jest złożony z rozmaitych części, i że ma rozmaite charakterystyki. Krew nowo wyszła z żyły dostarcza pewnego gatunku pary lotniey która z niey uchodzi, ktorey wonia zbliża się do woni uryny i potu.

Gdy się ta para zupełnie wycisnie, krew osoby zdrowey, zsiada się w masę drgającą, i łatwą do rozdzielenia. Część czerwona krwi jest częścią głównieyszą tej zsiędnieszny, którą łacinnicy nazywają *coagulum* albo *thrombus*, udziela swej farby innym częściom; jest cięższa iedną iedyną częścią, od wody w podobney obojętności będącey. Ta część czerwona, zupełnie ogłoszona z swej flegmy, czyni więcej iak połowę całkowitości masy krwi: w osobach bardzo czerstwych, jest zupełnie palna. Część sama przez się oddalająca się potym od *zsiędnieszny*, jest serwatkowatość, krwi, którą także nazywają *serum*, ma farbę żółtawo-białą, i здаie się w częściach swych iednorodną lubo nią nie jest; w ogolności jest cięższa trzydziestą osmą częścią, od wody podobney obojętności, ale lekksza dwunastą częścią od kręgowatey części krwi.

W tej serwatkowatości odkrywamy dwie części głównieysze, to jest, część białkowatą, która może podpaść zsiądnienu się, i część serwatkowatą czyli wodnistą właściwie rzeczoną, która jest wodą prostą, czyistą, coś ślamowatego w sobie zawierającą, która się, ciągnie a iednak nie podlega zsiądnienu, tak iak część białkowata. Oddzielają kunsztownie te dwie części, mięszając z niemi spirytus winny, miotając naczyniem, i dając mu się potym ustać, wystawiwszy na stopień 150. ciepła. Tym sposobem, część białkowata zsiada się, i robi zsiędnieszny daleko twardszą, niż *thrombus*

części czerwoney. Ta to część robi cænum krwi, w chorobach zapalających, polipy, i błony kunsztowne.

Takie części postrzegamy w krwi, za samem wpatrzeniem się w nią. Ale innych w sobie zamyka wiele. Można w niey rozpoznać, za pomocą dobrego drobnowidza, dosyć wielką ilość soli morskiey. Jey para lekko słona potwierdza rzetelność tego odkrycia. Chimia podaje wiele sposobow rozbioru krwi; ale nie wchodząc w szczegolności, ktoreby nas daleko zaprowadziły, przestaniemy na powiedzeniu tutaj; że przez te rozmaite sposoby, dobywają wielką ilość wody prawie bezsmakowitey, rozmaite likwory różnego gatunku; główny z tych likworow jest smrodliwy, ostry, i to to nazywają *spiryтусem krwi*; Oleiek ciężki żółty, potym czarny i palny, zwany *olekiem krwi*, sol lotną suchą, na reszcie dobywają węgiel krwisty, który jest dziurkowaty i który się z trząskiem zapala.

Spirytus wina i kwasy gwałtowne prowadzą krew do zsiądnienia; kwasy łagodne, same nawet alkali, sięzają ją; kwasy roślinne i saletra, rozwiązują ją. I to jest wypadkiem rozmaitych doświadczeń, ktore Chimicy względem krwi uczynili.

Roztrząśniemy teraz rzeczony płyn, słownie do praktyki lekarskiey. Ponieważ wszystkie humory zabierają siłę swoją i początek ze krwi, od ktorey bywają odłączane: oczywista, że muszą uczestnikować we wszystkich iej przymiotach, z tego zaś wypada: iż ieżeli krew jest skażona, wszy-

śluka Ekonomia zwierzęca musi iść w nieład. Ztąd też widzimy, że w większey części chorob, lekarze cały swoy prognostyk wyciągają ze krwi roztrząśnienia, z docieczenia iey biegu, za pośrednictwem pulsu. Tu mówić tylko będziemy o owych wiadomościach, których lekarz zasięgnąć potrafi z samego weyrzenia na krew. Resztę nauki znaydziesz pod artykułem PULS.

Nie zataimy tutaj, że prognostyki zabrane z samego weyrzenia na krew, są bardzo niewierne; bo doświadczenie codzienne dowodzi: iż ow z którego wypuszczono naygorszą krew, nie doświadczył przeto okropnego losu; a z drugiey strony, wielu chorych, których krew zdaje się naypiękniejsza, ginie; a po otworzeniu ich ciał, znaydują wewnętrzne części ciała w nayniegodziwszym stanie.

Z tym wszystkim można powiedzieć ogólnie: że są pewne własności krwi, które nadarzają wrożki dosyć niezawodne; nade wszystko: jeżeli te własności połączone z innemi znakami: naprzykład *cenum*, czyli skóra szarawa którą znaydujemy na krwi chorego mającego gorączkę, obwieszcza chorobę zapalającą: krew zbyt rumiana pozbawiona serwatkowatości, i która na spodzie naczynia nie robi zślednieliny czyli *thrombus* czarniawey, zazwyczaj nie dobrego nie obwieszcza. Dorozumieć się należy, że albo krew była rozwiązana przez zbytnią ilość soli alkalicznych, co się przytrafia skorbutykom i pedogrykom, lub że bieg czyli ruch wewnętrzny tego

likworu jest zbyt znacznie pomnożony, iako to dziać się zwykło w gorączkach wolnych i hektycznych. Ten kolor także wskazuje zatrudnienia i zacieśnienia w trzewiach; polipy w naczyniach krwistych; zawisły także od poruszeń konwulsyjnych i spazmodycznych części wewnętrznych &c. Leczą tę wadę krwi podług przyczyn, które się poznać dają, za skutkujące ją. W tym zamiarze można używać ślamowatych, skupiających, kwasów lekkich. Ale bardzo ostrożnym być potrzeba w tym przypadku względem pufczenia krwi, bo to zawsze niechybi złych wyprowadzić skutków, iako nam pokazuje doświadczenie codzienne.

Drugi przymiot krwi, który uważają iako zły jest ow: kiedy wodnistość jest bardzo obfita, a część czerwona zsiadła w bardzo małej ilości; ten przymiot jest skutkiem złej sangwifikacyi (*sangvificatio* jest ta funkcyja ciała naszego, którą się pokarm przetrawiony w krew zamienia) zmniejszenia przededchu niewidomego, zatamowania uryń, i bywa znakiem kachexyi, *œdematu*, oraz puchliny.

Jeżeli serwatkowatość jest żółtawa tak dalece: że skazę czyni na chustce na którą padnie, sprawiedliwie sądzić można, że kanaliki żółci, lub wątroba, są zatkane, i że żółć wpływa nazad w krew.

W niektórych gorączkach zjadliwych, krew bywa dosyć rozwiązana, ale ma kolor czerwony, zakrawający na czarny; iey część białkowata czyli kożuchowata (*canaſa*) nie jest sta-

ła, gruba, i koloru iednostaynego, iako w chorobach zapalających prostych; lecz formu-
ie lekką skorkę, która pokrywa zsiędnielizną krwi, i iest skazami obfadzona, zielonemi, żółtawemi, czyli finemi.

Na koniec krew odmienia kolor i stan gęstości prawie we wszelkim gatunku choroby. Niema nawet iednostaynego stanu we wszystkich osobach zdrowych, różność sposobu życia, odmienia i gęstość i farbę iey. Osoby czerstwe, które czynią wiele ćwiczenia ciała, które wiele mięsa iedzą, pią wino i likwory, mają krew bardzo czerwoną ciemną, mało obciążoną wodniistością; przeciwna wcale rzecz trafia się osobom delikatnym, które prowadzą życie próżniackie, nie pią tylko wodę &c. Scisłą i bacznią dawać potrzeba uwagę na tę różnicę w praktyce lekarskiej.

KREW SMOCZA. (Mat: Lek:) Jest to sok gummowatożywiczny, bez zapachu, który się roztopia w ogniu; kolor iego iest czerwony i staje się rumieńszy, gdy go trą na proszek. Dobywają tego soku za pośrednictwem narzynania, z pnia pewnego drzewa Indyjskiego, które *Clusius* nazywa smokiem, *Dragon*, a niektórzy inni Botanicy *Palma prunifera*, *foliis spica*, *et qua sanguis draconis*. U Aptekarzy znajdujemy krew smoczą pod dwoma kształtami. Znajdujemy suchą podzieloną w małe łezki czyli kawałki, którą nazywają kroplami krwi smoczy, i miękkawą, która iest lepka, kleiowata i zapachu nie tak przytemnego iak twarda, i tę nazywają krew

smoczą we łzach. Oprocz tych dwóch gatunków, fałszywą ieszcze krew smoczą, ta fałszywa krew smocza, którą przedaia za prawdziwą, jest tylko masą gummowatą okrągłąwą, farbowaną drzewem brezyłskim i trochę krwi smoczey.

Prawdziwa krew smocza jest wybornym sęzaiącym i osuszaiącym, szczegolniey przystoi w hemorrhagiach i diarryach, gdy ie można, bez niebezpieczeństwa, zatamować, mimo tego co *Cartheuber* powiada że krew smocza, iako i inne wszystkie soki żywiczne nierozpływne w wodzie, mogą się rozplynać w żołądkku; a przeto ani przeysć w żyły młeczne, lecz uczony ten Chimik nie uważyl, że żolć, ślina i sok pankreatyczny nie są roztwarzaczami tylko wodnistemi. Krew smocza jest także dzielnym sęzaiącym zewnętrznym i bardzo dobrym rannym; bardzo jest zdolnym do zateżenia dziaśel, służy w złamaniach, w kłach, leczy sfluczenia, zastanawia hemorrhagie i goi rany.

Doza wewnętrzna krwi smoczey jest od skrupułu iednego aż do dwóch, ieżeli jest mierzana z innemi sęzaiącemi w kaskach. Zmniejszyaią iey dozę, podług dozy i liczby innych lekarstw, z ktoremi ją łączą.

KREW GOŁĘBIA. (Mat. Lek.) Ta krew dobywana bywa z żyły podpaszney gołębka; zapuszczaią ją prosto z żyły w oko, i tym sposobem użyta uchodzi za dobre oftalmiczne i rozwięzuiące. I przeto używaią tego lekarstwa, gdy naczynia kwiśte są rozdęte i rozprężone, uskramia boleś i

zapalenie oka. Znaydują się nawet niektórzy Praktycy, którzy mniemają, że tym sposobem można zapobiec robieniu się katarakty. Sam tylko gółab z zwierząt ma w krwi swojej tę cnotę, alboliteż iest pospolita wszystkich zwierząt krwi? dotąd doświadczenie ieszcze nie pokazało, z tym wszystkim podobną do prawdy zdaie się rzeczą, że się iey można dorozumiewać w krwi wszystkich ptaków.

KROKOSZ. (Bot:) *Carthamus Officinarum*. KROKOSZ iest rośliną którą pielęgnują w Hiszpanii, Włochach i w niektórych Prowincyach Francuzkich. Ta roślina wydaie kwiataczki o listkach czerwonych iak kwiatki szafranu, włoknowate, dłuższe trochę iak cał, podparte główką łuskowatą, białawą, wielkości migdała. Po tych główkach następują nasionka obdłużne, trochę grubsze iak ziarna ięczmienne, białe, połyskujące i okryte łuską twardą. Lodygi rośliny wznoszą się do wysokości łokcia. Są okragłe, drzewiste, twarde i gałęziste ku wierzchołkowi. Liścia są pomiernie fzerokie. Kształt ich iest podłużny, otoczone są kolcami po brzegach.

Sztuka Lekarska używa ziarenek krokoszy, które także nazywają ziarnami papugi, bo ptaśtwo rzeczzonego, gatunku chętnie się nim karmi. Ziarno to kładą w klasę purgujących. Odarłszy ie z łupiny, dają ie w sobie, od trzech drachm aż do sześciu; mało jednak iest żołądkow, któreby ie znieść potrafiły bez utrudzenia, dla tego nie potrzeba ie dawać tylko w niedostatku innych

purgujących. Gdy ie dasz zażyć choremu, trzeba ie wmięszac w taki syrop purguący, lub w kilka granow diagrydu. Ziarno szafranu dzikiego, da to nazwisko tabliczkom *Diacarthami*, ktorych tu kładziemy przepis.

TABLICZKI DIACARTHAMI PODŁUG
PRZEPISU XIĘGI PARYZKIEY.

Weż *Miąższu samego nasion krokoszu,*
Profzku diatragacanthi zimnego
Hermodaktow, każdego uncya 1
Turbitu wyborneho, uncya 2½
Jmbieru, uncyi ½
Manny, uncyi 2½
Miodku rożanego stoczonego,
Mięsistości pigwy smażoney, każ-
go uncyi 2
Cukru rafinowanego, rozpuszczo-
nego w wodzie i gotowanego do
stężałości ekstraktu funt 1. i uncyi 6

Zrob elektuarium podług prawideł sztuki. Te elektuarium iest purgujące. Używanie iego przystoi w chorobach flegmitych muzgu i pierśi. Doza iest od drachmy 1. aż do uncyi 1. samego przez się lub zmieszanego z innemi purgującemi

KROLIK. (Szt: Hod: Byd:) Jest to pewien gatunek zwierząt czwornogich, mających wielkie podobieństwo do zająca. Kroliki; chowaiące się na mieyscach suchych, wysokich i płodnych w zioła aromatyczne oraz niewodnistych, dostarczają pokarmu delikatniejszego, soczystszego, niż te, ktore żyją w ziemi tłustey, lub w grun-

tach okrytych ziołami tłustemi, iakimi są brzegi rzek i mieysca na których zakładają się ogrody kùchenne. Kroliki karmione kapustą są naygorzsze: lubo wiele zachodzi podobieństwa między krolikiem i zaiącem, z tym wszystkim, przekładają krolika dla przychodzących, do zdrowia, ponieważ nie podpada wyprowadzeniu skutku laxującego, co się trafia niekiedy mięsu zaięczeniemu. Z drugiey strony, krolik, daleko się łatwiej trawi.

KROPLE ANGIELSKIE ANODYNNE.
(Mat: Lek:) Te krople składają się z kory sasafrasu, z korzenia asarum, z drzewa aloesu, z opium, z soli lotney czaski ludzkiej, z soli lotney krwi ludzkiej, i z spirytusu wina rektyfikowanego.

Te krople zalecone są przeciwko chorobom konwulsyjnym, następujące są używające.

KROPLE CEFALICZNE ANGIELSKIE.
(Mat: Lek:) Zadnego niema lekarstwa, ktoreby tyle narobiło wrzawy, co krople cefaliczne angielskie. Jakob II. Krol Angielski wziął ich przepis od Nadwornego swego Lekarza *Goddarta*, i rozdał kopie tego przepisu wszystkim Posłom swoim, którzy pracowali na ziednanie więtości tym kroplom, po całej Europie.

Ta przyprawa nie co innego jest, tylko mieszanina spirytusu lotnego wyciągniętego z sirowego jedwabiu, oleyku lewandowego i spirytusu winnego; dozwoiliwszy się temu wszystkiemu wymacerować przez

godzin 24. dystryluia mięszaninę, dopokąd się oleiek nie podniesie. Oto jest cała tajemnica tych tak sławnych kropli.

KROPLE cefaliczne Angielskie, uchodzą sprawiedliwie za iedno z naydzielnieyszych lekarstw cefalicznych i z naylepszych antispazmodycznych, kładą ie także w szeregu kordyalnych i alexipharmatycznych. Dla tych własności, zalecaią ie w dolegliwościach śpiączkowatych w przystępach histerycznych lub waporycznych w gorączkach ziadliwych, w których zachodzi wielkie zwątlenie sił; tudzież w wszystkich przypadkach nudności lub słabości; mogą także działać na nerwy, w charakterze lotnego olejowatego, i popychać materye obce przez przedeck.

Doza ich jest od dwóch kropel aż do 12. lub 15, które biorą w łyżeczce tyzanny lub bulionu, wina Hiszpańskiego lub innego iakiego likworu przytstofowanego.

KROPLE GENERAŁA LA MOTHE, czyli ZŁOTE DE LA MOTHE. Chcąc ie robić, mięszają rozpuszczenie złota skutkowane *aqua regali*, z oleym eterycznym *Frobeniusza*, zamiast spirytusu winnego, którego używał *la Mothe*. Ten oleiek nabiera w siebie cząstek złota, które były rozpuszczone, i z których *aqua regalis* pod ow czas opadająca na dno naczynia, znajduie się ogołocona; ten *Aeter*, nasiąknięty złotem stoi do wyftania i wytrawienia się należytego przez Miesiąc ieden, w ciepłym popiele lub piasku, wraz z spirytusem wina którego pięć razy tyle leją ile tamtego likworu.

Za pośrednictwem dygestyi, otrzymują likwor koloru bardzo pięknego złotego, który nazwano likworem złotym.

Rzecz niewątpliwa, że ten likwor zawiera w sobie złoto, ale sprawiedliwie Autorowie utrzymują, że ten kruszec nie dodaje cnoty lekarstwu, które wszystkie cnoty iakie tylko posiada, odbiera z użyteczności likworu eterycznego. (*liquoris Aeterei*)

Dotąd znaydują się jeszcze niektóre takie osoby, które namienione lekarstwo przedają iak sekret, utrzymując, że one je tylko posiadają; lubo niewątpliwa rzecz jest, że Pan Port odkrył i podał publiczney wiadomości sposób, iakim to lekarstwo robią.

Te złote krople zachwalone są iako cefaliczne: zalecają je na apoplexyą i dolegliwości śpiączkowate: nadają siły i działają za pomocą przedachu, a nawet przypisują im pewną własność anodynną.

Doza w ktorey je zazwyczaj przepisują jest od sześciu aż do trzydziestu kropel, którą biorą w winie, w wodzie z kwiatów pomarańczowych lub w bulionie; można nawet, gdy potrzeba przymusza, powtórzyć tę samą dżę, kilka razy iednego dnia.

KROPLE ANODYNNE SYDENHAMA. (Mat: Lek:) To lekarstwo inaczej zwane *laudanum Sydenhami*, (*Laudanum liquidum Sydenhami*, *gutta liquida*) robi się, moczając po prostu; przez dni kilka Opium, szafran, cynamon, i gwoździki sklepowe, w winie Hiszpańskim.

Nie tylko uznają je za usypiające, ale nadto kładą w szereg umacniających i żółdkowych; zbawienne są w dyssenteryi,

w biegunkach i superpurgacyach, to jest przebrany laxowaniu; przychodzi w ospach, malignach, oraz w innych chorobach, w których potrzeba pomnożyć sily.

Doza *laudanum* jest od kropli 8. aż do 20. a nawet i więcej, krople te, biorą się w napoju przystofowanym.

KROPLE ANODYNNE HOFFMANNA, czyli LIKWOR ANODYNNY MINERALNY HOFFMANNA znaydziesz w 1. Tomie pod artykułem ANODYNNE czyli ANODINA.

KROWA. (Szt: Hod: Byd:) *Vacca*. Jest to bydle rógate, samica byka. Jey produkt, podług uwagi pewnego sławnego Autora, jest dobro, które się pomnaża i odnawia co chwila. Mięso cielecia, iey syna, jest pokarmem równie obfitym, iak zdrowym i delikatnym, mleko jest żywiołem dzieci, i mogłoby bydz poślkiem starców; masło jest przyprawą prawie wszystkich potraw; ser dostarcza żywności nie mały nuypospolitszey dla mieszkańców wiosek. Krowa doyna, potrzebuie szczerolnieyszych koło siebie starań, tak w celu wybrania iey dobrego, iak w zamiarze pielęgnowania. Zawsze szacować będziesz, mowi Autor Dykcyonarzy Ekonomicznego, krowę wzrostu średniego, długą, szerołą w bokach, cztery lub pięć lat mającą, koloru czarnego nakrapianą plamkami białemi lub czarnemi; która ma wymie wielkie, zaokrąglone wiszące; brzuch wielki, czoło szerokie, oko czarne i wielkie, rogi nie skurczone, ani krotkie ani cienkie, ale gładkie, czarne i dobrej proporcyi; ucho dobrze kosmate,

fzczękę dobrze przywartą i wąską, dech wielki, sierć gładką i gęstą; nozdrza roz-
twarte, wargi owisłe i czarne, nogi czyli
golenie krótkie, uda wielkie, szyję długą i
grubą, ogon długi wiszący aż do pęcin, ko-
pyta krótkie i równe, pierś szerokie.

Nie trzeba przedstawiać, ani się iedynie
przywiązywać do wielkości wymienia, są
niektóre krowy, mające wymie małe, a
dużo mleka dające. Czasem wymie
dla tego tylko jest wielkie, iż jest mię-
siste. Krowy dające najlepsze mleko, są
owe, które są pstrze lub zupełnie czarne.
Krowy białe dają dużo mleka, ale nie jest
tak dobre.

Badź iakieykolwiek sierci będzie krowa
doyna, potrzeba: aby była w dobrym cieple,
doić ją należy dwa razy dnia w lecie, a
raz w zimie, a chcąc powiększyć wielość
mleka, należy ją opatrzyć w żer soczysty
iak trawa. Pan *Chomel* powiada, iż ieżeli
kto chce pomyślnie zaradzić pomnożeniu
mleka, dosyć jest dać krowie codzień garść
melissy.

Dobre mleko krowie nie powinno być ani
nadto klarowne, ani nadto gęste; Powinno
mieć piękną białość; finak iego powinien
być słodki, bez goryczy i ostrości, za-
pach miły, albo żadnego mieć nie powin-
no: mleko zawsze lepsze jest w lecie iak
w zimie. Mleko młodych krow czyli pier-
wszy raz spuszczoney iasłowic, jest bardzo
cienkie; a starych krow, jest bardzo suche.
Na mleko krowy grzeiącey się, zapatrywać

się, należy iak na mleko złe, iako też i na mleko krowy blizkiey swiego czasu, lub nie dawno ocieloney.

Niektore krowy znayduią się tak znarownione, że się są same, lub dozwalaią się ssać wężom, i innym iadowitym bestyom. Ponieważ niezawfze się udaie oduczyc tego narowu, trzeba takowe prędko ukarmić i pozbyć ich na iatki.

Kto chce utuczyc krowę, nie powinien ią poddawać żadney pracy; skoro się tylko dzień pokaże, zaraz ią należy wyprowadzić na trawę, niż rosa opadnie, zostawisz ią na paszy, dopokąd zbytęczne gorąco dopiekać nie zacznie. Gdy ten czas upału nadeydzie, prowadzą ią do stajni, aby odpoczęła; a gdy minie upał, wypuszczaią ią na paszę, gdzie bawi aż do nocy.

Jeżeli postrzeżesz, że krowa utraciła apetyt, obmyiesz iey ięzyk octem i solą, a w sam gardziel wrzucisz garść soli.

Przez ośm pierwszych dni tuczenia krowy, bierze się rano i wieczor wiadro wody leconey na ogniu, w którą się rzuca dwie miareczki maki ięczmienney, zamieszawszy ręką, stawia się woda, aby maki cząstki nie roztarte odpadły na dół. Tę potym wodę przedzieliwszy na połowę, krowie daie się pić na dwa razy.

Wieczor, gdy powraca krowa z pastwiska, potrzeba iey nagotować dobre posłanie i rzucić iey do żłobu sнопек ziela rozmaitego, świeżo zbieranego.

Ktoby chciał tuczyc krowę w zimie, zaczęnie od dawania iey, do picia, wody biele-

ney, dopiero wyżej opisaney. Trzymać ją będzie ciepło w stajni, dostarczać iey będzie obficie czystego na posłanie barłogu, a niedostatek pastwisk, zastąpi, dostarczaniem obficie, wybornego siana.

Gdy wieczor nadeydzie, dawać im będzie, gałki zrobione z maki żytney, ięczmienney lub owśianey, pomieszanych razem; albo rozczynianych osobno, zarobionych w wodzie letney z trochę soli.

Nie trzeba dozwalać ieść słomy krowom, które kto chce utuczyć. W czasie rzepy wielkiej, można im dawać albo gotowane albo surowe.

Znayduie się wiele krow, które pomimo wszelkich starań około utuczenia swego podjętych, zostają w stanie dawney chudości. To czasami od tego zawisło, że się liżą. Końcem zapobieżenia temu lizaniu, nacierają im gnoidem, wszystkie części, których dosięgnąć mogą językiem.

Prawdziwym wiekiem, w którym iałowice powinny bydz przypuszczane do Bykow, jest rok trzeci, aż do dwunastego. Wiosna jest pora, w której krowy naypospoliciey grzeją się. Nie można iednak w tym żadnego pewnego ustanowić miesiąca. Łatwo jest poznać kiedy się krowa grzeie, bo pod ow czas ryie często; skacze na krowy i woły; fałd rodzajny wzdyma się i niby zewnątrz się wywija; pod ow czas, trzeba iey przystawić byka. Krowy zapłodzone czyli cielne, wymagają łagodnego obchodzenia się. Przestrzegać należy, aby nie skakały przez płoty i przez fosy. Na dwa miesiące przed
ocie.

ocieleniem się, trzeba ie karmić lepiej iak zazwyczaj, bądź trawą w stajni przez lato, bądź w zimie, gałkami robionemi z maki.

Nie będziemy tutaj mowić o chorobach krow; o tey rzeczy będziemy mieć sprawę pod artykułem Woł: do ktorego Czytelnika odsyłamy.

Uryna krowia iest purguiąca, i wyprożnia serwatkowatości. Używanie iey iest bardzo dawne w Sztuce Lekarskiej; dano iey nazwisko *wody tysiąc kwiatow*, aby odiać ludziom wyobrazenie obmierzliwe, które wzbudza w nich imię uryny.

KROWA złego nam dostawia mięsa, twardego i niesoczystego; nadewszystko, gdy staro na iatki oddana będzie, dla tego takowego mięsa, nigdy nie bywa na stole Bogaczow.

KROWKA. (Bot:) *Polygonatum*. Jest to rodzaj rośliny mającey kwiat w dzwonczki, przedłużone w rurkę rznętą w sześć łaskowatości, bez kielicha, i koloru białego. Po kwiatach następuje jagodka zaokrąglona; koloru zielonego lub czarniawego; która pospolicie zawiera trzy nasionka wyki, iaykowate, twarde i białe. Ta roślina wypuszcza łodygi na trzy ćwierci łokcia, okrągłe, gładkie, niegałęziste, nieco pochylone w końcach, okryte listkami sadzonemi na przemian, długiem, szerokiem; dosyć podobnem do liści konwalii; połyskuiącemi z gory, ciemnawo-zielonemi z spodu; smaku iakowego, i zapachu nieprzy-

iemnego po stareiu w palcach, lub po pokraianiu w kawałki.

Korzeń krowki idzie poprzek po powierzchni warstwie ziemi, w równych odległościach kolankowaty i znaczony wielkimi śączkami białymi, otoczony znaczną ilością włókien i smaku słodkawego.

W Sztuce Lekarskiej, używają korzenia tej rośliny, mianym jest powszechnie za śączający, dają go niekiedy wewnątrz, w upławach białych, lub innych utratach niepotrzebnych, płci zwaney piękną.

Doza iego w samym sobie czyli w substancji, i w proszku, jest od iednego skrupułu, do poł drachmy, a w wywarzeniu od dwóch drachm, aż do połuncyi, na każdy funt wody. Jeżeli zrobisz wymoczenie tego korzenia świeżego w winie, w dżie uncyi trzech, na dwa funty wina, i jeżeli dasz pić kubek co rano na czczo przez dni czterdzieści, osobom mającym kiły, uczują bardzo dobre i pożądane skutki. Pod ten czas przykładać także należy kataplazmy na część kiłową, która iednak powinna być przytrzymana i ociśniona obwiąsem przyzwoitym. Ten korzeń ma ieszcze cnotę rozwiązywania, a zatym dobrze się udaie w stłuczeniach i echimozach, a nadto skutkuje przeciwko bólowi, reumatyzmu, pedogry, ścyatyki. Nakoniec robią z niey wywarzenie, którym myją liszaie, skazy, i inne chrofty twarzy.

KRTAN. (Anat:) *Larynx*. Jest to początek czyli głowa rury, oddechowej (*arteria aspera*) Krtan jest iednym z li-

ezby organow oddychania, i główne narzędzie głosu. *Patrz ODDECH, GŁOS.* Kształt krtani jest prawie okrągły; mówią, że głos dziecięcy jest ostry, ponieważ pod ow czas krtani jest ciasna; że głos staie się mocniejszy w podeszleyszym wieku, bo krtani nabiera więkzey obfzerności: że mężczyźni, mają głos cięższy, poważniejszy, niż kobiety, z przyczyny więkzey grubości krtani.

KRTAN powinna bydz zawsze otwarta, aby dała przejście powietrzu, które kolejno wchodzić do pierśi i z nich wychodzić powinno, gdy rura pokarmowa (*oesophagus*) zniża się końcem brania w siebie pokarmow, krtani się podnosi, końcem przyciśnienia ich. Krtani złożona jest z pięciu gatunkow rozmaitych części, widzimy w nim: chrząstki, muszkuły; błony, nerwy i gruczoły; chrząstki są, tyroides, crycoides, arytenoides i epiglotta; tyroides jest owa chrząstka która robi wzgórek czyli styrcz albo wypukłość zwaną ogryzkiem Adama. Przy złączeniu trzeciego i czwartego, znajduje się mały otwor czyli mała rufa, nazwana *glotta*, która służy do przepuszczenia wszystkiego co zstępuje do płuc, i do odchodu flegmy, którą w katarach kaszląc wyrzucamy; ma także ten użytek, że głos modyfikuje.

Epiglotta, umieszczona jest nad glottą, ona pokrywa wchod do krtani, i zastępuje płynom, które, gdy pijemy, przechodzą wierzchem i wpadają w rurę pokarmową; aby nie wpadały w rurę oddechową.

Chrząstki krtani ściągają się lub rozszerzają przez siedm par muszkułow, te, które mają swoy początek i swoy wpadek do

krtani, nazywają się mięskułami właściwemi (*musculi proprii*) te, które tylko wpadają w krtani, mają nazwiska, mięskułów wspólnych (*musculi communes*) błona, która jest zewnętrznym kanałem, jest dalszym ciągiem błony rury oddechowej; błona wybita wewnątrz krtani, jest przedłużeniem tej błony, którą wybita jest wewnątrznie cała gęba; przyjmuje w siebie dwie pary nerwów; kanał ten osłizony jest i odwilgotcony, czterema gruczołami, z których dwa nazwane są *mandłami*, a dwa *tyroides*.

LARYNGOTOMIA inaczej *Bronchotomia* znaczy przecinanie krtani. Jest to operacya, za pomocą ktorej Chirurg wprowadza powietrze w rurę oddechową, w wszystkich przypadkach, w których chory podpada niebezpieczeństwu zaduszenia, iako w zapaleniu mięskułów krtaniowych, w ślinogorzu kataralnym i zapalającym, gdy ciało iakie obce uwiązło w rurze oddechowej, a ogółem we wszystkich przypadkach, w których choremu grozi nagła śmierć dla tego: iż się powietrze do płuc iego przedrzeć nie może. Niektorzy Autorowie radzili aby tą operacyą ratować utopionych, bo się przekonawali, że tacy giną, załawieni dla niedostatku powietrza i niemocy oddechu. Ale Pan *Louis* Chirurg Paryzki niepospolitey sławy, dowiódł doświadczeniami swemi na zatoniionych, że w siebie nabierają wody, i my wraz z nim widzieli ich naczynia krtaniowe, zupełnie zapełnione, płynem. A więc *laryngotomia* nie jest lekarstwem specyficznym na ten smutny przypadek.

Bardzo długo wszyscy Lekarze w tym byli przekonaniu, że rany rury oddechowej, były niebezpieczne. *Calius Aurelianus* i *Arcteus* powstałi mocno przeciwko bronchotomii, i dopiero długie następstwo czasów, dało poznać iey pożyteczność. Czasów naszych, kiedy zdrowa filozofia, potargala załone przesądów, nie wahaia się w otwieraniu rury oddechowej, i nie czekaia ostatniey nieszczęścia sily, iako lękliwi Chirurgowie radzili.

A zatym, gdy po użyciu, w rozmaitych gatunkach ślinogorzu, puszczenia krwi, naparzań odmiękczaiających, gargaryzmów, kataplazmów, kąpiel letnich &c. niebezpieczeństwo zadławienia iednakowo grozi, niech się Chirurg nie waha ziednać wniescia powietrzu zewnętrznemu, aby przenikło aż do pierśi; niech się nie obawia, aby rana która ma zrobić nie pociągnęła za sobą złych skutków: rana takowa, iest zawsze raną prostą, która do swego zagojenia, niczego nie potrzebuie, procz prostego złączenia rozerwanych części. Na dowod tego dosyć iest przeczytać pięćdziesiątą obserwacyą *Tulpiusza*. Autor rzeczony namienia, iż pewien młodzian przerznął sobie gardziel czyli rurę oddechową w przysiępie głupiey rozpaczy; złączono brzegi rany za pomocą zszycia; ale zraniony zdarł obwiązko, i wargi rany rozdarł tak nierówno, iż nie można było żadną miarą zszywać powtornie. Nie pozostawało, w tey krytyczney okoliczności innego środka, tylko udadź się do plastrów kleiających; rana zagoiła się zupełnie w miesiącu iednym, a chory nie miał inney

dolegliwości z skutków głupiego swego postępku, tylko tę; że gdy śpiewał, już głos jego niebył tak piękny.

Znaydujemy w Autorach bardzo wielkie mnostwo postrzeżeń względem ciał obcych uwieczonych w rule oddechowej, i każdemu wiadomo, że gdy okruszyna chleba, lub kropla wody wpadnie w ten kanał, skutkuje w nim rozdrażnienie szczególnieysze, które pociąga za sobą kaszel równie uporczywy iak niebezpieczny, jeżeli, nim okruszyna owa wyrzucona nie będzie. Pan *Louis*, o którym już mowiliśmy, zapisał w Pamiętniki Akademii Krolewskiej Chirurgii, pewien przypadek, który dowodzi, iak pożyteczna jest bronchotomia w podobnym przypadku. Młoda dziewczynka, igrając z rowiennicami swemi, wrzuciła bob w gębę, i mniemała, że go połknęła. Natychmiast rażona została trudnością oddychania i kaszlem konwulsyjnym; dawano iey pomoc, iaką sądzono przyzwoitą; wymiotne, kichające, wpuszczano gębkę na rogu wgłąb œsophagu, to jest rury pokarmowej; wszyskie te zabiegi były niepożyteczne, i symptomata gorsze coraz pokazywały się. Ten stan trwał dwa dni, na schyłku drugiego, przywołano Pana *Louis*, który w charakterze Praktyka światłego, radził bronchotomią; współkolledzy jego w sztuce Chirurgicznej, żywo a niedorzecznie powstali przeciwko temu zdaniu; upierali się nawet mocno, że bob, nie mógł zapaść w rurę oddechową; wśrodek tych sporów dziecko umarło. Nazajutrz otwierano trupa; pod

K R T

ow czas zrobiono bronchotomią; najpierw się bob wypadający z rury oddechowej pokazał. Pod ow czas poznano, że młoda owa dziewczynka legła ofiarą błędnemu mniemaniu, i przekonano się, że Pan *Louis* mówił iako człowiek, ktoremu sztuka, wszystkich swych tajemnic powierzyła.

Podług tego postrzeżenia i podług postrzeżeń wielu Autorów teraźniejszych i starożytnych, niepowinien się Chirurg wahać w uczynieniu bronchotomii, gdy się przekona, że iakie obce ciało uwiązło w rurę oddechowej. Bo, na ten czas, prawie nie podobna, podług wszelkich prawideł natury, aby owo uwięzione ciało, mogło wyniść iakim innym sposobem, prócz operacyi, nadewszystko, gdy będzie tak wielkie iak bob.

Wielorakie są sposoby robienia bronchotomii, używają do tego lancetu, troakaru, albo, instrumentu wynalezionego przez Pana *Bauchot* Chirurga. Każesz choremu ułożyć na łożku lub na stołku; chory powinien głowę wtył pochylić, którą pomocnik ma trzymać. Na ten czas Chirurg uczyni narznięcie podłużne na trzy lub cztery poprzeczne szerokości palca, w skórce i tłuścizu, które okrywają rurę oddechową, i przetnie potym trzy lub cztery pierścienie rzeczzonego kanału, aby znalazł ciało obce uwięzione. Mniejszy narznięcie powinno się czynić, kiedy bronchotomii ten tylko jest zamiar, aby uczynić przeyscie wolne zewnętrznemu powietrzu; a rana okrywa się obwiąsem okienkowatym, to jest,

w którym się zostawia dziurka, odpowiadająca dziurce zrobionej przez operacyą.

Operacya przez troakar (troakar, jest igła długa o troygraniastym końcu) czyni się za pomocą narzędzia, długiego na dwa cale, opatrzonego w rureczkę należycie przylegającą do narzędzia. Popycha się ta igła w rurę oddechową, i zostawia się w ranie rureczka, którą umacniaią zewnątrz dwoma taśmami. Ten instrument bardzo długo był w użyciu. dotąd, nie jest jeszcze zarzucony, ale instrument Pana *Bauchot* jest wygodniejszy: składa się on z blaszki czyli nożyka ostrego, mocno osadzonego w rękość, do tey blaszki przystosowana jest rureczka płaska mająca wykład opatrzoną w dwa małe pierścienia. Tym narzędziem łatwiej przeniknąć można w rurę oddechową, niż troakarem; rureczka przystosowywa się dokładnie do warg rany, czem zapobiega się krwiotokowi czyli hemorragii. Ponieważ Autor tego narzędzia postrzegł na trupie, że rura oddechowa jest ruchliwa; do zastranowienia iey, wynalazł narzędzie krzyżowe osadzone na rękości; to narzędzie służy za przewodnik temu, który ma czynić otwór; od samego Autora nazwane jest *bronchoton*. To narzędzie bardzo jest wygodne, razem czyni zadostć wszystkim indykacyom, operacya jest łatwiejsza, a narzędzie niby przykleione będąc do rany, zapobiega rozlewowi krwi.

KRTANIOWE NACZYNIA. (Anat.)
Takie nazwiśko Anatomicy dają podziałom albo odnogom rury oddechowej, kto-

ra jest kanałem przeznaczonym od natury, do dostawienia powietrza płucom, dla tey przyczyny nazywają je także naczyniami powietrznymi. Krtaniowe naczynia, są złożone z odcinkow kołek chrząstkowatych i połączonych razem błoną. Te chrząstki są zupełnie okrągłe w pierśiach; ale są przełamane na trzy lub cztery sztuki, co sprawia, że ich ściągania się łatwiej odbywane bywają. W miarę zagłębiania się naczyń krtaniowych w tkaninę płucow, tracą swą naturę chrząstkowatą, a nakoniec nic innego nie robią z siebie, procz komorek które nazywają komórkami krtaniowemi. Połączenia tych komorek robi skrzydła wątrobné.

KRTANIOWY HUMOR. (Anat.) Ze wszystkich punktów powierzchni błony wewnętrznej rury oddechowej, sączy się likwor pewny przeznaczony do oślizwania przechodu tego, i do zapobieżenia jego rozciągnięciu. Likworu tego dostarczają po części gruczoły rury pokarmowej, tudzież gruczoły leżące blisko rury oddechowej.

KRTANIOWA KIŁA. czyli **USUNIENIE KRTANI.** (Bronchocele) Bronchocele jest nadbiegłość pospolicie okrągła, która się robi na szyi czyli gardle, pomiędzy skórą i rurą oddechową, nazywają ją także *kiłą gardlaną*. To nazwiłko, nie przystoi wszystkim wolom w ogólności, ale tylko temu, który się robi przez rozszerzenie błony wewnętrznej, rury oddechowej, która się wsuwa, w poprzek krążkow czyli pierścieniow chrząstkowatych tego kanału.

Przyczyny kiły gardlaney, przypisać należy gwałtownym śleniom się, czynionym

lub w kasłaniu, lub w śpiewaniu, lub w krzyczeniu. Można temu zapobiec przyciskając nadbiegłość obwiązaniem zapinanym na guzik, skoro się tylko pokazywać zaczyna. Ta choroba daleko iest inną i odmienną od choroby wołow i wyciąga innego sposobu leczenia. Tutay dosyć iest przyczynić na nadbiegłość, ale nie tak w przypadku wołow. *Patrz Woł.*

KRUSZYNA. (Bot:) *Frangula Dodonei.* *Alnus nigra baccifera.* Kruszyina iest drzewo dosyć pospolite. Druga kora iego korzenia, iest iednym z naygwałtownieyszych purgujących. Niektorzy Autorowie zalecili iey używanie w dolegliwościach śpiączkowatych, w dozie granow 12. aż do skrupułu iednego w substancyi, a w wymoczeniu dwoie tyle. Rzadko iey używają, bo mamy wiele innych lekarstw rownie dzielnych a mniej szkodliwych. Ta skora części używana bywa na lekarstwa zewnetrzne, wchodzi w kilka maści na świerzb, tudzież w gargaryzmy przeciw skorbutyczne.

KRYSTERA albo **KLISTERA** albo **ENE-MA.** (Rz: Apt:) Jest to wstrzykiwanie obfite iakiego lekarskiego płynu do kiszek, za pomocą sikawki ceruliczey czyli seryngi. Enem nie daia tylko w zamiarze odmięczenia i wyprowadzenia materyi gnoynych. Przepisują ie ieszcze w wszytkich zapaleniach gwałtownych, nadewszystko w zapaleniach iakiego trzewia niżzey przestrzni brzucha, dosyć często zalecaia enemy na przyśpieszenie złączenia i na wyprowadzenie

jakiego cięła z macicy. Cnota enem robionych z prostej wody, tak powszechnie znana była, że Prątyk pewien Francuzki, cieszący się nie pospolitą wziętością przed lat kilkudziesiąt, zwykł ie był przepisywać, zamiast puszczenia krwi w perypneumonii i pleurze naygwałtowniejszey. Lubo w podobney okoliczności, można ziednać wielkie skutki, niebezpieczno iest iednak zapatrywać się na enemy, iako na specificum rzeczonych chorob; doświadczenie pokazało, że gdy użyte były, iako główny środek uleczenia, gangrena przypadała przy cożkolwiek znakomitym zapaleniu.

Enemy mogą być dawane z wody prostej, iakośmy powiedzieli, albo z rozmaitych wywarzeń roślin odmiękczaiących z mleka, z bulionu kruszek. Gdy żołądek lub kizki cienkie są rażone, dają enemy z bulionu, aby zastąpić miejsce pokarmu, ktorego w ten czas bardzo skromnie ustami dawać potrzeba. W prawdziwym ślinogorzu, wzniesionym do ostatniego stopnia, toż samo robią; boby pokarmy nie mogły przeysć do rury pokarmowey.

Enemy czasow naszych tak weszły w modę, iak nigdy przedtym; nie ma żadney kobiety *dobrego tonu*, (a) ktoraby nie-

(a) Kobieta *dobrego tonu*, w Dykcyonarzy nieuprzedzonego rozumu, znaczy kobietę tchnącą iedynie żądzą przypodobania się, żądzą wzniecania w płci drugiey namiętności, do ktorychby się nie zawsze przyznać chociąła.

chciała wziąć jedney lub dwóch enem każdego poranku. *imo.* Dla wygodnieyszego odbycia stolca. *ado.* Końcem pokrowienia i ochłodzenia humorow, lub końcem ziednania sobie świeżey iak nazywają twarzy. Używanie enem tak dobre w sobie samym, gdy ich potrzeba wymaga, iest bardzo szkodliwe, gdy poydzie w nałóg: usunięcia otworu zadniego, hemoroidy, upławy białe, nieplodność, są pospolitemi skutkami, żądzzy: czynienia cery delikatną, braniem codziennym enem. Ale i to nie zraża zatopionych w swojej piękności kobiet. Na samym wstępie na świat uczyniły professyą robienia się cackami namiętności náypodleyfzey; kontente i niby zasyczone sprośnym kadzidłem, które im pali ogień dusz zgorzałych zmyślnością, za nie mają skrócenie życia; ktorego ich nierozumna płochość staie się przyczyną; niedbaia o zaszczyty pełne chluby Matki; a ieżeli idą w małżeństwo, to prawie tym tylko końcem, aby wygodniey rolę uplantowaną grać mogły. Stary pewien Ziemianin Polski, taki w kompanii dał nadgrobek Damie ninieyszego tonu: *Urodziła się, Zwodziła, Umarła.*

ENEMA CHŁODZĄCA.

Weż *Wody pospolitey,*
Octu dobrego,

funt 1
uncyi 2

Zmieszay na enemę, albo:

Liścia salacianego,

Liści wielkiego rozchodnika, ka-
żdego garść 1

Każ warzyć w dostateczney ilości wody,
aby funt jeden został, rozpuść w prze-
cedzeniu.

Syropu siatkowego, uncyi 2

ENEMA ŁAGODZĄCA.

Weź *Wody kurzęciey*, funt 1
Szlamowatości (mucilago) nasion
pigwowych, uncyi 2
Miodku różanego, uncyi 3

Zmieszay na enemę albo,

Oleyku migdałow słodkich,
Siemienia, każdego uncyi 4
Miazgi kasyi, uncya 1
Liści malwy, garść 1
Bulionu kruszkowego, funt 1

INNA ŁAGODZĄCA

Weź *Liści dziewanny*, garść 1
Siemienia, fczypty 2

Naley na to połkwarty wody wrzącey,
roztworz połową wody z kruszek. Ta e-
nema przytoci w kolkach boleśnych niższey
przeźtrzeni brzucha, w dyszteryi, w gwał-
townych rżnięciach; uważać tylko trzeba,
aby nie dawać iak poł feryngi i to raczey

zimno niż ciepło, boby iey chory niewstrzymał.

ENEMA ODMIĘKCZAJĄCA.

Weź *Liści pomurnego,*
Slazu, każdego garść 1
Kwiatu rumienia, garci ½

Każ warzyć w dostateczney ilości wody,
 aby funt i. został, rozpuść w precedzeniu.

Pulpa cassia, uncya 1
Oleyku migdałow słodkich,
Albo maśta świeżego nieśtonego, uncyi 2

I N N A.

Weź *Otrąb.*
Ziarna lnianego,
Liści słazowych, każdego po garści ½

Każ wszystko warzyć w trzech kwaterkach wody, aby połkwarty zostało, precedziwszy doday:

Oliwy lub maśta świeżego, uncyi 2

Takowe enemy przystoia we wszystkich przypadkach, gdzie trzeba odmiękczyć fibry; i rozwolnić ściśnione kiszki, iako to w rozmaitych kolkach rznęciach, biegunkach i zapaleniach, niższey przestrzeni żołądka.

K R Y
ENEMA NA WIATRY.

431

Weź Kwiatow hizopku,	garść 1
Kwiatow rumienia,	garci $\frac{1}{2}$
Nasienia anyżowego,	drachmę 1
Jagodek iatowcowych,	drachm 2

Każ warzyć w dostateczney ilości wody
i wina, a w precedzeniu rozpuść:

Elektuarium jagodek bobkowych,
uncyą 1

INNA PRZECIWWIETRZNA.

Weź Liści malwy.
Pomurnego,
Szczyru,
Lebiotki, każdego garści $\frac{1}{2}$
Kwiatow rumienia,
komonicy swoyskiej,
każdego Izczypty 2
Jagodek bobkowych,
Iatowcowych, ka-
żdego drachm 2

Pokraiesz zioła; potłuczysz jagodki, ka-
żesz warzyć wszystko w dwóch fantach
wody, poki funt nie wywrze, precedzi-
fwy dodasz:

<i>Soli kopalney,</i>	drachmę 1
<i>Nasienia koprowego,</i>	drachm 2

Ta enema bardzo iest skuteczna, do wy-
przątienia kleiowatości zebranych w ki-

szki, tudzież innych grubych humorów, le-
żących w niższej przestrzeni brzucha.

ENEMA PRZECIW ZGNILIZNIE.

Weź *Jęczmienia całkowitego*, garść i

każ warzyć w dostateczney ilości wody
aby na wywrzeniu został funt, ieden ku koń-
cu wrzenia doday :

Liści scordium,
Małego iasieńca, każdego garść i

Przecedź i w precedzeniu rozpuść :

Maści egipskiej, drachm 6
Terpentyny ubitey z żółtkiem iaia,
uncyi $\frac{1}{2}$

Zamięszay na enemę.

ENEMA PRZECIW TENEZMOWI.

Weź *Wina dobrego*, uncyi 4
Syropu maku białego, uncyi 2
Diascordium, drachm 2
Olbrotu, drachmę i
Zółtek iaia, Nro: 2

Zamięszay na Enemę.

ENEMA PRZECIWROBACZNA.

Weź *Konitrudu zielonego*, garść i
Wierzchołkow piołunu,
małe-

małego iasieńca, każ-
dego

garści $\frac{1}{2}$
uncyi $\frac{1}{2}$

Nasienia glistnika,

Każ warzyć w dostateczney ilości ser-
watki, aby po wyrzuceniu zostało pół fun-
ta. Zrob enemę, ta przedziwnie skutko-
wać będzie przeciwko askarydom.

ENEMA PRZECIWFEBRYLNA.

Weź Główek maku białych utłuczonych
w moździerz, drachmy 2
Kinkiny grubo potłuczoney od
pół uncyi do uncyi 1

Każ warzyć w dostateczney ilości wody,
aby funt po wyrzuceniu został.

Albo Weź Kinkiny, uncją 1

Każ warzyć w dostateczney ilości wody,
aby po wyrzuceniu zostało uncyi 12. Dodaj
do precedzenia.

Dryakwi, drachmę 1
Lub Diacodium, uncyi $\frac{1}{2}$

Zrob enemę, którą chory weźmie dwa
lub trzy razy na dzień.

ENEMA LAXUJĄCA.

Weź Wywarzenia odmiękczejącego pod En-
mą odmiękczejącą wyrażonego, kwar: $\frac{1}{2}$
Tom III. Da

Rozpuść w nim:

<i>Lenitivi,</i>	uncyą 1
<i>Miodku szczyrowego,</i>	uncyi 2

Zrob enemę. Ta enema jest bardzo dobra na lekkie wypróżnienie humorow, w wszystkich przypadkach, w których się obawiać należy zadania purgujących i wymiotnych, a w których jednak jest potrzeba nieodbyta przepurgowania. Dobrze zrobisz, gdy zadanie tey enemy uprzedzisz zadaniem kilku enem z wody rzeczney.

ENEMA PURGUIĄCA.

Weź <i>Senesu,</i>	drachm 2
--------------------	----------

Każ warzyć w trzech kwaterkach wody, które powinny wyrzecz do połkwarty, przecedź i dodaj.

<i>Lenitivi,</i>	uncyą 1
<i>Krzyształu mineralnego,</i>	dra: 1

Cnота tey enemy jest ta, że dosyć mocno wypróżnia humory, a zatym nie przytosi w zapaleniach, w gorączkach, ani chorobach żywych, i nie może bydz dana, tylko po dostatecznym użyciu enem chłodzących i odmiękczaiących.

KRYSTERA. (Szt: Hod: Byd:) Nie można dawać żadnych lekarstw lepszych iako enemy, koniom, wołom, mułom, osłom i baranom, choruiącym na zatwardzenie i

których kieszki są zapalone, lub rozdrażnione materyami w nich zatrzymanemi. Enemy te, robić należy podług indykacyi, tudzież podług natarczywości przypadku, zachowując to co następuje.

1mo. Trzeba przestrzegać, żeby bydle, na dwie godziny, przed enemą nic nie jadło.

2do. Tak ie ułożyć trzeba, aby tył był wyfoko, a przod nisko.

3tio. Jeżeli używasz feryngi, rurka powinna mieć otwor fzeroki na cal ieden.

4to. Jeżeli używasz rogu wolego, wsadzisz cienki koniec w otwor bydlęcia zadni, a wywarzenie wleiesz drugim końcem rogu, a gdyby enemą nie chciała wchodzić dobrze, poruszyć trzeba ięzyk bydlęcia, i bić go z wolna, w słabiznę nerkową, ręką.

5to. Dawszy enemę, zostawić trzeba bydle spokojne, nieoprowadzać go; ani zatykać tyłu sianem; bo jeżeli go będziesz przeprowadzał, zbyt prędko wyrzuci lekarstwo i enema niebędzie skutkowałą. Doza pospolita enemy dla konia jest od dwóch do trzech kwart. Kładziemy tu niektóre przepisy enem dla bestyi.

ENEMA PRZECIWDYSSENTERYCZNA.

Wcz Sześciu ziarn opium,	drachm 2
Ipekakuanhy,	drachm 2
Dziwanny,	garść 1
Ekstraktu iatowcowego,	dra: 1
Da ij	

Zrob dekokt z dziewanny, zmieszay z tym dekoktem inne lekarstwa i day enemę.

ENEMA PURGUIACA.

Uczyn nayprzod wywarzenie z roślin odmiękczaiących następuiących :

Malwy,

Slazu,

Barzczu,

Pomurnego, każdego

garść 1

Ziarna lnianego,

uncyi 4

Potym weź dwa funty tego wywarzenia. Każ w nim rozpuścić.

Mydła białego uszkrobanego,

uncyi 3

Miodku szczyrowego,

uncyi 4

Uczyn enemę podług sztuki,

INNA ENEMA.

Weź Wywarzenia odmiękczaiącego wrzą-
cego,

funtow 2

Liści Senesu,

uncyi 3

Każ moczyć przez godzinę, i rozpuść w precedzeniu.

Catholicum,

uncyi 4

Zrob enemę:

ENEMA ROZDRAZNIAJĄCA.

Weź Korzenia zębownika,	uncyi 3
Wody pospolitey,	funtow 4
Soli kopalney,	uncyą 1

Warz w wodzie korzenie, przecedź, rozpuść sol, day enemę.

INNA.

Weź Liści szczyru,	
Malwy,	
Pomurnego ; każdego	garść 1
Senesu,	
Papki kolokwintydy, każd:	unc: 1
Liści Nikocyanny to iest tytuniu,	drachm 2

Nayprzod każesz warzyć liścia zioł odmiękczaiących z papką kolokwintydy, w fześciu funtach wody pospolitey. Na końcu wywarzenia wrzucisz liście senesu i nikocyany; naczynie przykryiesz, i każesz warzyć z wolna przez kwadrans.

INNA

Weź Liści suchych tytuniu,	uncyi 2
Wody rzeczney,	funtow 5

Warz, aż do wywrzenia trzeciey części. Przecedz i wyciśniy mocno. Doday do przecedzenia.

Wina wymiotnego zamąconego, unc: 3
Soli poplitey, garść 1

Zrob enemę.

ENEMA ZOŁĄDKOWA.

Weź *Liści bobkowych*,
Miętki,
Ozanki, każdego garść 1
Kwiatu rumienia,
Jagodek iatowcoych, każde-
 go garść 1
Wina czerwonego, funtow 2

Warz wszystko w winie przez kwadrans.
 Przecedziwszy dodaj;

Spiritus carminativi Sylvii, drach: 1

Zrob enemę, którą dajz we dwóch ra-
 zach.

ENEMA POSKRAMIAJĄCA.

Weź *Liści sałaty*,
Cykoryi,
Cwikły,
Portulaki, po części rowney.

Zrob wywarzenia z tych liści funtow 3
 rozpuść w nim:

Soli prunelli, uncya 1
Miodku grzybieńcowego, uncyi 3

Weż *Wywarzenia ięczmiennego*, funtow 2½
Saletry, uncya 1
Octu bżowego,
Miodku różanego, każdego uncyi 3

Zmięszay, zrob enemę.

ENEMA PRZECIWROBACZNA.

Weż *Koperwasu żelaznego*, drachm 3
Wywarzenia żelaznika i bożego
drzewka funtow 3
Oliwy uncyi 3

Zrob enemę.

- **KRWAWNİK.** (Bot:) *Polygonum sive centinodium*, *polygonum latifolium*. *Polygonum mas Polygonum mas vulgare*, *sanguinaria centumnodia*. Kwiaty krwawnika, wychodzą z pachwiczek listkow małych, z których każdy składa się z pięciu prąciow nasiennych białych, purpurowych lub czerwonych, podpartych kielichem kształtu leyka. Gdy ten kwiat opadnie, następuje po nim nasienie dosyć duże, wypukłe z trzech stron, koloru kasztanowatego, zawarte w torbeczce, która kwiatowi służyła za kielich. Ta roślina wypuszcza kilka łodyg, długich na półłokcia i na trzy ćwierci, cienkich, okrągłych, tęgich, prawie zawsze czołgających się i leżących na ziemi. Łodygi te rzadko są proste, mają wiele sękow dosyć

od siebie blizkich, odzianych listkami podługowatemi, wąskimi, kończystemi, zielonemi, przyczepionemi do ogonków krótkich i osadzonych na przepian. Korzeń krwawnika jest długi, dosyć duży w pomiar wielkości rośliny, pojedynczy, twardy; drzewisty, otoczony wielu włókniami, mocno wbity w ziemię, smaku stężającego. Ta roślina krzewi się na miejscach nieuprząwnych, a bardzo często koło gościńców.

KRWAWNIK jest chłodzący, osuszający i stężający. Cnota stężająca jest w nim najsilniejsza. Liście krwawnika, używane pospolicie bywają do wywarzeń stężających, które zadają w enemach na biegunkę; dodają do nich zioła odmiękczejące w dyssenteryi, alboliteż, każą je gotować w mleku; to lekarstwo jest pospolite wieśniakom; *Chomel* widział tak dobre tego lekarstwa skutki, że je uważa iako specificum w rzeczoney chorobie. Soku krwawnika dają pić do dwóch lub trzech uncyi; albo tyżanny albo wymoczenia w winie czerwonym, na dyssenterią zastarzałą, tudzież na utratę krwi. *Camerarius* zaleca te ziele iako dobre przeciwko wymiotom krwistym; i przytacza doświadczenie człowieka pewnego, który uleczył rzeczoną chorobę, sokiem krwawnika, pitym z trochę wina. *Schrödert* twierdzi: że go pożytecznie używają, w wrzodach i zapaleniach oczu, a nawet we wszystkich gatunkach ran, gdy na nie przyłożone będą liście krwawnika utłuczone. *Fallopiz* uleczył wiele kł krwawnikiem. Uleczono, mówi *Etmuller*, krwiotok noś-

wy, opierający się naydzielnieyszym lekarstwom, przykładając pod pachę chorego, krwawnik gotowany w wodzie. Krwawnik wchodzi w syrop żywokoštu *Fernela* i w *mundicativum* Opichu.

KRZEPIĄCE *Patrz ANALEPTICA. albo ANALEPTYCZNE.*

KRZĘCINKA. (Bot:) Krzęcinka albo kręcina, zwana po łacinie *Genista*, jest z rodzaju ziół mających kwiaty iarszynne. Kielich powstałe z pojedynczey sztuki rozdzieloney na dwie wargi, z których zwierzchnia podzielona jest na dwie części, a dolna na trzy.

W kwieciu znajdujemy dzieśnięć prąciownasiennych złączonych spodem; sępelek zamienia się w strzączek spłaszczony, dosyć długi, w którym się znajduje 6. do 12. nasionek, których kształt przybliża się do kształtu nerki.

Gałęzie krzęcinki są bardzo zielone, i mało obrosłe liśćmi, które idą porządkiem przemienным.

Jest kilka gatunkow kręciny; z nich niektóre godne uwagi dla użytku, dla przedziwnego zapachu kwiatow, lub dla inney iakiey własności.

KRZĘCINA pospolita (*genista vulgaris trifolia*) wszędzie się znajduje, osobliwie w Francyi, Hiszpanii, Włoszech, Portugalii. W okolicach Paryża sadzą ją, bo iey łodygi mocno kupują na miotłki. Krzęcinka Hiszpańska, daleko jest miłsza zapachem u przeznymym swych kwiatow.

ku, ktore, dla zbyteczney swey ostrości, mogą skaleczyć lub gryść wnetrżności.

Marynnią, w oście guziki kręciny, końcem używania ich do sół, iako kaparkow: ale zazwyczaj bywają twarde, i nie mają tak mocnego smaku iak kaparki.

KRZYSZTAŁ. (Mat: Lek:) Nazwisko *Krzyształow* zwykli Lekarze stosować, do niektórych przypraw chemicznych, tudzież do sol, którym się dozwalaia stężyć w kształt krzyżtału. Damy tu przepis jednego z nayużywaniszych krzyżtałow, w Medyce.

KRZYSZTAŁ MINERALNY, czyli **SOL PRUNELLI** albo **GŁOWIENEK CZERWONYCH**. Ten krzyżtał nic innego nie jest, tylko saletra rozpuszczona w tyglu, w którym detonowano, to jest dano się wytrzeszcząć kwiato wi siarki, aby nim napuścić saletrę, i zrobić z niey waynsztyn koperwasowy, który nazywają *solą polichrestową Glazera*. Postępek operacyi jest takowy: bierze się saletra należycie czyszczona, rzuca się do tygielka, ostrzegając, aby tam ani popiołu, ani skrow nic niepadło. Gdy saletra rozpuszczona będzie, kładzie się do tygla drachma siarki do każdego funta saletry; dozwala się wytrzeszcząć: potem przelewa się miedzianina w naczynie naprzykład w miednicę miedzianą pobielaną lub srebrną, w krotce powstaia krzyżtały, ktore są solą *prunelli*. Ta sol ma zupełnie wszystkie własności saletry, i zalecaia ją w dozie sześciu aż do dwunastu granow, do każdej połkwarty tyzanny, na uspokojenie upału gorączek

zapalających; Sol ta jest chłodząca, diuretyczna; iedna obfite odłączenie uryń, dla tego daia ią zarażonym puchliną; można iefzcze robić z niey płukania w ślinogorzach zapalających, tudzież enemy chłodzące.

KRZYSZTAŁ SĄDZOW. Takie dają nazwisko materji czarney i świecącej, którą w kominach pod sądzami znayduia. Ten krzyształ jest wybornem potnem dla bestyi, w przypadku, w którym, trzeba ziednać wyrzut iaki na skórę. Doza jest od uncyi i aż do dwóch, dla bydła roboczego, a poś uncyi, dla owiec, koz i innych bydła z rodzaju wełnistego.

KRZYSZTAŁEK. (Anat:) Krzyształek, tak nazwany z przyczyny przezroczystości swoiey, jest część kręgu oka, mająca kształt podobny do kształtu szkieleka na wzór szocewicy szlufowanego; krzyształek oprawiony jest, że tak rzekę, w iankę zrobioną w przedniey powierzchowni humoru szklanego.

KRZYSZTAŁEK utwierdzony jest na miejscu, które zalega błona znana pod nazwiskiem, błony *crystallonides*.

Substancya krzyształka dosyć jest tęga, i dla tey to przyczyny, dzisieysy Anatomicy mowią, że nie powinien być kładziony w liczbie humorow oka.

KRZYSZTAŁEK odradza się w oku, po zniszczeniu swoim przez operacyą katarakty. W wszystkich czasach zapatrywano się na tę część oka, iako na siedlisko katarakty. Ale Pan *Deumet*. Doktor Regent Aka-

demii Lekarskiej w Paryżu, dowodzi w propozycyi uczoney, ktorey popierał w Mieście Luty 1758, że ieszcze są dwa inne gatunki katarakty, to jest: że jedna z nich zależy od nieprzezroczystości, błony humoru wodnistej; a druga od błony siatkowatej.

KRZYSZTALEK. (Chir:) Jest to nadbiegłość puchlinowata prącia rodzajnego w męszczyznach i innych części rodzajnych, która swoy początek winna współkowaniu nieczystemu. Obożliwie obrzeżek podlega krzyształkowi, i staie się przezrzroczyłym iak krzyształ.

Ta choroba jest sympatometem Franczy, a więc *Patrz FRANCA*

KUBEBA. (Mat: Lek:) Kubeba jest owocem ususzonym pewnego gatunku śmilaxu, który obficie rośnie w Indyach wschodnich, na Wyspie Jawa. Krzewik ten jest wilkowaty, kwiaty ma pachniące, liścia małe; w sklepach Aptekarzy naszych przedają dwa gatunki kubebow; iedne, które zbierane były przed dojrzeniem, drugie zbierane w stanie dojrzałości. Te ostatnie mają powierzchnią gładką, pestkę wielką, są cięższe. Tamte, są lētkie, powleczone skórą pomarszczoną. Wybierać trzeba zbierane w stanie dojrzałości.

KUBEBY zawierają w sobie oleiek aromatyczny treśny, zdatne są ożywić kolebanie włókien i ruch żywotny. I dla tego przepisuia je pomyślnie, przeciwko paraliżowi, apoplexyi, i zawrotowi głowy; poprawiaia smrodliwość ust, wzmacniaia osła-

bione żołądki, wypędzają wiatry i psują surowości drog pierwszych. W tych przypadkach bywają przepisywane od gśanow 6 aż do skrupułu 1. w substancji; dwoie tyle w wymoczeniu

Każą niekiedy kurzyć kubeby z tytuniem, końcem mnożenia śliny, w dolegliwościach kataralnych głowy. Są jeszcze zdadne do wzbudzenia dzieła męskiego. Sposób pospolity brania kubeby w wymoczeniu, jest ten: że ją macerują, w winie lub innym przyzwoitym likworze. Wyciągają olejek z kubebow przez dystryllacyą. Xięga Paryzka, kładzie ten owoc, w wodę ogólną, tudzież w elixyr koperwafowy. Olejku używają do driakwiniebieskiej.

KUBEK WYMIOTNY. *Patrz* ANTIMONIUM.

KUCZMERKA. (Bot.) *Sisarum Germanorum, fiser sativum servillum*. Kuczmerka jest roślina kuchenna, ktorey charakter, zbliża się do charakteru bobownika, czyli potocznika, czyli rzerzuchy wodney. Kwiaty iej rodzą się w umbrellę na wierzchołkach łodygi. Są małe, ułożone w różyczkę, i każdy składa się z pięciu listków małych, z tyłuż prąciow nasiennych we śródku. Łodygi są łaskowane, grube, sękowate, i wznoszą się często do wysokości łokcia iednego, a niekiedy wyżej. Liścia są złożone, z dwóch lub trzech rzędów listeczków drobniuchnych, posadzone na iedneyże stronie, zakończone innym listeczkim szerszym od inszych. Korzenia kuczmerki, składają się z wielkich włókien mięsistych, i są

zgromadzone u wierzchu niby w wieniec iak rzepa. Owoce ktore następują po kwiatkach, składają się, każde z osobna, z dwóch ziarenek podługowatych koloru ciemnego. Ziarnka te, są trochę większe od pietruszki, i połyskujące grzbietami.

Korzonki kuczmerki dają na stoły naydelikatniejszy. Są pokarmem nayzdrowszym, gdy w mierze używane i skromnie. *Pliniusz* naturalista uczy nas, iż Cesarz *Tyberjusz* taki w nich smak znaydował, iż zobowiązał Niemców, do dostawiania ich sobie corocznie pewney ilości. Zapatrują się na te korzonki iako na rozwalniające, ranne, bardzo tuczające, nieco podniecające. i zdolne do przywrocenia utraconego apetytu, Niektorzy Autorowie radzili ie, iako lekarstwo skuteczne w plwaniu i szczaniu krwi, w stranguryi, tenezmie, dyssenteryi, zgoła w wszystkich chorobach dających do suchot. Każą gotować korzonki w mleku, w serwatce lub bulionach z mięsiv, i dopiero dają ie chorem.

KULCZYKOWANIE. (Chir:) Skoro tylko młode dziecko, zbliża się do wieku pokwitania, starożytni, mieli zwyczaj, dla zachowania mocy i dzielności swego pokolenia, czynić na nim operacyę *kulczykowania*. Tym końcem, przesuwali mu igłę nawleczoną nicią woskowaną i grubą, przez obydwie strony obrzeżku (*præputium*;) i nic tę zostawiano w ranie, dopokąd się rany nie pogoiły; gdy zdrowe zostały dziurki, wyciągano nici, a na miejsce ich zawlekano dużą obrączkę czyli dużą kulczyk

żelazny. Tę zawadę w praciu męzkim zostawiono aż do czasu, w którym mniemano, że młodzieniec doszedł wieku dojrzałości, i mógł płodzić dzieci mocne i czerstwe, a oraz był tak ułożony w obyczajach, iż się nie można było obawiać, aby nie używał na złe uciech sobie pozwolonych.

Za pośrednictwem tego kulczykowania, dostawiały wieki owe starożytne, które w umysłach naszego wieku, są wiekami nieoświecenia i okrucieństwa, obywatelów konfliktucyi mocney, tudzież żołnierzy zdolnych do znoszenia prac wojennych. Bez wątpienia, zważywszy rzecz w samym gruncie, wynalazek tego kulczykowania roztropnym był wynalazkiem. On utrzymał panowanie dobrych obyczajów; prawda że operacya ta miała w sobie coś okrutnego; ale też za iey dobrodzieystwem, młodzi ludzie nie wiedzeli w samym kwiecie wieku, a znaków swego męstwa, nie zostawili w ręku Chirurgów. Oczywiście więc, kulczykowanie miało swoją korzyść; podobno i teraz nie byłoby bez pożytku.

KULCZYKOWANIE. (Szt: Koń:) Kto chce zapobiedz, aby klacz nie była skażona, pod czas podróży, w których wypada najczęściej stawiać ją w stajniach gospod, zapełnionych końmi, a w innych kraiach i mułami, robi także na iey operacyą *kulczykowania*. Dwojaki jest sposób robienia tey operacyi. Pierwszy zawisł na przekłuciu warg natury klaczy z obydwu stron, drutem mosiężnym, który potym zakrzywiaią, iak pierścień; pod ten pierwszy drot, przewło-

włoczą drugi, pod drugi trzeci, i czwarty jeżeli się podoba, i matwią ściągnięciem te Pierścienie.

Drugi sposób kulczykowania jest, wziąć dwa cylindry miedziane przedziurawione horyzontalnie w czterech miejscach. Przy jednym z tych cylindrów jest przyczepiony drot miedziany, ktorem przesuwają przez wargi natury klaczy, a w dziurę drugiego cylindru, zaginają rzeczoną drot, potrzeba go włożyć w dziurę, która jest pod pierwszą dziurą; potem w drugim miejscu przekalają naturę klaczy i przewłoczą znowu droty, dopokąd nie stanie niby iaka kratka, przed fałdem klaczym.

KURA. (Szt: Gasp:) Ten ptak, bardzo pospolitego jest używania, najprzód ztąd: że mięso jego jest wyborne, powtore, że dostarcza bulionów bardzo pokrzepiających; potrzebie z przyczyniay, których dostarcza, a które sprawiedliwie uchodzą za pokarm bardzo miły smakowi, i bardzo zdrowy, iakośmy powiedzieli w artykule IAI. Kury młode i tuczone najsłodsze bywają, bo w samej rzeczy, ich mięso, daleko jest lepsze od kur polowych. Pod ow czas, dostarczają pokarmu równie pożywne jak zdrowego dla osób, które są w konsumpcyi, które mają kaszel nałogowy, lub które powstały z wielkiej choroby.

KURA wodna, zwana po łacinie *gallinula aquatica*, zasługuje także na znakomite miejsce pomiędzy najwyborniejszemi lekar-

stwami. Dobrze iednak iest uważyc, iż iey mięso, dotąd tylko delikatne, dopokąd młoda i tłusta, inaczey mięso to, iest gęste czyli zbite, twarde, i trudne do strawienia, a lubo niekiedy traci kałem i rybą, przeto iednak nie zawadza iey nic, do posiadania dobrego foku.

KURA Indyjska czyli Indyczka, umieszczona ieszcze iest w klasie pokarmow nawybornieyszych, z przyczyny smaku przyjemnego i z przyczyny wybornego foku, ktorego dostarcza. W samey rzeczy, mięso tego ptaka domowego, iest bardzo dobrego smaku i łatwe bardzo do strawienia, byle tylko Indyczka była młoda i zabita kilku dniami przed daniem na stoł. Lubo poniekąd rowne są własności w Indyku i Indyczce, mniemają iednak powszechnie, że Indyczka więcey ma smaku i iest delikatnieysza iak Indyk.

KURCZ. (Szt: Kek:) Kurcz iest choroba, ktorey głównym charakterem iest stwardnienie czyli ściągnięcie się części, ale to ściąganie się, znika w krotce, lecz niekiedy bywa bardzo bolesne.

Muszkuly uda i goleni, są naypodlegleysze kurczowi, nikogo niema, ktoryby go nie doświadczał; nie pożyteczną byłoby rzeczą, opisywać czucie nieprzyjemne, które pod ow czas powstae. Palce nie są wyięte od napaści kurczu: i ten przypadek tak iest powszechny, iż nie potrzeba przytaczac przykładow iego.

Dwa są gatunki kurczow, ieden idiopatyczny, to jest, pochodzący z dolegliwości miejscowej; drugi sympatyczny, który się udziela częściom odległym od części rażonej.

Kurcz idiopatyczny czyli miejscowy, napada na golenie i palce, pod czas kąpieli, lub na szyję pod czas przewiewu wiatrowego.

Widziano niekiedy okrutne kurcze, napływające po poruszeniach gniewu, które nadzwyczajnie dręczyły chorych. Dwanaście granów laudanum, rozpędzały takowe kurczow napaści.

Co się tycze kurczu pierwszego gatunku, dosyć jest najczęściej uczynić frykcyje mocne czyli tarcia mocne, na sucho, na częściach rażonych, lub też też same części obrocić w nie tak utrudzające położenie.

Pewien Autor Hiszpański mówi, iż gdy Portugalczycy, po pierwszy raz przybili do Wyspy Ceylan, stali się podległymi gwałtownym kurczom, i że ołowobódzeni z nich byli, iedząc mięso wieprzowe, suchary morskie, pijąc wino palmowe i kurząc tytuń przez trzy lub cztery miesiące.

Twierdzą także, że chcąc się zachować od napaści kurczow, którym usposobienie ciała podlega, dobrym jest sposobem, kładąc się, zawiązać iedną podwiązkę nad kolanem, drugą pod kolanem; gdy ta choroba jest nałogowa, wchodzi w klasę konwulsyi. *Patrz KONWULSYE SPAZMY.*

KURCZE. Każdemu wiadomo, że kurcze jest pokarmem najlepszym ze wszystkich, i

Et ij

dla tego trzyma pierwsze miejsce pomiędzy ptactwem domowym. Nadewszystko kurcze trzech miesięczne, utuczone przyzwyczajone, dostarcza najpożyteczniejszego pokarmu. Mięso kurczęce jest bardzo kruche, trawi się najłatwiej, i dostarcza ciała bardzo słodkiego soku. Nikomu nie tajno, że bywa pospolitą potrawą osób słabych i chorowitych.

Jeżeli kurcze warzyć będziesz w większej ilości wody, niżeli im potrzeba do otrzymania bulionu, naprzykład w czterech kwartach wody, otrzymasz ow gatunek tyzanny, którą uważają jako wyborne lekarstwo w gorącu wnętrzości, w gorączkach ostrych, suchości języka, zapaleniu części wewnętrznych, w bólach ostrych nerek, pęcherza, w cholerze chorobie, w kolce. Można do tego mieszać nasiona zimne, ryż, ięczmień, główki maku. Wielu Autorów twierdzi, że kurcze rozplątane szrodkiem na połowę, i przyłożone na wierzchołek głowy, dopokąd jeszcze trwa w cieple swoim naturalnym, i dopokąd krwią broczy, często najpożądanejsze wyprowadzało skutki w rozmaitych chorobach muzgowych, nadewszystko w phrenezji.

KURZE ZIELE. (Bot:) *Tormentilla*. *Tormentilla Sylvestris*. Jest to roślina mająca kwiat w różyczkę, podparty kielichem kształtu miedniczki i wyrzynanym w ośm części: cztery wielkie i cztery małe umieszczone na przemian. Wydaie kilka łodyg cienkich, słabych, kofmatych,

obrośtych, czerwonych długich blisko na pół łokcia, krzywiących się i kładących na ziemi. Liście iey są podobne do liści pięciolistu, i tym samym sposobem rozłożone. Ale ich bywa siedm na jednym ogonku. Korzeń iey jest niby owoc okrągły, wielki na cal, niekiedy nawet większy, chropowaty, nierówny, niekiedy ukośny, koloru ciemnego zewnątrz, czerwonego wewnątrz, otoczony kilku włóknami, smaku stężającego, długorodny. To ziele rośnie prawie wszędzie na miejscach piaszczystych, wilgotnych, trawiśtych, w lasach; kwitnie w Maju, Czerwcu, Lipcu.

KURZE ZIKLE Alpeyskie, różni się od naszego tym, że korzeń Alpeyskiego jest większy, mięsistszy, czerwieńszy, i pełniejszy cnoty. Przysyłaia nam ten korzeń suchy; wybierać potrzeba iak można najświeższy, mięsisty, wielki na cal, czysty, cały oczyszczony z włókien swoich, w sobie stężały, dobrze wysuszony, koloru brunatnego zewnątrz, czerwonego wewnątrz, smaku stężającego.

Korzeń kurzego ziela osobliwie jest używany w Sztuce Lekarskiej. Używają go w tyzannach oraz wywarzeniach stężających, od uncyi $\frac{1}{2}$ aż do uncyi 1. do kwarty lub do dwóch kwart wody. Kładą go także w substancyi w dozie półdrachmy lub drachmy 1. do opiatów stężających. Extrakt kurzego ziela w dozie drachmy 1. lub 2. zadany, posiada także prawie te same cnoty. Lubo ekstrakty substancyi stężających roślinnych, ponoszą zmianę znakomitą w preparacy swo-

kiej, i lubo się z nich oddziela materya ziemna, która, podług wszelkiego podobieństwa, przyczynia się do ich własności pożytecznych.

Co się tycze używania zewnętrznego kurzego ziela, mówią, że proszek korzenia startego posypany na wrzody, osusza je i goi.

Korzeń kurzego ziela wchodzi w wodę ogólną, w dekokt sęzaiący, w diaskordium, konfekt iacyntowy, i w inne przyprawy Aptekarskie. Extrakt biorą do dryakwi niebieskiej.

KURZYSLEP. (Bot:) *Anagallis*. Jest roślina dosyć znaioma, którą dzielą na kilka gatunkow. My tutaj nie będziemy mówić tylko o dwóch, to jest o kurzyślepie samcu i samicy, ile że tylko te dwa gatunki są używane w Sztuce Lekarskiej.

Kurzyślep samiec czyli *czerwonokwiecisty*, *anagallis phaniceo flore*. *Anagallis phanicea mas*, rośnie w ogrodach i na polach, ma kwiaty w różyczkę, o pięciu sztuczkiach czerwone, po tych kwiatkach następują małe okrągławe, błoniste, które w poprzek pękają w stanie dojrzałości, roztwierając się na dwie części, i są zapełnione małemi ziarnkami katowatemi koloru brunatnego. Liścia kurzegoślepu, dosyć są podobne do liści myszotrzewu. Są okrągławe, małe, leżące na przeciwko sobie w podług łodygi, parami, a niekiedy trynką; łodygi kurzyślepu są czworogranne, gładkie długie na dłoń, miękkie leżące na zie-

mi, korzeń iego poiedynczy, biały i włoknowaty.

Kurzyślep samica, *niebiesko kwieciasty*, *anagallis caeruleo flore anagallis caerulea femina*, nie różni się od kurzyślepu samca, tylko kolorem kwiecia, który niekiedy bywa biały. Ta roślina rośnie iak poprzezdziająca w ogrodach i polach.

KURZYŚLEP samiec i samica, umieszczone są w klasie lekarstw cephalicznych, rannych i potnych. Używają liści i kwiatów, ale częściej biorą kurzyślep samca: zalecają go w manii i phrenезyi, które towarzyszą gorączkom pieczęcym, epilepsyi, rznięciom dziecinny, konwulsyom, i chorobom hypokondryacznym. W manii zadają trzy razy na dzień, sok kurzyślepu albo wywarzenie iego, w dozie czterech uncyi. Woda przepędzana z kurzyślepu samca, pomieszana z równą ilością mleka krowiego i osłodzona trochę cukru, wzięta rano i wieczor w dozie uncyi 6. jest bardzo dobrym lekarstwem na suchoty. Niektorzy Autorowie, zalecają też samę wodę, iako lekarstwo wyborne przeciwko ukąszeniu psów wściekłych: biorą ją wewnętrznie w tym samym czasie, kiedy ją zewnętrznie okładają mieysca ukąszone. *Tragus* zapewnia, że ta roślina jest przedziwney pomocy przeciwko morowi; chce aby iey używano w wywarzeniu w małej ilości wina; każe potym choremu kłaść się w łóżko i odziać dobrze, końcem wzniecenia potow. W przypadkach zapalenia kładą go za oczy utłukłszy.

KWIAT jest owa część rośliny, która zawiera w sobie narzędzia czyli organa owocowania.

Kwiaty dzielą na samcze i miane za niepłodne, (po łacinie *flos arbortiens*) oraz na płodne czyli zawiązkowe, które dają owoc.

Z tych ostatnich, niektóre są samice, i nie zawierają w sobie nic, tylko stępelek iako narzędzie owocowania istotne. Inne opatrzone są w stępelki i prącia nasienne razem, i powszechnie mają nazwisko hermafrodytów; iak gdybyś powiedział dwoy płęny, albo dwoyga płci.

Kwiaty, w których obie płci znaydują się połączone, mają nazwisko kwiatów dokładnych, a inne biorą imię niedokładnych.

Dają ieszcze nazwisko kwiatów dokładnych owym, które mają kielich, stępelek, prącia nasienne, a niedokładnych owym, którym zbywa, bądź na listkach kwiecistych, bądź na kielichu.

Jest ieszcze inny podział kwiatów używany pomiędzy botanikami, na kwiaty proste, i na kwiaty składane.

Pierwsze, że tak rzekę są samotne, i każdy z nich trzyma się rośliny nie zawisłe od innych kwiatów, których się nawet bardzo z blizką dotykać może, takie kwiaty są, malwy i innych roślin liliowatych.

Kwiaty składane, są zgromadzeniem kwiatów połączonych w jednym kielichu.

Kwaciarze, nazywają kwiatami prostemi owe, które mają ieden szereg listków kwiecistych, kwiaty połówiste albo półpełne,

które mają kilka szeregow listków kwiecistych ; a kwiatami dwójstemi czyli pełnemi (flos plenus) owe , których kielichowa czara , zupełnie jest napełniona listkami kwiecistemi.

Niektóre kwiaty bywają rzadko rozsiane po gałęziach , inne używane bez porządku w pachwiczkach gałęzi lub liści ; takowe łacinnicy nazwali *flores sparsi* , a my im damy nazwisko kwiatów *rozstrunionych*. Kwiaty zebrane w równiankę albo bukiet , wyrażają łacinnicy tym wyrazem *fasciculati flores* , a owe , które iedne na drugich szeregiem są skupione wyrazem : *flores conferti* , *conglomerati*. Niechże się u nas pierwsze zowią , kwiatami równiankowemi ; drugie , kwiatami warsztwowemi. Komu się podoba , może je nazwać według myśli swojej.

Gdy kwiaty układają niby pierścienie , które otaczają łodygi lub gałęzie , biorą nazwisko daszkowych.

Gdy się czepią ogonków gałęzistych iako grona winne , pod ow czas mówimy , że idą w grono , a jeżeli układają równianki piramidalne dosyć długie , bez wszelkich odnożek , powiadamy , że idą w kłosek. Te kłoski bywają niekiedy zbiorem pierścieni czyli ogniwek , leżących dosyć blisko iedne drugich.

Niektóre kwiaty kłoskowate , zagięte są iak antaba , co się wyraża przymiotnikiem łacińskim *convolutus*.

Są niektóre kwiaty w grono ułożone , trzymające się mocno ogonka , a inne są obwisłe.

Dano w szczególności nazwisko pęku (po łacinie *locusta*) temu małemu zbiorowi kwiatów, które wypadają na kłóskach roślin trawiastych, a nazwisko *corymbus* kwiatom połączonym w bukiet na iedney wspolney czarze kielichowey.

Ogonek, który służy za podpórę kwiatom, nazwano *pedunculus*, aby go rozróżnić od ogonków, *pediculi*, które nazwisko zostawiono do oznaczania ogonków listków. Według liczby kwiatów, któremi jest obciążony *pedunculus*, ma nazwiska łacińskie, *uniflorus*, *biflorus* *triflorus*, *multiflorus*, iednokwiecisty, dwoykwiecisty, troykwiecisty, wielokwiecisty.

Kwiatami gołemi nazywają owe, które nie mają kielicha.

Kwiaty przed rozwinięciem swoim, pokazują się pod kształtem ciała zbitego, ciała miękkiego; które wiadome jest wszystkim pod nazwiskiem *pączka*. Ten kształt rozmaity bywa, według różności gatunków rośliny. Pan *Duhamel* uczynił piękny rozbiór tego stanu pierwiastkowego kwiatu; rozbiór ten ciekawy, zabiera kilkanaście kart iego Fizyki drzewney *L. 3. c. 1. Art. 1. & 7.*

Części, z których się składa kwiat są: kielich, liście kwieciste, stępelek, prącie nasienne, nektar, i kwiatufzek.

Są niektóre kwiaty, które się otwierają każdego poranku i zamykają się każdego wieczora, takie są kwiaty, *convolvulus* i *campanula*.

Niektóre rośliny malwowate, nie otwierają swych kwiatów, aż koło godziny iedynastej przed południem.

Inne znowu, dopiero się w ten czas rozwiaiają, kiedy się chłód wieczorny da poczuć

KWIATUSZEK (Bot:) Po łacinie *flosculus*. Tak nazywają listki kwiatowe, z iedney powstające sztuki, drobne, regularne, wklęsłe, i których część zwierzchnia rozciąga się w rozmaite kształty, a nayczęściej w gwiazdeczkę: każdy prawie kwiatuszek spoczywa na zapłodku, *embrio*, którego stempel wychodzi po nad kwiatuszek, takie są kwiaty piołunu &c.

KWIATY. (Chim:) Przez ten wyraz kwiaty, rozumieją w Chirii naysubtelniejszye części ciał, które są pod kształtem suchym, a za pomocą sublimacyi, zostały oddzielone od części grubszych. Takimi kwiatami są, kwiaty Antimonii, których kilka jest gatunkow, kwiaty bendzwinu, dziecieliny, soli Ammoniaku &c.

KWIAT ANTIMONII. (Chim:) Ta przyprawa kuchni łacińskiej nieco innego jest, tylko część naylotniejszy antimonii wznieśiona ogniem.

Chcąc otrzymać ten kwiat antimonii, miy garczek dobry gliniany ale nie polewany, tak iednak mocny, aby mógł wytrzymać ogień; w tym garczku, w środku samym wysokości zrob dziurę do zatykania; umieścić go w piecyku proporcjonalnym, i przystosuy na ten garczek trzy inne garczki takieże gliny, w spodzie odkryte czyli prze-

dziurawione, a na najwyższy garczek kapturek alembikowy szklanny z flaszeczką, która ma służyć za *recipiens*; pokley doskonale wszystkie złączenia; i zrob tak, za pośrednictwem cegły i oblepy, aby ogień zawarty w piecu, nie wydychał tylko przez małe dziurki, i aby tylko z pod garczka niższego rozgrzewał; doday potym ognia stopniowanego (powiększanego stopniami) aby ten spodni garczek rozgrzewał się z wolna, i aby się rozczzerwieniał.

Gdy garczek ten stanie na spodzie nalezycie czerwonym, wrzuc do niego dziurą, małą tyżeczkę *antimonii* w proszku. Miejszay w tym samym czasie szpadelką żelazną którą trochę zagniesz i zakrzywisz na końcu, aby mogła wrzuconą materią rozpostrzeć po dnie garczka. Wyimiy po tym szpadlę i zatkay dziurę, kwiaty wznieś się i przyczepią do ścian garczka zwierzchniego.

Rob daley ogień wielki, aby garczek zawsze był czerwony, a gdy postrzeżesz, że się już nie sublimuie, wrzuc znowu tylą ilość *antimonii*, przestrzegając tego, cośmy wyżej powiedzieli, i rob tym sposobem dopokąd nie będziesz miał dostatkem kwiatu antymoniowego. Pod ow czas dozwoł wygasnąć ogniowi, a gdy garczki ostygną zdeymiy oblepę, znaydziesz na spodzie trzech garczkow wyższych kwiat przylepiony, który zbierziesz piorem i zachowasz w flaszeczce.

W tey przyprawie potrzeba zostawiać wiele mieysca próżnego: inaczey kwiat an-

tymoniowy, będąc nagle pędzony przez ogień rozładziłby naczynie, i dla tey przyczyny kładą wiele garczkow jedne na drugich; że zaś nie wznosi się żaden likwor, można używać przykrywy ślepey.

Gdybyś zrobił dziurę w garczku spodnim, i w nią włożył rurkę od miedzka, i gdybyś dmuchał na materyą dopokąd jest rozpalona, wznieciłbyś obfitszy podłot kwiatu.

Co się zostaje w garnku jest częścią antymonii najstalszą, może służyć do zrobienia szkła antymoniowego, gdy będzie startę na proszek, i kalcynowane przy małym ogniu dopokąd żadnego dymu puszczac nie będzie.

Jeżeli kwiaty antymoniowe różnego będą koloru, to pewny znak, że nie zawsze jednakowego dodawano ognia.

KWIATY te są mocnem wymiotnem, dają go w gorączkach kwartannach i przerywanych, a nawet na epilepsyą.

Doza jest od dwóch granow aż do sześciu w tabliczkach lub bulionach.

KWIAT BENDZWINOWY. (Chym:) Ten kwiat jest także produktem Chemicznym, który tym sposobem robią:

Utluc na proszek gruby bendzwinu wybornego, i włoż do garczka polewanego, który przykryjesz papierem w rog a bardziej w leiek zwinionym, zrob sublimacyą za pośrednictwem ognia wolnego, i co godzina zbieray kwiaty, przykrywwszy tym czasem garnek innym leykiem papierowym. Rob to dotąd, dopokąd kwiaty wznoszące się będą białe; przestanieśz, gdy zaczną żółknąć.

Niektorzy chcą robić kwiaty bendzwiniowe, mieszają bendzwinię z dwójtę piasku, który wprzód wypłukali i wysuszyli, przed zmieszaniem z bendzwiniem.

KWIATKI bendzwiniowe są w małych igiełeczkach, iest to sol trześna lotna bendzwiniowa. Te kwiaty są natury soli trześney winney, to iest waynsztynu, ponieważ są kwaśkowane i oleyne, i że się nie roztopia w wodzie, z innych miar mocno się różni od siebie.

KWIATY czyli sol lotna bendzwiniowa z trudnością się zachowują białe, a czego by nikt nie pomyślał, gdyby tego doświadczenie nieuczyło, tym trudniej dochowują swoją białość, im trzymane są w naczyniu doładniej zawartym. Dłużej dochowują swej białości kiedy flaszka w ktorej chowane bywają, prosto tylko papierem iest zatkana. Ten papier potym staie się oleiowatym. I podług wszelkiego podobieństwa, nieco innego, tylko materya oleykowata, żółci te kwiaty.

Gdy naczynie iest mocno zatkanie, olejek wzmiankowany krąży w nim i żółtością sol zaraża; iezeli przeciwnie samym tylko papierem zatkanie, po części się rozprasza, a z resztą czepi się papieru.

KWIATY bendzwiniu mają wonię przyjemną. Ich własnością to iest: że wzmacniają pierś i ożywiają; ale roztropnie dawać trzeba to lekarstwo, aby nie skutkowało rozdrażnienia. I dla tego używanie iego iest podeyrzane względem chorych, którzy mają pierś suche, tkliwe, i rozpalone.

Przeciwnie kwiaty bendzwinowe są dobre, gdy płucom zbywa na sprężystości, i gdy są oblane humorami kleiowatemi, iako to w przypadku dichawicy wilgotney czyli humorowey. Kładą ie ieszcze w liczbie dzielnych rozwięzuiących i rozrzedzaiących poświęconych na uleczenie chorób pierśi, a za tym służą, ilekroć idzie o rozpuszczenie humorów gęstych i lepkich, zdolnych do skutkowania chrosteczek w płucach.

Niektorzy przypisuią ieszcze kwiatom bendzwinowym, dobre własności, na dolegliwości maciczne i drganie serca.

Składaia część klasy lekarstw antyspazmodycznych.

Przepisuią ie pod kształtem tęgim, lub w żółtku iaią gotowanego miękko.

Doza ich iest od granum iednego, do sześciu, lub ośmiu.

KWIATY KRWAJNIKU czyli KWIATY SOLI AMMONIAKU z KRWAJNIKIEM (Chim:) Chcąc robić te kwiaty, weź soli ammoniaku pół funta, kamienia krwawnika karat 1. zmiełzay razem i utłuc na proszek. Wystawiwszy na powietrze, przez dzień lub dwa dni, włóż do bani alembikowey na piasku, przypraw przykrywę i do rury przykrywę *recipiens*.

Oblepiwszy należycie wszystko, zrob ogień łagodny nayprzod, który pomnażać będziesz dopokąd się nie podnieś kwiaty w przykrywę; dopokąd się tylko wznosić będą, utrzymuy ogień w rownym zawsze stopniu dzielności; na koniec day ochłodnąć naczyniu i rozlep go, znajdziesz w przykry-

wie kwiaty soli ammoniak i hematytu czyli krwawnika.

Kamień krwawnik którego potrzeba do tej operacyi jest ciężki, ziemisty, ułożony w igielki; znayduje się w Egipcie, Czechach, Niemczech i Włoszech.

KWIATY soli ammoniak z krwawnikiem, są zdolne do przywrocenia stłumionych upławow miesięcy, nadewszystko gdy się do tego stłumienia łączy ból żołądka i wapory.

Dozą ich jest, od trzech granow aż do dwunastu, i można tę dawkę powtarzać kilka razy na dzień.

KWIATY MARCYALNE SOLI AMMONIAKU. (Chym:) Te kwiaty otrzymują, kładąc razem dwie części soli ammoniak w proszku, część jedną szafranu marfa czyli żelaza, i dają się im sublimować.

KWIATY te dobre są w wszystkich przypadkach, w których żelazo przytosi, to jest: są jednym, z naywyborniejszych lekarstw rozwalniających i rozrzedzających.

Dają je od trzech granow aż do dwunastu w bulionach, lub pod kształtem kasku, i można ich dać kilka doz na dzień,

KWIAT MUSZKATOWY. Kwiaty muszkato we, nieco innego są, tylko skoreczka błoniasta, żółta i bardzo pachnąca, która okrywa drzewo muszkato we.

Sprawiedliwie zpatrują się na kwiat muszkato wy, iako na jedno z naywyborniejszych lekarstw alexypharmatycznych i analeptycznych, jest także położony między lezbą cephalicznymi i kordyalnymi, i żołąd
wych

wych przeciwko-wietrznych. *Patrz* Musz-
KATKA.

KWIATY SOLI AMMONIAKU. (Chym:)

Te kwiaty są częścią soli ammoniak wzniesioną przez ogień.

Utluc na proszek i zmieſzaj doſtatecznie rowne części soli ammoniak w proſzku i soli morſkiej wytrzeſzczoney. Włóż tę mieſzaninę w banię glazową, aby dwie iej części trzecie były puſte: poſtaw ją na piasku, przyſtoſuy przykrywę ſlepą; trzeba zrobić pod tą banią mały ogień z początku, i powiększać go z wolna, dopokąd nie poſtrzeżesz, że ſol ammoniak wznosi ſię w poſtaci proſzku ſubtelnego, który ſię czepli przykrywki i wyſzſzey części bani. Dodawaj takowegoż ognia dopoki tylko wznosić ſię nie przestanie; potym dozwol oſtygnąć na czyniom; podnieś z wolna przykrywę, zmieć kwiaty piorem; i ſchowaj w flaſzeczkę należycie zatkaney.

KWIATY te, tę ſamą mają cnotę co ſol ammoniak. *Patrz* SOL AMMONIAKU, ale w mnieyſzey dozie dawane bywają. iako to na przykłąd, od czterech aż do piętnaſtu granow.

Można, w robocie kwiatow soli ammoniak, zamiast soli morſkiej, zażyć opiłkow żelaznych lub ſtalowych, podług poſtępku Pana *Schröder*, i pod ow czas kwiaty soli ammoniak będą żółte, bo ſole nabierają nieiakiey tynktury marſa. A nawet te kwiaty ſą nieco dzielnieyſze od innych; bo żelazo iako alkali, ogółaca ſol ammoniak z

iey kwasu, czego mocnym iest dowodem wonia

Jest ieszcze inna przyprawa kwiatow soli ammoniaku, którą nazywaią *istectwem Weneriy. Ens Veneris.*

Ta przyprawa, iest sol ammoniaku napuszczona nieiaką cząstką naytalszą koperwasu cypryiskiego, i wygorowana w postać kwiatow, za pomocą ognia.

Te kwiaty, że nie wnikiemy w obfzerniejszye szczegolności, są potne, rozwalniające wycieńczające, bardzo ie zachwalają na epilepsyą, szkorbut, wole, gorączki ziadliwe,

Doza ich iest od granow sześciu aż do iednego skrupulu.

KWIATY SIARKI. (Chym:) Chcąc robić kwiaty siarki (*flores sulphuris*), potłuc siarkę na proszek gruby i włoż blisko pół funta w banię glinianą. którą postawisz na małym ogniu węgielnym goło; doday potym drugą banię, lub garczek gliniany niepolewany, tak iak i bania niepolewaną bydz powinna; bo siarka wywiera moc swoią na polewanie garncarskie, iako na żelazo i miedz. Potrzeba, aby otwor naczynia spodniego, wchodził w otwor naczynia zwierzchniego.

Zdeymuy co półgodziny banię zwierzchnią, a natychmiast na iey mieysce kładź inną podobną, doday także nowey siarki.

Złoż kwiaty znalezione w bani odiętey, i powtarzay operacyą, dopokąd nie nazbierasz kwiatow ile ci potrzeba.

W tey operacyi wolny ogień robić należy, inaczey siarka by się stopiła zupełnie, i alboby się nic nie sublimowało, albo bardzo mało.

Trzeba także dadź baczność, aby przy zdeymowaniu bani ogień nie chwycił się siarki; dla tego dobrze by przy tey operacyi przykrywać ogień, i aby nie było powietrza wolnie latającego około bani, przy otworze piecyka.

Rzadko kto sam robi kwiaty siarki, kupują je u Dystillatorów. Kwiaty siarczane będąc siarką oczyszczoną i oddzieloną od cząstek grubych, są skutecznieysze od samey siarki startey na proszek, i beśpieczniey mogą być brane wewnątrznie.

Są lekarstwem od dawności znanym i zaleconym na wrzody nerek, płuc i pęcherza, pożyteczne są w pewnych kaszlach i w dychawicy humoralney, ponieważ rozpędzają katarę.

Dają kwiaty siarki od granow 4. aż do 15. i więcey; dozę tę można powtarzać kilka razy na dzień, jeżeli tego potrzeba.

Kwiaty siarki rozpuszczone w winie lub wodzie, są wyborym gargaryzmem, na wzdęcie mandli, i na hemoroidy.

Mając chorego, czernstwego, którego ciało zupełnie jest pokryte świerzbem, trzeba go przelaxować doskonale i zrobić masę następującą:

Weź Kwiatow siarki,
Masy świeżego,

uncyi 4
uncyi 8

Ffij

Zmięszay wszystko razem na maść, którą przedzieliśz na trzy części. Smarować będzieś przez trzy wieczory następne całe ciało. Można także zrobić maść na świerzb i liszaie z drachmy lub dwóch kwiaty fiarki, z więkſzey lub mnieyſzey ilości, po dług znakomitſzego lub mniej znakomitſzego złego. Mięszaią tę dozę kwiatów fiarki z uncyą ceratu *Galena*, lub z ſadlem wieprzowym.

KWIAT NIEWIESCI. *Patrz* UPŁAW MIESIĘCZNY.

KWIAT BIAŁY (Szt: Lek) *inaczej* zwany UPŁAWY BIAŁE. Kwiat biały, po łacinie *fluor albus*, ieſt choroba, która zawiła na płynieniu wodniſtości lub limfy, zazwyczaj białawym, niekiedy żółtym, zielonym, a nawet czarniawym. Upław ten wychodzi częściami rodzajnymi niewiaſty, ſtowarzyszony bywa często z nayokropnieyſzemi ſymptomatami.

Ta choroba napada bez różnicy na młode i na ſtare kobiety, mamy nawet przykłady dziewcząt mających dopiero pięć, ſześć, lub ſiedm lat, które nią rażone były.

Pomimo iednak tych ſzczegolnieyſzych zdarzeń, upław kwiatu białego, zaczyna ſię zazwyczaj w trzynafu lub czternaſtu leciech, w owym czasie, kiedy przypadać zwykło otwarcie upławu miesięcznego. Nie zawsze od niego zabezpieczyć mogą, małżeńſtwo i ciążarność, iako nas tego doſwiadczenie nauczyło.

W niektórych kobietach upław biały, płynie codzień bez naymnieyſzey przerwy, w

Innych przestrzega pewnych czasow przerwy, i nie przypada naprzykład, tylko dwa, lub trzy razy na miesiąc.

Mamy iednak przykłady kwiatow białych, ktorych płynienie iest peryodyczne i determinowane. Niekiedy stowarzyszone bywa lub następuje po upławie miesięcznym, a niekiedy go poprzedza. Niekiedy także przypada w czasach przerwy miesięczki.

Widziemy niekiedy, że się materya kwiatow białych robi ostrą i zgryźliwą, że skutkuie wrzodziki w pochwie i wydaie wonią smrodliwą: pod ow czas chora traci swoy kolor, cierpi bole w pacierzowych żyłach, ma powszechny do wszystkiego niesmak, z omdlałościami ustawicznemi, a twarz iey, oczy i tam daley, nabrzmiewaią, co iest piątnem innego rodzaju choroby, którą zowią KACHEXYĄ.

Z tym wszystkim, kachexya niebywa skutkowana tylko pod ow czas, gdy płynienie kwiatow białych, albo trwa zbyt długo, albo zbyt iest obfite; iak to naprzykład, gdy zastępuje mieysce kwiecia niewieściego, lub iego materyą zabiera. Ale zazwyczaj ten upław bywa bardzo skromny.

Gdy się iści ostatnie zdarzenie, symptomata towarzyszące chorobie są tak lekkie, iż się trafia, że kobiety tak mężate iako Panny, miewaią tę chorobę przez kilka miesięcy, a nawet przez kilka lat, bez cierpienia najmniejszego uszczerbku zdrowia.

Niekiedy to płynienie czyni kobiety niepłodnemi, a inną znowu razą bynajmniey nie przeszkadza poczęciu: gdy materya białych

kwiatow jest smrodliwa , nietylko ztąd wypada znakomita przykrość , ale nadto mąż czuje taki wstręt, iż unika powabow małżeńskich pieśszcot.

Kobiety mające gonorrę, czyli płynie nie nasienia ziadliwe , często , że nie powiem , zawsze , ukrywają ie pod imieniem upławow białych ; co niemało nastrocza trudności lekarzowi , wyiawszy nawet to , że wzmiankowane choroby, łączą się niekiedy razem. Z tym wszystkim mają swoje szczególne znaki.

W upławach białych , oprócz zwałenia , bolu ciążącego lędźwi , niesmaku , niespokojności w nogach , i innych znakow kachexyi , potrzeba uważać na własność materyi , która jest albo biaława albo żółtawa , flegmistą lub smarkowatą , albo łagodną i bez zapachu w pierwszym czasie , a która nie staje się ostrą , gryżącą i smrodliwą , tylko w ten czas , gdy choroba jest stara , zadawniona.

A co większa , to płynienie podpada zazwyczaj przerwie pod czas upławu miesięcznego , i zaostrzeniu znakomitszemu lub mniej znakomitszemu , gdy się ma pokazać.

Strangurya , gorącość uryny i pożądliva łaskotkliwość pachwy , rzadko bywają połączone z upławem białym , ich gwałtowność charakteryzuje gonorrę.

Z drugiej strony , gonorrę nie przestaje pod czas płynienia upławu miesięcznego , i materya upławow płynących nie bywa tak obfita. Spytay się chorey mowi *Baglivi* (*prax. Med: 1. 2. c. 8.*) jeżeli wypływ ma-

teryi białey, któremu podpada, płynie razem z miesiączką. Jeżeli ci odpowie, że tak jest, możesz ztąd wnieść, że ma gonorrea. Jeżeli przeciwnie upewnia cię, że przestaie upławować materią białą, w czasie swego miesiąca, i że biały upław dopiero po przestaniu miesięcznego odnawia się, bądź pewnym, że tylko upław biały cierpi.

Gonorrhea ma główną swoją stolicę w okolicach uretry, a inne wypływy zabierają źródła z pochwy i macicy.

Gonorrhea, w krotce się pokazuje powspółkowaniu nie czystym, i kończy się, byle zaniedbaną nie była, w przeciągu czterdziestu do pięciudzięciu dni, mnięysząc się bardzo znacznie ku końcowi; ale upławy białe zawsze są uporczywsze.

Nakoniec zapach i kolor materyi, połączone z wyznaniem chorey, kiedy jest rzetelna, dokonywają przekonania o iadowitości lub łagodności upławu.

Są jeszcze inne wyprożnienia macicy, z któremi miesiąać nie należy upławow białych, lubo te mają nieiakie, że tak rzekę, powinnowactwo, z tamtymi.

Nayprzod rozróżnić ie należy od upławow miesięcznych złego koloru czyli białych, iakie nadewszystko młode kobiety miewać zwykły; w tym nie zachodzi procz lekkiej niedyzpozycyi, a wyprożnienie takowych miesięców bywa peryodyczne i regularne; przeciwnie zaś upławy białe rozmaicie przypadają, iakośmy powiedzieli, nie tylko co do koloru i gęstości, ale nadto co do czasu ich wyprożnienia; w ten czas na-

wet gdy zachodzi nieregularność i zbytek w upławach miesięcznych.

Nie mniej potrzebną jest rzeczą, rozróżnić wrzód macicy od białych upławów.

W wrzodzie macicznym, chore czują ból ostry, a często nawet bicie lub ciężkość w przestrzeni tego trzewia; miewają gorączkę mocną; tudzież inne symptomata, których niepostrzegamy w upławach białych zarzających; chore nie są zwątlale ani chude, iak się trafia, gdy są rażone wrzodem macicy.

Z drugiej strony, przyczyny, które poprzedziły ten wrzód, nie mogą dopuścić; aby ie lekarz wziął za jedno z upławami białemi.

Toż samo należy powiedzieć, o własności materji, która płynie przez pochew w upławach białych; która, ogółem mówiąc nie jest, ani tak ostro, ani tak zjadliwa, iak w wrzodzie macicznym. Mówię tu w ogólności, bo się może przytrafić w kwiecie białym, osobliwie osobom skorbutycznym lub kakochimicznym, że wodnistość stanie się tak dalece ostrą, iż części przyległe gryść, wrzodzić i obfypywać będzie; ale to owrzodowanie jest powierzchowniejsze i łatwiejsze do uleczenia, niżeli w innych wrzodkach macicy.

Co się tycze prognoftyku choroby, o której rzecz mamy, kładziemy tu przyzwolite uwagi.

Gdy wypływ kwiatów białych jest umiarkowany, świeży, to jest niedawny, i skutkowany od przyczyny zewnętrznej; nie niema

niebezpiecznego, i mogą go znosić tak mężatki iako Panny i wdowy, przez przeciąg nawet kilku miesięcy, chociaż się nie okaże żadnym symptomatem gwałtownym.

Ale gdy ten wypływ jest obfity, bez przerwy, zadawniony, trzeba się lękać złych jego następności, jeżeli jeszcze dotąd nie zmierzał do okropnych skutków. W tym zdarzeniu, zanosi nieład do wszystkich funkcji ciała, ztowarzyszony bywa z gorączką wolną, wycieńczeniem ostatecznym; i zazwyczaj skutkuje niepłodność lub poronienie; bo ton, czyli sprężystość macicy będąc osłabioną, nie może się w niej płód utrzymać; usunięcia macicy, są także częstemi wypadkami rzeczoney dolegliwości, to jest upławow białych.

Ta choroba często wprowadza w marazm, lub wznieca w macicy wrzód, który może nadarzyć okropne krwiotoki; nadewszystko uporczywa jest w kobietach rozwiozłych, które zazwyczaj czyni nie płodnemi. Trudniejszy jest jeszcze do uleczenia po ustaniu miesięcznych upławow, to jest w wieku 45. aż do 50. Przyczyna tego pokaże się dosyć jawna po przełożeniu przyczyn.

Przyczyną blizką upławow białych miesięcznych zdaje się być słabość fibrow, czyli włókien, i naczyń macicznych, która skutkuje zwolnienie w biegu krwi, tudzież limfy w rzeczonych naczyniach, zgęstnienie i zostrzenie namienionych płynów &c.

Nad to, rozwolnienie naturalne macicy, delikatność temperamentu kobiet, oraz poruszenia gwałtowne i częste, których ta

część doświadcza, bądź w spojeniu miłosnym płci obojga, bądź w złączeniu; są tyłuż przyczynami zażłaznowienia płynów, które skutkuje upławy białe. Te przyczyny są z liczby przyczyn odległych, pomiędzy ktoremi, można bardzo wiele innych rachować, naprzykład zimno i wilgotność powietrza.

W samey rzeczy upławy białe daleko są częstsze w iefieni, oraz w mieyscach wilgotnych, zimnych, i bagnistych iako naprzykład w Hollandyi: niżeli w kraiach, ktore bywają przeczyszczane wiatrami mocnemi, i zbawiennemi.

Zycie pędzone na siedzeniu, zbyt długie spanie, są także z liczby wymienionych przyczyn. Ztąd to pochodzi, że kobiety wiejskie, ktore są w częstym poruszeniu i ciału zadają przyzwoite ćwiczenie, mniej bywają napałtowane upławami białemi, niżeli kobiety mieyskie.

Nakoniec zatamowanie iakiego wyprożnienia zwyczajnego, iako to naprzykład upławów miesięcznych, może także dadz mieysce tey samey chorobie.

Doświadczenie uczy nas także, że kobiety cierpiące zbyteczne upławy miesięczne, lub ktore przed czasem oswobodzają z zaśniadu, miewają zazwyczaj upławy białe.

Ta choroba bywa skutkiem złączeń pracowitych i poronień. Troski, uciski umyślwe, nadarzają ją iefzcze często, lub się przyczyniają do długiego trwania oney.

Ale główną przyczyną do poznania, i ktora wielką gra rolę w dolegliwości o ktorey

mowa, jest słabość żołądka. Znaydujemy wiele przypadków tey przyczyny kwiatów niewieścich białych, w uczoney propozycji, dawno w Szkole Paryzkiej przez sławnego Pana *de Bordeau* popieraney.

W samey rzeczy, żołądek, mając bardzo rozległe panowanie nad wszystkiemi funkcjami ekonomii zwierzęcey, lub nad narzędziami, które ie wykonywają, funkcye te i te narzędzia muszą czuć zmiany i dolegliwości, których sam żołądek doznaie. A zatym słabość żołądka, skutkować będzie większą lub mnieyszą słabość macicy, a co za tym idzie, może nadarzyć upławy białe.

Nadto, jeżeli dygestya czyli trawienie idzie złe, niechybnie namnoży się złych soków, które będą zaniesione do masy krwi; a substancye nawet nayłatwieysze do trawienia, obrocą się w nieczystości choleryczne lub flegmiste, których źródło przemieszkujące w żołądku okaże się nudnościami podobnemi do owych, iakieby ziednała tłustość zgorzkniała, lub uciążliwość smaku miodowego &c.

Łatwo każdy pozna, że w przypadku podobney przyczyny wszystkie lekarstwa byłyby niepożyteczne, gdyby nie zaczęto od naprawy wad drog pierwszych.

W reszcie, gdy iad iaki, bądź weneryczny, rakowaty, wolowaty, lub inny iakikolwiek, skutkuje upławy białe, poznaie się charakter tego iadu, przez znaki każdej choroby z wymienionych właściwe, i na ow czas leczyć potrzeba stosownie do owych charakterow. *Patrz FRANCUZKA CHOROBA, RAK &c.*

W ogolności, lecząc upławy białe, które nie mają swej przyczyny w żadnym iadzie, nayprzody należy odprzątnąć pierwsze drogi i resztę ciała, z nadobitey serwatkowatości, która je oblewa.

Potym przyłożyć się należy do tego, aby przywrócić macicy siły i ton iey przyzwoite, ażeby mogła rozpędzić wzdęcia i zapchania, które się w niej porobiły, uprzedzić te, któreby się za czasem robić mogły, słowem przywrócić porządek krążenia i harmonią przyzwoitą temu narzędziowi.

Gdy te cele dokonane będą, lekarz obroci swoją pomoc ku ratowaniu żołądka, jeżeli go potrzeba nie przynagliła, zaraz z początku, do oddania tey usługi.

Jeżeli choroba jest znakomita, a chora w stanie kachektycznym, pracować będzie około ulepszenia masy krwi i humorów, około przywołania wychodów przyrodzonych, nadając trzewiom, pierwiastkową ich dzielność.

Niektorzy chcą, aby do wyprożnienia pierwszych drog używać sposobów łagodnych, lekarstw znanych pod nazwiskiem *simplicium alterantium*, i aby się wstrzymać od lekarstw gwałtownych, tudzież od mocnych katartycznych. Inni przeciwnie chcą aby ostatnich sposobów używać. My zaś odpowiemy, że tu iako i w wszystkich innych chorobach, same tylko okoliczności powinny roztropnego Lekarza determinować do użycia tych lub owych lekarstw.

Nie trzeba za tym powodować się świadectwem pewnych Lekarzy, którzy twier-

dzą, że uleczyli upławy białe zastrzałe, przepisuiać prosto tyżannę laxuiącą, wprzod doświadczywszy niepożytecznie wśzystkich pomoc sztuki.

Przypadki, o których takowy Lekarze mówią, były przypadkami szczegulnemi, których skutki, nie mogą bydź zamienione w prawidła ogólne.

Kiedy się takowe przypadki nadarzaia, kiedy, chcę mówić purguiaće łagodne i laxuiące, zdaią się przyzwoitemi lekarstwami, możesz użyć następuiaćych :

Weź *Rhubarbarum wybörnego*, drachmy $\frac{1}{2}$
Ziemi łupney waynsztynowey czyli
waynsztynu odrodzonego, (tar-
tari regenerati) granow 12

Na iednę dozę. W tymże samym czasie przygotuy wymoczenie następuiaće :

Weź *Rhubarbarum iak naylepszego*,
 drachm 6
Korzenia Zedoaru,
Biedrzeńca,
Kokornaku okrągłego,
Skorki pomarańczowey, każdego
 drachm 3
Nasienia marchwi,
Anyżu,
Soli waynsztynowey, każdego dra-
 chmę 1

Pomięszay wśzystko i mocz w kwarcie dobrego wina. Wyciąg z tego daie się po

łyżeczce, dwa lub trzy razy na dzień, a nawet więcej, kiedy potrzeba.

Dodasz do używania tego wyciągu, używanie pigulek laxujących i wzmacniających, które Lekarz każe zrobić, podług zrozumianey potrzeby, na przykład z wyciągu Rhubarbarum, miry, galbanu, Ambry &c.

Trośkliwie strzedz się należy puszczania krwi, w przypadku o którym mówimy.

Ale jeżeli chora jest młoda i czerstwa; jeżeli ma temperament flegmisty; jeżeli pierwsze drogi są zapchane złemi sokami &c. pod ow czas nie będziesz się wahał w użyciu purgujących mocnych, nawet wyrotnych, pomiędzy ktoremi pospolicie wybierają hipokakuanę. Ale baczność mieć należy, aby się nie zbyt często wdawać w takowe lekarstwa, bo te niepowinny być używane, tylko w charakterze przygotowujących.

Po tych przyzwolitych wyprożnieniach, usługysz słabości żołądka i innych trzewiów, lekarstwem następującym, które jest uznane za skuteczne nawet w przypadku kwiatów niewieścich białych gwałtownych i zastarzałych.

Weź *Szafranu Marsa przedniego,*

Mączki Aaronowey brody,

Soli piołunkowey.

Rozpuszczenia raczych oczow. każ-

dego

drachmę 1

Kory kaskarylli,

Ambry,

Cynobru, każdego

drachmy ½

Oleyku drzewa sasafrasowego, kro-
pli 6

Substancye suche zetrzey na proszek, wpuść do nich oleiek, i co poranek, każ brać tego proszku drachmę i. rozpuszczonego w wodzie lub winie.

Essencya bursztynowa, likwor mineralny anodynnny *Hoffmanna*, spirytus rogu jeleniego &c. są jeszcze dobrymi lekami tonicznymi czyli wzmacniającymi.

Zewnętrznie, można używać w tym samym zamiarze, następującego woreczka.

Weż *Dzięcieliny,*
Maioranku,
Cząbrku,
Lebiodki,
Maruny,
Piołunu,
Balsamu,
Rozmarynu,
Rumianku Rzymskiego,
Bobku, ilość dostateczną.

Zawiąż wszystko w woreczku, który każesz warzyć w wodzie, lub co jeszcze lepiej, w winie, przez pół godziny.

Potym przyłoż ten woreczek na przestrzennie macicy.

Podkadzania bendzwinem, mastryxem, kadtidłem, w których dym należy kierować do macicy, będą także mogły wyprowadzić dobre skutki.

Co się tyczy trybu życia, chora mało jeść będzie, a nadewszystko wstrzyma się, przez wśzystek czas leczenia, od pokarmów trudnego strawienia. Jeżeli się zaś koniecznie ma dopuścić używania mięsa, niechże przynajmniey nic nie iada, prócz pieczystego. Wino dobre Burgońskie lub Reńskie jest dobrym żołądkowym posiłkiem. Używać go można po obiedzie i to w mierney ilości. Tak używane stać może za lekarstwo zdolne do wsparcia funkcyi dygestyi czyli strawienia.

Lekarstwa stężające, których pewni lekarze nadto używają do zażenowania upławy białego kwiecia niewieściego, nieraz skutkowały nayokropnieysze wypadki. Te lekarstwa nie dążąc tylko do zgefzczenia i sklejenia pomiędzy sobą, soków krążących w ciele ludzkim, alboliteż do uczynienia lepkiej i zślimaczałey materyi, która leży w macicy lub w naczyniach, muszą kłaść zawadę wypróżnieniu oney.

Nie dziw za tym, iż widywano w tych przypadkach szerołą nadbiegłość twardą na dotknięcie się i ztowarzyszoną z smutkami symptomatami, w przestrzeni wstydliwę, która w czasie skutkowałą: gorączkę wolną, atrofią, suchoty, wyrzuty peteciowe czyli fzkarłatowe lub fryzle, skiry, wrzody, otoki, oraz zwrzodowacenia macicy zupełnie nie uleczone.

Lekarstwa stężające, nie powinny być używane aż po ziednaniu wypróżnień przyzwoitych. W ten czas to tylko mogą mieć iakaż-

iakąkolwiek skuteczność, i wten czas tylko wyjęte są od niebezpieczeństwa.

Toż samo należy mówić o wodach mineralnych gorących, które lubo z innych miar, bardzo skuteczne i bardzo szacowne; w chorobach kachektycznych, wyciągaia jednak aby ie używać z bardzo wielką przezornością.

Te wody mając własność bardzo stężającą, z ich używania, musi wypaść tłum złych skutkow, któreśmy powyżey wyrachowali.

Uwaga rozsądna Pana *Raullin*, względem lekarstw stężających w leczeniu upławow białych, może się tu bardzo dobrze pomieścić.

„ Lekarze obserwatorowie, mówi on, po
„ przywroceniu tonu naczyniom, płynno-
„ ści sokom; ustanowiwszy porządek ogol-
„ ny sekrecyi; i wypróżniwszy materye
„ obce zatrzymane w pierwszych drogach,
„ lub osobne leżące w ekonomii naczyn-
„ ney, używali stosownie do okoliczno-
„ ści tonicznich i stężających, podług indy-
„ kacyi, końcem uczynienia kuracyi upła-
„ wów białych doskonałą. Mieli dosyć bie-
„ głości i światła, i przeto nieużywali tych
„ ośtatnich przed rozpędzeniem przyczyn
„ wpływu tego, pod ow czas gdy nie więcej
„ niepozostawało, tylko naprawić ton na-
„ czyn macicy. Stężające wprowadzały
„ ten skutek i kończyły kuracyą tey choro-
„ by. Traktat o upławach białych (*Tom 2.*
„ *kart. 31.*)

Tom III.

Gg

Przytoczyliśmy ten wyiątek w caley ie-
go rozległości, bo zawiera w sobie zamia-
ry ogólne, które każdy mieć powinien w
leczeniu choroby, o ktorey tutaj rzecz
mamy.

Nieprzyzwoitości, które wynikają z u-
żywania stężających, były pobudką niekt-
rym Lekarzom, do przełożenia nad nie
wod staowych, umiarkowanych w swey
mocy, lub ułagodzonych wywarzeniami roślin
cefalicznych, iakimi są mistrzownik, wę-
żownik wirginiyski, opich, melissa, mięt-
ka, lebiotka, szalwia, cząber, rozmaryn,
dzięcielina &c. &c.

Trzeba jednak przyznać, że iako te le-
karstwa nie mają zupełney dzielności pier-
wszych, tak w pewnych przypadkach, ia-
ko to w przypadku ostateczney słabości ma-
cicy, mogłyby niedopełnić zupełnie ehęci
chorey i Lekarza. Wody niektóre krusz-
czowe, uchodzą za lekarstwa toniczne zdro-
we i sprawiedliwie są zalecone od nayśla-
wniejszych Lekarzy.

Używanie kąpiele wyciąga ieszcze szcze-
gólnych uwag. Kobiety flegmiste, mogą o-
debrać wielką korzyść z kąpiel suchych,
ieżeli zaczęto od oswobodzenia ciała z hu-
morow nie potrzebnych i zawadzaających;
bo te kąpiele, ile natury gorącey, zdolne są
do przywołania potow, do pomnożenia wy-
rzutu czyli odsączenia wilgoci zbyteczney,
i do wzmocnienia części zwolniałych.

Ale kąpiele wilgotne czyli zimne, skut-
kować będą, w tychże samych osobach, skut-
ki wcale przeciwne i odwrotne.

Można także, gdy upławy białe są za-
rządzać, lub gdy się opierają lekarstwom, przy-
dadź do używania lekarstw ktoreśmy wy-
tknęli, podkadzania mastryxem. ambrą, o-
libanem, tądzież innemi substancjami sęcza-
jącemi i wzmacniającemi. Ale podług po-
strzeżenia Pana *Lieutaud*, zawsze nie bez-
pieczną jest rzeczą tamować skutek choro-
by, jeżeli wprzód, nie będą użyte skutecznie,
wszystkie sposoby zepfucia przyczyny oney,
i częstokroć widziano, w przypadku upła-
wów białych, że ich ustanie nadarzyło śli-
nogorz, zapalenie pierśi lub niższej prze-
strzeni brzucha, pedogry, choroby stawo-
we, puchlinę &c.

Sposob leczenia dopiero przełożony od
nas, tycze się białych upławów zastarzałych
lub chronicznych; w których potne i roz-
walniające, iakimi są china, falsaparella,
gumma ammoniak, kamfora, stonogi &c.
skutkowały dosyć często przedziwnie.

Rzadko się bardzo, trafia, aby puszczenie
krwi, przysłało w tym gatunku upławów bia-
łych. Lecz nie można tak decydować wzgłę-
dem upławów białych świeżych, nadewszyst-
ko; jeżeli pochodzą z stłumienia upławów
miesięcznych, krwi puszczenie jest pod ow-
czas istotnie potrzebne; toż samo mówić,
gdy chora jest młoda, krwista, pletoryczna.

W takowym przypadku mleko, serwatka
buliony racze, mogą być użyte z pomyśl-
nym skutkiem.

Na koniec, ponieważ ta choroba, prawie
zawsze, iakośmy już powiedzieli, pocho-
dzi z żołądka, poradzisz się artykułu SŁA-

BOŚĆ ZOŁĄDKA. Nie zapomniy w reszcie przeczytać artykułow tych wszystkich chorob, któreśmy naznaczyli za przyczyny bliżkie upławu kwiecia białego.

„ Jeżeli upławy białe (mowi Autor Dykcyonaza zdrowia w Tomie I na karcie 359 i następ:) nie uznają za swoją przyczynę żadnego iadu wenerycznego: powinienieś się, pod ow czas, przekonać, że pochodzą z zgęstnienia limfy i z wady płynów ciała.

„ W takowym zdarzeniu, poczniesz od przepisania chorey tyżanny następuiącey:

Weź Korzonkow szczawiu,	uncyą i
Liści słonogowca,	
Rzepiku, każdego	garści $\frac{1}{2}$
Wierzchołkow rozkwitłych pokrzywy białey,	garść i

„ Każ warzyć wszystko wolno w pięciu kwaterkach wody, aby wywrzała kwaterka i. Doday.

Cynamonu potłuczonego, drachmy $\frac{1}{2}$

„ Dasz się ustać wszystkiemu, trzymając wszystko przez godzinę, w ciepłym nalezycie popiele.

„ Chora co dwie godziny pić będzie, przez dni cztery; potym, każe się iey wziąć dwa grana wymiotnego, a nazastrz. powroci do używania tyżanny, dopiero opisaney, przez dni cztery.

„ Potym przepurguiesz chorą purganssem
 „ prostym, w reszcie przejdiesz do za-
 „ dania proszku następującego :

Weź Kwiatow miętki,

Przetarżnicy sumca,

Wierzchołków pokrzywy białey u-
suszonych w cieniu.

Koralu czerwonego preparowanego,

Nasionek agni casti,

Karalu, każdego

drachm 2

„ Zetrzey wszystko na proszek i pomię-
 „ szay dokładnie. Dozą tego proszku jest
 „ drachma jedna z rana na czczo, przez
 „ dni dziewięć, popijając filiżanką lekkie-
 „ go wymoczenia liści przetarżnicy.

„ Na końcu używania tego proszku, prze-
 „ purguiesz chorą iak wyżej; potym prze-
 „ piszesz iey używanie wod mineralnych
 „ przyzwoitych, ktorych kwartę pić po-
 „ winna, pijąc co godzina szklankę, przez
 „ dni ośm, a w niedostatku tych wod, u-
 „ dasz się do napoju robionego z żelaza zar-
 „ dzewiałego rozpuszczonego w wodzie,
 „ ktorego także kwartę co dzień wypijać
 „ będzie powinna; potym znouu się chora
 „ przepurgnie, iak wyżej; po purgansie u-
 „ dasz się do używania opiatu następują-
 „ cego:

Weź Wyciągu ciemierzycy czarney,

Piołunkowego,

Aloesowego, każdego

drachmy 3

Rhubarbarum w proszku, drachmy $\frac{1}{2}$
Soli kinkiny, drachmę 1
Gummi ammoniak, drachm 2
Szafranu Marja rozwalniającego,
 uncyi $\frac{1}{2}$
Zołci wołowej zsiadłej do szezalo-
ści miodu praśnego, drachmę 1

„ Zamieszay wszystko w ilości dostateczney syropku piołunkowego składanego, abyś urobił opiat miękkię szezalości, którego chora zażywać będzie drachmę 1. codziennie rano, i tyleż koło szostey wieczor.

„ Baczność dasz, aby się chora przepurgowała wórzodku i na końcu używania tego opiatu, jeżeliby zaś chorą rozpałało używanie lekarstw, naznaczysz iey mleko oślicze, przez miesiąc lub dwa, i zalecisz aby piła wody iak wyżej, i purgowała się co dwa tygodnie.

„ Układ leczenia podany od nas, nie powinien być użyty tylko w przypadku upławow białych zastarzałych, uporczywych i które się oparły wszystkim lekarstwom dawanym.

„ Należy się też tu ostrzedz, iż te wszystkie lekarstwa, stałyby się niepożytecznymi, gdyby się nie starał lekarz pomodź skuteczności lekarstw, naznaczeniem przyzwoitego trybu życia, to jest ostrzeżeniem, aby nie jadła chora potraw mocnych, owocow, sałaty, ciałta, legumin, żeby nie pościła, żeby żyła potażami mięsnymi, polewką ryżową,

„ wołową, warzoną lub pieczoną, i pta-
 „ stwem.

„ Bywają iednak upławy białe, które nie
 „ zależą ani od słabości żołądka, ani od wa-
 „ dy w płynach ciała, ale tylko od famey
 „ pełności lub rozwolnienia macicy, skut-
 „ kowanego iaką gwałtownością, którą to
 „ trzewie poniosie, iako to naprzykład przy
 „ położu. W takowym zdarzeniu, używa-
 „ nie tyzanny, położoney na początku tego
 „ dodatku, po ktorey dasz ieden lub dwa
 „ purgans, zakończy kuracya. Jeżeliby
 „ to nie wzięło zupełnego skutku, udasz
 „ się do lekarstw tych:

Weź *Mleka krowiego*,

kwarty $\frac{1}{2}$

Każ w tym warzyć.

Tysiąc liścia,

Trybuli,

Zanklu, każdego

garści $\frac{1}{2}$

Mirry,

Coccinillæ, każdego

drachmę 1

„ Wley to wszystko do garnka stołcowe-
 „ go, na którym siadłszy chora, parę kie-
 „ rować będzie do macicy, może także tym
 „ samym myć się kilka razy na dzień. „

„ W upławach białych, części ktoremi
 „ płyną, trzeba trzymać czysto, obmywa-
 „ iąc je wywarzeniem miodu praśnego w
 „ winie, można to wywarzenie wstrzyki-
 „ wać wewnątrz.

„ Kiedy upławy nie są zastrzałe , można
 „ codziennie używać rozmarynu iak her-
 „ baty ; wiele kobiet , tym tylko samym
 „ lekarstwem uleczonych zostało. „

L. L.

LABIRYNT. (Anat:) Jest to druga jama ucha wewnętrznego , która jest wydrążona w kości kamienistej : Jama ta wzięła nazwisko labiryntu , z przyczyny rozmaitych zakrętów , które w niej postrzegamy.

Trzy części dają się widzieć w tej jamie , pierwsza która prowadzi do dwóch innych , nazwana *przysionkiem ucha*, *vestibulum auris*; druga zawiera w sobie trzy kanały zakrzywione w poł koła , i nazwane z tej przyczyny *kanalami półkolnemi*. Umieszczone są z strony przysionku , ku tylnej części głowy ; trzecia zwana *ślimaczką*, czyli trąbą z przyczyny swojego kształtu , jest umieszczona z drugiej strony przysionku.

LADANUM. (Mat: Lek:) Jest to substancja żywiczna. Znane są dwa oney gatunki : pierwszy gatunek ułożony w kawałki znakomite , sęczałości miętkawey, lepiące się pomiędzy palcami , zapach ich jest miły , kolor żółtawy zakrawający na czarny ; obwija się w pęcherzyki , lub skoreczki i zowią *Ladanum w kawałkach*.

Drugi gatunek ułożony bywa w chleby zatoczone : te są suche , twarde , łamią się dosyć łatwo , wystawione przed ogień odmiękczaią trochę ; kolor ich jest czarny,

zapach słaby; ten gatunek *ladanum* znaiomy w sklepach pod nazwiskiem *laudani in tortis*.

Potrzeba wybierać *ladanum* wydające zapach mocny dośyć, i miły; któreby wystawione przed ogień zapalało się, miękniało; któreby było oczyszczone z piasku i innych plugactw, iakie pospolicie zawierać w sobie zwykło.

LADANUM przywożą nam z Wyspy Krety, i z innych Wysp morza Egeyckiego.

LADANUM wychodzi z liścia pewnego krzewika nazwanego *cistus ladanifera cretica flore purpureo*. Liścia iego są zazwyczaj zielone, białawe i ostre: korzeń twardej drzewisty, biały w środku, czerwony zewnątrz, łodyga tey rośliny nie przechodzi wyśokości pułłokcia a naywięcey łokcia. Z niey wypada kilka gałązek twardych, grubych na cal, koloru, brunatnego zazwyczaj, a niekiedy popielatego.

Trojakim sposobem wyciągają *ladanum*, nayprzod za pomocą kozłów i koz; prowadzą rzeczne zwierzęta, na paszę w mieysca, na których się znayduie wiele krzewiny *cistus ledon*; gumma iey lepi się do sierci ich, którą potym, za powrotem do owczarni, oczesnią. Powtore za pośrednictwem pewnych biczików, i ten sposób zbierania *ladanum* iest pospolitszy podług świadectwa Pana *Tournefort*. Chłopi uzbraiają się w długi kijek, na końcu ktorego wiążą kilka strętow lnianych lub rzemiennych czyli pasmów, biją tym misternym narzędziem,

które zowią *ergastini*, krzewinę *cystus-ledon*, którego gumma przyczepia się i klei do owych pasinków, które potym odrzynają nożami. Trzeci sposób używany jest w Hiszpanii: kładą do wody liścia krzewiny, której olejek śący się i wznosi się na powierzchnię płynu; czasem naysmyślniejszym do zbierania tej żywicy, jest kanikuła: ciężko bardzo otrzymać ją czystą; bo chłopci uwiedzeni chęcią korzyści większej, mieszają do niej piasek i cząstki żelazne.

Rozbior Chemiczny pokazuje nam, że *ladanum* jest złożone z olejku połączonego z solą treśną ammoniaku.

Chirurgia używa *ladanum* w wrzodach, phlegmonach; ponieważ jest zdolne do dostrawienia, odmiękczenia, wycięcia i rozwiązywania.

Sztuka Lekarska, nie tak go często używa jak Chirurgia; bardzo jednak dobrze działa w umocnieniu żołądka i w dopomaganiu strawności. Przepisują go w wadze drachmy jednej, w zbiorach serwatkowatości plęgawych, w katarach i dyssenteriach; zalecają przyłożenie jego na głowę, na nieład zimny muzu; przyłożenie na przetrzeń brzuchową, w przypadku słabości żołądka; na skronie, w bólu zębów. Wyborne jest na uleczenie chorób macicy. Perfumiarze, używają go także, i z niego robią iabłka pachnące, na zachowanie się od powietrznej zarazy, następującym sposobem:

Weź *Ladanum*,

uncyi ½

<i>Storaxu Tacyi nayprzednieyszey,</i>	drachm 3
<i>Bendzwinu,</i>	drachm 2
<i>Drzewa Aloesowego, cynamonu,</i>	
<i>śandalu cytrynowego, każdego</i>	
	skrupułów 2
<i>Goździków sklepowych, maierunu</i>	
<i>kreteńsk:</i>	
<i>Lewandy, skorki cytrynowey, każde-</i>	
<i>go</i>	drachmy 1

Włóżyż to wszystko w moździerz nale-
życie rozgrzany, zrobisz masę, włożywszy
ile potrzeba styraxu płynnego; dodaż ie-
żeli zechesz, ambry granow 6. i piżma gra-
num 1. utoczysz potym iabłuszko czyli ku-
lę, którą lub w ręce będziesz nosił, lub za-
wiesz na szyi

LAGOPHTALMIA (Chir:) lub **ZAIĘCZE**
Oczko. Jest to choroba powieki wyższej,
która się tak cesa w górę, że oka nie może
żadnym sposobem okryć. Wielu Autorów
estropium wzięło za jedno z *lagophtalmią*,
a *estropium* to jest względem powieki niż-
szej, co *lagophtalmia* względem wyższej.
Ta choroba może pochodzić, albo z wady
ukształcenia, albo z konwulsyi muszkułu
podnoszącego wyższą powiekę, połączoney
z paraliżem tegochwilnym muszkułu krę-
gowatego, który służy do zniesienia oney;
albo też z osufzenia powieki; albo jeszcze
z blizn zostałych po ranach, wrzodach lub
opaleniach rzeczoney części. Chirurgia nie
odkryła jeszcze dotąd lekarstwa skutecznego
przeciwko tej chorobie, radzono **czy-**

nić operacyą, która zależy na przerznięciu powieki zwierchniey w kształcie xieżyca przybierającego, to jest na przecięciu takowym, aby końce rany były obrocone ku kraiovi powieki; ranę zrobioną napelniają fleytufzkami, trzymają wargi iey oddalone od siebie, dopokąd się wnetrze rany nie zagoi. Operacya ta czyniona na rozmaitych osobach z naykrętnieyszą i naytroskliwszą pilnością, nigdy nie była uwieczniona pomyslnym skutkiem; i nie trudno dadź tego przyczynę: każde zagoienie czyniąc bliżnę; skutkuie pewne skurczenie w skorze, która w takowych okolicznościach, już dośc krotka bywa: a więc powieka; po operacyi, krotsza ieszcze bydź musi, niż przedtym, a więc wada oka, stanie się ieszcze uciążliwizą.

LAKA. (Mat.) Jest to pewien gatunek gummy żywiczney, koloru czerwonego zakrawiajacego na brunatny, iasny i przezroczyty, przywożą nam ją z Indyi Wschodnich. Krolestwa Bengalu i Malabaru, naywięcey iey dostarczają, twierdzą, że jest owocem pewnych mrowek skrzydlastych, które, tak iak nasze pszczoły; wyciągają sok z roślin, i składają na małych listeczkach, grubych i długich iak palec, które przemysł ludzki powbnał w ziemię, końcem zbierania plonu tych robaczkow. Przed zbiorom, polewają wodą końcem oczyszczenia tey gummy żywiczney, zostawiają ją do tąd, poki nie nabędzie stężałości twardey. Gdy doydzie tego stanu, wyciągają kiyki urzynają część oblepioną laką, która pod

ow czas, ma nazwisko laki w laskach, a to, aby się różniła od dwóch innych rodzajów które nazywają laką w blaszkach i laką w ziarnkach.

Drugi rodzaj nieco innego jest tylko rodzaju laki w laskach, którey Anglicy i Holendrzy używają do robienia swych tynktur.

Sztuka Lekarzka, używa tey guminy żywicznej jako rozwalniającej; i dla tego przepisują ją do wzbudzenia upławów miesięcznych, jest diaphoretyczna, umacnia działła, i może się przydadź w Francach zafarżanych, jako też i w skorbucie

Daleko większego jest użycia w Rzemiołstwach jak w Sztuce Lekarzkiej. Mniemają, że Wschodni Rzemieślnicy, laką czerwienią swoje turdybany,

Lak do pieczętowania, nie jest co innego, tylko laka roztopiona i zafarbowana szarłatem.

LAMBITIVUM. Patrz LOOCH

LAUDANUM. (Rz: Apt:) Jest to wyciąg z Opium czyli Extrakt Patrz OPIUM.

LAWANDA albo LEWANDA. (Bot:) Tey rośliny znane są pospolicie dwa gatunki. Lawanda większa (*lavandula maior*) Korzeń iey jest drzewisty, włoknowaty, łodyga dosyć wielka, równie drzewista i czworogranna, ma liście mięiste, białawe i szerokie, wonia którą paruje jest mocna, ale przyjemna, po zmyśle smaku roztacza goryczkę,

Lavandula Angustifolia. Lawanda wątkolistna, jest owa, którey pospolicie używają: różni się od poprzedzającej listka-

mi mnieyszemi, węszemi, zielonemi bez wszelkiej białości. Nayobficiey lewanda krzewi się w okolicach Narbony. Przyznają lawandzie własność cephaliczną; dobra jest na umocnienie nerwow i na wbudzenie upławow kobiecych. Częsteczki aromatyczne, które zawiera ta roślina, wzbudzają kolebanie ogólne naczyń; i dla tego używają iey szczęśliwie we wszystkich chorobach pochodzących z rozwolnienia; iako w apoplexyi, epilepsyi i w chorobach kataralnych. Dofyć szczęśliwie się udae w przysposobieniu kobiet temperamentu wilgotnego do złączenia; przeciwną byłaby w ciężkości złączenia skutkowaney przez zbytne rozprężenie włókien, iako też w wszystkich innych chorobach, mających dopiero wzmiankowaną przyczynę.

Przepisują proszek kwiatow lawandowych, lub nasionka tłuczone, od skrupułu iednego, aż do drachmy iedney; i tynkturę kwiatow w wodzie prostej dystillowaney, lub spirytusie wina, aż do dwoch lub trzech uncyi; robia z kwiatow konserwę ktorey przepisują aż do uncyi poł, i biorą wewnętrznie oleiek treśny, który wyciągają z lawandy, w dozie dwoch, trzech a nawet 6. kropel.

Jeżeli złączysz z tym samym oleykiem, sol lotną ammoniaku, sublimować się będzie ztąd sol lotna oleiowata aromatyczna, zdolna do otrzeźwienia omdlałych.

LAWANDA palona w izbie suchotnika, wyprowadza bardzo dobry skutek.

Oleiek lawandowy przyłożony zewnętrznie, ma własność zabijania robactwa.

Oleiek rzeczony pospolicie przywożą z Narbonne, gdzie lawanda bardzo obficie rośnie, ale do niego często mieszają oleiek terpentynowy, lub spirytus wina. Poznać można oszukanie w pierwszym przypadku, jeżeli, gdy likwor ten na łyżce kruchczowej przystawisz do ognia, wybuchać będzie z niego płomień obfity, czarny, i woni przykrey; ponieważ płomień wybuchający z olejku lawandowego czystego, jest cienki i daie wonią miłą. W drugim przypadku, leią wodę do olejku; woda łączy się z spirytusem wina, który porzuca oleiek i dozwala mu wypłynąć na wierzch.

Weź *Oleyku trześnego lawandy*, kropel 3
Wtóż do tego cukru, drachmę 1
Każ wszystko rozpuścić w wińa do-
drogo, uncych 5

Będziesz miał lekarstwo wyborne na dolegliwości kataralne i paralityczne.

Weź *Oleyku trześnego lawandy*, drachmę 1
Oleyku z hypericon, uncych 2
Oleyku robaków ziemnych, uncych 3
Balsamu Fioraventego, uncych $\frac{1}{2}$

Zmieszay to wszystko, otrzymasz lenitum, bardzo dobre do nacierania członków paralitycznych, lub ruszonych reumatyzmem.

LAXUIĄCE Lekarstwa (Mat: Lek) *Laxativa*. To słowo *laxativus* laxujący, prawie toż samo znaczy, co purgujący, ale w nie tak powszechnym rozumieniu jest używane: nigdy go nie używają, do oznaczenia gwałtownych purganów.

LEBIOTKA (Bot:) *Calamintha vulgaris, vel officinarum Germania. Calamintha pulegii odore sive nepeta, Calamintha magno flore. Calamintha arvensis*. Lebiotka jest rodzaj rośliny mającey kwiaty w paśczęczki, złożone z iedney sztuki koloru purpurowego. Te kwiaty rodzą się w pachwiczkach liści, i odmieniają się w ziarnka zaokrąglone oraz czarniawe. Liścia lebiotki, są prawie okrągłe, trochę kończą się, pokryte lekkim mchem i osadzone po parze. iedne na przeciwko drugich. Zapach ich jest aromatyczny; smak mają nieco ostry i gorzki.

Używają w Sztuce Lekarskiej, czterech gatunkow lebiotki, któreśmy wyrazili po łacinie. Ponieważ zawierają w sobie sol treśną ammoniaku, połączoną z znaczną ilością olejku aromatycznego; przystoia we wszystkich przypadkach, gdzie trzeba rozdzielić, i rozrzedzić humory zgęstniałe, lepkie, ożywić sily, wipomodz trawienie; wzbudzić wękonomi zwierzęcey zbawienne rozgrzanie; pobudzić do płynienia uryny i miesiace, wypędzić wiatry; ściierać wrzody nerek; wypędzić łożysko; ułatwić expectoracyą; lub zagrozić wrzodom płucow. Lebiotka przyłożona zewnetrznie wzmacnia, rozwięzuje, wycieńcza. Kładą ją do ka:

i naparzań aromatycznych. Robią z nich kataplazmy, które w kolkach wietrzyſtych przykładają na niższą przęstrzeń brzucha; na wzbudzenie upławów miesięcznych, i na uſpokojenie bólów naſtępujących po złączeniu; toż ſamo naparzanie przyłożone na głowę, rozpędza zawroty i odurzenie, bardzo ieſt pożyteczne w paraliżu. Oleiek treſny lebiotki, który znayduie ſię w ſklepach Aptek: wypędza wiatry które rozdymają kiſzki, i wzbudza do płynięnia upławy miesięcow niewieſcich zatrzymane. Biorą lebiotkę iak herbatę, ſzałwią, meliſſę i inne aromatyczne.

LEBIOTKA wchodzi w dryakiew, w ſyrop bylicy, w proſzek ſtałowy, w wodę rannę, w *unguentum martiatum*, i w ſyrop ſtæchallowy czyli ſyrop kocenek.

Polacy, dają ieſzcze nazwiſko Lebiotki, zielu znanemu u Łacinników pod nazwiſkiem *Origanum*; które takżę ma od niektorych nadane ſobie nazwiſko *materanku dzikiego*. Opieſzemy tu *origanum* czyli ten oſobny gatunek w naſtępujących ſłowach: Jeſt to roſlina wydająca kilka łodyg w wyſokoſci łokcia lub półtora łokcia, twardych, czworgrannych, koſmatych; naywiększe iej liſcie podobne ſą do lebiotki wyżej opifaney, a naymnieyſze mają podobieństwo z liſtkami maioranku. Kwiaty rodzą ſię na wierzchołku łodyg, gdzie układają równianki; naſionka ſą bardzo drobne, prawie okrągłe; korzonki drzewiſte i włoknowate. Ta roſlina roſnie na mieyſcach gorzyſtych i w polach.

Poſpolicie używają liſci tey lebiotki, a niekiedy kwiatów. Roſlina ta ieſt w klaſſie

aromatycznych, a z tych niema żadney ktoreyby Hypokrates dał więcej pochwał iak lebiotce *origanum*; zaleca ią w chorobach ktore potrzebują wewnętrznego rozpalenia czyli rozgrzania; i w ktorych idzie o rozwiązanie i o nagabnienie (*stimulatio*) To ziele wyprowadza bardzo wielkie skutki w dolegliwościach hypokondryaczych, w gorączkach tercyanach, i we wszystkich chorobach, w ktorych natura iest omdlała, a może bydz pokrzepiona rozrzedzeniem humorow. Liścia lebiotki, gotowane w wodzie z miodem praśnym, są zbawienne dla osob podeślzłych, napastnionych gwałtownym kaszlem. Sok iey osłodzony miodem praśnym, pomocny iest w dychawicy, żółtaczce i otokach płucowych *Origanum* wzbudza poty; można go używać w chorobach śpiączkowatych, macicznych, kataralnych; używają go w kąpaniu nog, w poćkapielkach. Kładą lebiotkę w rozmaite utwory aptekarskie, iako to w Orwietan, w wywarzenie aromatyczne przeznaczone na naparzania, w wodę ranną w syrop słaćhafowy czyli syrop kocenek &c.

LEGUMINY. (Szt: Dyet:) Patrz JARZYN.

LEKARSKA SZTUKA. Jest to Nauka czyli Umiejętność zachowania zdrowia i przywrócenia onego do pierwotkowey czystości stanu, gdy z niego chorobą rugowane będzie.

Człowiek uważany w stanie natury i w stanie choroby, iest naygłównieyszym przedmiotem Sztuki Lekarskiej: z tym wszystkim znakomita ta Umiejętność, daley nie ro-

wnie rozciąga się ; zamyka czyli raczej obeymuje w sobie Naukę całej natury. Fizyka, ktorey jest głównieyszą gałęzią, i którą oświeciła swemi odkryciami, jest iedyną umiejętnością, z pobocznych lekarzowania nauk, naypotrzebnieyszą, czyli raczej jest Medyki naygruntownieyszą zasadą. Moralność sama, dodaje Lekarskiej Sztuce swoiey pomocy; gdy wypada potrzeba zagłębienia się w zakątki serca ludzkiego, i zaradzenia owym szczególnym dolegliwościom, które równie dręczą istotę materyalną iak duchowną. *Patrz KOIĄCE.*

Naypierwszy i nayogólniey przyięty podział Medyki jest na Medykę *teoretyczną* i *praktyczną*.

Sztuka Lekarska teoretyczna, jest owa, ktorey osnowa zasadza się na rozważaniu, i która daie maxymy oraz prawidła, do poznania stanu ciała człowieka, w stanie naturalnym, czyli przeciwnaturalnym. Zawiera w sobie trzy części głównejsze: to jest *Fizyologią*, *Patologią*, i *Semeiotykę*. *Fizyologia* rozważa ciało człowiecze w stanie naturalnym i zdrowym: ma rzecz o wszystkich częściach, tak płynnych iako stałych; z których my w budowie materyalney złożeni, a które, przez swoy związek, układ, zobopólną zawisłość, lub wzajemne przykładanie się do działań naturalnych, usposabiaią ciało do odbywania funkcyi, przez konstytucyą natury wolnoruchliwemu właściwych. Te funkcyje, są albo naturalne, albo żywne, albo zwierzęce. *Patologia* roztrząsa nie ład tych funkcyi; ona

Hh ij

wykłada przyczyny i symptomata chorob. *Semeietyka* rozprawia o znakach zdrowia i choroby. Tę część można uważać, iako części w iedno zebrane, *Patologii* i *Fizyologii*.

Medyka praktyczna, która jest nayistotniejszyą częścią, podaje sposoby zachowania zdrowia, i naprawienia go, gdy zepłuciu popadnie. Dzieli się na *Hygienę* i na *Terapeutykę*. *Hygiena* przepisuje prawidła do zachowania zdrowia potrzebne. Uważanie sześciu rzeczy nienaturalnych, ile się mogą obrocić na korzyść lub szkodę człowieka, jest celem tej części Sztuki Lekarskiej. Sześć rzeczy nienaturalnych, które się Lekarzom tak nazwać podobają, lubo bez przyczyny, są: powietrze; pokarmy i napoje; spoczynek i ruch, sen i czuwanie, wyrzuty przyrodzone i odsączania czyli sekrecye, nakoniec namietności duszy. *Terapeutyka* podaje sposób obchodzenia się z chorobami i leczenia onych; lub też ułagodzenia symptomatów, gdy choroba jest nieuleczona. Pomocy których używa, zabierane bywają z trzech źródeł: to jest z *Dyety*, *Chirurgii* i *Pharmacyi*.

Sztuka Lekarska jest bez wątpienia iedną z owych umiejętności, które wzięły swoy początek w pierwszych czasach po Stworzeniu, i można twierdzić sprawiedliwie, że pierwszy człowiek był pierwszym Lekarzem, albo, że on miał nayspierwszą wiadomość Medyki naturalney. Toż samo prawo, które go po nieposłuszeństwie dopełnionym, poddało śmierci; poddawszy go także dolegliwościom chorob, niewoli-

to go, do przyłożenia myśli do wynalezienia sposobow ratowania się. Skłonność, którą z natury mają wszyscy ludzie do przemyślowania o zachowaniu swoim, uniosła ich, zaraz z początku świata, do przywiązywania się troskliwego, do rozpoznania rzeczy przyiaźnych utrzymaniu życia i zdrowia; od tych: które to oboie uszkodzić mogą. Szczególnieyszą zaś swoją usilnośćłożyli na to, aby uniknąć ostatek. Ze zaś sposób życia prosty i iednostayny o-wych wstecznych czasow; tudzież szczęśliwa konstytucya pierwszych ludzi, choroby wszystkie czyniły rzadszemi daleko niż się następnych wiekow pokazały: niemamy żadnego pozoru twierdzenia, aby pierwiastkowym ludziom miały się liczne nadarzać okoliczności do posunienia dalekiego Medyki; tak dalece, że bardzo ciężko jest oznaczyć dokładnie, iak wielkie po-stępki uczyniła przed potopem. Tuż po tej nieszczęśliwey Narodu ludzkiego Epoce; rozwiozłość, niewstrzemięzliwość, próżnia-ctwo i zbytki, dziwotwornym swoim roz-fszerzeniem się, uczyniły nieuchronną po-trzebę obszernieyszych swiateł Lekarskich. Bądź co chce, pewna jest, że iako wszystkie inne nauki, tak i ta, wzięła swoy początek, i kwitnęła nayprzod u Wschodnich Narodow, że stamtąd przeszła do Egiptu, z Egiptu do Grecyi, z Grecyi do wszystkich części świata.

Granice, któreśmy dziełu naszemu przepisali, nie pozwalają nam wystawiać tutaj, w całej obfzerności, obrazu historycznego

pierwszych wynalazcow Medyki. Z drugiey strony Egipcyanie i Grecy, tak kunsztownie oblekli swoje dzieie w emblemata, hieroglify, allegorye i bayki, że prawie nie podobna wyciągnąć z nich prawdy; dla tego odsyłamy ciekawego naszego Czytelnika do wyborney Historii Medyki napisaney przez *Daniela le Clerc*. My przestaniemy na wyliczeniu tutaj tych wszystkich, którzy są pospolicie uważani, iako pierwsi wynalazcy Sztuki Lekarskiey. Za takich mianow: *Bachusa*, *Hamnoma*, *Zoroastra*, *Thota*, czyli *Hermesa*. Ten ostatni, podług świadectwa *Klemenisa Alexandryjskiego*, napisał był sześć Xiążek o Sztuce Lekarskiey. *Ozyris*, czyli *Apis* lub *Serapis*, *Isis*, *Horus* czyli *Apollo*, *Promoteusz*, *Eskulapiusz*, Bóg Egipski, *Athotis* i *Tosorthros*, starożytni Krolowie Egipscy, uchodzą także za wynalazcow Sztuki Lekarskiey. *Melampus* był pierwszy z Grekow; który celował w tey Umiejetności. był razem: *Poeztą*, *Paŝerzem*, *Wieszczkiem* i *Lekarzem*. *Centaurus Chiron* praktykował i nauczał Sztuki Lekarskiey i Chirurgii u Grekow, z naywiększą pomyślnością. Wielką liczbę miał Uczniow, pomiędzy ktoremi rachuią Bohatyrow iako to *Herkulesa*, *Aristeusza*, *Tezeusz*, *Telamona*, *Peleusz*, *Eskulapiusz* Greka, uczeń *Chiron* uważany bydz powinien iako ow który się naywięcey przyłożył do postępku Sztuki Lekarskiey. Względem tego wielkiego człowieka, tyle ukuto baiek, iż ich nie można oddzielić od prawdy, z którą się ściśle połączyły. Można

sprawiedliwie mniemać, że ten sławny Lekarz oddał naywiększe usługi ludzkości; gdyż po śmierci swoiey, był policzony w szereg Bogów i wiele Kościołów, na cześć jego pobudowano. *Podalir* i *Machaon* Synowie jego wślawili się także leczeniem. *Zona* *Eskulapiusza*, którą Grecy nazwali *Eygiea*, to jest zdrowie, i *Epiona*, Corki iego: *Egla*, *Panaccia*, *Zaso*, *Roma*, *Aceso*, i *Eriopis* iego siostra, przykładali się do Sztuki Lekarskiej, i doskonalili ją pomyślnie. Starożytność baieczna, czyni także wzmiankę o Boginiach i Bohatyrkach, które miały swoją część w wynalezieniu Sztuki Lekarskiej, lub które posiadały wiadomość oney takie są: *Meditrina*, *Juno*, *Cybele*, *Latona*, *Dianna*, *Pallas* czyli *Minerva*, *Angitia*, *Medea*, *Circe*, *Polydamna*, *Agamedea*, czyli *Perimeda*, *Helena*, *E-nona*. Patrz te imiona w Dykcyonarzu Historycznym Wielkich Ludzi, drukowanym u *Piotra Dufoura* w Warszawie. Gdybyśmy chcieli rachować kobiety czasów naszych, które usługują w charakterze Lekarek, napisałibyśmy ogromny szereg imion; ale i to dodadź należy, żeby ie ciężko było między Boginie policzyć. Sztuka Lekarska, jest umiejętnością, która wyciąga ciągłej aplikacyi i rozważney nauki, a te dwa przymioty, niemogą się pospolicie zgodzić i żywością temperamentu kobiecego i z płochością ich duszy.

Potomkowie *Eskulapiusza*, znani pod imieniem *Asklepiadów*, dochowywali tey Sztuki w swoiey familii bez wszelkiej przer-

wy. Medyka tak wielkie uczyniła postęпки w ich dzierżawie, iż *Hypokrates* siedmnaſty w linii proſtey, był w ſtanie doprowadzenia obydwóch tych nauk, do tego ſtopnia doſko- nałości, ktoremu ſię dziwiono po nim, i ktoren po wſzyſtkie wieki wielbić będą.

Z tym wſzyſtkim, po drugiey wojnie Peloponezſkiey, Filozofowie zaczęli brać ſztukę lekarſką, za cel znakomiſzy ſwych Nauk. Naydawnieyſi z tych Lekarzow Fi- lozofow ſą: *Thales*, *Pherecydes*, *Epime- nides*, *Toxaris*, *Pitagoras*, i *Zamolxis*. Po nich nadeſzli *Empedokles*, *Pauzanias*, *Alkmæon*, *Epicharmes*, *Eudoxyuſz* i *Ty- moteuſz*, Uczniowie i Sektatorowie *Pyta- goreſa*. *Heraklit*, *Demokryt*, i *Ateuſz* *Di- agoras*, ſą w liczbie dawnych Lekarzy Fi- lozofow.

Nareſzcie ziawił ſię *Hipokrates*, ten czło- wiek boſki, ſwiatło i pochodnia Lekar- ſkiey Sztuki, który powinien być uważa- ny iako nayoſwieceńſzy ieſy Założyciel, na- rodził ſię na Wyſpie *Cos* pierwſzego Roku 80. Olimpiady, na 458. lat przed *Jeſuſem Chryſtuſem*; był współczeſny *Sokrateſa*, *Herodota* i *Tucydydeſa*, którzy zaſzczycili Grecyą. Jego Dziad *Hypokrates* i Oyciec *Heraklit*, nauczili go nie tylko wiadomo- ſci Medyki, ale nadto Filozofii. Przecięż wielki *Hypokrates*, nie rozumieiąc, aby roz- ważania i ſzperania częzey imaginacyi, oraz fałszywe układy na płonny domyśle zaſadzone, ktore ſkładały na ow czas filo- zofią, były tak pożyteczne współcznoſci ludzkiey, iako praktyka Lekarſkiey Nauki,

oddzielił Medykę od Filozofii, i z tey o-
statniey, to tylko zatrzymał, co mu się zda-
wało nayczyſtſzym, naypotrzebnieyſzym,
do rozumowania głębokiego i gruntownego
w rzeczach Lekarskich, z których sobie u-
czynił iedyną naukę, i iedyną zabawę ży-
cia. On to pierwszy, podług uwagi *Plini-
uſza*, iaśnie i zrozumiale nauczał Medyki,
do tego użył dzielnie światła wieku swoje-
go, zniwalaiać filozofią do usług Sztuki
Lekarskiey, i Sztukę Lekarską, do usług fi-
lozofii; bo Lekarz który razem ieſt Filozo-
fem, zbliża się do podobieństwa z boſtwem;
dla tego Lekarze dogmatycy, czyli rozum-
iaący, tak nazwani dla ſprzeciwienia się Em-
pirykom, uznali go iednoſtaynie za Wodza;
żył iako człowieka, który się pierwszy odwa-
żył łączyć doſwiadczenie z rozumowaniem w
praktyce Lekarskiey. *Hipokrates* chcąc
się wydoſkonalić w Sztuce, odbywał po-
droże do rozmaitych Kraiow Grecyi. Prze-
biegł Macedonią, Tracyą, i Teſſalią, po-
drożuiąc w tamte okolice, zebrał naywię-
kſzą część drogich obſerwacyi, które ſą
zawarte w iego Efemerydach.

Życie tego wielkiego człowieka było fa-
mym paſmem ſzczęśliwych pracy iego po-
wodzeń; naywiękſze oddał usługi Oyczy-
źnie ſwoiey, i Grecyi caley, zachowuiąc ją
od powietrza. Nie proſił Bogow, w nadgro-
dę usług ktore czynił ludziom, ani o roz-
koſze ani o bogactwa, ale o długie życie
ſtowarzyszzone z doſkonałym zdrowiem; o
poſtępek w ſwey ſztuce; i o trwałą ſławę
u potomności. Te życzenia iego uſkute-

cznione zostały w całej swej rozciągłości. Żył sto dziewięć lat pełen zdrowia i rozumu. Za życia oddawano mu honory, i takich przed nim, żaden z śmiertelnych nie odbierał. Argieńczykowie wystawili mu posąg złoty; Ateńczykowie tenże sam hołd oddali talentom jego i cnocie, oraz przypuścili go do wielkich swoich tajemnic. *Hipokrates*, przez wszystkie czasy był uważany, iako najrzetelniejszy tłumacz natury, i zachowa sobie, podług wszystkich pozorów, przez wszystkie wieki, tę sławę i tę wziętość, w której trwa nienaruszenie, od lat przeszło dwóch tysięcy.

Hipokrates zostawił dwóch Synów *Thefalusa* i *Drakona*, tudzież zięcia *Poliba*, którzy praktykowali Medykę pomyślnie. Dyscypułami zaś jego byli: *Prodicus*, *Dezippus* i *Apolloniusz*, *Ktezyasz*, jego krewny i *Theomedon*.

W tym to samym wieku zjawił się *Plato*, który podług śladów *Pitagoresa* i *Demokryta*, przedsięwziął iako i oni, rozprawiać o różnych rzeczach tyczących się Teoryi Medyki. *Arystoteles*, który się uczył w szkole *Platona*, przykładał się do Medyki teoretyczney. Prawda, że mu *Epikur* wyrzucał, iż w młodości swojej, rozproszywszy cały swoy majątek na rozpustę, zaczął po rynkach przedawać lekarstwa; Pierwszym Lekarzem, który po *Hipokratesie* i Synach jego miał wielką sławę, był *Dioekles z Karysty*, któremu dano imię drugiego *Hipokratesa*. Na tym skończemy Histo-

ryą pierwszych Lekarzy u Egipcyan i u Grekow.

Gdybyśmy chcieli przebiegać Historią rozmaitych Narodow ziemi, dostrzegliśmy, że się wszędzie i po wszystkie czasy w sztuce lekarskiej ćwiczą, w pomiar większego lub mniejszego zanurzenia Narodow w niewiadomości. Chińczykowie, którzy się mają za Narod najdawniejszy ze wszystkich, bardzo daleko w Chronikach swoich datują początek Medyki. Znajduje się w ich Archiwach, że dwaj pierwsi ich Krolowie, którzy żyli kilku wiekami przed potopem, z których pierwszy nazywał się *Ciningo* albo *Xinnum*, następca *Fohi* Założyciela ich Państwa; a drugi *Hohanti*, przykładali się z wielką ufilnością, do Sztuki Lekarskiej; że pierwszy z nich poczynił rozmaite doświadczenia, aby doszedł dobrych i złych własności ziół: a drugi napisał kilka Xiążek o Sztuce Lekarskiej, które Chińczykowie po dziś dzień mają, a w których zawarte są postrzeżenia bardzo rozległe, względem znakow, iakie wyciągnąć można z pulsu: aby poznać, iak oni mówią, i rozróżnić pomiędzy sobą choroby, oraz stan chorego.

Dawni Gaulowie mieli Lekarzy, których nazywano *Druidami*. Ich początek nie jest dokładnie oznaczony. *Aventinus* w swych rocznych dziejach utrzymuje, że już za czasow *Hermana* było Kollegium *Druidow*, czyli za czasow *Hermiona* Krola Niemcow, którego czynią współczesnym Patriarchy *Jakoba*; lecz coż można wesprzeć na dzie-

iach, które bez wszelkiego dowodu przytaczają. Żydzi mieli Królów, którzy się mocno byli przywiązali do nauki sztuki lekarskiej; świadkiem tego wielki *Salomon*, który znał od Cedru Libańskiego, aż do Izopku, który rośnie na murach; i który pisał o owadach, rybach, ptakach, tudzież wszystkich innych zwierzętach.

Athan, *Heman*, *Chalcot*, i *Dorda*, wszyscy czterech Synowie *Machola*, wielką mieli wiadomość Sztuki Lekarskiej, podług świadectwa *Jozefa Historyka*. Doktorowie Żydowscy uroili sobie, iż jest trzech Aniołów opiekujących się tą sztuką: *Senoi*, *Sanfenoi* i *Sanmangelof*.

Rzymianie przez wiele czasów, nieznali innej Medyki prócz empirycznej. Kto pierwszy był z pomiędzy nich, który pisał o tej sztuce, Grecy wprowadzili do nich Medykę dogmatyczną. *Archagatus*, był pierwszy Lekarz Grecki, który osiadł w Rzymie; najślawniejszy po nim nastąpił: *Asklepiades*, *Themison*, *Thessalus*, *Soranus Celius*, *Aurelianus*, *Areteusz*, *Celsus*, *Muza*, *Galen*. &c.

Arabowie bardzo długo mieli Sztukę Lekarską w swojej dzierżawie: a nawet ubogacili ją poznaniem, które mieli dokładne i ktorego nam udzielili wielu Lekarstw prostych, o jakich Grecy ani wspominali. Pierwszemi Lekarzami Arabskimi byli. *Izaak Izraelita*, Syn przysposobiony *Salomona* Króla Arabii, *Seraphion Avenzoar*; po nich zjawili się: *Rhazes*, *Mesue*, *Rabbi*, *Moyżesz*, *Averroes*, *Hali Abbas*, *Alsaravius*.

Arabowie czyli Saraceni, wypędzeni od Gotów z Hiszpanii, założyli sławną Szkołę Lekarską w Montpellier 1180.

Długo niezmiernie bawiłoby przyszło Czytelnika, gdybyśmy się tu zapuścić chcieli w Historią teraźniejszy Medyki; wiadomo pospolicie, iak wielkie uczyniła postęпки w rozmaitych swoich częściach, od pożadaney Epoki odrodzenia się nauk. Pomi-mo nieszczęsnych losów, których doświadczyła, które iey postać tak często zmieniały, odkąd tylko Lekarze udali się za przewodnictwem zdrowey fizyki, i odkąd zaczęli postępować za śladami natury, Sztuka Lekarska, odzyskała ową pierwszą świetność, w którym ją widziano za czasów nieśmiertelnego *Hipokratesa*, a nawet ubogacona została nowemi wiadomościami.

LEKARSTWA. (Mat: Lek:) Jeżeli sprawa natury chciał; aby ludzie, na ukaranie swej złości pierworodney, podlegali rozmaitym i licznyim chorobom; z drugiej strony troskliwie aż do tego rozciągnął staranie swej opatrzności, że wśród stworzenia, mieli nieprzebrany skarb leczenia wszelkich dolegliwości. Królestwo roślinne, kruszczowe czyli kopalne i zwierzęce, są trzema źródłami, z których zabieramy mnogie lekarstwo.

LEKARSTWA nie tylko służą użyciu naszemu w swym stanie naturalnym, same przez się, lub pomieszane z innemi; ale nadto często przed używaniem podpadają rozmaitym przyprawom i przygotowaniom chemicznym albo Aptekarskim.

Liczba Lekarstw jest daleko większa od liczby chorób: i to to jest co wprowadziło dosyć iednostayne mniemanie, iż nie ma żadney choroby nieuleczoney, byleby tylko Lekarz umiał chwycić się przyzwoitego czasu do zadania Lekarstw, oraz posiadał sztukę rozpoznania, które z nich są na którą chorobę właściwsze. Doświadczenie, w każdym czasie pokazało prawdziwym Lekarzom, że sama natura leczy choroby, tudzież że używanie lekarstw przeciwnych usiłowaniom natury, tak często powiększa złe, iż się lekkie choroby zamieniają w śmiertelne. Ztąd wypada ogólne prawidło: iż w wyborze lekarstw, należy zachować ostateczną roztropność i ostrożność. Nie zawodną jest prawdą: że wszystkie lekarstwa: czy proste czy składane, domowe czy Aptekarskie, chimiczne czyli proste, mogą uczynić bardzo dobre skutki, kiedy zadane będą przyzwocie; ale ileż razy nie przyspieszyły okropnego końca choroby, kiedy przepisane były od Lekarzy niedoświadczonych i mało umiejących.

Pierwsi ludzie praktykujący Sztukę Lekarstką, prostych tylko używali lekarstw i uzdrawiali: ich następcy, w tym przekonaniu: że z połączenia kilku razem lekarstw, można otrzymać dzielność, ktorey w naturze nie było; i że przelewając, że tak rzekę, cnoty kilku lekarstw w ieden utwor, mogli napaść na pewny sposób wynalezienia specifikow, ktoreby razem kilku dopełniały indykacyi, wprowadzili bardzo wielką liczbę lekarstw składanych.

Około początku siedmnaściego wieku, Lekarze przekonani: że wypadek kilku razem substancji poddanych dzielności ognia, może służyć do uzdrowienia chorych, wynaleźli iezzcze nowe mnoſtwo lekarſtw chemicznych, które niechybnie ſcieśniły granic ſztuki leczenia, miaſto rozprzeſtrzenienia onych. Nie w pracowniach to chemii, ale w rozległym natury ogrodzie, rodzi ſię pomoc prawdziwie przyzwoita człowiekowi, mowi rozſadnie Pan *le Clerc*. Uczony *Boerhave* teſz ſame miał myśli; możemy beſpiecznie trzymać ſię w tey mierze, tego, który tak doſkonale znał i poruſzenie kaſzdey ſprężyny, i funkcyę kaſzdey części; właſności kaſzdego lekarſтва, wypadki ſkutkow onych znieſionych miedzy ſobą; i przyſtoſowanych do całego ciała oraz do kaſzdey części z oſobna. Nie trzeba iednak mniemać z ſławnym *Sydenhamem*, iakoby przyprawy wſzyſtkie chemiczne zaboyczemi były; wielu z nich można pomyſlnie uſzyć: wſzyſtko zawieſło, od prawdziwey chwili uſycia onych.

W ciągu tego dzieła, mocną na to daliſmy baczność, aby z pomiędzy lekarſtw proſtych i ſkładanych te wybrać, które uyiſć mogą za doſwiadczone, i ktorych ſkutki zbawienne ſą ſtwierdzone od praktykow nayoſwieceńſzych. Nadewſzyſtko zaſ radziemy uſywanie lekarſtw proſtych; bo przekonani ieſteſmy, że tych uſywanie przekładać należy nad wſzyſtkie inne, w leczeniu więkſzey części chorob; że ten, który niemi gardzi a chwytą ſię ſkła-

danych , nayrzadziej ma szczęście uleczenia; ieżeli tym trybem postępując do-
czekał się iakiey pomyślności , nikomu in-
nemu ją przepisać powinien, tylko naturze,
ktora się w chorym znalazła tak dzielną , że
i chorobę , i niedoskonałość lekarza, i gwałt
famyh lekow, pokonać zdołała. Co się
tyczy bogatych skarbow Chimii i Pharma-
cyi , przestaliśmy na zabraniu z nich tego,
co się codziennym doświadczeniem prawdzi-
wie pożytecznym bydz pokazało. Nie o-
puściliśmy bynajmniey lekarstw magi-
stralnych, tak nazwanych, że ie Doktor zwykł
przepisywać u chorego, że ie sam zwykł
składać, podług indykacyi, z lekarstw pro-
stych, chemicznych i Aptekarskich. Znay-
dzie Czytelnik, w wielu przypadkach do-
kładne ich przepisy. W dawaniu tych prze-
pisów, mieliśmy na to uwagę, aby w iedno
nie łączyć lekarstw, między ktoremi natura
żadnego nie zaszczepliła powinowactwa. Mo-
wiąc o lekarstwach prostych i sklepowych,
mowiliśmy razem o ich historyi, o sposo-
bie przygotowania onych, o dozie, w
ktorey kiedy zadane bydz mają; zatrudni-
liśmy się także substancjami prostemi, kto-
rych sztuce lekarskiey dostawiają trzy Kro-
lestwa; tym wszystkim co wchodzi w skład
lekarstw Aptekarskich lub sklepowych; na-
koniec, niezapomnieliśmy mowić o ostro-
żności, iakiey używać należy w zadawa-
niu każdego lekarstwa.

W reszcie namienić tu musimy o podzia-
le lekarstw na fizyczne i moralne. Podział
ten wypada z podziału famych chorob,

Nikt

Nikt tak mało nie żył na świecie, aby nie wiedział, że nie tylko to nam dokucza co dolega ciału. Dolegliwości duszy nierownie doskwierney rażą czułość istoty myślącej. Przez lekarstwa zatym moralne, rozumieć należy owe, które przystoia, na szczególne bole i uciski duszy, serca, umysłu. Lubo rozdawanie lekarstw moralnych po większey części należy do Ministrów świętey naszey Religii; z tym wszystkim i Lekarz powinien być oświeconym w tey części moralności; aby mógł zapobiec roztropnością i radami dobremi złemu, równie uciskającemu część człowieka materyalną iako Duchowną, a w których pokonaniu, lekarstwa same fizyczne, upadłyby na filach. Osobliwie zaś w chorobach hipokondryaczych, i melancholicznych. używać potrzeba tego gatunku lekarstw

LEKARZ; to słowo, lubo go się przez niewczesny kaprys wstydzą niektorzy, iż nie powiem wszyscy, JPanowie Doktorowie; znaczy właściwie człowieka szacownego, który talenta swoje mężnie poświęca na ratunek cierpiącej ludzkości, i ćwiczy się codziennym doświadczeniem w naydroższej sztuce zachowania zdrowia. Professa, bez wątpienia nayszlachetnieysza, naypożytecznieysza i naygłębsza, ze wszystkich umiejętności fizycznych i matematycznych, wyciąga, aby Lekarz, nie tylko był biegłym należycie w sztuce swojej, ale procz tego, żeby miał inne własności i przymioty, ktoremiby mógł zyskać szacunek i zaufanie tych, którym użycza swej pieczoł-

witości. Pomiedzy rozmaitemi temi przy-
miotami, nie ma żadnego istotniey iemu po-
trzebneyszego, iako poczciwość, roztropność
i nieświegotliwość. Będąc często składem
sekretow Familii, z wielką ostrożnością po-
stępować ma, aby nie pomieszał, mo-
wami płochemi, zgody i dobrego porzą-
dku, który w nich panować powinien. Po-
winien byđż ludzkim, czułym, lituiącym
się nad dolegliwościami, które dręczą lu-
dzi. Lekarz, powinien byđż człowiekiem
pełnym Religii; iego jest obowiązkiem, gdy
chorego widzi w niebezpieczeństwie, o-
strzedz krewnych, aby nie umarł bez po-
mocy duchowney, i aby w Familii, nie
zostawił żadnych zamieszkań, żadnego nie-
ładu w interessach.

Sztuka Lekarska, mawiał *Hipokrates*,
który był Poganin, ma Bogow w wielkim
uszanowaniu; a Lekarze to mają wspolne-
go z Filozofami, czyli z temi, którzy ho-
dnią mądrości; że znajomość Bostwa, za-
wsze jest mocno wyrażona na ich umyśle
i sercu, powinni jednak byđż nabożnemi
bez zabobonności.

Lekarz powinien byđż stały; ale nie su-
rowy; i lubo w iego obowiązki wchodzi
grzeczność, musi jednak byđż nieubłaga-
nym, w wszystkich przypadkach, w kto-
rych iego łatwość, mogłaby się obrocić
na uszkodzenie chorego. Lekarz powinien
często nawiedzać swoich chorych, i wszy-
stko z naywiększą troskliwością uważać.
Wiele mu na tym zależy, aby czerstwo
wyglądał; bo niekiedy mniemają ludzie,

że człowiek niemający dobrej dyspozycji ciała, nie może innym w podobnym stanie będącym, dać dobrej rady.

Potrzeba aby Lekarz był poważny, o-
chędźny w szatach, uprzejmy i przystoy-
ny w sposobie obcowania. Powinien być
czysty, uczciwy i umiarkowany w wszy-
stkich swoich uczynkach; nie powinien
być zazdrośnym, niesprawiedliwym, ani
kochającym zyski niegodziwe. Wystrzegać
się ma wielomowstwa, ale zawsze niech
będzie gotowy do dania łagodney odpo-
wiedzi, na każde zapytanie. Powinien ie-
szcze być skromny, trzeźwy, cierpliwy,
skory w wykonaniu wszystkiego, co do
niego należy, bez najmniejszego pomię-
szania. Chwalebną jest rzeczą dla Leka-
rza, a nawet powinnością; gdy ma iakie
wątpliwości o stanie powierzonego sobie
chorego; przyzwać na radę innych Leka-
rzy, aby się z nimi naradził, co przystoi
czynieć dla dobra chorego. Młodzi Leka-
rze powinni mieć wzgląd na zdania starych,
nie tracąc jednak z uwagi zdrowia pacy-
enta.

Co się tycze *honorarium* Lekarza, w
tey mierze zachowa się z wszelką uczciwo-
ścią i ludzkością, mając pilny wzgląd na
dobę chorego; ściśle ma obowiązek, aby
nie wyciągał od tych, których majątek
jest szczupły, i którychby zapłacenie *ho-
norum*, o ucisk potrzeb przyprawiło. Z
rowną gorliwością chodzić ma koło ubo-
giego, iako i koło bogacza; bo zysk nie
powinien być celem profesyi tak szlache-

tney. Ci którzy chcą osłabić wziętość sztuki Lekarskiej pod tym pozorem, iż chorzy często umierają w ręku Lekarzy, równe mają przyczyny ganienia postępku Lekarza, iako też postępku chorego. W samey rzeczy, iak o pierwszych nie można mówić, aby zawsze złe przepisywali lekarstwa; tak wiadomo pospolicie że i drudzy, przez opór albo niemoc zniewieściłą oparcia się swym rządcom, naygrubsze popełniają błędy. Te są głównieysze maxymy Hipokratesa, i naywiększych Mistrzów w sztuce Lekarskiej. Takie wszystkich zdania o powinnościach Lekarza! nieszczęściem dla ludzkości portret ten, rzadko kiedy widzieć się nadarza, do zupełney rzeczywistości swojej doprowadzony.

LEN, (Bot:) Dwoiaki jest rodzaj lnu używanego w sztuce Lekarskiej, *len* prosty bez wszelkiego dodatku innego nazwiska, i *len* purgujący.

Korzeń lnu prostego, albo pospolitego (*linum fativum*) jest mały, cienki; ten gatunek jedną tylko zazwyczaj ma łodygę, wysoką blisko na łokieć. Jest okrągła i wypuszcza gałązeczki czyli odnożki ku wierzchołkowi; liścia lnu są kończyście, umieszczone bez porządku; kwiaty tego ziele są piękne, koloru niebieskiego; po nich następują owoce wielkie iak mały groszek, podzielone na dziesięć komoreczek, z których każda zawiera nasionko iaykowate, zpłaszczone, miękkie, ktorego mocno używają w sztuce Lekarskiej.

Azyanie, zagniatali niegdyś makę lnu z miodem praśnym, i robili z niej chleb; ale ten pokarm jest bardzo zły, trudny do strawienia; mnożny w wiatry, a tych, którzy go używają, czyni podległemi hipokondryi, iako tego doświadczyło wiele Osob, których niedostatek zboża, przymusił do pożywania takiego chleba.

Korzeń lniany, zamyka w sobie szlamowatość bardzo śludką, dla ktorey używano go pomyślnie w apozematach i tyzannach na zapalenia, na gorącość pęcherza i zatrzymanie uryny; trzeba jednak uważać, aby napoje do których wchodzi, nie były zbyt lepkie i kleiowate. Miazga lnu, rozwięzuje nadbiegłości, odmiękcza je i doprowadza do dojrzałości; i dla tego używana bywa w kataplazmach odmiękczających

Z lnu można wycisnąć olejek wyborny na kaszel, pleurę i wiatry; biorą tego olejku trzy lub cztery uncye, co pięć godzin, dopokąd się ulga nie da poczuć. Zewnętrznie uspokaja bole, służy za nasadę kataplazmom odmiękczającym, i uspokaja zapalenie hemoroid.

LEN KATARTYCZNY. *Linum Catharticum*. Ta roślina ma korzeń biały, drzewisty, włoknowaty; łodygi ktore wypuszcza czołgaia się nieco po ziemi, ale się wkrótce podnoszą; są cienkie, małe, okrągłe, koloru czerwonego; liścia iey mają koniec szpiczasty i są małe; kwiaty przyczępione do ogonków, są koloru białego; gdy te kwiaty miną, pokazują się niby

torbeczki, które zawierają nasiona zupełnie podobne do nasion lnu pospolitego.

Wszystkie części lnu katarstycznego są używane, osobliwie od Anglików; purguje dosyć gwałtownie, i może być policzony w liczbie purgujących średnich, a zatem dobry jest na wszystkie choroby, które pochodzą z rozwolnienia; iako to na puchliny; liście jego utłuczone od jedney aż do dwóch drachm, dają w kształcie kasków; twierdzą: że leczą gorączki przerywane; toż mówią o proszku lnu, pomieszanym z trochę cremortartari, i z trochę nasienia anyżowego.

LENIC SIĘ (Szt: konow:) Mowią o koniu że się leni, kiedy mu sierć pada; to nadarza się koniom na wiosnę, i ku końcu jesieni. Mowią także: że się koniowi rog leni, kiedy mu się rog nowy puszcza. Postrzegłszy, że się rog leni, potrzeba zaraz konia prowadzić do kowala, aby mu zrobił dobry kształt do podkucia; inaczej zrobi mu się kopyto płaskie w kształcie skorupy ostrygowej.

LENITIVUM ELECTUARIUM, (Mat: Lek:) podług Pharmakopei Paryzkiej;

Weź Jęczmienia całego,

Korzenia suchego paprotki dębowey potłuczoney,

Rodzenkow, wyprożnionych z nich iąderka, każdego uncy 2

Juiubow,

Sebastow,

Sliwek damascen czarnych, ka-
 żdych po 20
Tamaryndow, uncyi 2
Liści świeżych stonogowca uncyą 1 $\frac{1}{2}$
Szczyru, uncyi 4
Kwiatow fiałkow świeżych, uncyi 5
Lukrecyi uskrobaney lub potlu-
czoney uncyą 1

Wywarz to wszystko w dostateczney ilości wody pospolitey, aby ci zostało pięć funtow likworu, w którym wymoczysz:

Senesu wypłukanego, uncyi 2

Nasionek kopru słodkiego, drachm 2

Weź potym trzy funty tego przecedzenia, wrzuc cukru półtrzecia funta, i warz do stężałości syropu, w którym rozpuścisz sześć uncyi miąższości sliw suchych, warzonych w funcie jednym, z dwóch owych pozostałych z przecedzenia, i przecedź; weź jeszcze tyleż miąższości tamarynd gotowanych z resztuiącym funtem przecedzenia i tyleż kassyi; wmięszasz w to doskonale pięć uncyi senesu w proszku, i nasiona anyżu w proszku drachm 2.

To electuarium jest purgans łagodny, dosyć dobrze działający. Doza iego jest od uncyi 1. aż do 2.

LEPCZYCA (Bot.) *Carlina* seu *Carolina*. Lepczyca jest ziele mające kwiaty o listkach, które wypadają na główce okrągłej, i kółczastej czyli cierniowatej, tuż z korzenia wypadające. Liście lepczycy jest głęboko wyrzynane, otoczone kończyściami twardemi i bardzo kolącemi.

Korzenie lepczycy, mogą bydź pożyteczne w sztuce Lekarskiej, lubo go nie używają pospolicie. Mają smak kopru, zapach aromatyczny i mocny. Są razem, alexipharmatyczne, potne, rozwalniające, maciczne. Niektórzy starożytni Autorowie zalecają używanie ich w czasie zarazy, w gorączkach zgniłych i ziadliwych, a ogołem we wszystkich przypadkach, w których potrzeba wzbudzać poty. Te korzonki, pomyślnie ieszcze idą w roży, w świe-rzbie i innych wyrzutach skornich, którym towarzyszy swędzenie skóry. Pędzą uryny i pożyteczne są w waporach macicznych i hipokondryacyjnych. Dają ie w proszku od poł drachmy, do drachmy 1., a od drachmy 1. aż do 2. i więcej w wymoczeniu lub wywarzeniu.

LEPIEZNIK, lub PODBIAŁ SZEROKI.

(Bot:) *Petasites major* & *vulgaris*. Jest to roślina, która pospolicie krzewi się nad brzegami mieysc wilgotnych; korzeń iej jest bardzo długo-rodny, gruby, czarny po wierzchu, biały wewnątrz, zapachu przyjemnego, gorzki w smaku; łodygi tego korzenia wznoszą się w górę na ćwierć łokcia: są wydrążone, iarzynne, otoczone małemi liśćmi wąskimi i kończystemi; na wierzchołku ma kwiat ułożony w równiankę z listkow purpurowych. Te kwiaty pędko upadają wraz z swemi łodygami; po nich następują nasionka uwiecznione czubeczkami. Gdy łodyga spadnie, powstają liścia bardzo wielkie, zaokrąglone, trochę ząbkowane, i przyczepione do grubego i

bardzo długiego ogonka. Liście te, podobne do kapelusza na wywrot, rosną często do wysokości postrzecia lub trzech łokci.

Jest jeszcze inny rodzaj lepieznika biało-kwiecistego; ten lepieznik jest trochę mniejszy od poprzedzającego; tak iak i poprzedzający kwitnie, przed wypuszczeniem liści.

Sztuka Lekarska, samych tylko korzonków lepieznika używa; są maciczne, rozwalniające, ranne, przeciw robaczne, przeciw morowe; używane bywają zewnętrznie, do rozwiązania bubonów czyli dymienic, i do czyszczenia wrzodów.

LETARG. (Szt: Lek:) Jest to gatunek choroby śpiączkowatej mieszanej, podczas ktorej postrzegamy obłąkanie umysłu przy zapomnieniu, i małą gorączkę, która przybiera właśnie charakter gorączki hektycznej: może się przytrafić, że sen nie będzie zupełnie głęboki, ale chorzy miewają taką nieprzytomność umysłu, że naczynia, o które dopiero co prosili, brać nie chcą; niekiedy zapominają ich używać, w ten czas nawet, gdy ie w ręku mają: prawie zawsze oczy ich są zawarte; jeżeli nemi kto rusza, lub jeżeli ich trochę pociąga, z ciężkością otwierają powieki, przywierają ie natychmiast, i wpadają w odurzałość, iak przody. Niekiedy śpią tak głęboko, że im włosy rwać można, a nie sykną nawet. Oddech tak choroby mają rzadki i słaby; brzuch w niektórych bywa ściśniony czyli zawarty, u innych wolny; uryny mętne: widziano letar-

giem rażonych, zupełnie zmieniających postać, blednących, i nabrzmiałych; niekiedy puls bywa wolny; często znowu prędki, biie gęsto, ale nierówny, drobny i ściśniony; ludzie osłabieni przez wiek, przez lekarstwa lub choroby, którzy zbyt wiele zażywają opium, lub popełniają zbytki w winie. są naypodlegleyfi letargowi. Doświadczenie pokazało, że letarg bywał niekiedy symptomatem gorączek zgnilych, ziadliwych, morowych, i gorączki zwanej *hemitritea febris*.

Pomimo nieprzeliczonych otwarciow czaski ludzi zmarłych na letarg, iefzcześmy nie doszli do naznaczenia prawdziwey przyczyny tey choroby; to pewna że zawisła od pewnego nieładu w muzgu. Ale iakiż jest ten nieład? *Fereſtus* twierdzi, że znalazł skrzydła prawe muzgu i muszczku, pełne otokow i zepsute, w dziecięciu zmarłym na letarg. Jam otworzył czaskę letargika, alem nie znalazł naymnieyszego nieładu w muzgu; nadbiegłość skirowata wewnątrz czaski, nadarzyła tę chorobę, przez ciśnienie na wymienione trzewie. Znaydniemy w postrzeżeniach szczególnych *Chiffleta* przypadek bardzo ciekawy, który dowodzi, że bywają letargi sympatyczne, niezawisłe od żadney przyczyny, któraby działała wprost na muzg. Gdy pewna młoda dziewczyna umarła na letarg, po czterdziestu godzinach, od napaſtnienia choroby, otworzono iey czaskę; muzg pokazał się w naywiększey swoiey całości; to roztrząśnienie skłoniło do otworzenia

niższej prześtrzeni brzucha, w zamiarze zobaczenia, jeżeli tam nie będzie można znaleźć przyczyny śmierci tak niespodziewanej; nakoniec postrzeżone lekkie zapalenie w pewney części kiszki, w ktorey wydrażeniu było dwanaście robaków dośc długich.

Lubo dotąd nie mogli poznać prawdziwey przyczyny letargu, sen głęboki i niepamięć, здаie się napomykać: że zawisł od rozwolnienia nerwow i włókien muzgu.

Ta choroba jest bardzo ostra i skutkuie śmierć skora, jeżeli nie pracnią wczesnie około uprzedzenia oney; kończy się zazwyczaj w pięciu dniach; drzenie jest w niej znakiem okropnym iako i pot zimny, który nadchodzi na około głowy, w natężeniu choroby. Gdy chory dochodzi piątego dnia, już się wywinął. Letarg jest mniej szkodliwy, gdy jest skutkiem iakiego upadku, iakiego uderzenia, pijaństwa, narkotycznych. *Hipokrates* uważa, iż gdy używanie lekarstw przynosi iakie zwolnienie symptomatow, jest dobrym znakiem. Dobrą iefzcze należy zabierać wrożkę, o wypadku choroby, jeżeli chory czuie ból w szyi i dzwonienie w uszach.

Lekarstwa, ktorych naysymyślniey używają przeciwko tey chorobie, są: wymiotne, enemy nagabaiące czyli drażniące, napoje kordyalne, oleyki treśne powietrzne. *olea aetherea*, elixyry spirytusowe - sole lotne, pryszczce, bańki; kichaiące, pędzące ślinę. Rzadko biorą się do krwi puszczania: stroie bobrowe uchodzą za lekar

stwo cuda działające w tej chorobie: dają je rozmaitemi sposobami; mieszane z purgującemi w napoiu; lub też mieszane z octem, aby je wachać można. *Borelli* pisze, że uleczył ieden letarg socznicą czyli skammonią i strojami bobrowemi. Ruta, macierzanka, polej i lebiotka, dobre także są bardzo na tę chorobę. Chwałą także mocno przyłożenie zewnętrzne kwasow, oraz wewnętrzne ich używanie. *Spirytus koperwasowy* cefaliczny, to jest *spirytus wyciągniony z koperwasu skropionego esfencyami cefalicznemi*, jest bardzo zalecony. Przytaczaia o nim skutki cudowne. Niektóre doświadczenia uczą nas o szczęśliwych skutkach nagłego zanurzania letargików w wodę zimną. Pamiętam, żem czytał w *Dzienniku Encyklopedycznym*, postrzeżenie osobliwsze, względem uleczenia letargu; spodziewam się iż przytoczenie jego mile przymie Czytelnik. Pewien mężczyzna, zapadłszy w letarg blisko od trzech dni, nadaremnie używał wszystkich lekarstw dotąd odemnie przytoczonych; Lekarz chodzący koło niego, widząc że wszystkie pospolite sposoby bezskutecznie wyczerpnął, domyślił się zaaszczepić mu świerzb; ten domysł osiągnął nayspożądańsze skutki; usiłowania których natura użyła do wypędzenia iadu, ocuciły letargika z snu głębokiego; symptomata zniknęły, i zupełnie wyleczonym został.

” Kiedy chory napaśniony letargiem, „ jest w wieku podeszłym, kiedy wiado- „ mo: że podlegał wypróżnieniom peryody-

„ cznym ktore się w nim zatrzymały; flo-
 „ wem, jeżeli od niejakiego czasu czuie
 „ pełność, potrzeba zacząć od puszczenia
 „ mu krwi z nogi, raz lub dwa razy, po-
 „ dług potrzeby; potem dasz mu nastę-
 „ pującą enemę:

Weź *Kolokwintydy*,
Agaryku,

jabłko 1
 drachm 2

„ Każ warzyć wszystko w kwarcie wody,
 „ aby tylko puł kwarty zostało. Dodaj
 „ do tego:

Soli kopalney,
Hyera piera,

drachm 2
 uncyi $\frac{1}{2}$

„ Wszystko na iednę enemę.

„ Potym dasz mu wymiotne w enemie w
 „ dozie granow 6. w połkwarcie wody. W
 „ tey chorobie, ta pozostaie korzyść, iakiey
 „ niema w apoplexyi i innych dolegliwo-
 „ ściach śpiączkowatych: że dosyć iest mo-
 „ cno krzątać się koło ocucenia chorego,
 „ i zadawać mu co przystoi „ *Dictionnaire*
de la Santé. Tome 2. page 15. — 16.

LEUKOMA; od Polakow zwane BIELMO.
 (Chir:) Jest to skaza, ktora zwykła po-
 kazywać się na błonie rogowej przezro-
 czystey; ta choroba iest dosyć pospolita,
 dosyć uporczywa, a często nieuleczona.
 Niekiedy następuje po odrze; pod ów czas
 nie tak trudno uleczoną bywa. Może leu-
 coma przypaść każdego wieku; iednak

dzieci podlegleyse są tey chorobie, niż młodzi, a młodzi znowu podlegleyfi niż starzy. Te skazy zakrywają czasem cały krag błony rogowej przezroczystej.

Zatkanie naczyń błonki rogowej przezroczystej jest zwyczajną i pospolitą przyczyną tey choroby. Widziano iednak niekiedy: że ją skutkowało rozcieczenie się ropy, pomiędzy błonki czyli warstewki błony rogowej; to się często trafia po ospie; pod ow czas ta materya może przeniknąć wewnątrz komórki przedniej, napisać na ciało szklanne i przegryść iego błonę. W tych smutnych zdarzeniach, ciało szklanne rozwiązuie się, oko więdnienie i chory utracą go na zawsze: wrzodziki błony rogowej mogą także uysć za przyczynę tey choroby.

Leucoma, w ogólności mówiąc, jest trudne do uleczenia, bardzo ciężko wyprowadzić z niego, gdy co leucoma skutkuje jest zsiadłe lub zastarzałe; gdy jest nie dawne, gdy pochodzi z humoru limfatycznego, zsiadłego i zastanowionego w naczyniach, nie jest trudno otrzymać uleczenie.

Jako zaś ta choroba, za ogólną swoją przyczynę uznaje skażenie i lepkość humorów, uciekają się do zawłok, apertur, wizykatoryi czyli plastrów przyszczałych; używanie ich jest bardzo zbawienne; nade wszystko pożyteczne są plastry przyszczałe, z przyczyny cząstek działających, które przesyłają w humory potrzebujące rozrzedzenia. Używają kolirow rozwiężniających; dają wewnątrznie rozwiężniające, potne,

purgujące. Można atoli powiedzieć ogólnie, że koliry rozwięzujące, nie naywięcej skutkują; jeżeli zaś z nich który ma być skutecznym, to ow, który robią z wymoczenia szafranu pomieszanego z wodą ziela świeczkow. Kamień oftalmiczny i ciurier kanar, których bardzo często użyto w podobnych zdarzeniach, nie wielki mają skutek.

Jeżeli zapalenie jest w oku, trzeba myśleć o rozpędzeniu onego, wprzód niż się zaprządziesz do pracy spędzenia skazy; przez wszystkie czas trwającego zapalenia, trzyma się oko otwarte; a nawet przykazuje choremu, aby szukał miejsc cieniistych, przez czas nieiaki po zapaleniu, aby rozwiązanie mogło się wykonać przyzwolicie, bo światło biąc w oko, gdzie już jest rozziatrzenie lub bardzo wielka skłonność do rozziatrzenia, przyczynia się do krętości naczyń i kładzie tamę rezolucyi.

Twierdzą, że para wina aromatycznego, tudzież para balsamu Fioraventego, są bardzo wielkimi pomocami w tej chorobie. Bierze się trochę iednego lub drugiego na dłoń ręki skurczoney, przyśwawia się potym rękę do oka tak blisko iak można, i trzymać ją należy pod okiem przez czas nieiakki: alboli też natrzepują rzeczonemi płynami płatuszki, które przykładają na oko. Chwalą także mocno wymoczenie zioł aromatycznych. Pan *Heister* mocno je zachwalał; z tym wszystkim bardzo wiele jest okulistów, którzy utrzymują, że te lekarstwa nie mogą warteć; dają tego przyczynę mo-

wiąc, iż nie należy przykładać nic gorącego ani mokrego na oczy, że należy odrzucić kataplazmy odmiękczające, nawet w przypadkach zapalenia; bo takowe lekarstwa rozdymają błonę rogową przezroczyfłą.

Potne wzięte wewnętrznie, są bardzo pożyteczne. Z nich nad inne przełożyć należy, gwaiaak, bukszpan, drzewo iafowcowe; z tym wszystkim, w użyciu onych, bardzo ostrożnym być potrzeba; obawiać się masz, aby te lekarstwa nie rozgrzały zbyt znacznie i nie zapaliły błony rogowej przezroczyfstej. Dają także z pożytkiem, alkali lotne, sol ammoniaku, purgujące żywiczne kontynnowane długo. Gdy leukoma następuje po ospie, nie trzeba rozpaczać o uleczeniu, w ten czas nawet, kiedy błona rogowa, zupełnie zbieleła przez rozcieczenie ropy; ale śmiało iść się trybu, który tu zaraz opisuję: Zaczniysz od przyłożenia szerokiej wizykatoryi, każesz choremu otworzyć aperture, którą utrzymywać będziesz sześć lub dziewięć miesięcy; okryiesz oko płatuszkim zimnym; przepiszysz buliony rozwalniające (*aperitiva fundentia*); będziesz purgował raz w przeciągu dni czterech każdych, fenefem i rhubarbarum; każesz na wieczor brać kilka kropli alkali lotnego.

Jeżeli leukoma pochodzi z jakiej blizny, nie potrzeba przedsiębrać leczenia. Niektorzy Autorowie radzili, aby w takowym zdarzeniu, otworzyć pierwsze warsztweczki błonki przezroczyfstej. Operacya ta nigdy

nigdy nie była szczęśliwą; jeżeli choroba jest zastarzała spokojnym także być potrzeba. Gdyby zaś skaza iedynie zawiśła była od drobnego ziarnka ospy, umieszczonego na błonie rogowej przezroczystey, można by spróbować otworzenia.

LEUCOMPHLEGMATIA (Szt: Lek:)

Zobacz Anafurk.

LIPKOPLYN OCZNY (Szt: Lek:) Lipkopłyn, jest to wypływ mimowolny materyi lepkiej i ciągnącej się, który śączą gruczoły powieczne. Ta materya klei na wzajem brzegi powiekow, a niekiedy robi wrzodziki w mieyscach na ktore pada.

Ta dolegliwość miewa przyczyny dalekie i bliskie. Przyczyną bliską jest rozcięcie gruczołkow powiecznych; przyczyna daleka zawiśła od tego wszystkiego, co może zgęścić limfę lub skazać iey naturę.

Leczenie lipkopłyну prawie zawsze jest iedno co do zewnętrznych przepisow, ale należy się poprawić wadę, ktora go w cieczeniu utrzymuje, jeżeli chcemy otrzymać zupełne uleczenie. Gdyby było zapalenie, puściłbyś krew choremu, potymbyś go przepurgował, i dopiero dałbyś mu lekarstwa przyzwoite oraz stosowne do przyczyny lipkopłyну. W tym samym czasie, należałoby płukać czyli przemywać oczy, kolirami scierającemi i chłodzącemi. Gdyby się najmnieysze zapalenie pokazało w oczach, nagotujesz następujący kolir.

Weź Wodki pędzoney z babki i roż,

Tom III.

uncyi 3
K k

Kołaczykow białych de Rhafis,

Cukru Saturna,

drachmy 3

granow 6

Pomieszasz iak naydokładniey te wszystkie likwory w moździerz, potym maczać w nich będziesz płatuszki, które przyłożysz na oko chore; dasz baczość, aby ie odnawiano co trzy godziny.

Skoro rozpędzisz inflamacją, użyiesz kolliru osuszającego: taki iest kollir Lanfranka:

Weż <i>Wina białego,</i>	funt 1
<i>Wody Babczaney i rożaney,</i>	uncyi 3
<i>Złotokoštu,</i>	drachmy 2
<i>Gryszpanu,</i>	drachmę 1
<i>Mirry i Aloesu,</i>	skrupuł 1

Zamieszay na kollir, ktorego kilka kropel wpuszczisz w oko:

„Kuracya lipkopłynu (mowi Autor Dyk-
 „cyonarza Zdrowia w Tomie I. kart: 137.)
 „ktora zazwyczaj bywa tylko kuracyą
 „doczesną, płaszczycową, to iest pokry-
 „wającą złe, ale go nie niszczącą; zawi-
 „śła na kąpaniu czyli płukaniu powiek wo-
 „dami do natury choroby przystosowane-
 „mi, iakiemi są następujące:

Weż *Wody pędzoney z skrzeku żabiego,*
Z Lilii, każdej uncyi 2

W tej wodzie wymoczysz:

Nasion lnu czyli siemienia ,
Psilium czyli pieszniku , każdego
fzczypty ½

Przecedziwszy wszystko doday :

Soli Saturna , drachmę 1

Można także czasem przez dzień obmy-
 wać oczy kollirem letnim zrobionym :

Z Mirry ,
Aloesu ,
Tucyi , preparowaney *każdego*
skrupuł 1

Kamfory ,
Szafranu , *każdego* granow 6

To wszystko czyli raczey kollir z tego
 wszystkiego zrobiony, roztwarzaia czterema
 uncjami wody pędzoney z kopru i miodu
 praśnego.

Całą noc trzeba zostawić na oku, lub na
 oczach, gdy obydwu rażone lipkopłynem,
 fzmateczki natrzepane opisanym, dopiero
 kollirem.

Kto zechce, może raczey użyć kollira
 następującego, który bardzo jest skuteczny :

Weź *Koperwasu białego ,* skrupuł 1
Gryszpanu , granow 8

Naley na to wszystko trzy kwaterki wo-
 dy gorącej ; i zachoway likwor do uży-
 wania ,

Rk ij

Alboli też.

Weź *Wody rożaney,*

uncyi 4

Rozpuść w tym.

Soli Ammoniaku,

drachmę 1

Wleń potym likwor w naczynie miedziane, i dotąd go w nim trzymaj, dopokąd nie nabierze koloru błado niebieskiego czyli błękitnego.

Spółob używania tych kollirow jest, aby w oko wpuszczać kilka kropli, dwa lub trzy razy na dzień. Jeżeli zaś te kolliry sprawiają zbytne pieczenie, w ten czas, dolewają trochę wody do nich.

LISZAIĘ (Szt: Lek:) Liszaie są chorobą skornią, ktorey piątnem jest zbior chrosteczek czerwonych, niekiedy skorupiatych, bardziey lub mniey wzniesionych, przy dolegliwym świerzbieniu, a niekiedy przy łupaniu się czyli łuszczeniu skory.

Liszaiew kilka jest gatunkow; Inne są liszaie łagodne, inne mączaste, inne zaś skorupiate, inne prosowe, inne żywe, i zgryzliwe.

Liszaie łagodne składają się z chrost tak wielkich iak groch; te chrosty rzadko kiedy bywają spływne czyli rozcięte, ropieją prędko i padają łuskami. Ten gatunek liszaiew jest najłagodniejszy ze wszystkich.

Liszaie mączne, robią się z chrostek małych czerwonych, mało wzniesionych, któ-

re się nieodłupiają łuskami, rzadko się pokrywają skorupami, ale zawsze im towarzyszyły świerźbienie dolegliwe.

Liszay zaskorupiały, składa się z chrostek gorszey ieszcze własności, niż chrosty pierwszego gatunku, te chrosty zawsze bywają wilgocone ropistością ostrą, która robi skorupy mączaste. Świerźbienie, które sprawia ten rodzaj liszaiow, jest bardzo żywe i bolesne; jest ono natury bardzo uporney, a gdy chory poczyna się zapewniać, że wolnym zupełnie od liszaiow został, postrzega, że wschodzą w sąsiednich częściach owym, z których ie spędzono.

Liszaje prosowe, a iezli się podoba *pro-sowate* tak są nazwane, ponieważ się składają z wielkiey liczby hyatydow czyli chrosteczek małych, które nie są większe nad ziarenka prosa. Takowe liszaie lęgną się tylko na powierzchni skóry, nog, rąk, goleń i woreczka moczowego &c. Okolice liszaiow tego gatunku bywają zapalone, a nawet to zapalenie skutkuje małą gorączką. Małe chrosteczki pękają nakoniec, i robi się mała skorupeczka okrągła i żółtawa.

Liszaje żywe i zgryzliwe są nayuporczywsze ze wszystkich, Francuzi nazywają je ogniem świętym. Czerwienią skórę aż do gruntu ciała na wzor róży wrzodowatey. Robią niekiedy skorupy grube, niekiedy cienkie, zostawiają nieśmierne twardeści na miejscach które zalegały.

Niekiedy liszaie osiadają ową część nogi, na ktorey zwykliśmy przytwierdzać pod-

wiązki, pod ow czas są mączaste i suche : niekiedy wysypują się tylko na szyję, co się nadewszystko przytrafiać zwykło Xiężom, z przyczyny farby kołnierzykow, która odziera skórę.

Są na koniec liszaie bardzo uporczywe, które się osobliwie wysypują na pierś, na słabiznę podżebrną i na pas. Nazywają je pasem liszaiowatym, u wielu Autorow zwanym *zona ignea*. Tym liszaiom, często towarzyszy *karđyalgia*, gorącość, zapalenie, zwrzodowacenie bolesne skóry.

Przyczyna ogólna wszystkich liszaiow jest ostrość limfy, która się zastanowiła w gruczołach skóry. Bywają także liszaie, które swoy początek winny iadowi skorbutycznemu lub francowatemu. Te rodzaje liszaiow potrzebują takiego sposobu kuracyi, jaki jest przyzwoity chorobom, z których biorą zawiązek. Zatamowanie wypróżnienia zwykłego, miesiączki naprzykład, potow, hemoroid &c. może być przyczyną liszaiow. *Langues* twierdzi, że wrzod na nodze zagoiony nierozfądnie skutkował bardzo uporczywy liszay. Niektóre dzieci rodzą się z iadem liszaiowatym dziedzicznym. Nieochędostwo, pokarmy złych własności, zbyteczne prace i troski umysłu, pomagają do zawiązania się i wzrostu tej wady, i poddają mu codzien nowę żywność.

Liszaie są zaraźliwe : mogą przejść w inną osobę za doknięciem się bezpośrednim osoby zarażoney tym iadem. Można zacią-

gnąć liszaiow, plić po osobach liszaiowatych; lub ocierając ręce tym samym, co i one ręcznikiem.

Liszaje tylko skornie, które nie winne swej bytności ostrym humorom, łatwe są do zniszczenia. Dostyc jest czasem nasmarować je ceratem Galena lub maślem, aby upadły skorupy i zniknęły same liszaje. Wszystkie liszaje łagodne i mieyscowe, są z tey liczby.

Inne gatunki wymagają leczenia pracowitszego. Idzie tu o ziednanie rozciekcom ciała łagodności, ktorey są pozbawione; o nadanie skorze dostateczney giętkości, aby natura mogła bez zawady wypędzić zewnątrz materią liszaiowatą. Zaczynają od purgowania chorego, lub od puszczenia mu krwi, jeżeli tego potrzeba, to jest; jeżeli w nim postrzegają temperament krwisty i pletoryczny; jeżeli liszaje są ztowarzyszone, z boleścią i zapaleniem, chorego przepurgujesz dwoma uncjami manny, piętnastu lub dwudziestu grannami Jalapy w proszku, lub skrupułem iednym murzynka mineralnego. w wywarzeniu kobylego szczawiu korzonkow. Po purgujących, naznaczysz mu używanie bulionow następuiących:

<i>Weż Korzonkow Omanu i kobylego szczawiu, każdego</i>	<i>uncyi 2</i>
<i>Liści cykoryi,</i>	
<i>Beccabungii,</i>	
<i>Rzerzuchy wodney.</i>	
<i>i szczawiu, każdego</i>	<i>garść 1</i>

Każ warzyć korzonki z półfunta cieleciny, a gdy się cielecina ugotuje, wrzucisz do garczka liście: chory dwa buliony brać będzie na dzień, jeden zrana a drugi wieczor, w bulionie rannym, rozpuścisz drachmę iednę *terra folliata tartari*. Każesz pić wiele ferwatki roztworzoney sokiem ptasiey rutki.

Po używaniu tych bulionow, przepurgujesz iesztcze chorego wodami de *Vals* lub innemi tego przyrodzenia, ieżeli ie będziesz mógł mieć; dobrze także będzie, gdy weźmie kilka kąpiel domowych. Każesz mu zachować tryb ściśły i doskonały. Nie będzie używał tylko mięsów łatwych do strawienia i chłodzących. Pozwolisz mu iadać owoce należycie dojrzałe; zakazesz używania likworow mocnych; czekulady, kawy, ieżeli wina zakazać nie możesz, przynajmniey zaleć, aby było mocno roztwarzane.

Topicznych lekarstw czyli miejscowych nie należy używać, aż po należytym przygotowaniu chorego; byłoby szkodliwym i niebezpiecznym postępkim, używać zrazu zaraz mocnych odpornych; możnaby bowiem tym sposobem wpędzić humor i skutkować nieuleczone dolegliwości. Naylepiejby niczem nie smarować liszaiow procz ceratu Galena. To miejscowe poparte w dzielności swoiey wewnątrzniemi lekarstwami, byłoby nayczęściey szczęśliwie wystarczającym lekarstwem. Kiedy liszaie same tylko skórę trapią, ustępują niekiedy same-mu obmywaniu wodą soloną. Sok psinkow

ziela i babki pomieszanych z octem, iest ieszcze zalecony na mycie liszaiow.

Pozwalaiac sobie używania miejscowych tłustych, baczność dadź należy, aby te tłustości były świeże; wiadomo bowiem, że gdy takowe substancye zgorzknieią, drażnią skórę i mogą ią wciągnąć w lenienie się. Można zatem będzie używać tłustości, ale ie trzeba często odnawiać, i mieszać na przykład z popiołami cynku lub tucyi, z tey mieszaniny powstaie bardzo dobre osuszaiace.

Liszaje weneryczne zawsze zwiastowane bywaią iakiemi sympomatami Francy, ustępuią użyciu frykcyi czyli nacierań merkuryalnych, lub *sublimati corrosivi* preparowanego tak, iak się powiedziało w artykule WENERYCZNA CHOROBA, czyli FRANCA.

Co się tycze liszaiow winnych swoią bytność wadzie skorbutycznej, nacierać na nie trzeba lekarstwami antiskorbutycznymi. Patrz SZKORBUT.

Tłumacz ninieyszego Dykcyonarza, i na sobie i na wielu osobach doświadczył, iż liszaje łagodne, samę tylko skórę napastuiące, a niemaiące żadney podniety z wewnętrznego stanu humorow, ustępuią, lekkiem natarciu sokiem cytrynowym.

„ Leczenie liszaiow w ogolności, potrze-
„ buie purguiących długo i ciągle używa-
„ nych, i tym tylko sposobem; można mieć
„ nadzieię zupełnego ich wytepienia;
„ nayprzod zaś potrzeba choremu kazać
„ puścić krew z ręki, ieżeli nie iest wysi-
„ lony czyli upadły na siłach, i ieżeli te-

„ go wiek dozwala kilka iednak dniami
 „ wprzody, należy mu dawać tyzannę na-
 „ stępującą :

Weź Korzonkow kobyłego szczawiu wypłu-
 kanych i pokraianych w kawałki ,
 uncya 1½

„ Każ to warzyć w sześciu kwaterkach
 „ wody, aby dwie kwaterki wyrzało.

Potym wymoczysz.

Lukrecyi, drachm 2

Przecedz i doday :

Soli Glaubera , drachm 2

„ Doza tey tyzanny iest trzy lub cztery
 „ szklanki letnio przez dzień, to lekarstwo
 „ zażywać trzeba cały tydzień.
 „ Po używaniu tey tyzanny, każesz, u-
 „ żywać choremu następującego bulionu :

Weź Korzonkow kobyłego szczawiu ,
 Wielkiego bardanu czyli to-
 pianu pokraianych w ta-
 larki i wypłukanych, każ-
 dego uncya 1

„ Każ warzyć z posfuntem cieleciny w
 „ sześciu kwaterkach wody, i podziel na
 „ buliony :

Doday :

Trybuli,

Wierzcholkow chmielu, każdego

garść r

Ptassey rutki,

Kzierzuchy wodney, każdej

garść r

„ Przecedź wszystko, day ieden bulion
 „ rano na czczo, a drugi wieczor około pią-
 „ tey, rozpuszczając w bulionie rannym,
 „ dwie drachmy foli Glaubera, i uncya
 „ iednę syropu iabłczanego.

„ Bulion ten używać trzeba przez pięć
 „ lub sześć dni.

„ Przed wzięciem każdego bulionu, za-
 „ życie chory następującego proszku:

Weź *Antimonii surowego,*

uncyi $\frac{1}{2}$

Murzynku mineralnego,

drachm 2

„ Zetrzey wszystko na mieluchny pro-
 „ szek i pomięszay należycie. Dorosli brać
 „ będą tego proszku poł drachmy; dzieci
 „ piętnaście lub dwadzieścia granow, w o-
 „ płatku, dwa razy na dzień.

„ Dasz baczność, aby się chory purgo-
 „ wał co tydzień lekarstwem łagodnym.

„ Tak przygotowawszy chorego, prze-
 „ dziez do lekarstw właściwych każdemu
 „ gatunkowi liszaiow. Liszaie ktoreśmy
 „ nazwali łagodnemi są tak powolne, iż
 „ prawie nie mają potrzeby żadney pomo-
 „ cy sztuki: dosyć jest tylko pić tyzanne

„ z kobyłego szczawiu, którąśmy opisałi
 „ wyżej; używać obficie serwatki, prze-
 „ purgować się, umywać twarz kilka razy
 „ na dzień wodą letnią ślazową, lub mle-
 „ kiem ciepłym.

„ Drugi gatunek liszaiow, któryśmy mia-
 „ nowali liszaiami spływnemi czyli roz-
 „ ciekłemi (*confluentes*), wymaga bardzo
 „ długiego przygotowania, takiego, iakie-
 „ śmy powyżej opisałi. Po takowym przy-
 „ gotowaniu, poydziej do zażywania bo-
 „ low, czyli kąskow następujących; które
 „ to używanie trwać powinno ośm lub pięt-
 „ naście dni, stosownie do tęgości choroby
 „ i stanu samego chorego.

Weź *Murzynka mineralnego*, skrupuł 1
Proszku z słonogow,
Gummi Ammoniaku, każdego gran: 15

„ Rozrob wszystko w dostateczney ilości
 „ konferwy ptasiej rutki, aby powstał ką-
 „ sek do wzięcia na dwa razy, co drugi
 „ dzień, zrana na czczo purgując się co
 „ dzieśnięć dni.

„ Co się tycze lekarstw zewnętrznych,
 „ nie można ani nie potrzeba ich używać
 „ aż po należytym przygotowaniu chorego,
 „ i gdy już nie ma żadnego niebezpieczeń-
 „ stwa wpędzenia wewnątrz liszaiow. W
 „ tym przypadku, można użyć soku bab.
 „ czanego lub soku psinkow ziela w oetcie,
 „ którym skrapia się część liszaiowata. Al-
 „ boliteż maści następującey :

Weź *Sadła świeżego wieprzowego*, funta $\frac{1}{2}$
Bleywasu, uncyi 4
Merkuryuszu zgrzliwego sublimo-
wanego, drachmę 1

„Oczyścisz sadło, wypłuczysz go kil-
 „ka razy w wodzie, każesz topić przy o-
 „gniu wolnym, na patelni glinianey wyle-
 „waney, potym z wolna będziesz przy-
 „mieszynał bleywasu wraz z *sublimatum*
 „*corrosivum* ktore wprzod zetrzesz na nay-
 „mieluchniejszy proszek. Będiesz trze-
 „pał tę masę, dopokąd się wszystko dosko-
 „nale nie pomięsza. Smarować trzeba nią
 „liszaie dwa razy na dzień, zrana wstaiać
 „i wieczor kładąc się. „*Diſtion: de Med:*
Tome I. Art: DARTRES.

LISZAIE. (Szt Hod: Byd:) Gdy konie
 lub inne robocze bydłeta są napastmione od
 liszaioiw; trzeba się starać, aby ich krew
 uczynić płynniejszy, a humory łagodniej-
 szemi, za pośrednictwem lekarstw zdol-
 nych do tego podwoynego zamiaru. Nay-
 przod podasz bydłeciu następujący napoy:

Weź *Korzonkow pietruszki*,
Mikołayku,
i szparagow, każdego unc: 1

Pokraiesz te korzonki na małe kawałki,
 wprzod ie oskrobawszy i każesz warzyć w wo-
 dzie pospolitey, aż do zmniejszyenia czwar-
 tej części. Potym dodasz do wywarzenia.

*Liści rzepiku ,
Cykoryi dzikiej.
i Trybuli , każdego* garść 1

Przecedzisz likwor przez chustę , i rozpu-
ścisz w przecedzeniu.

*Arcanum duplicatum ,
Syropu pięciu korzonków rozwal-
niających ,* uncya 1
uncyi 3

Ten napoy dafz w trzech dozach.
Po dawaniu tego napoiu przez 8. lub 10
dni , można będzie smarować bydle nastę-
pującą maścią.

Weź *Kwiatów siarki i oleiu orzechowe-
go , każdego* funt 1
*Miazgi czyli papki korzenia koby-
lego szczawiu ,* funtow 3

Utłuc siarkę z oleiem orzechowym , przy-
mieszay potym kobyli szczaw. Pod czas
leczenia zadawać należy bydłciu , uncya
szafranu krulczowego , w owfie lub otrę-
bach , alboliteż kąsek złożony tym sposo-
bem :

*Murzynku mineralnego 70 lub gran: 80
Gummi gwaiuku ,* drachmy 2
Oleyku goździków sklepowych , kropli 2

Zółtek iay, ilość dostateczną.

Wszystko zatocz w mące na kąsek.

LIMONIA. (Mat: Lek:) Jest to owoc wschodzący na drzewie nazwanym *Limonia*. To drzewo zewszyskim podobne jest do cytrynowego. Owoc ten nie różni się od tamtego tylko tym, że jest podługowatszy, i grubszą maskorkę.

Używanie obojga tych owoców jest jednakowe; robią z nich napój znany pod nazwiskiem limonady, którą robią wyciskając sok cytryny albo limonii i miewszając go z cukrem i wodą: lub też mocząc kawałki cytryny z cukrem w wodzie. Limonada zalecona jest w chorobach gorączkach ziadliwych, w przypadku pragnienia nieumiarkowanego, i wyborna jest do czyszczenia drog uryennych.

Z soku limoniowego robią syrop, który dodaie mocy żołądkowi, i hamnie czyli pokramia gorącość żołąci. Zadawany bywa fzczęśliwie ten syrop w lipothimiach i wymiotach następujących po gorączkach pieczących.

LIMONIA Pomorska większa (*Limonium maritimum maius*) Behen czerwony sklepowy. (Bot:) Jest to ziele, ktorego nasionka podługne, koloru czerwonego zakrawiającego na błękitny, następują po kwiatach roztrunionych w podług galezi. Otoczone są pięciu listkami ułożonemi w gwoździki, utrzymuie ie leieczek; łodygi tego ziele, podnoszą się do wyfokości połłokcia i rozciągają się w kilka gałązek, z ktorych wypadają listki gładkie, miękkie na dotknię-

cie, koloru zielonego zakrawiającego właściwie na błękitny. Korzeń tego ziele jest dosyć gruby, smaku stężającego, i dzieli się na kilka główek.

To ziele rosnące po bagnach, mieyscach wilgotnych, a nadewszystko po brzegach, morskich, jest wybornym stężającym; używają go do chędożenia ran. Dają go wewnętrznie w przypadkach rozwolnienia; jest także uposażone cnotą diuretyczną.

LINGUALE *Języczne*, po polsku (Chir:) To łacińskie nazwisko dano obwiału wynalezionemu przez Pana *Pibrac Chirurga*, na złeczenie ran poprzecznych języka. Twierdzą, że pewna Panienska, w przystępie epilepsyi, ucięła sobie była język poprzecznie pomiędzy zębami. Zdało się Panu *Pibrac*, że powinien był przytrzymać część wiszącą zewnątrz ust, za pomocą małego podwoynego kawałka płotna, które położył, poprzecznie w kształcie zawiązki pomiędzy zębami: Pomysłny skutek tego zaradzenia, poddał Panu *Pibrac* wynalazek małego woreczka z płotna cieniuchnego, w którymby można doskonale osadzić to trzewie, w przypadku zdarzonego od jakiegokolwiek bądź przyczyny ucięcia, znalazł sposób przytwierdzenia go, przywiązaniem do kawałka druciku zawinionego pod podbrodek, a sam zaś drot, łatwo mu było mocno ustanowić iak tylko potrzeba kazała, dwoma wstążkami zawiązanemi w tyle głowy. Ranę naparząją przez woreczek płocienny winem, w którym wprzód rozpuścić należy trochę miodku różanego.

LINIMENT. (Rz: Apt:) Jest to przy-
prawa zdatna do odmiękczenia, lub ułago-
dzenia części zewnętrznych.

Robią liniment trzepiąc równe części roz-
puszczenia wapna, ołowiu i oleyku różane-
go, oraz doprowadzając je do nieiakiego
gatunku maści. Liniment jest bardzo zdat-
ny do uleczenia wrzodów ziadliwych,
świerźbu, liszajów, ognipiorów, a nawet
sparzelizn.

Weź Papki z *stonogów*,
Maści topolowej,
Oleyku iay, każdego uncyą 1
Extraktum opii, drachmy ½

Zmieszay wszystko razem, będziesz miał
liniment bardzo dobry na uśmierzenie bo-
low hemoroid.

Weź *præcipitati rubri Mercuri*:
Koperwasu zielonego, każdego unc: 1
Hałunu palonego, uncyi ½
Gryszpanu,
Boraxu, każdego drachm 2
Soku szczawiu ogrodniego kolą
cego, uncyi 4
Sadła wieprzowego i masła świe-
żego, każdego uncyi 4
Oleyku szaleiu wyciśnieniem otrzy-
manego, uncyą 1

Zrob liniment, który jest wyborny na
liszaję.

Weź *Piany czyli gleyty złotey prepa-*
rowaney

*Bleywasu płukanego w wodzie ro-
żanej, każdego uncyą 1
Oleyku czterech wielkich nasion
zimnych wyptukanych.
Oleyku migdałow słodkich i iay
każdego uncyi 1
Wody ziela psinkow i babki, obo-
ga po dostarczaiącey ilości.*

Ten liniment robią, aby ospa nie zofta-
wiła po sobie dziubow.

LIPOMA. (Chir:) To słowo znaczy u
Lekarzy, Chirurgow, dymienicę zrobioną
przez zsiędnienie się tłuszczu w komorkach
błony fadlistey. Widziałem pewnego czło-
wieka, który nosił taką dymienicę pomię-
dzy łopatkami; mocno była wzrosła. U-
derzenia, upadki, mogą bydź uważane iako
przyczyny usposabiające do tey choroby.
Mowiliśmy o tym pod artykułem *Guz pod-
paszny*.

LIPOPSYCHIA. (Szt: Lek:) Stan omdła-
łości, w którym twarz zaczyna tracić swo-
ią cerę, a puls moc swoją zwyczajną: cie-
pło zaczyna także gasnąć. To słowo ro-
wne ma znaczenie z następującym:

LIPOTHIMIA. (Szt: Lek:) Gatunek, ła-
twy do zniesienia omdłości, byle trwał krot-
ko. Nie odbiera ona od razu wszystkich sił
jak synkopa, i nieco innego ią skutkuie, tyl-
ko prosta słabość duchow: ztąd przytrafia
się często, że ci, ktorzy nią są rażeni, wi-
dzą, słyszają i poznają osoby przychodzące.
Zapachy mocne, ktore zwykli pod nos pod-
stawiać chorym, wystarczaiącym są lekar-
stwem na orzeźwienie ich. Zapryśnienie wo-
dą twarzy, uważaią także iako wysmienitą

pomocy w takowych zdarzeniach. Ten stan mało się różni od omdlenia.

LITTERAT. Patrz NAUKA.

LITHONTRYPTYCZNE. (Mat: Lek:)

Tak nazywają lekarstwo zdolne czyli mające własność rozwiązywania kamienia. Nie zdaie mi się, aby które lekarstwo, wzięte przez usta zdołało tę cnotę donieść na miejsce wyciągające tej pomocy; bardzo wielkim podpada odmianom, przed dostaniem się do pęcherza.

Pan *Petit* sławny Lekarz Szkoły Paryzkiej, twierdzi, że widział iednego chorującego na kamień, uzdrowionego zupełnie, i odsączającego z uryną, odłupkami kamien, który ważył blisko uncyi 8. Przyznawa to rozpuszczenie kamienia pewnemu kwasowi, którego używał długo, a którego iak sam wywyznaie nie znał. Była to sol zstężala; przedawał ją pewien korzennik Paryzki, i nazywał limonadą suchą; podług domysłu tego sławnego Lekarza, zasadzonego na doświadczeniu suchey limonady, nie była to sol zupełnie roślinna, i zawierała w sobie kwas saletrzany; ale to lekarstwo, nie miało żadnego skutku w wielu innych osobach, którym ie Pan *Petit* radził. Zalecaią wstrzykiwanie wody wapienney i kwasow; robiłem ia to, alem nieuleczył żadnego chorego.

Les wprowadził Pana *Petit* w domysł, iżby można odkryć lithontryptyczne w winie słodkim, które zaczyna fermentować. Rozgniotł był dwie winne jagody na kamieniu, widział, że się ten kamien rozwiązywał w pomiar fermentacyi jagod; powto-

rzył doświadczenie na rozmaitych kamieniach, które popadły temuż samemu losowi, co i poprzedzający, nie widział tego skutku, gdy innego rodzaju brał jagody; pierwszego doświadczenia jagoda była bez ziarenek; Pan *Petit*, używał tego sposobu z nieiąką pomyślnością, wstrzykując sok pomienionego grona przez pęcherz, i tym przynosił ulgę na kamień chorującym.

Używanie wina białego, udało się niekiedy, ale czerwonego nigdy. Jagody Reńskie byłyby dobre, gdy zaczynają fermentować.

Lekarstwo rozwiązujące kamień, Panny *Stephens*, najwięcej uczyniło sobie sławy, To lekarstwo, nieco innego jest, tylko mydło pospolite Hiszpańskie, które robią z soli ługowey solnika czyli solnego ziela, z wapna i oliwy, gotowanych razem, aż do pewney stężałości; Chimikom wiadomo dobrze, co utwor takowych własności, może zrobić, dzielnością swoją, w substancyi solney, ziemistej i siarczastej, która składa istotę kamienia; doświadczenia czynione w tej mierze udawały się niekiedy; w innych przypadkach nie miały żadney pomyślności; to było przyczyną zarzucenia prawie ogólnego, lekarstwa, które Parlament Angielski, kupił za ogromną sumę. Smak nieprzyjemny tego lekarstwa był, najgłówniejszą przyczyną jego wyklęcia; można ięszcze dodać do tego nieład, które niekiedy wznawiał w Ekonomii zwierzęcej.

LITHOTOM. (Chir:.) *Lithotomus*. Takie ma imię pewien gatunek bistury, czyli nożyka Felczerskiego, używany do przeci-

nanía woreczka i innych przyległych części, końcem wyciągnięcia kamienia zawartego w woreczku.

Wynaleziono kilka gatunków lithotomów, ten, którego najpowszelej używają, nie różni się od lancetu, tylko samą wielkością; ostrze jest ostre na obie strony, i długie na cal aż do kończyści; postrzegamy w nim cztery niby zawiąski, dwie z każdej strony, które w środku czynią wypukłość; tył płazu kończy się ogonkiem otoczonym drobnym szlufowaniem w szocewice. Rozmaite sposoby wyrzynania kamieni, przyjęte od Chirurgów, były przyczyną odmiany kształtu samego czyli kończyści tego lithotomu: ci którzy czynią incyzję w uretrze równoległą do skóry, chcą aby koniec był okrągły i tępy; ci którzy przedłużają narznięcie uretry z strony szyj pęcherzowej, chcą aby koniec lithotomu miał kształt ięzyczka karpiego; a że wielu Lithotomistów postrzegło, iż szerokość tego końca, niedozwalała posuwać narzynania tak głęboko, aby przeciąć cebulkę uretry; bez nagabnięcia kiłki grubey zwaney *rectum* zmniejszyli ją.

Pan *le Dran*, uczynił inną reformę tego lithotomu, reforma ta zawiśła na tym, że ostrze wyższe idzie linią prostą, ponieważ koniec lithotomu nie powinien wychodzić z zaokrągłości sondy przewodniczącej w narzynaniu, Operator przed wniesieniem tej odmiany musiał bardzo zniżać pięść; a podwyższać konce palców: czego nie robi od

czasu popraw, które poczynił w rzeczonym narzędziu, ten sławny Chirurg. Widziemy lithotomy, których płaz czyli ostrze jest osadzone w rękojści. Ale zwyczajnych lithotomow ostrza, ustanawiane bywają w operacyi, za pomocą zawiązki czyli ściągawki z płotna cienkiego bardzo.

Brat Côme, który czasow naszych (koło Roku 1772.) ma wziętość i sławę największego lithotomisty. wynalazł inny gatunek *lithotomu*: Kładziemy tu jego opis, uczyniony przez Autora Traktatu Chirurgii, umieszczonego w Dykeyonarzu Encyklopedycznym. „ Płaz ostry ma cztery cale Fran-
 „ cuzkie i poł długości; ten płaz ma no-
 „ żenki czyli tok, którego cypel przecho-
 „ dzi przez całą długość rękojści drewnia-
 „ ney, która się na nim może obracać,
 „ ta rękojeść jest sześciocianna; każda po-
 „ powierzchnia jest odległości nierowney od
 „ osi narzędzia za pośrednictwem sprężyny
 „ z ciężarkiem, ktorey niższy koniec wpa-
 „ da w oprawkę na refce rękojści. Operator
 „ zaстанawia i umacnia powierzchnią, którą
 „ jego zdaniem wybrać przystoi, pod ogon-
 „ kiem czyli końcem płazu ostrego; tak że
 „ można podług woli wyfunąć płaz czyli
 „ ostrze, czyli główienkę narzędzia, na 5 7.
 „ 9 13 15 stopni: liczby wyryte na każdej
 „ powierzchni, wyrażają stopień otworu
 „ iaki mogą zrobić. Chcąc użyć tego na-
 „ rzedzia, układają chorego w przyzwoi-
 „ tey sytuacyi; czynią po sondzie ząbkowa-
 „ ney incyzyą, iak w operacyi wielkiego
 „ przygotowania, operator pod ow czas

„ przyśwaja koniec lithotomu ukryty w zą-
 „ kowatości czyli wklętości sondy; trzyma
 „ jego rękoieść ręką lewą, potym posuwa-
 „ iąc dziubek lithotomu w podług wklętości
 „ pod kość wstydlwą, (*os pubis*) wprowa-
 „ dza swoje narzędzie w pęcherz, i wyciąga
 „ sondę, która już na nic nie potrzebna;
 „ potrzeba namacać kamień, a podług o-
 „ nego wielkości, rękoieścią narzędzia, miar-
 „ kuie się i stanowi wielkość narznięcia, ia-
 „ kie się zdaie potrzebne. Te rzeczy tak
 „ urządziwszy, posuwa grzbiet toku czy-
 „ li nożenek lithotomu pod arkadę *pubis*,
 „ otwiera narzędzie i wyciąga je otwarte
 „ zewnątrz, prowadząc ostrze główienki,
 „ podług dyrekcyi narznięcia zewnątrzne-
 „ go; na ten czas części dokładnie będą
 „ przecięte, zapuszczają się łatwo obceźki,
 „ a operacyą kończy wyciągnięcie kamie-
 „ nia. „

Nie możemy artykułu ninieyszego lepiej
 zakończyć, iak dając opisanie lithotomu
 szczególnego, który wynalazł ieden z nay-
 sławnieyszich Chirurgow Europeyskich. U-
 życie jego przeznaczone iest dla samych
 tylko kobiet, składa się z dwóch części:
 iedną z nich iest bistury, a drugie puzder-
 ko, w którym się ukrywa narzędzie ostre;
 bistury czyli nożyk czerulicki złożony iest
 z iedney główienki i ogonka czyli cypla;
 koniec tey główienki iest tępy, brzegi są
 ostre, długość ma dwa cale i poł; sze-
 rokość nie ma determinowanego rozmiaru;
 rozmaita bywa, podług różnitości osob,
 które mają podpadać operacyi.

Ogonek czyli cypel ma cztery cale i poł długości, biorąc w to sztukę całową zrobioną w serdużko lub w listek koni-
czyny; tylec tego ogonka ma czubek przez całą długość w powierzchnię wyższey. Druga część narzędzia nazwana puzderko, czyli kapa, jest zrobiona z dwóch sztuk, które razem połączone, robią niby szkatu-
łeczkę tego samego kształtu co główienka bistury. Każda z części składających ją za-
kończona jest dziubkiem dwa cale i poł długim, i łączy się w pączek oliwny, aby razem z drugą ukształciła fonde czyli rur-
kę otwartą pobocznie, na przeyscie narzę-
dzia ostrego. Na przeciwnym końcu, kapa
ta czyli to puzderko, za pomocą zbiegnie-
nia się dwóch rzeczonych części, robi prze-
dłużenie cworgranne, długie na 10. lub
12. lniy, w które przechodzi ogonek czyli
cypel lithotomu. Wewnątrz części wyż-
szey znajduje się nacięcie okrągławe, aby
w nim mógł się mieścić czubek tylca litho-
tomu, tudzież mała sprężynka pod przypu-
stkiem, która jest przyczepiona do blaszki
spodniej, aby trochę naciskała na ow tylec,
żeby się samopas nie ślizgał, i aby litho-
tom mógł być zatrzymany, w ten czas na-
wet gdy go operator nie zatrzymuje, po
zrobieniu rozcięcia i pod czas zapuszczania
obceźkow w pęcherz. Każda część puzder-
ka czyli kapy, ma jeszcze swoje szczegol-
ności które ją roznia. Część wyższa, ma
zewnętrznie na środku czubek, który ma
służyć za przewodnika obceźkom; część
spodnia, ma w środku swój pierścień,

do ktorego przykleiona jest sztuka iedna calowa, a po bokach widać głowki śrubow, które łączą dwie sztuki puzderka czyli kapy. To narzędzie bywa robione z frebra a głowienka z stali. Wszytko cośmy o tym gatunku lithotomu mówili, jest wyrażone słowami samego Autora.

LITHOTOMIA. (Chia:.) Tak nazywają operacyą za pomocą ktorey wyciągają z pęcherza kamienie w nich zawarte; operacya ta robiona bywa kilkorakim sposobem i różnemi narzędziami. *Patrz* LITHOTOM. Dzieciom, niemożna tak wyrzynać kamieni iak dorosłym, ani kobietom iak mężczyznom, ani młodym ludziom iak starcom; idzie zatym, że rozmaite sposoby wynalezione aż dotąd praktykowania lithotomii, niepowinny być uważane iak niepożyteczne, tudzież, że chwycić się iedney a zarzucić wszystkie inne, byłoby iedno, co naygrubsze chcieć popełnić błędy.

Przed wyrzynaniem kamienia nayistotniey potrzebną jest ostrożnością, aby należycie przygotować chorego; puszczają mu krew raz lub dwa razy w wygilia wyrzynania, w pomiar sił iego; w sam dzień operacyi, dają mu kilka enem, końcem należytego wyczyszczenia kiszki *rectum*. Na czas nieiaki przedtym, przepisują mu dyetę umiarkowaną.

WYRZYNANIE KAMIENIA z MAŁYM PRZYGOTOWANIEM.

Operacya wyrzynania kamieni jest prawie tak dawna iak lekarska sztuka. *Hipo-*

krates czyni o niej wzmiankę, a w *Celsie* znajdujemy opis sposobu czynienia *lithotomii*, którą potym nazwano operacją *wyrzynania z małym przygotowaniem*. Skoro kamień będzie doprowadzony do szyi pęcherza, mowi ten wielki człowiek, czyni się w skerze, blisko otworu zadniego, narznięcie w kształcie mieśiaca przybywającego, które powinno dojść aż do szyi pęcherza: końce, powinny być trochę obrocone ku udom w części najniższej i nacyśniejszej tego narznięcia; robią pod skórą drugie narznięcie poprzeczne, które otwiera szyję pęcherza, tak: aby otwor był trochę większy niż kamień: po uczynionym tym narznięciu, wyimują kamień palcami albo haczykiem; udae się ta operacja bardzo dobrze, gdy kamień jest mały, ponieważ operator stara się przyśunąć go dobrze do szwu między stolcem a członkiem wstydliwym, za pomocą dwóch palców, które wstępują w otwor zadni; tudzież, ponieważ na tym kamieniu robi narznięcie.

Operacja wyrzynania kamienia z małym przygotowaniem, tak nazwana, ponieważ bardzo mało potrzeba instrumentów do zrobienia iey, była w używaniu przez bardzo długi ciąg wieków; praktykuje się z największą łatwotścią, ale nie słyehanych nabawia bolow, gdy kamień jest piaszczysty, nierowny i gdy ma kilka kątów ostrych, iego rogi czyli nierówności kolą, kaleczą pęcherz, który jest bardzo tkliwy, i zadają choremu męki naysroźsze. Ta operacja wcale się nieudaje na dorosłych, tylko na

dzieciach, a i tu potrzeba aby kamień był mały; że zaś można na dzieciach czynić operacyą z *wielkim przygotowaniem* (a ta operacya złączona jest zawsze z okolicznościami mniey nierównie niebezpiecznymi), mało bardzo jest przypadkow, w którychby należało używać innego sposobu. Można iey spróbować gdy kamień jest błoną pokryty osobną, lub przylegający do pęcherza w miejscu, w którym zazwyczaj praktykowana bywa. Trzeba iey ieszcze użyć, gdy sobie kamień zrobił w szyi pęcherza miejsce i w nim tak nadrośł, iż widać nadbiegłość na szwie między stolcem a członkiem wstydlwym; pod ow czas dosyć bywa nayszęściey rozciągnąć tego i mocno rozciągniętą trzymać skorę na kamieniu, oraz w tym samym miejscu, uczynić narznięcie proporecyonalne do wielkości tego ciała obcego. Kto chce czynić na dziecięciu operacyą z małym przygotowaniem, każe człowiekowi mocnemu, siedzącemu na stolku trzymać na poduszce dziecie położone na jego kolanach, tenże człowiek przez podkolanka bierze dziecie za ręce a nożki tak rozkłada, aby położenie było sposobne do uczynienia operacyi; pomocnik podnosi woreczek, potym operator wsuwa w otwór zadni drugi i trzeci palec, temi dwoma palcami przysuwa kamień blisko szyi pęcherza, i wypycha go ile może zewnątrz, aby zrobił widzialną nadbiegłość, na ktorey czyni narznięcie. Palcami lub haczykiem wyciąga na reszcie kamień.

WYRZYNANIE KAMIENIA z WIELKIM PRZYGOTOWANIEM.

Operacya z małym przygotowaniem w krotce poszła w niepamięć, gdy Maryan *Sanctus* ogłosił powszechności sposób Jana *De Romanis* swego nauczyciela, który potym nazwano; *Operacyą wyrzynania kamienia z wielkim przygotowaniem*. Chcąc czynić tę operacyą; kładą chorego na stole nieco wyższym, wyscielaia go materacem, pod który kładą stółek, aby materac leżał w równi pochyłej: zginaią kolana chorego, wiążą kostki nog z pięściami; z obydwóch stron stawiaia dwie osoby, aby trzymały nogi i uda w oddaleniu, trzecia osoba wchodzi na stół, aby mocno trzymała barki; czwarta podnosi worek; ieden z przytomnych podaie narzędzie Operatorowi; te narzędzia są: lithotom, sonda lochowana czyli wydrażona, dwa konduktory, z których ieden ma nazwisko konduktora samca, drugi konduktora samicy, kliszeczki czyli obceźki i pewien gatunek łyżki do wyciągania piasku. Wfuniętą sondę do pęcherza podnoszą, ruszaią potym, aby tylec czyli grzbiet na którym iest wydrażenie; podkoczył; potym ponad woreczkiem, przy sznurku czyli kresie woreczka mofznego czynią narznięcie w uretrze na dwa lub trzy cale, opuszcza trochę rękę i nożyk operator, aby początek uretry przeciął należycie; pod ow czas, gdy podnosi sondę, stosuje czyli przykłada śpice do symfizy kości wstydlivey. Gdy tym sposobem dojdzie do uczy-

nienia przyzwoitego narznięcia, wśwucha w rynnienkę sondy szpicę konduktora ktorem zapuszcza w pęcherz, za pomocą *gorgeretis* (tak nazywają cyrulicy instrument do wyciągania kamieni) zapuszcza palec drugi od ręki, którym usiłuje rozprzeźstrzenie przeyście. Inni pod ow czas udają się do drugiego konduktora. Za pomocą konduktora wśwuchają kleszczyki i wyciągają kamień.

Doświadczenie pokazało, że ta operacya w bardzo małej liczbie przypadków udaje się, i że jest najniedostatnieysza z tych wszystkich, których probowano dotąd. Niech tylko kamień cokolwiek będzie wielkim, nie można go wyciągnąć, tylko skutkując znakomite rozdarcia i nabawiając chorego okropnych bolow. Mieysce w którym przecinają pęcherz nie bardzo jest przyiżne wyięciu kamienia: narzędzia nie mogą byđ wśwunięte, tylko z naywiększą trudnością, rozprzeźstrzeniacz wywierają swoje dzielność na części, którychby tykać nawet nie należało. Skutek rozprzeźstrzenia powinien się tylko dadz czuć w gruczołkach nasiennych między pęcherzem a woreczkiem nasiennym leżących, zwanych (*prostata*), które się opierają wyięciu kamienia, a rozciąga się aż na części, które zbyt gwałtownie ściśnione będąc, zapalają się, ropieją, nabawiają fistuł, za któremi idą gorączki wolne, marazm, i śmierć.

Oprocz tych dwóch wymienionych sposobow dobywania kamieni z pęcherza, jest jeszcze kilka innych, które opuszcza-

my, już ztąd, abyśmy niedali cyrulikom niedouczonym pochopu do Operacyi ktorey nigdy niewidzeli, a ktorąby może przez zaufanie w swych błachych światłach czyścić odważyli się z zgubą pacjentow, już ztąd, iż w tych wszystkich przypadkach wyrzynania, naydokładnieyszy na p pierze opis operacyi, mdle tylko bardzo i bardzo niedoskonałe dadz może objaśnienie rzeczy. Chirurgowie zatym czytujący nasze dzieło, za całą naukę dla siebie to tylko w ninieyszym artykule znajdą, iż się nigdy na wyrzynanie kamienia odważać nie mogą, jeżeli wprzod w tey mierze, od światłych nauczycielow, samą praktyką, i tą kilkakrotną, wyćwiczeni nie byli.

LILIA. (*Lilium albo flore erecto & vulgare*) Bot: Jest to roślina, ktorey korzeń jest cebulowaty, złożony z kilku łusek mięsistych i połączonych w iedno ciało. Ta cebulka utrzymuje łodygę prostą wysoką na łokieć, lub półtora łokcia i okrągłą. Koło wierzchołka iey widziemy liście, ktore się nie trzymają żadnego ogonka, kształt ich jest podługowaty, kolor zbliża się do zielonego, zapach podobny do zapachu kosszyszcza (*verbenaca*). Kwiaty lilii są bardzo białe, piękne pachnące i kształtu dzwoneczka. Owoc podługowaty, podzielony na trzy komoreczki wypełniony nasieniem.

W Sztuce Lekarskiej nie używają kwiatow i cebulek liliowych.

W kwiatach liliowych uznają cnotę anodynną. Bardzo się rzadko trafia, aby ie

przepisywano wewnątrznie ale zewnątrz do-
fyc często używane bywaia. Uspokaiia
bole, ktore skutkuią otoki podczas zbiera-
nia, trawia ie i doprowadzaią do stanu dół-
rzałości, ztąd wchodzą w wielką liczbę ka-
taplazmow odmiękczaiących: używane tak-
że bywaia do enem dawanych w zamiarze
rozwolnienia. W tym celu można także u-
żyć oleyku kliowego ktoren otrzymuią wy-
stawiając lilie na słońce.

Za pomocą dystryllacyi w piasku lub po-
piele ciepłym, otrzymuią także z kwia-
tow liliowych wódkę pachniącą, którą
zalecaia, na pomoc w złęzeniu, tudzież na
wypędzenie błon otaczaiących płod. Dają
ia ieszcze w kaszlu, w dychawicy i innych
dolegliwościach płuc, żadnego niema kata-
plazmu odmiękczaiącego, w któryby nie
wchodziły.

Rzadko bardzo, iako się iuż powiedzia-
ło, używane bywaia do lekarstw wewnątrz-
nych. Jednak twierdzą niektorzy, że kil-
ku hidropikow uleczonych zostało ich fo-
kiem, ktoreń zacierano w mące ięczmien-
ney, i pieczono chleb, ktory dawano cho-
remu iść przez pięć lub sześć tygodni.

*Weź cebulek lilii białych pieczonych
w popiele i utłuczonych, garści 2
Liści szczawiu, tyleż*

Warz wszystko z sadłem wieprzowym,
aż do pewney stężałości. Otrzymasz wy-
borne kataplazma na wzbudzenie suppu-
racyi.

LIPA. (Bot) *Tilia*. *Tilia femina folio majore*. Jest to drzewo wielkie grube, bardzo gałęziste, dające wielki cień; kora jego jest gładka czarniawa zewnątrz, giętka. Drewno lipy jest miękkie, białawe. Liścia szerokie zaokrąglone kończące się szpiczasto, ząbkowane po brzegach, nieco kosmatawe. Kwiaty lipy są pięciolistne, ułożone w różyczkę, koloru białego wpadającego w żółty, zapachu przyjemnego, wspierają się na kielichu przedzielnym w pięć części białych, mięsistych. Po każdym kwiecie następuje skorupa drzewista, wielka iak groch wielki, okrągła, nieco obdłużna, kątowata, kosmata, zawierająca nasienie czarniawe, słodkie. Drzewo to w wielkiej jest wziętości i prawie wszędzie pielęgnowane, potrzebuje ziemi tłustej, wielki cień sprawuje, i taką bierze postać iaką kto chce; wyfadzają lipami ulice, wchody, dziedzińce robią z nich altanny czyli chłodniki; ale niezbyt długo trwa; kwitnie w Maju i Czerwcu, owoc dojrzewa w Sierpniu a często w Wrześniu sam przez się opada. Lipa Hollenderska jest drzewem iednym z nayszacowniejszych. Kanały, które się widzieć dają w większej części miały tego Kraiu, są otoczone na obydwóch brzegach lipami.

LIPA udaje się bardzo dobrze w przefadzaniu; można ją sadzić w grubości znacznej będącą, gdyby nawet miała półłokcia dyamentru. Jesień jest porą nayprzyjaźniejszą do przefadzania tego drzewa, i zawsze jest lepiej chwycić się tej roboty, gdy liście padają

padać zaczynaia, byleby tylko nie wypadło sadzić iej w mieyscu tłustym, podległym sflawowi wilgoci pod czas zimy; bo w tym ostatnim przypadku, lepiej zaczekać wiosny, a naydaley końca Lutego.

LIPA może bydz obcinana ile się podoba, bez wszelkiego uszkodzenia. Można ją równać, obrzynać, okrzesywać, nacinać; to wszystko znieście bez najmniejszego schnięcia w każdym czasie. gdy sok roślinny nie jest w ruchu czyli w zburzeniu, i wszystkie nacięcia kory, zalepiaią się czyli zarastaia dopokąd nie doydzie wieku lat 20; z tem wszystkiem, kiedy przychodzi odcinać mocne gałęzie, należy mieć przeczność, oblepienia czem.

Kwiaty lipowe są iedyną częścią tego drzewa. używana w sztuce Lekarskiej do wewnetrznych lekarstw. Pędzą z nich, wodę dystryllowaną i robią konferwę. Obydwa te lekarstwa są uważane, iako wyborne cefaliczne, i prawie ogólnie bywają przepisywane w przypadkach grożących apoplexyą, i epilepsyą; w zawrotach, drzeniach rak, i w więkzey części innych chorob rzeczywiście zawisłych od wady muzgu, lub od początku nerwow. Wymoczenie kwiatow lipowych brane bywa na tenże sam użytek. Wymoczenie to potrzeba uważać iako wodę słabszą od wody przepędzaney i od samey konferwy; ieżeli to prawda, że cnota kwiatow lipowych ma swoje siedlisko, w ich początku aromatycznym, ktorego wymoczenie mniej ma daleko w sobie iak, woda dystryllowana, lub

kwiat zawierający się w swej substancji w konferwie. Ale pewna jest z rozbioru *Cartheusera*, że początek stały, czyli wyciąg tego kwiatu nie posiada żadney cnoty rzetelney; Autor wzmiankowany nie wyciągnął z niego przez roztwarzacza wodnistego nic, prócz substancji szlamowatey, bezsmakowitey i bez czynney.

Co się zaś tycze użycia zewnętrznego lipy, *Szymon Pauli* twierdzi, że szlamowatość wyciągnięta z iey kory środkowey, z wodą babczaną, jest wyborym linimentem przeciwko sparzeliznom. Jey ziarenka starte na proszek i pomieszane z trochę octu, wśląknięte w nos, zastanawiają krwiotok nosowy. *Boerhave* zaleca kataplazmą robioną z kwiatów tłuczonych, jako lekarstwo iedno z najsukuteczniejszych przeciwko tenezmowi. Twierdzą że liścia tłuczone i skropione trochę wody, są bardzo dobre na rozwiązanie i rozpędzenie nadbiegłości nog.

Lipa jest także w częstym użyciu u Rzemieślników. Drewna lipowego używają Kołodzieie, Stalmachy, Stolarze, Rzeźbiarze. Snycerze nayeściej do swoiey roboty biorą lipę, bo to drewno będąc miękkiey miąższości, łatwo ustępuje bez łupania się cięciu dłuta, a do tego, nie jest podległe toczeniu robaków. Węgiel z drzewa lipowego jest lepszy nad wszystkie do robienia prochu działowego; drugiey kory, używają do robienia wici zamiast sznurow.

Dawniejszych czasow szlachetnieysze miała użycie. Służyła bowiem starożytnym do pisania, dopokąd była świeżą. Ta to jest druga kora, którą Grecy nazywali właściwie *philica*.

LOOCH. (Rz: Apt:) Jest to przyprawa stężałości średniey pomiędzy syropami i elektuaryami, nayczęściey iey używają w chorobach pierśi; szlamowatości, ciała tłustę, syropy i proszki, zazwyczaj składają loochy. Loochy zażywają łyżkami; trzymać je należy przez czas nieaki w gębie, i po trochu połykać; lub też flie się zwolna kawałek lukrecyi w nich umaczany; tym sposobem cząstki balsamiczne wyparowane w gębie ciepłem, przenikają z powietrzem, którym oddychamy w rurę oddechową, w krtaniowe naczynia i w płuca.

LOOCH STĘZAIĄCY.

Weż Syropu pigwowego,	uncyi 2
Koż suchych,	uncyi 2
Terræ sigillatæ,	drachmę 1

Zrob looch.

LOOCH PRZECIW ZGNILIZNIE.

Weż Syropu de Althea,	uncyą 1
Oleyku migdałow słodkich,	drachm 6
Wody cynamonowej,	drachmę 1
Kamfory,	gran 4

Zrob mieszaniinę według prawideł sztuki.
Ten looch bierze się łyżkami.

M m ij

- LOOCH PEKTORALNY BECHICZNY.

Weź *Oleyku migdałow słodkich*,
Cukru ięczyennego razem, uncyi 3

Utluc wszystko w móżdzierzu, dopokąd nie
 otrzymasz likworu białawego.

- LOOCH PEKTORALNY ROZRZEDZA-
IĄCY.

Weź *Olbrotu*, drachmę 1
Krwi preparowanej kozła, drachmy $\frac{1}{2}$
Gummy dragantu tyleż,
Syropu de Althæa, uncya 1
Oleyku migdałow słodkich, uncya 1

Zrob looch.

- LOOCH PURGUIĄCY.

Weź *Pulpæ cassiæ*, uncya 1
Oleyku migdałow słodkich tyleż,
Syropu de Althæa, uncyi 2

Zmieszay na looch, który łyżkami zaży-
 wać będziesz.

LUKRECJA (Bot:) *Glicirrhiza radice re-
 pentæ vulgaris Germanica. Glicirrhiza siliquo-
 ja vel Germanica Liquiritia dulcis Radix*, iest
 to roślina, która ma małe kwiateczki błękitne,
 iarzynne, ułożone w kłosek, po których
 następują małe strączki zadarte, napełnione
 nasionkami; wydać na wiosnę łodygi dłu-
 gie, łaskowane, wysokie na półtora łokcia

lub na dwa: liście lukrecyi idą na przemian, są bardzo szerokie, złożone z ośmiu lub dzieści ciu skrzydełek podwoynych, i zakończone pojedynczym listkiem; liście te są kształtu iakowatego i lepkie. Korzonki tej rośliny są długie, koloru ciemnego zewnątrz, i żółtozielonawe wewnątrz, tęgie i giętkie, z niewielką liczbą sęczkow; napełnione są sokiem bardzo słodkim. Pielęgnują ją pospolicie w ogrodach i na polach, kwitnie zaś w miesiącu Sierpniu.

Z Lukrecyi ziela samych tylko korzonków w sztuce lekarzkicy używają, wielką ich cnotą jest, że są pektoralne, bechliczne, używanie ich tak jest pospolite że prawie żadney niema tyzanny w którąby lukrecya nie wchodziła, bądź dla naprawienia wrodzoną sobie słodyczą. Smaku nieprzyjemnego innych wchodzących zioł; bądź dla tego, aby użyczyła tyzannie swej własności osobliwszey łagodzenia ostrości humorów, które wzbudzają kaszel. Zazwyczaj kładą iey poł uncyi do każdej kwarty wody; nie potrzeba iey warzyć iak trzy lub cztery minuty, aby napoiu nie uczyniła zbyt gęstym i szlamowatym.

Lukrecya w wielkim jest bardzo używaniu na choroby płuc, iako to na kaszel, na trudność czyli ciężkość oddechu; łagodzi cząstki ostre, które rozdrażniają rurę oddechową, które czynią głos chrapliwy i skutkują gorącość pierśi. Mocno także przystoi na choroby nerek i pęcherza, iako to na kamień, zatamowanie i gorącość uryay, tudzież na wrzody nerek.

Gdy ten korzeń jest zupełnie świeży, do-
fyc jest moczyć go na zimnie w tyzannach,
a nawet w prostej wodzie.

Sok lukrecyi bądź biały bądź czarny, u-
żywany bywa podufale w katarach i ka-
szlach uporeczywych; jest zaś wyciągiem
zrobionym przez ewaporacyą czyli wypa-
rowanie mocnego wywarzenia lukrecyi, do
ktorego dodaia gummy dragantu i Arab-
skiey, cukru, a niekiedy kosaćcu i ambry
szarey. Sok ten jest odmiekczaiaący i za-
staiaiaący. Lukrecya gotowana w wodzie z
trochą cynamonu, służy niektórym za na-
poy ordynaryiny, i nie mniej opaia iak pi-
wo, gdy wyfermentuie.

Lukrecya wchodzi w ogromną licbę two-
row i przypraw Aptekarskich, pomiędzy
innemi w dryakiew, w pigułki Rhumbarba-
rowe *Mesuego* &c. &c.

LUBORZYC. (Bot:) *Epithymum sive*
cuscuta minor. Jest to gatunek kaniey pre-
dzy złożony z włoknow cienkich iak wło-
sy, koloru czerwónawego lub szarawego, za-
pachu przenikliwego. Naylepszy luborzyc
jest ow, który nam przywożą z Kandyi lub
z Wenecyi. Te dwa Luborzycy nie różnią
się tylko samym kształtem: bo luborzyc
Kandyjski składa się z włókienek długich i
prostych, a Wenecki z włókienek kędzie-
rzawych. Wybierać należy luborzyc świe-
ży, i dobrze pachniaący. Ma cnotę czy-
szczącą, lekko purguiaącą i rozwalniaiaącą.
Przepisuią go przeciwko pedogrze, ruma-
tyzmowi i kachexyi skorbutyczney. Ro-
wnie jest pożyteczny osobom melancholi-

cznym i hipokondryacznym. Doza iego iest od poł drachmy aż do drachmy jedney. W wymoczeniu dwoie tyle.

LICANTHROPIA. (Szt: Lek:) Jest to gatunek melancholii, w którym człowiek mniema się bydź zamienionym w wilka i naśladuje wszystkich spraw iego. Czytamy w *Historii Imaginacyi* przez Pana Oufte, że pewien człowiek wzięwszy sobie w głowę, iż iest przemieniony w wilka, biegał po ulicach, był iak mógł najlepiej i kasał przechodzących w zamiarze naśladowania wilka. Rażeni tą chorobą, ieżeli nie są daleko od lasow, mają zwyczaj uciekać do nich wieczor, aby noc z bestyami dzikimi przepędzili; gdy nastąpi poranek wracają do siebie, i pod ow czas mówi *Asturius* odżytkują rozsądek.

Możnaby tyśiączne naprzeciwko temu przytoczyć przykłady ile, że gdy iakim przypadkiem zdaia się mieć przytomność umysłu względem tego co czynią, bywają w marzeniu, smutku, mają oczy zapadłe, wzrok obłąkany, gębę suchą. Radzą na uleczenie tey choroby, aby puszczać krew obficie w przystępie, zakazać choremu używania wszystkich pokarmow, ktore nie dostarczają dobrych sokow. Niektorzy Autorowie twierdzą, iż gdy przystęp ma napadać, należy skrapiać głowę wodą zimną lub wywarzeniami smodaynemi; tudzież, że gdy spi, dobrze iest, nacierać mu uszy i nozdrza opium. Ze zaś przyczyny oraz sposoby leczenia tey choroby są też same co i melancholii, odsy-

łamy do tego artykułu Radziemy zaś aby nacierać iak nayfilniey kołącemi moralnemi; trzeba ile możności odwracać od umysłu chorego wyobrażenia, ktoremi się zatrudniać lubi; trzeba rozrywać zabawami; starać się, aby nigdy nie został bez kompanii; i stopniami niszczyć w nim głupie uroienie.

LYMPHA czyli LIMFA (Phytic:) Jest to owa część biała krwi ktora się toczy i krąży po naczyniach

LYMPHATICZNE naczynia (Anat) są to małe naczynka przezroczyście, ktore po spolicie pochodzą z gruczołów i odnoszą do krwi likwor iasny i czysty, znany pod imieniem *limfy*. Jeszcze dotad nie mogli nikt odkryć prawdziwego ich początku; ostateczna ich drobność i cienkość zawsze się przeciwity czynionym w tym zamiarze doświadczeniom na rozmaitych ciałach. Dorozumiewają się, że biorą swoy początek pobocznie z arteryi, a ztąd wynika pozor do sądzenia, że się ich wiele znajduje po wszystkich częściach ciała. Starożytni wcale nie wiedzieli o ich bytności. *Bartholin* uczynił pierwsze odkrycie tych drobnich naczyniek 1651. Dostrzegamy że rozmaite odnogi naczyń limfatycznych, łączą się w miarę przybliżania swego do serca, aby znaczneyfze pnie kształciły. Naczynia limfatyczne będące pod diafragmatem, odlewają limfę w zbiorownią, (*receptaculum*) *Pequeta*. Naczynia położone nad tą błoną wpadają do kanału pierśiowego.

LYMPHA czytay *Limfa* (Sz: Lek:) Limfa, może grzeszyć zgęstnieniem, ostrością i rozwiązaniem swoim

Przyczynę zgęstnienia limfy bywają pospolicie następujące: iad weneryczny, skorbutyczny lub rakowy; łatwo każdy zrozumieć może, że ten rozciek roztoczony po całym ciele, a do tego będąc źródłem prawie wszystkich innych humorów, musi w budowlu naszey skutkować wielkie niełady, kiedy sam jest zarażony rozmaitemi wadami. Gdy jest zgęstniały, robi w naczyniach zawady do krążenia; w gruczołach, rozplądza zatkania, skiry, raki. Gdy postrzeżesz, że limfa jest nadto zgęstniała, i gdy grozi przypadkami dopiero wzmiankowanemi, potrzeba się udać do napoiów obfitych, do enem i kąpiel letnich. Używszy przez czas nieiaki rozrzedzających, przeyść należy do lekarstw rozwalniających, iakie mi są tyzanny robione z kobylego szczawiu, poziomkowego ziela, papawy. Po użyciu tych lekarstw udasz się do mocniejszych rozpuszczających, iakie mi są Gamma Ammoniak, szafran marfa rozwalniający, korzeń Wężownika Wirginiyskiego, stonogi w proszku, kwiaty siarki: można robić z tych wszystkich materyałów pigułki, kaski, opiaty. Stare wody de Passy, de Spa, de Plombiers, są także bardzo wielką pomocą w tey chorobie. Wszystkie te lekarstwa powinny być popierane lekkiem i łagodnym purgansami braniem codni piętnaście.

Ostrość limfy uznać za przyczynę obecność iakiego zakifu, którym się znajduje

przeięta, i to to sprawia rozdęcie w częściach cielistych i błonowatych, zbiegnięcia się nadbiegłości, skirry i raki, roziątrzenie nerwow; w pierśiach czuie chory kłocie, bole, w głowie strzykania, ciężkości, a skora pokrywa się różą, liszajami.

Poprawiaią ostrość limfy przez pufczenie krwi, napoje obfite, enemy, kąpiele, obłoniące, przez długoczesne picie mleka, pokarmy łagodne iako to: kleiki ięczmienne, ryżowe, gryczane; osobliwiey strzedź się należy picia likworow i wina; nie poruczać się namiętnościom gwałtownym, nie przypuszczać żadney niespokojności umysłu przez cały przeciąg leczenia.

Używanie pokarmow gorących i przyprawnych korzeniami, likwory tęgie, iad weneryczny, skorbutyczny, trędowaty lub rakowy, wyprożnienia zbytczne albo wymuszone, &c. uważane są iako przyczyny naypospolitsze rozwiązania limfy. Przypadkami ztąd wynikającemi są: smrodliwość odchodow stolcowych, samowolne omdłości, świerżbienia skory, wrzody po rozmaitych częściach ciała.

Chcąc zapobiec rozwiązaniu limfy, używają napoiow rozrzedzających, kąpiel zimnych, bulionow chłodzących i tuczających iakimi są buliony z cieleciny, z kureczęcia, z żabeczek; mleko krowie, oślicze &c.

Z drugiey strony zawsze roztrząsnąć należy, czyli rozwiązanie limfy nie pochodzi z iadu wenerycznego lub skorbutycznego. W przypapku dostrzeżenia potwierdzające-

go domysł, mieścić należy do lekarstw właściwych na rozwiązanie limfy; lekarstwa przyzwoite każdemu z osobna iadowi.

LYPIRIA (St. Lek:) Jest to pewien gatunek gorączki przerywanej lub ciągłej, ztowarzyszonej z wielkim zewnętrznym zimnem i z gwałtownym pieczeniem wewnętrzności. Za przyczynę tej choroby można naznaczyć rozziatrzenie ostre mające siedlisko w jednym trzewiu, i wywierające swoją dzielność na włókna nerwowe tej części. Ta ostrość rozdrażniająca, skutkować będzie wewnętrznie gorącość palącą, gdy tym czasem naczynia muszkularne ścieśnione spazmami, części zewnętrzne ogołacać będą z krwi, i tym kształtem da się uczuć czucie zimna; tak zapalenie kiszki, wątroby, pęcherza żółciowego, kładą tamę odlączeniu, a przynajmniej biegowi żółci: ta żółć nabywszy jeszcze większej ostrości biegiem z trudnością odprawionym może skutkować gorączką zwaną *febris lypiria*. Patrz GORĄCZKA.

Niespokojność, miotanie się, bezsenność, nudności, gorącość wewnętrzna, niesmak, zimno zewnątrz, piątują ten stan. Na pokonanie go, udają się do antiphlogistycznych, pomieszanych z mydłastemi, dawanych często ale w małej dozie. Każą czynić naporzania na części, ożywiają z wolna cyrkulacją zwałając, przez antiseptyczne kardyalne, i przez lekkie tarcia nog i rąk.

ŁAGODZĄCE lekarstwa. (Mat. Lek:) Lekarstwa tego gatunku przepisywane bywają w Sztuce Lekarskiej, końcem poskro-

mienia ostrości humorow; końcem ochłonięcia sol, których obecność drażni i rozjątrza żołądek oraz inne trzewia. I dla tego używają ich pomyślane, w zamiarze zapobieżenia skutkom trucizn zgrzyźliwych lub lekarstw rozdrażniających wziętych w zbytteczney dozie. Ogólnie lekarstwa łagodzące są wskazane w wszystkich chorobach, w których zachodzi zteżenie członków, gorącość, wyprężenie, eretyzm, spazmy (*Patrz te wszystkie słowa,*) na koniec w wszelkich przypadkach zapalenia gwałtownego.

ŁAGODZĄCE mogą bydź wzięte wewnętrznie lub przyłożone jako miecefcowe. Krolestwo krzewne dodaie nam sokow lukrecyi, ślazu, i grzybieńca; liści: sałaty, boraku, płucownika; psich ięzyczkow, i ięzykow wołowych; czterech nasion zimnych większych i mniejszych; ziarnek lnu, konopi, sialkow, maku, sałaty, i cykoryi, plesznika, owsa, ięczmienia, ryżu, migdałow słodkich, pistaciow, damasceń, daktyli, rodzenkow, iuniubow, fig suchych, gumm: arab: skiey, dragantu, sagou &c.

Krolestwo zwierzęce daje nam, Kurcze, cielę, iagnięta, żółwie i żaby, mleko, serwatkę, śmietankę, masło, miód praśny, i olbrot. Z wszystkich tych substancyi robią: emulsyę, tyzanny, apozemata, buliony, galarety, wody &c.

Krolestwo kopalne czyli kruszczowe, dostawia wod mineralnych ciepłych lub zimnych. Te wody można kunsztownie robić.

ŁAGODZĄCE zewnętrzne są owe, które, będąc przyłożone na nadbiegłości zapalone, na choroby łkornie, na rozpadliny warg, pierśi, części rodzajnych, otworu zadniego, tudzież; na mieysca napaśnione różą, koią bóle, uspokajaia gorącość i świerźbie nie. Takimi są: figi, oleiek orzechowy, gumma ammoniak, gumma dragantu, mleko, maślo, śmietana, szpik wołowy, iele ni, sadło człecze, sadło wieprzowe, niedzwiedzie, kurze, iaszczurcze, bobrowe &c. olbrot, skrzek żabi, wołk, żółtek iay, kreda, bleywas, gleyta &c. &c.

Te Lekarstwa, mogą bydź przykładane w kształcie kataplazmow, maści, plastrów, papki, smarowidła, ceratu, pomady. Kładziemy tu niektóre przepisy łagodzących wziętych wewnątrznie i zewnątrznie przyłożonych.

TYZANNA ŁAGODZĄCA.

Weź *Siemienia czyli ziarna lnianego*, uncyą 1

Zawiąż siemie w chustę i każ moczyć przez godzin cztery w 4. funtach wody jęczmienney na ciepłym popiele.

WODA JĘCZMIENNA.

Weź *Jęczmienia całkowitego*, garści 5

Każ warzyć w wodzie przez kilka minut. Wyley tę wodę i naley blisko 10. funtów wody nowej, każ potym warzyć, poki nie

wy wre częśc trzecia i poki się nie popęka
ziarno.

WODA KURCZĘCIA.

Obedrzey i wypaprosz kurczę, każ go goto-
wać przez godzin dwie w tak wiele wody, a-
by po wyrzenu i ugotowaniu zostało przy-
najmniey fześc funtow. Ktoby chciał wo-
dę tę uczynić chłodzącą, może wypchać
kurczę ryżem; ięczmieniem, nasionami zi-
mnemi. &c.

APOZEMA ŁAGODZĄCE.

Weż <i>Jęczmienia całkowitego,</i>	uncyą 1
<i>Liści wołowych ięzykow,</i>	garść 1
<i>Rodzenkow,</i>	Nro 6.
<i>Nasion zimnych,</i>	garści ½

Zawiaż nasiona w węzełku, warz wszy-
stko w 4 funtach wody, aby wyrzało dwa;
przecedz, doday do przecedzenia:

<i>Syropu siatkowego,</i>	uncyą 1½
---------------------------	----------

POMADA ŁAGODZĄCA

Weż <i>Oleyku migdałow słodkich,</i>	uncyi 2
<i>Wosku białego,</i>	uncyi ½
Rozpuść wolk i zmieszay na pomadę.	

LINIMENT ŁAGODZĄCY.

Weż <i>Oleyku migdałow gorzkich,</i>	uncyą 1
<i>Oleyku iay, każdego</i>	

Zamieſzay wſzyſtko na liniment.

CERAT ŁAGODZĄCY

Weż <i>Oleyku, z iay,</i>	uncyi 2
<i>Wosku topionego w gorącym po-</i>	
<i>piele ,</i>	uncyi 4
<i>Olbrotu ,</i>	drachmy 2

Biy wſzyſtko razem i kłuć przez godzin 6. w moździerz u ołowianym ; zrob potym cerat podług ſztuki.

ŁAWECZKA HIPOKRATESA. (Chir:)

To nazwiſko dawano machinie używaney do naprawy członkow wibitych i złamanych. *Hipokrates* był iey wynalazcą, ale iey już nie używają wiecey. *imo.* ponieważ nie bardzo wygodna, *zdo* ponieważ wyprężenie czynione tą machiną i innemi tego gatunku nigdy nie ieſt równe. Ławeczka ta była pewnym gatunkiem łoża, na końcu którego były dwie oſi, które obracano korbeczkami. Koło oſi były łubki, które ſtoſowano do części wywinionych lub złamanych. Skutkiem korbeczek było to, że okręcały te łubki czyli pętka koło oſi, i tym ſpoſobem czyniły wyprężenie i przeciw-wyprężenie.

ŁECHTACZKA po łacinie *Clitoris*. (Anat:) Jeſt to jedna część z ſkładających ſaład niewieſci czyli części rodzayne niewieſcie. Mowiliśmy już nieco o tym pod artykułem: *Klitoris* tu dodamy wiadomości opuſzczone wyżej. Jako zaś artykuł ten umieſzczamy iedynie dla podania wiadomości nie-

ochybnie potrzebne tak fclczerni leczącym choroby weneryczne, aż nadto częſte w wieku XVIII, tak chlubnym z rozſzerzenia ſwiatła: iako i, wſzytkim pomagającym w pracy rodzenia, oſadziliſmy za rzecz potrzebną, dadź tu wyobrażenie dokładne zbliżone wſzytkich części rodzących Niewiaſty, i Męſzczyny, wyjęte z Dzieła J Pana de LIGNAC.

O CZĘŚCIACH MĘZKICH.

„ Skoro tylko ludzie poſtrzegą iaki phenomenon, kwapią ſię natychmiast z daniem tłumaczenia onego. Ciekawość ludzka ſzpera we wſzytkim, co ſię zdaie przeciwie poſpolitemu biegowi i porządkowi natury, gdy tym czaſem rzeczy bliżej nas tykające i beſzrzedniey poddane zmyſłom, po więkſzey części, w nayochydnieyſzym zaniedbanu leżą. Nic zaſte nie ieſt tak poſpolitego, iako używanie części przyczyniających ſię do zapłodzenia, i razem nic niema tak ciemnego dla wielu ludzi, iak kształt iſtotny i wewnętrzne ułożenie tychże części. Używamy rozkoſzy które nam iedną, niechcąc ſię zapuſzczać w ſzukanie przyczyny tak przyiemnego ſkurku, w ich ucłonkowaniu czyli organizacyi: ieżeli ta pobudka nie zdoła wzbudzić ciekawości niektórych oſob, niezbywa przecięż na waźnieyſzym nierównie pochopie, którym ieſt wiadomoſć przypadków dreczących niekiedy części tak delikatne, tudzież poznanie niektórych wad, które mogą założyć drogę do ſzczęſcia,
które-

ktorego każdy człowiek pragnąć powinien,
stania się oycem. „

„ Anatomicy po większey części dzielą
narzędzia zapładzania męskie na trzy klas-
fy, a to przez wzgląd na rozmaite ich fun-
kcyę. Pierwsza klasa zawiera narzędzia
oddzielające płyn zapładzający (*liquor se-
minalis*), w drugiej, zawierają się naczynia
zatrzymujące w sobie ten płyn przez czas
miesiąki, i służące mu za zbiorownią; a
trzecia nakoniec mieści narzędzia przeznac-
zone do przesłania tego likworu, w miej-
sce naznaczone od natury do zapłodzenia.
Organa czyli narzędzia pierwszej klasy są ją-
dra (*testiculi*), drugiej klasy, *pęcherzyki na-
sienne, vesiculae seminales*, trzecia klasa zabie-
ra wszystkie części składające *prącie męskie*,
Virga.

Ten podział szczególniej przyzwoity jest
osobom, poświęcającym się na naukę Ana-
tomii ogólną; my mając za cel samą uży-
teczność w praktyce, podzielimy te części
na zewnętrzne i wewnętrzne: drugie są wi-
dzialne; pierwsze leżą ukryte w przestrze-
ni niższej brzucha.

Część rozróżniającą męszczyznę od ko-
biety, stawa nayprzody w podziale, po-
dług ktorego, opisywać płęć męską przed-
sięwziąłem. Nie pożyteczną, ani przystoy-
ną rzeczą byłoby przytaczać pospolite na-
zwiska, osobliwie, od gminu kraju naszego,
tym częściom nadane. Anatomicy nazywają
część różniącą męszczyznę od kobiety *człon-
kiem męzkim, membrum virile, rozgą, czy-*

li *prąciem, virga*, i (a nie rozumiem, aby ją można inaczej nazwać bez obrażenia wstydu. (a)

Wiadomo wszystkim, że starożytni ubóstwili tę część pod imieniem *Pryapa*. Damy Egipskie nosiły ją iak świętości podczas dni uroczystości *Bachusowej*. Grecy mieli wizerunek iey zrobiony w wielkości ogromney, który noszono z wielkimi obrządkami; a podług S. Augustyna, nayzacnięysza Dama, obowiązana była kłaść wieńiec na to wyobrażenie. Mieszkańcy *Paruco* Prowincyi Ameryki Połnocney, w Kościołach swoich, wystawiali, na widok publiczny, podobny posąg; a opisanie czei iaką temu posągowi wyrządzano, niemoże przedsięwziąć, tylko pióro, poświęcone, sprośności, bezwstydnemu i bydłectwu.

(a) Łacinnicy nadali iey nieskończoną liczbę nazwisk, nazywali ją *Penis*, *Hafta*, *Muto*, *Verpa*, *Mentula*, *Priapus*, *Caulis*, *Virga*, *Facinus*, *Pisarze* *Romansow* mniej baczni na uczciwy wstyd iak na dowcipność wynalazku, mówili o niej pod nazwiskami, które nie gorszyły nikogo. Każdy czytelnik dorozumiał się łatwo co ma znać: *Dzida* lub *kopia* mężka, *strzelba*, i *pistolet* miłości, *Rządca* i *Dziedzic* *Domu*. *Pośrednik* *pokoju*. *Uprawiacz* *Zagonu* *Natury*. *Sposób* *kierowania* się na *świecie* &c. Znaczenie ostatnie usprawiedliwia u nas wiek *XVIII*.

Fenicyanie robili także obchody na cześć bożyszcza swego Belphegora, a wielki Kapłan, dumnym krokiem stępując na czele sprośnego swego Duchowieństwa, trzymał w ręku swoim, i skłaniał przed bożyszczem, na znak uszanowania pobożnego, część, która go domieszczała płci męskiej. Rabinii twierdzą, że Hebraycykowie, na stwierdzenie przyłęgi, kładli rękę na owej części, która podpadała obrzezaniu.

Mnichy *Gomeronu*, Prowincyi zawisley od Persow, bywają poddawani doświadczeniu ośobliwemu, a z ktorego pospolstwo sądzi o ich pobożności. Ci kapłani bałwanów, stawiają z odstoniowemi częściami rodzajnymi: kobiety ie całują, a jeżeli się pokażą na to czulemi wpadają w pogardę.

W Xiędze *Deuteronomii*, części te nazwane są szanownemi, (*veneranda*); Niewiasta z gniewu odrywająca ie, skazana była na ucięcie rąk. Kassrowie, mają sobie za największą chwałę, gdy im się zdarzy na wojnie, obciąć nieprzyjaciółom prącia męskiej; z tey zdobyczy czynią podarunek małżonkom, te zaś robią z nich naszyyniki, ktorymi się pyszą.

Lecz dosyć na tych dzieiach do wyobrażenia szacunku i powagi w iakich były u starożytnych niektórych Narodow części męskiej. Przebieglży krotko, że tak rzekę, ich historyą moralną, roztrząśniemy onych ukształcenie.

Prącie męskie lub *Rozga*, iest ciało okrągłe i długie położone w nayniższej części

N n ij

niższey przestrzeni brzucha, z przodu kroku; rozga ta przylega do korzenia kości wstydliwej czyli krokowej. Części składające prącie, mogą być podzielone, przez wzgląd na położenie swoje, na zawierające i zawarte. Pierwszemi są *skora*, *tkanina komorkowata*, która się pod skórą pokazuje, tudzież szczególniejsza iedna błona, która zdaie się być ukształcona rozsunieniem związku czyli przepaski albo ścięgacza (*ligamentum*), który przypina prącie do kości krokowej; a który od Anatomikow nazwany jest *zawieszacz prącia*, *suspensor virgae*. Skora okrywająca tę część zawija się na końcu, i to zawinięcie fałdowane, ma nazwisko *obrzeżka*, *prapucium*, Obrzeżek przypięty jest do spodniej części *galki*, (*glans*) (sam koniec rozgi męskiej), za pomocą związku czyli włókna (*ligamentum*), które nazwano *węzidłem* czyli *łznureczkiem* rozgi.

Części zawarte są; dwa ciała iamiste, (*corpora cavernosa*), *uretra* i *galka*; do tych jeszcze należy przydać *muszkuły* o których niżej mówić będę.

Skora okrywająca prącie jest cieńsza od skorki wszystkich innych części, co iey nadaje ostateczną czułość: Dostrzeżono, że tłuszczu nie wiele w niej bywa, i w samej rzeczy, tak było potrzeba, aby naprężenie łatwiej się robiło, aby się ta część mogła rozdać twardziej, tudzież: aby czucie owo wyborne, nie było tępiłone tłustością podczas tarcia, które przywołuje rozkosz. Na-

daremnie by natura rozpostarła była po prąciu męzkim, tak znakomitą ilość naczyn i nerwow, które rozmaitym sposobem rozpuszczają swoje odnogi, po całej jego miąższości wewnętrznej. gdyby czułość, którą w nim sprawują, tłumiona mogła być humorem tłustym.

Gatka (*glans*) jest naytkliwszą i nayłaskotliwszą ze wszystkich części, które w Męszczyźnie służy do zapłodzenia; ta tylko okolica prącia męskiego jest mięsista, jest gładka i miękka aby nie obrażała kobiety w złączeniu płci, a kształt spiczasto-okrągławy, którym się kończy, ułatwia jej wniknięcie do miejsca od Natury przeznaczonego na zapłodzenie.

Na dwa ciała iamiście, zapatrywać się należy, iako na dwie rurki lub kanaliki, które biorąc swój początek z obojey strony odnogi kości *Ischion*, postępują aż do niższej części kości krokowej, gdzie się te dwa ciała łączą na wzajem, aby odtąd jedno, tylko kształciły ciało, które się kończy przy posłedniej części *galki*. Ciała iamiście składają naywiększą i nayznakomitszą część prącia. W nich postrzegamy dwie rynienki; rynienka umieszczona pod spodem bierze w siebie naywiększą część *uretry*; a rynienka wyższa, daleko mniejsza, bierze w siebie grubą żyłę i dwie arterye nazwane wstydliwemi. Prawie cała substancya ciałek iamiстых jest gębczaśta, komorkowata; dwie arterye dosyć znakomite przenikają te ciała, rzucając po obydwóch stronach

niekończoną liczbę odnożeń, które do tej części krew sączą. Powiemy gdzie indziej, jak ważne ciążka iamiście przyczyniają się do zapłodzenia, teraz dosyć jest powiedzieć, że wyprężenie prącia, ma za przyczynę krew i duchy, które arterye i żyły przyciągają w niezliczone komoreczki, z iakich powstaia ciążka iamiście.

Uretra jest kanał długi, zakrzywiony, który bierze początek w szyi pęcherza, a kończy się przy odnodze spodniey *gałki*. Początek tego kanału zatoczony jest gruczołem zwanym *prostata*. Wnętrze uretry jest bardzo gładcowne i gładkie; dostrzegamy w nim kilka otworów, które są kanalikami gruczołów prostatów niższych, tudzież innych wielu, które dostarczają humoru szlamowatego, o którym mowa swego czasu będzie.

Rozga oprócz ściągacza czyli związki, o ktorey mówiłem, łączący ją mocno z kością krokową, i oney bardzo pomocney; nie tylko podczas wzniesienia się czyli wyprężenia, ale nawet podczas tęgnięcia i mięknięcia; *rozga*, mówię, ma sześć muszkułów; dwóch *dzwigaczów*, *erectores*, dwóch *przyśpieszników*, *acceleratores*, i dwóch *poprzecznych*, *transversos*. Muszkuły te z swego użycia nazwisko otrzymały. Pierwsze pomagają prąciu do wzniesienia się, gdy się ciąża iamiście wzdymaia; drugie ułatwiają wypuszczenie nasienia, ponieważ kurcząc się naciskają na pęcherzyki nasienne, i przymuszają płyn w nich

zawarty do wtrysnięcia w uretrę, zkład gwałtownie wypada. Muszkuły poprzeczne rozprzestrzeniają kanał uretry, końcem ułatwienia przejścia mrynie, lub nacieriu.

Długość prącia męskiego jest zazwyczaj ośm lub dziewięć długości poprzecznych palca, a grubość jego około trzech, gdy jest w tym stanie, mowi Pan *Dierus*, w którym go kobiety potrzebują. Z tym wszyskim, nie można zupełnie ustalić ani tej długości ani grubości; ani też grubość ani długość, mogą być świadkami o znaczniejszym lub pomierniejszym talencie do sprawowania funkcji miłosnych. Mowią nawet, że męszczyni, których prącie przechodzi zwykłą miarę natury, nie tak są dobrzy jak inni. To jednak naysprawiedliwiejsza, że wiele małżeństw jest nieplodnych, lubo małżonek uczłunkowaniem swoim, dał naysprawniejsze wyobrażenie niezawodney waleczności.

Platerus opisuie nam historiją dwóch żon, którym Sędziowie przyśadzili prawo porzucenia małżonków, na których się żaliły, ponieważ zachodziła ogromna niesłowność pomiędzy częściami płci oznaczającemi. Znajdujemy jeszcze inne postrzeżenia dowodzące, że byli męszczyni, którzy nigdy nie doznali sprzyjania miłości przeto, że ich natura nadto hojnie ubogaciła.

Małość części stanowiącey istotną różnicę pomiędzy kobietą a męszczyną, nie jest zawadą do zapłodzenia, gdy ta część

niczem innem prócz samey drobności nie wykracza. Ta wada niczem jest, w porównaniu wady uretry, gdy rzeczony kanał tak niesforemnie będzie ukształcony: iż się przeciwi i przeszkadza prędkiemu oraz prostemu wystrzałowi płynu nasien- nego. Niekiedy pomieniony kanał, przeto tylko ma fałszywą dyrekcyą, że *wędzidelko*, o którym była wyżej mowa, pod czas wy- preżenia gwałtownie ciągnie pracie, i nadaie mu kształt łuku: jeżeli męszczyzna nie- zdoła przekonać tey zawady, udadź się po- winien do Chirurga. Operacya, którą zno- szą tę nieprzyzwoitość, jest bardzo lekka, przecinaia *wędzidelko*, a pracie odzyskuje natychmiast dyrekcyą, która mu jest natu- ralną. (b)

Zobaczy Czytelnik niżej w artykule NIE- PŁODNOŚĆ, że stan obrzeżka, ułatwia także zapłodzenie, lub się onemu przeciwi, tak iak i łączeniu się miłosnemu. Zbyteczna dłu- gość iego bywa przyczyną niepłodności, ponieważ nasienie nie może być przepusz- czone do macicy z przyczyny tarcia, kto-

(b) W pierwszym używaniu rozkoszy mał- żeńskiej, może się *wędzidelko* przerwać, iakoż się to nierzadko trafiać zwykło, a- le stąd żadnego nie bywa przypadku, prócz lekkiej hemorragii, która się łat- wo załatanowić może, obwiązując pracie, kawałkiem czystego płótna, i odkładając na inny czas dokonanie.

re osłabiają, zapęd płynowi nasiennemu dany od mięskulow. I ta wada znajdzie dla siebie lekarstwo w Chirurgii, która odcina od obrzeżka część niepotrzebną i zawadziącą. Jeżeli zaś ten pokrowczyk grzeszy wadą przeciwną, ale bez zacisnienia i zadławienia prącia, pod ow czas znajduje się mężczyzna w stanie obrzezanych, o których na swoim miejscu będzie mowa: chcę mówić, że podobno cokolwiek utracą z rozkoszy, ale przeto nie mniej jest zdatnym do rozmnożenia swego rodu.

Te dwa stany prącia uważanego z strony obrzeżka, są dwoma chorobami, które potrzebują mocnego zażenowania Chirurgow, jeżeli w którym z nich prącie zostało zadławione lub zbyt ściśnione pokrowczykiem. Pierwsza z tych chorob nazywa się *Paraphimosis*. W tym zdarzeniu obrzeżek bywa tak zawiniony i wzdęty, że go nie można spuścić ani zsunąć dla okrycia *gałki*. Nie zastanawiam się nad przyczynami obcemi, które mogą nadarzyć *Paraphimosis*, iako na przykład jest choroba weneryczna, ale tylko nad pospolitą. Nowożeńcy, i ci których *gałka* nigdy łatwo z obrzeżka wysuwana nie była, łatwo podpadają tej chorobie, gdy wszystkich nateżają sił do przebicia sobie drogi rozkoszy. Sposób najlepszy zapobieżenia temu przypadkowi, a który nie powinien być zaniedbany, jest kąpać część w wodzie zimnej, aby stęchła, i potem zręcznie zsunąć obrzeżek na *Gałkę*. Jeżeli to nie pomaga, trzeba się udać iak naysprzedzay do operacyi, która zawiła

na odcięciu wędzidełka, czyniąc tyle nacien-
ciow, ile potrzeba do tego, aby obrzeżek
mógł się zsunąć po wierzchu gałki.

Wada przeciwna poprzedzającej jest *phimosis*. Niekiedy uciekają się do operacyi,
końcem uprzedzenia złych skutków; gdy ią
nadarza iad weneryczny; ale *phymosis* na-
turalna, którą dziecię rodząc się na świat
przynosi, w ten czas tylko bywa straszli-
wą, gdy dla ostrości uryny wpada w za-
palenie. Jeżeli nie ustępuje lekarswom na
to pospolicym, trzeba zezwolić na obrze-
zanie.

Mężczyzni którym ukształcenie rozgi
każe się obawiać iednego lub drugiego przy-
padku, ci nawet, którzy się nie rozumie-
ją żadnemu bydź podlegli, słowem wszyscy
mężczyzni, powinni bydź baczniemi w utrzy-
mywaniu części zewnętrznych w czystości
i ochędostwie, myjąc ie często. Gruczołki
umieszczone na gałce, sączą zawsze hu-
mor, który gęstniejąc, robi brud pomię-
dzy obrzeżkiem i gałką. Ten humor
czasem się psuje, i zastrasza niedoświad-
czonych, którzy mniemając, że zapa-
dli w gonorree ziadliwą, zasiągają rady
od Ciariatanow; ci zaś korzystają z łatwo-
wierności pierwszych i w włafney ich zgubie
szukają swoiey korzyści. Ten przypa-
dek leczy się samym utrzymywaniem ochę-
dostwa.

Wiele bardzo rozmaitości widzieć się
dało w ukształceniu prącia męskiego

Pewien Włoch miał tę część okrytą, i
naieżoną różkami bardzo twardemi i pazu-

rami Człowiek znany w Anglii, pod nazwiskiem the *Porcupine-man* (Człowiek Jeż:) jest okryty po całym ciełe, wyiafwszy głowę, dłoń ręki i stopę nog, szczecią; która ma twardość rogów. Szczec ta ma linie długości a dwie lub trzy grubości, i tak iak u Jeżow pionowo wszczepiona jest w skórę. Ten człowiek dokazał tego, że wzniecił miłość w jedney dziewczynie, z którą się ożenił. Z tego małżeństwa miał sześcioro dzieci chłopcow i dziewcząt, wszystkie tak ukształcone iak on i wszystkie takż pokryte siercią. Dorozumiewać się należy, że ten człowiek nadzwyczajny i niby dziki, ten czas obierał do pracy zapłodzenia, w którym nie nie mogło kłaść tamy iego rozkożom; kaźdey iesieni, ciała owe twarde, które uźbrały prące iako i wszystkie inne części ciała, opadały *Mélanges d' Histoire naturelle par Mr: Alleon Dulac. Tome III.*

Pewna Niemka, dopuściwszy się współcześnieństwa z murzynem miała chłopca, którego wszystkie części były białe, oprócz prącia. Widziano męszczyzny ktorzy mieli po dwa prącia rodzajne.

Fribe twierdzi, że znał męszczyne, ktoro prącie nie było przedziurawione na końcu galki; otwor znajdował pod spodem; ten sam Autor dodaie, iż ta wada, nie przeszkodziła do spłodzenia kilku dzieci.

Nakoniec znajduj się czasem i tacy, ktorzy przychodząc na świat, nie mają przedziurawionej rozgi; do Chirurgii należy poprawić zaraz tę wadę ukształcenia.

Po uwadze części, która istotną kładzie różnicę Męszczyzny od kobiety, należy się potym przypatrzeć *iądrom*, które są nazwane po łacinie *Testiculi* od łacińskiego wyrazu *testes* świadki, bo w samey rzeczy dają świadectwo o mocy i dzielności męszczyzny. Nazywają je także *Didymi*, bliźnięta z przyczyny: że prawie zawsze są w parze. Wiedziano męszczyzny, którzy mieli po 3. a nawet po 4. byli znówu i tacy, którym natura nieużytyła tylko jednego. Nie trzeba mnieć, iakoby pierwsi mieli być Bohatyrami w sprawie miłosney; płyn zapłodowy, rozdzielony pomiędzy wielość naczyń, wiele traci z swej dzielności, i obserwacye stwierdzają, że Męszczyźni na pozor tak szczodrze utalentowani, nie zawsze osiągałi rozkosz stania się ojcami. Inna zaś rzecz wcale o tych, którzy niemają tylko jedno iądro; znalazłem pomiędzy nimi bardzo płodnych; i którym. (co mocno uważać należy), dzieci płci obojey, winny były swą bytność.

Opisują pospolicie *iądierka*: są to ciała gruczołowate, zawarte w woreczku (*scrotum*) i zazwyczaj umieszczone zewnątrz niższej przestrzeni brzucha. Powiedziałem zazwyczaj; bo niekiedy trafia się widzieć męszczyzny, u których te narzędzia zapładzania leżą ukryte w niższej przestrzeni brzucha, i takowe osoby daleko chciwsi są rozkoszy. Jąderka wewnątrz zamknięte nasieniu nadają większej dzielności; ustawicznie techcą i drażnią organa rozkoszy, ale na to mieysce płyn takowy nie może być dostatecznie ułożony do zapładzania, bo niema czasu przyzwotego wytrawienia się i wy-

doskonalenia. Z drugiej strony, trafia się dosyć często dzieciom, iż te części zostają w swym przechodzie uwieszone, a czasami nie wpadają w woreczek moszny, aż wczasie pokwitania młodzianckiego, iako to zobaczy dokładniej czytelnik w Artykule Pokwitania Wiek. Kształt iaderek jest iaykowaty trochę, spłaszczony z obydwóch stron; ich wielkość rozmaita bywa podług różności wieku; bardzo małe zwykły bywać aż do wieku pokwitania, lecz w ten czas powiększają się i nabywają wielkości iaiakurzego, lub wielkiego iaiagłębiego. Prawe iadko jest dosyć pospolicie i iednostayne trochę większe iak lewe.

Nayprzód uważać trzeba pokrycie tych części. Pierwszym ich pokryciem jest woreczek moszny *scrotum*; ten woreczek niczem inném nie jest, tylko dalszym ciągiem skóry, który jest podzielony na dwie części kresą, wypukłą na kształt szwu, którą Anatomicy nazwali *ruphe*, a my nazywać będziemy szwem. Szew ten zaczyna się przy gałce (i pod ow czas ma imię *wędzidelka* czyli *sznurka*), a kończy się przy otworze zadnim. Woreczek moszny jest powleczonej wewnątrz błoną mięsistą, na którą zapatrywać się należy, iako na prawdziwy muszkuł skorni; nazywają tę błonę *dartos* ona dostarcza pokrycia osobnego każdemu iadkeru, a z połączenia tych dwóch błon mięsistych, robi się przegroda, dzieląca na dwie części wewnętrzną iame czyli wewnętrzne miesyfce woreczka. *Dartos* powinna być uważana, iakom iuż powiedział na wzor musz-

kułu. Jey to skurczeniu powinniśmy przypisywać marszczki i skurczenie *woreczka mofznego*: *Dartos* pokazuje zdrowie i dzielność męszczyzny, gdy naciska swoją dzielnością na *iąderka*, (*iąderka*, zwane także są od niektórych *możenki*) i trzyma je w gorze.

Inne pokrycia *iąderka* są w liczbie trzech: Pierwsze nazywa się pokrycie *pachwiane* (*tunica vaginalis*;) nie tylko powłoczy wszystkie naczynia właściwie należące do *iąderka*, łącząc się z niemi ściśle, ale nadto pokrywa i ciało: po części, jest przykryte wyciśnieniem muszkułu nazwanego *Cremaster* czyli *zawieszacz iąderka*. Pod pokryciem czyli powłoką *pachwianą* (*tunica vaginalis*.) widać powłokę drugą, ktorey dają nazwisko *periteseles*, jest to worek, który ze wszystkich stron otacza *iąderko*. Nakoniec trzecia błona właściwa tej części, i która bezśrzednie tyka iey substancyi, nazwana z przyczyny swego koloru *białkowatą*.

Zaraz po przecięciu tej ostatniey powłoki odkrywa oko substancją *iąderka*, która jest biaława, miękka, wolna, ponieważ się składa, z nieskończoney liczby cieniu- chnych naczynek, które dają widzieć kolor płynu w sobie zawartego. Te naczynia właściwe *iąderkom* są arterye, nazwane *spermatycznemi*; żyły tegoż samego nazwiska, żyły *limfatyczne*, nerwy, naczynia *odśączające* i *wysączające*, nakoniec cała substancja *iąderka* jest szczerą tkaniną

i plecionką, niezliczoney liczby naczynek przedziwney struktury. Te naczynka są pozakręcane rozmaitemi sposobami, i układają kilka pęków, które utrzymują przegrody błoniste. Przygotowanie Anatomiczne dowodzi rachubą bardzo prostą, że substancya cała iaderka pospolitego, może się wyciągnąć w sznurek na sto mil długi.

Na brzegu wyższym iaderka, postrzegamy ciało długie, którego kształt zbliża się do kształtu galiennicy; a które nazywają *epididymus* z przyczyny położenia.

Substancya tey części jest ta sama co substancya iaderek, a naczynia składające ją idą w nieskończoną liczbę zakrętów wężykowatych. *Epididymus*, kończy się na brzegach, dwoma wgórkami, z których znaczniejsza nazwana główką *Epididymi*, a mniejsza ogonkiem, przy tey ostatniej zaczyna się z obydwóch stron kanał donoszący (*vas deferens*) *Epididymus* może być nazwany, gruczołem nadiądrznym.

Użycie moszenkow czyli iaderek jest to, że filtrują płyn nasienny i oddzielają go od krwi, iako to gdzieindziej da się iśniej widzieć: użycie gruczołkow nadiądrznych jest to: że ten płyn odbierają bezpośrednio z iader, i przesyłają go do pęcherzyków nasiennych przez kanały donoszące.

Pęcherzyki nasienne, są dwa zbiorownie błoniste i komórkowate, umieszczone przy części tylnej i spodniej pęcherza. Ich długość pospolita bywa na trzy poprzecze pal-

ca, a szerokość na cal ieden: część ich nayobszernieysza, nazywa się dnem, a naywęższa szyją, do ktorey przypiera kanał szczególny nazwany (*ejaculator*) *wystrzałowy*.

Kanały donoszące przesyłają nasienie z epididymow do pęcherzykow nasiennych. Kanały wystrzałowe, są dwa małe naczynia, które giną w uretrze, blisko szyi pęcherza, przebiegłszy ciało gruczołowe, dosyć tęgie, które obeymuie szyję pęcherza i początek uretry. Znamy te ciało gruczołowe pod nazwiskiem *prostatow*; Powstaie to ciało, z zbioru wielu innych gruczołow, których, otwory wyłaczające, w liczbie 10. lub 12. otwierają się przed wzgorkiem nazwanym *veru montanum*. Użycie *prostat* na tym zależy, aby odłaczaly humor łagodny i oleiowaty, prawie podobny, do nasienia, który oblewa kanał uretry, a mieszając się w wystrzale z nasieniem, służy mu za *vehiculum*, zabrania rozproszenia cząstek nasienia spirytusowych, i broni uretry od ostrości moczu.

Dawszy poznać części przyrodzone, które w człowieku przyczyniają się bezśrzednie do zapładzania, potrzeba dopełnić wyobrażenia onych, wystawieniem ich funkcyi i mechanizmu, który wykonywają.

Wiadomo, że rozciek nasienny (*humor seminalis*) iakom powiedział, zawiera się we krwi, na wzor wszystkich innych płynow, które zanoszą pokarm i czucie w części ciała naszego. Gdy w wieku pokwitania młodzianckiego, natura doskonala swe dzieło,

dzieło, usposobia nas do zdatności rozmnożenia naszego rodu, gotuje narzędzia, które do tego mają się przykładać, do filtrowania nasienia i do przesłania go zewnątrz: iadra zaczynają tę operacyą. Arterye i żyły spermaticzne, łącząc się z nerwami iaderek i kanałami donoszącemi, zawinięte w powłokę *pachwianą*, robią sznur, nazwany *sznurem naczyń spermaticznych*, który końcami przypiera do iaderek. Ten to sznurek wraz ze krwią niesie materią nasienia, i on ją odnosi odłączoną do pęcherzyków nasiennych. Roztrząśniemy, iak się dzieje ta filtracya tak interesowna, ponieważ od niey zależy zachowanie rodu ludzkiego.

Arterya spermaticzna, wprzód niż przeniknie iadanko, dzieli się na kilka gałązek, które się znowu podzielaia na nieskończoną liczbę innych; krew, którą zawiera, napada w substancyi iadanka, na ową zadumienia godną wielość drobnych naczyń o których mówiłem, pozakręcanych iedne na drugie i zebranych w pęki. Te naczynka cięńuchne i bardzo długie, biorą w siebie z krwi, ktorey im donosi każda mała arterya, cząstki naycięższe, naysubtelniejszy i naywięcey mające w sobie natury duchow ciała (*maximé spirituosas.*)

Ten likwor przefiltrowany, jest materią nasienia, która musi przebiegać to mnostwo dziwne zakrętów i obtoczeń małuchnych naczynek, aby się stała zapładzająca, a nawet nie jest ieszcze zapładzająca zupełnie, po tym dość długim przebywaniu w iader-

kach; musi przeysć w ową część, którąśmy nazwali *epididymus*, aby w niej była nowego stopnia preparacyi czyli przygotowania; wychodzi ztamtąd przez kanał *donosny* czyli donoszący, który ją składa w pęcherzykach nasiennych, i dopiero, po przebyciu czasu niejakiego w tych pęcherzykach, nabiera wszystkich przymiotów, które ją czynią zapładzającą. Żyły spermacyjne, tutaj, iak w każdym innym miejscu, odbierają krew, która dodała plynu nasiennego, a skoro się tylko wszystkie ich podziały pomału ku sobie postępując, złączą, robią pojedyncze naczynie z obydwóch stron, które unosi krew do naczyń znakomitszych, które potym łączą ją do serca. Krew w sercu nabrawszy w siebie nowych duchów, znowu poczyną drogę krążenia.

Po tym krotkim przełożeniu sposobu, którym nasienie bywa przygotowane, łatwo każdy uzna prawdę tego, co powiemy w artykule *Niedoleżność*, o mniemanych tajemnicach, o zachwalonych przepisach, ktoremi ciarlatani obiecują wciągnąć człowieka w powódź rokoszy. Widzi każdy na oko, iak natura powolna jest w operacyi *spermatozy*, w wyprowadzaniu i gotowaniu nasienia. Będzież jeszcze kto mniemał, że za pośrednictwem *aphrodisyicznych* (*aphrodisiaca*, nazywają lekarstwa wspomagające upadające siły zapładzania) prawa ekonomii zwierzęcej odmienione być mogą? Ze te naczynia nieprzeliczone, które nasienie przebiegać musi, nabędą nie-

Spodzianie biegu nadprzyrodzonego, za pośrednictwem ktorego, będą mogły prędki uczynić wystrzyk płynu, który z przeznaczenia wielowładney, natury gotować powinny? Jeżeli czytania wszeteczne, obrazu i malowania lubieżne, które tak wyśoko ceni rozwiozłość, roziątrzaią organa zapładzania i pobudzają do uciechy, to tylko dla tego, że pęcherzyki nasienne mają w sobie tyle płynu zapłodnego, ile dostarczyć może wrażeniom; które wzniecają mamiące zmyślność przedmioty; gdyby w tych pęcherzykach, nie było dostatkiem płynu, widoki naylubieżniejszye miałyby bez wszelkiego skutku. Niechay rozpustnik, który kósztował roskoszy za pośrednictwem zburzenia swoiey imaginacyi, uda się nazajutrz do wszystkich sposobow, iakie tylko radzą zadufani w wielkich cnotach aphrodyzyaczych, a pod ow czas dowie się, ieżeli naturze, może kto bezkarne, rozkazać; lub ią naginać, bez nayokropniejszyego własnego iestestwa uszkodzenia, do powolności na usługi rozhukaney wszeteczności. Rolpik, zebrałszy plony z swey roli, byłżeby rozsądny, gdyby się od niey w krotkim czasie nowego domagał zbioru? Musi czekać aż ziemia odżyfcze swoje siły, ieżeli mi wolno tego użyć wyrazu: musi ią uprawiać, nadgradzać wyśilenie; ale natura nigdy nie będzie burzyć porządku por roku, dla zasycenia łakomstwa ludzkiego.

Zostawiliśmy nasienie w pęcherzykach nasennych, w których się musi wprzod

doskonalić, niż w ktorej części zewnątrz wytrysnione będzie; mówię w ktorej części, bo w samej rzeczy, część iedna tego rozcieku, powinna odpływać nazad w masę krwi, przez naczynia cieniuchne i drobne, ktore wpadają do pęcherzykow: odmiany, jakim podpadamy w wieku pokwitania młodzianńskiego, pokazują, iak bardzo iest potrzebne to wfarkiwanie, w masę krwi, części iedney płynu nasiennego.

Skoro ten płyn nabędzie wszelkiey doskonałości do ktorej się wznieść może, usiłuje przedrzeć się zewnątrz, a znakiem obwieszczaającym tę potrzebę, iest napęcznie nie mimowolne *prącia*. To napęczenie ma za przyczynę krew napuszczoną duchami i uniesioną do mianowaney części przez arterye, ktore w nią wpadają. Ta krew rozdyma ciała iamiste, bo że żyły nie są tak znakomite, aby mogły w siebie wziąć wszystko dowoz arteryi; iedna część krwi wciska się w komoreczki, ktoreśmy już pokazali w tych ciałkach gąbkowatych. W tej okoliczności, wszystko się przyczynia dopowiększenia dzielności muszkułów dźwigających, (*musculi erectores*) a tem samem, do utrzymywania *prącia*, w powstaniu i napęczeniu.

Pęcherzyki nasienne, w których skład wchodzi, włókna muskularne, a tym samym włókna podpadające skurczeniu, znajdują się uciśnione ze wszystkich stron, już to od płynu, ktory w sobie zawierają, a ktory usiłuje wycisnąć się; już przez inne okoliczności, ktore wzbudzają dźwiguje-

nie *prącia*. *Sphincter* pęcherza, jest punktem oparcia się stałego, naprzeciw któremu naciśnienie próżne wywiera usiłowanie; otwór odpowiadający kanałowi donośnemu, zawiera się *klapką* (*valvula*), która się tam znajduje, a tak płyn ściśniony ze wszystkich stron, wyjawlży otwór kanału wystrzałowego, przeznaczonego, do przelania tego płynu do uretry, biie i wpada do tego kanału z pośpiechem i dzielnością. Błona muskułowa prostratow ściaga się pod ow czas, a gdy humor który w sobie zawiera z niey wyciśniony będzie, przygotowuywa uretrę do przechodu naciśnienia. Te dwa płyny mięszają się w części kanału, którą muszkuły poprzecznie rozprzestrzeniły, ale to rozprzestrzenienie trwa tylko na chwilę; bo gdy *muszkuły przyspieszające* (*acceleratores*) wchodzi w skurczenie, naciskają na naciśnienie zawarte w uretrze, i przymuszają ią do wytrysnięcia w odległości większey lub mnieyszey; stółownie do większego lub mnieyszego napęczenia *prącia*, tudzież w pomiar płynu, który ma być wyprowadzony.

Oto masz czytelniku, tłumaczenie mechaniczne wystrzału naciśnienia, iakie bywa za każdym skutkowaniem go przez wielką pełność pęcherzykow naciennych

Ten wystrzał mimowolny, trafia się niekiedy męszczynom cierpiącym zatwardzenie, w którym materya stolcowa nie może być wyprowadzona bez mocnych usiłności. A nawet do takiego wystrzału, nie koniecznie jest potrzebne dźwignienie się

praca; ponieważ z położenia pęcherzykow nasiennych i z położenia kieszki *rectum*; likwor który te pęcherzyki zawiera znajdując się w ściśnieniu, wpada do kanału uretry i wyłącza się zewnątrz, bez najmniejszej usiłności.

Zmaza nocna, czyli wystrzał nasienno trafiający się podczas snu, nie jest tak ściśle mechaniczny, iak w przypadku dopiero opisanym. W wypuszczeniu płynu nasiennego ciż sami działacze pracują; ale do działania pobudzeni są wyobrażeniami rokoszownemi, które imaginacyi stawiają ludzkie widoki. Nadaremnie zadawałbym sobie prace wytłumaczenia, iakim sposobem dusza działa na zmysły, gdy te zdają się nieprzystępnymi wrażeniom zewnętrznych przedmiotów. Łatwiej jest powiedzieć, co w tych chwilach delikatnych wypada z władzy imaginacyi nad ciałem, niż wystawić i wyłożyć, chociażby cząstkę tego, co knowacze systematów powiedzieli, w zamiarze przekonania ludzi: iż im wiadome są Prawa, podług których iestestwo duchowne działa na materją.

Przyznać należy, że pęcherzyki nasienne, rozdęte płynem, który zawierają, łatwo mu się dać wymykać; że do tego iestczą są mocniej usposobione, ieżeli imaginacya dodaie sił tey pełności.... Ale iakże imaginacya działa podczas snu? — Eh! a iakże działa w człowieku czuwającym? zapytałbym się tych, którzy chcą wszystkie skutki fizyologiczne, stosować do samych Praw, które nasze narzędzia zmyślo-

we, czynią niepodległym substancyi duchowej.

Gdy pęcherzyki nasienne są napełnione płynem, któremu służą za zlewnie, iako inne zbiornice ciała, usiłują oswobodzić się z niego (nawet u męszczyzn, których imaginacya nayłabiej unosi się ku rokoszy) jeżeli ten płyn jest zbyt obfity, aby mógł być wśrkniony od żył spermacyjnych. Tym sposobem łyżki odsączane gruczołem łzowym, wypływają nosowym kanałem, gdy nie znajdują przeyscia w punktach łzawych. Lecz dolegliwość, smutek, radość, dostatecznemi bywają przyczynami wzburzenia łez. . . . Wiem dobrze o tym, i gdyby mi raczono wytłumaczyć, iakim sposobem te namiętności działają na ekonomią zwierzęcą, mogłbym także powiedzieć, dla czego przytomność pewnych przedmiotów, lub ich samo wyobrażenie, czyni na zlewniach płynu spermacyjnego taki skutek, iaki wywierają pewne namiętności, na gruczoły przeznaczone do odsączania humoru łzawego.

W ogolności mowmy o odsączeniach: „ że gdy odsączadło, to jest naczynie odsączające, ostrzeżone jest przyjemnie od „ imaginacyi, odsączenie staje się nawet przed „ czasem: tak iak ślina która śaczy się w „ uściech na widok pokarmu pożądanego; „ lub iak owy płyn, którego wyłączenie „ jest jeszcze mocniej stwierdzone przez „ swoją rzeczywistość rokoszna. . . . *Traité Phisiol. & Chim. sur la Nutrition.*

Te są części, które w Męszczyźnie przyczyniają się do dania iestestwa iemu podo-

bnych Łatwoby mi było zastanowić się nad każdą z nich z osobna, i okazać ostrożność iakiey natura użyła, aby były w iak najlepszym stanie odprawiania swych funkcyi. Każdy ciekawy może zobaczyć co o tym Anatolicy ostatniego wieku napisali; ia zapuszczając się w te rozwlekłe drobiazgi, byłbym niechybnie znudził i utrudził czytelnika.

Na początku tego artykułu widzieliśmy część sprofną, którą pewne Narody oddawały częściom rodzajnym; nie możemy go lepiej zakończyć, iak przytaczając iedno zdarzenie, które nie obrażając tak ani wstydu, ani rozsądku; da poznać iak wiele każdego czasu ważono narzędzia przeznaczone do uwieczniania plemienia ludzkiego, i iak gorliwie kobiety przeciwily się obcięciu; które, (że ich osobisty interes zamilczę) dążyło do zniszczenia rodu naszego

Podczas wojny, którą Grecy toczyli z Xiążęciem Benewentu, Margrabia Spoletu, iego przymierzeniec wydał rozkaz, aby odmawiano części przyrodzone tym wszystkim, którzy w ręce iego wpadną. Ten rozkaz wykonywany był surowie, gdy iedna kobieta, ktorey męża poymano, rzuciła się do nog Generała i rzekła: " Panie!
 „ dziwię się, że tak sławny iak ty Bohatyr,
 „ toczy wojnę z kobietami, gdy męszczy-
 „ zni nie są w stanie oparcia się iego mo-
 „ cy. Możeż z nami kto krwawszą toczyć
 „ wojnę, iak ten, który Mężow naszych
 „ ogalaca z tego, co nam daje zdrowie,

„roskosz i dzieci? kiedy ich robisz Rze-
 „zańcami, nie ich ale nas obcinasz. Po-
 „przedzających dni, zagarnąłeś nasze by-
 „dło, nasz dobytek, a nie żaliłam się na
 „to; ale ponieważ utrata dobra, któreś
 „wydarł kilku towarzyszkom moim jest
 „nienadgodzona, nie mogłam się wstrzy-
 „mac, musiałam przyjść i prosić o litość
 „Zwycięzce; „ Prosta otwartość tey ko-
 „biety, tak się podobala całemu wojsku,
 „że iey wydano Męża. Gdy się nazad po-
 „wracała, Generał kazał iey się spytać, co
 „chce, aby uczyniono Mężowi, jeżeli go
 „jeszcze w wojsku schwytaia: „ Ma oczy,
 „odpowiedziała, nos, ręce, nogi; to wszy-
 „stko tego jest dobrem, i to możecie
 „mu odiać, gdy zasłuży; ale proszę
 „zostawcie mu to, co do mnie należy. „
Ancillon Traité des Eunukes. Part: I.
Chap: V.

O CZĘSCIACH SŁUŻĄCYCH DO POCZĘ- CIA Y RODZENIA W KOBIECIE.

Nie dosyć było na tym, że natura dała
 mężczyźnie narzędzia zdolne do zawierania
 w sobie lub potomności własney, lub
 tego, co ią może wywołać z czczości;
 potrzeba jeszcze było, aby kobieta, mogła
 odbierać w mieysce pewne te drogie za-
 wiązki, które przymnażaią naszego rodu.
 Jakaż mamy potrzebę, szukania ustawicznie,
 zewnątrz nas, pobudek do uwielbienia Stwor-
 cy wszech rzeczy, i wzniecania w nas u-
 czucia wdzięczności ku niemu? Zastanow-

my tylko na chwilę uwagę naszą nad częściami przeznaczonemi do zapładzania! a uyrzemy budowlę pełną cudu, nadewszystko w częściach rodzajnych niewieściech! Ich działanie jestże moiey podziwienią godne, iak ich skład i ukształcenie? Skoro tylko płyn zapłodni przeniknie do macicy, natychmiast to trzewie zamykając się, staje się miejscem nieprzystępnym wszystkiemu co tylko jest zewnętrzne i obce; w nim dziecię bierze życie i wzrost; nie wychodzi z niego, aż w chwili naznaczoney, od natury, do wydania płodu. Podług którychże Praw odbywa się tyle działań cudownych? Jakież przyczyny dają ludzkie na wytłumaczenie skutku nayspospolitszego, a który natura nayskrzętniey ukryła przed ich okiem? Nie możemy się zapuszczać w te szczególności aż po roztrząśnieniu części, które działają w reprodukcyi. Wyłożmy części rodzajne kobiety, tak iakomy wyłożyli części rodzajne męszczyzny, w poprzedzającym punkcie.

Nie mniej szacunku i czci Narody starożytne oddawały częściom przyrodzonym kobiety, iak częściom piątuniącym płęć męską.

Syrakuzanie, nosili ie z wielkim obrzędkiem podczas uroczyści *Thesmophoryi*. Przez wszystkie czas, który trwała ta uroczyść, Obywatele całej Sycylii, obfytali się ciastami robionemi z miodu praśnego i ziarna sezamu czyli łógowy cudzoziemskiej, które miały zupełny kształt części pod ow czas, czczoney. Rzymianie, w czasach zu-

pełnego skażenia obyczajów, kazali robić naczynia których używali pod czas ucztów, i dawali im kształt części, ku ktorey tak wielką namiętnością pałali.

... *vitreo ille bibit Priapo* Juv: Sat: II.

Leon nazwany *Afrykańczyk* twierdzi, iż gdy kobieta spotka Lwa podczas rykowiśka, kiedy on pała naywiększą frogością; skłania łeb i uduje się w inną drogę, okrywając całą swą postawę wstydem, byle mu tylko pokazała, co ją różni od mężczyzny. To dostrzeżenie, o którym każdy może sądzić podług swej woli, wciągnęło Egipcyanów w mniemanie, że sam ich Bog podobał sobie niezmiernie w widoku kobiety nagiej: ztąd, przez dni czterdzieści, Egipcyaniki stawały przed swoim Bożyszczem, w górę podgięte trzymając szaty. Pomiedzy rzeczonym ludem wierzono ieszcze, że duch *apollina*, wchodził do Sybilli, temi samemi częściami, gdy dawały wyroki. Po wszystkich mieyscach ktore Sesostris był podbił, znajdował części rodzayne wyrzyte w posągach stawianych na wyfokich kolumnach; w kraiach, ktore zagarnął bez wielkiego oporu, napotykał wyobrażenia części kobiecych; w tych znowu, ktore z nim długą walecznością pasowały się o zwycięztwo, części piątujące płeć mężką.

Wielebny Ojciec Franciszek Alwares uczy nas, że u Abissyńczyków, Dziewice noszą, dla stroju, małe dzwoneczki, u części swych ukrytych, że te dzwoneczki wolno wiszą i dzwonią. W wielu Krolestwach A-

fryki, Zony Krolewskie i przednieysze Damy Dworu, mają te części przeklute iak uszy: przewłoczą przez te przeklucia kilka pierścieni złotych oraz inne kleynoty, które muszą odeymować, skoro ich Małżonkowie, życzą sobie zbliżenia miłosnego.

Podzielę części niewieście słuzące do rozplodzenia, przez wzgląd na ich położenie, na zewnętrzne i wewnętrzne. Drugie leżą ukryte w niższej przestrzeni brzucha, pierwsze są umieszczone zewnątrz tej jamy. *Porostek* albo *kosmaczek*, *pagorek Wenery*, *wielkie wargi*, *fałd* czyli *rozpor*, *widelki*, *rowek łodkowaty*, *szew*, *nimsy*, *techtaczka*, *dziurka uryнна*, i *otwór pochwy macicznej*, umieszczone są w pierwszej kłafie. *Pochwa maciczna*, *macica* z swemi naczyniami, *ściągnami*; *trąby Fakopiusza* i *iaieczniki*, należą do drugiej kłafy,

Porostek czyli *kosmaczek* leży trochę wyżej nad częścią przyrodzoną kobiety, którą my często w ogólności fałdem niewieścim nazywamy; *porostek* jest nieco wzniesiony, bo się składa z tłuszczu, i służy podług *Dionisa*, niby za małą poduszkę, aby, twardość kości, nie raniła w sprawie miłosney.

Pagorek Wenery leży tuż pod *porostkiem*. Niektorzy Anatomiccy biorą za jedną, te dwie części. Obydwie porastają włosiem w wieku *pokwitania*. Dostrzeżono, że *porostek* mężatek zwija się bardziej w kędziorki, niż *porostek* dziewic. Łatwo wytłumaczyć tę różnicę, uważając, że okoli-

czności towarzyszące ziednoczeniu płci, muszą koniecznie zmieniać położenie cebuleczek z których wypada włosie. W Turczach i innych Narodach, ani męszczyzny, ani kobiety nie mają tego porośnięcia na ciele, wyiawszy włosy na głowie i brodzie, bo ie spędzają, za pomocą *depilatorii*. Niektóre znowu Narody, ogołocone są z włosów, za sprawą samego przyrodzenia, iako o tym powiemy w Artykule *Pokwitanie*.

Pospolite niemal mniemanie niesie, że z wielości włosów okrywającego części pątnujące pleć, a nawet z koloru tego, można zasięgnąć znaków czerstwości i dzielności temperamentu. Wiadomo także, że, w niektórych chorobach, wszystkie włosy padają. Nayciekawszym postrzeżeniem w tej okoliczności jest owo, które ma za cel pewną kobietę Polką; tej kobiecie choroba znana w Kraiu naszym pod imieniem kółtuna, nad mniemanie przydłużyła włosia części tajemnych. Włosie to urosło aż do długości półtora łokcia, tak dalece, iżby się było po ziemi wlekło, gdyby go nie okrecała około uda. *Collection Academique Tom III. pag: 1601.*

Esfemerydy Niemieckie mówią także o jedney kobiecie, którą widziano w *Munster*. Ta bez naymnieyszey choroby, miała na częściach rodzajaynych tak znaczną ilość włosów, że iey aż do kolan spadały. Autor tego postrzeżenia dodaje, iż znał pewnego młodego męszczyznę i pewną młodą niewiastę, należycie poniekąd ukształconych, ale pozbawionych włosów w czę-

ściach rodzących, którzy żadnego nie mogli mieć potomstwa. Tenże sam twierdzi, że znał kobietę, która od pierwszej swej młodości, nigdy nie miała innego włosa na częściach przyrodzonych tylko białe, i która zawsze była nieplodną.

Wielkie wargi są dwa fałdy ułożone z skóry: te części są dosyć tęgie w dziewicach, do których się jeszcze mężczyźni nie zbliżyli, ale mięknieją i stają się obwisłymi w kobietach, które odprawiły wiele połogów. Włosie ukrywające te wargi, nie jest tak mocne, jak włosie pagorka Wenery.

Miejsce zawarte między dwoma wielkimi wargami jest to, co nazywają łacinicy *vulva*, rozpor *wstydlivy*, niektórzy nazywają to miejsce *szparą wielką*, aby go rozróżnić od otworu fzyi macicznej, który nazywają *szparą małą*.

Dwie wielkie wargi, łącząc się w części spodniej, robią *widelki*. W widelkach postrzegamy *ścięgacza błoniastego*, który, podług pewnych Anatomików, bywa wyprężony w dziewicach, zwolniały w tych, które zcierpiały zbliżenie się samca, a prawie zawsze rozdarty w kobietach, które rodziły. Ten ścięgacz błoniasty, robi wraz z częścią wewnętrzną spodu warg wielkich dołek nazwany *rowkiem łódkowatym*.

Szew jest miejsce zawarte między *widelkami* i otworem zadnim. Zmniejsza ją go częste połogi, a nawet pracowite gubą go ze wzystkim.

Tuż pod wielkimi wargami, odkrywa oko dwa wyrostki mięsiste, miękkie, gąbkowate, które nazwano *nimfami*, bo przełożone są nad wodami i do nich należy wyprowadzanie moczu zewnątrz. Kształt tych części jest troykatny, szerszy w częściach niższych, u góry węższy. Farba ich jest czerwona, nadewszystko w młodych dziewczicach, iak grzebień koguci, którego także noszą postać. Wielkość ich jest rozmaita. Bywają bowiem osoby, w których tak rosną, że ich ucinąć potrzeba, aby zapobiedz tamie, któraby niechybnie położyły, rokoszy małżeńskiey. Operacya ta nazwana jest *Nymphotomia*; nie jest ona bez niebezpieczeństwa, jeżeli operator zaniedba zapobieżenia hemorragii, która następuje po ucięciu tych zbytecznych grzebieniów. W Afryce, gdzie pospolicie kobiety zbyt wielkie miewają nimfy, znajdują się ludzie, których iedynym rzemiosłem, jest obcinanie tego nadrostku. Ci chodzą po ulicach i krzyczą: *która z kobiet chce być przyrznięta!* W niektórych narodach Arabii i Perlii, *nymphotomia*, przepisana jest dziewczom, iak obrzezanie chłopcom; czynią ją w ten czas, gdy dziewczice przejdą wiek pokwitania; ale u innych narodów, iak na przykład u narodów mieszkających przy rzece *Benin*, zwyczaj mają, czynić to obrzezanie dziewcząt, osmego lub piętnastego dnia po urodzeniu.

Po nad *nimfami* jest *techtaczka*; jest to ciało okrągłe, i nieco długie. Układ *techtaczki* jest zupełnie podobny do układu

prącia męskiego; niema w nim inney różnicy, prócz pochodzącej z strony uretry, na ktorey zbywa *techtaczka*. Dostrzegamy w niej dwa ciała iamiste, sięgacza zawieszającego, *suspensor*, też same naczynia, muszkuły dźwigające, (*musculi erectores*) *obrzezek*, gałkę; i dla tego, nazwano także *techtaczkę*, prąciem niewieścim, *virga feminae*.

Ta część obdarzona wytwornym czuciem, jest głównym siedliskiem rokoszy niewieściey, podczas zabawy miłosney, i to wyflużyło iey nazwisko *podżogi Weneru* (*castrum Veneris*). *Techtaczka*, bywa zazwyczaj dosyć mała; zaczyna pokazywać się w dziewicach w wieku pokwitania, i większe w miarę gorącości temperamentu. Najmnieysze pośechtanie rokoszy; rozdyma *techtaczkę* za pomocą ciałek iamistych; a w złaczeniu pći, tak pęcznienie i tężeie iak prącie męskie. Wielkość *techtaczki* (która czasem wyrownywa wielkości prącia męskiego), uniosła niewiaśty do bawienia się nią wszetecznego, z innemi pći swojej osobami (a). Pełne podobno chluby z tego podo-

(a) Onanizm art: I. pod: V. Platerus twierdzi, że pewna kobieta miała *techtaczkę* tak wielką, iak gęsia szyja; a Bartolin upewnia nas, iż ta część skośniła pewney Włoskiej nierządnicy, która iey na wszeteczność używała. Tulpiusz mówi o iedney niewieście, która miała bardzo wielką *techtaczkę*, i która była publicznie smagana oraz wypędzona.

podobieństwa do męszczyzn, mowi Pan Tis-
fot, niedoskonałe te kobiety, wdzierały się
często w odbywanie funkcyi męszczyzny...
Widziano częstokroć: że takowe kobiety,
pałały ku innym niewiaśtom, tak gorącą na-
miętnością, iak męszczyzni naynamiętnieysli.
Ze nawet zabierały nayżywszą zawiść ku
tym męszczyznom, którzy ku ich fawory-
tkom pokazywali skłonność. I dla tey to
przyczyny, nazwali ieszcze niektorzy tech-
taczkę *pogardą męszczyzn*.

Ta część może bydź odcięta, a przynay-
mniej iey kawałek, a nawet iest to prze-
pismem Religii u niektorych Narodow, i
będziemy o tem mowić w artykule *Pokwi-
tanie*. Pomiedzy nami zachodzą pewne i
dosyć liczne okoliczności, w którychbyśmy
przywrócili zdrowie wielu dziewczicom, gdy-
byśmy mogli przytłumić zbyteczną tkli-

*pędzona na zawsze z Miasta, dla spro-
snych nią zabaw. Wiadomo iak daleko sla-
wna Sapho, posunęła miłość ku osobom płci
swoiey. Niewiaśty Rzymskie, w owey Epo-
ce zepsucia wzyśtkich obyczajow, zasłużyły
sobie na Satyry i na Epigrammata Poetow;
każdy może przeczytać co Juvenalis wyrzu-
ca w Satyrze szóstey Lauselli i Medullinie.
Lukan w swym Dialogu nierządnic wyrzuca
ten sam występpek kobietom swego wieku.
Cellus Aurelianus dał nazwisko Tribadow
niewiaśtom używaiącym sprośnie techtaczki
Plautus mianuie ie Subrigatrices, Podkro-
pnice &c.*

wość łechtaczki. Łechtaczka jest źródłem wielu obłąkań samotnych, które osoby powodujące się niewstrzymaney łaskotliwości podżodze, wciągają w marazm i w inne choroby, ktermi zaraża rokosz. Ta zbyteczna czułość dała jeszcze nazwisko łechtaczce *gaude mihi*. Łacinnicy nazywają ją jeszcze *albatara*, *tentiginem*, *columbum*, *amorem*, & *dulcedinem*, *mentulam muliebrem*, & *panem famineum*. *Venette* nazywa te część wściekłą miłości. Nakoniec wielkość iej zbyteczna, udała wiele kobiet za hermophrodytów, które się iednak, to wyjawszy, niczem nie różniły od innych płci swojej osob.

Dziurka albo *szpara* *urynna* leżąca tuż pod łechtazką, jest w kobietach kanałem moczu; jest krotsza, szersza i nie tak zakrzywiona iak uretra w męszczyznach; dla tego też kobiety prędzey się pozbywają uryny, i w tym ukształceniu znajduiemy także przyczynę, dla czego kobiety nie są tak podległe chorobie kamienia iak Męszczyzni. Ten kanalik otoczony jest muszkułem *sphinkter*, który służy do utrzymania i do puszczania uryny podług woli; nad to postrzegamy w nim gruczoły, które iak *prostata* łączą rozciek ośliżający ten kanalik.

Początek kanału wstydliwego nazywa się *pochuą* (b) ma także imię zewnętrznego

(b) *Madame la Marquise de Pompadour* była *Metresą* *Ludwika XV.* Gdy raz po

otworu macicy. Niektorzy Anatomiccy twierdzą, że kołko błonkowate, które nazywają *hymen* zatyka otwór pochwy w dziewicach, które nie dozwoliły wniknięcia żadnemu ciału mogącemu gwałt uczynić; inni zaprzeczają bytności *hymenu*, któryby był znakiem niezaprzecznym dziewictwa, gdyby się znajdował w wszystkich Panienkach. Powiem iak rzecz będzie o *Paniństwie*, co, podług rozkładku najlepszych anatomików, trzymać należy o tej błonie.

Gruzołki mirtowe (*caruncula myrtiformes*) są małe wyrostki mięliste, rozłożone w koło otworu pochwy macicznej, gdzie wyobrażają liścia mirtowe. Są czerwone, tęgie, wzniesione w Pannach, dziewicach czyli prawiczkach, (bo często *Panna*, osobliwie w wieku naszym, znaczy tylko osobę płci żeńskiej niemającą prawego Męża) i podług niektórych anatomików, łączą się w jedno za pośrednictwem cieniu- chnych włókienek. Wielu innych obserwa- torów twierdzi, że te gruczołki, nie co innego są, tylko cząstki pozostałe z roz- szarpanego prawiczeństwa (*hymen*). Gdy- by to prawda była, nie możnaby szukać

ogrodzie des Thuilleries przechodziła się z walecznym i sławnym Marszałkiem de Saxe; dwóch Gaskończyków, przechodząc koło nich, zawołało głosem: Voilà l'épée & le fourreau du Roi. Oto idzie szpada i pochew- Krolewska. *Letres de M. la Marq. de Pom- padour. Part: II.*

gruczołkow mirtowych w stanie dziewictwa, bo ich przytomność byłaby znakiem zerwanego wianka.

Części rodzayne kobiece, wystawione są na przypadki, iednak większa część onych zawisła na wadach ukształcenia, które dzieci na świat z sobą przynoszą, a którym zapobiegć może Chirurgia.

Niekiedy wielkie wargi tak są połączone, że oko nie może dostrzedz żadnego rozporu (*vulva*); robią, podow czas, narznięcia w zamiarze oddzielenia od siebie zrosłych części, i ta operacya jest koniecznie potrzebna. Jeżeli zaś nic nie ma na zawadzie procz błony zatykającej otwor pochwy macicznej, należy ieszcze pomyśleć o odetkaniu tego kanału; po otwarciu błony zasadzią pospolicie rurczkę, aby się błona nazad nie zrosła. Pewna dziewczynka urodziwszy się nieprzedziurawioną, oddawała mocz i wypływy miesięczne otworem zadnim, z tym wszystkim zaszła w ciążę. Ze zaś czuła w tych częściach wielkie świerzbienie i zbytęcną goręcość, czyniła częste ich naparzanie. Błona zatykająca otwor zmięknęła, rozdarła się i ułatwiła przeyscie dziecęcui. Gdy pewien męszczyzna zaniósł do sądu skargę przeciwko swey żonie o zawady nieprzezwyężone do dokończenia małżeństwa; sędzia nakazał zwiedzenie części przyrodzonych. Znalezione zewnętrzný otwór macicy zatkany ciałem tęgim i naturalnym, który miał tylko dziurkę załedwo tak wielką, iż w nią mogła wniysć fonda zwyeczayna. Po-

mimo tey zawady została ciężarna. Przecięto iey to ciało, które było rozległe na dwie poprzecze palca, a grube na pół cala. (*Bibliothèque raisonnée de Médecine &c.* Tome XVI art: *Imperfection*.)

W obydwóch tych postrzeżeniach, dorumiewać się należy, że w samey zawadzie tamuiącey wniyscie praciu rodzaynemu, był kanalik zdolny do przyięcia płynu nasiennego i do przesłania go aż do szyi macicznej; ieżeli tylko nie zechcemy przypuścić układu Pana *Busona*; a w tym przypadku, uważając nasienie iako płyn, którego część naydzielniejszy i zapładzająca, może przeniknąć przez tkaninę błon nayściśley połączonych, łatwo każdy zrozumie, iakim sposobem; kobiety nieprzedz urawione, mogły zayść w ciążę.

Częstokroć niewinnie posądzano dziewice o zayście w ciążę dla tego: że błona zatykająca zupełnie kanał wstydlivy, przeciwiła się wypływowi miesiąca. Księgi lekarskie zapchane są podobnemi dostrzeżeniami; widzimy w nich, że ta zawada ustawała, gdy ziednano przeyscie zbiorowi krwi, który wprawiał w podeyrzenie ciężarności.

Otwor pochwy zewnętrznie pokrywają muszkuły *techtaczki*, które nazwano przyspiesznikami; te muszkuły są iak *spindter* pochwy macicznej, którego otwór zamykają i zcieśniają w pewnych okolicznościach. Za pomocą także tych muszkułów, niektóre kobiety, mogą podług upodobania ścisnąć wargi rozporu czyli wielkie. Pod temi mu-

szkułami, odkrywamy podziwienia godną plecionkę drobnych naczyń krwistych, które składają osobne ciało nazwane (*plexus retiformis*) plecionką siatkową; pod tą plecionką z obydwóch stron postrzegamy po jednym gruczole, których kanalik odpływający wpada, swoją otwartością, do otworu pochwy.

Gruczoly, które znajdujemy w tej części, potrzebne są do oślżenia oney i ułatwienia wstępu prąciu męzkiemu, któryby nie zawsze był łatwy, gdyby kanałowi brakowało na wilgoci brońiącey mu ścieśniać się zbyt.

Części, o których dotąd mówiłem, z pierwszego rzutu okiem, zdają się nie mieć wielkiego związku z owemi, o których mi mówić jeszcze pozostałe; z tym wszystkim tak ściśle po między niemi zachodzi stosunek, iż rzadko się nadarza, aby najłepszy pierwszy przypadek, nie rozciągał swych skutków na drugie. Zarówno uczestniczą w rokoszy, i pod czas miłośney zabawy, wszystkie te części, w wielu kobietach, zdają się brać w udział rokoszne rozlechtanie, które porywa w miotanie lechtaczkę. Lechtaczka, którą natura ustanowiła siedliskiem i tronem rokoszy w kobietach, w niczym się nie przykłada do zapłodzenia właściwie rzeczzonego, ale działanie iey wpływa na macicę i używa iey pewnego gatunku konwulsyi, którego koniecznie potrzebuje, aby dopełnić celu, jaki sobie natura zamierzyła, w złaczeniu płci obojga.

Doszedłszy do macicy, dopiero zaczyna zmieniać się w tajemnicę niedocieczoną zapłodzenia dzieło; do tej chwili wszystko podpada zmysłom, ale w samym punkcie wpadnięcia likworu nasiennego w rzeźzone trzewie, ciemności zastępują miewsce światła, a człowiek postępujący w tej grubey panroce, knie i doświadcza rozmaitych systematów, które każdy podług upodobania przekręca i objaśnia.

Ze wszystkich części niewieścich służących do zapłodzenia, nayznakomitszą jest *macica*. Kształt iey zbliża się do kształtu gruszki, lub butelki przewroconey, w części tylney i przedney zpłaszczoney; ten kształt odmienia się w ciąży; bo macica pod ow czas, znayduje się prawie okrągłego kształtu. Co się tycze iey wielkości, postrzegają: że w niewieście niebrzemiennej, ma za zwyczaj trzy lub cztery poprzecznych długości palca, a grubości cal ieden. Wiadomo powszechnie, że się znakomicie rozciągać może, gdy zawiera w sobie płod. W dziewicach, otwor macicy jest tak ciasny, że z ciężkością przychodzi weń wfunąć sztylecik, a iey wnętrze, ledwie może obeymować bob duży. Położona jest macica po między pęcherzem i kiszka *rectum*, tak: że iey dno jest w gorze i w tył podane, a szyja czyli otwor na dole i posunięty ku przodkowi. To com wyżej nazwał otworem zewnętrznym macicy jest *pochwa*, ale otworem właściwie rzeczonym Zewnętrznym, jest szyja, do ktorey przypiera *pochew*, a część obroco-

na ku wydrażeniu macicy jest, podług anatomikow, prawdziwym otworem wewnętrznym; otwiera się w kanale wstydliwym ryfą poprzeczną, i dla tęj przyczyny nazwano go także pyszczkiem lina.

Substancya macicy jest dosyć tęga w kobietach niebrzeniennych; ale tęgość swoją utracą w miarę doyrzewania ciężarności; i postrzegają, że w ostatnich miesięcy, składa się osobliwie z wielkiej liczby naczyń krwistych, tudzież włókien większej części mięsistych. Powierzchnia wewnętrzna upstrzona jest wielą drobnych dziurkowatości, oraz drobnych naczyń, łączących krew, która ma odchodzić comiesięcznym wypróżnieniem. Postrzegamy także w niej cyceczki czyli brodaweczki i kłębki małe gruczołowate, które pozwalają wytryskiwać humorowi lepkiemu. Kłębki owe stają się większemi, i bardzo widocznemi po poczęciu i łączą się z błoną płodową (*placenta.*)

Jama, czyli wkłęśkość, czyli wnętrze macicy ma trzy znakomite i widzialne otwory, z nich pierwszy odpowiada szyi macicznej, i tym to kanałem męszczyzna przepuszcza likwor nasienny, dwa inne otwory umieszczone w pobocznych częściach dna, czyli spodu, są końcami dwóch kanałów nazwanych *trąbami Fallopiusza*. Te trąby mają tak cienkie otwory na wpadaniu do macicy, iż za ledwo można przez nie przewlec szczerć świnią, w miarę odstąpywania od macicy rozszerzają się, a w końcu najodleglejszym, robią rozpostarcie nazwane

pawilonem trąby, ktorego brzeg kończy się małemi ząbkami muszkularnemi, nierównemi, ktore nawano kawałkiem *frandzlowanym*

Ten koniec trąby złączony jest po części z dwoma ciałkami białawemi, iaykowatemi, nieco spłaszczonemi, leżącemi na bokach macicy, którym nadano imię *iaieczników ovaria*, a ktore starożytni i niektorzy z dzisiejszych nazywają *iąderkami niewieściami*. Te ciała uważane wewnętrznie, zdają się zawierać liczbę ogromną małych woreczkow pęcherzastych napełnionych płynem, bardzo iasnym; dają im nazwisko *iay*, a tkanina gąbczasta, ktora je otacza, podług wszelkiego pozor, udziela każdemu pewien rodzaj błony, powłoki czyli skóry. Te małe iayka, zawierają, podług niektórych anatomistów, przyszłych ludzi, którym niewiaśta ma dać życie, skoro tylko zostaną rzeczone iayka zapłodzone od męszczyny; podług innych, płyn zawarty w tych pęcherzykach, jest prawdziwym nasieniem płododajnym, ktore dla zapłodzenia, powinien się zmieszać z nasieniem męszczyny. W swoim miejscu, to jest w Artykule *Zapłodzenie*, przełożemy przyczyny, iakie dają obydwóch zdań popieracze.

Macica Trąby Fallopiusza, iaieczniki i dwa sznury nazwane *ściągaczami okrągłemi* (*ligamenta rotunda*), ktore utrzymują macicę, obwinione są dwoma fałdami błony opinającej kieszki (*peritonai*) ktore nazywają *ściągaczami szerokimi*, *Dionis* mnie-

ma, i jego zdanie dosyć iest podobne do prawdy, że *ściągacze okrągłe*, które on nazywa *ściągaczami niż/zemi*, służą do pociągania macicy na dół pod czas zeyścia się pici oboygą, i do przybliżenia iey do otworu zewnętrznego, aby mogła odebrać nasienie w chwilę wystrzału. Ta myśl, mówi nasz anatomik: „ zgadza się dosyć z „ przypadkiem niemal codziennym, bo mę- „ szczyzna krotkiego prącia, albowi też do „ połowy tylko wpuszczający go do po- „ chwy macicy, nie uchybia zrobić „ dziecka; ponieważ *ściągacze* pociągając „ macicę na dół, wiodą ją na przeciwko „ nasieniu, aby go w sobie odebrała, i cza- „ sem przyśwawiają tak blisko do otworu „ zewnętrznego, że kilka dziewię ciężar- „ nemi zostało, lubo prącie męskie nie by- „ ło zupełnie zapuszczone, i lubo wystrzał „ uczyniony był na samym wstępie. „

Naczynia wszelkiego gatunku, które się rozchodzą po częściach rodzajnych, iak i w mężczyznach, podzielone są na nieskończone rosochatości; kobiety mają także naczynia spermatyczne, którym naznaczają też samą funkcją, co i naczyniom spermatycznym w człowieku, to iest odsłaczanie płynu nasiennego: to iednak zaprzeczają Autorowie utrzymujący systema iay.

Części w krotkości tu opisane, podległe są pewnym rozmaitościom, które zdają się wybaczac z porządnego biegu natury. Jużem mówił o różnościach postrzeżonych w lechtaczce i nimfach, ale szczegolnieyszą bezkształtność, właściwą pewnym Naro-

dom, podaje Naturalistom obszernie pole do uwagi. Niewiaſty Hottentotow, mają pewien gatunek wyroſtku czyli ſkory twardey i ſzerokiey, która im roſnie powyżey koſci wſtydliwey, a ſpada aż do puł udow, w kſtałcie fartuſzka; Podrożniacy toż ſamo twierdzą o niewiaſtach Egipſkich, ale dodają, że nie pozwalają roſnąć tey ſkory, lecz w początkach zaraz, przypalają ją żelazem rozpalonym. Pan de *Buffon* wątpi, aby to miało być tak prawdą o kobietach Egipſkich jak o niewiaſtach Hottentotow; bądź co chce, mowi ten ſławny Autor, wſzyſtkie niewiaſty rodaczki Kapu, podległe ſą tey dziwotworney niekſtałtnoſci, odſłaniają ją na prozbę tych, którzy mają tyle ſmiałoſci i ciekawoſci, iż ſię nie wahaą proſić o pozwolenie widzenia i dotknięcia oney.

Są ieſzcze inne różnoſci, w ſzczegolnych tylko znajdujące ſię oſobach. Pan *Litre*, rozbierając dziewczynkę zmarłą w wieku dwóch mieſięcy, znalazł w niej pochwę macicy podzieloną na dwa kanaliki równe za poſrednictwem przegrody pionowej, każdy z tych kanalikow, wpadał do ſzczegolney i ſobie właſciwey macicy. Pan *Litre* dorozumiewa ſię, iż gdyby ſię ta dziewczynka uchwalała i za mąż była poſzła, mogłaby była, w różnych zeyſciach ſię miłoſnych poczynąć, raz jedną, drugi raz wtórą macicą, podług ſkierowania ſię naſienia męzkiego do tey lub do owey. *Memoires de l'Academie royale des sciences* an: 1705.

Znaydujemy w *dzienniku Lekarskim* dostrzeżenie, które dowodzi, że jedna kobieta, może mieć dwie macice. Pewna kobieta zmarła w Paryżu, w roku wieku swego 32. miała także dwie macice, umieszczone tak, iż pierwsza, służyła do poczęcia kilku dzieci, które się porodziły w przyzwoitym czasie i doskonale ukształcone. Matka porodziwszy te dzieci, poczęła płód w drugiej macicy, która się nie mogła powodować wzrostem i poruszeniami nowego iestestwa w sobie zawartego, pękła i skutkowała śmierć matki razem i płodu. *Transaſtion philoſophique anno 1669.*

Wiadomo, że części rodzayne, stawiają rozmaite widoki w *Hermophrodytach* czyli ludziach dwoistą płcią oznaczonych. Ale postrzeżenie nadzwyczajne, którego nam użyczył Pan *Baul*, względem pewney dziewczyny, która nie miała żadnego znamienia płci, godne jest ze wszech miar, mieysca w tym artykule: " Już temu lat kil-
 „ kanaście, są słowa *Baul*, iak nas zapro-
 „ szono, Oyca mego i mnie, do zwiedze-
 „ nia pewney dziewczyny, mającey lat
 „ czternaście, bardzo dobrego tempera-
 „ mentu, i bardzo piękney postawy; która
 „ tak osobliwym sposobem ukształtowana
 „ była, iż się stała celem naszego podzi-
 „ wienia i zdumiałości. Nie miała żadne-
 „ go znamienia płci, naymnieyszego pozo-
 „ ru części rodzaynych, ani otworu zadnie-
 „ go... Mimo tak dziwnego ukształto-
 „ wania, dziewica ta, miała bardzo dobry
 „ apetyt, spała dobrze, i pracowała z

„wielu osobami płci swoiey, około roz-
„kręcania iedwabiu. Z tym wszystkim
„potrzeba było odchodu na przyrodzone
„wyrzuty; natura obmyślała ten wychod
„drogą nayokropnieyszą i nayobmierzliw-
„szą. Ta nieszczęśliwa panienka na schył-
„ku drugiego lub trzeciego dnia, doświad-
„czała zawsze w przestrzeni pępkowey bo-
„lu cichego, który się zmieniał w roz-
„drażnienie dość żywe, i pomnażał się do
„pokąd nie nastąpiły ckliwości; pod ow
„czas, wznosił się żołądek i wyrzucał pra-
„wdziwe materye gnoyne. Wszytko co-
„śmy dotąd mówili iest okropne, ale nie
„nie ma nadprzyrodzonego.„ Reszta zbli-
ża się do cudu. Nerki i kanały uryenne
były bezczynne. Zastępowały te bezczyn-
ność pierśi, i w różnych czasach dnia, są-
czyły wodę iasną i czytą, która oswoba-
dzała masę krwi z zbytecznego płynu. Au-
tor tego postrzeżenia, kończy go temi sło-
wy: *Byłem świadkiem wraz z Oycem mo-
im, obydwóch tych przypadków, za których
prawdziwością ręczę, ale ich nie myślę tłu-
maczyć; nie wiem dotąd, co się daley stało
z ową dziewczyną. Journal de medecine
Janvier 1758.*

To postrzeżenie, iedno z nayosobliwszych
które nam są znaiome w sztuce lekarskiej,
dowodzi iak różna bydz może budowa cia-
ła naszego; dowodzi ieszcze, i to mocniej
uważać potrzeba, iak taż sama natura iest
dzielna, gdy dąży do zachowania iestestw
wyprowadzonych na świat; tudzież że do
dopięcia tego zamiaru używa środków nay-
nadzwyczajnieyszch.

Użycie części, które w męszczyźnie służą do zapłodzenia jest daleko łatwiejsze do wytłumaczenia, iak użycie części niewieścich. Nikt nie może zaprzeczyć, że w samcu naszego rodu, iadanka służą iedynie do odsączania płynu nasiennego, a pracie przeznaczone jest, do przesłania tegoż płynu w głąb macicy; a przeciwnie iadanka kobiece, iedni Anatomiccy, uważają iako skład iaiiek, a inni postrzegacze, iako naczynia rzetelnie odcedzające prawdziwe nasienie. To rozdwojenie zdań nieuchronnie wielką rzucić musi ciemność na użycie narzędzi rozpladania dotąd od nas opisywanych.

W samey rzeczy, jeżeli kobieta nie ma prawdziwego nasienia, co podpada zagadnieniu; techtaczkę uważać należy, i iako iedyną działaczkę rozkoszy; ale iakże samo iey dzwignienie i rozprężenie, może w używaniu rozkoszy zastąpić miejsce owych korzyści, których natura udzieliła męszczyznom; Nerwy wchodzące w skład prącia, koniec iey obdarzają naywyborniejszym czuciem, ale samo dzwignienie się prącia, nie jest dostatecznym sposobem na przywołanie owych łaskotliwych czuciów, z których się legnąć zwykła rozkosz.

Jeżeli zaś iaiieczniki, na wzor męzkich iader przeznaczone są do odsączania rozcieku nasiennego, układ zapładzania ugruntowany na systemacie iay niewieścich, idzie w obaliny; ale razem nadarza nam się sposób tłumaczenia, iakim sposobem kobieta bierze w tak żywy udział, iak i męszczy-

zna, pieśzczoły małżeńskie. Idząc za tym układem, wypadać powinno, iż aby zapłodzenie wzięło swoy skutek, musi zachodzić pewny niewzruszony stosunek pomiędzy obojey płcyi osobami... Ileż to kobiet poczyną, bez wszelkiego doświadczenia czucia, któreby obwieściowało zobopólne zętknięcie się wystrzałow, lub rozlew płynow nasiennych! Już męszczyn nie zostawia licznego potomstwa, chociaż niewiasta dająca temu potomstwu bytność, nie ucznie słodczy towarzyszących miłosney schadzce. Rozciek czyli humor, ktorego dostawiaiają *prostatę*, tudzież humor śączący się z gruczołow, iakie postrzegamy w kanale wstępliwym i w otworze macicy, mogą skutkować rokosz? Nie osmielę się odpowiedzieć na to zagadnienie. Ani nawet twierdzić nie będę, iak twierdził pewien Lekarz znany dobrze przez swoje dzieła (*M. de la Mettrie art de faire des garçons Tom II.*) że rokosz skutkowana bywa podskakiwaniem (*vibrationes*) klapki, która zatyka przeyscie płynowi nasiennemu, gdy usiłuje wytrysnąć. Rołosz podług tego Autora, jest czuciem, mającym za przyczynę operacyą mechaniczną, nie zawisłą od działania płynu nasiennego, na pęcherzyki, w których jest zawarty; pod ow czas rołosz nie mogłaby bydz owym rodzajem błyskawicy, która się lęgnie i niknie prawie w iedney chwili; takową rołosz, moglibyśmy nieiako zastanowić; a nawet stałaby się czuciem wcale obcym względem tego, co ią pospolicie skutkuje... Możemyż s

drugiey strony twierdzić; aby natura, która do uczynku rozmnażania rodu naszego przywiązała tak tkliwą roskofz, miała ją uczynić nie zawisłą od niego... Męszczyzni, którzy ieszcze nie są w stanie dzielności, ci którzy w nim nigdy nie byli, ci którzy już z niego wysli, mieli więcej korzyści nad tych, którym wiek, moc, i temperament sprzyjała? Nie, nie, natura nie dozwoli *męszczyznie* żałować płonnych roskofz *rzezańca*; pierwszy pozna roskofz w całej iey rozległości, a drugi weźmie w podziale same pragnienia, tak iak i on, niedołączne.

Zgoła, tym wnioskiem zakończyć nayprzyczwoitsza, że przyczyna beśrzednia roskofzy w kobietach, iest ieszcze nieznaio-ma, albo że wznieceniu oney dwie należy naznaczyć przyczyny. Ostateczną tkliwość lechtaczki, w iedney części, to iest zewnętrzney, w drugiey, to iest w macicy, wypuszczenie iakiegokolwiek płynu.

ŁECHTANIE (Physiol:) Jest to czucie skutkowane, impressyą łagodną, ale żywą, wywartą na czubeczki, czyli kutasieczki nerwowe, których w pewnych częściach ciała znayduie się więcej niż w innych, a ieżeli stopa nog, czulsza iest na ten gatunek roskofzy, to dla tego, że iest szczerą tkaniną włókien nerwowych.

ŁOBODA (Bot:) (Atriplex:) Jest to roślina o kwieciu oboiey płci i bez kistkow. Trzy dostrzegają gatunki łobody: *łobode białą*, *łobode czerwoną*, i *łobode smrodlwą*. Wszystkie trzy są używane w sztu-

Sztuce Lekarskiey. Zasiawszy raz łobodę w ogrodzie, co rok się odnawia; za pomocą nasienia swego, które opada po zeyściu kwiatu. Łobodę warzą i iedzą, iako inne ziela iarzy ny mieysce zastępujące.

Wywarzenie liścia dwoyga pierwszych gatunkow łobody, przystoi w wszystkich przypadkach, w których rozpalenie wewnętrzne bywa zbyt czynne, w zapaleniach i gorącościach mających za przyczynę podwyższenie czyli wzniesienie się żołąci. Kładą łobody liściow garść iedną do funta wody.

Przykładają także te liścia w kataplazmie, dla zapobieżenia postępkom zapalenia, dla odmiękczenia nadbiegłości i uspokojenia bolow pedogry. W gorączkach pieczących i obłąkaniu umysłu, warzą ie z liśćmi anyżu i rumienia, końcem obmywania tym wywarzeniem stop chorego i końcem ziednania mu spoczynku.

Ziarnka tych dwoyga gatunkow, rozwalniają pomału żołądek i wzbudzają wymioty; wchodzą do proszku *Guttety*, wybor nego na epilepsyą dzieci.

Trzeci gatunek łobody ma zapach nieznosny. Autorowie oznaczają go nazwiskiem *chenopodium fætidum*, *Atriplex fætida*, *Vulvaria*. W Sztuce Lekarskiej uważają tę łobodę iako antihisteryczną czyli przeciw-maciczną; ale z przyczyny niezmiernego iey smrodu, nie można iey inaczej używać iak w enemie. Liścia iey świeże, utłuczone i smażone w cukrze, są dzielnym lekarstwem na wapory. Tynktura tych

liści, rowny wyprowadza skutek, ale, powtarzamy jeszcze, mało się znajdzie kobiet, któreby się mogły oswoić z iey wonią.

ŁODYGA. (Bot:) Tak Botanicy nazywają ową część rośliny, która swoy początek zabiera z korzenia, i która służy za podporę, liściom, kwiatom i owocom. *Łodyga* w drzewach przybiera nazwisko *pnia*, po łacinie *truncus*, a w ziołach *źdźbła*, *głębia*, *caulis*, *scaphus*. Łodyga rośliny, podług Pana *Grew*, nie jest co innego tylko łkoreczka, która w początkach pokrywa dwie części na które się podziela ziarno, oraz tego ziarna piórko; łkoreczka ta rozciąga się w miarę wzrostu rośliny.

ŁOMIKAMIEN. (*Saxifraga rotundi-folia alba*, Bot:) Jest to rodzaj rośliny, mającej kwiaty idące w różyczkę złożone z pięciu listków koloru białego; po tych kwiatkach następują owoce okrągłe zawarte w dwóch komóreczkach, nasionka bardzo drobne, podługne i lifowate.

Liście łomikamienia są zaokrąglone, ząbkowane ku brzegu, trochę podobne do liściów bluszczu ziemnego, ale bielsze. Po między niemi wznoszą się dwie małe łodygi wysokie blisko na pół łokcia, okrągłe, kosmate, purpurowe i gałęziste.

Korzeń łomikamienia rzuca kilka cybulczek tak wielkich jak ziarna koryandru, koloru częścią czerwonego, częścią białego. Nazywają je powszechnie ziarnkami czyli nasionkami łomikamienia.

Nazwisko tey rośliny pochodzi ztąd, że pospolicie zwykła się rodzić w rozpadlinach skał, a nie z urośniętych tey choty, lithontryptyczney czyli rozwiązującey kamień. Roślinę tę kładą w klasie diuretycznych i rozwalniających, ale tey wcale nieużywałą we Francyi. Można zadawać całą roślinę, w dozie szczypty jedney do kwarty wody.

ŁONO. (Anat:) Łono jest część pobożna przestrzemi wstydliwocy, miejsce to leży obok kości krokowej jest tłuste i gruczołowate; gruczoły, które się tam w wielkiej liczbie znajdują podlegają rozdzieleniu, znanemu pod nazwiskiem *Łymienicy* czyli *bubonu*, który dzieli na *weneryczny*, *krytyczny* &c. Patrz ŁYMIENICA. Gruż.

Udo przysłonięte do niższej przestrzemi brzucha, robi fałd, zwany fałdem łona. Ten fałd naznaczony jest ściągaczem *Fallopjusza*, który zgodnie z lyczkiem muszkułow poprzecznych, robi krąg niższej przestrzemi brzucha, przez który przechodzą sznurki spermacyjne i naczynia golemowe.

ŁOPIAN. (Bot:) *Bardana sive lappa major, arctium*. Łopian jest roślina, która się wznosi do wysokości łokci dwóch. Liścia łopianu są wielkie, długie na pół łokcia i otoczone dwoma niby uszeczkami z każdej strony ogonka. Z wierzchu mają kolor ciemno zielony, spodem białawy, są kosmate i kończyste na końcach: kwiaty rodzą się na końcu małych gałązek. Ułożone są w kształt główki okrągłej, tak wielki jak kula muszkietu, i otoczone ha-

czykami, które się czepią szat przybliżonych.

Korzeń, liście i ziarnka łopianu, używane bywają w Sztuce Lekarskiej. Ale popoliciey używają korzenia, który jest diuretyczny, diaphoretyczny, antispazmodyczny i przeciwrzeczny. Zadaia go pomyślnie w przyśtępach pedogry, w bólach rumatyzmalnych, skorbucie, chorobach wenerycznych, zgola w wszystkich przypadkach potrzebujących wzbudzenia potow. Zalecaia go ieszcze w pleurze, w ospie, w gorączkach ziadliwych i plwaniach krwią ropistych. Doza korzenia łopianowego w proszku, jest poł uncyi do każdego funta wody, a uncyi iedney, gdy korzeń jest świeży.

Sok wyczyszczony (*succus depuratus*) liści łopianu zadany w dozie uncyi czterech, toż samo skutkuje co korzeń, i można go dawać w tych samych przypadkach Łodygi potłuczone, iedzone surowo z przyprawą oliwy i octu, pobudzaią urynę, i wcale nie mają smaku przykrego.

Nasiona tej rośliny są także diuretyczne. Biorą ich drachmę iedną w likworze przyzwoitym, lub też robią z nich emulsyą. Wypite w winie białym, przecudownie pędzą urynę, pociagaią z sobą zewnątrz piasek, taki, się może znajdować w nerkach i w pęcherzu.

Liście łopianu przyłożone zewnątrz czyszczą wrzody, rozpedzaią nadbiegłości cędematycznie (*Patrz OEDEMA*) echimozy i sinaki zrobione z zacieczenia krwi; przy-

noszą ulgę pedogrykom, gotowane w popiele lub w mleku, i potym przyłożone kształtem kataplazmu na część boleśną. Pappka gotowana z korzenia, rozciągnięta na płótnie i przyłożona ciepło, ma też samę cnotę.

Liścia łopianu są pastwą dobrą dla bydła wełnodaynych. W okolicach Algeru, w Tunis, w Barbaryi, w Prowancyi na równinie zwanej, *Cran d'Arler*, owce prawie żadnego innego ziela nie szczykają. Ztąd owce wzmiankowanych okolic mają bardzo wiele pomiędzy sobą stofunku, tak z strony wełny iak z strony smakowitości mięsa. Wiadomo powszechnie iak wielkim artykułem w handlu jest wełna Barbaryi. Toż mówić o innych dopiero wzmiankowanych.

ŁZY. (Phyf:) Są limfą iasną, czystą, słoną, która za poruszeniem powiek, roztaacza się po oku, końcem odwilżenia go i ośliżenia błony rogowej.

ŁZOTOK (Szt: Lek:) Tym wyrazem oznaczają Lekarze zachodzenie oczow łzami. Łzotok jest znakiem prawie niewątpliwym, po którym poznać można, że się krew unosi obficie ku częściom wyższym. Na łzotok, zawsze w chorobach ostrych patrzeć jako na wieśzczbę bardzo niepomysłną; zwykł przepowiadać obłąkanie umyśłu lub krwiotok nozdrzowy, gdy jednak przypada w dzień burzy chorobney (*crisis*) można z niego wyciągnąć wieśzczbę korzyśną, bo krwiotok nozdrzowy, którego bywa na ow czas poprzednikiem, może położyć koniec chorobie.

Można twierdzić, mowi wiele Autorow szacownych, że się okaże odra, gdy na początku feber czyli gorączek ostrych, daie się widzieć łożo-tok, stowarzyszony z ckwiościami, z wymiotami, z bólem głowy i nerek; nadewszystko w dzieciach. Co się tyczy łożo-toku choroby. Patrz EPIPHORA.

M. M.

MACICA. (Bot:) Patrz PRZESTĘP.

MACICA. (Anat:) Jest to trzewie szczególne właściwe kobiecie; iamiście wewnętrzne, umieszczone pomiędzy pęcherzem i kiszka zwana *rectum*, przeznaczone do poczęcia i do wzrostu płodu.

Kształt macicy, iakośmy tuż wyżej powiedzieli, jest trójkątny, spłaszczony, szeroki w gorze, wąski u spodu; część najobfzerniejsza nazywa się *spodem* czyli *dnem*, a najciaśniejsza *szczytą macicy*.

Obiętość i iamiśtość macicy rozmaite bywaia. W dziewicach, które żadnego nie przyięły płodu, zaledwo może w sobie mieścić mały migdał lub bób.

Szyja maciczna bywa ściśkana lub rozwalniania podług potrzeby przez muskuł sobie właściwy zwany *Sphincter*, który odkrył *Verreyen*.

MACICA ma dwie błony. Pierwsza jest przedłużeniem błony kałdunowej (*peritonei*), jest gruba i gładka zewnętrznie ale wewnętrznie chrapowata, okrywa spod ma-

cicy i połowę iey powierzchni tak tylney iak przedney.

Druga powłoka pokrywa iamiistość macicy, iest zmarszczona i zasiana małemi gruczołkami, około szyi tego trzewia, gładka i glancowna ku spodowi; dostrzegamy w niey mnostwo małych dziurek które są otworami naczyń, ktorými wypływają mliące.

Pomiędzy temi dwoma błonami, iest substancya utkana z wszelkiego gatunku włókien, tęgich i zbitych w dziewicach i w kobietach nigdy nie znających położu. *Raisch* twierdzi, że tam odkrył ieden muszkuł, ale nie wszyscy zgadzają się na iego bytność.

MACICA ustanowiona iest w swym miejscu czterema ściągaczami; dwa z tych ściągaczow wypadają z powierzchni iey pobo. cznych i wyższych; nazywają ie ściągaczami szerokiemi, obydwie są błoniaste, i patrzyć na nie należy, iako na przedłużenie (*peritonei*); niektorzy Anatomici dzielą ie na *skrzydełko przednie* i na *skrzydełko tylne*.

W skrzydełku przednim, umieszczone są trąby *Fallopiusza*; są to rury konieczne, umieszczone w bokach macicy, do ktorey spodu wpadaia drobniuchnym otworem; drugi ich koniec wolny iest zupełnie, szeroki i kończy się kilku wyrznięciami, które są tkaniną włókien mięsistych. Niektorzy Autorowie temu końcowi frandzlowatemu dali nazwisko *diabley sztuczki*.

Anatomici utrzymują, iż użycie trąb *Fallopiusza* na tym się zasadza, aby do iaczników, z ktorými mają współkowanie

donosiły część najsubtelniejszyą nasienia, która ma zapładzać iaię niewieście.

Niewiaśły mają dwa iaderka, które teraznieyśi nazwali iaiicznikami. Umieszczone są w oddaleniu dwóch warstwek skrzydełka tylnego, i są przyczepione do macicy ściągaczem długim na pułtora cala blisko, na który się starożytni zapatrywali, iako na naczynie donoszące.

Dwa innę ściągacze Macicy, które nazywają ściągaczami okrągłemi, są długie, cienkie, i podobne do dużych robaków, koloru wpadającego w czerwony. Zstępują ukośnie aż do pachwek łona, przechodzą przez nuszkuły brzuchowe i nikną w grubości warg wielkich. *Patrz wreszcie w Artykule ŁECHTACZKA opis zupełniejszy.*

CHOROBY MACICY.

Hipokrates mówi, że macica jest źródłem przyczyną i stolicą nieskończoney liczby chorób: w samey rzeczy wielką gra rolę w Ekonomii zwierzęcey, i można mówić prawdziwie, iż nie ma prawie żadney choroby kobiecey, w którejby to trzewie, nie uczestnikowało jakimkolwiek sposobem. Po między chorobami zawisłemi szczególniejszym sposobem z obrażenia, są niektóre ogólne znane pod nazwiskami szczególnemi: Nymphomanii, zatchnięcia czyli zadławienia macicznego, waporow, dolegliwości macicznej czyli histeryczney &c. *Patrz te rozmaite Artykuły.* Inne choroby są szczególnie przywiązane do tej części, czyli

szą w niej miejscowe. Wada macicy, która je wzbudza jest widoczna i bywa głównym symptomatem. W tej klasie możemy umieścić wszystkie choroby, które się ściągają do upławu miesięcznego, i o których mówić będziemy w Artykule UPŁAWY.

Idzie potem usunięcie macicy, nazwane *hysteroptosis* od Pana *Sauvages*, ale o tym przypadku już my mówić będziemy w Artykule USUNIENIE. *Kiła maciczna* czyli *Hysterocele* była, pod naszym piórem w Artykule KIŁA. *Patrz także HYSTEROCELE. Puchlina, zapalenie, wrzód, skir, rak*, są chorobami macicznymi, które nas teraz zabawiają.

Zacieczenie i zbior serwatkowatości czyli wodnistości zawartych w macicy, z przyczyny przewrocenia i zatkania iey otworu wewnętrznego; lub też zawartych w małych torbeczkach nazwanych *hydatices*, stanowią puchlinę trzewia tego, której Pan de *Sauvages* dał nazwisko *Hydrometryi*.

Wody mogą się w macicy zbierać w tak wielkiej mnogości, iż ją znakomicie rozedmą. *Schenchius* twierdzi, że napadł na macicę tak rozdętą, iżby mogła, bez wszelkiej zawady, mieścić w sobie dzielićioletnie dziecko. Czytamy w dziełach *Vesala*, iż otworzywszy trupa pewnej kobiety, zmarłej na puchlinę macicy, zobaczył z podziwieniem, że zawierała w sobie z gorą sześćdziesiąt miar wody, z których każda miała w sobie trzy funty.

Wiele bardzo na tym zależy, aby umieć rozpoznać puchlinę macicy od ciężarności.

Prawie wszyscy młodzi Praktycy mylą się w tey mierze. Znaki różniące ten gatunek puchliny od ciężarności są następujące: najprzód, w kobietach brzemiennych kolor twarzy bywa świeży i świetny; nabrzmiłość brzucha nie równa, i że tak rzekę wznosząca się ku słabiźnie podżebrney; przeciwnie w puchlinie cera jest blada, ślana, nabrzmienie żywota równieysze, miększe, okrągleyjsze, i dotykane nie może postrzedz nic prócz kolebania się bez wszelkiego ruchu znakomitego, któreby można przypisać dziecieniu. Powtore; pierśi czyli cycyki są wzniesione u kobiet brzemiennych, twarde, napęczniałe, czasami ścążą z siebie pokarm; przeciwnie u kobiet puchliną rządzonych są słakowate, miękkie, obwisłe.

Z drugiey strony przypadki towarzyszące puchlinie są zupełnie różne od przypadków właściwych brzemienności. Niewiasta napadniona od puchliny, podległa jest wątłościom, słabościom dobrowolnym, ciężkości oddychania. Mocz płynie z niey w małej ilości, składa na spodzie gąszcz czerwony, ceglasty. Niewiasta, przeciwnie, ciężarna, nie doświadcza tych przypadków.

Puchlina maciczna, może przypaść wraz z ciężarnością; pod ow czas plyn znajduje się rozciekły, albo pomiędzy jamistością macicy i błonami otaczającemi płód, to jest pomiędzy błoną zwaną *Chorion* i *Amnios*: alboliteż w jamie tey samey, w ktorey pływa płód.

Puchlina macicy, może być zdziałana od tychże samych przyczyn od których i zbio-

ry wod w innych częściach ciała; niekiedy nawet bywa tylko wypadkiem tych zbiorow. Często także bardzo postrzeżono, że zawilla była od szczegolney wady macicy, iako to od zatkania, skiru, zatamowania miesiącow: od upławow białych nadbiegłości; puchliny iaieczników: wreszcie aby ta choroba rzeczywistą swą bytność wzięła, nie dosyć jest, iżby wodniścioci obficie spływały do macicy; potrzeba nad to, aby były przytrzymane w iey iamiścioci lub w hydatidach. co bywa, gdy się zatka iey otwor iaką nadbiegłością, lub ściśnieniem rozkośnym, które się nadarzać zwykło kobietom w chwilę poczęcia.

W leczeniu puchliny macicznej, iedne tylko indykacyą dopełnić należy, gdy nie jest połączona z ciężarnością, to jest aby odetkać i rozwolnić iey otwor: pospolicie dochodzą tego celu za pośrednictwem kąpiel, napazań, podkadzań, wstrzykiwań. Jeżeli zaś to wszystko bezskutecznie miia, wsiuwają do niego rękę, albo narzędzie przystofowane; gdy ta puchlina nie ma własney swej błony, samo rozszerzenie otworu dostatecznym jest środkiem na wyprożnienie wod, a zatym na uleczenie. Gdyby iednak ten otwor wewnętrzny zatkała iaką nadbiegłość, te sposoby byłyby niedołączne. Skoro wody wypłyną, zapobiega się nowemu rozlewowi, dając do używania chorey lekkie stężające i marcyalne. Gdy wodniścioci zawarta jest w hydatidach, nie pożytecznie kusić się o otworzenie otworu wewnętrznego macicy; pod ow czas

czekać należy, poki iey sama natura z nich nie wywabi. Można ją iednak wesprzeć w tey operacyi, przez purgujące hydragogiczne, rozwalniające, diuretyczne, ktorych używanie nieprzerwane pociąga wody drogą stolca i uryny.

Gdy puchlina macicy napadnie na niewia-
stę ciężarną, zwykła się kończyć złęzeniem.
Tryb dokładny otuszający, lekkie rozwalnia-
jące, przyprawy żelazne naymniey w sobie
dzielności mające, są iedyndymi lekarstwami,
które Lekarz w tey okoliczności przepisywać
może. Zdarza się bardzo często, że w takich
okolicznościach płód słabieie alboliteż obu-
miera. Jeżeli woda iest zawarta pomiędzy ma-
cicą i błoną *chorion*, wypływa sama z siebie,
skoro się tylko otwor macicy zaczyna roz-
twarzać, i to wypłynienie może przypaść
trzy lub cztery razy, niż złęzenie nastąpi.
Podług uwagi Pana *Puzos*, jeżeli się wody
zbiorą, między błony *chorion* i *amnios*, bło-
na zewnętrzna przedziera się bez bólu w
rodzeniu, a potem, toż się przytrafia bło-
nie wewnętrzney, niekiedy po kilku dniach.
W takowym zdarzeniu, jeżeli usiłowania
dziecięcia są mdłe, dobrze iest rozedrzeć
palcem błonę pozostającą, aby mu ułatwić
przeyscie.

Gdy się woda zbierze w iamistości błony
amnios, płód często obumiera, i długo nie
żywy zostaje w macicy; dopokąd tylko ma-
cica cożkolwiek rozciągać się może; bole
złężenia bywają lekkie; ztąd pochodzi, że
błona zatykająca otwor macicy, iest zbyt

miękką, potrzeba w takowym zdarzeniu, aby Położna lub Położny, rozumney swoiey usługi użyczyli. Ten gatunek łatwo poznać, bo poruszenia płodu są słabe, albowi też żadnych nie ma; bo pod ow czas żywot ogromnego nabiera wzniesienia. W złączeniu, lubo otwor macicy będzie mocno roztwarty, i lubo się dobrze główka płodu pokaże, bole wątleią dni kilka; pod ow czas jeżeli Położny naciśnie palcem główkę płodu, łatwo odepchnionym zostanie; to odepchnięcie palca nie jest tak wyrażne, gdy macica zawiera dwa płody; trafwszy na taki przypadek, trzeba rozedrzyć błony palcami, a pod ow czas bole łatwo ziednąją wyście dziecięcia.

Dostrzeżono po kilkakrotnie, że z macicy robia się zbiory powietrza i krwi, które w błąd wprowadzają nienałożonych do praktyki i przekonywają ich o bytności rzeczywistej puchliny lub ciężarności. Bądź co chce, z wielką bardzo trudnością przychodzi się zapewnić o naturze tych zbiorów; nawet w ten czas dopiero poznawane bywają, gdy się rozchodzą; powietrze wychodząc robi często eksplozyą; niekiedy zostanie bardzo długo zawarte w macicy u pewnych kobiet; wychodzi chwilami; widziano nie raz Damy, którym te eksplozye mimowolne i nałogowe, iednały w kompaniach wielkie zmartwienie. Rozszerzenie samo otworu macicznego, było dostatecznym kilkakrotnie na to lekarstwem; purgujące gwałtowne, enemy drażniące, skutkowały także nie raz bardzo pomyślnie w podobnych okolicznościach.

Gdy otwor macicy lub pochwy macicznejey, iest z iakieykolwiek przyczyny zatkany, krew miesięczna czyli upławowa, dostawiana od naczyń macicy, końcem wyprożnienia zewnętrznego, przyniewolona bywa zatrzymać się w macicznejey jamistości, zbiera się w niej, co miesiąc powiększa się w ilość, i nadaje macicy ogromną wielkość. Trafia się bardzo często, że przyczyną bezśrzednią tey choroby, bywa błona nazwaną *hymen* (Patrz w Artyk: ŁECHTACZKA, części służące do Poczęcia i Rodzenia w niewieście, tudzież PANIEŃSTWO) kiedy nie iest przebita, albo kiedy iest podwoyna; pod ow czas, przecięcie iej przywraca we wszystkim porządek naturalny. Jeżeli ten zbior krwi zrobił się szczególnie za pośrednictwem prostego zatkania lub zaciśnięcia otworu macicznego, używają sposobow powyżey wytkniętych.

Macica, podległa iest zapaleniu się, iak inne części ciała; przyczyny ogólne tey choroby są te wszystkie, które mogą nadarzyć zapalenie ogólne; przyczyn szczególnych, wielka iest liczba, iako to naprzykład: nagłe zatamowanie upławow miesięcznych lub położnych, skutkowane iakim oziębieniem, przełękniem niespodzianym, troski gwałtowne, zbyteczne używanie lekarstw na przeczyszczenie białogłowskie, lub wstrzykiwań sężaiących; skurczenia zbyteczne macicy, nadarzone przez zbytek uczynku wenerycznego, używanie wstrzykiwań bardzo dotkliwych, rozdrażnienia gwałtowne skutkowane wstrzykiwaniami o-

stremi; stłuczenia lub rozdarcia tego trzewia, skutkowane gwałtownym wyciąganiem płodu lub łożyska, zadarciem paznokciem Położnego lub Położney, lub narzędziami, których przymuszeni jesteśmy używać w położach przeciw-naturalnych. Zapalenie macicy może się przytrafić zawsze, ilektoć części pobliskie zapaleniu podpadną; i dla tego to następnie, czasami, po zapaleniu; pęcherza, kiszek, hemoroid &c.

Symptomata tej choroby są: nabrzmiałość i wyprężenie tego trzewia, zatamowanie upławów położnych w położnicach; zatamowanie upławów miesięcznych, w tych, które je miały w czasie nadejścia tej choroby; ból, który bywa niezmierny, a który chore odnoszą do różnych miejsc niższej przekrzeni brzucha, podług mniejszej lub większej blizszości tych miejsc, od siedliska zapalenia; gorącość i czerwoność części; gorączka, która czasami bywa bardzo znaczna, i stowarzyszona z bólem głowy bardzo gwałtownym; obłąkanie umysłu, które się pokazuje zawsze, gdy zapalenie jest gwałtowne; bezsenności ustawiczne gdy ból jest niezmiernie żywy; fuchałość języka powleczonego brudem słowatym, który go niby ciasto obłoczy; zimnoga i rąk, czkawka, kardyalgia, cikliwość, nudności wymioty; drzenie konwulsyjne ściągna łyczkowatego pięści, także drzenie muszkułów zachwy niższej, które skutkuje zgrzytanie lub szczerkanie zębami; ruch konwulsyjny przegrody pierśowej, który

nagli oddech i przyspiesza go; konwulsye muszkułow *larynx* i *pharynx*; częsta chęć wypuszczenia moczu; ból który się daie uczuć w odcędzaniu moczu i w odbywaniu stolca; ciągnienie w fałdach krokowych; nierówność pulsu.

Łatwo jest poznać zapalenie macicy; bardzo jest podobne do zapalenia pęcherza, lub do zapalenia kiszki *rectum*, jeżeli o nim nie będziemy sądzić, tylko przez ból, gorącość i gorączkę; ale się różni od nich siedliskiem bólu, które odpowiada sytuacji każdej części; wielkością wzdęcia, które bywa znakomitsze; stanem zewnętrznym części rodzajnych; nakoniec sposobem puszczania moczu i oddawania stolców; chory nie doświadcza bolow tak żywych.

W tej chorobie wielkim bardzo jest punktem, rozpoznanie przyczyny, która mogła ją skutkować.

Prognozyk tej choroby jest zły; zapalenie części tak obsadzonej nerwami i tak czulej jak macica, jest z swojej natury bardzo szkodliwe, a często śmiertelne. Niebezpieczeństwo iednak zmniejszy się, lub powiększa w pomiar rozmaitych okoliczności. Kiedy zapalenie osiada całą zupełnie macicę, już po wszelkiej nadziei. Kiedy tylko małą iaką część iey osiada, można pomyślnie wrożyć zakończenie, nađewszystko jeżeli choroba ma swoje siedlisko, koło części niższej lub w szyi macicy; bo pod ów czas łatwo ją można dosięgnąć lekarstwami.

Jeżeli chora cierpi bole gwałtowne, które ją wrzucają w ustawiczne miotania, i
jeżeli

jeżeli bezsenność, obłąkanie umysłu, lub zgnuśniała ospałość, połączone są z częstym mdleniem, możeż mowić, że zginie mimo wszelkich ratunków. Jeżeli gorączka jest piecząca, stowarzyszona z powrotami długiem i gwałtownemi, lękać się należy o życie chorey. Niebezpieczeństwo jest ostatnie, kiedy puls zbija się w śrządek, kiedy nogi i ręce ziębną, kiedy gorączka bierze na siebie charakter owej, którą zowią *febris lipiria*. Niebezpieczeństwo jest śrzednie, jeżeli wszystkie przypadłości choroby, są pomiarkowane, a gorączka bez wzmagania się. Wielkość choroby, miarkuje się iefzcze z przyczyn skutkuiących ją. Nie tak gwałtowne grożą następności, gdy macica ani sfluczeniu, ani rozdarciu żadnemu nie podpadła; przeciwnie, prawie zawsze okropne nadchodzą trasy, gdy zapalenie nadchodzi po rozdarciu, po zwrzodowaczeniu; gdy następnie po poronieniu, lub po złączeniu pracowitym.

Zapalenie macicy kończy się na rozwiązaniu, suppuracyi czy ropieniu, skirze i gangrenie. *Hipokrates* mowi, że zapaleniu zaszłemu w kobiecie świeżo zległej lub zabrzmienney, zawsze śmierć kładzie koniec.

Łatwo każdy widzieć może, że wszystkie lekarstwa zdolne do zapobieżenia zapaleniu, powinny tutaj swoje mieysce znaleźć; krew puszczałą obficiey lub skąpiey, w pomiar stopnia choroby, temperamentu i siły chorey; z tym wszystkim, ogołem można mowić, iż sześć lub siedm razy, należy o-

tworzyć żyłę, w dwóch pierwszych dniach: tudzież że pierwsze trzy lub cztery puszczenia krwi, powinny mieć za wymiar trzy lub cztery miseczki, każde z osobna; co się wcale nie zgadza z zdaniem *Fryderyka Hoffmanna*, który mówi; że po siódmym puszczeniu krwi, robionym siódmego dnia, w takiej chorobie, kobieta, pewna, wpadła w omdlenie śmiertelne: zkad wnosi, ale niewcześnie i mniej rozsądnie, że dosyć jest na dwóch lub trzech puszczeniach krwi.

Zeby nie ściagnąć iakiego spływu nieprzyiżnego ku macicy, za zwyczaj puszczają krew z ręki; małość czyli drobność pulsu, i zimno nog i rąk, nie powinny pod ow czas wstrzymywać od puszczania krwi. Dobrą także jest rzeczą postawić piławki na częściach przyrodzonych, w gorze ud, nad kością pokwitania, przy zadzie. Chora za wszelki napoy, oraz za wszelki posiłek powinna mieć tyzannę łagodzącą; iako to n. p. lekkie wywarzenie korzenia ślazowego, i grzybieńcowego; wodę kurczącą prostą, lub limonadę bardzo lekką; ten tryb lubo surowy, zachowany być powinien dokładnie przez trzy lub cztery dni pierwsze. Dawać będziesz obficie enemy łagodzące i anodynnę, robione z wywarzenia korzenia grzybieńcowego lub ślazowego, liści malwy, siałku, sałaty &c. czynić będziesz smarowania na brzuchu, olekiem migdałow ślodkich i olekiem rożanym; kładzie się na pępku i na całej przestrzeni wstwdliwej, kataplazmy robione z miazgi

zioł odmiękczaających, jakimi są: malwa, ślaz, barszcz, psianki Ziele, portulaka, farsata &c. do czego przydać należy olejku rożanego. Wanny suche przystają także; można jeszcze postawić pryszczki na częściach naturalnych. Wielu Praktyków zaleca wstrzykiwania do macicy robione z wywarzenia liści ślazu, grzybieńca, malwy, psianek &c. lub mleka koziego zebranego i roztworzonego, równą ilością wody rożaney. Naparzania łagodzące, wywarzeniem zioł łagodzących lub mleka ciepłego, czynione na przestrzeni wstydlivey i ślabiznie, mogą się także przyczynić do uleczenia; nakoniec lekarstwa na przeczyszczenie białogłowskie wielką mogą być pomocą, robią je z miazgi zioł odmiękczaających przepisaneych wyżej na kataplazmy; obwijają tę miazgę w chustę czystą i wsuwają do pochwy macicznej kobiet; co się tyczy dziewic, przykładają je tylko w kształcie kataplazmu na fałd niewieści. Wymiotne na nie się nie przydadzą w tey chorobie, toż samo można mówić o purgujących; te lekarstwa zbyt drażnią. Okrutny ból głowy, na który się żalą chore, zdawałby się wymagać puszczenia krwi z nogi, z tym wszystkim, ponieważ przesąd przeciwny jest tey operacyi, wstrzymują się od niey. Przestają na moczeniu nog w ciepłej wodzie albo na postawieniu piławek wkoło czoła, lub puszczeniu krwi z żyły karkowej. Narkotyczne wcale nie nie ważą, byleby tylko bole nie były okrutne, i byle nierówność pulsu nie była zna-

K r i j

komita; bo pod ow czas, można ie dawać w małej dozie. Narkotyczne używane w tey okoliczności są: wywarzenie główek maku białego; tynktura anodynna, pigułki cynoglosy czyli plich ieczyczkow; ale nie przepisywać tylko co, cztery lub co pięć godzin, końcem ukojenia żywości bolu, bez wciągnięcia chorey w odurzałość i ospałość. Napoje i enemy emmenagogiczne, które zwykli dawać w tych przypadkach, zawsze skutkują nayokropnieysze przypadki.

Po skończoney chorobie używają purgujących; gdy już zakończy się zupełnie, zaczynają leczenie zatkań, czyli obstrukcyi; każą brać pośląpiołki na zbliżeniu się upławów miesięcznych; każą używać czas długi, wod mineralnych. W brzemiennościach następujących po zapaleniu macicy, bardzo często trzeba krew puszczać; bardzo wiele, ba naywięcey pod ow czas zależy dla zdrowia na tym, aby matki; same karmiły dzieci.

Pan *Astruc* w swym traktacie o chorobach kobiecych mówi, że w zapaleniu macicy, trzeba chorą trzymać w łóżku, w naywiększym spoczynku; trzeba żeby leżała na wznak, nogi trochę rozłożone mając, i kolana zgięte; gdyby takie położenie utrudzało nogi, każe ie utrzymywać w nim pod-kolankami, lub poduszkami przyzwóicie podłożonemi; bo iak mówi, w tym położeniu macica naymniey utrudzeniu podlega. Dobrzeby było, dodać, aby chore leżały na materacach włosianych, bez wszel-

kiego wyflania wełnianego, bo nie tak włoś-
fie rozgrzewa.

WRZOD macicy, jest chorobą bardzo nie-
bezpieczną, i bardzo trudną do pokonania.
Przyczyny najczęściej ją skutkujące są:
białe upławy czyli kwiaty załtarzale; o-
darcia z skóry zdarzone pod czas pracow-
tego położu, iad weneryczny &c. *Fryderyk Hoffman*, i wielu innych lekarzy bar-
dzo szacownych, twierdzą, że dostrzegli,
iż kobiety często używające zeyścia się mi-
łosnego, iako to naprzykład nierządnicę,
bardzo często tą chorobą rażone bywają.
Używanie nałogowe mleka, jest ieszcze
przyczyną naybardziej usposabiającą do
wrzodu macicy. Podług *Fryderyka Hoff-
mana* wrzod macicy, bardzo jest łatwy do
poznania; dotknięcie, wzrok, zwierciadło,
są tyluż sposobami, których użyć można,
do zapewnienia się o iego bytności.

Chore na wrzod maciczny, są łupem
ustawicznych troskow i smutkow przeto
unikają w społeczności; co chwila nowe
czują bole, bywają zwałale, bez cery, bez
siły, bez apetytu; gorączka ie trawi, czę-
sto wpadają w synkopy, w omdlenia; ie-
dne napaśtowane bywają dysfuryą, lub stran-
guryą, inne tenezmem. Śmierć która pra-
wie zawsze kończy tę chorobę, obwieszcza
się wcześniej przed zbliżeniem swoim, go-
rączką wolną i marazmem. Wielka liczba
Lekarzy, uważa tę chorobę iako nieuleczo-
ną; w samey rzeczy, rzadko się trafia, aby
z niey która powstała: z tym wszystkim,
można otrzymać iey uleczenie mowi *Fry-*

deryk Hoffman, a nieuleczoność iey, którą wielu Praktykow przypuszcza, nie tak z natury iey, iak raczey z złego leczenia pochodzi. Chłodzące, sprawujące okliwości, nabrały, mowi tenże Autor, są sposobami leczenia, na których pospolicie zakładają swoje nadzieie; a iednak te lekarstwa są nayprzeciwnieysze, ponieważ nabierały usposabiają do tey choroby, i skutkują ią, a sprawujące okliwość, przeciwią się uleczeniu wrzodów.

Naylepsze lekarstwa, których używać można w podobnych zdarzeniach, podług tego zacnego Autora, są wywarzenia ranne, balsamiczne, balsamy, wody mineralne, iako to naprzykład *de Barreges*, *de Bannieres*, *de Saint Laurent*, brane wewnątrznie, i wstrzykiwane do macicy.

SKIR macicy, może być następny skutkiem iey zapalenia, ieżeli to zapalenie nie było leczone przyzwocie; robi się z rozprężenia zachodzącego w tkaninę rzeczzonego trzewia, i pomnażającego się dotąd, dopokąd nie nabędzie twardości skiru. Ten skir może tylko zalegać otwór macicy, szyję iey, albo i też zalegać całą iey rozciągłość; kiedy zalega całą rozległość macicy, widać nadbiegłość na przestrzeni słabizny podbrzusney, która nie pozwala powątpiewać o iego bytności; kiedy tylko w iedney rozpościera się części, daleko trudniej zapewnić się o iego bytności; z tym wszystkim i w ten czas można się upewnić, wsuwając palec po szyi macicznej. Nieład wypróżnienia miesięcznego, może być przy-

czyną tej choroby; w reszcie zawsze mu towarzyszy. Gdy się skir formuje, bywają symptomata najgorsze i najstraszliwsze; chora czuje zwątlłość po całej rozległości ciała; podlega waporom, zadławieniom, palpitacyom; skoro tylko skir się wywiąże, wszystkie te symptomata nikną, ale też często zmienia się w raka, i skutkiem puchliny nayokropnieysze. Gdy się już skir macicy zupełnie zawiąże, trzeba się wstrzymać prawie od wszystkich lekarstw. Doświadczenie pokazało, że rozwalniające dziełne i nagabające, które się zdają tak właściwe, bywają na ten czas, bez skutku. Samych tylko marcyalnych, można i potrzeba używać. *Zacutus Lusitanus*, rozpedził zatkania czyli obstrukcyę twarde iak kamień, za pomocą tych samych lekarstw: w reszcie, chora zachować powinna tryb bardzo doskonały; wstrzymać się od mięsów słonych, korzennych, od gwałtownych ćwiczeń, od męża lub iego zastępcy &c. &c. Jeżeli rozprężenie czyli zatkanie, dopiero zaczyna się robić; jeżeli skir jeszcze się nie zawiązał, można używać pomyślnie, rozwalniających żywicznych, emmenagogicznych, rozpuszczających, (*fondentia*), wod mineralnych.

Rak może być skutkowany od rozmaitych przyczyn, złe leczenie skiru, może go nadarzyć; obwieszczą się bardzo ostremi bólami, pociąga za sobą gorączkę wolną, z trzęsieniem i wzmaganiem się, omdlewaniem, nabrzmiałościami &c. Dopokąd rak jest zamknięty obwieszczą się wyrażo-

nemi symptomatami , lecz gdy się otwory, toczy z siebie otok , czarniawy, ofstry, przez pochwę, który przechodząc, odziera z skóry części, niekiedy lęgnie robaki jako to postrzegł Pan *Mauriceau*. Prognozyk, iaki można wyciągnąć z raku macicy jest bardzo zły; śmierć zawsze jest jego następstwem, a bole które nadarza, są tak żywe, iż chora utyskuie co chwila, że śmierć leniwo się zabiera do zakończenia iey uciskow. Marazm, synkopy, biegunki rozplywne, są iey poprzednikami. Ze zaś nie ma żadney nadziei uleczenia, cała kuracya obeymuie się w granicach narkotycznych lekarstw, aby niemi, że tak rzekę, opoić chorą, i rozpędzić gwałtowność bolow; z drugiej strony potrzeba iść za radą *Hipokratesa*, który mówi, iż nie należy nacierać lekarstwami na raka ukrytego.

MACICZNA CHOROBA. *Patrz DOLEGLIWOSC MACICZNA.*

MACICZNE LEKARSTWA. (Mat: Lek:) **HYSTERRICA** Lekarstwa maciczne są poświęcone na leczenie dolegliwości macicy, która po grecku zwana jest *uterus*, i ztąd urobiono słowo, hysteryczny.

Lekarstwa hysteryczne, mogą bydź podzielone na lekarstwa iednające wypływ miedzienny zatrzymany lub zmniejszony, i wipomagające w wyisciu płod oraz upławy połogowe, tudzież na Lekarstwa poskramiające te upławy w przypadku ich zbyteczności: ztąd iuż widać, że nie bez przyczyny, przyznano tym lekarstwom własność ułatwiania i sposobienia kobiet do poczęcia.

Ale nikt nie może udeterminować, które lekarstwa mogą wzbudzić lub pośkromić upław miesięczny i połogowy, bez poznania szczególnych przyczyn, które je pomnażają lub umniejszają. Zdaie się za tém, nieuchronnie potrzebną rzeczą, aby uczynić iakie uwagi w tey mierze.

Upław zbytuczny miesięcow i połogow, może pochodzić albo z słabości narzędzi poczęcia, lub z zbyt wielkiey onych dzielności i z zbytuczego rozdrażnienia; może także bydź skutkowany iakim zatkaniem tych narzędzi, przeciwiącym się wolnemu biegowi krwi, i przymuszającym ją do zbaczania z właściwey drogi, do zbierania się w iedno mieysce, do przerywania i targania zapor, i do wypływania z swych granic; zdaie się także iż zbytuczna rzadkość krwi oraz rozciekow, może tenże sam nadarzyć skutek. Nareszcie przerwanie iakiego naczynia macicznego, nie uchybi nabawić podobnego nieładu.

A więc nagabające lub toniczne, rozwalniające, usypiające, anodynnne, koiące lub antispazmodyczne, odtykające, rozrzedzające, gęszczące, a nakonieć ranne, są ogólnie mówiąc lekarstwami, które przyśtoją na upławy nie umiarkowane narzędzi macicznych.

Przyczyny, które zmniejszają lub tamują te upławy, zdaią się bydź: zbytuczny spazm czyli skurczenie, lub zbytuczna słabość: ponieważ w stanie spazmu, organa nie działają z taką dzielnością, z iaką działać mogą, dodadź i to należy, iż namnienio-

ny stan zmniejszyła otwor, czyli objętość wewnętrzną naczyń; skutki słabości, aż nadto są oczywiste; nie może wyprowadzić skutku przeciwnego temu, który iey przyznaiemy, tylko w przypadkach kilku szczególnych, iako to gdy ma siedlisko swoje blisko *emundtorium* i gdy materya obchodowa, mały ma przeciąg do przebiegnięcia; można także umieścić w szeregu tych przyczyn niedostatek czyli zubożenie płynów, ich zgęstnienie, a nakoniec obstrukcyę czyli zatkania.

Wnioſki z tego co poprzedziło, łatwe są do uczynienia. Antispazmodyczne lub rozwalniające, toniczne lub zmacniające, krzepiące, rozrzedzające i wypróżniające, odtykające czyli spędzające zatkania, są tyluż środkami, których przyzwolicie, można użyć w przypadku zatamowania lub umniejszenia upławów macicznych.

MACIERZANKA (Bot:) *Serpillum vulgare minus* Jest to rodzaj ziela, którego kwiatki są w kształcie główki białey, lub purpurowey, drobne. Liście są małe, zielone i nieco szersze od liści dzięcieliny. Korzeń tego ziela jest także mały, długorodny i włoknowaty.

MACIERZANKA ma smak ostry, nieco gorzki, stytyczny i trochę czerwieni papier błękitny. Bardzo mało używają macierzanki w Sztuce Lekarskiej, lubo nie ustępuje innym aromatycznym, w cnotach cefalicznych, stomachicznych i macicznych. Możliaby także używać iey zewnętrznie, do wzmocnienia części. Wymoczenie macierzanki iak mówią, bardzo jest dobre na

białą chorobą, i rożą, macierzanka wzbudza poty i oczyszcza.

MAGISTERIUM SULPHURIS. (Mat: L:)

Jest to, proszek białawy, który opada nadół w preparacyi przyprawy Aptekarskiej nazwaney; *lac sulphuris* mleko siarki. To mleko iako powszechnie wiadomo chimikom, robi się z mieszaniny octu przepędzanego z rozpuszczeniem siarki wodą wrzącą i solą waynsztynową. Ta przyprawa siarki, jest umieszczona w klasie lekarstw pekto-ralnych rozrzedzających. Ma cnotę ścierającą i czyszczącą.

Przepisują od 6. aż do 20. granow *Magisterii sulphuris*.

MAGNEZYA BIAŁA. *Magnesia alba*.

(Mat: Lek:) Jest to owa materya solna, która pozostała po wyparowaniu aż do suchości przyprawy aptekarskiej zwanej *aqua Mater nitri*; ten szczątek dobrze ukalcynowany, obraca się w proszek który płuczą kilka krotnie w wodzie ciepłej, dopokąd nie utraci całego swego smaku. To lekarstwo jest chłoniące, purgujące, rozwalniające i rozrzedzające. Używają go pożytecznie w *soda*, to jest w wielkiej gorącości żołądka; udaje się bardzo dobrze w wolach, tudzież innych chorobach chronicznych zawisłych od zatkania w trzewiach.

Trzeba brać aż do drachmy iedney lub dwoch magnezji białey, przez trzy dni nieprzerwanie, nie zostawiając tylko dwanaście godzin przeciagu, pomiędzy wzięciem a wzięciem, kto chce byź nią purgowanym: nadewszystko w ten czas sprawuje ten

skutek, gdy w pierwszych drogach, panują obficiey kwasy.

Używają magnezji, iako lekarstwa zmieniającego, od pół drachmy aż do drachmy; co powtarzają codziennie.

U dzieci ma skutek chłoniący i rozwalniający, gdy im zadana bywa od ośmiu do dwunastu granów; purguie, zadana dzieciom w dwójście dōzie.

MAIERANEK. (Bot:) *Maiorana*. Jest to roślina, ktorey liczymy dwa główniejsze gatunki: to jest *maioran pospolity* i *maioran drobno-listny*.

Maioran pospolity, *maiorana vulgaris*, rośnie w krainach ciepłych, iego nasionka drobne, zaokrąglone, listowate i aromatyczne, następują po kwiatach rozwijających się na wierzchołkach, ułożonych w kłosek, złożonych z 4. szeregów listków kosmatych; iego liścia położone przeciwko sobie, są drobne, łuszczkowate, smaku i zapachu miłego, łodygi drzewiste, gałęziste, drobne, nieco kosmate, i czerwonawe, mają wysokości blisko półłokcia; korzonki są drobne i włoknawate.

Maieran drobnolistny. *Maiorana tenuifolia*, bardzo jest podobna do tego, o którym my mówili. Cała różnica zachodzi pomiędzy liśćmi, które są mniejsze i woniejsze.

MAIERAN od wielkiej liczby Autorów umieszczony, jest w klasie lekarstw wzmacniających, żołądkowych i cefalicznych. Może się dawać sam przez się w substancji, pospolicie aż do pół drachmy. Z tym wszy-

ślim przepisują go w wymoczeniu, i pod ow czas dozą iego jest pół szczypty do każdego funta wady; wielu biorą ią do enem przeciw-wietrznych. *Hartmann* utrzymuje, że maieran przywraca utracony zmysł powonienia. Biorą maieranek w proszku, iak lekarstwo kichające.

MAIERAN KRETENSKI. (Pot:) To nazwisko dają dwom gatunkom roślin z których jedna jest prawdziwe *Marum*, to jest prawdziwy Maieran kreteński lub Macedoński, a druga jest *marum mastix*, to jest Maieran kreteński mastryx.

Prawdziwe marum, *marum cortusi*, *Chamaedrys maritima incana, frutescens, foliis, canceolatis*, rośnie w Prowancyi, a osobliwie na wyspach Hyerach; pielegnują ie także w ogrodach, ale w tym przypadku, muszą maieran kreteński zamykać w klatkach żelaznych; bo gdyby nie użyto tej ostrożności, koty biegłyby ze wszystkich stron, przewalałyby się po nim, gryzłyby go i nasieniem swym skrapiały. Oczywiście już ztąd że maieran kreteński prawdziwy, jest to samo, co *merum-ferum* znane od pospolstwa pod tym nazwiskiem. Kwiatki tego ziele wypadają z pachwiczek liści, i niczym się nie różnią od kwiatkow ozanki, kolor ich jest purpurowy, po każdym kwiecieczku następują cztery nasionka zaokrąglone, zawarte w torbeczce, która kwiatowi służyła za kielich: kwiaty zbliżają się podobieństwem do kwiatów macierzanki; są nieco bawelniaście, smaku bardzo ostrego i zapachu bar-

dzo aromatycznego. Łodygi maieranu kreteńskiego są drzewiste, białe i kosmate, iak łodygi dzięcieliny, wznoszą się za zwyczaj do wysokości stopy iedney to jest naszego poślodka; korzeń jest włoknowaty

Prawdziwy maieran kreteński umieszczony jest w klasie żołądkowych wzmacniających; dystrylowany z wodą dostarcza obficie olejku treśnego, który w Hollandyi, podług świadectwa Pifarzy najsławniejszych, pierwsze trzyma miejsce, pomiędzy cefalicznemi antyskorbutycznemi antiparalitycznemi i macicznemi. Wielu twierdzą, że ieszcze ma:cnotę rozwalniającą i diuretyczną, tudzież że te własności czynią ją bardzo zdolną do udzielenia pomocy, Kachetykom i hydropikom. Mowią także, że pobudza do miłości i że przytosi w chorobach nerwow. Liścia tej rośliny biorą w wyczeniu iak herbatę. Przepisują ie także w substancyi, od piętnastu granow aż do półdrachmy.

Marum mastryx czyli maieran kreteński mastryx, *sampucus, sive marum maſtichen redolens*, sam przez się wſchodzi w Kraiach ciepłych, w Hiszpanii pielęgnują go w ogrodach. Kwiatow i ziarenek dzięcieliny. Liście doſyć się zbliżają do liści macierzanki; mają smak ostry, zapach mastryxu, i obięte są małemi główkami bawełniaſtemi umieszczonemi blisko wierzchołku gałązkow. Ten gatunek maieranu kreteńskiego, jest mała krzewinka drzewiſta, prawie tak iak maieranek, mająca bardzo wiele małych łodyżek podzielonych na drobne gałązki. Korzenie iey są drzewiſte i włoknowate.

Marum maſtlyx, iak mówią; te ſame poſiada właſności co marum prawdziwe; z tym wſzytkim, oſtatni gatunek, zawſze przekładaia nad pierwszy.

MAK (Bot:) *Papaver*. Rachnia bardzo wiele gatunkow maku; nayużywańszy ieſt: *mak biały papaver hortense ſemine albo, ſativum Dioſcoridi, album Plinio, papaver album*. Kładziemy zaraz opisanie iego.

MAK BIAŁY wypuſzcza łodygę okrągłą, na ktorey wſchodzą liſcia doſyć podobne do liſci ſałaty, wyrzynane farby ciemno-zieloney Łodyga i liſcia ſą napełnione ſokiem gorzkim. Kwiaty maku idą w rożyczkę, i ſą złożone z liſtkow kwiatianych poſpolicie białych; po nich naſtępuje owoc wielkości i prawie kſtałtu iaia. Ten owoc poſpolicie zwany *głową*, ieſt gruby i błoniasty; wewnątrznie ieſt podzielony kilku przegrodami, pomiędzy ktoremi, znajdujemy mnoſtwo ziarenek okrągławych i białych. Ten owoc ieſt zwierzchu pokryty niby kapełuskiem okrągłym i gwiazdkowanym. Główni świeże maku, zawierają w ſobie wielką ilość ſoku mlecznego i gęſtego. Pielęgnować tę roſlinę oſobliwym ſpoſobem w Egipcie, w Perſyi, i w rozmaitych Kraiach wſchódnych. Wiadomo powszechnie, że z główek maku białego wyciągają przez narznięcie lub wyciśnienie, ow ſok gummo żywiczny, ktory ieſt znany pod nazwiſkiem *Opium*.

Bardzo często używają główek maku białego hodowanego w Europie. Używają także liſci i naſienia maku.

Biorą główki maku do wywarzenia, na uspokojenie bolow i na ziednanie snu. W tym zamiarze bierze się główka maku, na kawałki kraie, a nasienie idzie na stronę. Warzą ją w dwunastu uncjach wody, które do połowy wyrzecz mają: cedzi się potym: można nawet przestać na lekkim zawrzeniu, byle główka owa mokła długo w wodzie wrzącej.

Nasienia maku białego mają cnotę chłodzącą i łagodzącą: niektorzy Autorowie uważają je iako lekko narkotyczne, ale czasów naszych, prawie ogólnie odmawiają im tej cnoty. Z główek maku białego robią syrop znany pod imieniem syropu diacodii. Otrzymują z nasion makowych olej przez wyciśnienie. Xięga Paryzka, używa główek maku białego, do kołaczykow bechicznych czarnych i w oleiek mandragory czyli pokrzyku ziela; nasiona maku białego do emulsyi pospolitey, do syropu żółwiowego; a liście maku tegoż samego do balsamu uspakajającego.

MAK CZARNY. *Papaver hortenſe nigro ſemine Sylveſtre Dioſcoridis*. Tę roślinę, poſpolicie pielęgnują w ogrodach z przyczyny pięknoſci iey kwiatow. Mak czarny ma liſcia fzerokie wyrzynane, koloru ciemnawo zielonego. Główki maku czarnego ſą daleko mnieyſze od główek maku białego. Nasionka ſą czarriawe; ten gatunek maku ma wonią ſmrodliwą. Bardzo mało go używają. Pan *Laſervole* młody, Doktor Medycyny w Szkole Montpellieſkiej, powiadał mi, iż będąc raz ukąszonym od pszczoły,

przeczoly, natychmiast na miejscu ukąszenia rozgniotł główkę maku czarnego, która nie zabawem spędziła bol wszelki. Liście tego gatunku maku, wchodzą w masę topolową i balsam uspokajający.

MAK CZERWONY czyli **POLNY**. (Bot:) *Papaver erraticum majus. Rheas Dioscoridis.* Ten gatunek maku wschodzi pomiędzy zbożem, z wielkim żalem Rolników, którzy go mają za złe zielsko. Kwiatki maku polnego, składają się z czterech listków, koloru czerwonego bardzo żywego, węższe są u spodu niż u wierzchu w miejscu rozkwitnienia, gdzie się rozchodzą w okrag. Tak słabo się trzymają kielicha, że najmniejszy powiew, może je oderwać. Po tych kwiatach wschodzą łupiny małe wielkości łaskowych orzechow, które zawierają wiele nasionek czarniawych. Łodygi na których wschodzą te kwiecie, są ostre niekiedy gałęziste. Wznoszą się czasem do wysokości trzech ćwierci, lub do łokcia jednego. Liście są długie na pięć lub sześć cali, tak prawie wyrzynane, iak liście cykoryi, osobliwie koło spodu rośliny; te liście są kofmate koloru brudno-zielonego.

Kwiatow maku polnego, bardzo używają w Sztuce Lekarckiej. Sprawiedliwie umieszczają je w klasie bechicznymi i anodynnych. Wymoczenie ich, iest skuteczne w katarze, pleurze, i chorobach pierśi; tamuje utraty krwi i wzbudza poty tak skutecznie iak krew kozła dzikiego. Szczęśliwie wyprowadza skutki w dolegliwościach katafalnych, reumatyzmach, w trudności

puszczania moczu, tudzież w chorobach, którym towarzyszą bole i bezsenność.

Używają kwiatów maku polnego, bądź w wymoczeniu nakładać herbaty, bądź w syropie, bądź w proszku. Chcąc zrobić wymoczenie trzeba wziąć małe dwie garści do dwóch kwart wody. Pamiętaj, iż istotnie potrzebną jest rzeczą, aby te kwiaty niepopadły żadnemu wrzeniu, i aby garczek zaraz po wrzuceniu ich, przykryć należyście.

Można także dawać wywarzenie główek maku czerwonego w pleurze i w płuciu krwią, w płynieniu pierśi, i innych chorobach płuc. Lecz nie trzeba zbyt często używać tego lekarstwa, bo mając nieiaki stopień cnoty narkotycznej, mogłoby załamać expectoracyą.

Robią syrop maku polnego, moczając funt i. kwiatów świeżych w dwóch kwartach wody zrzodlanej wrzącej. Nakrywają pod ow czas naczynie, i dozwalają trawić się materji na ciepłym popiele, przez ośm lub dziesięć godzin; potem każą warzyć wymoczenie, precedzają wyciskając, i jeszcze kładą funt ieden nowych kwiatów, do tego co pozostało z precedzenia. Warzą te drugie wymoczenie, cedzą, rozpuszczają w nim cztery funty cukru białego, z dwoma uncjami miodu praśnego szumowanego. Ten syrop bardzo jest zalecony na wszystkie choroby pierśi, sapki, rymy, katary, ślinogorze i zapalenia gardła; na pleurę, płucie krwią i suchoty. Doza jest od poł uncyi, do półtory uncyi. Jeszcze z kwiatów maku polnego robią konserwę i wodę przepędzają.

Księga Aptekańska Paryzka, kładzie kwiaty maku polnego do wywarzenia pekto-
ralnego, i do loochu z iay.

MALACYA (Szt: Lek:). Tym słowem oznaczają Lekarze apetyt przeciwko naturze, do pewnych pokarmow, których chory łaknie niezmiernie i używa zbytecznie.

Zdaie się iż ten gatunek choroby pochodzi z złego usposobienia soku gastrycznego, lub z iakiego nieładu imaginacyi.

Choroba ta pospolita jest kobietom nowo zaszyłym w ciąża i dziewczicom dręczonym białą chorobą. Sama przez się ta choroba niknie, po zakończoney ciężarności, i po szczęśliwych skutkach lekarstw przepisanych na białą chorobę.

MALIGNA. Patrz GORĄCZKA ZIADLIWA.

MALWA. (Bot:) *Malwa*. Tey rośliny trzy głównieysze naznaczają gatunki to jest: *malwę*, *małą malwę* i *rozę zamorską* czyli *ślaz wielki leśny*.

MALWA, *malva sylvestris folio sinuato*, *malva vulgaris flore majore*. Sama przez się rośnie na mieyscach nieuprawnych i na gruzach; iey kwiatki w kształcie dzwoneczka, koloru białawego pomieśzanego z purpurowym; wypadają z pochewek liści; po nich następuje owoc spłaszczony, okrągławy, smaku iałowego i lepkiego. Ten owoc zamyka w sobie nasienia drobne, które mają kształt małej nerki. Liścia mały

Ss ij

wy są nieco wyrzynane, pokryte pełnym gatunkiem mehu, lakowane na brzegach i zielonawe, kształtu zaokrąglonego. Łodygi malwy wznoszą się prawie do wysokości trzech ćwierci łokcia; wiele jednak leży na ziemi; są okrągłe, kosmate, pełne miazgi, gałęziste i grube jak palec. Korzeń malwy jest biały, mało włókien mający, głęboko zapuszcza się w ziemię, smaku łagodnego.

Liścia tej rośliny, które starożytni miescili w liczbie swych iarzyń, sprawiedliwie policzone są w klasie lekarstw odmiękczaących. Biorą je do enem, naparzań, kąpiel, kataplazmow. Kwiaty malwy są jednym z naywyborniejszych łagodzących, i dla tego przepisują je w chorobach pierśi, którym towarzyszy gorącość i suchość. Zalecają także ich używanie w ciężkim moczzeniu, tudzież w kilku innych chorobach nerek i pęcherza. Kwiaty malwy dawane bywają w wymoczeniu. Kładzie się poł garści do dwóch funtów wody.

MNIEYSZA MALWA. *Malva vulgaris flore minore, malva sylvestris foliis rotundis*. Części tej rośliny są daleko mniejsze od części malwy poprzedzającej. Kwiatki iey nie są tak rozciągle: kolor mają białawy kreskowy linijkami purpurowemi, lubo są pokryte mcheszkiem białawym; łodygi iey są słabsze, kosmate, otoczone mchszkiem krotszym, pochylone ku ziemi, lubo łodygi środkowe, często bywają proste. Korzeń tej malwy jest bardzo głęboko przedłużony.

Temu gatunkowi malwy, przyznają własności poprzedzającego gatunku, i dla tego obydwóch używają bez wszelkiej różnicy.

Róża zamorska, a raczey *ślaz wielki leśny*. *Malva rosea*. *Malva rosea foliō subrotundō*, chowana i pielęgnowana bywa w ogrodach dla piękności kwiatów, które są wdzięczne, obszerne, rozłożyste jak kwiaty róży, niekiedy pojedyncze, niekiedy podwojne, koloru czerwono szkarłatnego pomieszanego z białym. Po kwiatach następuje owoc spleśzczony; liścia są szerokie, zaokrąglone, ząbkowate, kosmate, po wierzchu zielone, białawe pod spodem; łodyga ślazu leśnego wznosi się do wysokości małego drzewa, jest prosta, wielka, kasmata, nieco gałęzista, tęga. Korzeń jest miazgowaty, biały i długi. *St. Pauli* powiada, że kwiaty róży zamorskiej, warzone w mleku, są wybornym płukaniem, na chorobę ślinnych mandli, i na ślinogorz, co *Etmuller* potwierdza.

MAŁZE. Patrz PŁAWY.

MAŁZENSTWO. (Szt: Lek:) *Wszędzie gdzie się znajdują miejsca, na którym dwie osoby żyć mogą wygodnie, zawierzuie się Małżeństwo* Wielki człowiek, który to powiedział (*Montesquieu de l'esprit des Loix*, Liv: XXIII. Chap. X.) znał dobrze popęd natury płci obojga. Byłby powiedział: wszędzie, gdzie się dwie osoby płci różney napotykaia, łączą się miłosnym zeyściem; gdyby się na ten związek, z famey tylko strony instynktu zapatrywał; ale porządek mo-

ralny i polityczny, musiał ustanowić prawa ściągające się do rozmnożenia rodu naszego; a potrzeba życia, ścieśniła znakomicie granice rozkołszy. Pomiedzy temi nawet narodami które nie wiedzą: że są niezliczone wspólności ludzkie rządzone prawami, zdaie się, iż pewien gatunek ugody przywiązał męszczyznę do kobiety, i złączył oboje związkami wolnieyszemi, lub ściśleyszemi; przykrzeyszemi lub słodszemi; rozsądnieyszemi lub blahszemi oraz dziwacznieyszemi; podług gatunku rodowitego Geniuszu; ale które przeto nie mniej są szanownemi w oczach natury, byle tylko związek męszczyzny z kobietą miał na celu dopełnienie iey zamiarow.

Wspólność męszczyzny z niewiaścą jest naypierwszą i naynaturalnieyszą wspólnością. Podróżuiący nigdy ieszcze nie napadli na takowy Narod, któryby tey wspólności nie znał. X. *Charlevoix* wystawia nam mieszkańcow Parakwaryi, iako ludzi żyjących owadami i węzami, bez rzędu, bez stałego mieszkania, nie znających inney mowy, procz dziwnego syczenia i pogwizdywania; a iednak ten Narod, iako i wiele innych Amerykańskich, u których nie ma ani prawa, ani ustaw; zachodzi w ugody małżeńskie, i te ugody trwają u nich niezruszenie.

Zdaie się: iż nieiaki gatunek powszechney ugody, zniewolił Narody dzikie do szanowania związkow małżeńskich, nawet wśródz frogich gwałtowności, na które się ludzie dzicy aż nadto wylewają. Mało znajdzie-

my śladów w Historji, któreby nam sroższe odnawiały w pamięci sceny, nad wtargnienie Braminów w Królestwo Siamskie, koło Roku 1760. Tam widzimy, iak Barbarzyńcy wżysko niszczą ogniem i żelazem, iak naywytworniejszymi mękami dręczą ojców i matki w obecności dzieci, iak się tyrańsko państwa nad dziećmi w oczach sprawców ich życia. Tam widzimy; iak zaciekle w szaloną złość żołnierz, przechodzi kolejno z rozbojów do łupieństwa, i iak wśród tych okropności zaszyca żądze, swą bydłą na niewiaściach bezmężnych, gdy tym czasem ma sobie za występki kazić święte związki małżeńskie. Ta cześć głęboka ku małżeństwu jest dla niego wędzidłem wstrzymującym popęd rozhukaney zmyślności; dosyć jest aby który męszczyna, zawołał: *to moja żona*, a cnota kobiety, przed iedną chwilą, wystawiona na fromotne zhańbienie, nienaruszoną zostaje. Byle się tylko dziewica ogłosiła bydz zamężną, niewinnym tym kłamstwem, unika pieczęciot zwierzęcych; poczwary chcącey połączyć czucie nayłodsze z uczynkami okrucieństwa oburzającego naturę — — Ktoż się ośmieli godzić wyobrażenia tak z sobą sprzecznomowne? — — Z tego kawalka dzieiów ludzkich wypada zawsze ten wniosek, iż się znaydują Narody mające w użanowaniu związek małżeński, i że te Narody są Barbarzyńcami, których podobno, żadne inne wędzidło, w sprośnych chuciach nie pokramia.

A zatym, znajduie się małżeństwo w Narodach których obyczaje nie mają najmniejszego związku z naszymi; a więc są pomiędzy Narodami współczności których głównym prawem iest uszanowanie tych związków; a więc małżeństwo iest aktem, ugodą, przymierzem powszechnym, w który różność Narodów, rozliczne wprowadza przypadki i odmiany, a w którym, pomimo wszelkich pobocznych cieniów, oko Filozofa, dostrzega oczywistego wyrazu natury.

Potrzeba odnawiania swego rodu, która się daie czuć żywiej lub słabiej, w wszystkich ludziach; musiała ich koniecznie unieść do zobopólnego łączenia się. Pomiedzy wszystkiemi Narodami ośiadającemi, powierzchność okręgu ziemi, te, które w więkŹszej od nas będące odległości, mocniej się trzymają stanu Natury; podobno nie mają inney, procz tey potrzeby natarczywey. Różni niekończenie od tych Narodów, mamy niewyczerpane Źródły współczności, które nas pociągają do mocniejszego oney zachowywania, oraz do cieśniejŹszego zaciągania węzłów małżeńŹskiego związku, który nas Źczegolniej iednoczy.

Gdy uważam ludzi, którzy się dobrowolnie rzekają Źródły wynikającey z ziednoczenia dwoyga płci, i ogalającą się z poćiech wielorakich, które hymen rodzi, mogę ich porownać do owych posągów odosobnionych, które Rzeźbiarz wypracował naitroskliwiey, lecz którym nie dał żadnego charakteru namiętności. Dziwią się

wszyscy piękności marmuru, porządnemu zarznięciu wszystkich twarzy ryfów, lecz to podziwienie jest zimne, iako i przedmiot który je wzbudził, i nadaremnie takowy Rzeźbiarz stawia mi przed oczyma Westalkę z poświęconym ogniem; żadna jego ilkra, nie przechodzi do mego serca. Wolę raczej rzucić okiem na owe pełne rzeczywistego wyrażenia obrazy, gdzie wszystko żyje, wszystko działa: wolę patrzeć na tkliwe pożegnanie kochanka na Dydonę płaczącą Eneasza, na tonącą w żalu i boleściach Porcyą, na odwagę heroiczną Aryi. wkrótce oczy moje, nie postrzegają wcale marmuru, który co chwila, w nowe wzrasta życie; wzrok mój, już tylko samo moje serce widzi, czuję go, rozgrzewam się, zapalam, dzieląc rzeczywiście uczucia, które stawionym przedemną przedmiotem miotają. Słyszę utyski kochanka który się rozstaie z połowicą swej duszy; widzę w oczach Dydony ogień rozpacz, i całkowitą wściekłość miłości roziastrzoney; płacze Brutusa z Porcyą, żona *Petusa* mówi, . . . słyszę te słowa wyśokości pełne, któremi przemawia do swego małżonka podając pui-nał, którym łono swoje rozdarła: *Petus non dolet. Bierz Petusie, ciosy nim zadane, żadney nie sprawują boleści.*

Gnuśny spoczynek, zimna bezczynność nie mają miejsca w naturze. Ten zmarzły stoicyzm, ta zacisz namiętności tak wyśławiana od Filozofów, jest wcale obcym dla człowieka stanem; wszystko jest działaniem, świat ruchem stoi, a istoty, których szlachetność

obwieszcza pierwszeństwo w porządku stworzeń, zamiast tłumienia w sobie zawiazkow płodności które z rąk Stworcy odebrały; obowiązane są do wypłacenia świętego oyczyźnie hołdu, od którego ich natura nigdy nie uwalnia. Nie mówię ja tu o bezżenstwie, którego się chwytają osoby uroczyście czyniące śluby umorzenia w sobie namiętności, lub nieustannego poskramiania ich gwałtowności, przez posty, włosiennice, umartwienia; bezżennicy występni, którzy rozproszeni po cywilnym współczenstwie, podrywają naygłównieysze iego grunta i zasady, osłabiając związki iednoczące małżonkow; są daleko niebezpieczniejszy, daleko szkodliwsi, niż owi ludzie duchem gorliwym Religii zagrzani, którzy unikają przedmiotow zdolnych do pomięszania spokojności ich stanu. Do tych to bezżennikow, w żadnych ślubach niewiślanych, oyczyzna odzywa się codziennie z surową naganą, na którą ich niewdzięczność sprawiedliwie zasługuie:

Poczwarzy niewdzięczności! mowi do nich, wszystkim dla was zrobiła; rodząc się na mym łonie, znaleźliście prawa, które na bok ufunęły przemoc i niesprawiedliwość chcące was poddać swemu twardemu i uciskającemu iarzmu. Urodzenie swoje winiecie tym samym prawom, które ułatwiły i wzmocniły związki waszych Dziadow i Oycow; Coż za potrzebę macie ściągania na wasze lica rumieńca wstydu i niewdzięczności! Jakimże czołem na łonie moim śmiecie używać swobod, których użyczy-

Łam prawdziwym Obywatelom? Gdy niezgoda zapala ogień wojny, gdy się głos chrapliwej trąby po kraju rozlega, gdy się wszyscy łączą i sporym śpieszą krokiem na plac utarczki; starzec, którego ręce niedołężnością zgrzybiałość krępuie, nie zostaje obojętnym ani nieczynnym w tej okropnej burzy narodu; ma jeszcze krew do wylania na poparcie ogólnej swych rodaków sprawy. Szlachetny ten starzec, przytula do schnących pierśi dzieci; biecście, mówi do nich, ratujcie ojczyznę, niechaj wam winien będę spokojność, która się ma rozpostrzeć na ostatnie chwile dni moich, obyście mogli okryci chwałą, powrócić i rozweselić krzepniące już serce moje widokiem zwyciężkiego wozu, w koło głów waszych otoczonego! Wy zaś, obojętni na miotające mną burze, ludzie nie czuli, którzy nieznacie żelaznej uprzejmości przywiązanej do prawdziwej miłości; na iakąż dla mnie zdobędziecie się ofiarę? Zechcecież mi poświęcić ręce osłabione rozpustą? Serca wywiedłe i wysuszone ogniem występnych miłości? Serca, do których się nigdy przedrzeć nie mogły owe szlachetne namiętności, które zwykły cnoty rozpadać? . . . Jakim czołem spojrzeć będziecie mogli na owych zacnych Bohatyrow, których męstwo i waleczność zabezpieczają szczęście powszechne? Na owych cnotliwych Mężów, których mądrość, utrzymanie prawa w dzielności i powadze? Na lichy mieszkanca wioski, który otoczony licznym, ubogim lecz cnotliwym potomstwem, wyrwa

z łona ziemi, przez gwałt ciężkiej pracy, szkodki utrzymywania waszey bezpożyteczney exystencyi? Jeżeli interesa moje nie zdołaią was dotknąć, będziecież i na wasze ofobiste położenie nie czuli? Miałam bez wspomnienia, owe chwile raptowne, w których rozkosz biorze sprośne plony sił powierzonych wam od natury; przechodzę do owych dni smutnych, w których bole rozdieraiają opone omamnienia; starość zbyt wczesna, wprowadza śmierć w osłabione wasze członki; oczy toczą łez strumienie. . . . Nędznicy! natrzaskacie się z natury! Jam to, ja powinna życie wasze gorzkiemi obłewać łzami. Jakimże zaślepieniem zdurzeni, unikaliście owych słodkich związków, ktoreby na ostatki waszego życia, najśłodziej rozlały były pociechy!

Człowiek pogardzaiący słodkimi owocami, które wyprowadza miłość małżeńka, zasługuje bez wątpienia, na tak surową nagane; bo się staie niesprawiedliwym ku swej Ojczyźnie, a frogim i okrutnym względem siebie samego. Dzieci spłodzone z nieprawego spółkowania, są hańbą i zakątem rodziców; prawie zawsze przeznaczone do czołgania się w cieniach poniżenia, zaciśnienia wraz z rodzicami ściśłym okręgiem zaniedbanego mieysca; ani imienia pełnego pociechy syna lub corki słyszeć, ani słodkich Ojca i Matki nazwisk, dawać niemogą. Rozkosze serca na zawsze są rugowane z tego smutnego okręgu; żaden związek nie iednoczy współczności dziecka tym sposobem spłodzonego, i sprawcy iego bytności.

Jeżeli dla bezzennika nie popadłego ze-
 pfuciu serca jest iaka kara, froższy bez
 wątpienia bydz nie może: nad dotkliwy
 widok Familii, ktorey wszystkie członki są
 ziednoczone naturą i prawami. Jakże obfi-
 tym jest dla rolnika zródłem nayrozkosz-
 nieyszych czuciov, widok żony iego i dzie-
 ci. „ Rozkosz czysta i płodna w naytkliwze
 „ powaby. którą Hymen srodzi ciężar więzow
 „ małżeńskich, jest mistrzynią iego swobo-
 „ dy; iey powab, iey słodycz czyni
 „ go szczęśliwym. Małżonka, którą wy-
 „ brał za powodem serca nieumieiącego
 „ zmyślać czuciov, i niekłażonego płoch-
 „ mi żądzami ambicyi, przepychu i rozwio-
 „ złości; tym rozkoszneyszą wydaie się
 „ przy iego boku: że wszystkie prace tro-
 „ skliwie bierze w podział. Niewinna,
 „ szczerza, prosta, ta przyiaciolka iego
 „ serca, łagodzi mu wszystkie nieszczę-
 „ ścia. Dziatki są iedyną iego radością, a
 „ w czasie będą naydroższym iego boga-
 „ ctwem. Będzie widział młodych ludzi,
 „ którym dał bytność, otaczających swą
 „ starość; kiedy wiek, zapuściwszy w wszy-
 „ skie członki zimną zgrzybiałość, czoło
 „ iego zbierze w posępne zmarzczeczki,
 „ widok i pieszczoty dzieci, wskrzeszać
 „ będą na zziemialey twarzy obumarłą ra-
 „ dość. Powaby ich wieku, okryią wdzię-
 „ kiem samą iego znikomość. „ (a)

(a) *Vous le rendez heureux, volupté douce
 & pure!*

*Attachée à l'hymen; aux nœuds de la
 nature;*

Lecz miłość małżeńska i Oycowska, nade wszystko w ostatnich chwilach życia, tkliwie porusza człowieka: ręce, które, łyż bolem wyciśnione ocierają, widzi kierowane ku tej rozrzewniającej pośrudze, samym powodem natury; przeciwnie zaś człowiek bezzenny, na swoim wstępie do grobu, nikogo nie zobaczy, prócz chciwych dziedziców, nad któremi panuje podły interes.

Gdyby człowiek potrzebował zachęcenia do przychylenia sobie szczęścia, i do stania się użytecznym współczości; nie powinienby ich gdzieindziej prócz serca swojego szukać, ale jeżeli do przybrania sobie towarzyszek życia potrzebuje rozkazu prawu, jeżeli interes Państwa sprzeciwia się wielkiej liczbie niepożytecznych bezzenników, pod ow czas Rząd, powinien w niektórych Państwach ułatwiać, a w niektórych nakazywać małżeństwa.

Narody Gwinei Afrykańskiej, oddychają powietrzem niezdrowym, a bieg ich życia powszechnie krótki bywa. Naturalny za-

*L'épouse qu'il choisit partage ses travaux,
De l'Ami de son cœur elle adoucit les
maux.*

*Ses enfans sont sa joie, ils seront sa ri-
chesse;*

*Il verra ses enfans entourer sa vieillesse
Et sur son front ridé, rappelant la gaieté,
Prêter encore un charme à sa caducité.*

*Les Saisons. Poème par Mr. de
St. LAMBERT Chant II.*

tem wypada wniosek, iż w tym kraju, należy przymuszać ludzi do małżeństwa. Jakóż, Król tamtejszy co rok, w dzieńznaczony prawem, zgromadza młodych chłopców i młode dziewice, i żeni wszystkich: *Journal Encyclop: Juillet 1763.*

Wyśpa Senegal, ktorey Kray z przyrodzenia suchy, nie może nic wydać bez naypracowitszey uprawy i naymocniejszego nawozu, zawiera w przestrzeni bardzo określoney, więcey trzech tysięcy mieszkańcow. Zadziwi podobno czytelnika, iż ta okolica oporna pracy rolnika, i w kaźdey porze roku niezdrowa, tyle ma w sobie mieszkańcow.

Gdy choroba zaraźliwa w roku 1707. umorzyła większą część mieszkańcow Islandyi, Król Duński, do ktorego ta wyspa należy, przewiduiąc: iżby wkrótce pokolenia Islandczykow wygaśły, wydał ustawę, w ktorey chcąc poddanych swoich zachęcić do przeyscia do Islandyi, ogłosił, iż każda dziewczica Islandzka, mogła urodzić sześciu bękartow, bez ściagnienia plamy na stan swoy Panieński. Ta ustawa wzięła zupełny swoy skutek, a dobre te dziewice, tak wielką pokazały gorliwość w zaludnianiu swey oyczyzny, iż wkrótce musiano odwołać ustawę tak przyiemną wyspiarkom, a nawet ustanowić karę stosowną do natury występku, ktorego wstyd, mowi Pan *Anderson*, nie pozwoli mi wymienić, i ktory nawet jest prawie niepodobny do wiary. *Hist: nat: de l'Islande, du Groenland &c. Tome II.*

Spartańczykowie ustanowili byli uroczystość, na ktorey ludzie bezzenni, bywali

chłostani od kobiet, iako nie godni służyć Rzeczypospolitey, ani przykładać się do iey szczęścia i wzrostu.

Prawa Likurga, nie mniej się srożyły przeciwko tym którzy uporczywie trwać chcieli w bezżeństwie; wyłączały ich od urzędów wojskowych i cywilnych; wystawiani także byli, iak Spartanczykowie, corocznie na obrządek dosyć nieprzyjemny. Niewiaśły Lacedemoni brały ich z domów pierwszego dnia wiosny, wiodły do Kościoła Junony, obfypując sztydnoemi żarcikami, i dawały im chłostę przy nogach posągu tey Bogini. *Essais historique sur Paris.* Par Mr. St Foix Tome II.

Nadto Likurg odarł z wszelkiey czci i sławy bezżeńców: nie mogli bywać na pewnych uroczystych obchodach, musieli się nago przechodzić podczas największego zimna, oraz śpiewać głosem, pieśni na ich pogardę zrobione. Młodzi, uwolnieni byli od czczenia ich w starości. Gdy *Descillidas* ieden z znayznakomitszych Obywatelow, wszedł w zgromadzenie publiczne, pewien młodzian, nie chciał powstać przed nim. „ Nie powinienes, rzekł mu, spo-
„ dziewać się odemnie wyrządzenia tey czci,
„ lubo młody jestem: ponieważ nie masz
„ dziecięcia, któreby mi też samą cześć
„ w starości moiey oddało. „ *Les inconveniens du Célibat* pag: 34

Starożytne prawa Rzymkie, używały mocnych sposobow do pociągnięcia Obywatelow do małżeństwa. Cenzorowie mieli nad
tem

tym dozór słosownie do potrzeb Rzeczypospolitey, i popędzali do tych związkow niekiedy ogłoszeniem hańby na tych, którzy ich unikali. Cezar dawał nadgrody tym, którzy wiele dzieci mieli; kobietom, niemającym ieszcze lat czterdzieści i pięć a bezmężnym i bezdzietnym, zakazał nosić kleynotow i używać lektyki. Wyborny spůsob, mowi *Montesquieu*, bo próżnością naciera na bezżeństwo.

Prawa Augusta były ściślejsze; włożył nowe kary na bezżennych, a pomnożył nadgrodzonatom i mającym dziatki. Prawu Augusta, zaskoczyło tysiąc przeszkod, a w trzydzieści cztery lat po iego ogłoszeniu, Kawalerowie Rzymscy, prosili Cesarza o odwołanie tej ustawy: Kazał spisać z iedney strony żonatych, a z drugiej bezżennych: bezżenni w znaczniejszey pokazali się liczbie, co mocno zadziwiło i wstydem okryło Obywatelow; *August*, przybrawszy się w powagę dawnych Cenzorow, tak do nich mowił:

„ W tych smutnych czasach, kiedy cho-
 „ roba i wojny tyle nam wydzierają Oby-
 „ wateli, w coż się Miasto obroci, ieżeli
 „ mieszkańcy nie będą zaciągać związkow
 „ małżeńskich? Nie na domach, portykach,
 „ placach publicznych, ale na ludziach za-
 „ sadza się miasto. Nie zobaczycie tutaj, iak
 „ w baykach, ludzi wychodzących z pod
 „ ziemi, końcem trudnienia się wazemi in-
 „ teressami. Nie dla życia samotnego trwa-
 „ cie w bezżeństwie: Każdy z was ma to-
 „ warzyszki stołu i łoża, a wśród swoich
Tom III. Tt

„nierządów, samey tylko swobody i spo-
 „koyności szukacie. Zechcecież się tu od-
 „wołać do przykładu Dziewic Westalskich?
 „Lecz zważcie, iż jeżeli nie zachowywa-
 „cie praw wstydu i czystości, powinniły-
 „ście tym samym, co one, podpadać ka-
 „rom. Zawsze równo złemi będziecie O-
 „bywatelami, czyli to za waszym przykła-
 „dem wszyscy poydą Rzymianie, czyli też
 „nikogo w swe nie pociągniecie ślady.
 „Moim iedynym celem iest trwałość Rze-
 „czypospolitey. Zwiększyłem kary tych,
 „ktorzy nie byli posłuszni, a co się ty-
 „cze nadgrody, tak są wielkie, iż nie wiem
 „aby kiedy cnota miała większe; wszak dla
 „mniejszych nierownie, życie swoje nieść
 „zwykli ludzie w najfroźsze niebeśpie-
 „czeństwa, a te nie byłyby ieszcze zdol-
 „ne do pociągnięcia was do przybrania so-
 „bie małżonek i żywienia oraz hodowa-
 „nia dzieł? *De l'Esprit des Loix. Liv.*
 XXIII. Chap: XXI.

Łatwo można postziedz, że w Kraiach. w
 ktorych są ustanowione pobudki do małżeń-
 stwa, ludność pomnaża się znakomicie. Hol-
 landya stosownie do rozległości i przyro-
 dzenia swej ziemi, iest ludniejszy od wszy-
 stkich Kraiow Europeyskich; (bo w iedney
 mili kwadratowej liczy 4000 obywatelow),
 Wcale przeciwną rzecz spostrzegamy w
 Anglii, ponieważ liczba bezżenników, zna-
 komitza iest między temi wyspiarzami.
 Przez tych bezżeńców rozumiem męszczy-
 zny dalekie od czystości, a ktorzy niepra-
 wnie dogadzając chuciom natury zhukaney,

ufzkadzaią ludność w siłach, bo tworzą nayokropnieysze w towarzystwie nierządy. Podług Pana *Beaufobre* daleko większa znajduje się w Anglii liczba młodzianów w Roku czterdziestym, niż w Hollandyi w wieku dwudziestym piątym. Jakoż twierdzą, że Londyn wyciąga do siebie z Prowincyi co-rocznie 5,000 dusz, a jednak liczba mieszkańców nie pomnaża się. W Stanach Krola Jmci Pruskiego, od Roku 1750. do 1756. urodziło się 41000. więcej niż umarło. W niektórych Państwach Protestanckich, gdzie z pomiędzy pięciudziesiąt trzech, a nawet sześciudziesiąt męszczyzn, ledwo się jeden żeni; mnieysza nierównie ludność.

Roztrząśnienie uważne populacyi Państwa, powinno być prawidłem, podług ktorego Rząd ma postępować, w ustanawianiu po-nęt do małżeństwa. Powiedziałem roztrząśnienie uważne, bo nie zawsze, w tych okolicznościach, na całe narodu ciało patrzeć potrzeba; zapuścić należy oko umiejące postrzegać, w zgromadzenia szczególnych Familii, z których narod powstaie. Tym krokiem, może się Rząd zapewnić, czyli liczba mieszkańców idzie w górę, czy opada na doł. Jeżeli są zawady przeszkadzające ludności, którym łatwo zapobiedz, są też i takie, na które trudno wynaleść lekarstwa; takimi wadami, są zdrożności ukryte w konstytucyi Państwa, a częstokroć nieinaczej, tylko zniżając postrzeganie do naydrobnieyszych okoliczności; tylko kierując je do pomieszek odległych, ubogich, mało lądnych raczej; niż do miast wielkich

Tt ij

i bogatych, odkryć można robaka który w pierwszym zawiązku zagryza, jeżeli tak tłumaczyć się mogą, plemię ludzkie.

To com powiedział, nie jest bynajmniej paradoxem. Daymy, że zbytek jest źródłem nędzy jedney części mieszkańców miast i wiosek, pod ow czas, uważając Stolicę Państwa; a nie wiedząc ile szczególnych ludzi cierpi, ięczy z przyczyny zbytku, którym Stolica iaśnieie; dziwić się będzie bogactwu Krolestwa, jeżeli ie tylko zbytek zawsze niezawodnie obwieszcza: oamienie moje w ten czas dopiero spadnie, gdy rzucę okiem, na nayodlegleyfze od przepychu i okazałości przedmioty. Wspaniałość która w moy umysł uderzyła, traci blask swoy cały, skoro wiem, że do utrzymania oney, potrzeba kłaść na ofiarę subsystencyą nieszczęśliwych.

Jedną z naywiększych przeszkod do ludności, jest niedostatek subsystencyi, ten to niedostatek wyciska boleśne ięki na oycu zanurzonym w nędzy; a raczey z głębi zakątkow ciemnych, niż z przybytkow okazałych miast wznosić się zwykło smutne narzekanie nieszczęśliwych. „Niesteteż „ jest to odgłos ich iękow, niesteteż, te „ słodkie związki, które nam słodziły mo- „ zoły i troski, dzisiay zaostrzaią ie- „ szcze bole nasze. Oplakany m dział- „ kom same tylko okropności nieszczęścia „ spuszczamy w dziedzictwie. Dręczeni ich „ losem, utrudzeni pełnym zgryzot i nę- „ dzy życiem, leiemy gorzkie łez potoki w „ ich obecności; oplakuiemy smutny dar „ życia, którym ich nasza miłość obdarzyła.”

Sam tylko Rząd oświecony, może osu-
fzyć łyzy tych dotkliwych dla czułego ser-
ca nędzarzów.....

Zabobon, wprowadził był niegdys wcale
szczególny zwyczaj w małżeństwo. Trze-
ciego dnia Wielkanocy, podług świadectwa
Jana Beleta, żona biła, w niektórych Pro-
wincjach swego męża; a nazajutrz, mąż
sowicie odliczał małżonce odebrane razy.
Przyczynę tego zwyczaju daie taką: że ten
boleśny i niegrzeczny obrządek, ponawiał
w umyśle małżonków obowiązki popra-
wiania wzajemnego swych błędów i przy-
war; dodaje oprócz tego, iż on był, ta-
mą nieiaką, aby podczas świętego Wielka-
nocy czadu, ani żona mężowi, ani mąż
żonie, nie oddawali długu małżeńskie-
go. *Recréations historiques, critiques mo-
rales* par Mr. RADIER. Tom. I.

Małżeństwo doświadczywszy rozmaitych
odmian i rewolucyi, na koniec stanęło na
stopniu szanownego i czci godnego stanu,
od którego wyłączeni są ludzie, którzy
się poświęcają religii: ktorey obrządkow-
sprawowanie, osobliwzey wymaga czysto-
ści serca i ciała. Wyjawszy te osoby, kto-
rych stan święty wyłącza od małżeństwa,
nie spodziewałbym się, aby inni ludzie mie-
li dosyć mocne przyczyny uwalniania się od
niego, byleby tylko natura, nie uczyniła
ich nie zdolnemi przez iaki przypadek. Ko-
biety, mawiał *Bacon*, są naszymi Paniami
w młodości, towarzyszkami w wieku doy-
rzałym, a Nańkami w starości. A więc w

każdym wieku, ma człowiek przyczyny że-
nienia się.

Można także mówić, że mężczyźni wszy-
stkich stanów, mają mocne przyczyny za-
ciągania związków małżeńskich. Ludzie bo-
gaci, podobno ten jedyny mają sposób, zie-
dnania sobie prawdziwey w naturze exy-
stencji (a) i niepowinni go zaniedbywać....
I zaniedbywaliżby go w samey rzeczy?
Nie mogę temu wierzyć: to co roztacza
wdziek uprzejmość po wszystkich dniach
naszych; co częstokroć łagodzi los nieszcze-
śliwych, mogłoby nie mieć żadnego wpły-
wania na byt ludzi, którym fortuna używa
łask swoich? ... Nie, nie mogę temu wie-
rzyć. Człowiek bogaty zasypia gnuśnie na
skarbach swoich. Ale Małżonka. Ale dzieci!...
Jakiegoż żalu i rozpaczę łupem staną się ci,
którzy zaniedbali sposobu zasiańcia kwieciem
drogi, prowadzącej ich do kresu znikomego
zawodu.

Ludzie posiadający urzędy, potrzebują
wszelkiey ślodyczy współczesnego życia, dla

(a) *Myśl ta Pana de Lignac jest wypadkiem
uwagi wysokiey Filozofii. Znakiem życia
jest czynność niewatpliwe ani osobiste pło-
dząca skutki. Widziemy zaś, że bogacze
wszystkiego mając dostatkiem, zatopieni
w rozkoszy, po największey części płonne
prowadzą życie; teżeli zatym i związków
małżeńskich unikają, pozbawiają się obo-
wiązków życia czynnego i nikną bez zosta-
wienia po sobie śladu.*

ułagodzenia przykrości do ich nauk, pracy i obowiązków przywiązanej; sama nawet społeczność wyciąga tego aby ludzie, ktorych wyobrażenia wpływają w ustanowienie iey losu, wiedzieli co znaczą imiona Oycy i Meża.

Nie zawisłe od stanów życia, które kładą na człowieka obowiązek pojęcia Zony; Człowiek melancholiczny potrzebuie zaiste towarzyszki; ten nawet ktorego wesołość, obwieszcza ukontentowanie, w tym samym jest zdarzeniu. Niech się tylko każdy przypatrzy, tym ludziom wesołym, podają się chętnie uniesieniom tej uprzejmej skłonności przez czas nieśaki, ale gdy dojdą wieku dojrzałego, dusza ich pomalu nabiera smutku, który nadaremnie pokryć usiłują; kończą wreszcie na zmienieniu się w melancholików, Mizantropów, albowi też szukają w rozpuszcie sposobu utrzymania w sobie wesołości; a wszystkim wiadomo, że w takowym zdarzeniu, daleko nieszczęśliwiej idą rzeczy.

Literaci, są ową klasą ludzi, ktorey małżeństwo przystoi, byle tylko umiarkowanie rokoszy jego używali. Nie tak iednak temperament powinien ich nakłaniać do małżeństwa, iako potrzeba osłodzenia prac nauki słodyczą przywiązaną do towarzysztwa małżonki ukochanej.

Postrzeżono, że małżeństwo Literatów, nigdy nie wchodziło w liczbę, nayobfitszą korzyść przynoszących krajowi; czytałem w pewney bayce nieznaney od starożytnych, że gdy Apollo pojął w małżeń-

stwo dziewicę, hipokrena wyschnęła naziutrz. Geniusz ożeniony jest Geniuszem niepłodnym. W samey rzeczy, produkcyę człowieka są ograniczone, trzeba wybrać iedno z dwóyga; albo dzieła rozumu, albo dzieci przyśtawiać Kraiowi: Ten żarcik jest prawdziwy do pewnego stopnia: śmiechu godzien człowiek taki, który zamierzaiać sobie nigdy nie wychodzić z gabinetu, razem zamierza zostawić liczne potomstwo Narodowi, którego jest obywatelem; ponieważ te dwa rodzaje zabaw bywają nie pogodzone w wielu męszczynach. Lecz, kiedy mam prawdę powiedzieć, naybardziej Literatów oddala od małżeństwa pewien gatunek gnuśności, miłość nauki, a co zatym idzie miłość spoczynku i spokoyności fizycznej; wstret, nie mówię do wszystkich rokosz, ale przynajmniej do tych, które z natury swojej, zdają się sposobnemi do nadarzenia dystrakcyi człowiekowi poświęconemu naukom, i które go mogą zbyt silnie do siebie przywiązać. Mamy atoli przykłady ludzi sławnych, którzy sobie wzięli za powinność pokazać wiekowi swojemu, że prace literackie, nie stłumiły w nich uczucia obywatelskiego. Dziwną wcale byłoby rzeczą, gdyby zabawa głaścząca ferce, rozpalaiać go, nadaiąca mu wyższy stopień czułości, miała rugować z niego skłonności mogące szczęście nasze pomnożyć.

LEIBNITZ wśród głogów filozofii i metafizyki, *Leibnitz* wiedzący spor z Anglikami o wynalezienie kalkulu dyfferencyjnego; *Leibnitz* mający lat pięćdziesiąt, chciał

się żenić; proszono go o krótką zwłokę, a on korzystał z niej iłożył ją na czynienie reflexyi, które go oddaliły od małżeństwa. Pan *Halley* Uczeń wielkiego *Newtona*, przybył do *Calais* końcem obserwowania sławnej Komety, która się zjawiała roku 1681. i o ktorej tak wiele rzeczy pisano; za powrotem swoim do Londynu, sposobił się do przyzwoitego urzędu swej obserwacyi; już ie nawet zaczynał, gdy wśród kalkułow ostrych i niezmiernych, *Miłość* nadarzyła mu widok *Maryi Tooke*; *Halley* rozkochał się w niej, lecz chciał dokończyć swych kalkułow, czego nie mógł dokazać; pojął w małżeństwo *Maryę Tooke* 1682. aby sobie przywrócił sposobność pracowania i potym przyłożył się znowu do zwykłych zabaw. *Miłość*, gdyby była rozsadna; mogłaby to podbicie swoje zapisać w liczbę naychlubnieyszych i naysławnieyszych swoich zwycięstw.

Winniśmy Panu *Tyfsotowi* wyborne dzieło o zdrowiu Literatów, w którym znajdujemy liczne przykłady złych skutków nadarzonycm zbytęcznym przywiązaniem do pracy. W tym dziele dacie się widzieć tryb, który winni zachować poświęceni naukom, jeżeli chcą zachować zdrowie swoje w stanie iak tylko można naysłupszym, lub naprawić go, gdy zaczyna waleć. Pan *Tyfsot*, chce ludzi zbliżyć do natury dla dobrego ich bytu fizycznego.

Skoro tylko literat iest prawdziwie chory, mowi Pan *Tyfsot*, naysłupszym Lekarza przepisem powinien być ten, aby zu-

pełnie poprzestał nauki... Powinien zapamiętać że są na świecie Książki i umiejętności; drzwi gabinetu powinny być zamknięte dla niego; wylać się jedynie powinien na spoczynek, na wesołość, na rozkosze wieśniacze, zgoła powinien się stać tym, czym natura uczyniła wszystkich ludzi, to jest: rolnikiem lub ogrodnikiem. Ten tylko jest sposób wyciągnięcia ich z ulubionych rozważań i nie można ich nigdy uleczyć, skoro uporczywie bawić się chcą nauką." Gdy-
 „by znaleziono lekarstwo, któreby mogło,
 „bez niebezpieczeństwa zawieszając władzę
 „myślenia, to lekarstwo, byłoby *specifi-*
 „*cum* na choroby Literatów..

Na człowieka poświęconego w gabinecie naukom, zapatruję się, iako na Obywatela pożytecznego, ośobliwie, jeżeli prace swoje kieruje ku przedmiotom, mającym za cel uszczęśliwienie jego podobnych; ale mimo tego zawsze prawdą będzie, iż takowy człowiek wychodzi za szranki życia przyrodzonego (a) tudzież iż na zabawy literackie, można się zapatrywać iako na chorobę nacierającą na rod ludzki, i niszczącą niewiedomie populacyą. Pragnąłbym więc, aby Literat miał żonę, ponieważ ią każdy, człowiek, wyjąwszy samych

(a) Nie poymuję ja, iak nauka może człowieka wywotywać z szranków przyrodzonego stanu życia. Wszak myślenie jest żywiołem duszy, a za cożby Literat miał być istotą iakąś nienaturalną.

Ministrow Religii, mieć powinien; tudzież ponieważ ślodyczy związku małżeńskiego, mogą kość czarną posępność, która osiada imaginacyą człowieka zbytecznie pracującego. Ale potrzeba, aby zapomniiał iż jest literatem, gdy się zbliża do swoiey Towarzyszki; niebezpieczną byłoby rzeczą przynosić na łono rokoszy imaginacyą zgębioną ciężarem nauki. Niech zatem się zapatruie na siebie iak na człowieka chorego; niech idąc za radami rozumnymi Pana *Tysot* zbliży się do natury; niech nakoniec zapomni o rozumie i *duchu*, w tych delikatnych chwilach, w których samo serce powinno być rokosznie dotykany.

Po klasie Literatów, którzy po większey części unikają związkow małżeństwa, jest ieszcze inna nierownie znakomitsza, niżeli mniemamy, ktorey bezżenstwo zatrzymuie postępkę ludności. Chcę tu mówić o owey klasie kobiet, ktore gorąca imaginacya wciąga w ustawiczne czytania. " Podobno, mówi P. *Tysot*, ze wszystkich przyczyn, „ ktore szkodziły zdrowiu kobiet, naygło- „ wniefszą było to mnostwo nieskończone „ *Remanſow*. Od lat blisko sto, zaczęwszy od „ naymłodzey Panienki aż do staruszki nay- „ podeszleyſzey, niemal każda czyta ie z taką uſilnością, iż się lęka na chwilę być „ przerwana; zaniedbuia dla czytania ich „ wszelkiego ruchu ciała, i częstokroć długo w noc ślęczą, aby uczyniły zadoſyc „ tey namiętności..... Dziewczyna lat 16, „ mająca czyta, zamiast coby miała biegać, „ i taka w roku 20. musi się stać kobieta

„waporyczną, a nie dobrą matką ani karmi-
„cielką dzieciak, „

Przyczyny tyle mające wpływu do układu fizycznego ciała, równie mieszają się do utworzenia konfitytucyi moralney. Znałem osoby płci oboiey, których konfitytucya fizyczna była mocna, a iednak słabiała zwolna, przez skutek impresyi zbyt żywey, które na ich umyśle czyniły czytania zbyt namiętne. Romanse tkliwe raczey się przeciwia małżeństwu, kładą tamę zaciąganiu iego związkow, niżeli do przyięcia ich składania. Kobieta mająca serce czyli raczey imaginacyą zapaloną płomieniem romanfowym, nie szuka pospolitego małżonka. Sam tylko Bohatyr, może mieć Prawo do iey serca i ręki. Zmamiona czuciami uroionemi, oczy iey nie mogą w związku małżeńskim dostrzegać słodczy ni wdziękow, iezeli ten związek tak słodki, nie będzie sfwarzyszony, z pobocznościami śmiesznyemi, wyrodnemi, które miłość przeistaczają na namiętność od samey imaginacyi wzrost i życie biorącą.

Sławny *Moliere* znał dobrze tę miłość *u duchownioną*, która pewne nadzwyczajne kobiety oddala od tego, co winny są naturze; gdy w usta Damy *Klitandra* włożył następujące słowa:

„ Czy możesz *W Pan* sądzić, że checiom
„ iego iestem przeciwna, gdy chcę od nich
„ oderwać co mają gminnego, i gdy ie chcę
„ doprowadzić do owey czystości, na kto-
„ rey zawisła cała piękność doskonałej mi-
„ łości. Nie zdołałbyś *W Pan* utrzymać dla

„mnie myśli swoiey w oddziale wszelkiego
„współkowania zmysłów. Nie smakuie mu
„bynajmniej ta najwyższa roszkosh, która
„się zasađa na ziednoczeniu serc, a do
„ktorey bynajmniej nie wchodzą ciała:
„Nie możesz W Panu kochać tylko grubą i
„gminną miłością. Potrzeba W Panu do
„tego wszystkich pociągów związku mał-
„żeńskiego; i chcąc wzniecone w nim utrzy-
„mać płomienie, zaraz należy zawierać
„małżeństwo, zaraz potrzeba poświęcić się
„dopelnieniu obrządkow po ślubie następu-
„iących. Ah, iak dziwaczna iest takowa
„miłość! i iak dalekie są piękne dusze od
„pałania tym ziemnym płomieniem! Zmy-
„sły nie mają najmniejszego uczestnictwa
„w ich zapalach; piękny ogień, który ie
„ożywia, serca tylko chce żenić; a resztę
„człowieczego iestestwa, iako niegodną i
„kałowatą, zostawia w zapomnieniu. O-
„gień ten iest iasny i czysty iak ogień nie-
„bieski; nim rozgrzany człowiek uczciwe
„tylko wydaie westchnienia, ani się skłania
„kiedy ku sprosnyim żądzom; do celu, który
„sobie tak kochający zamierzają, nie się
„nie może nieczystego przymieszac. Ko-
„chają dla tego aby kochali, ale nie dla
„innych względow. Wszystkie uniesienia
„takowey miłości prosto biiją w umysł, a
„czyści oi kochankowie, prawie nigdy nie
„postrzegają, że mają ciała.,,

Nie dziwię się bynajmniej, że kobiety
„lubiące czytanie romanfow, w których Au-
„torowi podobało się zebrać pasmo nieszczęść
„i zbrodni, zdają się oddalonymi od małżeń-

stwa na zawsze. Melancholia, to smutne następstwo myśli rozpościerających czarny smutek po imaginacyi, biłac w nią dolegliwie, nie może dzielnie sposobić do związku spokojnego i pełnego słodyczy. Puginaty, groby, te nieszczęśliwe sceny, które znajdujemy w Romanach pod tyśiącem rozmaitych kształtów odnawiane, nadają zmysłom pewny stopień czułości, łaskotliwości, rozdrażnienia, który prędzey lub późniefy zmienia się w chorobę. Nie Autorowież to tych Książek szkodliwych, (truiąc w Narodzie ową wesołość, która iest potrzebnią nieuchronnie do populacyi,) skutkują owe słabości, omdlewania, wapory, choroby nerwow, na które się tak licznie żalą kobiety od lat kilkunastu. Cożby robiono człowiekowi, któryby za iednym gibnieniem łaski czarodzieyskiej, miał moc zkamienienia, wśród balu, wszystkich osób cieszących się; któryby na mieysce wesołych i płochliwych tańcow, bawiących całe grono biesiadujących, wprowadził stan gnuśney bezczynności?

Jest ieszcze ieden gatunek Romanfow (a te zdają się z razu pożyteczne), które mają na sobie postać dzieł wyszłych, z pod piora męszczyzn opoionych słodyczą związku małżeńskiego, i miłości Rodzicielskiej. Te Książki byłyby naypożyteczniejsze, gdyby czytelnicy, nie chcieli uporczywie poznać Autora. Coż ztąd wynika. Oto ten, co śpiewał Hymen i roskofz, po zafiągnięciu wiadomości, pokazuje się bydz beżen-cem, który w imaginacyi swoiey czerpał

ogień, iakiby serce iego rozgrzewać powinien; pokazuje się wodzem, mową pełną entuzjazmu i szlachetnych upałów, zachęcającym żołnierstwo do mężnego walczenia, ale lękającym się po dziecinnemu śmierci... Niechay ci co śpiewaia miłość, czuia iey płomienie; niechay ten, który wystawia rokosze małżeństwa, w pieśzczotach małżonki i dziatek czerpa pienia, które poświęca miłości małżeńskiej i Oycowskiej. Niechay ci, którzy obrażaią naturę, opisywaniem tajemnic do których nie chcą bydź przymuszonymi, lękaią się wczesnie: aby natura, końcem wzięcia sprawiedliwej zemsty, nie użyczyła im w czasie, choć na iedną chwilę, serca człowieka czułego!

Pisarz, ktorego wymowa, obyczaje, nie szczęcia nawet uczyniły sławnym; opisał żywo rokosze, iakich kosztować mogą mężczyzna i kobieta w związek małżeństwa zaciągnięci. Roskoszne łzy płyną po twarzy, gdy oko przebiega obraz, dośladnym tego Mistrza pędzlem pociągnięty. Jedna uwaga często smuciła mnie pod ow czas, gdym się dziwił wyrazom, żywoci, i szlachetnym uniesieniom Obywatela Genewskiego. Rzekłem: Ten czuły człowiek, który tak dobitnie umiał w pieśniach malować miłość i hymen... Jakże był nieszczęśliwym! gdy po roznieceniu w swym sercu świętych natury płomieni, nie mógł do pierśi swoich, ani małżonki, ani dziatwy przyciskać!

*Felices ter amplius.
Quos irrupta tenet copula nec malis.*

*Divulsus quærimoniis
Supremâ citiùs solvet amor die.*

Horat. lib: pr: Ode. XIII.

O ZWYCZAIACH NIEKTORYCH NARODOW SCIĄGAJĄCYCH SIĘ DO MAŁ- ZENSTWA.

Nayszczęśliwsze Narody te zaiste bydź musiały, które zostawiły zupełną wolność wyboru małżonka, i które nie utrudzając związkow serca przez tamy interessu, nie tłumili związkow miłości ciężarem *ugód, źle zrozumianey przystoyności, lub przesądów*. Dotąd ieszcze mamy niektóre Narody, w sobie szacowną tę wolność zachowujące.

Wolność ta jest prawdziwym światłem, które przyświeca związkowi małżeńskiemu, gdy tym czasem Narody niewolnicze bogactw i dostoyności, idą w iarzma małżeńskie, nad ktorými ponurą swoją opornę rozciągają nudność, niesmak i niezgoda.

U Gaulow, gdy dziewczica, doszła wieku zamełcia, Oyciec iey spraszał na obiad młodzieńcow całej okolicy: miała zupełną wolność wybrania tego, który iey się naybardziej podobał, a chcąc oznaczyć wybor swoy, nayprzod iemu podawała wodę do umycia się. *Essais historique sur Paris Tom II.* Z zwyczaju tak roztropnego, musiała nieiedna wynikać korzyść: żadna dziewczica nie szła za mąż przeciwko swey woli, a ta fa-

ma

ma okoliczność zdoła uczynić bardzo wiele małżeństw szczęśliwemi. Ta okoliczność wpływała wiele na charakter i umacniała rozum: widzimy w historykach: że żony Gaulow wchodziły w wszystkie schadzki na których naradzano się o pokoiu lub wojnie, mężczyźni mieli ku nim pewien gatunek uszanowania; a na biesiadach wolno było wszystko mówić, oprócz złorzeczenia kobietom.

Krolowie Francuzcy pierwszej Familii, w małżeństwach swoich, poświęcali urodzenie i politykę miłości; prawie zawsze piękność wywyższała na dostojność Krolowy. Przy używaniu dopadkowym Metres, mówi Pan *Saintfoix*, pozwalali sobie wielożeństwa. *Kochany Monarcho*, rzekła dnia pewnego *Ingonda* do *Klotaryusza I* małżonka swego, *mam siostrę iedną którą kocham, ma imię Aregondy i mieszka na wsi, spodziewam się, że zechcesz wziąć na siebie iey postanowienie i wybrać iey małżonka.* *Klotaryusz* pojechał na wieś zobaczyć tę *Aregonde*; uznał ją za piękną, wziął za żonę, i powrócił oznaymić *Ingondzie*, że nie mógł wymyślić lepszey dla iey siostry partyi nad siebie samego, że się z nią ożenił, i że na potym będzie ją miała swoją towarzyszką.

Przed Panowaniem *Piotra I* Czarowie Moskiewscy wybierali sobie także małżonki z pomiędzy najpiękniejszych dziewic Mocarstwa. Sprowadzono je z Prowincyi. Wielka Ochmistrzyni Dworu, przyimowała je do siebie; kaźdey osobne dawała mieszkanie i wszystkie u iednego sadzała sto-

łu. Czar nawiedzał ie pod imieniem zmyślonym lub otwarcie; dzień ślubu był oznaczany przed wyiawieniem wyboru, i w dzień ten dawano szatę ślubną tey, na którą padł wybor. Inne szaty rozdawano pretendcentkom, które się wracały do siebie. Tym to sposobem Michał Romanow 1626 wziął za małżonkę córkę ubogiego Szlachcica nazwanego Streshniew, imieniem Eudoxyą. Uprawiał sobie grunta wraz z domownikami, gdy Podkomorzowie przyśłani od Czara z podarunkami, donieśli mu, że córka iego śiadła na Tronie. *Histoire de l'Empire de Russie* par Mr de VOLTAIRE Tom I.

Małżeństwo Kamtszadalow, (jest to Narod mieszkający na obfzerney poł wyspie, położoney w stronie północney Azyi, którą zdobyli Moskale a która znana jest pod imieniem Kamtszatki) poddaie nam dowody, które pokazują iak dzielną męszczyzną pała namiętnością, gdy idzie o złączenie się z kobietą. Gdy się ktory Kamtszadal chce żenić, obraca oczy na iaką dziewicę wioski sąsiedzkiej; gdy odkryje iaką panienkę podług serca swego, idzie do iey rodziców, oznaymuie im: że kocha ich córkę, i prosi o pozwolenie, aby im mógł służyć czas nieiaki, co łatwo otrzymuie; podczas służby swoiey, która czasem trwa lat kilka, pokazuje największą gorliwość i powolność niedorównaną; lecz gdy czas naznaczony przyjdzie, prosi swoich gospodarzow, aby mu pozwolili *dotknąć się* córki. Jeżeli miał szczęście podobania się Rodzicom swey kochanki, pozwalają mu tego; jeżeli

z niego nie byli kontenci, dają mu nad-
grode za czas służby, i w ten czas pódcho-
dzić musi.

Skoro Kamtszadal dostanie pozwolenia
dotknięcia swej ulubioney . powinien ba-
cznie śpiegować chwili, w któraby sam na
sam była, albo przynajmniey w niewiel-
kiej liczbie towarzyszek; bo na ten czas
wszystkie kobiety i dziewice wioski, powin-
ny ją bronić, przeciwko zamyśłom kochan-
ka: mimo gromady swoich dozorezyn, ma
na sobie, polubiona dziewica, dwoie lub troie
spodni z kamizelkami, tak pookręconych i
i poobwianych już sznurkami, już rzemy-
kami, że się ruszać nie może i stoi jak po-
sąg. Jeżeli szczęściem zaстанie ją samę,
lub z małą liczbą towarzyszek, rzuca się
na nią, usiłując porozrywać sznurki i rzemie-
nie ktoremi jest skrępowana, potargać na
niey suknie, aby ją mógł dotknąć w części
przyrodzone; bo na tym zależy cały ob-
rządek małżeństwa. To przedsięwzięcie jest
bardzo trudne dla odporu niewiaśc strzegą-
cych młodey oblubienicy; te bowiem rzu-
cają się na kochanka, ciągną go za włosy,
drapią po twarzy pazurami, kaleczą, okła-
dają bez wszelkiego względu mocnemi ra-
zami, aby go przymusić do porzucenia
séhwytaney kochanki. Jeżeli mimo odebra-
nych ran i razow, dopnie swego zamiaru
musi natychmiast uciekać skoro tylko obna-
zy kochankę, która go wraz przywołuje
głosem tkliwym i namiętnym, mówiąc *ni, ni,*
i tym klei się małżeństwo. Rzadko iednak,
aby męszczyzna który dopiął swej żądzę

Uu ij

przed upłynionym rokiem utarczki, a za każdym razem, gdy przymuszony jest ustępować przed zaboyczym odporem dozorczyn swoiey ulubioney, znacznego czasu potrzebuje do uleczenia i zagoienia ran swoich. Widziano w Kamtszatce tak nieszczęśliwych kochankow, iż po siedmiu latach walki, musieli się wyrzekać celu swey miłości, i resztę życia przepędzać w wstydzie, bólu i kalectwie.

Ten stan okropney walki, zachowany tylko bywa w małżeństwach dziewic; bo co się tycze wdow, dosyć jest, aby zezwoliły na żądanie poszukujących siebie; lecz wdowa nie może być wzięta w małżeństwo, przed oczyszczeniem się z swych błędow i występku; co zależy na tym, aby pierwszą noc spała z cudzoziemcem; Kamtszadale mimo łatwość, którą mają w poymowaniu wdow, nie bardzo je poszukują, z przyczyny przepisanego *oczyszczenia*. Cudzoziemiec tylko i ki, lub człowiek wyższy nad przesady wstydu i nieślawy, zdobywa się na oddanie tej przyługi wdowom, ponieważ Kamtszadale ten uczynek uważają iak bardzo haniebny. Biedne te kobiety, musiały przedtym czynić wielkie wydatki na człowieka, któryby je chciał oczyścić, ale odtąd tylko Kozacy założyli swe osady w Kamtszatce, nie doznają tak wielkiej trudności, i łatwiej dostają męszczyn dobrowolnych, którzy je rozgrzeszają z wszelkich wdowich występku.

Rozwody przywzięte są w Kamtszatce, i dzieją się bez wszelkiego hałasu, bez wszelkiego zgiełku; mąż sypia osobno, i w kil-

ka dni po pierwszym ofobnym spaniu bierze inną żonę. Zona odrzucona od łóża małżeńskiego, bierze kolejno innego męża. *Voyage en Syberie.*

Koreyczykowie, którzy są sąsiadami Kamtszadalców i którzy się dzielą na Koreyczyków goniących renifery i na Koreyczyków osiadłych; w małżeństwach swoich zachowują prawie ten sam obrządek co Kamtszadale. Uważyć atoli potrzeba, że pomiędzy tym Narodem kradzież nie tylko jest godziwą, ale nadto chwalebna i szacowna, byle tylko wśród rodziny i krewieństwa popełnioną nie była, i tak zręcznie udzielała, iżby iej sprawca odkrytym nie został: bo surowo karzą złodzieja złapanego na występku; nie tak dla kradzieży w sobie samej więtej, iako raczey dla niezręczności nieostrożney. Dziewica nie może iść za męszczyznę, który nie dał dowodów żadnych przebiegłości swojej w rzemiośle kradzieży.

Pomiędzy dwoma Narodami Koreyczyków zachodzi różnica obyczajów tak szczególne, iż iej pominąć milczeniem nie przystoi. Koreyczykowie bawiący się hodowaniem reniferów; posuwają swą zawiść w miłości aż do zabijania żon swoich za najmniejszym pozorem niewierności lub umiżgów. To okrucieństwo mężów, przyniewala biedne żony do używania wszelkich sposobów, na oszpecenie swej twarzy; nigdy ani twarzy ani rąk nie myją; nigdy włosów nie czeszą; szaty które widzieć zewnątrz, wystawiają oku gałgany plugawe i wzniecające obmier-

żenie, gdy tym czasem zachowują w największym ochędoſtwie wſzytko, coſkolwiek nie tak prędko obcym oczom podpaść może. Gbyby ſię trokliwe pokazały o najmniejſze przypiękrzenie ſtroju, bałyby ſię, aby mężowie nie powzięli ztąd poſozu do poſadzania ich o potajemne miłoſtki.

Przeciwnie Koreyczykowie oſiadli, oſobliwie ci, ktorych zowią *Tchoukti*, mają za największy dowod przyjaźni, gdy przychoǳący w dom ich goſcie i przyjaciele, ſpią z żonami lub corkami onych; a podczas tych odwiedzin, goſpodarz domu wychodzi umyſlnie, i idzie bawić ſię z żoną przyjaciela, ktorego ma u ſiebie. Niechcieć leżeć ſpoſobem małżeńſkim z żoną goſpodarza domu, ieſt to iedno co mu wyrządzać obelgę tak wielką, iż w tym przypadku wyſtawia ſię męſzczyzna na niebeſpieczeńſtwo bycia zabitym za to, że z poſardą przyiać tak ſzlachetny dowod ich przyjaźni (a) *Voyage en Syberie* Tom II. Chap: XXI.

(a) Proſtych tych Koreyczykow, zwyczaj powszechny Narodu, i nieoſwiecenie w ktorym żyją, zawsze wymowi w ſądzie lituiącego ſię nad obłąkaniem ludzkim rozumu; ale wygodni mężowie wieku oſmnaſtego! ktorzy z żon właſnych ciągniecie intraty, i przedaynoſcią onych zaſycacie odrodny ſentymenć ambicyi; nie nie potrafi wymowić ſproſnoſci waſzey, ani żadna doſtoynoſć waſzey podłoſci nie zakryje przed okiem ſuro-

Grönlandczyk chcący się żenić, o nie się nie troszcze, procz zasiągnięcia wiadomości: jeżeli dziewczica, którą chce mieć za żonę, rozumie dobrze gospodarstwo, i jeżeli umie szyć. Przyszła małżonka, z swej strony, wypytuje się, jeżeli kochanek iey ma dosyć zreczności w polowaniu i łowieniu ryb, i czyli w obojgu równie ustawiczny iak szczęśliwy. Dwie lub trzy stare kobiety bywają swachami przyszłego małżeństwa: gdy uczynią wzmiankę zameżcia dziewczicy, rozkręca włosy, rozczochnie je na twarz i zaczyna płakać: staruszeki usłużne, udając, że nie postrzegają iey dolegliwości, biorą ją pod rękę i ciągną z sobą. Skoro przyjdzie w dom Ojca swojego kochanka, płacze dosyć długo i to nieprześcannie: młody oblubieniec, prosi iey, aby przyszła położyć się o bok niego; dziewczica pomnaża lzy swoje, oblubieniec żywiej zaczyna prosić, a dokonanie małżeństwa, kładzie koniec szlubnemu obrządkowi. Czasem się trafia, że nie mogą skłonić nowey żonki do zostania się z mężem; pokilkakrotnie wymyka się i ucieka do Rodziców; mąż chcąc zakończyć wszystkie trudy, każe robić worek, w którym owe usłużne staruszeki, przynoszą mu żonę należycie zamkniętą; i pod ow czas, nieuchronnym nowo zaślubioney jest obowiązkiem zostać się na

wey potomności! Nikczemni! będziecie wspomniani od przyzłych pokoleń, jako strażydła zbrodni, upodlenia, i obmierźliwości!

swym nowym gospodarstwie. *Histoire naturelle de l'Islande, de Grönland &c. Tom II.*

Małżeństwa Inślandczykow, mniej ieszcze mają obrządku; Rodzice obydwóch stron, prowadzą Nowożeńców do Kościoła, gdzie ich Xiądz jednoczy. Stawiają potym w głębi Kościoła oparci o mur. Nowożeńcy z Xiędzem są w pośrodku, a Krewni stoją po obydwóch stronach. Nowozaślubiona, każe sobie dać kubek napełniony gorzałką, którym pije do swej sasiadki. Nowożeniec toż czyni z swej strony; powtarzają ten obrządek dotąd, dopokąd się na nogach utrzymać mogą. Likwor gorzałczany jest duszą wszystkich Kraiowych zgromadzeń; a iakżeby się bez niego obeysć mogło podczas tak uroczystego obrządku iak jest małżeństwo? *Histoire Naturelle de l'Islande Tom I.*

W małej Bukkaryi, Kraiu Azyatyckim, ktorego Tatarowie Kałmucy są Panami, męszczyzni iako w wielu innych Kraiach kupią swoje małżonki ceną srebra, a stopień piękności stanowi ich wartość. Im więcej który Oyciec ma corek pięknych, tym est bogatszy. Radości i uciechy weselne trwają trzy dni, podczas których nowożeniec, każdego wieczora, kładzie się koło swej małżonki; ale mu nie dozwalają zdeymować sukien; nie może bawić się przy niej dłużej nad chwilę, a kobiety podstrzegające go pod ow czas, mają pilne oko, aby się nie wdarł w dopełnienie praw małżonka. Dopiero trzeciej nocy wolno mu za-

łożyć władzę właściciela niwy. *Mélanges intéressans & curieux, ou abrégé de l'Histoire Naturelle, Morale, Civile, & Politique de l'Asie, l'Afrique, l'Amérique & des Terres Polaires Tom III.*

Makaſſarowie, mieszkańcy Wyspy Celebes, mają zwyczaj przeciwny Bukkaryezkom. Po obrządku szlubnym zamykają nowożeńców w pokoju ciemnym, gdzie nie ma innego światła prócz błyskotu małej lampy. Zostawiają ich na tym miejscu samych przez trzy dni i trzy noce, tak: że im nie wolno z tamtąd wychodzić, ani nikomu wchodzić do nich. Ta samotność tak ściśle zachowana być powinna: iż zakątek ow opatruią wczesnie w wszystko, czegokolwiek wymagać może potrzeba ludzka. Czwartego dnia, pacholek wchodzi do izby nowożeńców, trzymając w iedney ręce naczynie pełne wody, a w drugiej zapórę żelazną, na ktorej są wyryte pewne misterne cyfry. Proszą małżonków: aby powstali, i aby stanęli gołemi nogami na zaporze żelazney, potym wylewają na ciała ich wszystkie wodę z naczynia. Zapewne tego są zdania, że po trzechdziennym obcowaniu, potrzebuia ochłody. *Mélanges intéressans. Tom IX.*

Niewiaſty Bukkaryi nie tak są nędzne iak żony Kałmuków ich Panów, o ktorych mówiłem. Ci mają wolność brania tyle żon ile im się podoba, nie rachuiąc nałożnic, ktore wybierają pomiędzy swemi niewolnicami. Wybor żon ich nie iest uciśniony ani krewnością, ani żadnym innym Prawem.

Katmuk bierze za małżonkę swoją naybliższą krewną; wyjąwszy tylko Matkę. A nawet małżeństwo Oycy z corką nie jest bez przykładu u tego okropnego Narodu. Zaprzestają sypiać z swemi żonami, skoro te dochodzą lat czterdziestu; na ow czas zapatruia się na nie jako na służebnice, którym dostawiaia wyżywienia pod tym warunkiem: aby miały staranie o ich domach i młodych żonach, które po nich następuia. *Mélanges intéressans Tom. III*

Gwembry rządzeni naydawnieyszą Religią w świecie, mają Prawo, które im nie dozwala mieć iak jednę żonę; nie mogą iey od siebie oddalić, ani brać inney tylko w tym przypadku, w którym jest niepłodna przez dziesięć lat pierwszych małżeństwa. Prawa ktoremi się rządzą te nieszczęśliwe ostatki dawnych Persów; a które odebrali od Zoroastra, byłyby bardzo mądre, gdyby Narodowi temu zabraniały kazirodzkich małżeństw, Synów z Matkami, Braci z Siostrami, i Oycow z Corkami. *Mélanges* iak wyżej.

Sekta pewna, nazwana Sabeizmen, która się znajduje także w Persyi, w małżeństwach swoich ma dosyć szczególne obrządki. Naśladowcy czyli Sektatorowie Sabeizmu, zowią się *Chrześcianami S. Jana*, bo uznaią S. Jana Chrzciciela za pierwszego swego Apostoła. Duchowieństwo ich składa się z Xieży i Biskupow, których dostojności są dziedziczne; i dla tego całe Duchowieństwo ich jest żonate, a to końcem uwiecznienia swego namiestnictwa; ale ie-

żeli który duchowny weźmie za żonę *Pannę* nie *Dziewicę* (trzeba znać świat oświecony żeby zrozumieć znaczenie tego wyrazu!) potomstwo jego nie może posiadać Urzędów Oyca.

Wypisuiemy tu obrządki, iakie ten Narod zachowuje w zaciąganiu związków małżeńskich. Rodzice małżonka w towarzystwie Xiędza, idą do oblubienicy i pytają się iey czyli jest dziewczicą, i ona powinna zaprzyśiadz tę prawdę. Zona Xiędza zapewnia się własnemi oczyma, jeżeli niepopelniła krzywoprzysięstwa i daie iey świadectwo. Gdy wszystko pomyslnie poydzie, prowadzą dziewczicę z przyszłym oblubiencem nad brzeg rzeki, i obydwóch chrzczą. Po kilku drobnieyfzych obrządkach, Xiądz każe im siadać, zbliża ich głowy na wzajem, od-mawiając długie pacierze. Potym szuka w księdze wieszczbiarskiey, momentu szczęśliwego na dokonanie małżeństwa, oznajmia go nowym małżonkom, i każe iść korzystać z swego przepowiedzenia. W Europie, jużby się na tym wszystko zakończyło; lecz w wzmiankowanym Narodzie, nowożeńcy idą do Biskupa, przed którym małżonek przylięga, że żonę swoją znalazł prawą dziewczicą. Biskup chrzci ich powtore i kładzie pieczęć przytwierdzenia na ich małżeństwo, ozdobiąc ich palce pierścieniami. Jeżeli mąż nie daie świadectwa przed Biskupem o prawiczeństwie swey żony, małżeństwo jego nie zyskuje Biskupiego potwierdzenia.

Perfowie idący za prawem Mahometa, daleko mniey mają obrządkow niż Chrześcia-

nie S. Jana. Na berzeństwo zapatrują się iako na stan przeciwny naturze i zamiarom Stworzyciela. Stosownie do tego sposobu myślenia, skoro Pers dojdzie wieku pokwitania, i skoro tylko zacznie obwieszczać w sobie jaką skłonność do kobiet; żenią go, albo mu dają nałożnicę. Persowie trzy gatunki związków zabierają z niewiastami. Jedną biorą urzędownie za umowioną cenę, ugoda ta dzieje się w przytomności sędziego, który na obydwie strony wkłada obowiązek dopełnienia ugody. Inne znówu kupują na nałożnicę; z niektórymi nakoniec żenią się. Ten liczny orszak żon, powinienby niszczyć Persów szczupłego majątku; ale nie posiadają sztuki niebeśpieczney zbytecznego cenięcia piękney kobiety. W *Isfahanie* Stolicy Mocarstwa, kobieta piękna naymuje się na rok za 400. lub 500. Liwrow, i nie wolno iey przed upłynionym czasem porzucać dorywczego małżonka. Nierządnie wielka tam jest liczba; roku 1667. rachowano ich w Stolicy samey do 14,000, których imiona były zapisane od człowieka wysadzonego na odbieranie od nich podatku; nie rachując, mowi ieden *Voyageur*, równey prawie liczby, a może ieszcze więcej nierządnie licznych, które płaciły tańszy pobor na rzecz i korzyść poborcy.

Rzeczpospolitą u tych nierządnych ex-dzievic jest zwyczajem, że nazwiska, które na się przybierają, oznaczają cenę za którą przedają swoje pieśszoty. I tak jedna się nazywa dziesięć tomanów (toman warta blisko pięciudziesiąt liwrow czyli blisko 60.

Zł: Pol.) druga pięć tomanow, trzecia dwa tomany &c. Ileżby to młodzieży w naszym Kraju i w Europie całej płonąć się wstydem musiało, gdyby nierządnicę, których pieczęć sprostnych kosztowali, ogłaszały cenę swojego okupu!

Małżeństwo Syamczykow, różni się od małżeństw innych Narodów bardzo szczególnym obrządkiem; dokonanie małżeństwa poprzedza ślub. W tym Państwie zabraniają małżeństwa w pierwszym stopniu krewieństwa; ale można się żenić z siostrą cioteczną i z dwoma siostrami; byle tylko w iednym czasie. Wielkie mamy pozory do sądzenia, że Krolowie nie są podlegli temu prawu; *Chaon-Naraie* pojąłbył w małżeństwo swoją siostrę, miał z nią córkę iedynaczkę, z którą potym zawarł małżeństwo tajemne.

Na Wyspach Filipickich, męszczyzna nie inaczey tylko za pomocą zapłaty, zostaje zupełnym Panem swey żony. Zona nie przynosi żadnego posagu, i owszem Familia iey wymaga pewney summy pieniężney, przed oddaniem iey mężowi. Wydatki weselne są ogromne; mąż powinien opłacić wstęp do domu swey oblubienicy, prawo to nazywa się *passava*; potym płacić musi za wolność mowienia z nią; musi ieszcze potym dokupować się pozwolenia iadania i piiania z nią; nakoniec daie summę stosowną do stanu krodzicow swey lubey, i dopiero zyskuje prawo dopełnienia nayistotniejszyego obrzadku. Pan *Helvetius*, w książce swoiey *de l'Esprit*, która podług zdania uczoney Pani *de Genlis*, powinna by mieć tytuł *de la betise*, twierdzi, że na Wyspach Filipickich,

maż zhańbiłby się, gdyby sam odbierał prawiczeństwo żonie, i że ten urząd, zawsze ludzie zacni tamtejszych Kraiów, zlecają swym niewolnikom

Piękność, którą płęć iasnieie w Mingrelii, Georgii, Czerkasach, zdaie się obwieszczac: że miłość założyła stolicę Panowania swego w tamtejszych okolicach. W samey rzeczy, wsiyscy podróżniacy zgadzają się w tym: że krew Narodów zamieszkałych w tamtych Kraiach iest bardzo piękna: że tamtejsi mężczyźni są wyfocy i kształtni, kobiety nadobne, wysmukłe i przedziwnego toku. Krew Georgianek, podług *Charđin*, iest najpięknieysza nie tylko z całego wschodu, ale z całego świata. Te kobiety mają wzrok tkliwy, który się zdaie pieścić wsiyskich na nie patrzących. Natura rozlała pomiędzy nie wdzięki tak pociągające, uprzejmość tak przyłudzającą, iż za niepodobną rzecz sądzę, mowi wspomiony *Voyageur*, aby ie kto mógł widzieć bez rozkochania się. Malarz uposażony najwyższą w tworzeniu imaginacyą, niemógłby swym figurom nadać twarzy nadobnieyszey, kibić hoższey, i doskonalszey, nad kształtną i wysmukłą kibić Georgianek

Smutnym iednakowo iest przypadkiem, że pomiędzy Narodami tak łaskawie ubogaceni od natury, samo paśmo okropności znayduiemy, które dziwnie szpetnie stoi o bok z naydotkliwszą pięknością. Mingrelianki są wdzięczne, przystępne, łagodne, przyjaciółki obrządkow i mocno lubiące powiadać grzeczności; ale z innych miar są

nayzłośliwzemi w świecie kobietami, pyśne, wiarołomne, zdrayczyńy, oszuſty, bezwſtydne i okrutne. Nie ma tego rodzaju złoſliwości, ktorego by nie użyły; zadnych ſpreżyn, intryg, kabał, podſtępów; do ktorychby ſię nie rzuciły; końcem zrobiania ſobie kochankow, końcem zachowania ich, końcem nawet zgubienia onych, gdy im ſporządzą iaki tróſk, lub dadzą okoliczność do gniewu. Męſzczyni nie ſą wybornieyſzych przymiotow iak kobiety, zaſadzaią ſwoją umiejętność na gładkiey i ukrytey kradzieży. Oſzczerſtwo, zaboyſtvo, cudzołoſtvo, kaźirodztwo, dwoyżeńſtvo, wſzyſtkie nayochydliwſze zbrodnie, ſą poſpolite w Mingrelui, i zdaia ſię bydź cnotami. Pomiedzy tym Narodem, związek małżeńſki ieſt tylko ugoda przedarzy, którym Rodzice przyſzley małżonki, obiecuią ią wydać, po uiſzczeniu warunkow kontraktem opifańych. Nowożeńcy, ſtaia dla dopełnienia obrzadku przed Popem, z krewnym lub przyjacielem iednym, ktory ſłuży za Chrzefnego. Pod ow czas gdy Pop odmawia pewne pacierze, chrzefny kładzie pewien gatunek opony na głowę dwoch małżonkow, i potym z ſzywa oboygu ſzaty; potym kładzie na ich głowy wieńce kwieciffe odmieniaiać koleyno te Korony; kładąc Koronę męża na głowę żony, a koronę żony na głowę męża, iſtoſownie do gatunku modlitw iakie Pop odmawia. Bierze potym kawałek chleba i łamie go na ſiedm części, kładzie im po kawałku koleyno po trzy razy, a ſiodmy kawałek ſam zjada. Daie im takżę pić, każdemu po 3. razy

z iednego kubka, sam wypija co się od nich zostało. Po tym nic już nie zostaje do dopełnienia nowożeńcom, procz ob-
rządku niecierpiącego świadków, który ie-
dnak przeto nigdy zapominanym nie bywa.

Można mówić, że w tym Kraiu, iako w bardzo wielu innych, małżeństwo jest inte-
resem kałkułu i korzyścią majątku: zawsze
chęć zysku klei go; bo ten Naród z przyo-
dzenia ubogi, w związku małżeńskim nie wi-
dzi procz sposobu domieszczenia stanu swo-
bodniejszego, za pomocą przedania dzieci
z niego urodzonych. *Mélanges interessans
Tome VI.*

Szczególniejszym sposobem zachęcają do
małżeńskiego związku w Państwie Cesarza
Marokańskiego. Młodzi chłopcy, nawet Sy-
nowie Cesarza, chodzą z gołą głową dopo-
kąd są nie żonaci. Małżeństwo kojarzą sta-
rufzki, którym wiek wyięty od wszelkiej
podeyrzliwości, pozwala wolno mówić z
mężczyznami, a mężczyźni nie widzą mał-
żonek swoich, aż po dopełnieniu małżeń-
stwa. Ta nieprzyzwoitość brania żony nie
widząc iey, nadgrodzona jest tym, że mąż
może ją odrzucić, gdy mu się nie upodoba.
Skoro tylko mężczyzna zaczyna czuć o-
ziebłość do swej żony, bierze inną, po któ-
rey przybiera znowu trzecią i. t. d. ile
mu siły i majątek pozwolą; ale za zwyczaj
pierwsza zostaje gospodynią domu, i ona
zarządza wszystkim, co się do gospodar-
stwa ściaga.

Małżeństwa te bywają naytrwalsze, do
których się Monarcha wdaje. Obydwie stro-
ny są.

ny łączy tak dzielnym węzłem, iż nikt prócz niego samego lub śmierci rozzerwać nie może. Związki takie nie przypuszczają ani rozvodu, ani separacyi; a jednak kleione bywają bardzo szybkim sposobem. Raz w rok a nawet częściej, Monarcha każe zgromadzać wszystkich młodzieńców, bądź murzynów, bądź innych, którzy są w służbie domu jego. Wybiera z nich 400. lub 500. którzy mu się zdają najsławniejsi, w tym samym czasie, każe przychodzić tyluż młodym dziewczynom od dzieciństwa aż do piętnastu lat. Płeć męzka i żeńska stoi dwoma szeregami między ktorými przechodzi się Monarcha, mówiąc do każdego z osobna: *Bierz tę dziewczę, ia ci ją daię za żonę.* Ten rozkaz nie powinien żadnego po sobie zostawiać, ani skrupułu, ani żadney trudności; i każdy obowiązany mu być posłuszny pod karą śmierci.

Arabowie, ktorých nazywają błędzącami czyli Bedowinami, mają szczególniejszy zwyczaj; wywieszają nazajutrz po ślubie kofzule nowożeńców na dowód panieństwa dziewczęcy, za które Oyciec zaręcza małżonkowi i jego Familii. W dzień ślubu jest znakiem wielkiej wspaniałości, gdy nowożeńcy odmieniałą często i licznie suknie, tak dalece, że cały dzień bywa użyty na przestraianie się, dopokąd nowożeńcy nie włożą na siebie następnie wszystkich szat, które mają. Zwyczaj używany u Indyanow odmienne są w każdym prawie kantonie a nawet w każdym mieście, ale dosyć ogólnym jest zwyczajem: że dzieci płci obojey

chodzanego aż do wieku czwartego lub piątego. Pod ow czas zrękują ie, żenią się w dziewiątym lub dzieśiątym roku, i dozwalają im iść za instynktem natury. Widzieć można często młode matuchny lat dzieśięć, lub dwanaście mające.

Gdy rzecz będziemy mieli o wieku pokwitania, powiemy iak klima wpływać musi do płodności, i dla czego Narody mieszkające w Kraiach wystawionych na upały, muszą żenić dzieci w wieku, w którymby małżeństwo w innych Kraiach, było zbyt wcześnie,

Wszędzie gdzie upały są znakomite, i gdzie popęd natury unoszący płęć ku płci, daje się dzieśięciu uczuwać, ludzie mając najwyższe wyobrażenie o rozkoszy, rozczają swobodę na wszystko co ich otacza, nawet aż na bośwa swoje, którym poświęcają w darze uciechy małżeńskie

Narody mieszkające w Królestwie *Judy* i *Ardry* w Afryce czczą węzow nie mających żadnego iadu. O poł mili od *Sabi* Stolicy *Judy*, wielki wąż ma swoy wspaniały Kościół. Z nim dzielą obywatele Rodyczy małżeńskie; bo Popi szukają dla niego najmłodszych i najpięknieyszych dziewic w Kraiu; idą do Rodzicow imieniem węża prosić o corki w małżeństwo dla niego, którzy ten związek mają sobie za największy zaszczyt; spuszczaią, zmowioną dziewicę do lochu, gdzie dwie lub trzy godziny bawi, a gdy z niego wychodzi, ogłaszaią ją *Świątą Wielkiego Węża Matronką*. Pan de *Saint Foix* twierdzi, że owoce tego

małżeństwa, matki tylko miewaia podobieństwo i postać ludzką. *Essais historiques Tome V.* Każdy się łatwo dorozumie, iaki interes maia Swatowie tego Małżeństwa, aby iak naypiękniejszy wybierali dziewice.

Kapłani bożyszcza czczonego w *Ternacie*, corocznie szukaia małżonki dla swego Boga, i tenże sam obrządek robia co Kapłani *Wielkiego Węża*.

Te mniemane związki dziewic z węzami nie wielkie daia wyobrazenie o rozsądku Narodow ktorzy temu wierza. Z tym wszystkim, pomiędzy temi bałwochwalcami, tak przekonani są o możności tego uczynku, że nawet Europejczykowie wierzyli a przynajmniej wierzyć chcieli, iż w pewnych Kraiach, nie było pospolitszego, nad zacieklą węzow namiętność ku młodym dziewicom. Czytamy w pewney historyi Parakwaryiskiej, iż w tamtym Kraiu daia się widzieć ogromne węze, które iedynie zatrudniaia się szukaniem młodych Panienek do gwałcenia, i że Myfionyarze tak są gorliwi, że się wystawiają często na oczywiste niebezpieczeństwo, broniąc prawiczeństwa Indyaneek napałtowanych od węzow. *Histoire du Paraguai Ec en VI Volumes in 12.*

Nim Chrześcianaństwo rozpędziło u Frankow ciemności Bałwochwalcstwa, widywano u nich ofiarę miłosną którą zalecała Religia. Góra *S. Michala*, nazywała się górą *Belena* bo była poświęcona *Belenusowi*, iednemu z czterech Bogow, ktorych czcili Gaulowie. Na tey gorze było Kollegium dziewięciu

Ww ij

Druidęk; naystarsza wydawała wyrocznie; przedawała także strzały marynarzom, które miały mniemaną cnotę uśmierzania nawałności, gdy wypuszczane były na morze ręką młodzieńca dwudziestoletniego, który nie utracił panieństwa. Skoro okręt przypływał do dobrego portu, wysyłano tego młodzieńca do Wielkiej Kapłanicy z podarunkami znaczniejszymi lub podlejszemi, podług okoliczności; iedna z *Druidęk*, szła kąpać się z nim do morza, i odbierała potym pierwociny tego młodości, zaprawiając go do rozkoszy, ktorey dotąd nie znał. Nazajutrz powracając tyle niośł na barkach przyszytych szkelow, ile razy zaprawił się przez noc na *Druidce*.

Giakowie wierzą, że są bostwa dobroczynne i bostwa złośliwe, że iedne z nich podobają sobie w rozkoszach ludzkich, drugie lubią ich widzieć w niezgodzie i nienawiści, że ich cieszy gdy się prześladują szkalują i wyrzynają. *Giakowie* zazwyczaj rządzeni bywają od Krolowy: kiedy ta Krolowa przymuszona jest wydać wojnę i gdy blisko jest stoczenia bitwy, aby bogów złośliwych na swą stronę przeciągnęła, każe przyśiegać żołnierzom, iż nie będą mieli żadney nad nikim litości, że nie będą uważali ani na wiek, ani na płeć; że ile możności, iak naywięcey krwi rozlewać będą. Skoro tylko obrządek tey przyśięgi skończy się, dale się słyszeć tkliwa i rozkoszna muzyka, ktore obwieszcza w krotce mający nastąpić widok dla ucieszenia Bogów dobroczyńnych i wybiągania ich pomocy. Sto

młodych dziewic, wybranych pomiędzy najpiękniejszymi w Królestwie, i sto młodych woiaków postępuie śpiewając i tańcząc; niecierpliwość żądzy, maluje się w ich oczach, Królowa uderza ręką w rękę; jest to hasłem za którym młodzież wylewa się na wszystkie zapędy dopiekającej fercu namiętności.

U *Sifanow* gdy władca kantonu iakiego jest w ostatnim zgonie, rozsiewają po całej jego chatce kwiaty, i zioła pachniące: dwunastu młodych chłopców i dwanaście młodych dziewcząt umyślnie na to wybranych wchodzi, i każda z tych dwunastu par, za daniem pewnego znaku, pracuje gorliwie około odplodzenia dziecięcia; aby dusza umierającego, porzucając ciało zestarzałe, mogła natychmiast znaleźć inne, i nie była przymuszona błąkać się długo.

Wszystkie Narody wierzące, że dusze umarłych błąkają się po wyjściu z ciała, osobliwsze mają staranie o odprowadzanie dzieci i ziedzanie owym duszom mieszkania nowego. Ludzie dzici nazwani *Chiriganie*, grzebią dzieci swoje przy publicznych drogach; aby ich dusze łatwiej wnieść mogły w ciała płodów zawiazanych w Niewiastach ciężarnych, które tamędy przechodzą. *Journal Encyclop: Juin 1762.*

Pomiędzy narodami dzikimi mieszkającymi w Luizyanie, liczą *Allibamonow*, *Tasikisow*, *Ontachepow*, *Tonikasow*, *Talaponkow* i innych. Narody te, slyną gorliwością, z iaką ułatwiają dorywcze małżeń-

stwa Europejczykom przybyłym do nich. Grzeczność tych dzikich ludzi zafadza się na tym, że ofiarują swe córki *Białym* przechodzącym przez ich osiadłości, a skoro się tylko u nich zjawi Europejczyk, urzędnicy przebiegają ulice mówiąc wyniesionym głosem: *Młodzieńcy woinni nie bądźcie głupcami; kochajcie Pana życia; połucie na opatrzenie w żywności Francuzów którzy nam dowożą potrzebnych rzeczy, i wy młode dziewice nie bądźcie twardemi ani zazdrośnemi ciat waszych względem wojowników białych, abyście miały zawiązki, z krwi ich; za pomocą tego związku, będziemy mieli tak rozum iak oni i będziemy postrachem naszych nieprzyjaciół.* *Nouveaux Voyages aux Indes Occidentales* par Mr. Bossu. Nie trzeba mniemać, aby kobiety tak szlachetnie ofiarowane Francuzom od tych grubych Narodów, były nierządnicę; i owszem Francuz może sobie wybierać po między wszystkimi dziewczynami, które po więkfszey części są bardzo piękne, a nadewszystko bardzo uprzejme. Co się tyczy kobiet zamężnych, mówią: że przez ślub zaprzedały swoją wolność, i że tym kształtem nie mogą przypuszczać innych męszczynu prócz mężów swoich, ponieważ bardzo zazdrośnych.

Związek małżeński u tych dzikich Narodów bliżki jest prostey natury, i nie ma innego obrządku prócz zobopólnego zezwolenia obojey strony. Ponieważ nie mają między sobą żadney ugody cywilney, gdy są niekontenci z siebie, rozłączają się bez najmnieyszey ceremonii, i twierdzą, że małżeństwo nieco innego jest tylko związkiem

fere; że się nie kleją na wzajem tylko w zamiarze zobopólnego kochania się, i wzajemnego użyczenia sobie pomocy.

Jeden Męszczyna, między tym Narodem, może mieć dwie żony, gdy jest dobrym strzelcem: niekiedy bierze jeden człowiek obydwie siostry za żony, dają tego przyczynę: iż się dwie siostry lepiej zgodzić potrafią, jak obce kobiety. Kobiety dzikie są ogólnie bardzo pracowite; zaraz od dzieciństwa uprzedzają je, iż jeżeli są leniwe lub niezręczne, nie będą miały nikogo uczciwego za Męża. Łakomstwo, ambicya, i wiele innych namiętności tak znanych Europejczykom, nie przytłumiają w oycach sentymentów natury, ani ich unoszą do zadawania gwałtów swym dzieciom, tym mniej, do przeciwnienia się ich skłonnościom. Za przedziwną jednomyślną zgodą ustawą, te tylko pary żenią, które się kochają.

Męszczyna w tych dzikich narodach, nie mający odwagi ani męstwa w sprawie, w której idzie o honor lub obronę Ojczyzny, nie bywa karany, ale się na niego zapatrują jako na hańbę rodzaju ludzkiego. Pogardzają nim same kobiety, a naybrzydsze nawet dziewice, nie chcą go mieć za męża. Gdyby zdarzeniem nadzwyczajnym, chciała jaka dziewczyna iść za tak spodłonego człowieka, rodzice by jej niedozwolili przez bojaźń; aby w swym rodzie nie mieli męszczyn bez serca, i niepożytecznych Kraiowi. Takowi męszczyni, muszą zapuszczać włosy i nosić na wzór kobiet *alkoman*, gatunek małej spodniczki, której używają niewiasty

tamteyfze do pokrycia nagości. Pan *Bofsu*, widział iednego z tych zhańbionych męszczyzn pod czas oſtatniey wojny, który wſtydząc ſię tego ubioru, ſam poiechał na wojnę przeciwko *Tchicakaſom* naſzym i ich nieprzyjaciołom. Zbliżył ſię do nich, czołgając ſię iak wąż, krył ſię między wielkimi ziołami przez trzy czy cztery dni, nie iedząc ani piąc. Ze zaś Angliacy wiezli karawanem *Tchicakaſom* różne towary, naſz zhańbiony oſłwiek, zabił iednego Anglika, uciął mu głowę, wziął iego konia, wſiadł nań i uciekł. Na tey wyprawie piękney ſtrawił trzy mieſiące. Za powrotem naród przywrócił go do czei i ſzacunku, i dano mu żonę, aby z nią płodził mężnych wojowników.

A tak u rzeczzonego narodu bezżeństwo hańbi każdego męszczyznę, i żaden nie doſtanie żony, gdy nie lubi pracy. Nie niema rozſądnieyſzego nad trzy poſtrzeżenia, z których dzieci ci ludzie ſądzą o głupſtwie i niedoleżności męszczyzny: *ieżeli zaniedbuie chodzić na polowanie; ieżeli nie chce iść na wojnę, gdy ieſt wypowiedziana; ieżeli ſię nie żeni do/zedłszy wieku przyzwoitego.*

Widzieliſmy wyżej iakich używają oſtrożności Chryſćcianie S. Jana, aby ſię zapewnili o prawiczeństwie dziewic, które biorą za żonę. Ktożby chciał wierzyć, że ſą Narody, u których ſtan prawiczeństwa, ieſt zawadą do małżeństwa.

Zaiſte okrutnym dopełnieniem barbarzyństwa ieſt widok obrządku zachowywanego w tey mierze u Kanaryiczypow Goi. Dziewice mające być wydane za mąż, pro-

wadzą do posągu swego bożyszczu, tam naybliżsi krewni zwołoney, z pobudki religii, dobywają wszystkich sił swoich, dopokąd nie zobaczą znakow oczywistych, iż bałwan żelazny, któremu poświęcają pierwociny nieszczęśliwey dziewicy, mile przyjął ofiarę.

W Krolestwie *Arakanu* i na Wyspach Filipińskich męszczyna miałby sobie za największą obojętę, gdyby brał w małżeństwo dziewicę nie odartą z prawiczeństwa przez kogo innego; a wielkich trzeba nakładow, aby zobowiązać do uprzedzenia męża w rozkoszy małżeńskiej. W Prowincyi *Tibet* matki szukają cudzoziemcow, i proszą ich usilnie, aby chcieli domieścić córek zdatności do pojęcia męża.

W Madagaskar i w innych niektórych Kraiach, dziewice nayrozwozleysze i naylubieźniejszy, nayprędzey dostają mężow. *Histoire Naturelle de Buffon* Tom IV.

Krol *Kalikutu* zwołoną swą małżonkę oddaie wielkiemu Jałmużnikowi swemu przed przypuszczeniem iey do łoża małżeńskiego. Ten wielki Jałmużnik, powinien Krola oswobodzić z mozołu i uwolnić od pracy, ktorey pospolicie w Europie małżonkowie zazdrozczą, i którą spodziewają się u swych ulubionych znaleźć. *Essais historiques sur Paris* Tom. V.

Po przytoczeniu tak dziwacznych zwyczajow, nikogo dziwić nie będzie oryginalny wcale Hottentotow sposob wzaciąganiu związkow małżeńskich: Główną ceremonią, która się iednostaynie zachowuie w takich przypadkach iest to, że Kapłan

szczy obficie na nowożeńców, którzy siadają przed nim na zadkach i z niewypowiedzianą radością odbierają te aspersy. Z drugiej strony wiedzieć należy, że takowe pokropienie ma mieysce we wsiytnich obrządkach; a gdy kto chce wyświadczyć grzeczność i uprzejmość gościowi, szczy na niego: im obfitsze jest to pokropienie, tym większy podług ich mniemania, gość odbiera honor. Ten zwyczaj śmiechu godny, w małżeństwach powrotnych wdow, był stowarzyszony z innym, który gdyby zachowywano w Europie, przez połowę mniej mielibyśmy małżeństw. Wdowa Hottentotka za każdym przybieraniem nowego małżonka powinna sobie byłą palec ieden ucinać. Voyez *Essais historiques & philosophiques sur les principaux ridicules &c.* *Essais historiques sur Paris* Tom V.

A nawet niektórzy Autorowie twierdzą, że ta dziwaczna i okrutna operacya, miewała swoje mieysce przy śmierci Męża, tudzież, że każdy Hottentot ucinał sobie palec ieden, skore tylko żona jego żyć przestawała. Bądź co chce, niezawodną jest rzeczą, że pomiędzy rzeczonym Narodem, widywano bardzo wiele osób płci oboiej, tak poobcinanych, że znaydowały się i takie, którym u obydwóch rąk po pięć tylko lub sześć palców zostało. Nakoniec Hollendrzy dowodzili tego, iż wyperśwadowali Hottentotom, aby nie popełniali nad sobą tego okrucieństwa, z którego ani dla żywych, ani dla umarłych, żadne nie wynika dobro; i ci Afrykańczykowie przestali obcinać sobie

palce, tak iak się wyrzekli wyrwania iednego iąderka, o czem mówić będziemy mieli okoliczność w artykule pokwitania młodzieńskiego.

U Chińczykow drugie małżeństwo uważane iest pod postacią obelgi i rozwiozłości z strony kobiet, nadewszystko pomiędzy Panami; ale ludzie gminni, inżem na nie patrzą okiem. Z drugiey strony związek małżeński wielkie ma poszanowanie w Chinach, bo się na niego zapatrują iako na nayważniejszy interes w życiu. Oyciec, narażałby swoy honor na niezmażaną plamę, gdyby się nie zatrudniał troskliwie pożenieniem dźiatwy, tak iak syn uchyla naypierwszey swoiey powinności, kiedy nie zostawia potomka dla rozrodzenia Familii. Chińczykowie tak wielką pałają żądzą zostawienia potomstwa, iż, gdy im natura odmawia dzieci, zmyślają ciążą swoich małżonek, potajemnie biorą dziecię z szpitalu, i wychowują iak swoje własne.

Małżeństwo kojarzą stare baby, a młodzi kochankowie, ktorzy ie mają między sobą zawierać, nigdy się nie widzieli ani widują. Gdy dzień naznaczony do ślubu nadeydzie, zamykają przyszłą Oblubienicę w krzesle wspaniale przybranym, za którym idą ci, co niosą iey posag i wyprawę. Koło krzesła idzie wielka liczba domowników, nawet wśród południa z pochodniami. Rozmaici muzykańci idą na czele, sayfry, dobofze, oboiści, trębacze i. t. d. Rodzice krewni, i przyjaciele nowo zaślubioney idą na o-

statku. Służalec naywięcey zaufania maziący, ma sobie powierzony klucz od lektyki, i samemu go tylko Mężowi, a procz niego nikomu, oddaie. Mąż czekający przede drzwiami domu, otwiera skwapliwie lektykę i pod ow czas sądzi o szczęśliwym lub nieszczęśliwym wyborze swoim. Trafia się niekiedy, że małżonek, nie zupełnie kontent z Oblubienicy, zamyka natychmiast lektykę i odsyła ją do rodziców, wolejąc raczey stracić co dał na otrzymanie iey, niż przestać na niełubym towarze.

Nie możemy dać dokładnieyszego wyobrażenia troskliwości Chińczykow w uświatwianiu małżeństw, które kleją bez porządzenia się osob maziących bydź złączonemi, iak gdy powiemy: iż niekiedy dway Oycowie, maziący żony w ciąży, robią ugody małżeństwa pomiędzy przyszłemi dziećmi, ieżeli różność płci, usłuży niespokoyney ich żądzy. W Prowincyi *Cherusi* żenią dwie osoby umarte, które sobie zakładano połączyć małżeństwem. Ze zaś zwyczajem iest chować trumny po dwa lub trzy lata, nayprz d posyłaia sobie zobopolne podarunki, przy towarzysztwie rozmaitych instrumentow muzyki i w tym samym obrządku, iak gdyby małżonkowie żyli. Stawiaia potym obydwie trumny podle siebie; dają biesiadę weselną, i nakoniec zamykaią zmarłych małżonkow w iednym grobie. Po dopełnieniu tego obrządku, nazywaią się iuż familie krewnemi, iak gdyby dzieci żyły z sobą w mał-

żeństwie. Narody, o którychmy mówili dotąd, nie stawiają oku smutnego widoku kobiet uciskanych ciężarem despotyzmu, który na towarzyszek swoje wywierają męszczyźni wielu Narodów. Nie podobno nie ma dolegliwszego dla serca czulego człowieka, jako moc i bydlęca nieobyczajność, kujące w kaydany łagodność połączoną z pięknosciami! Z tym wszystkim pewne Kraie mają zwyczaje dziwaczne, które na oko pokazują: że męszczyźni, w których natura złożyła moc i siłę, użyli obydwóch, do uczynienia doli kobiet, nie mówię nieszczęśliwą, lecz nieznośną.

W ogólności, (mało albowiem w tej mierze zachodzi wyjątków) ludzie dziecy uciskają i ciemiężą swe żony. Ci których Pan *Bougainville* widział pod czas swej podróży w około świata, i których nazywał *Pecherais* (bo zbliżając się do iego Fregaty krzyczeli wszyscy razem *pecherails*), pomiędzy tyśiącem dają nam widoczny tego przykład. Prawda, że pomiędzy temi Narodami, kobiety nie mają tych wdzięków, które gdzieindziej pociągają do nich. Ale czyliż by to ich małżonkowie postrzegać powinni? Wszak sami są mali, szkaradni, i straszliwie od nich śmierdzi. Kobiety pływają u nich na batach, ich jest obowiązkiem utrzymywać je w stanie najlepszym; i dla tego, mimo zimno, muszą iść wpływ wylewać wodę, któraby się tam mogła wfaćczyć. Na lądzie zbierają żony drzewa i pławy, a męszczyźni nie uczestnikują bynajmniej w tej pracy. Niewiały mające

dzieci przy pierś, nie są wyięte od tych robocizn. Słowem, grubi ci ludzie, umieli przymusić niewiaſty do oddawania sobie usług, w rzeczach naytrudnieyſzych, gdy tym czaſem ſami pędzą życie w ſtanie ſpokojności, ktoraby lepiej ſłabſzey płci przyſtała.

Człowiek dziki, mowi Pan *Thomas*, okrutny rażem i gnuśny, nieznający tylko ſamą fizyczność w miłości, i nie mający żadnego z owych wyobrażeń moralnych, które tylko ſame łagodzą panowanie ſilnieyſzey mocy, rozkazuje deſpotycznie iſtotom, które mu właſna ich ſłabość poddała. Kobiety ſą u Indyanow tym, czym byli Iloty u Spartańczykow, to ieſt Narodem zwyciężonym, któremu narzucono powinność pracowania na zysk zwycięzcy. I dla tego też widziano na brzegach Orenockich Matki, zabijające lub duſzące przez ſaſfzywą litość urodzone od ſiebie corki. Na tę okrutną litość, zapatrywały ſię, iak na nayſwiętſzą powinność. *Eſſai ſur le caractère & l'eſprit des femmes.*

W Tobolſku i w naywiękſzey części Roſſyi, podług X. *Chappe*, kobiety umęczone ſą od męſzczyzn, którzy ię z nieſzczęśliwymi obchodzą iak z niewolnicami i wyciągają od nich usług naypodleyſzych. Obrazunki małżeńſtwa które podług zwyczaju wſzyſtkich innych Klimatow, powinnyby obwielżać związek nayſłodſzy, w Moſkwie dają widok dotkliwy Pana groźnego i ſurowego w oſobie Nowożeńca. Zaraz po zme-

winach, przymusza młodą dziewczę, którą sobie wybrał, do podania sobie pęku rozg z wielką uroczystością, oraz do ściągnięcia z nog swoich botów, co ma być znakiem wyższości jego i niewolnictwa żony. Na złe używając prawa mocy, postanowili sobie prawa, niesprawiedliwe, mowi *Chappe*, prawa, których ani piękność ani łagodność tej płci, dotąd nie mogły ani zmieść, ani ułagadzić. *Voyage en Syberie, fait par ordre du Roi en 1761. première partie* pag: 162.

Jeżeli są jakie Narody, w których kobiety nie są państwami swoich praw ustanowionych od mężczyzny, końcem przywłaszczenia sobie zupełnej władzy, zaстанowmy nad nami wzrok przez czas nieiaki.

Na Wyspie *Formozie*, mąż nie mieszka z swą małżonką, odwiedza ją tylko w nocy, wstaje bardzo rano, i nie wraca się do niej dzień cały, chyba że pośle po niego lub że go przechodzącego zawoła.

Różnica osobliwsza charakteru kobiety i mężczyzny, na Wyspie *Ceylan* ustanowiła zwyczaj, który daje niewiaściom zupełną władzę nad mężczyznami. Dzielność miłości pierwszych, nie pozwala im przedstawiać na jednym mężczyźnie: prawie wszystkie mają po dwóch mężów; a rzadko bardzo trafia się, aby mężczyzna miał dwie żony. A nawet żona może być wspólna całej rodzinie, bo po obrządku małżeństwa, który jest bardzo krótki u *Chingulaisson*, pierwsza noc jest dla męża, drugą dla brata męża, i tak następnie aż do szóstego

stopnia, a jednak ta prostytutcyca, nie może zupełnie przygasić płomienia dzielnego, który pali tamtejsze kobiety; ponieważ ogółem mówiąc, dziewice nawet, mogą mieć spoikowanie z każdym mężczyzną, który im się podoba, byle tylko nie był podległym stanem. *Voyez l'histoire de l'Isle de Ceylan par le Grand.*

U Narodów Królestwa *Lafsy*, wolno także kobietom ustanawiać liczbę swych małżonków. Pierworodne dziecko, należy do najstarszego wiekiem męża, później rodzące się, są dziećmi, idących po nim, następstwem wieku, Mężów. *Mélanges interessans* Tom. VI.

Kobiety *Mairow* czyli Szlachty Królestwa *Kalikutu*, mają tenże sam przywilej. Oyciec *Tachard* twierdzi, iż się znajdowało pomiędzy nimi dosyć takich, które miały aż po dzieściacię Mężów, i zapatrywały się na nich iako na tyluż niewolników ujętych pętami swych wdzięków

Niemylnym znakiem wyższości kobiet nad mężczyznami w Królestwie *Congo* jest to, że one udzielaia mężczyznom Szlachectwa. W iedney Prowincyi tego obszernego Kraiu, nazwaney *Malimba*, zwyczaj nader ofobliwy dowodzi; iak wiele tam mają względów na płęć, która prawie w wszystkich innych mieyscach, nie ma nawet wolności rozrządzania swą ręką. Gdy Krol *Malimby* umiera, i gdy tylko córkę iedną po sobie zostawia, córka ta bywa Panią iedynowładną Państwa, byle była w wieku

wieku pojęcia męża. Zaczyna panowanie od podróży, w ktorey powinna obiechać całe Państwo swoje; po wszystkich wsiach i miasteczkach, przez ktore przejeżdża, wszyscy mężczyźni powinni stawiać dwoma liniami, a ten, który się najlepiej upodoba, przepędza z nią noc. Wrociwszy z swych podróży sprowadza tego, który iej najlepiej dogodził, i bierze go za Męża. *Voyez l'histoire naturelle de Mr. de Buffon* Tom. VI.

Mogłbym był ten Artykuł rozciągnąć jeszcze bardzo długo, opisaniem obrządków od wielu Narodów zachowywanych w zaciąganiu związków małżeńskich; ale za każdym pociągnięciem piora, musiałbym wystawiać czytelnikowi zwyczajnie często dziwkie i okrutne; a prawie zawsze nierozsądne. Mało jest Narodów, w którychbyśmy napotykali prawa mądre, które ludziom natura sama dyktuje; a nawet, a co daleko większym jest szczęściem dla społeczności ludzkiej, w którychbyśmy znaleść mogli prawa natury oświecone i poświęcone prawami religii. Smutnym dla oka czulego jest widokiem, gdy rzuciwszy wzrokiem po całej powierzchowności ziemi, nic nie dostrzega prócz zawad i przeszkód do tego szczęścia; które może ziednać małżeństwo.

Jak Małżeństwo wpływa w udziałanie dobrego lub złego stanu zdrowia.

Mowiliśmy dotąd o rozkoszach małżeństwa uważanego pod postacią związku kto.
Tom III. Xx

ry iednoczy serca; mowić teraz powinienem o pożytku i nieprzyszoitościach, które wynikają z złączenia się płci obojga. Zebyśmy zaś szli drogą iak nayporządnieyszą; niżeli wyłożę: w czym związek małżeński może być pożyteczny, a czym szkodliwy zdrowiu; wprzod pomowię o temperamentach uważanych względem małżeństwa i bezżenności.

O TEMPERAMENTACH.

Xięgi Święte zdziwiają nas niezmiernie w owych wszystkich mieyscach, w których nam dają wyobrażenie możności czyli płodności pierwszych naszych Oyców: możeż być kiedy większa płodność, nad płodność dzieci Jakoba w Egipcie! Ja bym mniemał, że pod ow czas Medyka (bo ta umiejętność zaczęła się wraz z światem) nie znała tych podziałów, tych rozmaitości nieskończoney temperamentów, które zbytek, miękkość i rozwiożłość, w pośrzod nas wprowadziły.

Ten układ szczegolny, to partykularne usposobienie ciała, skutkowane kombinacją pierwotnych związków z których powstaemy i które nazywamy temperamentem, wpływa bardzo do funkcyi duszy i ciała; a naydowodnieysze przekonanie zapewniło wszystkich: iż w fizycznych miłości i funkcyach, nayglównieyszą rolę gra temperament. Zafadzeniem dycyna tych początkach, zgodzili się iednostaynie, że ten lub ow mężczyzna, ta lub owa kobieta temperamentu danego, nie-

zdołnemi są do zapłodzenia, gdy tym czasem inni, za pośrednictwem ciemniejszych twarzy kolorow; żywszych oczu; postaci zewnętrzney więcey nie równie mającey ognia, każą się dorozumiewać, iż podobni do owych ludzi dzielnych, którzy zaludnili ziemię, byliby zdolni do naprawienia nierządu i spustoszeń powrotnego potopu. Te ogólne domniemanie się, które wyciągaia z wpatrzenia się w twarz i postać męszczyzn, często dość bywaią fałszywe w szczególnych przypadkach; i to to jest, co nieuchronnie okazać należy w dziele, mającym za ośnowę miłość uzacnioną małżeństwem, a nie miłość uważaną pod postacią namiętności pałającej, popędliwej, pełney burzy i zagorzenia; która nie mając innego celu procz rozkoszy, szuka iey w uciechach egoistycznych, na które Hymen i wzroku obrocić nie śmie.

Pomiędzy wielką liczbą tłumaczeń, które nam starożytni i dzisieysi zostawili, o temperamentu istotcie; bardzo ciężko iedno nawet znaleźć, któreby uczyniło zadosyć umysłowi prawego pojęcia. Położemy tu iedno dane od znakomitego lekarza, Pana *Quesnay* w Xiążce pod tytułem. *Economie animale*.

„ Części stałe, mowi on, mają moc elastyczną, przez którą dążą do ścieśnienia się lub do skurczenia, gdy cierpią iakowe rozprężenie; naczynia ciała naszego rozszerzone przez krew którą odbieraią w czasie diastoli (*Diastole* oznacza ow stan serca, w którym iego iamiastości są rozszerzone; przeciwnie *sistole* jest ścieśnienie

Xx ij

„ i zwarcie się tych samych jamistości) dą-
 „ żą, nie zawisłe od działania organicznego
 „ do skurczenia się przez sprężystość swych
 „ ścian; a zatym ich sprężystość i ich dzia-
 „ łanie organiczne, stanowią dwoistą siłę;
 „ która działa, w skurczeniu czyli ściaga-
 „ niu się naczyń. Im siła elastyczna ścian na-
 „ czyn jest znakomitsza, tym dzielniej opie-
 „ ra się rozszerzeniu, i tym mocniej przy-
 „ czynia się do ściągnięcia naczyń. Bar-
 „ dzo baczny być potrzeba na tę spręży-
 „ stość, ponieważ się wiele przyczynia, w
 „ miarę większej lub mniejszej dzielności;
 „ tudzież w miarę większego lub mniey-
 „ szego pobudzenia, do zmieniania i pe-
 „ wnego, że tak rzekę, kształtowania gry
 „ naczyń. Te rozmaite skutki sprężysto-
 „ ści łatwo możemy widzieć w łuku; bo
 „ łuk, mniej lub więcej tęgości mający w
 „ sobie, bardziej lub słabiej wyprężony,
 „ wielką bardzo wprowadza różnicę, po-
 „ między iedno a drugie wypuszczenie
 „ strzały, nawet nie zawisłe od siły, dają-
 „ cey grę tego sprężystości. Oczywista
 „ więc, że skutki i działania naczyń, nie-
 „ mogą być też same w owych ludziach, któ-
 „ rzy mają naczynia bardzo szerokie, co i w
 „ owych: których naczynia są ściśnione:
 „ w tych, których naczyń ściany są tęgie
 „ i twarde; co w owych, u których są
 „ miękkie i bardzo obszerne; w tych, w
 „ których ściany naczynne mają wiele
 „ sprężystości, iak w owych, w których
 „ sprężystość jest mierna: w tych, w kto-

„ rych działanie tych ścian iest mocne, iak
„ w owych, w których iest słabe.

Z wszystkich tych rozmaitości, które są tak widoczne w ludziach, Pan *Quesnay*, wyprowadza początek temperamentów, które zaszczerpiają taką różność w funkcyach mechanicznych, zwierzęcych i umysłowych. Lecz przypuszczając zdanie zacnego Lekarza, o którym wspomnieliśmy dopiero, nie potrzeba mniemać: iżby się należało rzec zupełnie humorów, które podług starożytnych, i podług więkŝzey części dzisiejszych, stanowią różnicę temperamentów: części stałe nie nabywają mocy lub słabości, miękkości lub twardości. więkŝzego lub mniejszego stopnia sprężystości &c. tylko za pośrednictwem skutku, który w nich wyprowadzają płyny. I tak zawsze, w człowieku krwistym znajdziemy temperament gorący i wilgotny; a tych w których żółć panuje, temperament będzie gorący i suchy; flegmatycy, będą zawsze zimni i wilgotni; a ci którym starożytni dawali nazwisko melancholikow, będą temperamentu zimnego i suchego. Z różnicy temperamentów, wynika więkŝza lub mniejsza podatność do rozkoszy.

Wpływanie temperamentu nie tylko działa nad szczególnym człowiekiem, ale nadto wywiera moc swoją na cały nieiako rodzaj; albo przynajmniej na potomków pojedynczego tego człowieka. W dalszym ciągu tego dzieła zobaczymy: że baczną, iaką zachowują w dobieraniu małżeństw po-

dług, wyobrażeń przywziętych na świecie, nie
powinnaby tak dalece zajmować uwagi;
aby się nie miano przykładać, do dobierania
należytego konстыtucyi; oddalając na wz-
ajem od siebie te, których ziednoczenie mo-
głoby bydź szkodliwe owocom z tego zwią-
zku wyniknąć mającym. Gdy mówię, iżby
należało dobierać temperamentow, niemowię;
że męszczynnie należy się dać za towarzy-
szkę życia kobietę konстыtucyi zupełnie po-
dobney iemu; z takiego dobierania wyni-
knęłyby nieprzyzwoitości wytłuszczone ni-
żej. Ziednoczenie naprzykład dwóch osob
melancholicznych, byłoby okropne dla dzie-
ci w nim spłodzonych, iako tego rozliczne
mamy przykłady. Częstokroć nawet jedna
osoba w małżeństwie temperamentu mel-
ancholicznego, bardzo wiele złych skutkow po-
ciągnęła za sobą. Lubo nie tutaj jest miej-
sce zniżenia się do pewnych szczególności,
obserwacya jednak Pana de la Barre Le-
karza w *Lilli*, tak mi się zdała mocna: iż
iey opuścić nie zdołam. Da nam przynay-
mniej zobaczyć, iak dzielnie temperament
wpływa w rozmnożenie rodu; ile także może
wpływać na jednego z małżonkow; nakoniec
do iakiego stopnia może skazić dobrą kon-
стыtucyą. Pan de la Barre mówi o pewney
Dziewicy lat 20 mającey, cieszącey się nay-
doskonalszym zdrowiem, która poszedłszy
za męszczynę prawie tegoż samego wieku,
ale który podług wszystkich znakow był me-
lancholikiem, ku końcu trzeciego tygodnia
dośłała gorączki kwartanny, a w krotce po-
tym została brzemienną. Miała tę gorą-
czkę przez cały czas brzemiennosci swo-

iey, a nawet, gdy w przyzwoitym czasie porodziła, była w samym przystępie febry. Oswobodzoną została i z płodu i z gorączki; lecz córeczka którą powiła, przeżyła tę chorobę i nią w przeciągu dwudziestu dwóch miesięcy, do grobu wtraconą była. Pan *Barre* który widział to dziecko bardzo chude, z brzuchem bardzo wyprężonym i twardym, chcąc poznać przyczynę tej twardości, zeznał po śmierci jego: że nadbiegłość która się dawała widzieć i czuć od słabizny podżebrney lewey, aż do pachwy krokowej teyże samey strony; nie czem innym była, tylko śledzioną zalegającą całe to miejsce. Śledziona ta ważyła uncyi dziewięć.

Przeistąę na tey obserwacyi przez wzgląd na delikatność czytelników owych, dla których śmierć jest zawsze smutnym widokiem. Rzućmy okiem na cztery główne temperamenta, a oddalając to wszystko na bok, co może być obce naszemu celowi; daśmy wyobrażenie władzy, jaką każdy człowiek mieć może, stosownie do swej konstytucyi, w odplądzaniu rodu człowieczego.

O TEMPERAMENCIE KRWISTYM.

Ciało tegie i czerstwe, fizyonomia żywa, oczy zazwyczaj niebieskie, tułzą ani zbyt mocna, ani zbyt miękka; skóra cienka i gładka, cera rumiana włosy blond lub kasztanowate, członki giętkie i zwrotne, nie zbyt iednak zdolne do prac twardych i ciągłych; żyły błękitne obszerne i wyprężone, w których krew płynie z łatwością, są zna-

kami, niezawodnie obwieszczającemi człowieka krwistego.

Człowiek takowego temperamentu, w całej rozległości ciała ma ciepło łagodne i chuci gorące; które obwieszczają jego smak do rozkoszy, do których go ielzce unosi wesołość naturalna, imaginacya płodna, i wielka skłonność do towarzyskiego życia. Wszystkie powinności swoje odbywa z przedziwną łatwością, a nadewszystko przeddech swobodnie w nim odchodzi. Ten odciek, który daleko więcej wpływa do zdrowia, niż pospolicie mniemają, stanowi zdrowie temperamentu krwistego: on utrzymuje równość pulsu, czerstwość ciała, łagodne ciepło, sen spokojny, w którym krwistego człowieka kołyszą marzenia lekkie i wdzięczne, które w chwili ocknienia się wystawiają obraz uprzejmy szczęścia, lub perspektywę rozkoszy. Jeżeli zatrudnienia dnia zeszłego wpływają w to co się dzieje [podczas] snu, nie mniej pewną jest rzeczą, że imaginacya podfechtana uprzejmymi snami, rozłącza wesołość, łagodność, żywość na osobę tego, którego sen nie czym innym jest, tylko wypadkiem widoków najprzyjemniejszych. Jakoż nie ma przyczyny dziwienia się, że człowiek krwisty jest z natury łagodny, czuły, wesoły, żywy; że go skłonność bez przestanku unosi ku rozkoszy miłości, i ku rozkoszy stołu; do rozkoszy, które tym tkliwszemi czyni: iż się здаie byđz przeznaczony od natury do przypiękrzenia onych.

Człowiek krwisty tak mamiącemi obdłarzony przymiotami, nie powinienżeby oddalać od tajemnic miłości innych mężczyzn, którzy nie mają szczęścia łączenia w sobie tak wiele korzyści? kocha on bardzo delikatnie; nie zawsze to pragnienie gorące rokoszy unosi go do szukania onych; serce tak żywo w nim działa jak instynkt. Czułszy na namiętność delikatną, niż na miśszczące uciechy rozwiozłości, powinienby sam panować nad sercem kobiet, umiających łączyć przyłtoyność, z powabami towarzyskiego obcowania. Ale łaskotliwości rokoszne, które dosyć często miotają człowiekiem krwistym, nie bardzo go czynią strasliwym dla kobiet, które się umieją bronić; on wzorem Cezara, chce w iedney chwili widzieć i zwyciężać. Dla tey samey przyczyny, że zdątnieyszym jest do zabierania znajomości niż przyjaźni, zdaie mu się swobodnieyszą rzeczą, uczynić zadosyć żądom w opoieniu namiętności nagley, popędliwej, i często hieuważney; niż w śród rokoszy tajemnych, miłości umocowaney związkami, które się nie zawsze zgadzają z żywością, gadatliwością i nieśtałością.

Podług tych lekkich zaryfów można sądzić, że człowiek krwisty, jest czuły, ale płochy w miłości; że nie lubi oporu; że się łatwo zaymuie gniewem, i łatwo się uspokaja; że wzorem motyla, leci na pierwszy kwiatek, który wzrokowi iego podpadnie; ale się mało na nim zastanawia. Żywy fzkarałat roży, może motyla, wśródzbybiekiego lotu, zastanowić na chwilę; ale ieżeli

u sta zazdrością ku innym kwiatom, chce go przytrzymać, musilono swoje otworzyć pieczętom tego niestatka... Miotanie i zapędy pełnego ognia kochanka, zdają się iey zaprzyśiegać nayżywszą i naytrwalszą tkliwość... Nadobna rożo użył wszystkich sił do uwięzienia tego, który już myśli o sposobach wymknięcia się. Słodka omdłałość już się roztoczyła po iego zmysłach, wkrótce po męej osiedzie ie nudność... Chcesz go ieszcze przytrzymać! Już po czasie! Pięknieyszy nad wszystkie chwile przeszłego życia trzepiocze wolno skrzydełkami i uśliwie wybić się z więzow. Nie wyczerpnął zupełney swoiey miłości, l ei skwapliwie ku innemu kwieciu, końcem dzieł hia swey roskoszy. Nie lękay się jednak, aby tobą na zawsze nie wzgardził; jest niestateczny, ale czuły i dobry. Może powroci i odnowi swe związki; Nie opieray się nowym iego pieczętom; tak łatwo możesz go zrazić, iak łatwo wpada w niestateczność.

W motylu, ktorego młodości opisałem, łatwo każdy może poznać człowieka krwistego. Takim sposobem postępuje w miłości; nie ma do roskoszy owey atletycznej dzielności, którą natura obdarzyła ludzi tego peramentu cholerycznego; że jednak w sobie łączy to wszystko, co nayłagodniejszego miłość mieć może; iego uciechy nigdy nie bywają zatrute zawścią. Jest niestatecznym, i to jest iego naywiększym występkiem, ale z czasem zamieni się występki ten w nayfroźszą dla niego karę. Dobroć konstytucyi fizycznej, nie daie mu

żadnego przywileju do długiego życia; żywotność, czułość, a nade wszystko niestępczość, które są właściwemi jego cechami (bo ztąd się rodzą chuci codziennie nowe i którym często może zadożyć uczynić.) znacznie skracają dni jego.

Ludzie tak przyjemni, tak mili dla towarzyskiego pożycia, nie powinniżby się wszelkiemi siłami starać, o dochowanie aż do ostatniego kresu życia przymiotów ciała i umysłu, które im wszystkich serca zobowiązują? Łagodność, uprzejmość i weselość, które stanowią ich charakter, w stanie małżeństwa, uczyniłyby ich bardzo drogiemi, gdyby ich niestępczość nie zasiewała w tych szanownych związkach, aż nadto częstej niezgody. Przymilenia, tkliwe pieścizoty małżonki, nie mogłyby ułagodzić dzikiej tej skłonności, która unosi męszczyznę do poszukiwania uciech, na które się Hymen wstydem płonie? Z radośnym sercem uczuciem, wystawiam sobie w umyśle kobietkę nadobną, która, za pośrednictwem grzeczności, względów i pieścizot, pokonała rozrzucony temperament niestępczego męża; przywróciła go na łono rodziny, i z pociechą używa szczęścia, którego zna całą rozległość.

O TEMPERAMENCIE CHOLERYCZNYM.

Jeżeli wyłączymy wzrost wysoki, tępę znakomitą, których pospolicie nie miewa choleryk, wszystko w nim obwieszcza moc

i siłę. Kości jego są grube i tęgic, muszkuły wydatne, ciało miękkie, skora sucha i czerwono-ciemnawa, brunatna, oliwkowa, a niekiedy czarna; włosie które skórę pokrywa i włosy, są prawie zawsze czarne i kędzierzawe; puls żywy, dzielny, nagły; ma żyły grube, wydatne, krew wrzącą, usta wielkie, wargi wyschłe, oddech ciepły i mocny, oczy czarne i przenikliwe.

Niech czytelnik znieś ten obraz, z obrazem człowieka krwistego, a łatwo osadzić potrafi, czem choleryk jest w miłości. Wszystkie namiętności, nabierają tutaj dzielniejszego hartu; jest to teatr, na którym się pokazują okazale, bo nie są miarkowane ani wesołością ani tą swobodą myśli, którą mają osoby krwiste. Ich gniew, mowi pewien pisarz tegowieczny, jest gniewem *Achilleśa*; ich nienawiść, nienawiścią *Koryolana*; ich miłość zbliża się do manii; a namiętność ta, ku ktorej ich temperament prawie nie wyczerpiony unosi bez przestanku, staie się dla nich interessem najsłowniejysz. Męszczyzna choleryczny, chce byź sam ieden kochany, bo różnym będąc od krwistego, kocha, ieżeli nie staie, przynajmniej namiętnością nadzwyczajną; tudzież, bo jest naydzielniejszy ze wszystkich męszczyzn. Długo dochowuje tey gorującej dzielności; nie czeka nawet wyczerpnienia oney, aby się stał zawistnym, niesprawiedliwym, okrutnym.

U narodow uobyczaionych, te występki, uprzedzone mądrością praw. lub ułagodzone potrzebą związkow osobistych, nie przy-

chodzą do owego stopnia zbyteczności, który truie rokosz i prowadzi do zbrodni. U narodów tylko, których prawie wszyscy w szczególności mężczyźni są temperamentu choleerycznego, wybuchają często te okropności, pod larwą wielkości i mocy despotycznej.

Miłość w Turczech, w Azji, w Afryce, jest mordercą rozdzierającym serca; rokosze których używają ludzie okrutni mierzający w wymienionych krajach, osłabione są powagą, ktorey wcale nie potrzeba w miłości. Niewiaśły służące do ich uciech są niewolnicami zamkniętymi, nędznymi ofiarami bydlęcej passyi, która miota gwałtownie podłym despotą, pod którym drżą kochanki ukarane częstokroć śmiercią, za najbłahszym podeyrzeniem o niewierność. Stroże mający w składzie pieczołowitości swojej ich cnotę, bywają obrzynani, aby się Tyran tym mocniej o ich wstrzemięźliwości zapewnił... Okrutnicy rozkazujący temu tłumowi niewolników, mogą kosztować prawdziwego szczęścia?... Ani myślny o tym.

Jeżeli szczęśliwość rodzić się kiedy może z miłości, to w ten czas, kiedy miłość jest wolna od wszelkiego przymusu;... Pan groźny i edynowładztwem nieograniczonym, któremu dosyć jest chcieć, aby był usłuchanym; i ktorego niewolnice, wśród bojaźni i strachu, odbierają pieśzczoły zatrute niewolnictwem, nie zna miłości. Człowiek, który pogardza rokoszami związku dobranego przystoynie, i który przez dziwactwo, a częścicę jeszcze

przez ambicyą szuka uciech w zamianę swych bogactw, nie zna równie miłości... I coż ztąd, rzecze, ale znam rokosz. — Ty znasz rokosz? .. *Ludzie kupni potawą mniey wazą w sprawie chwały, a niewiasty i czwartey części nie są warte w sprawie miłości.* L'amit des hommes

Talenta goruące, które męszczyzni temperamentu cholerycznego posiadają do zażywania rokoszy, nie są bez pożytku. Cholerycy nayzdatniejszy są do płodności, byle tylko zadawali ciału swemu ćwiczenia odmieniając rozmaicie zabawy; byle mogli ułagodzić popęd swej imaginacyi, a nadewszystko byle umieli oszczędzić swych uciech. Nie wszystkie kobiety przyłożą człowiekowi cholerycznemu na dopełnienie celu, który powinniśmy mieć w złączeniu płci. Kobiętę krwistą, powinien brać męszczyzna, którego talenta fizyczne obwieśzczaia się w wyśokim stopniu (Ta reguła podpada wyjątkom, iak znaydziesz w Artykule *niepłodność*.) W samey rzeczy, takowa kobieta, umiarkowańsza w swych zapędach, dopełnia lepiej zamiaru natury. Lecz jeżeli kiedy doyda ludzie przekonania o tym, że w małżeństwie trzeba mieć baczność na związki i przyzwitości fizyczne, strzedz się będą niezmiernie łączenia kobiety choleryczney, z męszczyzną tegoż samego temperamentu. Wszakże pospolite, ale prawdziwe przyśłowie niesie, że zbyt uczona żywość, jest naygłównieyszą rozplodzenia przeszkodą. Z tym wszystkim, tak sobie postępujemy, iak gdybyśmy wcale

temu nie wierzyli. Nieszczęściem dla narodu ludzkiego! zapomniano powszechnie, że dzieci kształtne i czerstwe, nie mogą się rodzić, tylko z przyzwroicie dobranych małżonków. Niechby kto połączył niewiaſte i męſzczyznę temperamentu cholerycznego, nie mówię ja, iżby ich roſkoſz nie tkliwego w ſobie nie miała; ale czyliż tylko dla koſztowania roſkoſzy mają zmyſły wylewać czułość na łono uciechy? Unieſienia w takowym złączeniu raptownie po ſobie naſtępują; płomień pożerający bez przeſtanku zapala ogień miłości; ſiła imaginacyi poparta dzielnością temperamentu czerſtwego, wznosi wyſoko parę ſzczęśliwą. ſzczęśliwą! nie będzie ſzczęśliwą zawſze; widzę, że przedwczesna ſtarość zatętnia w nich i wyſuſza Źródło roſkoſzy... Widzę pod ow czas dwóch małżonków nieſzczęśliwych, przywoływiających roſkoſzy, która przed nimi ucieka; a na dopełnienie ſmutney doli, pozbawieni ſą iak widzę, roſkoſzy od tania naturze pieſzczot, które mi zbyt ſzaſowali dla miłości. Nędzni małżonkowie! nadaremnie wyciągacie ręce, nie możecie przyciſkać do ſwoich pierſi dzieci, któreby były pociechą i roſkoſzą zmarłej waſzey ſtarości:

O TEMPERAMENCIE MELANCHOLICZNYM.

Nadaremniebyśmy ſzukali konſtytucyi melancholiczney między dziećmi i ſtarcami, oſobliwie na wſiach: ta konſtytucya obwie-

szcza się w zupełney swej dzielności w 20. lub 30. roku. i melancholicy prawie nigdy nie żyją dłużej nad lat pięćdziesiąt. Ten temperament, może być uważany iako przybyśzowy i nabyty, ponieważ go wcale nie znajdujemy na wsiach; miasteczka małe, nie wiele nam dają jego przykładów; ale nieszczęściem dla świata fizycznego, za każdym krokiem napadamy na melancholików po wielkich miastach, w których ludzie pościskani w ciasnych mieszaniach, zdają się walczyć z sobą o powietrze, którym oddychają.

Gdybym w Stolicy podstrzegał z uwagą (nie na miejscach ani schadzkach publicznych, bo ludzie melancholicy unikają obcowania wszelkiego) gdybym mówił podstrzegał ludzi podpadających wzrokowi mojemu, widziałbym bardzo wielu temperamentu melancholicznego. Łatwo bardzo rozpoznać ich. Wzrost ich jest wielki lub mierny, oczy mają ciemne lub czarne, twarz obłążną; oczy ich wielkie i omdlałe w młodości, stają się ponuremi w wieku dojrzałym; ich jagody suche, zakłóse, pokrywa skora twarda, przypalona, czarniawa, a niekiedy żółta. Ciało mają cienkie, nogi i uda wysmukłe, ręce i palce subtelne. Ludzie tego temperamentu bywają brzydcy z twarzy, lubo w dzieciństwie byli pięknymi; w wieku dojrzałym, dla tego tylko zdają się brzydkimi, że są chudzi, że mają wzrok dziki, i kolor skóry przybrukany.

Kobie-

Kobiety temperamentu melancholicznego, różnią się istotnie od mężczyzn tej konstytucyi: ich skóra lubo sucha, jest daleko piękniejsza; ich chód gnuśny, był więty od niektórych osób za wdzięk i powagę. Balzac powiedział, mówiąc o narodzie, w którym panował temperament melancholizny: *mniemałby kto, że to są Krolowe, które pobraty w małżeństwo swych niewolników.*

Mężczyzna melancholik jest szkodliwym zwodzicielem niewiaśc, ponieważ posiada sztukę mamienia wymową w najwyższym stopniu. Ma ton przekonywający i prawie zawsze pomyślne otrzymuje skutki przez podwyższenie imaginacyi swoiey. Nie zawsze ią kieruje ku rozkoszom; ponieważ jest nadto żywa, nadto wyniesiona: aby mogła być zawsze jednostaynie nateżona: czyny heroiczne, zabory, przedsięwzięcia; które się zdają przewyższać siły ludzkie, podpadają iego dzielności; ale też, dziwnym wypadkiem, wszyscy ludzie wylani na gwałty ambicyi, wszyscy Kacermistrze, byli melancholikami.

Ci zatym ludzie nie kierują imaginacyi swoiey ku miłości tylko w owych chwilach przerwy: którą im zostawiają projekta, w ich oczach naygłówniejszą część interessu życia stanowiące: lecz jeżeli ta namiętność mocno ich zatrudni, pod ow czas, porzucają myśli z nią niestosowne, aby się iedynie rozpalającym ich serce przedmiotem trudnili; stają się nadzwyczaj po-

nuremi, upornemi, marzą, niespokoyność niemi miota, boiaźń wtrząsa ich sercem, wpadaia w niedowierzenie, lęklivość, zawieść, szaleństwo. Okropne doświadczenia dają nam poznać, iak daleko melancholik rozkechany i urażony, może posunąć swą rozpacz.

Czemuż nie można zniszczyć, stopniami postępując, gwałtowney popędliwości tey niešťczęśliwey konstytucyi człowieka? Nie zaszczepiła iey w ludziach natura, ponieważ się nie znajduje w ludziach osiadłych na tych szczęśliwych mieyscach, na których człowiek naybliżej przysuwa się do niej. A więc, na ten temperament trzeba raczey patrzeć, iako na chorobę przybyłową; iako na wadę ciała dziedziczną; nie zaś iako na układ fizyczny szczególnego człowieka. W dalszym ciągu Dykcyonarza, znajdzie czytelnik śródkki zdolne do sfłumienia i poskromienia tey konstytucyi, którą z wielu miar bacznie pokonywać należy, i która nie może się odmienić w wadę ciała dziedziczną, tylko przez zbytne używanie rozkoszy; przez odurzalność i wycieńczenie sił, które po zbytku uciech koniecznie nastąpić musi. *Patrz NIEDOLEŻNOŚĆ I NIEPŁODNOŚĆ.*

Ogień imaginacyi melancholikow nie jest dostatecznym śródkkiem do uczy-nienia ich *możnemi* w rozmnażaniu rodu; potrzeba także, aby funkcyje naturalne (nadewszystko funkcyje odsączania czyli pędzenia odciekow) pełniły się regularnie, co

jednak bardzo rzadko trafia się u ludzi rze-
czonego temperamentu. Wszystko zdaje
się podpadać nieładowi w ich Ekonomii
zwierzęcej. Ruch serca i arteryi jest nie-
rowny; prawie zawsze wygłodniali, nie
mają baczości na ilość pokarmu im przy-
zwoitego; jednego dnia nadto, drugiego
za mało; nieznają danego trybu życia. Ztąd
ich stolcowe odchody, przedesch niewidomy,
poty, (Pan *Clerc*, któregośmy tyle razy
przytoczyli, mówi, że melancholik zamiast
prawdziwego przedeschu, miewa raczey po-
ty wytłoczenia, (*non transpirationes sed su-
dores expressionis habet melancholicus*),
są w ustawicznym nieładzie obfitości i zata-
mowania kolejnego. Moralny stan zupeł-
nie u takich osób odpowiada fizycznemu.
Melancholik raz chce, drugi raz nie chce
jedneyże rzeczy, a jednak uporczywie się
przywiązuje do własnych chęci; zawsze w
czuciach swych zbytkuie, bądź iakiegokol-
wiek one będą rodzaju. Ten sam przed-
miot rozmaitym kształtem maluje się w jego
oczach, stosownie do usposobienia czucia; a
to co u niego działa tę odmiennosc, (bo
niekiedy z jedney ostateczności przechodzi
do drugiej) będzie skutkiem nieładu fun-
kcyi naturalnych, nie zaś nieładu rozumo-
wania lub reflexyi

Z takiey kolei przemienney nagłych i
ustawicznych odmian w człowieku melan-
cholicznym, muszą się rodzić wady bardzo
zdatne do wpłynienia na iego potomstwo.

Czyż przeto melancholik powinien zosta-
wać zawsze w stanie bezżeństwa? Pode-

Ny ij

bnoby tak życzyć należało, gdyby tylko można, lecz doświadczenie wcale przeciwną rzecz pokazuje.

Dostrzegłem, (mowi Autor) że melancholicy w bezżeństwie, podlegli bywali wielu chorobom długim i okrutnym. W artykule pokwitania młodziańskiego, będzie czytelnik miał wytknięte smutne skutki melancholii. Można zatem dozwolnić małżeństwa osobom tego temperamentu, ale strzedz potrzeba, aby go nie zawarły między sobą dwie osoby zarówno melancholichney konfitytucyi. Dzieci, któreby były owocami związku tak źle dobranego, poczułyby rychley lub późniey, wady fizyczne i moralne sprawcow swego życia. Day męszczynie melancholichnemu żonę temperamentu krwistego, lub męszczynie krwistemu, żonę melancholiczną. Jeżeli melancholiczka, chce koniecznie iść za mąż. Różnica charakterow, jeżeli powoli nie zniknie, zmniejszy się znakomicie: Ta osoba z małżonkow, która będzie miała konfitytucyą krwistą, a co zatem idzie humor wesoły, charakter uymuiący, imaginacyą rozkoftną; użycie tych szczęśliwych talentow na roztoczenie wesołości po swey familii; poprawi ponurość melancholika; dzieci ie, będą oney winny swoje szczęście, a Oyczyzna użytecznych Obywatelow.

O TEMPERAMENCIE FLEGMATYCZNYM.

Jeżeli uważamy człowieka flegmatyka, wszystko w nim obwieszczą naturę wątleią-

ca: niektóre pozory zwolnicze nie potrafią omamić oka uważnego, ani przed nim załonią jego słabości. Ma wzrost dobry, ponieważ włókna nasiąkłe zbyt dużą wodniistością, mogły się rozciągnąć i przedłużyć. Ciało jego jest wielkie, miękkie, okryte tłuszczem, dla tejże samej przyczyny. Za zwyczaj bywa białe, otoczone nie wielką ilością włosów delikatnego i białawego. Flegmatyk miewa włosy białe, lub kasztanowate, twarz okrągłą, bladą i często nabrzmiałą. Oczy błękitne i duże, powinny by ożywić jego fizyonomią i nadać iey wyraz; lecz są stłumione; weyrzenie ich jest niskie i omdłałe. Wargi blade, naczynia bardzo cienkie, w których z wolną krąży płyn, którego pierwotne zawiązki zdają się rozwiązane. Nakoniec ciało słabe, nie zdolne do ponoszenia prac utrudniających. Ten jest prawdziwy obraz człowieka flegmatego.

Można ieszcze powiedzieć: że człowiek tej konстыtucyi nie ma w naturze; bo bardzo rzadko takowy znayduje się na wsi; byle tylko atmosfera, ziemia, tryb życia, z wolną wpływając na osoby mało czynne, nie wprowadziły panowania tej konстыtucyi zwątlalej.

Temperament flegmatyczny, tak iak konстыtucya melancholiczna, musi się stawać pospolitym w Miastach wielkich; gdzie powietrze z trudnością się odnawia; gdzie ten żywioł obciążony wyziewami częstokroć szkodliwemi, nie ma prawie żadney sprę-

żytości, któraby mógł działać na włókna i udzielać iey swej siły.

Osoby temperamentu flegmistego, niezdolne do wykonania poruszeń obwieszczaających moc ciała, nie mogą także wydawać owych wyborow dzieł, które obwieszczaia geniusz. Moralność odpowiada w takich osobach fizycznemu układowi, co zaiste wielkim jest szczęściem. Czucia żywe, imaginacya zapalona, zaniosłyby burzę znakomitą w wszystkie części maszyny, i zepsułyby organa, nadto słabe: aby się iey gwałtowności oprzeć zdołały.

Flegmatyk nie zna nigdy owych namiętności dzielnych, które wzruszają, wzbudzają, podnoszą i zapalają nasze umysły. Chętnie przybiera udzielone sobie wrażenie, ale to, rzadko go kiedy rozpali. Ten brak czułości i dzielności, imaginacya iego czyni zimną, pamięć słabą &c. Lecz charakter iego łagodny, przyjemny, spokojny; słowem pewien gatunek zgnusniałości iemu rodowitey, nie czyni go uciążliwym towarzyskiemu pożyciu. Może względem natury jest nieużytecznym ciężarem, gdyż ona nie osadziła ziemi ludźmi pełnemi melancholii i flegmy zgnusniałey. Sprośne skażenie obyczajow! niszczący wszystko aż do cnoty zbytku! miękkości zniewieściła! oto są wasze dzieła!

Zbytek pokarmow, osobliwie pokarmow lepkich &c. potraw, które sławni i drogo płatni kucharze, umieją tak dokładnie na naszą zgubę przyprawiać; używanie niepo-

miarkowane wina, likwory, zbytne spanie, próżnowanie nieprzerwane &c. są pospolitemi przyczynami obfitości flegmy.

Flegmatyk, nadto słaby: aby mógł z łona ziemi wyrywać rzeczy potrzebne do swej subsystencyi; nadto mdły, aby mógł służyć Ojczyźnie pod bronią; zły rolnik, zły żołnierz, będzie mógł być dobrym mężem? Smak flegmatyków, zdaje się być przytępiony, mówi Pan Clerc; rozkosze miłości mało ich dotykaia, kobiety takiego temperamentu, nie wiele mają skłonności do męszczyzn; wstrzeźliwość nie jest dla nich cnotą trudną, a nawet większa część onych z trudnością kłaniaia się do tego, co dla innych jest najsłodsza uciecha; nie rodziły się pod Planetą Wenus. *Histoire naturelle de l'homme malade.*

Potrzeba tu iednak uczynić iednę wcale osobliwszą uwagę nad konstytucyą flegmistą: niewiały w których takowy temperament panuje, a które tym samym, bardzo mało mają zdolności do uciechy, staia się bardzo płodnemi, gdy są złączone z męszczyzną konstytucyi odmienney. Przeciwnie męszczyźni temperamentu flegmistego, bądź z iakiegokolwiek temperamentu osobą połączeni, nie zdolni są do zapłodzenia, chyba gdy ich konstytucya będzie poprawiona przymieszaniem własności innego temperamentu; co na szczęście dla ludzkości nie rzadko się trafia.

Tu, przeyśćby mi już należało do wykładu, iak dzielnie stan małżeński wpływać

może na zdrowie ludzkie; że jednak nie znalazłbym, w dalszym ciągu dzieła mieysca sposobniejszego do mowienia o bezżenności, a mowienia o niej przez wzgląd na różne temperamenta ludzkie, muszę przełożyć

*Uwagi nad Temperamentami stosowne
do stanu Bezżeństwa.*

Przyjaciel ludzkości zawsze znajdzie czego życzyć ma swym podobnym. Chęci jego, noszą zawsze na sobie piętno świętey żądz, uszczęśliwienia świata. Z pomiędzy tych życzeń jedno tylko właściwie należy do owych szczęśliwych śmiertelników, w których władzy spoczywa chlubna moc urzeczywisczenia wszystkich przedsięwzięć. Gdybym był możliwy, ustanowiłbym prawo, nie przeciwko bezżeństwu, ale na zarzucenie tamy gorliwości nierozsądney i niszczącey: która unosi Rodziców, do wtrącania w bezżenności stan dzieci, bez wszelkiego zastanowienia się nad mocą lub słabością temperamentu onych.

Nigdybym się nie zdobył na tę dzikość, abym miał wtrącać w okropności samotny człowieka krwistego; swoim dowcipem przeznaczonego do ozdoby towarzyskiego obcowania i usposobionego do pomnożenia liczby mieszkańców świata, talentami fizycznymi. Zdawałoby mi się, iż natura znieważona mym świętokradzkim postępkiem, za każdym krokiem, strofuje mnie za tak dziki u-

czynek. (a) Lubo człowiek choleryczny zdaje się poświęconym samotności, równie iak melancholik; szczególne usposobienia, skłonność często niepokonana, która ich unosi ku płci; uczyniłyby dla nich z samotności przybytek smutku, i zródło niewyfukszone nigdy chorob wszelkiego gatunku. Namiętności, które na świecie zaczynały pufszczać pierwsze zawiązki, rozwijają się, rosną i wzmagają dzielnie w zakątku odludnym; trawią zwolna ekonomią zwierzęcą; i przyśpieszają chorob zbyt wczesney starości.

Uczony Kommentator *Ocella Lukana* (Mr. *le Marquis d'Argens*) podał nam plan sądowni, ktorey urzędem byłoby roztrząsać wszystkie związki pożyteczne lub szkodliwe Oyczyźnie. Sam nawet *Ocellus*

(a) Zle iest bez wątpienia, wrzucić pęta wstrzemięźliwości, na człowieka zupełnie innym palącego natchnieniem przyrodzenia; bo to iest iedno, co czynić go smutną ofiarą najokropniejszey walki: powinności narzuconego stanu, z popędem namiętnym zawisłney swych praw natury. Ale czyż nie więcej wykraczają owi zaślepieni ambicyą Rodzice, którzy skłaniają synów swoich do poddania szyi kotnierzykowi; temi, rozum, serce, charakter i Religią każącemi słowy: Biskup nieurzeka ani odmawia talentow natury. Nieśłuteż! w *Wiek* XVIII. liczne tego widziałem przykłady!

żąda, aby unikać związków niedoskonale dobranego małżeństwa. Niedoskonałym zaś małżeństwem nazywa owe, które zawieraia między sobą dwie osoby temperamentu słabego, lub bardzo młodego wieku. Czegożby się niemożna spodziewać dla dobra i doskonałości narodu ludzkiego, gdyby do celów ważnych, któremiby się z powinności zatrudniała ta szacowna Magistratura, dodano jeszcze prawo rozpoznawania prawdziwej wokacyi, osób Ignących do smutnych szlubów samotności.

„ Człowiek, któregośmy obraz dopiero
 „ zarysowali, mowi *Venette* o człowieku
 „ cholerycznym, jest temperamentu tak go-
 „ rącego i tak miłośnego: iżby nadaremnie
 „ stawały mu na oczach przykłady osób
 „ cnoty najsświętszey; bo natura jego, za-
 „ wsze go zapalać będzie dzielną skłon-
 „ nością ku kobietom; łatwieyby małą kro-
 „ plą wody ugasić płomień wielki, łatwiey-
 „ by podobno rzekę raptownie płynącą zwro-
 „ cić ku swemu zródłu, niż naprawić
 „ skłonność takowego człowieka. Królowie
 „ i wino są dzielne potęgi; ale mówiąc pra-
 „ wdę, kobieta jest nad to oboje dzielney-
 „ sza; i potrzebaby aby Bog cud uczynił,
 „ żeby taki człowiek poprawił swoy hu-
 „ mor miłosny, bez zmiany temperamentu.
Tableau de l'Amour Conjugal II. part. Chap.
 IV. Art. I.

Gdy *Venette* maluje młodą dziewczę lu-
 bieźną, jego wyrazy, których tu przytaczać
 nie zechcę, są jeszcze mocniejszye.

Oycze pełny dzikości i okrucieństwa! toż
mniemasz, że twe zdradliwe pieśczoty, iu-
wściekle groźby, zdołają pokonać skłon-
ność, temperament, i samą naturę? Nie,
prześtań ludzi siebie samego: nadaremnie
przywołujesz na pomoc tajemnice lekarskie,
słabe zarzucaś tamy zamiarem przyrodze-
nia, które wszystkim rozkazuje z ową dziel-
ną wielowładnością, ktorey moc sam u-
czuleś. Wały wyasypane pomiędzy dziećmi
twoimi a światem, nie sflumia zupełnie
zawiazkow namiętności, ktoreś im prześłał,
ktoreś w nie przelał, w ową chwilę kształ-
towania się pierwotnego w żywocie matki.
Przynajmniey, jeżeli wściekła żądza, przy-
sparzania nędznych ofiar smutkom i dole-
gliwościom, dopieka ci nie odpornie; przynaj-
mniey mówię, wybieray na nie osoby takie,
ktorych utrata mnieyszego żalu nabawi
współeczności. Jeżeli po znakach piąt-
niących konfitytucyą zimną dostrzegasz w
słych dzieciach wstręt aż nadto oczywisty
ku temu słodkiemu związkowi, ku temu
związkowi ogólnemu, który iednoczy ko-
bietę i męszczyznę wśród zmarzłych lo-
dow Północy, i w Kraiu palaiącym ogniem
pod strefą gorącą; jeżeli nakoniec twoy
syn lub córka, z pobudki wypływaiącey
iedynie z konfitytucyi fizyczney, lękaia się
stanu małżeństwa, nie przymuszay ich do
poddania karkow temu iarzmu; niech u-
funieni od świata, używaią spokojnie tego
słodkiego chuci zacisza, iakie w osobności
znaydować zwykły osoby nie czule na sztur-
my namiętności.

Ale jak nieuchronnie potrzebną jest rzeczą umieć się przekonać o tym stanie bezwładności, o tym zamknięciu passyi! Chcąc wiedzieć, do jakiego stopnia, temperament na pozór nieczynny i bezwładny, może władze swoje rozwinąć; potrzeba znać wszystkie sprężyny natury. Rodzice, za błachemi pozorami decydujący, i naginający wszystko do przesądów, nie widzą, a przynajmniej udają, że nic nie widzą, tylko to co się zgadza z ich zamyślami. A w tym nawet polegają na rzędcy sumpienia! Eh! czyż może on zawsze przeniknąć pobudki unikania świata, i zamknięcia się na osobności, o ktorej potrzebie, często się fałszywie sami przekonywamy! Możeż, a nawet czy powinien wdawać się w roztrząsanie sprawy, do ktorej osądzenia niema światła potrzebnych? Naydoskonalszy Lekarz, często się w tej materji zachwieje w zdaniu!

Widziałem, mówi Pan *Lignac*, i przypominam sobie z rozrzewnieniem pewien Kłafztor, na ktorego czele była jedna z owych Dam rozsądnych, ktore dalekie są od rozumienia: iż do ośłodzenia innym twardego zakonnosci iarzma, dosyć jest dzielić wspólnie przykrości jego. Ta zacna Zakonnica, zawsze zasiagała rady oświeconego Lekarza względem konstytucyi młodych Panienek, pałających chęcią poświęcenia się życiu odludnemu. Gdy tym czasem sama przykładła się wszystkimi siłami do poznania charakteru młodych Nowicyuszek, biegły ow Lekarz, posiadający zupełne iey

zaufanie, przykładał się do odkrycia panującego w nich temperamentu. Te dwie osoby, nigdy nie roniły prac swoich próżno, w oddzielaniu od świata, lub w przywracaniu do niego osób: które się oświadczały z chęcią nieprzełamaną życia w odludności zakonnej.

Czemuż tego nie robią w każdym domu klasztornym? Choroby okropne, nie tak by często zasiewały nieład i pomieszanie w tych przybytkach surowego życia. Tyfiaczne przykłady pokazują na oko, że zgwałcony temperament, tłumiony przez czas nieiaki, nigdy zniszczonym być nie może, lubo nie zbywa na sposobach ułagodzenia jego zbyt ostrości. Dla czegoż namiętności, mówi pewien sławny naturalista (Mr. Bonnet) dla czegoż namiętności, które zawiązek swoy mają w temperamencie, tak trudne są do przekonania? Mocno przylegają do całej maszyny, a przez maszynę ciała do samej duszy. A więc namiętności tuczą się, wzrastają i wzmagają iako i włókna rodowite ich siedliska. A więc rozpoznaj swoy temperament; jeżeli jest zły, naprawisz go łagodząc, nie niszcząc; bo gdybyś się silił na zniszczenie jego, zepsułbyś i zniszczył samą maszynę. *Contemplation de la nature cinquième partie Chap: V.*

Nie wiadomoż wszystkim, że z usiłowania, które czynią końcem umorzenia namiętności, o której mowa, (mówię nadewszystko o usiłowaniach fizycznych,) wynikają tak okropne sceny, iż przestraszają naturę?

Damy tego przykłady mówiąc o wieku pokwitania; z drugiey strony, smutna dola pewnego pustelnika, który poświęciwszy na ofiarę szczęściu swemu części mięszaiące iego spokoynosc, nie poprawił w niczem swego losu, dowodzi iak dzielnie temperament opiera się sposobom sztuki. Otworzywszy księgi w których zapisane jest życie ludzi, o których Religia z poważaniem mowi; nie napadamyż za każdą kartą na mocne pobudki zadziwienia. Pustelnicy oddaleni znakomitym mieyscem przeciągiem od siebie, wyniszczywszy prawie wszystkie siły ciężarem powinności, które dobrowolnie przyjęli, ludzkie obumarli światu i ziemi, mimo najsurowszą ostrość życia, byli dręczeni podżogą rozkoszy.

Jak wyborną wymową maluje nam pewny Akademik, walki, które jeden z najsświętszych Oycow Kościoła, musiał wytrzymywać na osobności, przeciwko światowi i iego pokusom. „ Ten *S. Hieronim*, „ mowi on, który wziąwszy w podziale „ duszę ognistą, przepędził lat ośmdziesiąt „ na pisanu, na walczeniu z sobą i pokonywaniu swych chuci; którego obyczaje „ podług wszelkich pozorow były surowsze „ niż skłonności; który w Rzymie miał między uczniami kilka znakomitych i zacnych kobiet; który otoczony zewsząd „ pięknoscia uniknął słabości nie mogąc uniknąć potwarzy; i który nakoniec uciekając przed światem, kobietami i sobą „ samym, zaszedł w kąć Palestyny, gdzie

„ go ieszcze wszystkie ścigały pokusy kto-
 „ re porzucił; gdzie go dręczyły pod wło-
 „ siennicą; gdzie w naygłębszym zaciszu
 „ puszczy, w uszach iego brzmiała wrza-
 „ wa i łoskot Rzymu. Taki był w czwar-
 „ tym wieku Panegirysta kobiet Chrześci-
 „ ańskich. Ten pisarz pełny ognia i swią-
 „ tobliwości, posępnego i wrzącego razem
 „ geniuszu, w tylnaczych miejscach uła-
 „ godził swoy styl na wyśławienie Marcel-
 „ lin, Paulin i Eustachium &c. *Essai sur*
le caractere, les mœurs & l'esprit des fem-
mes, &c. par Mr. THOMAS

Ktoż się odważy pomyśleć aby mężczy-
 żni wieku naszego, mieli więcej mocy i
 dzielności niż ci ludzie boscy? Niech
 tylko Lekarze przemówią do nas z szcze-
 rością, a nauczą nas: iak mało może sztu-
 ka nad temperamentem dzielnym i mocnym.
 Ah! iakichże środków używać nie by-
 wamy przymuszeni, aby przynieść ulgę
 nieszczęśliwym ofiarom pałaiącej namię-
 tności. Pan Tiffot pisze, iż widział w
 Montpellier niewiaścę owdowiałą bardzo
 czerstwą, blisko czterdzieści lat mającą,
 która przez długi czas, bardzo często uży-
 wała rozkosz miłosnych; a których, będąc
 pozbawiona od kilku lat, wpadała w dole-
 gliwości histeryczne, których okropnego
 stanu, nikt odmalować nie zdoła. Traci-
 ła zupełnie zmysły, żadne lekarstwo nie zdo-
 łało ułagodzić ani zmniejszyć częstych
 przystępów dolegliwości. Nie można by-
 ło inaczej końca położyć tym przyste-

pom, tylko za pośrednictwem mocnego tarcia części rodzajnych: po tym tarcu następowały drżenia konwulsyjne, które kierowały swoją całą siłą ku rozdrażnionym częściom; a chora odżytkiwała używanie zmyśłow, skoro tylko burza zbawienia, (jeżeli mi się tak tłumaczyć godzi,) zaniośła pokoy w narzędzia tak popędliwe w czuciu, i tak groźne w żądy.

To postrzeżenie dowodzi oczywiście, co mowi S. Augustyn, iż gdy człowiek puści się zbyt cznie na rokosz, ta rokosz obraća się w zwyczaj, a zwyczaj w konieczną i nieodbytą potrzebę. Ale też niekiedy te przypadki zdarzają się młodym panienkom, których używanie rokoszy nie mogło skazić i zepsuć, i których imaginacya nie mogła być nigdy zapalona moralnością miłości. Damy tego przykład, mówiąc o *Pokwitaniu młodziańskim*. *Zacutus Lusitanus*, mowi o pewney dziewczycy, która wpadała w stan okropny, i dla ktorey wszystkie lekarstwa były niepożyteczne. Ten biegły praktyk udał się do zewnętrznego lekarstwa na przeczyszczenie białogłowskie ostrego, które ten sam skutek robiło, któryśmy widzieli w kobiecie Pana *Tyfsota*. Chora natychmiast uleczoną została. *Hoffmann* dochował nam historyi pewney zakonnicy, którą niemożna było wyciągnąć z paroxyzmu histerycznego, tylko udając się do środków tak niezgodnych z środkami pospolitemi, iż je tutaj opuścić muszę... Simultną i przykrą jest rzeczą, zapuszczać się w wyluszczenie pewnych sposobow sztuki, zdol-

zdolnych do przyniesienia ulgi temperamentowi rozjątrzonemu, gdy te sposoby są o belgą wyrządzoną naturze.

Kiedy niektórzy uczeni, niektórzy filozofowie, powstają przeciwko bezżeństwu zakonnemu płochą bronią, którą usiłują dotknąć aż święte Religii dogmata; Lekarze, szanując wszystkie korzyści i wszystką świętość stanu, nie mają na celu swych pism, tylko bezprawia, które się w niego złym losem wcisnęły. Wiedzą oni, iakom już powiedział, że są temperamenta nieposkromione, i dla osob takowey konstytucyi, malują przykry obraz chorób, które może w człowieku zagnieździć bezżeństwo. Nie uważają tego stanu przez wzgląd na ludność, zapuszczają się tylko w zgłębienie i wytłumaczenie wszystkich szkód fizycznych, iakie ztąd, na każdą w szczególności osobę, spłynąć mogą.

Oyciec sztuki Lekarskiej *Hipokrates*, w swej księdze o chorobach dziewiczych, mówi o przypadkach zdarzonych zatrzymaniem zbyt długim płynu nasiennego. W tym to dziele radzi zamężcie dziewicom i wdowom dręczonym melancholią erotyczną, iakko iedyne lekarstwo zdolne je uleczyć.

Galenus odnosi także do tego zatrzymania wielką liczbę chorób, których okropne skutki daie poznać, obserwacyami mocnymi, zdarzonymi w osobach naydzielnieyszego temperamentu.

Doktor *Jacques* wydał był propozycyą, w której przytacza bardzo wiele chorób, skutkowanych niedostatkiem i niesposobnością

używania rozkosz wenerycznych. Doktor *Renaume* pisał także w tej samej materji, pisząc o *Dziewictwie Klasztornym*. Pan *Zindel* wydał Dyfſertacyą, w ktorej zebrał obſerwacye oczywiſte chorob, iakie może ſkutkować zbyteczna czyſtość. Pan *de Sauvages* pisał o niebezpieczeńſtwach оголоce-
nia ſię z rozkoſzy miłofney, nieuchronnych dla niewiaſt, ktorych temperament nie zga-
dza ſię z wſtrzeźliwośćią tego gatunku. Bywają, podług tego biegłego lekarza, tym więkſzymi ofiarami ognia właſnego ferca, że ſą troſkliwe w jego ukrywaniu; i wpada-
ją w ſmutek, beſſenność, wſtęp do po-
karmow, w ſuchoty, chudnienie &c. Do-
daie jedno doſwiadczenie, które, iak mo-
wi Pan *Tiſſot*, wyſtawia nam przykład nay-
twardſzey proby, na iaką kiedykolwiek mo-
że lub mógł być wyſtawiony temperament
dreńczony długim oporem. To doſwiadcze-
nie ma za cel pewną dziewicę, która tra-
wiona ogniem ſwey namiętności, docho-
wuiąc jednak duſzę czyſtą od wſzelkieg
zmazy męztwem podziwienią godnym, była
podległa wytryſkom namiętnym (*pollutio*)
w ten czas nawet, gdy u nog ſpowiedni-
ka ſwego, ſtarca zgrzybiałego i odrażają-
cey poſtaci, ięczała ze łzami nad nieſzczę-
śliwym ſwym ſtaniem.

Nadewſzyſtko zaś w traktacie o *Nympho-*
mani można znaleźć mocno wyobrażone
przypadki, które wynikają z temperamen-
tu gorącego i imaginacyi nierządnej. Au-
tor dowodzi tam ſwemi obſerwacyami, iak
trudne ſą do przezwyciężenia zawady, kto-

re się opieraia uleczeniu roziańtrzenia macicznego.

Widzieć się tam daie pewna dziewczica w szesnastu leciech, która odebrawszy nuyucziwsze wychowanie, zapala się miłością ku iednemu gburowi; zapomina go potym, i navlubieźnieyfze z siebie daie sceny na-przeciw młodzieńcowi, którego wstrzyma-łość, ieszcze większym płomieniem zapala iey żądze. Ta nędznica, iuż na brzegu grobu stojąca, lubo Doktorowie wielkiego miasta zgromadzeni, wywrożyć nie mogą żadney przyczyny iey choroby śmiertelney, uleczoną zostacie, nie tak pomocą sztuki, iako raczey małżeństwem, które kładzie ko-niec iey nieszczęściom.

Rzeczony Traktat, wystawia nam ieszcze okropny widok pewney nędznicy, dopro-wadzoney do ostatniego krefu choroby, kto-ra bywfy długo celem przestachu i okro-pności w domach szalonych, w których ią musiano zamykać; uzdrowienie swoje, win-na była iedynie odwadze mężney Pana *Bien-ville*, który przedsięwziął leczenie choroby pomięszaney w tak nadzwyczajnym stopniu, tudzież iego cierpliwości w dawaniu nie-przerwanym lekarstw.

Młoda panienka dwunastoletnią wylana na wszystkie zbytki rozwiozłości samotney, za powodem czytania xiążek szkodliwych, kto-re dyktować zwykła fromotna bezwstydność; wspierana w niszczeniu swego ięstestwa po-mocą okropną pewney nierządney kobiety, w tymże samym dziele o Nymphomanii, daie z siebie przykład straszliwy, na który drzy

w człowieku cała natura. Widzi tam czytelnik tę nędzną ofiarę zepfucia obyczajów, zamkniętą w domu szalonych, powierzona ratunkowi biegłego Lekarza, który po trzech letniej kuracyi, przywraca ją Familii z zdrowym zupełnie rozładkiem. Lecz nieszczęśliwa ta dziewczica na widok szczęśliwości swej siostry, wydanej za mąż podczas iey choroby, wpada w tenże co i przedtym przypadek; odprowadzając ją w okropne więzienie z którego była wyszła z tym mnieyszą nadzieją uleczenia, że do najwyższego szaleństwa, które miało tę nędznicę, przymieszal się stan głuptawości, podobno ieszcze oporniejszy pomocom sztuki.

Po przykładach tak dowodnych mocy, którą wywierają namiętności na Ekonomią zwierzęcą; któż będzie mógł sądzić: iż sztuce lekarskiej nie zbywa na sposobach poskromienia onych? Ktoż będzie mniemał, iż lubo natura nie dała ludziom pomocy skutecznej przeciwko wściekłej pasyi miłości, te iednak pomocy, mogą wynieść z pracowni naszych Chymikow; i że przybędą na głos który ich wzywa, i roztoczą zdretwiałość, zimno, nieczułość, po stworzeniach przeznaczonych od Stworcy do rozmóżnienia wyboru dzieł iego wspaniałości? któż się odważy mniemać, że owe *Electuaria Dziewictwa*, owe *Opiaty cnoty*, których przepisy zawilnia się ieszcze po niektórych Pharmokopeiach, mają cnotę zniszczenia, wzorem czarodziejskich przypraw, wszelkiej ponęty, która, od początku świa-

ta unosi iednę płeć ku drugiey. Nie obawiam się tego powiedzieć: gdyby się znaydowała iaka kłiązka, w ktoreyby był zapisany sposob okropny, odbierania nieiakim sposobem ludziom czucia ich exystencyi, prawa powinnyby się srożyć przeciwko niey; takowa kłiązka zburzyłaby społeczeństwo! za iey okropną usługą znikłyby wszystkie związki naytrwalsze!... Ktoż wie, czyli w tym kresie, do którego doszło tylu męszczyzn... ktoż wie czyli tak wysoki stopień osobistości, skutkowanej filozofią oschłą, odosobniającą człowieka, która każdej osoby interessa... ktoż wie, mowię, jeżeliby większa część męszczyzn. nie przyjęła z radością sposobu życia tylko dla siebie... Nie dowierzaymy obłąkaniu rozumowi ludzkiego, przywołując sobie na pamięć niepojęty prawie występpek owych ludzi, którzy się dobrowolnie pozbawili narzędzi, ktoremi exystencya ich mogła bydź pożyteczna pomnożeniu współeczności. Nie zapominaymy, że te poczwary męszczyzn, miały uczniow, którzy ich stan wzięli w podział, rzucając na siebie rękę świętoradzką.

Gdy rzecz będzie o wieku pokwitania, zobaczemy iż byli tacy męszczyzni, którzy krwią zimną poświęcali niemaney spokojności mieszkające ją narzędzia zmyślow; Religia Chrześcijańska, mimo swoją świętość, miewała całkowito sekty złożone z tych ludzi posępnych i okrutnych. Nieiaki *Walezyusz* wznowił był sektę, która utrzymywała, iż obcięcie nie tylko nie jest przeszko-

dą do Kapłaństwa, co Zbor Niceński przeciwnie zadecydował; ale nawet nieuchronnie jest potrzebną rzeczą, aby ten, który chce sprawiać urząd Kapłana był Eunuchem, czyli Kzezańcem. Ci fanatycy nie tylko sami nad sobą praktykowali okrutny przykład Orygenesza, lecz nadto przyprawiali o ten smutny stan wszystkich, którzy im na swoje nieszczęście wpadli w ręce. *Traité des Eunukes par Charles Ancillon.*

Fanatycy, utrzymujący prawie też same błędy, zjawiali się w rozmaitych potem wiekach i burzyli towarzyskie pożycie. Ażginięczykowie nie brali żon utrzymując, że Bóg nie był Sprawcą małżeństwa. *Abstinentes*, których widziano pomiędzy Gaulami i Hiszpanami w trzecim wieku, równie potępiali związek małżeński, a od pierwszych wieków Kościoła, niektórzy Kacerze utrzymywali i popierali ten błąd diwotwórny. Nie podobno nie przybliżyć się do nierozsądku Abelianów. Byli to Kacerze, którzy się zjawili w okolicach Hippo-ny w Afryce: mniemanie i praktyka tych głupców, którą się różnili od innych, była: że się żenili, a jednak czynili professyą nie-tykania się żon własnych, i nie mienia z niemi żadney współki cielesney. Każdy się łatwo dorozumie, że te sekty same przez się zniszczyć musiały. Wiadoma jest pobudka, która skłoniła *Combabusa* do pozbawienia się piątna płci męskiej, i skutek pokazał, że to pokwapienie się jego było bardzo rozsądne; ale przyiaciele tego nieszczę-

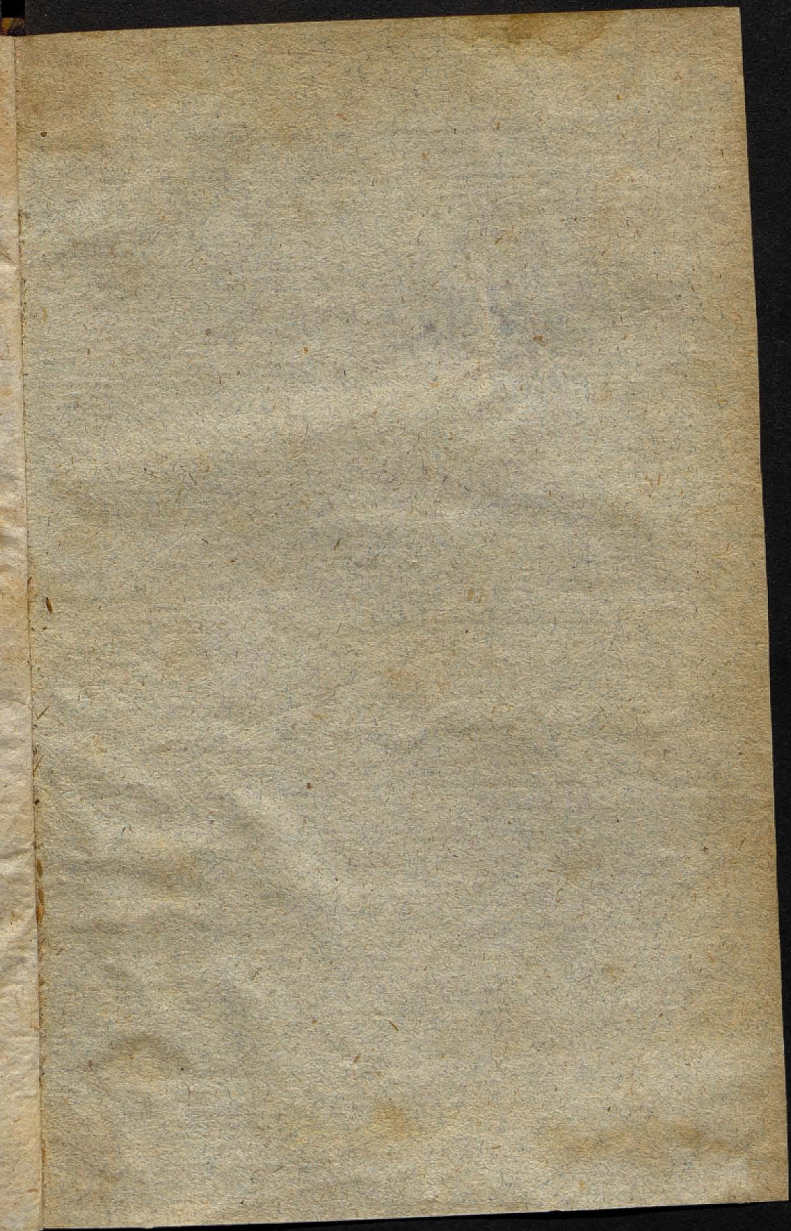
śliwego młodzieńca, dopełnili ostatecznego głupstwa. gdy iak mowi Lukan, dobrowolnie zrobili się Rzeźnięcami, chcąc tym podziałem losu ośłodzić iego przykrość *Combabusowi*. Nakoniec widziano męszczyzny tak nieszczęśliwemi ofiarami zażarzałego przesądu, że się kazali rzezać, mniemając, że tym sposobem zabezpieczą się od trądu i pedogry.

Do tych dzieiow iednę tylko dodam uwagę. Jeżeli Fanatyzm, miłość spoczynku, boiaźń choroby, dostateczną była pobudką dla niektórych męszczyzn, do rzucenia się świętokradzkiego na części przyrodzone, i odcinania ie przez operacyą tak bolesną, z ktorey śmierć nastąpić mogła; cożby się dopiero nie działo, gdyby było w mocy ludzkiey, wyniszczyć władzę zapładzającą, przez sposob łatwy, ktoryby dopełniał ich zamiarow, bez sporządzania boleści grożącej śmiercią.

KONIEC TOMU III.

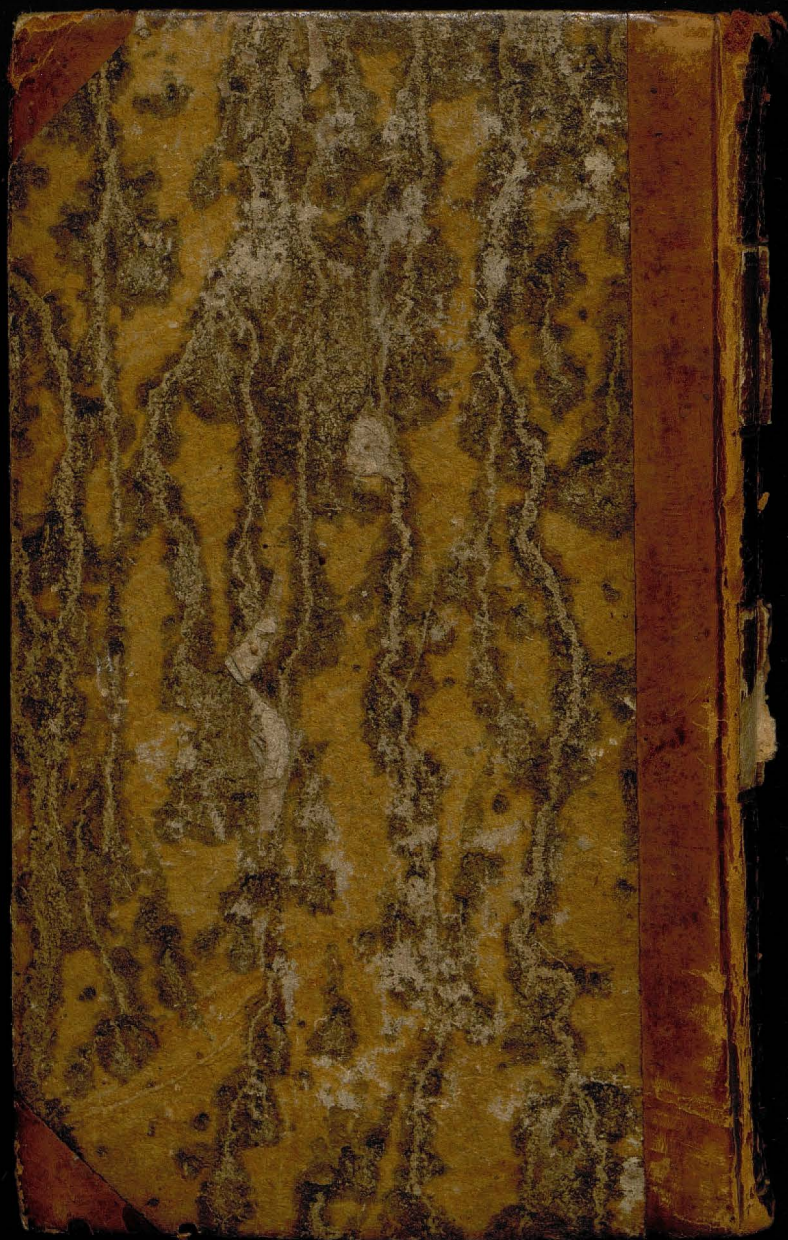

Handwritten text in blue ink, possibly a signature or date, located in the upper right corner of the page.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0027809

DIKONARZ
POWZECZNY
CIECIE

OD. K. II.

